

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

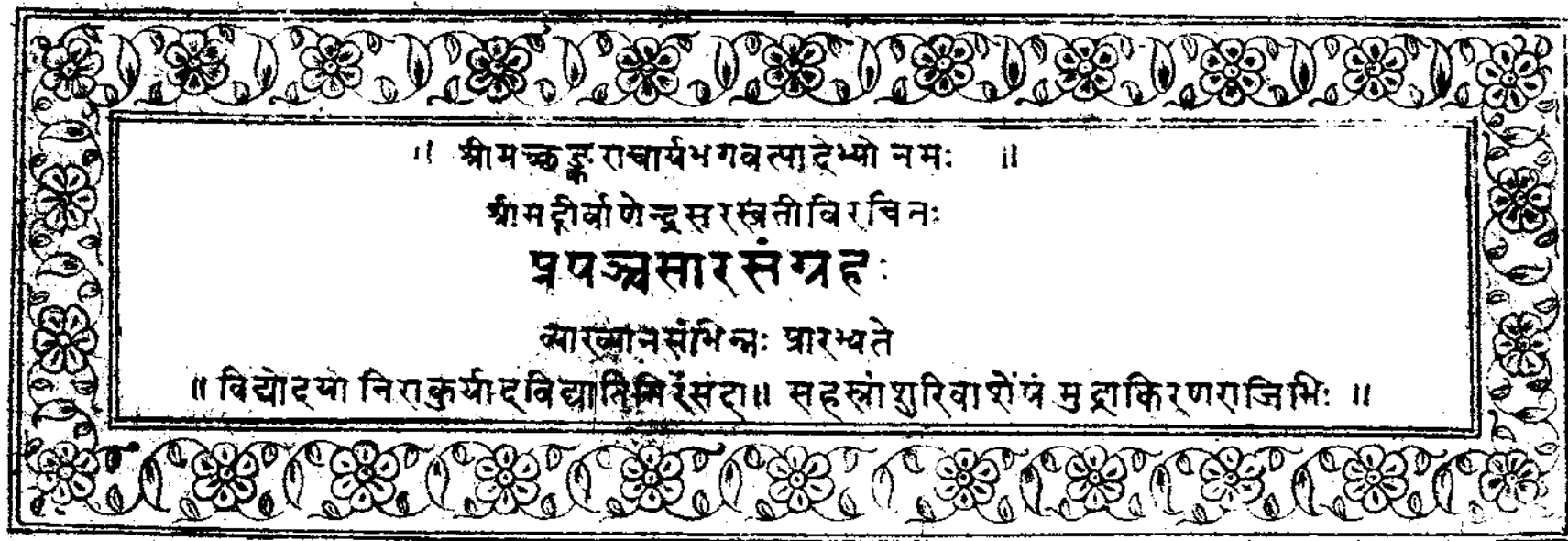
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

५. स्तः श्रीगणेशायनमः॥ नत्वा श्रीशङ्कराचार्यममरेन्द्रयतीश्वरम्॥ कुर्वेत्प्रपञ्चसारस्य सारसङ्ग्रहमुत्तमम्॥ १॥ तत्र प्रपञ्चसारे य
 १ द्यच्छङ्कराचार्यैरुक्तं मन्त्रयन्त्रप्रयोगादितत्सर्वमपि सारभूतमेव तथा पीदानीमन्द्प्रज्ञानाविस्तरतो ज्ञातुमनुष्ठातुञ्चाशक्य
 त्वादत्यन्तोपकारभूतत्वेन यत्सारतरन्तदल्पग्रन्थेनैव यथा सर्वमन्त्रयन्त्रतन्त्रसारग्रहणं स्यात्तथा सर्वतः सारङ्ग्रहीत्वामया
 सत्संप्रदायसर्वस्वाभिधेयारम्भानोक्तमार्गेण वक्ष्यते॥ तत्र पुनः प्रसङ्गात्तत्र तत्र मन्त्रकल्याणतरे मन्त्रसारक्रमदीपिकासन
 कुमारीयशारदातिलकमन्त्रदेवताप्रकाशिकादौ यद्यन्त्रयन्त्रतन्त्राद्युक्तं तदपि किञ्चिद्वक्ष्यते॥ तत्र प्रपञ्चसारे प्रथमन्ता
 वत्सीराढ्यौ शेषपर्यङ्कशायिनं महाविष्णुं प्रतिब्रह्मादिभिस्त्रिमूर्तिभिः स्तेषामुत्पत्त्यादिविषयः प्रश्नप्रकारः प्रथमे पटले नि
 रूपितः॥ पुनर्विष्णुना तदुत्तररूपेण त्रिगुणात्मिकाया भुवनेश्वर्याः स्वशक्त्याः सकाशात् त्रयाणां ब्रह्मादीनामितराणां देवादी
 नाञ्च सर्ववैदिकतान्त्रिकमन्त्रयन्त्रतन्त्राणाञ्जोत्पत्तयोनिरूपिताः प्रथमपटलावशिष्टग्रन्थैः सह द्वितीयादिभिस्त्रिभिः प
 टलैस्तदुपरि यज्जमषष्ठयोः पटलयोस्तु सर्वमन्त्रसाधारणदीक्षाद्यं मण्डपमण्डलनिर्माणवास्तुबालिकलशपूजा होम
 कलशाद्यभिषेकगुरुपसर्पणमन्त्रोपदेशगुरुदक्षिणाकृष्यादिप्रकारोक्ताः॥ तत्सर्वमिदानीं तनैरतिप्रयाससाध्यत्वादन
 तुष्णीयमानत्वात् ग्रन्थविस्तरभयाच्चात्र न लिख्यते॥ तस्मान्न तत्सर्वमूलग्रन्थ एवावलोकनीयं तदनुष्ठानेच्छुभिः॥ दीक्षाश

रामः

१

ब्रह्मर्यसुअत्रैवोक्तः॥दद्याच्चदिव्यभावंसिण्णयाद्दुरितान्यतोभवेदीक्षा॥मननात्तत्त्वपदस्यत्रायतइतिमन्त्रउच्यतेभय
 तः॥इतिदीक्षामहिमामन्त्रमहिमाचोक्तः॥तत्रभमतइतिभेदवासनाग्रन्थिरूपतइति॥पुनरपिदीक्षायाअवश्यकर्त
 व्यताअत्रैवोक्तः॥दैवादिकस्याप्यथमानुषादेःपैत्रादिकस्याप्यथवत्सरस्य॥आदिंसुमारभ्यसमग्रसंपद्यत्वनदीक्षावि
 धिमारभेत॥इतिदीक्षाकालश्चतदवश्यकर्तव्यताचोभयामित्युक्तम्॥क्रमदीपिकायांचोक्तम्॥अतेययासन्ततजापि
 नोपिसिद्धिर्नयहास्यतिमन्त्रपूगइति॥ययेतिदीक्षयेत्यर्थः॥दीक्षाकालश्चक्रमदीपिकायामप्युक्तः॥चैत्रेकृत्वेतन्मा
 मिकर्माजपसेपुण्यस्यैभूयोदेशिकात्राप्यदीक्षाम्॥तेनानुज्ञातःपूर्वसेवोद्धितीयेमासिद्वादश्यामारभेतामलायामि
 ति॥एवंक्रमदीपिकायांदीक्षाकालउक्तः॥मेधादसिणामूर्तिकल्पेतुदीक्षादिनाविनामन्त्रभक्तानांशीघ्रसिद्धिर्दमिति
 भक्तश्चेदीक्षानपेक्षाउक्ताच॥अथपुनःसप्तमेपटलेमातृकासरस्वतीविधानमुक्तम्॥तदारभ्यसर्वमन्त्रान्॥सक्र
 ष्पादिकान्साङ्गान्ससाध्यान्सपूजाविधीन्सयन्त्रान्सकलंशविधानान्सपुरश्चर्याविधानान्सप्रयोगविधानांश्च
 वश्ये॥तत्रक्रष्यादींश्चाङ्गानिचमन्त्रांश्चप्रसिद्धसमित्युष्यफलानांनामानिचावरणमन्त्रांश्चस्वरूपेणैववश्ये॥यन्त्राणिच
 प्रयोगांश्चसव्याख्यानरूपेणवश्ये॥तत्रप्रथमंतावन्मातृकादिसर्वमन्त्रजपारम्भविधानमस्मिन्नेवशास्त्रेप्राक्षष्ठपटला

प्र.स- दौ॥अथपुनराचम्यगुरुःप्राग्वदनोविष्टोपविष्टःसन् प्राणायामं सलिपिन्यासंकृत्वेत्यादिग्रन्थैरुक्तेन प्रकारेणार्थनोव
 २ स्थं॥प्रथमंशुद्धोदकेनस्नात्वा निर्मलवसनो धौतपाणिपादाननआचान्तः पवित्रकर ऊर्ध्वपुंड्रमस्तकोवात्रिपुंड्रमस्त
 कोवात्रिपुंड्रमस्त उदङ्मुखोवापद्यासने योनिमुद्रासने स्वस्तिकासने वोपविशेत्॥पद्यासनप्रकारस्तु समेलनगोपालन्या
 सविधाने उक्तः॥सव्यपादनमुपादाय दक्षिणोपरिविन्यसेत्॥नथैव दक्षिणपादसव्यस्योपरिविन्यसेत्॥विष्टभ्यकरि रो
 ग्रीवनासाग्रन्यस्तलोचनः॥पद्यासनं भवेदेतत् सर्वेषामपि पूजितमिति॥स्वस्तिकासनं तु योगशास्त्रे उक्तम्॥जानूर्वोरस्त
 रेकृत्वा सम्यक् पादतले उभे॥ऋजुकायः समासीत स्वस्तिकं तत्प्रवक्ष्यते॥योनिमुद्रासनं तु शिवगीतायामुक्तम्॥पद्मप
 र्त्तिगुदेऽप्यदक्षिणज्जध्वजोपरि॥योनिमुद्राबन्ध एव भवेदासनमुत्तमम्॥योनिमुद्रासने स्थित्वा प्रजपेद्यः ममाहितः॥य
 कंचिदपि वामं तस्य स्युः सर्वसिद्धयः॥हीनारुद्धास्तं भिन्नाश्च कीलिता मूर्च्छितास्तथा॥सुप्ता मना दीन वीर्यादग्धा स्त्रस्ता
 रिपक्षकाः॥बालयौवनमन्त्राश्च वृद्धा मन्त्राश्च ये मताः॥योनिमुद्रासने स्थित्वा मन्त्रानेवं विधानं जपेत्॥तस्य सिध्यन्ति ते म
 न्त्रानान्यस्य तु कथञ्चनेति॥अथ दुष्टमन्त्रोद्देशश्च तल्लक्षणानि च शारदातिलकोक्तप्रकारेण लिख्यन्ते॥मन्त्रविद्याविभागे रामः
 न द्विविधामन्त्रजातयः॥मन्त्राः पुं देवतामन्त्रा विद्यास्त्री देवता स्मृताः॥पुंस्त्रीनपुंसकात्मानो मन्त्राः सर्वे समाहिताः॥पुंमन्त्रा २

हुंफडन्तास्युर्द्विगानास्तु स्त्रियोमताः॥द्विगान्ताः स्वाहान्ताः॥नपुंसका-नमोन्ताः स्युरित्युक्तामनवस्त्रिधा॥किंनारिदृष्ट
 मन्त्रास्तेपालयन्तिनसाधकम्॥किंनोरुद्धः शक्तिहीनः पराङ्मुखउदाहृतः॥बधिरोनेत्रहीनश्चकीलितास्तंभितास्तथा॥दग्ध
 स्तस्तश्चभीतश्चमलिनश्चतिरस्कृतः॥भेदितश्चसुषुप्तश्चमदोन्मत्तश्चमूर्छितः॥हृतवीर्यश्चभीमश्चप्रध्वस्तोबालकस्तथा॥कु
 मारश्चमुवाप्रौढोवृद्धोनिस्त्रिंशकस्तथा॥निर्बीजः सिद्धिहीनश्चमन्दः कूटस्तथापुनः॥निरंशः सत्वहीनश्चकेकरोबीजहीन
 कः॥धूमितालिङ्गितौस्यातांमोहितस्तुधार्तकः॥अतिदृष्टोद्गहीनः स्यादतिकूढः समीरितः॥अतिकूरश्चसत्रीडः शान्त
 ज्ञानसंयवच॥स्यानभ्रष्टस्तुविकलश्चातिवृद्धः प्रकीर्तितः॥निस्नेहः पीडितश्चापिवक्ष्याम्येषाञ्चलक्षणम्॥मनोर्यस्यादिमध्या
 नेषानिलंबीजमुच्यते॥संयुक्तंवावियुक्तंवास्वराक्रान्तस्त्रिधापुनः॥चतुर्धापञ्चधावाथसमन्त्राश्चिन्नसञ्ज्ञकः॥स्वराक्रान्त
 इति॥अघोरेभ्योथद्दाम्॥घोरेभ्योथद्द्रीम्॥घोरघोरतरेभ्यश्चद्द्वम्॥सर्वतः सर्वसर्वेभ्योद्द्वम्॥नमस्तेअस्तुरुद्ररूपेभ्योद्द्वम्॥इत्यु
 दाहरणम्॥आदिमध्यावसानेषुभूबीजद्वयलाङ्कितः॥कृद्धोमन्त्रः सविज्ञेयोभुक्तिमुक्तिविवर्जितः॥भूबीजंलकारः॥माया
 त्रितत्त्वश्रीबीजरावहीनस्तुयोमनुः॥त्रितत्त्वप्रणवः हुंकारोवा॥रावः फेङ्कारः शक्तिहीनः सकथितोयस्यमध्येनविद्यते॥का
 मबीजंमुखेमायाशिरस्यंकशमेववा॥अङ्कुशः क्रोड्गूरः॥असौपराङ्मुखः प्रोक्तोयोमन्त्रोबिन्दुसंयुतः॥आद्यनमभ्येष्टिन्दुर्वा

स. ममवेद्विरोमनुः॥ इन्दुः सकारः॥ पञ्चवर्णो मुनुर्यस्याद्रेफार्केन्दुविवर्जितः॥ नेत्रहीनः सविज्ञेयो दुःखशोकामयप्रदः॥ आदि
 ३ मध्यावसानेषु हंसः प्रासादवाग्भवौ॥ प्रासादो ह्येङ्कारः॥ वाग्भवो ऐङ्कारः॥ हकारो विन्दुमान् जीवो एवं वापि चतुष्कुलम्॥ जी
 वः सकारः॥ चतुष्कुलं हुङ्कारः॥ माया नमामि च पदं नास्ति यस्मिन्सकीलितः॥ एकं मध्ये द्वयं मूर्ध्नि यस्मिन्स्त्रपुरं दरो॥ न विद्येते
 समन्त्रः स्यात्स्तम्भितः सिद्धिरोपकः॥ अस्त्रं फट्कारः॥ पुरन्दरो लकारः॥ वह्निर्वायुसमायुक्तो यस्य मन्त्रस्य मूर्धनि॥ स प्र
 धादृश्यते तं तु दग्धं मन्वीत मन्त्रवित्॥ अस्त्रं द्वाभ्यान्निभिः षड्विंशतिभिर्दृश्यते सरैः॥ त्रस्तः सोमिहितो यस्य मुखेन प्रणवस्थि
 तः॥ शिवो वाष्पक्तिरथवा गीतारव्यः स प्रकीर्तितः॥ शिवो हकारः॥ आदि मध्यावसानेषु भवेन्मार्णचतुष्टयं यस्य मन्त्रस्य मनिनो
 मन्त्रविनं विवर्जयेत्॥ यस्य मध्ये दकारो वा क्रोधो वा मूर्धनि द्विधा॥ क्रोधो हं वीजम्॥ अस्त्रनिष्ठति मन्त्रस्यतिरस्कृत उदीरितः॥
 ॐ द्वयं प्रसुखे शीर्षे वषट्स्त्रज्जमध्यगमा यस्य स्याद्रेदितो मन्त्रस्त्याज्यः सिद्धिषु सूरिभिः॥ त्रिवर्णो हंसहीनो यः सुषुप्तः स उदा
 हतः॥ मन्त्रो वाप्यथवा विद्या स प्रापिक दशाक्षरः॥ फट्कारपञ्चकादिर्यो मदो न्त इतीरितः॥ तद्दृष्ट्वा स्थितं मध्ये यस्य म
 न्त्रः स मूर्छितः॥ विरामस्थानं यस्य हतवीर्यः सकथ्यते॥ पञ्चकेत्यत्रापि संबध्यते॥ आदौ मध्ये तथा मूर्ध्नि चतुरस्त्रियुतो म
 नुः॥ ज्ञातव्यो भीम इत्येष यः स्यादष्टादशाक्षरः॥ एकोनविंशत्यर्णो वा यो मन्त्रस्तारमंयुतः॥ हस्तं ग्वाङ्कुशबीजाद्व्यस्तं प्रध्वस्तं

र मं:

३

प्रचक्षते। सप्तवर्णो मनुबालः कुमारोऽष्टाक्षरः स्मृतः॥ षोडशार्णो मुत्राप्रौढश्चत्वारिंशल्लिपिर्मनुः। त्रिंशदर्णश्चतुःषष्टिवर्णो मन्त्रः
 शताक्षरः। चतुःशताक्षरश्चापि बहुद्वयमिधीयते। नवाक्षोऽधुवयुतो मनुर्निस्त्रिंशद्द्विरितः। यस्यावसाने हृदयशिरोऽग्रौ च मध्य
 तः। शिखावर्मच संस्थातां वै षट्फट्कार एव वा। शिवशक्त्यर्णहीनो वा स निर्बीज इति स्मृतः। एषु स्थानेषु फट्कारः — यस्मि
 न दृश्यते। समनुः सिद्धिहीनः स्थानन्दः पङ्क्तुः सरोमनुः। पङ्क्तिः शब्दोऽष्टवाचकः। कूट एकाक्षरो मन्त्रः स एवोक्तो निरंशकः। द्विवर्णः
 सत्त्वहीनः स्याच्चतुर्वर्णस्तु केकारः। षडक्षः सरो बीजहीनः सार्धसप्ताक्षरो मनुः। सार्द्धद्वादशवर्णो वा निन्दितः स तु धूमितः। सार्द्ध
 सप्तत्वादिक्रान्ते व्यञ्जनयोगेन ज्ञेयम्। सार्द्धबीजत्रयस्तद्वदेकविंशतिवर्णकः। विंशत्यर्णस्त्रिंशदर्णो यः स्यादतिद्विः तस्तु सः
 द्वात्रिंशदक्षरो मन्त्रो मोहितः परिकीर्तितः। चतुर्विंशतिवर्णो यः सप्तविंशतिवर्णकः। सुधार्मः स तु विज्ञेयो मन्त्रो दारिद्र्यदाय
 कः। एकादशाक्षरो वापि पञ्चविंशतिवर्णकः। त्रयोविंशतिवर्णो वा मन्त्रो दह उदाहृतः। षट्त्रिंशत्यर्णको मन्त्रः षड्विंशत्यर्णकोपि
 वा। त्रिंशदेकोनवर्णो वाप्यङ्गहीनो विधीयते। अष्टाविंशत्यक्षरो य एकत्रिंशदथापि वा। अतिक्रूरः स गदितो निन्दितः सर्वकर्म
 सु। चत्वारिंशतमारभ्य त्रिषष्टिर्यावदापतेत्। तावत्संख्या निगदिता मन्त्राः सव्रीडसञ्ज्ञकाः। पञ्चषष्ठ्यक्षरा ये सुर्मन्त्रास्ते शान्तमा
 नसाः। एकोनशतपर्यन्तं पञ्चषष्ठ्यक्षरा दितः। ये मन्त्रास्ते निगदिताः स्थानभ्रष्टाह्या बुधैः॥ त्रयोदशाक्षरी ये सुर्मन्त्राः पञ्चद

प्र. सं.
४

शास्त्राः। विकलास्तेविधीयन्ते शतं सार्द्धं शतं तु वा। शतद्वयं द्विनवति एकहीनोऽपि वा। शतत्रयं वा यत्संख्यं निस्नेहास्ते
समीरिताः। चतुःशतान्यथारभ्ययावद्वर्णसहस्रकम्। अतिवृद्धः प्रयोगेषु परित्यज्यः सदा बुधैः। सहस्राणीधिका मन्त्रादण्ड
कापीडिता ह्यथाः। द्विसहस्राक्षरामन्त्राः खण्डशः शतधा कृताः। ज्ञातव्यास्तोत्ररूपास्तोमन्त्रा एते यथास्थिताः। तथा विद्या
श्रवोद्भवामन्त्रिभिः काम्यकर्मसु। दोषानेतान विज्ञायो मन्त्रानूजयेते जडः। सिद्धिर्न जायते तस्य कल्पकोटिशतैरपि। शेष
कप्रन्योपियोग्यतावशां लिख्यते। दग्धषट्कर्णी गोमन्त्ररूपः स्यादधिकैर्जपान्। गर्विनस्त्वविधिप्राप्ताः शत्रवो वैस्त्रिंशद्गणाः। बा
लालघ्वक्षरप्राषादद्वागुर्वक्षरान्विताः। निर्जिताः कर्मबाहुल्यादलसाः सत्त्ववर्जिताः। खण्डीभूतास्त्वशजापान् अङ्गहीनास्त्व
संवृताः। सानुनासिकाः। आकालविनियोगेन मूर्च्छिताः। स्वापगान्जयात्। मन्त्राः पंनेषु पठनादन्यवर्णैस्तु कीलिताः। रुद्धा विस
ज्जका प्राप्नुवन्। स्वावैरिसमन्विताः। अपूर्णेनोपदिष्टा ये क्षीणवीर्यास्तु ते मताः। सदा प्रयोगान् कुण्ठत्वं श्लिष्टतातिबिलम्बनात्
रुग्णाः प्रलयनैर्जायात् अन्यमन्त्रैः सदा विला। उपेक्षावस्थया जायाद्वैषम्यादवमानिताः। पञ्चविंशतिरुद्दिष्टा दोषास्तान्
शमयेद्गुरुः। बन्धनं यो निमुद्रायां मन्त्राणां वीर्यं योजनम्। उभयं बोधयन् शिष्यान् संरक्षेद्गुरुरात्मवान्। गुरोर्लक्षणमेतावदादि
मान्यन्तु वेदयेत्। आदिमानस्य विहीनास्तु वर्णास्यः शरदभ्रवत्। तस्मादितर एवा सौब्रूयात्तत्तदहङ्कृतिः। यदहङ्कृत् रविज्ञा

रामः
४

नामत्समोजायतेनरः। अनादिक्रमसंसिद्धा मातृकाद्यन्तयोजनात्। तादात्म्यसिद्धितां विद्वि सर्वमन्त्रार्थविग्रहम्। इत्यादि। द्वि
 जातीनानुसंस्कारं वेदोक्तं समुदाहृतम्। अन्येषामपि वर्णानां विद्यया समुपाचरेत्। निधने विद्यया दाहो अन्यत्सर्वं समाचरे
 त्। यथाशक्ति वस्त्रालङ्कारादिभिः विद्यया विसृजेन्मन्त्रीत्वं विद्यया सिद्धिहेतवे साधकं पूज्यभोजयेत्। मन्त्राणां दशकथ्य
 ते संस्कारः सिद्धिदायिनः। जननं जीवनं पश्चात्ताडनं बोधनं तथा। अथाभिषेको विमलीकरणं व्यायने ततः। तर्पणं दीपनं गुप्ति
 र्देशेतामन्त्रसंस्क्रियाः। मन्त्राणां मातृकामध्यादुद्धारो जननं स्मृतम्। मातृकावर्णान् तण्डुले विलिख्य तद्विधानेन संपूज्य तन्म
 ध्यादभीष्टमन्त्रवर्णपठनं मातृकामध्यादुद्धारः। प्रणवान्तरितान् कृत्वा मन्त्रवर्णान् जपेत्सुधीः। एतज्जीवनमित्याहुर्मन्त्रशा
 स्त्रविशारदाः। मन्त्रवर्णान् समालिख्य ताडयेच्चन्दनाम्भसा। प्रत्येकं वायुना मन्त्री ताडनं तदुदाहृतम्। विलिख्य मन्त्रान्
 मन्त्री प्रसूनैः करवीरस्रैः। तन्मन्त्राक्षरसंख्या तैर्हन्वात्तद्वोधनं स्मृतम्। भूर्जैर्कुङ्कुमादिनामन्त्रं विलिख्य वह्निबीजेन क
 रवीरपुष्पैः शतवारन्ताडयेत्। एतद्वोधनमित्यर्थः। स्वतन्त्रोक्तविधानेन मन्त्री मन्त्रार्ण संख्यया। अश्वत्थपल्लवैर्मन्त्रमभि
 षिञ्चेद्विशुद्धये। स्वतन्त्रोक्तेति। मन्त्रान्ते अमुकं मन्त्रमभिषिञ्चामि नम इत्यर्थः। संचिन्त्य मनसा मन्त्रं ज्योतिर्मन्त्रेण निर्देहे
 त्। मन्त्रे मन्त्रत्रयं मन्त्री विमलीकरणं त्विदम्। आणवकार्मकमायिकं मन्त्रत्रयम्। तारव्योमाग्निमनुगुदण्डी ज्योतिर्मन्त्रमन्त्रः।

प्र. सं.
५

तत्र ज्योमेतिहकारः। मनुरिति चतुर्दशस्वरः दण्डोनुस्वारः मूलाधारे वह्निमण्डले ज्योतिर्मन्त्रं तदुपरि साध्यमन्त्रं सज्जित्य
ज्योतिर्मन्त्रं तेजसा दहेदिति। कुशोदके न जप्तेन प्रत्यर्णं प्रोक्षणं मनोः। तेन मन्त्रेण विधिवदेत दाप्यायनं मतम्। मन्त्रेण वारिणा
मन्त्रतर्पणं तर्पणं स्मृतम्। ताम्रपात्रे मन्त्रं विलिख्य मन्त्रान्ते अमुकं मन्त्रं तर्पयामि नम इति तर्पयेत्। तारमायारमायोगो म
नोर्दीपनमुच्यते। जप्यमानस्य मन्त्रस्य गोपनेत्वं प्रकाशनम्। संस्कारा दश संप्रोक्ता सर्वतन्त्रेषु गोपिताः। पुनरपि शिवगीताया
मप्युक्तं। सर्वान्कामानवाप्नोति मनुष्यः कम्बलासने। कृष्णा जिने भवेत्सुक्तिर्मोक्षश्रीर्वाप्रचर्मणि। कुशासने भवेद्गान्धारोग्यं
पत्रनिर्मिते। प्राङ्मुखो दक्षिणमुखो वापि जपपूजां समाचरेत्। पाषाणे दुःखमाप्नोति काष्ठे नानाविधान् गदान्। वस्त्रे स्त्रियमवाप्नो
ति भूमौ मन्त्रो न सिद्ध्यति॥ अथ गरुडकल्पोक्तप्रकारेणासननियमोलिख्यते। धरण्यां सुखसंपत्तिर्दोर्भाग्यदारुकासनम्। त
णासने यशोहानिः पल्लवे चितविभ्रमः। अभिचारादिके नीलं रक्तं वर्यादिकर्मणि। वंशासने दरिद्रः स्यात्पाषाणे व्याधिपीडन
म्। दर्भासने तपोवृद्धिः प्रजावृद्धिस्तुरत्वके। गिरिगोष्ठपरिस्यन्दनद्वारण्याश्च माद्वदाः। देशाः पुण्या जपस्येते यत्र वारोचते म
नः। गृहे त्वेकगुणज्जप्यं न द्यान्तु द्विगुणं भवेत्। गवाङ्गोष्ठे शतगुणं अग्न्यागारे शताधिकम्। सिद्धसेत्रेषु तीर्थेषु देवतायाश्च सन्नि
धौ। सहस्रशतकोटि स्यादनन्तं विष्णुसन्निधौ। अथ र्धमग्निमादित्यं ब्राह्मणं देवमन्दि रम्। नदीज्जलाशयज्जैवपृष्ठकृत्सज्जपे

रामः

५

न्तु। इति विशिष्यमन्त्रदेवताप्रकाशिकायामुक्तम्। सूर्यस्याग्नेगुरोरिन्दोर्द्विपि स्य च जलस्य च। विप्राणाञ्च गवाञ्जैव सन्नि
 धौ शस्यते जपः। एतेषूक्तेष्वसनेषु एकस्मिन्नेवासिनः। स्वगुरुगणाधिपादी न वन्दे तत्स्वकार उच्यते। ॐ स्वस्ति श्री परमशि
 वानाथ पादाय शेषगुरुपारंपर्यक्रमेण स्वगुरुनाथ पादास्तु जंयावत्तावत्स्वगौमि। ॐ श्रीगुरुभ्यो नम इति मूर्ध्नि संवन्द्य। अथ
 वा। ब्रह्माद्यैरुपगुरुपारंपर्यक्रमेण स्वगुरुनाथ पादास्तु जंयावत्तावत्स्वगौमि। गुरुभ्यो नम इति दक्षिणांसे। गङ्गापतये न
 म इति वामांसे। हुं दुर्गायै नम इति वामोरुदेशे। सङ्केतपालाय नम इति दक्षिणोरुदेशे संसरस्वत्यै नम इति वक्त्रे। पंपरात्मने न
 म इति हृदये संबन्धः। पुनर्वा म हस्ततलेन दक्षिणहस्तं कूर्परदेशादारभ्य तलान्तं सुदर्शनास्त्रमन्त्रेण वैष्णवदेवताविषये।
 शैवे तु। पाशुपतास्त्रेण। इतरविषये तु। ब्रह्मास्त्रेण विन्यसेत्। सुदर्शनास्त्रमन्त्रस्तु। ॐ सहस्रारं हुं फडिति। पाशुपतास्त्रमन्त्र
 स्तु। वामदेवक्रपिः। पङ्क्तिश्चन्द्रः। पशुपतिर्देवता। ॐ श्रीं पशुपतये हुं फडिति। ब्रह्मास्त्रमन्त्रस्तु। ॐ तपः सत्यात्मने अस्त्राय फ
 डिति। कूर्परं नाम। मणिबन्ध्यादूर्ध्वदेशः। मणिबन्धो नाम हस्ततलस्य मूलदेशः। पुनर्वा मे पीतरेण। हस्ततलेन तथैव कृत्वा।
 पुनर्वा म हस्ततलेन दक्षिणस्यापरदेशे कूर्परत आरभ्याग्रन्तथैवैतरस्यापीतरेण न्यस्त्वा पुनरपि तत एवारभ्य इतरेतरेण हस्त
 तलेन इतरेतरस्य हस्तस्य सकलदेशे पितैर्नैवास्त्रमन्त्रेण न्यस्त्वा पुनर्हस्ततलयोरन्योन्यसंहतिजध्वनित्रयेण तालत्रयाख्येन

सं. प्र
६

तेनैवास्त्रमन्त्रपूर्वकेण उपर्युपरिक्रमेण त्रिवारं कृत्वा पुनस्तेनैवास्त्रमन्त्रेण पूर्वादिशमारभ्याः धस्तादन्तं क्रमेण दशदिग्बन्ध
नमद्गु. षु तर्जन्ययोः दितध्वनिपूर्वकं कुर्यात्। तेनैव मन्त्रेण तथैव संयुक्तया दु. ल्या परितश्चाग्निप्राकारं ध्यानेन कुर्यात्। तदुक्तं
ज्वा. सत्संप्रदायसर्वस्वाभिधानाख्ये। प्रपञ्चसारविवरणे एभिर्दशभिर्मन्त्रैः दशसुदिक्षु तर्जन्यद्गु. षु योगिकाकोटिकाभिरात्मनो
रक्षादुर्यादिति। तत्र दिक्पालपूजाविषये। प्रागाद्यध्वान्तादिक्रमः। दिग्बन्धने तु। प्रागाद्यधस्तादन्तमिति विशेषः। तदुक्तं चा
स्थितेनैव शास्त्रे सुदर्शनपटले। ऐन्द्रीदिशं समारभ्य दिशन्त्वधस्तादन्ते प्रोक्तं। चक्रेण बध्नामि नमस्तथोक्ता। चक्राय शीर्षज्जदिशा
म्यबन्धति। एतत्सर्वं क्रमदीपिकायामुक्तं ज्वा. स्तातो निर्मलसूक्ष्मशुद्धवसनो धौताङ्घ्रिपाण्याननः। स्वाचान्तः सुपवित्रमुद्रि
तकरः श्वेतोर्ध्वपुण्ड्रोज्वलः। प्राचीदिग्बन्धनो निबध्य सुदृढं पद्मासनं स्वस्तिकं वासीनः स्वगुरुगणाधिपमयो बन्धेत बद्ध
ज्वालिः। ततोऽस्त्रमन्त्रेण विशोध्य पाणि त्रितालदिग्बन्धं हृत्ताशसालानां विधाय भूतात्मकमेतदङ्गं विशोधयेत् कुड्ममतिः क्र
मेणेति। अथ तत्र सुदर्शनेन दिग्बन्धने पक्षविशेष उच्यते। ॐ नमः सुदर्शनाय अस्त्राय फडित्यनेन मन्त्रेण वा दशदिग्बन्धनं
कुर्यात् एवमपि संप्रदायोस्ति। तदुक्तं च क्रमदीपिकायाम्। प्रणवहृदोरवसाने स चतुर्थी सुदर्शनज्वास्त्रकज्वा. उत्का फडं
न्तममुना कलये मनुनास्त्रमुद्रया दर्शं हरितदति। सुदर्शनेन चेदेवं वा। दिग्बन्धनं कृत्वा। पुनर्भूतशुद्धिं कुर्यात्। तत्प्रकास्तु

राम
६

क्रमदीपिकोक्तप्रकारेण कथ्यते। दडावक्रे धूम्रं सततगतिबीजं सलवकं स्वरेत्पूर्वं मन्त्रा सकलभुवनोच्छोषणकरम्। स्व
 कन्देहन्तेन प्रततवपुषा पूर्य सकलं विशेषा व्यामुञ्जेत्यवनमथ मार्गेण खमणेः। तेनैव मार्गेण विलीनमारुतं बीजं विचि
 न्त्यारुणमाशुशुषणेः। आपूर्य देहं परिदह्याम तोमुञ्जेत्समीरं सहभस्मना बहिः। अपरमनीव शुभ्रममृतांशुपथेन विधुं
 नयतुललाटचंद्रममुतुः सकलार्णमयीम्। अपरजपाभिपात्योचयेच्च तया सकलं वपुरमृतौ पृष्टिमथ वक्रक रायमि
 दम्। अस्यार्थः। प्रथममिडानाडीवक्रे। वामनासिकाग्रमिडानाडीवक्रम्। तत्र वायुबीजम्। सलवकम्। लवकमिति बिन्दुः।
 तेन युक्तं पुनस्तद्बीजम्। धूम्रवर्णञ्च। धूम्रमिति। नीललोहितमिश्रवर्णन्तादृशं वायुबीजाख्यं यकारं सकलभुवनोच्छोष
 णकरं स्वरेत्। एवं स्मृत्वा। प्रततवपुषा व्याप्तवपुषा। तेन वायुना। स्वकन्देहम्। वामनासिकाश्वासमार्गेणैवा पूर्य। सकलं दे
 हिकदुष्टम्। विशेषितं स्मृत्वा पुनः खमणेरादित्यस्य मार्गेण पिङ्गलनाडीमार्गेण दक्षिणनासिकाश्वासमार्गेणेत्यर्थः। तेन मा
 र्गेण तं पूर्वपूरितं बीजं व्यामुञ्जेत्। रेचयेदित्यर्थः। पुनरपि। तेनैव मार्गेण खमणे मार्गेण पिङ्गलामार्गेण दक्षिणनासिकाश्वा
 समार्गेणेत्यर्थः। तेन मार्गेण पूर्वविसृष्टं मारुतमेव पश्चाद्विलीनमारुतं निवर्त्तयित्वा तत्रैव प्रविष्टमारुतं कृत्वा। पुनराशुशु
 षणे रग्ने बीजं सविन्दुकं रेफमित्यर्थः। तद्बीजमरुणमव्यक्तरागस्वरूपमेतादृशमाशुशुषणे बीजं नु विलीनमारुतमिति क्रि

प्र. सं. १. या विशेषणम्। एवं दक्षिण नासिकाश्वासमार्गेण मारुतं विलीनं कृत्वा। अरुणवर्णमग्निबीजं ध्यात्वा। तं वायुमग्निबीजसहितं
 मापूर्या पूर्वपरिशोषितं तदेहं सर्वपरिदग्धं सम्भाव्य। वामनासिकाश्वासमार्गेण वायुं तेन दग्धं भस्मना सह व्यासृजेत्। पुनरपर-
 मिति। अपरं विधुमिति सामानाधिकरण्ये द्वितीये अपरश्चकारः। तं विधुं सोमात्मकं शुभ्रवर्णं ध्यात्वा। अमृतांशुपथेनः हृदनाडी-
 मार्गेण वामनासिकाश्वासमार्गेणेत्यर्थः। तेन मार्गेण मूलाधारं नीत्वा। सुषुम्नाद्वारेण ललाटोपलसितद्वादशान् स्थितमिन्दुमण्ड-
 लं प्रापय्य। तयोरुभयोः संबन्धाच्चन्द्रमण्डलचालनात्ततो निःसृता मृतधारया तद्भस्म प्रक्षाल्य। तथैव जीवमापाद्य पुनरकार-
 दिवर्णरूपया तथा मुखकरचरणादिकमुत्पादयामीत्यनुस्मरन्। बभ्रुमृतबीजं सप्रणवञ्च त्रिंशद्द्वारं कुम्भकेन संपाद्या देह-
 काठिन्यार्थं लंबीजं मूर्द्ध्नि विन्यसेत्। पुनर्मातृकावर्णान् कान् न वृत्तेत्यादिना अस्मिन्नेव मातृकापटले उपरिवस्त्रमाणक्रमेण
 न्यसेत्। एषमिडावक्रैत्यादि नौको भूतशुद्धिप्रकारः। केवलमातृकान्यासेनैव वा भूतशुद्धिर्दुर्गता। अथवा। प्रकारान्तरेणापि।
 सः स्थागमोक्तप्रकारेण भूतशुद्धिर्ब्रह्मे। स्वदेहं पृथिव्यादिभूतबीजं ब्रह्मविष्णुभ्यामुत्पन्नाद्गुरुरमारागद्वेषधर्माधर्ममोहमूलं वि-
 द्याधिपतिपरिपालितं कलादितत्त्वसारन्तन्मात्रेन्द्रियशाखोपशास्त्रविषयालोचनपल्लवभावप्रपञ्चकुसुमंबुध्यध्यवसायसं-
 कल्पफलं पुरुषभोगोपभोग्यं भोग्यभोक्तृत्वरसमूर्द्धमूलमधःशाखम् वटतरुरूपं सञ्चिन्त्य प्रथमपूरकार्हेन निवृत्तिकलावी-

रामः

७

जोच्चारपञ्चकेनपत्रपुष्पफलरहितंस्तब्धंविभाव्य।पूरकापरार्द्धेन।प्रतिष्ठाकलाबीजस्यचतुष्कोच्चारणेनादग्धपत्रफल
पुष्पोपेतंविचिन्त्य।कुम्भकेनप्रथमापरार्द्धाभ्यांविद्याकलाबीजोच्चारत्रयेण।दग्धसमूलंविभाव्य।रेचकपूर्वार्द्धेनशान्तिकला
बीजोच्चारद्वयेनभस्मीकृतंदशदिशुप्रलीनंविभाव्य।रेचकापरार्द्धेनशान्त्यतीतकलाबीजैकोच्चारणेनशुद्धस्फटिकरूपं
चिन्तयेत्।ततोदग्धरूपंसर्वशून्यमितिविभाव्य।वौषडन्तमूलेन।शिखान्तस्थाधोमुखपद्मस्त्वदमृतधाराभिःसकलनाडीमु
खंप्रविष्टाभिः।स्वबाह्याभ्यन्तरंसर्वशरीरमाप्लाव्यहृदयेनालपत्रकर्णिकारूपंपद्ममकरादिमात्रात्रयमुक्तेनप्रणवेनशुद्ध
विद्यात्मकमासनंविन्यस्यातत्कर्णिकायांपूर्य्यष्टकंचतुष्फलेनप्रणवेनावतीर्णंभावयित्वा।तस्मिन्द्वादशान्तस्यजीवरूपं
शिवमयमात्मानंपञ्चकलेनप्रणवेनपूरकेणसृष्ट्यासमानीयज्योतीरूपंसंस्थाप्य।वौषडन्तशक्तिमन्त्रोच्चारणाशुद्धश
क्तिपरिसृतबहुलामृतप्रवाहेणाभिषिञ्चेत्।तत्रलह्माभितिनिवृत्तिकलाबीजम्।ह्रीमिति।प्रतिष्ठाकलाबीजम्।हूंह्रूंह्रौं
मिति।विद्याशान्त्यतीतकलाबीजानिक्रमेण।एवम्।रहस्यागमोक्तप्रकारभूतशुद्धिः।अनेनप्रकारेणवा।पूर्वोक्तक्रमदीपिको
क्तप्रकारेणवा।भूतशुद्धिकृत्वा।पुनर्हकारत्रयमुच्चार्य।सुषुम्नानाडीमार्गनिरोधकपर्वत्रयभञ्जनंकृत्वा।हंसइत्युच्चार्य।मूला
धारस्यजीवंसुषुम्नयाद्वादशान्तंनयन्।पुनः।सोहनित्युच्चार्य।द्वादशान्तेसहस्रदलकमलमध्यस्थंसहस्रादित्यसङ्काशंपरमा

प्र-स
८

त्मानं स्वात्मना चैकीकृत्य। पुनः प्राणायामं कुर्यात्। तत्प्रकार उच्यते। अकारं म। स बिन्दु कम। द्वादशवारमावर्तयन्। दक्षिण नासि
कया विरचय्य। उकारं म। स बिन्दु कम। षोडशवारमावर्तयन्। वाम नासिकया आपूर्य्य। मकार पूर्वकम्। तत्तन्मूलमन्त्रं म। द्वा
दशवारमावर्तयन्। कुम्भक कुर्यात्। एवं प्राणायामत्रयं कुर्यात्। तदुक्तञ्च। संमेलनगोपालन्यासविन्यासे। अमिति द्वादवारं
दक्षिण नासिकया विरचय्य। उमिति षोडवारं वाम नासिकया पूरयित्वा मकार पूर्वक विद्या सहित मन्त्रं द्वादवारमावर्तय
न्। कुम्भक कुर्यात्। अथवा। यं यं मन्त्रं जपितुमिच्छति। तेन तेन मन्त्रेण प्राणायामं पञ्च चतुर्विंशदादि। तत्संख्यया केवल
कुम्भक रूपेण वा। अष्ट षोडश द्वात्रिंशदादि संख्यया वा। षोडश द्वात्रिंशच्चतुषष्ट्यादि संख्यया वा। रेचक पूरक कुम्भक
रूपेण कुर्यात्। अथवा। हरि विषय मन्त्र जपेण। सर्वत्र मूल मन्त्रेणैव। प्राणायामः। इतर विषयेषु। तत्तद्विधानोक्ते प्रका
रेण वा। प्रणवेन वा कुर्यात्। एवं सर्वत्र सर्व मन्त्र जपस्य पुरतश्च। परतश्च। त्रिवारं कुर्यात्। एवं दिनशोयः षोडश संख्यं क
रोति स तु मासतः पायात्परि पूर्यते। अथवा कृत्स्न मन्त्रेषु। सर्वेषु कामबीजेन प्राणायामं कुर्यात्। तत्तु चतुःषष्टिवारं कुर्यात्।
गोपाल दशासरी मन्त्रेण चेदं विंशतिवारं कुर्यात्। गोपालकाः द्वादशासरी मन्त्रेण चेद्वादवारं कुर्यात्। इतर मन्त्रैश्चैदं पूर्णं
नुरूपं कुर्यात्॥ ॥ तदुक्तं च क्रमदीपिकायाम्॥ पवनसंयमनन्वमुनाचरेद्यमिह जसु मसौ मनुमिच्छति। अथवा खिले

राम
८

पुद्गरिमन्त्रजपविधिषु मूलमन्त्रतः संयमने विमलधीः। मरुताविधिनाभ्यसंश्चरन्तु तत्त्वसंख्यया पुरतो जपस्य परतो विहि-
 तमथ तन्त्रयंबुधैः। षोडशयद्दहचरे दिनशः परिपूयते मखलु मासतौ हसः। अथ बाङ्ग-जन्ममनुना सुसंयमं सकलेषु क-
 लमनुजापकर्मसु। सहितैकः सप्तकृतिवारमभ्यसंस्तु नुयात्समस्तदुरितापहारिणा। अष्टाविंशतिसंख्यमिष्टफलदं मन्त्रं
 दशार्णं जपन्नाप्यच्छेत्पवनं सुसंयतमतिस्वष्टादशार्णेन चेत्। अभ्यस्यन्नेव वारमन्यमनुभिर्वर्णानुरूपं जपन्कुर्यात्तदेव
 कपूर्वकं सुनिपुणं प्राणप्रयोगं बुधैः। रेचयेन्मारुतं दक्षया दक्षिणं पूरयेद्दामया मध्यानाड्या पुनः। धारयेद्दौरितं रेचकादित्र-
 यं स्यात्कुलादन्तविद्याख्यमात्रात्मक इति। कनिष्ठानामिकाङ्गुलैर्मन्त्राणां पुटधारणम्। प्राणायामः सविज्ञेयस्तर्जनीमध्यमे वि-
 ना। एवं प्राणायामं कृत्वा। तत्तज्जप्य मन्त्रं प्रतिलोमेनोच्चार्य। स्वात्मानं तेजोरूपमभ्यात्वा। तत्तेजः करतले दक्षिणासिका-
 श्वासमार्गेण निपात्य करं न्यासं कुर्यात्। यत्र यत्र करं न्यासमन्त्रः पृथगनुक्तः। तत्र सर्वत्र तत्तत्साध्यमन्त्रस्य। षडङ्गैः पञ्चाङ्गैः
 वीकुर्यात्। तदुक्तं आस्मिन्नैव प्रपञ्चसारे। अङ्गुलीषु क्रमादङ्गैरङ्गुलिषु विन्यसेत्। कनिष्ठान्तां सुतद्वाह्यतलयोः करयोः
 सुधीरिति। अथ करन्यासप्रकार उच्यते। उभाभ्यां कराभ्यान्तत्र दङ्गुलिषु क्रमेणाङ्गुलीमूलमारभ्याग्रं मन्त्रपूर्वकं मङ्गु-
 लाभ्यां नमः इत्यादि न्यसेत्। तत्र तर्जनीभ्यामङ्गुल्योरितरास्त्वङ्गुलाभ्यां न्यसेत्। तत्र पञ्चाङ्गुल्योरेव विन्यसेत्। ष

प्र.सं.
८

इदं पक्षे पञ्चो न्यासस्तावद्वा महस्ततलेन क्षिणहस्ततलेन वा महस्ततलेन्यसेत् एवं करः १४ योश्च। तदुक्तञ्च सं प्रदाय सर्व
स्याभिधाने प्रपञ्चसारविवरणे। उभयोः करयोरङ्गुष्ठयोर्मूलाद्यग्रन्तर्जनीभ्यान्तर्जन्यादिकनिष्ठान्तमङ्गुष्ठाभ्याञ्च पञ्चभिः
ङ्गु. मन्त्रैः परामृश्या षष्ठ्यन्तलयोश्च। वामे दक्षिणेन। दक्षिणे वामेन च विन्यसेत्। एवं कृत्वा। पुनर्लिपिन्यासं उपरिमातृका वि
धानेन वक्ष्यमाणक्रमेण कृत्वा। ध्यात्वा। जप्त्वा। यथाशक्ति तदुपसंहृत्य पुनः साध्यमन्त्रस्य ऋष्यादिपूर्वकं जपं वा पूजां वा स
मारभेत्। अयमेव सर्वत्र मनूनाज्जपारम्भे पूजारम्भे च न्यायः। अथ मातृकामन्त्रस्य। ब्रह्मा ऋषिः। गायत्री कृन्दः। मातृका सर
स्वती देवता। तत्र। ऋष्यादेः स्थानान्यसिन्ने वशास्त्रे। पञ्चमपटलादावुक्तानि। ऋषिर्गुरुत्वाद्धिरसैव धार्यश्च कृन्दोऽक्षरत्वाद्
सनागतं स्यात्। धियावगन्तव्यतया सदैव हृदि प्रतिष्ठाप्य देवता च इति। पुनरेषामर्थश्च तत्रैवोक्तः। ऋषिवर्णादिकौ धातू
स्तोऽगत्या प्रापणेऽपि च। ताभ्यां यद्यस्त्वरूपं स ऋषिः स्याद्गुरुवाचकः। इच्छादानार्थकौ धातूस्तः श्रुत्वाद्यश्च दादिकः। तयो रि
च्छाददातीति कृन्दो मन्त्रार्णवाचकः। आत्मनो देवताभावप्रधाना देवतेति च। पदं समस्तमन्त्रेषु विद्वद्भिः समुदीरितमिति।
एवमृष्यादीन् कृत्वा। पुनः षडङ्गान्यवश्यकर्त्तव्यानि कुर्यात्। मेधादक्षिणामूर्तिकल्पेत्। भक्तश्चेदवश्यकर्त्तव्यत्ताराहित्यमु
क्तञ्च। अङ्गु. न्यासं विना वापि शिवभक्तस्य सिद्धिर्ना। अङ्गु. मन्त्रैर्विना वापि सिद्धसाध्यादिभिर्विना। जपेन मन्त्रः सर्वेषां सर्व

रामः
८

सिद्धिप्रदोभवेदिति। अथ षडङ्गन्यासस्थानानि च तत्प्रकारश्चोच्यते। हृदयशिरसोः शिखायां कवचास्यस्त्रेषु स चतुर्थीषु। नसाङ्गुल्यावषट्कुं वौ षट्फट्पदैः षडङ्गविधिः। पञ्चैव यस्य मन्त्रस्य भवत्यङ्गानि मन्त्रिणः। सर्वेष्वपि च मन्त्रेषु नेत्रलोपो विधीयत इति। अथ मातृकामन्त्रस्य षडङ्गविधिः॥ अङ्गं, खङ्गं, घङ्गं, आङ्गं, हृदयाय नमः। इज्जं, च्छं, जं, द्वां, जं, र्देशिरसे स्वाहा। उष्टं, ठं, डं, णं, जं, शिखायै वषट्। एतं यं दं धं नं ऐं कवचाय हुम्। ॐ पं, फं, बं, भं, मं, औं, नेत्रम्। अं, यं, रं, लं, वं, शं, षं, सं, हं, लं, सं, अं। अस्त्रम्। मातृकावर्णैरङ्गविधौ सर्वत्रैव मेवास्वराक्षणां विन्दुयुक्तञ्च हलान्तद्रुहितञ्च स्वराणां मध्ये लघुसञ्ज्ञकं अकारादिवर्णचतुष्टयरहितञ्च स्वराक्षरं द्रुहपुटिवंकादिवर्गञ्च कर्त्तव्यम्। वदुक्तञ्च। आद्यन्तस्वरषट्कलघ्वपरयोरन्तस्थितैः क्रमेण कथितान्यस्याः षडङ्गानि चेति। तत्राङ्गन्यासमुद्राप्रकारः। क्रमदीपिकोक्तप्रकारेणोच्यते। अनङ्गुष्ठाग्रजवो हस्तशारदाभवेन्मुद्राहृदये शीर्षके च। अधोमुखं खड्गमुष्टिः शिखायां करन्द्वद्वाङ्गुयोर्वर्मणि स्युः। नाराचमुष्ट्युद्धतलद्रुयुग्मकाङ्गुष्ठतर्जन्युदितो ध्वनिस्तु। विष्वग्विषक्तः कथितो ह्यमुद्रायत्राक्षणीतर्जनीमध्यमेन्द्राक्षिणीत्यनेनायत्रशब्देनापञ्चाङ्गमक्षे। नेत्रलोपः। प्रागुक्तः सूचितः। तत्र नाराचमुष्टिलक्षणमुच्यते। हस्ततलद्रुयमन्योन्यं संसुखीकृत्य तयोर्मध्यमानामिकाकनिशाङ्गुलीर्मुष्टीकृत्य तर्जनीद्वयं लुक्कजूकृत्यान्योन्याग्रेण संस्पृष्ट्याङ्गुष्ठद्वयं लुतथैव कजूकृत्यान्योन्यं संश्लिष्यताभ्यामङ्गु-

प्र.सं.
१०

ष्ठतर्जनीहन्द्वाभ्यामुद्रितोर्ध्वनिः स्वपरितोविषक्तः। अस्त्रमुद्रेत्यर्थः। तत्रास्त्रमुद्रानन्तरनेत्रमुद्रोक्त्यावैश्वदेवताविषये।
सर्वत्रास्त्रन्यासानन्तरम्। नेत्रन्यासइतिकेषाञ्चित्यसः सूचितः। मन्त्रदेवताप्रकाशिकायामप्यङ्गविधिरुक्तः। त्रिद्वेकं
दशकं त्रिद्विसंख्याकाङ्गुलिभिः क्रमात्। अस्यार्थः। अङ्गुष्ठतर्जनीमध्यमायुक्तेनाङ्गुलीत्रयेण हृदयम्। अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां
शिरः। अङ्गुष्ठेन शिखा। उभयकरदशाङ्गुलिभिः। कवचं तर्जनीमध्यमानामिकावितयेन नेत्रम्। उभयकराङ्गुष्ठतर्जनीभ्याम
मस्त्रमिति। अङ्गानामर्थास्तु। हृदयंबुद्धिगम्यत्वा प्राणामः स्थानमः पदम्। क्रियते हृदये नातो बुद्धिगम्यान्मस्कृतिः। बुद्ध्या
र्थः शिरसे चेति विषयाहरणे द्विष्ठः। शिरो मन्त्रेण चोत्तुङ्गविषयाहृतिलक्षणा। शिखा तेजःसमुद्दिष्टा वषडित्यङ्गमुच्यते
। तनेजोऽस्य तनुः प्रोक्ता शिखामन्त्रेण मन्त्रिभिः। कचग्रहणइत्यस्माद्वातोः कवचसम्भवः। हृन्तेजस्तेजसा देहो गृह्यते कव
चन्ततः। असुत्रासादिकौ धातूस्तद्भेदपचलनार्थकौ। तेनानिष्टसमाप्तिप्यचालयेत्कटपदाग्निना। नेत्रंदृष्टिः समुद्दिष्टावौषट्
दर्शनमुच्यते। दर्शनंदृष्टि विषयेण स्यात्तत्तेजो नेत्रवाचकमिति। एवमङ्गन्यासं कृत्वा पुनर्वीजशक्त्या दीनस्मरेत्। यत्र यत्र बी
जशक्तीष्टयगनुक्ते तत्र सर्वत्र प्रणवो बीजम्। भुवनेश्वरीशक्तिरित्याचार्याभिप्रायइति वर्णयन्ति। तदुक्तञ्च। प्रपञ्चसा
रटीकाकारेण। अनुक्तबीजशक्तिविशेषाणां मन्त्राणां प्रणवो बीजम्। भुवनेश्वरीशक्तिरिति। विवरणकारैस्तु। तत्र तत्रोक्ता

ग.म.
१०

९१

निच।अत्रनुहमितिबीजम्।सदृतिशक्तिः।बीजशक्तिकीलकैस्तु।स्तनयोर्द्वयोर्द्वयोर्द्वयदिचन्यसेत्।केवलमनसास्मरेद्वा
 अष्टवारंजपेद्वा।तत्रगोपालविषयेनुक्त्वित्।किंचिदधिकानिसन्ति।क्लींबीजम्।स्वाहाशक्तिरिति।स्तनयोःजंकी
 लकम्।वज्जीवः।एतद्वयंहृदयं।कृत्स्नःप्रकृतिरितिनाभौ।दुर्गाधिष्ठात्रीदेवता।विसुरभिमानिनीदेवता।एतद्वयंहृदिन्य
 सेत्।सर्वमन्त्रस्यापिप्रकृतिर्देवता।अधिष्ठात्रीदेवता।अभिमानिनीदेवताचेति।देवतानैविध्यमस्ति।यथागायत्रीमन्त्रस्य
 ।सूर्यश्चनारायणश्चशक्तिश्च।एवंसर्वत्रानुक्तस्थलेगुरुमुखादेवतत्वेयम्।मन्त्रदेवताप्रकाशिकायामुक्तम्।बीजंशक्तिञ्च
 मूलाधारेन्यसेत्।सकलमन्त्रेषुब्रह्मबीजम्।मायाशक्तिः।जीवोबीजम्।बुद्धिःशक्तिः।उदानोबीजम्।सुषुम्नानाडीसरस्व
 तीशक्तिरिति।मूलाधारेन्यसेत्।तत्रब्रह्मायाशब्दभ्यां प्रणवहृत्स्वार्थभूतेपरब्रह्ममूलप्रकृतीउच्येते।जीवबुद्धिशब्द
 भ्यांसर्वकारणभूतब्रह्माययोज्ञानभागाउच्येते।उदानसुषुम्नानाडीशब्दभ्यांब्रह्माययोःप्रवर्तकभागाउच्येते।एवं
 सत्यशवलितयोर्ब्रह्माययोःसर्वप्रपञ्चकारणत्वम्।प्रणवहृत्स्वयोःसमस्तमन्त्रबीजशक्तिकारणत्वञ्चोक्तंभवति।
 तस्मात्समस्तमन्त्रानुस्यूतशब्दब्रह्माख्यमातृकामन्त्रावगाहिप्रणवहृत्स्ववाच्यमायाशवलितब्रह्मस्वरूपप्रत्यगा
 त्मभूताखण्डसुखचित्प्रकाशात्।समस्ताङ्गसहितसर्वदेवतामन्त्रमूर्तयःसाधकस्यभाग्यवशात्प्रज्वलिताग्नेर्वि

प्र. सं. ११ सुलिङ्गाइव प्रादुर्भूता इति भावयेत्। अनन्तरं तथा विधाभीष्टदेवतामयन्तेजःस्वशरीरे अन्तर्वहिश्च व्याप्नोतीति चिन्तयेत्। पुनर्मातृकाध्यानम्। पञ्चाशदूर्णभेदैर्विहितवदनदोः पादयुक्कुक्षिवक्षोदेशां भास्वत्कपटीकलितशशिकलामिन्दुकन्दावदाताम्। अस्सत्कुकुम्भचिन्तालिखितवरकरान्त्रीक्षणां पद्मसंस्थामच्छाकल्यामतुच्छस्तनजघनभरां भारतीन्नामामि। तत्रास्सत्कद्वयसमालोक्यः पूर्णकुम्भचिन्तेति ज्ञानमुद्राया लिखितं पुस्तकम्। तत्र दक्षिणाङ्गुष्ठतर्जन्योरन्योन्याग्रं संस्पर्शेन पराभिमुखप्रदर्शनं ज्ञानमुद्रेति कीर्तते। पुनरेव न्यात्वा। त्रिंशत्पटले जंबकविधाने वक्ष्यमाणप्रकारेण प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा। मानसपूजापञ्चोपचारैः कुर्यात्। तत्प्रकार उच्यते। प्रथममुद्रांकराङ्गुष्ठाग्रेण उभयकनिष्ठयोर्मध्यमपर्वणोः स्पर्शेन पूर्वकं ॐ गन्धकल्पयामीत्युक्ता गन्धोच्चारं समर्पयेत्। पुनस्तथैव तर्ज्यग्रद्वयेनाङ्गुष्ठद्वयमध्यदेशसंस्पर्शेन पूर्वकं ॐ पुष्पकल्पयामीति पुष्पमुद्रया पुष्पोच्चारं समर्पयेत्। पुनरितरासुतिसृष्ट्यङ्गुलीषु तर्जन्यादिषु अङ्गुष्ठाग्रेण मध्यमपर्वदेशसंस्पर्शेन पूर्वकमेव ॐ धूपदीपनैवेद्यमुद्राः क्रमेण तत्तन्नाम्ना पूर्ववदेव समर्पयेत्। एवमेव सर्वत्र मानसपूजाप्रकारः। तन्क्रमदीपिकायां सूचितज्जाततो निवेद्यमुद्रिकां प्रधानया करद्वये स्पृशन् अनामिकां निजं मनुज्जपन् प्रदर्शयेदिति। प्रधानयेत्यङ्गुष्ठेन। तत्र तु केवलं निवेद्यमुद्रामात्रं प्रदर्शितम्। अयमेव न्याय इतरमुद्रिकाणामपि द्रष्टव्यः॥ अथवा कल्या

रामः

११

न्तराक्तप्रकारेणगन्धाद्युपचारमन्त्रः।लंष्टयिव्यात्मनेनारायणायसस्यंगन्धंकल्पयामि।हंआकाशात्मनेवासुदेवायब्रह्मपु
 ष्पंकल्पयामि।यंवाय्वात्मनेसंकर्षणायधूपंकल्पयामि।रंअग्न्यात्मनेप्रद्युम्नायदीपंकल्पयामि।वंअवात्मनेअनिरुद्धायआ
 नन्दनैवेद्यंकल्पयामि।एभिरेववामन्त्रैःपूर्वोक्तमुद्राप्रकारेणमानसपूजांकुर्यात्।एवंस्वहृदयेदेवताम्यात्वा।तत्रमान
 सपूजांकृत्वामातृकासरस्वतीमन्त्रंपूर्वसेवापुरस्सरंलक्षसंख्यांजपेत्।न्यस्येच्चतावत्संख्यंपुरश्चरणार्थंअकारद्याःक्षका
 रान्तावर्णमातृकासरस्वतीमन्त्रःतत्रपूर्वसेवेतिसर्वेषांमन्त्राणांपुरश्चर्यायाःप्रागेवतदधिकारसिद्ध्यर्थंएतावत्संख्यंज्ज
 प्व्यमित्यस्तिनियमः।तावत्तत्तद्विधानोक्तसंख्ययापूर्वजप्त्वापश्चाद्यथाविधिपुरश्चर्यांकुर्यादित्यर्थः।तत्तच्चयिष्यति।चा
 स्मिन्नेवप्रपञ्चसारेवक्ष्यमाणंनृसिंहविधाने।द्वात्रिंशत्सहस्रैरधिकनिरयुतेर्भवेत्।पुरश्चरणन्तावद्विस्त्वावद्विर्लसैःसि
 द्धिःसमीरितास्यमनोरिति।क्रमदीपिकायामप्येवमेवोक्तमष्टादशाक्षरीविधाने।दशाक्षरीविधानेच।तेनानुज्ञातः।पू
 र्वसेवाद्द्वितीयेमासिद्वादश्यामारभेतामलायाम्।प्रजपेद्युतचतुष्कदशाक्षरंमनुवरंष्टयक्रमशः।अष्टादशाक्षरञ्चेद
 युतद्वितयमित्युदीरितासंख्येति।पुनरपितत्रैवोक्तम्।एवञ्चैषामशक्तौगदितमिहमयापूर्वसेवाविधानंनिरुत्तेस्मिन्पु
 नश्चप्रजपतुविधिवत्सिद्धयेसाधकेन्द्रंइति।तत्रद्वितीयेमासीति।प्रथमेमासिदीक्षांकृत्वा।पश्चाद्द्वितीयेमासिजपेदित्यर्थः।त

प्र.सु १२ त्रएवजैषामशक्ताविनि। एतेषां पदानामस्मिन्नर्थे अन्वयो नास्ति पूर्वत्रैवान्वयः। तत्र तु। पूर्वसेवासंख्या यत्र नोक्ता। तत्र सर्वत्रा
सहस्रसंख्या कर्तव्येति संप्रदायः। तदुक्तमात्रमेधादसिणामूर्तिकल्पे। संख्यानुक्ते सहस्रं स्यात्। द्रव्यानुक्ते घटं तथा। समिधो
नुक्तविषये पालाशः परिकीर्तिते इति। तत्र शिवभक्तश्चेत्पूर्वसेवापेक्षानियमो नास्ति। तदुक्तं त्रिदेवरकल्पे पूर्वसेवाविना
वापिशिवभक्तस्य सिद्धतीति। अथास्य मातृकामन्त्रस्याक्षरान्यासस्थानान्युच्यन्ते। काननरत्नद्वयसिंश्रुतिनोगण्डोष्टदन्तमूर्ध्नि
स्ये। दोः पत्सन्ध्यग्रेषु च पार्श्वद्वयष्टनाभिजठरेषु। हृदोर्मूलापरगलकक्षेषु हृदादिपाणिपदयुगे। जठराननयोर्न्योपकसज्जा
न्यसेदथाक्षरानक्रमशः। तत्र पादयोर्न्योपकाक्षराणि। तानितु। हृदयादारभ्यैवातत्तदुक्तस्थानपर्यन्तमाव्यापकरूपेणैव। न्य
सेत्। तदुक्तंचक्रमदीपिकायाम्। हृदयपूर्वमनेन यथान्वहं न्यसेत्तु शुद्धकलेवरसिद्धपद्विति। तत्र दोर्मूलापरगलकक्षेष्णि
त्यत्रक्रमदीपिकामते। कक्षेककुदिदोर्मूलइति दक्षिणकक्षे। वामे तु। दोर्मूलइत्युक्तः पक्षविशेषः। एवं सृष्टिन्यासः। एतद्विप
रीतस्थानक्रमेण। मन्त्रप्रतिलोमेन च। मन्त्रप्रतिलोमः संहारन्यासः। पुनर्वाहमूलादिस्थानमारभ्य हलभिरनुलोमन्यासरीत्या
न्यस्त्वापश्चात्त्वरैः शीर्षादिस्थानेषु न्यसेत्। एवं स्थितिन्यासः। तत्र सृष्टिन्यासे शुद्धमातृकयान्यसेत्। संहारे तु। सविन्दुमातृक
या। स्थितिन्यासे तु विसर्जनीयान्तैर्वर्णैर्न्यसेदिति विशेषः। अथ गुरुमुखात्सकलमन्त्रोपदेशविधिवस्थे। तत्र प्रथममुपदेश

रामः
१२

र्थमासमि यमञ्चिदंबरकल्योक्तप्रकारेण वक्ष्ये। तत्र मित्रारिशो धनम् क्वचित्क्वचिन्मन्त्रप्रभाववशात्मास्तु तथापि मासशोधनं
 — मवश्यं कर्तव्यम्॥ तदुक्तञ्चिदंबरकल्ये। पञ्चाक्षरस्य मन्त्रस्य नैव मित्रारिशो धनम्॥ तथाप्यवश्यं कर्तव्यं मासशोधनं
 मादरादिति। अतो माससंनियम उच्यते॥ असिद्धिर्भूमिसंपत्तिर्मरणबंधुनाशनम्। शुभप्राप्तिः स्क्वाननाशः संपत्तिरलसंपदः।
 ज्ञानप्राप्तिर्ज्ञाननाशो ह्यमोघार्थो वशीकृतिः। एवञ्चैत्रादिमासानां फलान्याहुर्मनीषिणः। सोमवारो शुक्रवारोऽस्वसंपत्तौ मसाथको
 मैत्रेपरममैत्रेवामन्त्रदीक्षां समाचरेदिति। एवमुक्तेषु शुभेषु मासेषूपदेशं कुर्यात्। मेषे प्रतापवान् भूयात् वृषभे तु सुखी भवे
 त्। मिथुने रिक्तहस्तस्यात्कर्कटे दुःखवान् भवेत्। सिंहसर्ववृत्तिद्विः स्यात्कन्यायान्तस्स्यणात्त्वमेतत्तुलायां लाभवान् भूयात्
 वृश्चिके विक्कटं भवेत्। धनुर्मासे तु सौभाग्यं मकरे धनवान् भवेत्। कुंभे स्यादायुषो वृद्धिर्मीने स्याद्राजवल्लभः। इत्यादिमासानां
 लोच्यवदेन्मन्त्रविचक्षणः॥ अथोपदेशार्थं तिथि वारनक्षत्रादि नियमोलिख्यते॥ अश्विनी रोहिणी चार्द्रा तथा पुष्योत्तरात्रयम्।
 हस्तचित्रा स्वाति मैत्रं विशाखा च धनिष्ठिका। पुनर्वसु रेवती च प्रशस्ता मन्त्रसंग्रहे। मैत्रमित्यतुराधा। पौर्णिमा पञ्चमी चैव द्वितीया स
 प्रमी तथा। त्रयोदशी च दशमी प्रशस्ता मन्त्रसंग्रहे। वृत्ती या विहितानित्यं षष्ठी सर्ववर्गार्हिता। रवौ गुरौ बुधे शुक्रे कर्तव्यं परमेश्वरि
 मन्त्राद्यां भणं मेषे धनधान्यप्रदं भवेत्॥ वृषे मरणमाप्नोति मिथुने पत्युनाशनम्॥ कर्कटे सर्वसिद्धिः स्यात्सिंहे मेधाविनाशनम्। क

प्र.स. १३. न्यालस्मीप्रदानित्यत्तुलायां सर्वसिद्धिदः। वृश्चिके सर्वसिद्धिः स्याद्धतुर्ज्ञानविनाशनम्॥ मकरः पुत्रदः प्रोक्तः कुंभो धनसमृद्धिदः।
मीनो दुःखप्रदो नित्यमेवं राशिफलं विधेयं। योगश्च प्रीतिरयुष्मानसौ भाग्यः शोभनाशुभः। सुकर्मा च धृतिर्द्विधुवः सिद्धिश्च दर्व
णः। वरीयांश्च शिवः सिद्धो ब्रह्मा वै द्रश्च षोडशा इति। शुक्लपक्षे प्रकुर्वीत कृष्णे वा देशिकोत्तमः। शुक्ले सर्वसमृद्धिः स्यात्कृष्णे मध्य
मतो भवेत्। द्वादस्यामपि कर्तव्यं न यो दृश्यामथापि च। महाभवचतुर्दृश्यामुपरागेषु च द्वयोः। ददन्यन्नं भवेन्मन्त्री दारिद्र्यः सप्त
जन्मसु। धर्मदः प्रातः कालः स्यात्सङ्गवोरज्यदः स्मृतः। मध्याह्ने सर्वसिद्धिः स्यात्सायान्हे मध्यमो भवेत्। रजनीमन्त्रदाने तु निषिद्धा
देशिकोत्तमैः। सूर्यग्रहणकाले तु नान्यदन्वेष्टितं भवेत्। मलमासं विस्मर्जयेदिति च। अथ मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण मासा
दिनियमोलिख्यते। तत्र मासफलानि ज्ञात्वा शुभकाले दीक्षा कर्तव्या। असिद्धिर्भूमिसंपत्तिर्मरणं वंधुनाशनं। आयुर्वृद्धिः प्रजाना
शः संपदोऽक्षरसंपदः। शुभप्राप्तिः स्यान्ननाशोऽमोद्याथो वशीकृतिः। एवञ्चैत्रादिमासानां फलान्याहुर्मनीषिणः। तत्रादौ रासमन्त्रा
णां शिष्यस्य नक्षत्रादिकोष्ठानां फलं परीक्ष्य दीक्षां कुर्यात्। तत्र नक्षत्रपरिक्षा। राज्यलाभोपकारप्रपारभ्यारिखरः कुरून्। गोपालक
कृती प्रायात्कुल्लावेत्युदितालिपिः। नक्षत्रेषु क्रमाद्योज्यास्वरांत्यौरेव तीयुतौ। अस्यार्थः। रेवती नक्षत्रयुक्तौ भवतः रा इति द्वयम्।
न्येन्येकम्। ला इति त्रीणि। भो इति चतुष्टयम्। प इत्येकम्। का इत्येकम्। रा इति द्वयम्। य इत्येकम्। प्रा इति द्वयम्। इति द्वयम्। भ्येत्ये

कैरीतिहयम्। खड्ग
रामः
१३

तिद्वयम्। रद्विद्वयम्। कुद्वयेकम्। रद्विद्वयम्। गोद्वित्रीणिम्। पाद्वयेकम्। लद्वित्रीणि। कद्वयेकम्। कुद्वयेकम्। टीद्वयेकम्।
 प्राद्विद्वयम्। याद्वयेकम्। फुद्विद्वयम्। लाद्वित्रीणि। वद्विचतुष्टयम्। सतदुक्तं भवति। अआभश्चिनी। इभरणी। ईउऊकृतिका
 म्। कक्कल्हरोहिणी। एमृगशीर्ष। ऐआर्द्र। ओऔपुनर्वसुः। कपुष्यम्। खगः। आश्लेषा। घडः। मघा। चपूर्वाफाल्गुनी। कृजउत्तराफा
 ल्गुनी। द्युजहस्तः। टठचित्राडस्वाती। ढणविशाखा। तथदअनुराधा। थज्येष्ठा। नपफमूलम्। वपूर्वाषाढा। मम्रवृणम्। ग्रथविष्ठा
 लशतभिषक्। वशपूर्वाभाद्रपदा। षसहउत्तराभाद्रपदा। लक्षअंअरेवती। द्वयेवमसरेपुनसत्राणिज्ञात्वा मन्त्राद्यसरेणात्म
 नामाद्यसरा नुकल्पं ज्ञातव्यम्। जन्मसंपत्तद्विपक्षे मप्रत्ययिः साथकोवधः। मैत्रं परममैत्रं न वैतानि पुनः पुनः॥ इति नक्षत्रयु
 क्तानि। ज्ञातव्यानि। अथ राशीपरिक्षा। वेलागरुखरशोणः। शर्मणो वेति भेदनः। लिप्यर्णा राशिषु ज्ञेयाः षष्ठेशादींश्च योजयेत्। अस्या
 र्थः। वेद्विचतुष्टयम्। लाद्वित्रीणि। गद्वित्रीणि। रुद्विद्वयम्। खद्विद्वयम्। रद्विद्वयम्। शोद्विपञ्च। णद्विपञ्च। शद्वि
 तिपञ्च। मद्विपञ्च। णोद्विपञ्च। वेद्विचत्वारि। एतदुक्तं भवति। अआइईमेषः। उऊऊद्विद्वयः। कक्कल्हद्विद्वयः। ए
 कर्कटकम्। ओऔसिंहः। अंअः। शषसहकक्षाः। कन्या। कवर्गस्तला। चवर्गो वृश्चिकः। टवर्गो धनुः। तवर्गो मकरः। पवर्गः। कुंभः। य
 रलवामीनः। एकपंचनवबन्धुरसकादेच षष्ठदशमास्तु सेवकाः। त्रीणि रुद्रगुणसप्तपोषका द्वादशाष्टचतुरस्तु पातकाः। जपे

पू.सं.
१४

नवं सुसिद्धिः स्यात्सेवया च ससेवकः। मन्त्रः सपोषको र्ज्ञातृष्या तयेद्यस ध्यातकः। एवमक्षरेषुराशिं ज्ञात्वा फलानि ज्ञातव्यानि॥
अथभूत कूटपरीक्षा। अदुःकल्पचवर्णाः क्रमेण वा व्यग्नि भूमिजलाकाशात्मकास्तथा। आर्द्र ऊर्ज्ज्वलपञ्चवर्णास्तथा।
एरेँॐ औं अं इति पञ्चवर्णास्तथा। कचटतप पञ्चवर्णास्तथा। परल वश पञ्चवर्णाश्च। षष्ठकसह पञ्चवर्णाश्च। वा खग्नि
भूमिजलाकाशात्मका भवन्ति। तदुक्तम्। ह्रस्वाः पञ्चपरेथसंदि विहताः पञ्चाथविन्दन्तिकाः कायाः प्राणहताश भूत्कख
मयायाद्याः शवर्णान्तिकाः। हन्ताः षष्ठलसाः क्रमेण कथिता भूतात्मकास्तेष्टयकृतैस्तैः षष्ठ्यभिखेवर्णदशकैः स्युः संभनाद्याः क्रि
या इति। साधकारव्यासरं पूर्वं मन्त्रस्यापि तदक्षरम्ययेकभूतदैवत्यं जानीयात्स्वकुलं हितत्। पार्थिवे वारुणं मित्रमाग्नेयस्या
पिमारुतं। माहेंद्रवारुणानाञ्च शत्रुत्वे मारुतः स्मृतः। आग्नेये वारुणं शत्रुर्वारुणे तैजसन्तथा। एतेषामेव सर्वेषां सामान्यत्वेन ना
भसम्। मातृवन्मन्त्रविद्यानामविरोधे सदास्थितम्। एवं पञ्चभूतबलं ज्ञेयम्॥ अथसिद्धसाध्यसुसिद्धारिपरीक्षार्थकोष्ठोद्धारक
मः कथ्यते॥ तत्र चतुष्यदयुक्तकोष्ठचतुष्टयंकृत्वा। तत्र कोष्ठचतुष्टयाद्यपदेशु चतुर्षु प्रादक्षिण्यक्रमेण अकारादिस्वरचतुष्ट
यं लिखेत्। द्वितीयेषु उकारादितृतीयेषु लृकारादिचतुर्थेषु ओकारादिविलिखेत्। अवशिष्टानपितथा एवमुक्तप्रदक्षिणक्रमेण
ककारादितकारान्तान् षोडशवर्णानालिख्य पुनस्तेनैवक्रमेण अकारादिसकारान्तान् षोडशवर्णान् विलिख्य हलसद्वन्व

रातः
१४

शिष्टवर्णत्रयं प्रोक्त क्रमेण प्रथमद्वितीयतृतीयकोष्ठावपदेषु विलिखेत्। तत्र कोष्ठचतुष्टये स्वनामाद्यवर्णोयत्रकोष्ठेतिष्ठति। त
 कोष्ठमादिकृत्वा प्रदक्षिणक्रमेण सिद्धसाध्यसुसिद्धारिन्कल्पयेत्। तत्रापि स्वनामवर्णयुक्तकोष्ठान्तर्गतचतुष्टयेऽपि। तथा
 विधपदमादिकृत्वा सिद्धपूर्वकसिद्धादिचतुष्टयंकल्पयेत्। द्वितीयकोष्ठचतुष्टयेऽपि। स्वनामार्णषट्कयोगिपदसमसंख्याकंपदमा
 दिकृत्वा। क्रमेण साध्यपूर्वकसिद्धादिचतुष्टयंकल्पयेत्। एवं तृतीयकोष्ठपदचतुष्टयेऽपि। तथा विधमादिकृत्वा सुसिद्धपूर्व
 कसिद्धादिचतुष्टयंकल्पयेत्। तथा चतुर्थकोष्ठचतुष्टयेऽपि। तथा विधमादिकृत्वा। अरिपूर्वकसिद्धादिचतुष्टयंकल्पयेत्। ए
 तेषु षोडशस्थानेषु मध्ये मन्त्राद्यवर्णोयत्कोष्ठपदेतिष्ठति। तत्कोष्ठपदनामांकितः समन्त्रो भवति। एतत्कोष्ठगतफलमुच्चतो सि
 द्धः सिध्यतिकालेन साध्यः सिध्यतिवान् वा सुसिद्धस्तत्सणादेव अरिर्मूलं निहंतति। सिद्धसिद्धौ यथोक्तस्तद्विगुणात् सिद्धसाध्य
 का सिद्धः सुसिद्धो र्थजपात्सिद्धारिर्हन्ति गोत्रजान्। साध्यसिद्धो द्विगुणतः साध्यसाध्याभ्यां निरर्थकः। साध्यः सुसिद्धो र्थजपात्सा
 ध्यारिर्हन्ति गोत्रजान्। सुसिद्धसिद्धो र्थजपात्तत्साध्यः साधिकाज्जपात्। ग्रहणात् सुसिद्धस्तत्तदरिर्जातिहा भवेत्। अरिसिद्धः
 सुतंहन्यादरि साध्यस्तकन्यकां। पत्नी मरि सुसिद्धः सुतुच्छं चुरायात्महा। दुष्टर्षराशिभूतारिर्वर्णप्रचुरमन्त्रकम्। सम्यक्परीक्ष्य तं य
 त्नाहर्जयेन्मतिमान्नरः। आदौ सिद्धस्तथान्ते च सर्वसिद्धिफलप्रदः। आदावन्ते भवेत्साध्यः ककूसाध्य उदाहृतः। आदावन्ते सुसि

शुभं

प्र.सं-
१५

द्वस्तुसिद्धमेवप्रसिध्यति।अदावन्तेरिपुर्णस्तुसाधकंसनिकन्तयेत्।आदौसिद्धोन्यसाध्योयोद्विगुणेनससिध्यति।आदौसाध्य
स्वसिद्धोन्तेप्रोक्तमार्गेणसिध्यति।स्वसिद्धाद्विस्तुसाध्यतश्चतुर्गुणमपेक्षते।आद्यन्तयोर्यदासिद्धोमध्यसाध्यःप्रजायते।आद्यन्त
योर्यदासाध्योमध्यसिद्धःप्रजायते।ताउभौसाध्यसिद्धौहिजपाधिकोनसिध्यतः।आदौसिद्धेनसंयुक्तःसुसिद्धेनतथात्यतः।अ
वणादेवसिद्धोतसाधकस्यनसंशयः।सिद्धान्तरितसाध्यस्तुसिद्धान्तरितोयवा।शीघ्रंसिध्यतिमन्त्रोवैयशोक्तंमन्त्रवितमेः॥
सिद्धेनान्तरितःशत्रुःसुसिद्धेनापिचैद्रवेत्।नासौरिपुर्भवेन्मन्त्रःकिंतुकळेणसिध्यति।साध्येनान्तरितःसिद्धसुसिद्धोपितथाय
दि।सिध्यत्यस्तीवकहेनसाधकस्यनचान्यथा।रिपुणान्तरितंसिद्धंसुसिद्धञ्चतथात्यजेत्।रिपुणान्तरितोमन्त्रोनेवग्राह्यःकदा
चन।नामाक्षरंसमारभयावन्मन्त्रादिदर्शनम्।त्रिधाकत्वासुरैर्हत्वातदन्यद्विपरीतकम्।कत्वाधिकोक्रणीजेयक्रणीचेन्मन्त्र
मुत्तमम्।स्वयम्क्रणीचेत्तन्मन्त्रंत्यजेत्पूर्वक्रणीयतः।त्रिभिर्गुणित्वासप्तभिर्हरेत्।तद्विपरीतेसप्तभिर्गुणित्वात्रिभिर्हरेदित्यर्थः।त
त्रशर्मप्रसिद्धनाम्नोर्मध्येकिंवाग्राह्यमित्याकांक्षायांकल्पान्तरेप्रोक्तम्॥प्रसिद्धनामगृणीयात्सुप्तोयेनचजाग्रयादिति।तत्रा
पवादुच्यते॥प्रणवस्त्र्यसरीमायाव्योमव्यापिषउसरः।प्रासादोबहुरूपीचसप्तसाधारणाःस्मृताः।सौरमन्त्राश्चपेपिस्युर्वैसवा
नारसिंहकाः।सिद्धसाध्यसुसिद्धारिविचारपरिवर्जिताः।नसिद्धांकेवराहाणांप्रासादप्रणवस्यच।सपिंडक्षरमन्त्राणांसिद्धा

रामः
१५

दीनेव शोधयेत्। एकाक्षरस्य मन्त्रस्य माला मन्त्रस्य पार्वति। वैदिकस्य च मन्त्रस्य सिद्धादीनेव शोधयेत्। हंसस्याष्टाक्षरस्य
 पितृयापञ्चाक्षरस्य च। स्वप्रदत्तस्य मन्त्रस्य स्त्रियादत्तस्य चैव दिनपुंसकस्य मन्त्रस्य सिद्धादीनेव शोधयेत्। एकद्विन्यादिबी
 जस्य सिद्धादीनेव शोधयेत्। अकारादि सकारान्तैर्विन्दुं मन्त्रात्काक्षरैः। अनुलोमविलोमस्ते कृत्वा वर्णमालया। प्रत्येकवर्ण
 संयुक्ता जप्ताः स्युः सर्वसिद्धिदाः। वैरिमन्त्रा अपि नृणामन्ये मन्त्राश्च किंपुनः मन्त्रादिषु च सर्वेषु हस्तैर्वां कामबीजकम्। श्रीबीजं
 वा विनिक्षिप्य जपेन्मन्त्रविशुद्धये। नारसंपुटितो वापि दुष्टमन्त्रोपि सिध्यति। स्त्रीपुत्रपुंसकत्वेन निधास्युर्मन्त्रजातयः। स्त्री
 मन्त्रावन्ति जायान्तानमोन्ताश्च नपुंसकाः। शेषाः पुमांसस्ते शस्तावश्योच्चाटनकेषु च। शुद्रक्रियायां विध्वंसे स्त्रियोन्येषु न
 पुंसकः। नारान्यानि विधन्यायो मन्त्राग्नेयदृश्यते। शिष्टाः सौम्याः प्रशस्तौतौ कर्मणोः क्रूरसौम्ययोः। आग्नेयमन्त्रः सौम्यः स्यात्प्राय
 शोन्ते नमोन्वितः। सौम्यमन्त्रस्तथाग्नेयः फट्कारेणान्वितोन्ततः। स्वापकाले वा मव हो जागरोदक्षिणावहः। आग्नेयस्य मनोः सौ
 म्यमन्त्रस्यैतद्विपर्ययः। प्रबोधकानां जानीयादुभयोर्हमयोर्वहः। स्वापकाले तु मन्त्रस्य जपो नर्थ फलावहः। वश्यकर्षणसन्ता
 पे हो मे स्वाहां प्रयोजयेत्। क्रोधोपशमाने शान्तौ पूजने च नमो वदेत्। वौषट्संमोहनो दीपपुष्टिस्त्युं जपेष्टु च। ॐकारं प्रीति
 नाशे च हृदने मारणे तथा। उच्चाटने च विद्वेषे तथा धीविरुतौ च फट्। विघ्नग्रहविनाशे च हं फट्कारं प्रयोजयेत्। मन्त्रोद्दीप

प्र.सं. १६ न कार्ये चला भाला भेव षट्सूतः। एवं कर्मोत्तरूपेण तत्तन्मन्त्रं प्रयोजयेत्। ग्रथितादिप्रभेदश्च मन्त्राणां वक्ष्यते धुना। ग्रथि
 तं संपुटं ग्रस्तं समस्तं च विदर्भितम्। तथा चाक्रान्तमाद्यन्तद्वर्गं स्तुं सर्वतो वृत्तम्। तथा युक्तिविदर्भं च विदर्भग्रथितं तथा। इ
 त्येकादश ग्रथामन्त्राः प्रमुक्ताः कार्ये सिद्धिदाः। साध्यनामार्णमेकैकं मन्त्रार्णं संप्रचोदितम्। ग्रथितं तत्समाख्यातं वक्ष्यामि कृष्टिकरं
 परम्। मन्त्रमादौ वदेत् सर्वं साध्यं संप्रज्ञातमन्तरम्। विपरीतं पुनश्चान्ते मन्त्रं तत्संपुटं स्मृतम्। शान्तिपुष्टिकरं ज्ञेयं ज्ञेयं लोके भव्यं दा
 यकम्। अर्थमर्थं तथा दत्ते मन्त्रं कुर्याद्विचक्षणः। मध्ये चास्य भवेत्साध्यं ग्रस्तमित्यभिधीयते। अभिचारेषु सर्वेषु योजयेन्मार्ण
 पुचा अभिधानं वदेत् पूर्वपश्चात्तन्मन्त्रं तथा वदेत्। एतत्समस्तमित्यक्तं शत्रूच्चादनकारकम्। द्वौ द्वौ मन्त्राक्षरौ यत्र एकैकं साध्यवर्ण
 कम्। विदर्भितं तु तत्प्रोक्तं दुष्टघ्नं नश्यत्क्षणम्। मन्त्रेणान्तरितं साध्यं समन्तात् तिष्ठते यदि। आक्रान्तं तद्विजानीयात् साध्यः सर्वार्थसि
 द्धिदम्। स्तोमस्तं भसमावेशवश्योच्चादनकर्मसु। सकृत्सर्वं वदेन्मन्त्रं अन्ते चैव तथा पुनः। मध्ये चास्य भवेत्साध्यमाद्यन्तमित्यतद्वि
 दुः। अन्योन्यप्रीतियुक्तानां विद्वेषणकरं परम्। आदौ चान्ते तथा मन्त्रं द्विवारं संप्रयोजयेत्। साध्यनामसकृन्मध्ये गर्भस्थं तु तदु
 च्यते। मारणोच्चादनं वश्यं प्रयुक्तं कारयेत्क्षणम्। हेति नौ सैन्ययोगार्भस्तं मनश्च गतेस्तथा। त्रिग्रामं वदेत् सर्वं तथैवान्ते पुनस्त्रिग्रामं। रामः
 सकृत्साध्यं वदेन्मध्ये तद्विद्यात्सर्वतो वृत्तम्। सर्वोपसर्गशमनं महाभूत्युनिवारणम्। सर्वसौभाग्यजननं मृतानाममृतप्रदं १६

म्। आदौ मन्त्रन्तौ नाम पुर्मन्त्रं समालिखेत्। एवमेव त्रिधा कृत्वा भवेद्युक्तिविदर्भितम्। सर्वव्यापिहरं प्रोक्तं भूतापस्मारभर्तृ
नम्। एकैकं साध्यवर्णं कृत्वा मन्त्रविदर्भितम्। पूर्वं वत्प्रथितं ज्ञान्य तस्यायने प्रकल्पयेत्। विदर्भग्रथितं नाम मन्त्र
लक्षणमुत्तमम्। सर्वकर्मकरं प्रोक्तं सर्वैश्वर्यफलप्रदम्। एवमेते प्रयोगास्तुः सिद्धमन्त्रस्य सिद्धिदाः॥ एवमुक्तेषु शुभेषु मासेषु प
देशं कुर्यात्। तत्र प्रथमं प्राक्पञ्चमषष्ठयोः पटलयोः उक्तेन मार्गेण वा दीक्षा होम कलशादीन कृत्वा। तत्र तत्र मन्त्रोक्तिसमये
संकोचेन केवलकलशमात्रमुक्तेन प्रकारेण वा स्मिन्नेव पटले उपरिवक्ष्यमाणमात्रकावर्णौषधीनां मध्ये तत्तत्साध्यमन्त्राणां ये
वर्णास्तेषामेवौषधानिकाययित्वा केवलं निष्पीडय। आर्द्राकृत्य तेन जलेन वा। उपरि अष्टमे पटले स्वयं वराविधानेन वक्ष्यमा
णदशविधपुष्परसैर्वा अश्वत्थवटौदुम्बरप्लक्षाणां त्वचः काययित्वा। तैर्जलेर्वा शुद्धजलेरेव वा कलशमापूर्य। उपरि सप्तविंश
तिपटले प्रसङ्गात् वक्ष्यमाणमन्त्रन्तरिविधाने वक्ष्यमाणकलशसामान्यपूजाक्रमेण तत्तन्मन्त्रविधानोक्तविशेषपूजाक्रमेण
च। संपूज्य गुरुः शिष्यमभिषिच्य मन्त्रमपदिशेत्। अथ वा चिदम्बरकल्पोक्तप्रकारेण दीक्षां कुर्यात्। तस्य कार उच्यते। संपूज्य देवं पूजा
न्तेशिष्यमाहूय सद्गुरुः। स्वर्णपुष्पैरर्चयित्वा देवन्त नम्रप्रणामयेत्। शंखतोयेन संप्रोक्ष्य पुरतः स्थापतयेत्तु तम्। स्वयं परशिवो भू
त्वानिःसंदिग्धमना गुरुः। निजहस्तेन शिष्यस्य समन्त्रं मूर्द्धि संस्पृशेत्। स्पर्शदीक्षेति सा प्रोक्ता मन्त्रत्रयविमोचिनीति। अथ वा शारदा

प्र.सं.
१७

तिलकोक्तप्रकारेण दीक्षां कुर्यात्। अथ वर्णात्मिकां वक्ष्ये दीक्षामागमचोदिताम्। पुं प्रकृत्यात्मिकावर्णः शरीरमपि तादृशम्। यत्
स्तस्मात्तनौन्यस्ये द्वर्णान् शिष्यस्य देशिकः। तत्तत्स्थानयत्तान्वर्णान् प्रतिलोमेन संहरेत्। स्वज्ञाने देवताभावविधानादेशिकोक्त
मः। तदा विलीनतत्त्वोत्थं शिष्यो दिव्यतनुर्भवेत्। परमात्मनिसंयोज्य तच्चैतन्यं गुरुर्द्विधा पश्चादुत्पद्यताम् वर्णान् न्यसेच्छिष्यत
नौ पुनः। सृष्टिक्रमेण विधिवच्चैतन्यञ्च नियोजयेत्। जायते देवताभावः परानन्दमयः शिशोः। निवृत्तिर्जानुपर्यन्तन्तलाद्य
रभ्य संस्थिता। जानुतो नाभिपर्यन्तं प्रतिष्ठा व्याप्य तिष्ठति। नाभेः कंठावधि व्याप्ता विद्याशान्तिस्ततः परम्। कंठात्पार्यन्तं व्या
प्ता तस्माच्छिरोवर्धि। शान्त्यतीतकलाज्ञेया कला व्याप्तिरितीरिता। संहारक्रमयोगेन स्थानात्स्थानान्तरे गुरुः संयोज्य वेधयो
द्विद्वानाज्ञया ताः शिवावधिः। इयं प्रोक्ता कला दीक्षा दिव्यभावप्रदायिनी। ततो वेधमयीं वक्ष्ये दीक्षां संसारमोचनीम्। आये
च्छिष्यतनोर्मध्ये मूलाधोरचतुर्दले। त्रिकोणमध्ये विमले तेजस्रयविजृम्भिते। बलिनि तयसंयुक्तत्तडित्कोटिसमप्रभाम्।
शिवशक्तिमयीं देवीञ्चेतनं मन्त्रविग्रहाम्। सृष्ट्या तस्या तरां शक्तिं भित्वा षट्चक्रमंजसा। गच्छन्तीं मध्यमार्गेण दिव्यां परशिवा
वधि। वादिसान्त्तान्दलस्थार्णान् संहरेत्कमलासने। तं षट्पत्रमये पद्मे ठादिलोन्मृक्षरान्विते। स्वाधिष्ठाने समा योज्ये वेधये
दाज्ञया गुरुः। तान्वर्णान् संहरेद्विस्मै तं पुनर्नाभिपंकजे। दशपत्रेडादिफान्तान्वर्णाद्यो योजयेद्गुरुः। तान्वर्णान् योजये

रामः
१७

द्रुद्रेतंपुनर्हृदयांबुजे। कादिगन्तार्कपत्राद्ये योजयित्वेश्वरेगुरुः। तान्वर्णान्संहरेत्तस्मिन्स्तंभृत्यः कंठपंकजे। स्वराद्ये
 षोडशदले योजयित्वास्वरान्युनः। सदाशिवेतासंहृत्यतंपुनर्भूसरोरुहे। द्विपत्रेहसलसितेयोजयित्वातयोर्गुरुः। तदर्णौ
 संहरेद्विंदौ कलायान्तं नियोजयेत्। तं नादेतन्तथानादं नादान्ते योजयेद्गुरुः। तद्यापिन्यां समा योज्यविशुवक्लान्तरे च
 तम्। तत्पुनर्गुरुवक्त्रे तु योजयेत्। देशिकोत्तमः। स हैवमात्मनाशक्तिवेधयेत्परमेशिवे। शुर्वाज्ञयाच्छिन्नपाशास्तदाशिष्यः
 पतेद्भुवि। संजातदिव्यबोधोसौ सर्ववदति तत्सृणात्। साक्षाच्छिवो भवत्येष नात्र कार्याविचारणा। एषावेधमयी दीक्षा प्रो
 क्ता संवित्प्रदायिनी। क्रमाच्चतुर्विधा दीक्षा तन्नेस्मिन्सुदीरिता। कल्पान्तरे प्रोक्तम्। गुरोरो लोकमान्नेण भाषणात्स्पर्शनाद
 पि। सद्यः संजायते ज्ञानं सा दीक्षा शां भवीस्पृता। चित्तन्तत्वे समाधाय परतत्त्वोपबृंहितान्। उच्चैस्संहतान्मज्जान्वादीक्षेति
 निगद्यते। निमील्यनयने ध्यात्वा परतत्त्वं प्रसन्नधीः। सम्यक्पश्येद्गुरुः शिष्यं हृदीक्षा सा भवेद्विधेयः। तत्र दीक्षा कलशाभिषेकं
 स्तौति। संक्षेपादितिकथिता हिताय दीक्षा जम्बुणां प्रवरफलप्रदा चिराय। प्राथ्येनां जपविधिरादरेण कार्यो विद्वद्भिः सहुत
 विधिर्निजेषु स्थिः। प्रोक्तेनैवं कलशविधिर्नैकेन वानेककुम्भैर्भक्त्या यो वा सुमतिरभिषिञ्चेत् नरो मन्त्रजापी। कामान्प्रा
 प्रोन्ययमिदं परत्रापि किन्तत्र चित्रं लोकैश्चित्यो न खलु मणिमन्त्रौषधीनां प्रभावः। अनेककुम्भैरिति। पञ्चनवपञ्चविंशत्या

३-सं- १८ दि संख्या कैरित्यर्थः। पुनस्तस्मिन्नुपदेशसमये पूर्वंगुरुप्रणामविधिं वक्ष्येतेभ्योपादाभ्यामंसाभ्यामुरसाशिरसादृशामन
सावचसाचेतिप्रणामोष्टांगदर्शितः। बाहूभ्याञ्चमज्जानुभ्यांशिरसावचसाभिर्यापञ्चांगकः प्रणामः स्यान्पूजासुप्रवरवि
मौ। एवमष्टांगनमस्कारंपञ्चांगनमस्कारं वा कृत्वा गुरुमुपसर्प्य दक्षिणाञ्च दद्यात्। तत्संख्याविशेष उच्यते। वाससी च पुनरं
गुलीभूषां होमकत्सुमुखजप्रवरेष। दर्श्वरार्पणमिति दत्त्वा वर्द्धितो द्विजमुखे रित्वाः। भनत्वा पुनस्तनुमते परमात्मेनेहं
व्यार्थमेव गुरवे चतुरंशं कंवा। दत्त्वा दत्त्वा दशांशमथ वापि च वित्तशब्दं हित्वा र्प्ये निजतनुन्तदधीनचेताः। एवं गुरु
दक्षिणां कृत्वा दीक्षाकलशमभिषेचयित्वा पश्चाद्दक्षिणां दत्त्वा वा उपदेशं गृह्णीयात्। पुनरुपदेशविधिस्तद्गृहणविधि
श्चोच्यते। तत्र पूर्वंगुरुः शिष्यं षडङ्गादीन् कारयित्वा। पश्चान्मन्त्रं शिष्यायोपदिश्यात्। तदुक्तञ्च। रहस्योपनिषदि। अंग
हीनानि वाक्यानि गुरुर्नोपदिशेद्दुःखः। शंकरभाष्ये देवताधिकरणेषु क्तम्। यो ह वा भविदिता र्षेयच्छंदो देवतब्राह्मणेनम
न्त्रेण याजयति वाध्यायेयति वा स्थाणुं वा च्छति गर्ते वा पश्यते। तस्मादेतानि मन्त्रे विद्यादिति। पुनरुभाभ्यांगुरुशिष्याभ्यां
नस्तस्मिन्समये कर्तव्यविशेषः। अस्मिन्नेव कल्पे षष्ठपटलान्ते उक्तः। विमले परिधाय वाससी पुनराचम्य गुरुं प्रणम्य च।
निकटे समुपासतो वदेदथ शिष्यस्य मनुन्निशो गुरुः। गुरुणा समनुमृहीतं मन्त्रं सद्योजयेच्छतादृत्या। गुरुदेवताम

रामः

१८

नूनां क्यं संभावयन् प्रियाशिष्यः। मन्त्रे मन्त्रगुरवपि मन्त्री मन्त्रस्य देवतायाञ्च। त्रिषु विहितः सम भक्तिः प्रेत्येह निजे
 स्तितं फलं लभते। तत्र गुरुदेवताम नूनामैक्यमिति गुर्वादीनामात्मना ऐक्यमनुध्यायन्नित्यर्थः। तदुक्तं रामकल्पे। देवता
 गुरुमन्त्राणां भावयेदैक्यमात्मना। एवं सञ्चिन्तयून् मन्त्री मन्त्रं प्रतिदिनं जपेदिति। उपदेशानन्तरं गुरुः स्वशक्तिहानान
 वाप्रये सहस्रं जप्यादिति संप्रदायः। क्रमदीपिकायामप्येवमेवोक्त उपदेशविधिः। परिहितसिततारवसनद्विनयो वाचं य
 मः समाचान्तः। बहुशः प्रणम्य देशिकनामानं हरिमथोपसंगृह्य तं दक्षिणत उपास्तामभिमुखमेकाग्रमानसः शिष्यः न्यासै
 र्यथाविधितमच्युतसाद्विधाय गंधाक्षतादिभिरलंकृतवर्षणोऽस्य। कृप्यादियुक्तमथ मन्त्रवरं यथावत् ब्रूयात् त्रिशो गुरुस्पर्श
 मवामकर्णे गुरुणा विधिवत्प्रसादितं मनुमष्टोर्ध्वं शतं प्रजप्य भूयः। अभिवंद्य ततः शृणोतु सम्यक्समयान् भक्तिभराय न भ्रमू
 र्तिः। दत्त्वा शिष्याय मनुं न्यस्त्वाथ गुरुः कृतात्मयजनविधिः। अष्टोत्तरं सहस्रं स्वशक्तिहानानवाप्रये जप्यादिति। मन्त्रदेवता प्रका
 शिकायामुक्तम्। अथाचार्यः शिष्येण गुरुभक्तिनमस्कारादिकारयित्वा। शिष्यस्य देहे प्रणवमात्रकाभुवने श्वरी न्यासपूर्वकम्।
 विघ्नेश्वरसरस्वतीमूलमन्त्रन्यासं कृत्वा। स्वहृदये स्थितान्ते जोमयीं मन्त्रमूर्तिं दीपादीपान्तरन्यायेनामृतनाडीमार्गतो निर्ग
 मय्य शिष्यहृदयप्रविष्टाञ्चिन्तयन्। तन्मस्तके अमृतमयं हस्तनिधाय। तदक्षिणकर्णप्रदेशे मन्त्रं निवारमुच्चार्य वयोरयं

प्र.सं. १६ मन्त्रः सिद्धोस्त्वित्युपदिशेत्। तत्र स्त्रीषूद्रयोस्तत्र प्रणवं वैदिकमन्त्रञ्च विनामन्त्रान्तरमुपदिशेत्। तत्र प्रणवस्थाने चतुर्दशस्वराक्षरमौकारं योजयेत्। अथ सर्वमन्त्राणां ग्रहणं गुरोरसंभवे कल्पान्तरोक्तप्रकारेण उपायविशेषोलिख्यते। गुरोरभावे मन्त्राणां ग्रहणक्रम उच्यते। कृत्स्नपक्षे त्रयोदश्यां दक्षिणामूर्तिसन्निधौ। लिखित्वा राजते पत्रे तालपत्रे यवा पुनः। मन्त्रन्तं स्पृष्ट्वा लेस्याप्यपूजयित्वा महेश्वरम्। पायसादिनिवेद्य च्छुत्वा तं प्रणिपत्य च। शतकृत्वः पठेन्मन्त्रं दक्षिणामूर्तिसन्निधौ। सर्वपात्रैव मन्त्राणामेवं ग्रहणमिष्यते। अथ बान्दशस्तस्मिं धुगामिन्यास्तीरे चोत्तरसंस्थिते। स्पृष्ट्वा लंकारयेत् तत्र सुचौ देशे शुभे दिने। तालपत्रे लिखित्वा तु मन्त्रन्तं त्रिधा यवा। आवाह्यभास्करन्तं त्रयथाविधिसुपूजयेत्। तत्सन्निधा वष्टशतं पठेद्देशिकतो यथा। एवं गृणीतमनिमानपूर्वोपविधिः स्मृतः। इति मन्त्रग्रहणोपायः। एवं यथोक्तलक्षणगुरोर्मुखं च्छुत्वा मन्त्रं यथोक्ते स्थाने यथोक्ते काले यथोक्ते न नियमेन यथोक्तेन संकल्पप्रकारेण यथोक्तयामात्रयापु रश्चर्या कुर्यात्। गुरुलक्षणं च्छुत्वा कल्पेन निपुराविधाने वक्ष्यति। सत्संप्रदायाद्गुरोर्लब्ध्वा मन्त्रमिमं जपन्निति विस्तरेण द्वात्रिंशत्पटले वक्ष्यति। स्थाननियमस्तु सुदर्शनविधाने वक्ष्यति। समुद्रतीरे पृथग्वा द्विशृंगे समुद्रगानां सरिताञ्च पारे। जपेद्विहितेन जस्रवगे हे विस्नोर्गृहे वा पुरुषोम नस्वीति। क्रमदीपिकायामप्युक्तम्। अद्रेः शृङ्गे नद्यास्तटे बिल्वमूले हृद्ग्रे तोये गोकुले विस्नोर्गृहे। अश्वत्थाथस्तादंबुधेश्वा

रामः
१६

पितीरे। स्यानेषेतेप्राणीनएकैकशस्तप्रजपैदयुतचतुष्कदशासरंमनुवरपृथक्कमशदति। शिवगीतायामुक्तम्। बिल्व
 वृक्षं समाश्रित्य यो मन्त्रान्विविधां जपेत्। स केन दिवसे नैव तत्पुण्यं भवेत्। यस्तु बिल्ववने नित्यं कुटीं कृत्वा जपे
 त्। सर्वमन्त्राः प्रसिध्यन्ति जपमात्रेण केवलम्। पर्वताग्रे न दीतीरे बिल्वमूलेशिवालये। अग्निदेवे केशवस्य सन्निधौ तु जपे
 तु यः। नैवास्य विघ्नं कुर्वन्ति दानवा यस्य साः। तं न स्पृशन्ति पापानि शिवसायुज्यमच्छति। मन्त्रदेवता प्रकाशिकायामपि पु
 रश्चरणविधि रक्तः। ग्रहणे कस्य चेन्मोक्षाश्चिः पूर्वमुपोषितः। नद्यां समुद्रगामिन्यां नाभिमात्रां भूमिस्थितः। ग्रहणादितुमोक्षां
 तं जपेन्मन्त्रं समाहितः। अनन्तरं दशांशञ्च क्रमाद्दोमं समाचरेत्। तदन्ते मन्त्रसिद्ध्यर्थं गुरुं संपूज्य तोषयेत्। ततश्च मन्त्रसिद्धिः
 स्याद्देवता च प्रसीदति। अथवा देवतारूपं गुरुं भक्त्या प्रतोषयेत्। पुरश्चरणहीनोऽपि मन्त्रसिद्धौ न संशयः। एवं साधितमन्त्रस्तु
 म्यकर्माण्यथाचरेत्। तत्र तत्रोक्तमार्गेण काम्यसिद्धिस्ततो भवेत्। कालनियमस्तु रामकल्पे उक्तः। सर्वेषां श्रुतिमूलानां नित्य
 नैमित्तिकात्मनाम्। कर्मणामविरोधेषु कालेषु जप उच्यते। शिवगीतायामुक्तम्। ब्राह्म्यमुहूर्तमारभ्य आमध्याह्नं जपेन्मनु
 म्। अत ऊर्ध्वं कृते जापे विनाशो भवति ध्रुवम्। पुरश्चर्याविधावेवं सर्वकामफलेऽपि। नित्यं नैमित्तिके वापि तत्पश्चर्यासु वा
 पुनः। सर्वदैवजपः कार्यो न दोषस्तत्र कश्चनेति। नियमस्तु कमदीपिकायामुक्तः। लक्षास्त्राणां कर्मदेहार्चनान्तं पद्माश्रित्य प्राग्वि

प्र.सं.
२०

तंमन्त्रिमुख्यः। देहार्चनं नाम बाह्य पूजा वत् देहेऽपि मानस पूजेत्यर्थः। शुद्धो मोनी सन् ब्रह्मचारी नि शीजप्याच्छान्तात्मा
शुद्धपद्मा सदाभा कुर्वन् शुश्रूषां गोषु ताभ्यः प्रयच्छन् ग्राभू तेषु प्रोद्धंश्चानु कंषां मन्त्राधिष्ठानीं देवतां वंदमानो दुर्गा इ
बोधयन्तान् भातुं गुरुज्वा कुर्वन्नास्तीयं कर्म वर्णाश्रमस्थं मन्त्रं जप्त्वाऽद्भिः स्नानकालेभिषिज्ज्वन् आचामन्याथस्तत्त्वसं
ख्यभिजितं मुंजानश्चान्नं सप्तजत्वांजनाद्यामिति। पुनरपि क्रम दीपिकायामेवोक्तमाशाकं मूलं फलं गोक्षनं भवदधि
नीभैः स्यमन्त्रञ्च सक्तुम्। गौडान्नञ्चेत्यदानः सिति धरशिखरादौ क्रमात्स्थानभेदे। एकं वैषामशक्तौ गदितुमिदमप्येति।
संकल्पप्रकारस्तु। अस्य प्रपञ्चसारस्यैव सत्संप्रदायसर्वस्वामिथाने विवरणे उक्तः। सर्वेषां मन्त्रविद्यादीनां पुराणं सम
येसाध्य देवतान्तदुक्तेन विधानेन समभ्यर्च्य तदेग्रे तां देवतां प्रतिदिवसमेवं संख्यंजप होमादिभिस्त्वांभजामीति संक
ल्पपश्चात्प्रतिदिवसमन्यूनातिरिक्तमनुष्ठानं विधाय परिपूर्णं संकल्पे प्राग्वदभ्यर्च्य पुरतः प्रांजलिः प्राग्वत्प्रतिदिवसमेवं सं
ख्यंस्वामिभिरसंभजामीति विज्ञाप्य प्रतिदिवसं जपस्य शनैः शनैरारोहावरोहणे कुर्यात्। तन्नाम समये सवक्रियत इत्युक्तं तरो
तरसंख्यानुरूपेणैव प्रार्थ्य तथा कुर्यात्। समापनसमये तु तद्विपरीतेन प्रार्थ्य क्रमेण ह्नासयेदित्यर्थः। तत्र मन्त्रदेवताप्रका
शिकोक्तप्रकारेण स्थाननियमपुरश्चरणादिविधिर्लिख्यते। तत्र पुराणं नाम मन्त्रफलसिद्ध्यर्थमुपोद्घातत्वेन पूर्वसेवनेन तत्र

सा

श्व

रामः

२०

श्व

स्थानादिनियम विशेषा उच्यन्ते। पर्वताग्रे नदीतीरे वित्त्वमूले जलाशये। गोष्ठे देवालयेष्वथ उद्याने तुलसीवने। पुष्पसे-
 ने गुरोः पार्श्वे चित्तैकाग्रस्थलेऽपि वा। पुरश्चरणकृन्मन्त्रीसिद्धये वनसंशयः। सीराहारी फलाशी वा शाकाशी वा हविष्यभुक्।
 भिक्षाशी वा भवेद्वायकृच्छ्रचान्द्रायणादिकृत्। लवणं चारुनां लज्जगृजने कांस्यभोजने। तांबूलज्वरिभुक् ज्वरदुःखं संप्रम-
 तनां। श्रुतिस्मृतिविरोधज्वजपरात्रौ च वर्जयेत्। भूशय्या ब्रह्मचारित्वं मौनचर्या न मूयता। नित्यन्निषवर्णस्नानं सुद्रुक् कर्मवि-
 वर्जनम्। नित्यपूजानित्यदानं देवतास्तुतिकीर्तनम्। नैमित्तिकार्चनं जैवविश्वासो गुरुदेवयोः। नैमित्तिकार्चनं संक्रान्त्यादिषु
 पूजनम्। जपनिष्ठा द्वादशैते यमास्तुर्मन्त्रसिद्धिदाः। नित्यं सूर्यमुपस्थाप्य तस्य चामिमुखे जपेत्। देवताप्रतिमादौ वा वन्दे वा
 भ्यर्चयेत् सुखः। अनिर्वेदस्तथा त्वग्रः शास्त्रोक्ताचारपालकः। स्नानपूजाजपस्थानहोमतर्पणतत्परः। निष्कामो देवताया-
 न्वसर्वकर्मनिवेदकः। एवमादींश्च नियमान् पुरश्चरणकृच्छरेत्। यदि ग्रामे जपेन्मन्त्री तत्र कूर्मम्। निरीक्ष्य च। सिध्यर्थं तन्मु-
 खेतिष्टं तत्कूर्माकृतिरुच्यते। कूर्मस्यांगानि चाष्टसु मुखं हस्तौ च पार्श्वौ। पादौ पुच्छमिति प्राक्तं प्रशस्तं मुखमेव तु। स्वरद्वंद्वं
 क्रमादिषु पूर्वोदिष्वष्टसु न्यसेत्। तथा कादीनसप्तवर्गान्यसेत्। वदिशं विना। ग्रामनाथवर्णस्तथास्यां दिशि च त्रितो तत्र कूर्ममु-
 खं जेयमन्याङ्गानीतरन् च। मुखेन तत्फलं विद्यात्करयोरत्यक्तं फलम्। नैषकल्यणदयोर्मथेत्यौ दामीन्यनुपाश्रयोः। वथ वथ

म

प्र.सं.

२१

न दुःखानि पुच्छ देशे भवन्ति च। द्रव्यं ज्ञात्वा कूर्मं चक्रन्त तत्कर्माणि साधयेत्। आसनस्थो जपेत्सम्यक्मन्त्रार्थगतमानसः।
 कौशेयज्वर्मवैयाघ्रज्जैलनैलमथापि वा। दारवन्तात्तपत्रं वा कां वल्लं दार्भमासनम्। शय्ये प्रकाशमधरणी नृणपल्लवनिर्मित
 म्। वर्जयेदासनं मन्त्री दारिद्र्यव्यापि दुःखदम्। वीरवास्वस्तिकं वापि बध्वा न्यतरदासनम्। उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा जपहोमादि
 कञ्चरेत्। पद्मं वा सुककं वापि बध्वा ध्यानादिकञ्चरेत्। एकं पादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणि संस्थितः। इतरस्मिंस्तथा चोरुं वीर
 सनमुदाहृतम्। जानूर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे। क्रजुकायः समासीनः स्वस्तिकं न्यचक्षते। सीवन्यामात्मनः पार्श्वे
 गुल्फौ निक्षिप्य पादयोः। सव्ये दक्षिणगुल्फे न्तु दक्षिणे दक्षिणेतरम्। एतद्वा स्वस्तिकं प्रोक्तं सव्ये न्यस्येतरं करम्। अंगुष्ठौ च निवध्वा
 यात्तद्वस्ताभ्यां व्युत्क्रमेण तु। ऊर्वोरुपरिविष्टे द्रुक्त्वा पादतले उभे पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम्। मं पीज्य सीव
 नीं सूक्ष्मां गुल्फे नैव तु सव्यतः। सव्यं दक्षिणगुल्फे न मुक्तासनमुदीरितम्। एवमासनयुक्तः सन् भुत्तशुद्धिं समाचरेत्। पृथि
 व्यामेरुषष्ठक्रपिः सुतलं च्छन्दः। कूर्मो देवता। आसनार्थे विनियोगः। आसनञ्चापि देवेभ्यो ब्रह्मकर्मसमारभेत्। उत्पतन्ती
 ह भूतानि पृथिव्यां नागवासिनः। पृथ्वीत्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना धृता त्वज्ज्वधारय मां देवि पवित्रकुरुचासनम्। रामः
 अपसर्पेत्तु ते भूता ये भूता भूमि संस्थिताः। ये भूता विश्वकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया। ॐ ह्रीं अं अनन्तासनाय नमः। आथा २१

रशक्तिकमलासनायनमः हुं फट् दत्त्यासनमन्त्रः । जपस्यमान्त्रानियमस्त्वस्मिन्नेवशास्त्रे उपरिवैस्स वा हासरीपटले वक्ष्यते ।
 नातिद्रुतनालिविलंबितञ्चेति । कल्यान्तरेणुक्तम् । उच्चैर्जपोधमः प्रोक्तुं पांशुर्मथ्यमः स्मृतः । उत्तमोमानसो देवि त्रिवि-
 धः कथ्यते जपः अति ह्रस्वो व्याधिपीडा अति दीर्घस्तपः सयः । असरासरसंयुक्तं जपेनौक्तिकद्वारवदिति । एवंमातृकामन्त्र-
 परश्रयी कृत्वा । तदन्ते मधुरत्रयसिक्तैस्ति लैर्युतं पुरश्चरणहोमं कुर्यात् । अथवा प्रत्यहं जप्त्वा जुहुयात्तद्दशांशतः । नैरन्त-
 र्यविधिः प्रोक्तो न दिनं प्रति लंपयेत् । दिवसातिक्रमात्पुंसो मन्त्रसिद्धिर्भवेन्न हि । यावत्संख्यं जपे दन्दि पूर्वस्मिंस्तावदेव तु ।
 दिनान्तरेपि प्रजपेदन्यथा सिद्धिरोधकत्वात् । तत्र मधुरत्रयं नाम । सौद्रंगुडाज्यमिश्रितं सौद्रं हीराज्यमिलितञ्चेति । पक्षविशे-
 षः तत्र विघ्नेशविषये चेत् सौद्रं गुडाज्यमिश्रितमेव । शक्तिविषये चेत् प्रायेण तदेव तु । तत्र होमे अशक्तञ्चेत् जपसंख्यापे-
 क्षया वेदसंख्यागुणितो ब्राह्मणैर्मन्त्रो जपव्यः षट्संख्यागुणितः सन्निवैर्जपव्यः अष्टसंख्यागुणितो वैश्वैर्जपव्यः । होमेन सा-
 कञ्चेत् ऋषां न्त्राणामपि समानैव संख्या । पुनर्बर्णानान्त्राणामध्ये होमं हिता संख्यां रहित्येयस्य वर्णस्य येक्ता तत्क्रीणा-
 ज्यत दूर्णमाश्रितस्य षूद्रस्यापि संख्याविहितेति संप्रदायः । तदुक्तञ्चक्रमदीपिकायाम् । अशक्तानां होमे निगमरसना-
 गेन्द्रगुणितो जपः कार्यश्चेति द्विजन्तपविशामाहुरपरे । स होमश्चेदेषां समद्वहजपो होमरहितेय उक्तो वर्णानां सखलु वि-
 महो

प्र.सं.
२२

हितस्तच्चलदृशम्।यं वर्णमाश्रितोयः शुद्धः स च तन्न तभूवंविहितम्।विदधीतविधिवत्श्रद्धवान् भक्तिभावनभ्रतनुरिति।
तत्राहुरपरद्विगुणानि क्रमेणेति शेषः। तदुक्तम्।यद्यर्दंगं विहीयेत तत्संख्याद्विगुणो जपः। कर्त्तव्यः स्वांगसिध्यर्थं न दश
क्तेन भक्तिः। विप्राराधनमात्रेण व्यंगं साङ्गमवानुयादिति। तन्न भक्तश्चेत् शूद्रस्यापि मन्त्रेधिकारे स्तीति वर्णयन्ति।
तदुक्तञ्चक्रमदीपिकायाम्। सितिसुरन्तपवैश्यतुर्यजानां मुनिवनवासि मृहस्थवर्णिनाञ्च। जपद्वयजनादिभिर्मनू
नां फलतिद्विकश्च न कस्यचिच्छब्दत्वं सर्वेष्वर्णेषु तथा श्रमेषु नारीषु नाना ह्ययजन्मगेषु। दाता फलानामभि वाञ्छितीनां
द्रागेव गोपालकमन्त्रणः। न्यूनमच्युतकटाक्षपातने कारणं भवति भक्तिरंजसा। तच्चतुष्टयफलाप्तये ततो भक्तिमानधि
कृतो हरौ गुणविति। अथ होमार्थं कुण्डलक्षणविधिं मस्मिन्नेव प्रपञ्चसोऽष्टाक्षरपटले उक्तेन प्रकारेण वक्ष्ये। प्रा
गेवलक्षणयुक्तानि च मण्डपे स्मिन्कुण्डानि कारयतु सम्यगशोदिशासु। आखण्डलार्कसु तवारिधनाधिपानां दोर्मालकाणि
विलसद्गुणमेखलानि। चतुरस्रमर्धशशिबिंबविलसितमथ त्रिकोणकंपद्मदलरुचिरवृत्तमिति बुवते बुधा विधिषु कुं
डलक्षणम्। विंशद्भिश्चतुराधिकाभिर्गुलीभिः सूत्रेणाप्यथ परिसूत्र्य भूमिभागम्। तामिश्च प्रखनत्तावतीभिरेकां त्यक्त्वा
चांगुलिमपि मेखलाश्च कार्याः। सप्त पूर्वकगुणान्विताः क्रमात् द्वादशाश्चतुरंगलोच्छिताः। सर्वतोऽंगुलिचतुष्कविस्त

रामः
२२

तामेखलाः सकलसिद्धिदामताः। योनिस्तसश्चिमस्यामथदिशिचतुरस्रस्यलार्क्यनालातन्मध्योल्लासिरंथोपरिपरिवितताः
 प्लव्ययुत्रानुकारा। उत्सेधायामकाभ्यांप्रकृतिविकृतिसंज्ञांशुलांशुलास्याद्विस्तृत्याद्वादशार्धगुलिमितनमितागानिविष्टेव
 कुंडइति। अस्यार्थः। तत्रदीक्षाविधानेतुचतुर्दिक्षुचतुर्विधंकुंडमुक्तन्तेषामध्येचतुरस्रकुंडंनुसार्वकामिकन्तेनतत्स
 र्वहोमसाधारणन्तेनतदेवंकुंडंकुर्यात्। तदुक्तन्तत्रैवदीक्षापटले। अथवा। दिशिकुंडमुत्तरस्यांप्रविदध्याच्चतुरस्र
 मेकमेव। गदितैरपिलक्षणैः समेतायथनदृष्टिमनोहरज्ज्वांत्येति। तेनचतुरस्रकुंडलक्षणमेवान्नकथ्यते। प्रथमन्त
 वच्चतुर्विंशत्यंगुलप्रमाणमायामविस्तारेणतावदंगुलिप्रमाणंनिम्नेनचभूमिभागंसूत्रेणपरिसूत्र्यनिरव्यनि
 म्नीकृत्यपुनस्तस्मान्निम्नस्यलादेकांगुलतोबहिःपरितःसूत्रमास्फाल्यतद्वहिस्ततोद्वादशांगुलमानेनचपरितःसूत्रमा
 स्फाल्यअत्रानयोरास्फालितसूत्रयोर्मध्येचतुरंगुलविभागेनतिस्रोमेखलाःकार्याः। इत्थंमेखलास्यानम्। अथमेखलालक्षणमु
 च्यते। दोःप्रमाणदीर्घेणद्वादशांगुलोत्सेधेनचतुरंगुलविस्तारेणप्रथमांमेखलांविचय्यतस्यामेखलायाबहिःपार्श्वेअष्टांगुलो
 त्सेधेनचतुरंगुलविस्तारेणद्वितीयांमेखलान्तद्वहिस्तत्पार्श्वेचतुरंगुलोत्सेधविस्तारेणतृतीयांमेखलाज्जविचय्यपुनस्तत्रकुं
 डस्यपश्चिममेखलामध्यदेशेभूमौप्रथममेखलामध्यदेशेसंश्लिष्टंद्वांगुलायामविस्तारमेकांगुलोत्सेधज्जचतुरसंकृत्वातस्यपू

प्र.सं. २३ - वैदेशमारभ्य ऊर्ध्वक्रमेण दण्डवद्वज्रतः द्वितीयमेखलाग्रातं वृत्ताकारेण नालं विरचय्य तत्र मध्ये मेखलायां परिस्तरणाथं छिद्रं विधाय तस्माद्वितीयमेखलाग्रादारभ्य तृतीयमेखलाविस्तारस्य प्राग्भागावधि अश्वत्थपत्राकारां योनिं चतुर्विंशत्यंगुलप्रमाणं तृतीयमेखलातोयवमानसमुन्नतान्तां अश्वत्थपत्राकारं मध्यतोऽंशं गुलविस्तारं अग्रात् षडंगुलतः पश्चिमभागादारभ्य उभाभ्यां पार्श्वोर्ध्वाभ्यां क्रमेण संकोचवतीं मूलभागात् अग्रावधिक्रमेण किंचिन्निस्यतां अग्रतोयवमानेण किंचिदूकुण्डस्यान्तर्निविष्टमिव कुर्यात्। तत्र अश्वत्थपत्रस्य चतुर्विंशत्यंगुलप्रमाणत्वेन प्रथममेखलामारभ्य द्वितीयमेखलाग्रावधि खलु नालन्तदग्रादारभ्य खलु पत्रारंभः। तत्रैव द्वितीयमेखला तस्मात्तृतीयमेखला लोकाय चतुरंगुलः खलु तेन तत्रैव पत्रस्य चतुरंगुलसंख्या जाता पुनर्मेखलान्नयस्य विस्तारं प्रत्येकं चतुरंगुलप्रमाणं खलु तत्र द्वादशांगुलप्रमाणं पत्रस्य जातं संभूय षोडशांगुलप्रमाणं जातम्। पुनरंशं गुलविस्तारं चतुर्विंशत्यंगुलप्रमाणा अश्वत्थपत्राकारा योनिः। अथवा प्रथममेखलादारभ्य द्वितीयमेखलाग्रावधि पत्रस्य नालन्तदंशं गुलप्रमाणं खलु तत आरभ्य तृतीयमेखलाग्रावधि चतुरंगुलप्रमाणम्। तत आरभ्य मेखलान्नयस्य विस्तारदेशं प्रत्येकं चतुरंगुलं संभूय द्वादशांगुलसंख्या जाता एतानि सर्वाण्यंगुलानि संभूय चतुर्विंशत्यंगुलानि जातानि। एवं वा चतुर्विंशत्यंगुलप्रमाणा अश्वत्थपत्राकारा योनिः। तस्मादुक्तेन प्रकारेण कुं

रामः
२३

डस्यगर्तायामविस्तारोक्ता ययोनीनां प्रत्येकं चतुर्विंशत्यंगुलमानेन निर्माणेन न सर्वं ज्वत्तुर्विंशति तत्वात्मकमिति संप्रदा-
 य इति। कर्तुं दर्शयिष्ये हस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वणः। मध्यस्य दीर्घमानेन मानांगुलिरितीरितम्। यवानामष्टभिः क्लृप्तं मानांगुलमु-
 दीरितम्। इत्थं सर्वं होमसाधारणं कुंडलक्षणमुक्तं तत्र मन्त्रदेवताप्रकाशिकायास्तु होमसंख्यानुसारेण कुंडस्य हस्तपरिमा-
 णविशेष उक्तः। तत्प्रकारो लिख्यते। कोटिहोमे अष्टहस्तं अर्धकोटिहोमे सप्तहस्तं दशलक्षहोमे षट्हस्तं पञ्चलक्षहोमे पञ्च-
 हस्तं एकलक्षहोमे चतुर्हस्तं - अर्धलक्षे त्रिहस्तं अयुते द्विहस्तं सहस्रे एकहस्तं कुंडं कुर्यादिति केचित्। अत्यन्तं क्रूरप्रपे-
 गे दर्शयिष्ये दिशिनिकोणं कुंडं कुर्यात् व्याधिमृत्युपरिहारार्थं पश्चिमदिशि वर्तुलं कुर्यात् उच्चाटने शोषणार्थं वायुदिग्भा-
 गेष द्यौः कोणं कुंडं कुर्यात् श्रीसमर्थैः उत्तरदिशि पद्माकारं कुर्यात् ज्ञानार्थं ईशदिग्भागे अष्टकोणं कुर्यात् तत्रैकहस्तमा-
 नानुसारेण स्वल्पपूर्वं कुंडस्य गर्तमेखत्वा दीनाज्वत्तुर्विंशत्यंगुलमानमुक्तं न तदपि हस्तमानाधिक्यानुसारेण बद्धनीयम्।
 अथ शारदातिलकोक्तप्रकारेण कुंडस्य हस्तमानमुच्यते। मुष्टिमानमितं कुंडं शतार्थं संप्रचक्षते। शतहोमैर्लिमानं बाहु-
 मानं सहस्रकोटिहस्तमयुते लक्षे चतुर्हस्तमुदीरितम्। दशलक्षे षट्हस्तं कोट्यामष्टकरं स्यते। एकहस्तमितं कुंडं एक-
 लक्षे विधीयते। लक्षाणां दशकं यावत्तावद्दस्तेन बद्धयेत्तद्दशहस्तमितं कुंडं कोटिहोमैर्पि शस्यते। सर्वसिद्धिकरं कुंडं

प्र. सं २४ ज्वतरस्तमिति रितं। पुनः प्रदं योनि कुंडं अर्द्धं धामं शुभप्रदं। शत्रु क्षय करं न्यसं वर्तुलं शान्ति कर्मणि। च्छेदमारणयोः कुंडं षड्
 संपद्य संनिभं। पुष्टिदं रोगशमनं कुंडमष्टासमीति। विप्राणां ज्वतरस्तं स्याद्वाज्ञां वर्तुलमिष्यते वैश्यानामर्द्धचन्द्रा मंशू
 द्राणां न्यस्तमीरितम्। तुरस्तं तु सर्वेषां केचिदिच्छिन्ति तान्त्रिकाः। कुंडस्य रूपं जानीयात्परमं प्रकृतेर्वपुः। प्राच्यां शिरः समा
 ख्यातं वाहू दक्षिणसौम्ययोः। उदरं कुंडमित्युक्तं योनिः पादौ तु पश्चिमे। नित्यनैमित्तिकं होमं स्थंडिले वा समाचरेत्तद्वत्
 मानेण तत्कुर्यात्वालुकाभिः सुशोभितं। अंगुलोत्सेधसंयुक्तज्वतरस्तं समन्ततः। एवं कुण्डलक्षणान्युक्तानि। अथ होमसामा
 न्यविधिं विधेयं कल्पोक्तप्रकारेण वक्ष्ये। विविक्ते रुचिरे रम्ये सुखासीनः समाहितः। आत्मानमात्मना आत्माजपहोमादिकाः क्रियाः।
 स्वगृह्योक्तविधानेन अग्निं प्रज्वाल्य देशिकः। कुण्डे वा स्थण्डिले वापि ब्राह्मणैरथ वा स्वयं भौपासने यद्विस्वार्थमिदं तरेषां तुल्यै
 किके इति। न्यंबक कल्पे। तत्र कृत्वा ज्यभागांस्तं सर्वमुल्लेखनादिकम्। स्वगृह्योक्तविधानेन ततो होमं समाचरेदिति। स्वगृह्योक्ते
 ति आचार्यस्य कर्तुं वा इति विकल्पः। धन्वन्तरि विधाने उक्तम्। अग्निमुखादिकमखिलं स्वचरणविहितक्रमेण कृत्वा ऽग्नौ। आवा
 ह्यवैद्यनाथं परिवारयुतं प्रपूज्य गंधैरिति। अस्मिन्नेव शाले प्राकृदीक्षापटले उक्तम्। तत्राथो सदृतुमती मती द्विधा भांसं स्म
 त्वासकलजगन्मयी ज्वाशक्तिम्। तद्योनौ मणि भवमारणेयकं वातारेण क्षिपतु गृहोत्थमेव वाग्निम्। चित्पिङ्गलहनहनदहद

रामः
२४

हपचपचसर्वज्ञाज्ञापयस्वाहा। अनेनाऽनलंज्वालयेत्। अग्निं प्रज्वलितं वंदे जातवेदं हुताशनम्। सुवर्णवर्णमनलसमिद्धं सर्वतोमुखम्। अनेन ज्वालितमन्त्रेणोपतिष्ठेद् हुताशनम्। ततः प्रविन्यसेद्देहे जिह्मामन्त्रैर्विभावसेः॥ सलिङ्गगुदमूर्धास्यनासानेत्रेषु च क्रमात्। सर्वौगेषु च जिह्वाश्च वक्ष्यन्ते त्रिविधात्मिकाः। हिरण्याकनकारक्ताकृष्णा चैव तुमुप्रभा। बहुरूपातिरिक्ता च जिह्वा सप्रेतिसालिकाः॥ पद्मरागासुवर्णाचलतीया भद्रलोहिता। लोहिताख्या तथा श्वेता धूमिनी सकरालिका। राजस्यः कथिता जिह्वाः क्रमात्कल्याणरेतसः। विश्वमूर्तिस्फुलिंगिन्यौ धूम्रवर्णौ मनोजवा। लोहिता चकरालाख्या कालीतामसजिह्वाकाः। अनले राधे विद्वन्ताः॥ सादियान्ता सरान्विताः। सालिका दिव्यपूजासुराजसाः काम्यकर्मसु। तामसाः क्रूरकार्येषु प्रयोक्तव्यविपश्चिता। सुराः सपितृगंधर्वायक्षानागाः। पिशाचकाः। राजसाश्च क्रमादग्नेराशितारसनास्वमी। जिह्वासु त्रिदशादीनां न तत्कार्यं समाप्नुये। जुहुयाद्वांछितां सिद्धिं दद्युस्ता देवतामताः। स्वनामसदृशकाराः प्रायोजिह्वा हविर्भुजः। तन्नानले राधेया देवयमर्थः। अनलइति रेफः। ईरइति यकारः। अर्ध्यान्तूकारः षष्ठस्वरः बिदुरिति अनुस्वारः प्रतिलोमेन सकारादीन् याज्ञेर्वर्णैर्गो जयेत्। एतदुक्तं भवति। सकाररेफषष्ठस्वरविंदूनां कूटं स्यूमिति प्रथमः षादिष्वपि एवमेव योजयेत्। एवं सप्त जिह्वा मन्त्रा दो योजयेत्। अथ श्रीविद्या कल्पसूत्रोक्तप्रकारेणाग्निजननविधिर्लिख्यते। अथ स्वेष्टमन्त्रस्य होमविधानं व्याख्यास्यामः॥

यकार

प्र.सं.
२५

चतुरस्रकुंडमथवाहस्तायामंगुष्ठोन्नतंस्पर्शितं वा कृत्वा सामान्यार्च्यमुपशोध्य सामान्यार्च्योपशोध्य नंनामशस्त्रपूरणविधिः।
तेनावोक्ष्य प्राचीरुदीचीतिस्रः स्तिलोरेखा लिलित्वातासुरेवासु ब्रह्मचर्यमसोमरुद्रविस्मिन्दानृषट्पतारनमः संपुटितानभ्य-
र्च्य षट्पतारनमः संपुटितानिति। ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ब्रह्मणे नमः। एवं यमादिष्वपि योजनीयम्। सहस्रार्च्येषु हृदयाय न-
मः। स्वस्ति पूर्णाय शिरसे स्वाहा। उत्तिष्ठ पूरुषाय शिखायै वषट्। धूमव्यापिने कवचाय हुम्। सप्तजिह्वायने नमः। त्रयाय वौषट्।
धनुर्धराय स्त्राय फट्। इति स्वदेहेषडङ्गविधाय। अग्निमन्त्रस्य भृगुऋषिः। गायत्री छन्दः। हुताशनो देवता। इति ऋष्यादि-
कं विन्यस्य। अनेनैव षडङ्गं नकुण्डमभ्यर्च्य। तत्राष्टकोणत्रिकोणात्मकमग्निचक्रमन्तरन्तः क्रमेण विलिख्य। पीतायै।
श्वेतायै अरुणायै कृष्णायै धूम्रायै तीव्रायै सुविंद्गिन्यै रुचिरायै ज्वालिन्यै नम इति त्रिकोणमध्ये वज्रेः पीठशक्तीः संपू-
ज्या। तन्तमसे रंजसे संसत्वाय आत्मने अन्तरात्मने ज्ञानात्मने परमात्मने नम इति तत्रैवाभ्यर्च्य। जनिष्यमाणवन्देः पि-
तरौ वागीश्वरी वागीश्वरौ पीठे समभ्यर्च्य। तयोर्मिश्रुनीभावं ध्यात्वा। हां वागीश्वरी वागीश्वराभ्यां नम इति ध्यात्वा
अरुणेः सूर्यकान्ता तद्भिजगद्वाहवन्द्भिमुत्पाद्यन्त्यानेताम्रपात्रे वा। आग्नेय्यामैशान्यां तैर्ऋत्यां वा निषायाग्निशकलं क्र-
व्यादांशं तैर्ऋते विसर्च्य निरीक्षणप्रोक्षणताडनावगुंठनादिभिरग्निं विशोध्य निरीक्षणादिकं नाम हृदयमन्त्रेण निरीक्षणं शिर-
से

रामः
२५

मन्त्रेण शोक्षणं अस्त्रमन्त्रेण ताडनं कवचमन्त्रेणावगुं ठनमिति विशोध्य। ॐ वैश्वान रजा तवेद इ हाव हलोहितास सर्वकर्मा
 णि साधय स्वाहेति मूलाधारोदृतं संविदग्निं ललाटे नेत्रद्वारा निर्गमय्य तं बाह्याग्नियुक्तं यातयेत्। ततो मन्त्रेण संस्पृश्य संपूज्य हों
 वौषडिति मन्त्रेण पेनुमुद्रया अमृती कृत्वा दायकुण्डस्योपरि प्रदक्षिणन्निःपरिभ्राम्य वागीश्वरबीजाय नमः। वागीश्वरबीजमि
 दं ध्यात्वा वागीश्वरीगर्भनाड्यां वागीश्वरेण सिद्धं विभाव्य कुण्डेऽग्निं निधाय नाभिदेशे समूह्य परिधानं स्पृशति विभाग्रौ च
 चमनार्थं नोय विंदुं हृदयमन्त्रेण दत्त्वा। अग्निं प्रज्वलितं बंदे जातवेदं हुताशनम्। सुवर्णवर्णमनलं समिद्धं विश्वतो मुखम्। इ
 त्थुपस्थाप्य। कवचमन्त्रेण इंधनैराह्वय उतिष्ठ षुरुष हरितपिंगललोहितास सर्वकर्माणि साधय स्वाहेति बन्धिमुत्थाप्य चित्
 पिङ्गलहनहनदहदहपचपचसर्वज्ञाज्ञापय स्वाहेति प्रज्वाल्य। वागीश्वरीगर्भेऽतं ध्यात्वा गर्भाग्नये नम इति गर्भं स्थाप्य
 संपूज्य गर्भरक्षार्थं मन्त्रेण सप्तदर्भकंकणं देव्या हस्ते वध्वा गर्भाधानं पुंसवनसीमन्तोन्नयनजननजातकर्मनामकरणान्नप्राशन
 चोत्पन्नयनव्रतसमावर्तनविवाहकर्मणि षट् तारनमोत्तमन्त्रेण कुर्यात्। तद्विशेषो लिख्यते। ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः नम इत्यभ्य
 र्च्य हृदयमन्त्रेणाहुतिं त्रयन्ति लैः कुर्यादिति। गर्भाधानं विधाय पुंसवनार्थं नृतीये मासि षट् तारैरभ्यर्च्य शिरोमन्त्रेणाहुतिं त्रयं
 तिलैर्देत्वा सीमन्तोन्नयननिमित्तं षष्ठे मासि षट् तारैरभ्यर्च्य शिखामन्त्रेणाहुतिं त्रयन्ति लैर्देत्वा जननार्थं दशमे मासि षट् तारै

३. स. भ्यर्च्य कवचमन्त्रेणाहुतित्रयं तिलैर्दत्त्वा जातस्य गर्भमलापहस्तानार्थं वह्निर्दग्धगैः षट् तारमन्त्रेण संध्यस्य देवीहस्तस्य दर्भ
 २६. कंकणमुक्षुच्यस्वर्णबंधनादीन् देव्याः कृतमिति ध्यात्वा हृदयमन्त्रेणाभ्यर्च्य सद्यः सूतकनिवृत्तये कुण्डमस्त्रमन्त्रं जप्त्वा भसा
 संसिच्य दर्भेणास्त्रमन्त्रेण ताडनं कृत्वा वह्निरस्त्रार्थं पूर्वोदिमेखलासूत्ररपूर्वाग्रन्दर्भेणास्तीर्यैतेषु परिधि विष्टान् संस्थाप्य वक्राणाला
 लापनोदनायाग्नौः पुष्टये च मूलाग्रयोर्दत्तसिक्तं पालाशाः पञ्चसंमिथः अस्त्रमन्त्रेण हुत्वा परिधिष्वब्रह्मणे नमः। विस्रवे नमः रुद्रा
 य नमः ईश्वराय नमः इति षट् तारनमः। संपुटितान् पूर्वोदि परिधिस्थान् संपूज्य विष्टेषु पूर्वोदि शान्तमिन्द्रादीन् भ्यर्च्यार्घ्या
 युपचारान् दत्त्वा इति विधौ संपातं निवार्य ततः सुक्लुवौ याज्ञियवृक्षकृतौ वा ताम्रकृतौ वा सुकुशावूर्ध्ववदनावथो मुखौ गृ
 हीत्वा तत्र जुह्वा ऊर्ध्ववदनत्वं सुवस्याथो वदनत्वं ज्ञेत्यर्थः। अस्त्रमन्त्रेण संप्रोक्ष्य कवचमन्त्रेणावगुं व्याग्नौ प्रताप्य परिभाम्य
 कुशाग्रेण तदग्रं संस्पृज्य पुनः परिभाम्य मध्येन मध्यं संस्पृज्य पुनः परिभाम्य मूलेन मूलं संस्पृज्य प्रताप्य पुनः परिभाम्यात्
 योः कुशसंमार्जितप्रदेशेषु अग्रे शिवतत्त्वाय नमः मध्ये विद्यातत्त्वाय नमः मूले आत्मतत्त्वाय नमः इति तद्दर्भेण विन्यस्य शक्ति
 रूपं सुचमपुष्पाक्षकं सुवम् भावयित्वा तद्दीवायां कवचमन्त्रेण त्रिसूत्रेणावेष्ट्यात्मनः स्वभागे कुशोपरि संस्थाप्य तद्दर्भा
 नग्नौ प्रक्षिप्य सुक्लुवौ हृदयमन्त्रेण पूजयेत्। अथ गव्यमाज्यं दारुपात्रे मत्स्यात्रे ताम्रपात्रे वा दायावीक्षणप्रोक्षणताडनावगुठ

राम
२६

नैः प्रागुक्तमन्त्रैर्विशोध्या स्वदेहं ब्रह्ममयं विचिन्त्या ज्यमादाय। कुण्डस्योर्ध्वं निधाय तत्र। आग्नेय्यामधिष्ठित्य कुशाग्रेण च तत्र विं
 दुमादाय। ॐ ह्रां ब्रह्मणे स्वाहेति हुत्वा। पुनर्विष्णुमयं स्वदेहं विचिन्त्या ज्यमादाय ऐशान्यामधिष्ठित्य कुशाग्रेण ज्यविं दुमादाय।
 ॐ ह्रीं विष्णवे स्वाहेति हुत्वा। पश्चात् स्वदेहं रुद्रमयं ध्यात्वा। नाभिस्थानेऽधिष्ठित्य। ॐ हूं रुद्राय स्वाहेति आज्यविंदुं कुशाग्रेण जु
 हुयात्। उदगदास्य कुण्डनाभौ संस्थाप्य ग्रंथियुक्तपवित्रेणास्त्रमन्त्रेणोत्सूयग्रंथिमुत्सृज्या ग्नौ सिपेत्। हृदयमन्त्रेण दग्धर्भौ
 त्कमस्त्रमन्त्रेण एते प्रदृश्यास्त्रमन्त्रेणाग्नौ सिपेत्। दीपेनान्येन दर्भेण कवचमन्त्रेण नीशाज्याग्नौ सिपेत्। ततः प्रादेशं — मा
 न्त्रमध्यग्रथि कुशद्वयं प्रणवेन च तमध्ये न्यस्या दक्षिणवामक्रमेण सुक्लपक्षकक्षपक्षद्वयं विभाव्य पुनर्दक्षिणवाममध्यभागेषु
 पिङ्गलेडासुषुम्नानाडीत्रयञ्च संभाव्य सव्यभागात्स्रुवेणाज्यमादाय। ॐ ह्रां मग्नये स्वाहेत्यग्निं दक्षिणनेत्रे हुत्वा वामभागादाज्य
 मादाय। ॐ ह्रां सोमाय स्वाहेति वामनेत्रे हुत्वा मध्यादाज्यमादाय। ॐ ह्रां अग्नीषोमाभ्यां स्वाहेत्यग्निमध्यनेत्रे हुत्वा। ॐ ह्रां अग्नये
 स्विष्टकृते स्वाहेति सुक्लपक्षेत्। ॐ ह्रां सोमाय स्वाहा। ॐ ह्रां अग्नये स्वाहा। ॐ ह्रां सोमाग्निभ्यां स्वाहा अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति अ
 ग्निवक्त्रे च स्वाहेति किञ्चिद्हुत्वा शेषमाज्यं तद्वत्। आज्यस्थात्पां स्वाहेति निक्षिपेत्। ऋक्षपक्षे एवमाहुतिः। वामदक्षिणमध्यनेत्रे
 शुचवक्त्रे च हुत्वा आज्यस्थालीवैदादिनामभिर्मन्त्र्य अस्त्रमन्त्रेण संस्पर्शकवचमन्त्रेणावगुंठयत्तत्तन्मूलमन्त्रेण धेनुमुद्रयाम्तीक

प्र.सं.

२७

त्यमूलमन्त्रेणसंपूज्यासंस्कृताज्यंसंस्कृताज्यंकिंचिद्विस्त्रज्यशोधयेत्।अथनामकरणार्थेषट्त्वारभ्यर्च्यस्त्रिमन्त्रेणनिलेराहु
तित्रयंदत्त्वाप्रशानमप्येवञ्चौलोपनयनव्रतसमावर्तनविवाहकर्मणांषट्त्वारैः।एथकुप्यगभ्यर्च्यषट्त्वारपूर्वकैस्त
त्तमूलमन्त्रैःएथकूप्यकृतिलैःसप्ताहुतीर्जुह्यात्।एवंगर्भाधानादिद्वादशसंस्कारैरग्निमुपेचर्यहृदयमन्त्रेणवागीशाव
भ्यर्च्यविस्त्रज्य।त्रिनयनमरुणाभांबद्धमौलीसुशुक्लांशुकमरुणमनेकाकल्पमंभोजसंस्थम्।अभिमतवरशक्तिस्वस्तिकाभी
तिहस्तंरमतकनकमालालंकृतांसंक्रशानुमितिथ्यात्वापूर्वोक्ताग्निचक्राष्टकोणेजातवेदसेसप्तजिह्वायहव्यवाहनाय।अ
श्वोदरजायवैश्वानरायकोमारतेजसेविश्वमुखायदेवमुखायनम।इत्यभ्यर्च्यषट्कोणेपूर्वोक्तानिषडंगमभ्यर्च्य।त्रिकोणे
अग्निंपूजयित्वा।उतिष्ठपुरुषहरिपिगंललोहिताक्षदेहिमेददापयस्वाहा।इत्यनेनाग्निमन्त्रेणअग्निंसंपूज्यहिरण्यायै।कनका
यैरक्तायैकृष्णायैसुप्रभायै।अतिरक्तायै।बहुरूपायैनमइत्यग्नेःसप्तजिह्वामन्त्रैराज्येनएथक्।एथक्।सप्ताहुतीर्जुह्यात्।ग
र्भाधानादिसंस्कारपूर्णार्थवैषडंगानिमूलमन्त्रेणपूर्णाहुतिकुर्यात्।तद्यथासर्पिषासुचमापूर्य्यपुष्करोपर्य्यधोमुखमसु
वंनिधायपुष्करोपरिस्तुचउपरिइत्यर्थः।तदग्रेपुष्पमारोप्यवामदक्षिणहस्ताभ्यांशंखवत्सक्ताभ्यांपुरस्सव्येनलग्नौता
भौस्तुक्स्तुवावादायसमःपादःसमुत्थायऊर्ध्वकायोनाभ्यान्तिर्य्यग्विधायस्तुगग्रदत्तदृष्टिःवैषडंगंतमूलमुच्चरन्।वामस्त

रामः

२७

नात्तंसु चमानीययवप्रमाण धारया समस्तमाज्यं वह्नोऽसि पेत् इति पूर्णाहुतिः। वैश्वानरोतिष्ठ चित्पिङ्गल हन हन दह दह प
 च प च सर्वज्ञाज्ञापय स्वाहेति आहुतित्रयं विधाय बहु रूपायां जिह्वायामिष्टदेवतामावाह्या वरणैः सह समर्चयेत्। अथाग्नि
 माध्यदेवतयोरैक्यभावनाप्रकारः। अग्ने त्वमैश्वरन्तेजः पावनं परमं यतः। तस्मात्त्वदीयहृत्यद्वे संस्थाप्य तर्पयाम्यहम्। वस्यग्निं सं
 प्रार्थ्य अग्नेर्विग्रहमथ्यनाड्यां स्वयं प्रविश्य तदीयहृत्यद्वे स्वेष्टं देवतामावाह्या। तत्र भास्वरं देवं सा वरणमभ्यर्च्य तन्मूलमन्त्र
 मुच्चार्य वह्निस्थ देवतां नासाविनिर्गतां ज्योतिरूपं शिरसामग्नौ लीनां रश्मिमात्रावियोगेनाविच्छिन्नामुभयत्र कृतास्य दां एकेने
 वात्मना ध्यायेत्। एवं कुण्डयागान्यात्मनामैक्यम् भावयेत्। एवं अपि जननं कृत्वा अस्मिन्नग्नौ पीठावरणाञ्चनादिपूर्वकं होमं
 कुर्यात्। अथ महालक्ष्मीत्वं कोशे प्रोक्त होमसामान्यविधिर्निख्यते। कुण्डस्य मध्यमे भागे हुतमुत्कर्त्तते पुनः। अग्निरूपमहं व
 स्येति ध्यर्थं सर्वकर्मणाम्। यतोऽस्मिन्नविज्ञाते होमो भवति निष्फलः। हिरण्याकनकारत्वाकृत्वा चैव तु सुप्रभा। अतिरक्ता बहुरू
 पा जिह्वाः स प्रकीर्तिताः। हिरण्यावारुणे जिह्वा वायव्ये कनका तथा। रक्ता चोत्तरजिह्वा तु कृष्णा याम्यदिशि स्थिता। सुप्रभा पूर्व
 जिह्वा स्यादतिरक्तानले स्थिता। बहुरूपा तु नैर्ऋत्या जिह्वा स्थानं प्रकीर्तितम्। जिह्वा मेदं दंत्यन्येष्वणुवस्ये विधानतः। कुंड
 लस्य पूर्वदिग्भागे काली जिह्वा प्रकीर्तिता। आग्नेयान्तुकुराली स्यादक्षिणे तु मनोजवा। सुलोहितश्च नैऋत्या धूम्रवर्णा तु वारु

३ सं.
२८

णे। स्फुलिङ्गिनीतु वा पव्ये सोम्ये विश्वरुचिः स्मृता। कल्यांकरात्यां जिह्वायां शान्तिकं पौष्टिकं भवेत्। मनोजवायां जिह्वायां जामि
 चारो विधीयते। भूतप्रेतपीशाचादिशान्तिर्लोहितजिह्वके। जुहुयाद्भुवर्णायां वृष्टिकामो विधीयते। स्फुलिङ्गिज्यान्तु जिह्वाया
 न्तस्यामुच्चाटनं विदुः। ग्रातु विश्वरुचिर्जिह्वाकुण्डस्योत्तरभागतः। सर्वार्थसाधिनी जिह्वा लक्ष्मीस्तत्र प्रतिष्ठिता। एवं ज्ञात्वा तु जु
 हुयात्तत्कार्यानुसूतः। अथ तन्त्रसमुच्चयोक्तप्रकारेणापि होमसामान्यविधिर्मूलग्रन्थैर्विना केवलमर्थतो लिख्यते। प्रथ
 मन्नावदाज्यभागान्तरुत्वाद्द्यात्प्रागेव वारांथपुष्पाभ्यामग्न्या राधनमभितः पर्युक्षणपूर्वकत्वापीठपूजावाहनावरणपू
 जा निवेद्य पर्यन्तां कृत्वानिवेद्यस्थाने होमं समाचरेत्। प्रथमं प्रणवव्याहृतिपूर्वकं पीठमन्त्रैः सकृत् आज्याहृतिं कृत्वा आवा
 हनस्थाने मूलेन चतुर्वारं माज्यं हुत्वा। अकारउकारमकारैर्विंशत्यैस्त्रिभिर्हुत्वा। प्रणवेन च हुत्वा जितन्तद्व्यादितत्तदुप
 चारमन्त्रैर्हुत्वा तत्तन्मूलेन चतुर्वारं हुत्वा षडङ्गमन्त्रैर्हुत्वा। तन्मन्त्रैर्वर्णैर्हुत्वा किरीटादिभिर्मूर्ध्निषणैश्च जटादिभिर्वीरतत्रतत्रो
 क्तायुधैश्च हुत्वा त्पुनरंगाद्यावरणैर्निर्माल्यधार्यवसानैश्च हुत्वा आज्येन चतुर्गृहीतपूर्वकमुत्थाय पूर्णाहुतिं मूलमन्त्रेण
 वीषडन्तेन हुत्वा। तत्र तत्रोक्तद्रव्यहोमं समाचरेत्। तत्रापि द्रव्यान्तरारंभे च मन्त्रान्तरारंभे च पूर्णाहुतिं कुर्यात्। पुनर्होमाव
 साने मूलेन चतुर्वारं प्रसन्नपूजार्थमाज्यं हुत्वा वक्ष्यमाणब्राह्मार्पणमन्त्रेण चाज्यं हुत्वा। व्याहृतिप्रणवेन च हुत्वा संस्मावंक

समा
२८

त्वा होमं समापयेत्। पुनरग्नौ प्रसन्नपूजनं कृत्वा। अम्यलंकरणादिकं कृत्वा साध्यमाहूयते नाग्निसमर्चनादिकं कारयित्वा। तस्य
 मूर्ध्नि मूलमन्नं जप्त्वा। तस्मादक्षिणां गृहीत्वा अग्निं विसृजेत्। अथ होमद्रव्यपरिमाणं शारदातिलकोक्तप्रकारेण लिख्यते। अथा
 न होमद्रव्याणां प्रमाणं लुविधीयते। कर्षमानं च तं होमेषुक्तिमात्रपयः स्मृतम्। कर्षणोऽशमापरिमितस्तद्विगुणं शुक्तिः। उक्तानि पञ्च
 गव्यानि तत्समानि मनीषिभिः। तत्समं मधुदुग्धा नमसमानं मुदा हृतम्। अहमात्रं कर्षयमानादधि प्रसृतिमात्रं स्यात्स्राजाम्यु
 र्मुष्टिसंमिताः। पलद्वयं प्रसृतिः। एषु कालस्त्रमाणास्युः सक्तवोऽपि तथोदिताः। गुडं पसादं मानं स्याच्छर्करापि तथा स्मृता। ग्रासादं
 च्चरुमानं स्यादिक्षुः पर्ववधिः स्मृतः। एकैकं पत्रपुष्पाणि तथा पूषानि कल्पयेत्। कदलीफलं नारङ्गफलान्येकैकशो विदुः। मा
 तुलिङ्गञ्चतुःखण्डं पनसं दशधा कृत्वा। अष्टधानां लिकेराणि खण्डितानि विदुर्बुधाः। त्रिधा कृतं फलं बेल्वं कपिस्थं खण्डितं द्विधा।
 उर्वारुकफलं होमे चोदितं खडितं त्रिधा। फलान्यन्यान्यखण्डानि समिधस्युदशाङ्गुलाः। दूर्वात्रयं समुद्दिष्टं शूची चतुरंगुला व्रीह
 यो मुष्टिमानास्युर्मुद्रमाषयवा अपि तंदुलास्युः सदर्धीशाः कोद्रवा मुष्टीसंमिताः। गोधूमारक्तकलमाविहिता मुष्टिमानतः। तिला
 श्वलुकमात्रास्युः सर्षपास्तत्प्रमाणकाः। शुक्तिप्रमाणं लवणं मरीच्या न्यपि विंशति। पुखंडरमात्रं स्याद्दामठतत्समं विदुः। च
 दनागरुकर्पूरकस्तूरिकुमानि चाति तिणी बीजमानानि समुद्दिष्टानि देशिकैः। वैश्वानरं स्थितं ध्यायेत्समिद्धो मेघुदेशिकः।

म २८ राया नमान्य हो मे षुनि षण्णं शे पवस्तु। आस्यान्तर्जु हयादन्नेर्विषश्चित्सर्वकर्मसु। कर्णहोमे भवेद्वाधिर्नेत्रे धत्वमुदीरितम्। ना
 सिकायां मनःपीडामस्तके धमसंक्षयः। काष्ठानिकर्णधूमस्तनासिकां गारकादृशः। भस्ममूर्ध्ना मुखं ज्वालाविज्ञेया यत्र तत्र च
 स्वर्णमिंदूरवालार्ककुंकुमसौद्रसंनिभाः। सुवर्णरेतसौवर्णाः शोभनाः परिकीर्तिताः। मेरीवारिदहस्तींद्रध्वनिर्वहे शुभावहः।
 नागचंपकपुंन्नागपाटलीयूथिकानिभः। पद्मेदीवरकल्हारसर्पिर्गुगुलसन्निभः। पादकस्य सुभोगंधः द्रत्युक्तं नन्त्रवेदिभिः
 प्रदर्शितास्यक्तकयाच्छूत्राभाः शिखिनः शिखाः। सुशुभाय जमानस्य राष्ट्रस्यापि विशेषतः। पुंदेंदुधवलोधूमोवह्नेः प्रोक्तः शुभा
 वह्नेः। कृष्णः कृष्णगतेर्वर्णो यजमानं विनाशयेत्। श्वतोराष्ट्रं निहत्या शुवायसस्वरसन्निभः। स्वस्तरसमो वह्नेर्ध्वनिः सर्ववि
 नाशकः। पूतिगंधोद्भूतभुजो होतुः दुःखप्रदो भवेत्। छिन्नवृत्ताभिस्वाकुर्यान्मृत्युं धनपरिहयम्। सुक्लपक्षनिभो धूमः पाराव
 तसमप्रभः। हानितुरंगजातीनां गवांचकुरुते चिरात्। एवं विधेः शुभेषु प्रायश्चित्तानि देशिकः। मूलेनाज्येन जुह्यात्पञ्चविंश
 निमाहुतेः। भयास्यामात्कासरस्वत्याः पूजार्थं यन्त्रं वश्ये। सर्वाश्च देवतायन्त्रे स्वलुसंपूज्याः तदुक्तं रामकल्पेयः। नेमन्त्रयंप्रो
 क्तं मन्त्रात्मा देवते रिता। पुरा भगवता युक्तं नन्त्रे संमोहना हूये। देहात्मनोर्यथा भेदो यत्र देवतयोस्तथा तस्मात्पीठे महः। यन्त्रं
 निखिन्वा तत्र पूजयेत्। विना यन्त्रेण चेत्पूजा देवतान प्रसीदति। क्रमदीपिकायामप्येवमेवोक्तम्। सालग्रामे मणौ यन्त्रे स्थंडिले

रामः
 २८

प्रतिमासु वा। नित्यं पूजा हरेः कार्या न तु केवल भूतल इति। तस्या व्यञ्ज प्र कारो लिख्यते। व्योमाविः स चतुर्दशस्वर विसर्गार्णस्फुर।
 त्कर्णिकं किंजल्कालिखितस्वरं प्रतिदलप्रारब्धवर्गाष्टकं स्माविंशेन च सप्तमार्णवयुजा श्रीशामुसंवेष्टितं वर्णाञ्जं शिरसि स्मृतं वि
 षगदप्रध्वंसिभ्यन्तं जयम्। अस्यार्थः। प्रथममष्टदलं पद्मं वि लिख्यतन्मध्ये कर्णिकायां हकारचतुर्दशस्वरोख्य ओकार विसर्गार्णो
 कूटं द्वौ। इत्येतद्वि लिख्यतन्मध्ये साध्यनामयन्त्रायादीन् उपरि विंशत्यटलेन्यं वकमन्त्रविधाने प्रसंगादुच्यमाणे नक्रमेण
 लिखिष्य पुनरतस्मात्कर्णिकावृत्तात् बहिरष्टमुदिसुप्तकैकस्यां दिशितिर्यकरेखा द्वंद्वस्वरेखा रूपेण विलिखेत्। एवं विलिखिते
 षोडशस्वरसंख्या भवति तत्र द्वयोर्द्वयोरेखयोस्तिर्यकरूपेण विलिखितं योरन्तरालं किंजल्क केसरादि संज्ञं भवति। सर्वयन्त्रेपि
 केशरस्थानमिदमेव तत्र चतुर्दलपक्षेपि षोडशादिदलपक्षेपि अष्टदलपक्षे केशरीत्या तत्तद्दलसंख्यानुगुण्येन केशरस्थानसंख्या
 पित्र द्वेनीया इत्येव विशेषः एवं किंजल्कस्थानं संपाद्य तेष्वष्टमुकिंजल्कस्थानेषु षोडशस्वरवर्णान्सर्वविंदुकाने कैकस्मिंस्थाने द्वौ
 द्वौ विलिखेत्। एवं सर्वत्र केसरस्थाने स्वराक्षरलेखनविषयेन्यायः। पुनरष्टमुदलेषु क्रमेण कवर्गं प्राग्दले वि लिख्यतदनन्तरं
 लमारभ्य क्रमेण च वर्गाटवर्गान्नवर्गं पवर्गं यादि चतुष्टयं प्रादि चतुष्टयं लादि द्वयञ्च एतानि सविंदुका न्या लिखेत्। सर्वयन्त्र वि
 षयेपि दलेषु वा केसरेषु कादि वर्गाक्षरलेखनविधौ सविंदूने ववर्गान् विलिखेत्। यत्र यत्र केसरेकादि वर्गाक्षरानीया भवन्ति

३ सं- तत्र सर्वत्र प्रायेण यथास्थानं विभज्या सराणि विलिखेत्। अवशिष्टा सराणि मालिखेत्। उपरिबध्यमाणाधोरयन्नेतु अवशिष्टा सरा
 ३० णि च विलिखेत्। एवं सर्वत्र यन्त्रन्यायः। पुनरस्मिन्नेव प्रकृते मातृकायन्त्रे पक्षविशेषो स्तितत्र षष्ठसप्तमयोर्दलयोर्यादि पञ्चकं
 च्चातिरव्यभ्रमेदले प्रथमत्वीयपञ्चमपञ्चदशषोडशस्वरासराणि पञ्च विलिखेत्। इत्येकेषामाचार्याणां पक्षः पुनर्वद्वि
 श्चतुरस्रं समूलाग्रं विलिखेत्। तत्र तु यत्र यत्र चतुरस्रलेखनविधिः तत्र सर्वत्रानुक्तेपि समूलाग्रमेव चतुरस्रं विलिखेत्। एवं मत्र
 चतुरस्रं विलिख्य तस्य पूर्वादिदिक्चतुष्टये वमिति। आग्नेयादिकोणचतुष्टये ठंकारं उभावप्येवं सविंदुको विलिखेत्। एवमस्र
 रूपमं वुजं साध्य शिरसि स्थितमुक्तफलदं स्यादिति। अस्मिन् यन्त्रे पीठार्चनं कुर्यात्॥ अथ सकलदेवतासमर्चनसाधारणपीठपू
 जाविधानमुच्यते॥ गुंगुरुभ्योनमः गंगाणपनये नम इति पीठस्य दक्षिणवामयोः समभ्यर्च्य आधारशक्तये मूलप्रकृत्यै। आ
 दिकूर्माय अनन्ताय शशिव्यै सीरसमुद्राय श्वेतद्वीपाय रत्नमंउपाय कल्पवृक्षाय श्वेतकृन्नाय । मितचामराभ्यां रत्न
 सिंहामनाय इत्यनैराधारशक्त्यादिभि रत्नसिंहासनान्नैर्मन्त्रैः नमोनै सर्वाथस्तादाराभ्युपयुं परिक्रमेण पीठमध्ये समर्चयेत्।
 तत्र ये घ्नपीठविषये चेत् सीरसमुद्रस्यानेदक्षुसमुद्रायेति योजयेत्। शैवादिविषये तदुभयमपि नास्ति पुनरपिकेवलं वैष्ण
 वविषये श्वेतद्वीपायेति तत्राप्येव प्रधानविषये रत्नद्वीपायेति योजयेत्। शैवादिविषये कैलासगिरये इति योजयेत्। पुन

रामः
३०

रपि केवल लशे बा दौ कल्प वक्षा दय श्वन संन्ति । तत्राप्यैश्वर्य्य प्रधान विषये चेद्यथा योग्यं योजनीयाः इतरत् । सर्वं देवतापीठार्च
 नेपि तुल्यमेव । पुनर्धर्माय नमः । ज्ञानाय नमः । वैराग्याय नमः । ऐश्वर्याय नमः । एतान् पीठपादरूपान् पीठस्याग्नेयादिको
 णेषु समर्चयेत् । तत्र कल्पान्तरमते । धर्मकंदाया ज्ञाननालाय वैराग्यकर्णिकायै ऐश्वर्य्यदलेभ्यो । नम इति । अस्मिन्मते उप
 र्य्युपरिकंदादीन् यथोचितस्थानेषु समर्चयेत् । पुनः अधर्माय अज्ञानाय अवैराग्याय अनैश्वर्याय एतान् पीठस्य फलकारु
 पान् । प्राणादिदिक्षु समर्चयेत् । संसत्वाय रंजसेतसमसे ममायायै विविद्यायै अं अनन्ताय पंपद्माय अंसूर्यमण्डलाय उंसोममंड
 लाय मंबन्दिमण्डलाय अं आत्मने उं अन्तरात्मने संपरमात्मने । ॐ ह्रीं ज्ञानात्मने नमः । संसत्वायेत्याद्यैर्ज्ञानात्मने नमः । इत्य
 न्नैः आस्तरणरूपैर्मन्त्रैः पीठमध्ये समर्चयेत् । तत्र वैष्णवपूजायामनन्तः । तत्र पुनर्मध्ये अष्टदत्तं पद्मं विचिन्त्य प्राणादिदले
 षु कर्णिकायाञ्च नवशक्तयश्च आसनमन्त्रादेवताश्च समर्चनीयाः । क्वचित्क्वचित् । आसनमन्त्रो नास्ति तत्र सर्वत्र केवलपद्मे
 समर्चयेत् । इतरपीठमन्त्राः । सर्वत्र समाना एव । अयमेव सर्वदेवताविषये पीठार्चनन्यायः । तत्र तु नवशक्त्यासनमन्त्राणा
 मेव सर्वत्र विशेषः । इतरत्सर्वसकलदेवतापूजाविषयेपितुल्यमेव तत्र तु वैष्णवपीठे समर्चयेदित्युक्ते तल्लवशक्त्यासन
 मन्त्रा एव विविक्षिताः । तथा दौर्गेवैनायकैः सौरादौ सारस्वते च । अथ पुनर्ब्रह्मात्मा कायानवशक्तय उच्यन्ते । मेधायैः । प्रज्ञा

प्र.सं.
३१

ये। प्रभाये। विद्याये। धियै। धृत्यै। स्मृत्यै। बुध्यै। विद्ये। श्रुत्यै। इति नवगक्तयः ॐ ह्रीं वणां ज्ञायसरस्वत्या। सनायनम इति गी
ठमन्त्रः। एतास्तु अष्टसु केसरेषु अष्टौ शक्तयः। नवमी तु कर्णिकायां देवतास्थाने सवमेव सर्वत्र नवगक्तिस्थानानि आसन
मन्त्रश्च कर्णिकायामेव इत्थं पीठसंपूज्य अस्मिन्मातृकासरस्वतीं मूलमन्त्रेण समावाह्य आवरणैः। सहस्रमर्चयेत्। प्रथमं मा
तृकाषडंगैः। प्रथमावरणे केसरेषु समर्चयेत्। तत्प्रकारस्तत्र तत्रांगान्यासे उक्तं मन्त्रमुच्चार्य हृदयानमः। शिरसे नमः। शीखा
यै नमः। कवचाय नमः। नेत्राभ्यां नमः। अस्त्राय नमः। इत्येवं प्रकारेण चतुर्थं नयेन समर्चयेत्। सर्वत्रांगार्चनाविधावेवमेव न्य
सः। तत्र हृदयादि चतुष्टयमाग्नेयादि चतुष्टय
केसरेषु पुरतो नैव न्यतुष्टुपुदिस्वस्त्यं समर्चयेत्। क्वचि
त्क्वचिदन्यथा पूर्वादिति हृदयादिविदिस्वस्त्यं यथावराहादिविधाने तन्म समुच्चयेत्। तुरौ वै आग्नेयैः शान्यैः नैऋत्यादिषु
हृदयादि वै सत्रे प्रागादिति विशेष उक्तः। अङ्गावतौ सर्वत्रैवमेव स्थाननियमः। तदुक्तं ज्वास्मिने वप्रपञ्चसारे प्राक् दीक्षा
पदले हृदयाद्यस्मिन् पुरतो नयनं दिशां क्रमात्। पुनरस्त्रं चरमं चयेत्। क्रमादिति पुनरेतासामंगदेवतानां रोचीषु च
ने। हारस्फटिककलायां जनपिङ्गलवह्निरोचिषोललनाः अभयवरोद्यतहस्ताः प्रधानतनवों गदेवताः कथिता इति क्रम
दीपिकायामप्येवमेवोक्तं ते जोरूपास्तद्द्विहिरंगानि च केसरेषु समाभियजेत्। इतः बहनिर्ऋतिममीरणशिवदिक्षु हृदादि वर्म

रामः
३१

पर्यन्तम्। पूर्वादिदिक्ष्वथाल्लं क्रमेण गथादिभिः सुसुद्धमनाः। मुक्तदुःखान्तकुबलयहरिनीलहृताशनप्रभाः प्रमदाः अभय
 वरस्फुरितकराः प्रसन्नमुख्यो गदेवताः। स्मार्या इति तत्र ते जोरूपा इत्यस्य पदस्य पूर्वत्रा न्ययः। तत्र पूर्वादि कृ नियम उच्यते पू
 ज्य पूजकेयोर्मध्यं पूर्वमित्यभिधीयते प्रादक्षिण्ये न विज्ञेया प्राच्याग्नेयादिकल्पना। यत्रैव भास्वानुदयं प्रयाति प्राचीमिमांवेद
 विदो वदन्ति। मध्ये तथा पूजक पूज्ययोश्च सदा गमज्ञाः प्रवदन्ति तान्। इन्द्रादीनामपि कल्पितिक्रमेणैव पूजाक्रमः। नतु
 यथास्थितदिक्रमेण पुनः। अंकं खं गं चंडं आं नमः इंचं कुं जं झं जं ईं नमः उंटं वंडं ठं णं ऊं नमः कंतं यं दं धं नें कं नमः लं पं फं वं भं
 मं लूं मं मः सं यं रं लं वं ऐं नमः ॐ शं षं सं हं औं नमः अं लं सं अं नमः एतेन सानुस्वारं दं द्वा पुटितेन वर्गा एकेण द्वितीया वृत्तिः पुनः। ब्र
 ह्माण्यैः माहोष्यैः कोमार्यैः वैष्णव्यैः वाराह्यैः इन्द्राण्यैः चामुण्डायैः सतामिस्तृतीया वृत्तिः तत्रमातरः सप्तसंख्याकाः किल पूजावि
 त्तये तु भव्यं ब्राह्मसंख्याकाः दस्माद्ब्राह्मस्यानेमहालक्ष्मीं पूजयेत्। महालक्ष्म्यै नमः इति क्वचिदन्यथासौ रादिविषये अरुणाय
 नमः इत्यष्टमस्याने दुर्गाविषये च त्चंडिकायै नमः इत्यष्टमी अन्यत्र सर्वत्राष्टमी नमहालक्ष्मीः तदुक्तं ज्वास्मिन्नेव प्रबंधे। ब्रह्मा
 णीमाहेशी कोमारी वैष्णवी च वाराही। इन्द्राणी चामुंडा समहालक्ष्मीः रेताश्चमातरः प्रोक्त इति। सर्वत्रमातृणामष्टसंख्याकत्वं प्रा
 गुक्तं ज्वास्मिन्नेव शास्त्रे त्रिगुणात्मिकायाः शक्तेः सकाशात्सर्वस्य जगत उपनि कथनप्रकरणे यदाश्वासागुणिता तदा प्रकृतिभे

प्र. सं. ३२ दिनी। अष्टासरादि वस्त्राशामातृमूर्त्यादिभेदिनी इत्यष्टसंख्याका नां प्रकृत्यष्टासरादीनां मध्येमातृणां परिगणितत्वात्। तत्र मातृणां
वर्णदिय उच्यन्तेताश्च श्वेतास्वलयपुस्तकधारिण्यः ब्रह्माणीकनकवर्णा अक्षसूत्रकमंडलुवराभयधरा शूलपरमुदुंदुभिकपाल
धरामाहंश्वरी अंकुशदण्डखट्वांगपाशधरा कौमारी चक्रचंटाकपालशंखधरा वैष्णवी मुखलखड्गसेढाभयधरा वाराही अंकुशतो
मरपाशकुलिशपरादंद्वाणी शूलकपालनृशिरः कपाणधरा चामुंडारक्ताक्षस्तुम्बीजा पूरकपालपंकजधरामहालक्ष्मीः पुनर्यापि
न्यादिभिश्चतुर्ध्यावतिः व्यापिन्यैः पालिन्यैः चापिन्यैः क्लेदिन्यैः धारिण्यैः मालिन्यैः हंसिन्यैः शान्त्यै इत्येतास्तत्कल्पयुग्मशश्चाष्टवर्गा
नीति मूलग्रंथस्य च शब्देन चतुर्थीवरणत्वेन सुचिता इति विवरणकौरुक्तं पुनरिन्द्रादिभिः पंचमी इन्द्राय सुराधिपतये कुलिशधरा
यपेराय नवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नम इति पूर्वदिशि उक्तविशेषणैः सहेंद्रं समर्चयेत्। पुनः अग्नेये तेजोधिपतये शक्तिधराय
मेघवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नमः। यमाय प्रेताधिपतये ह्ये उधराय महिषवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नमः निर्ऋतये रसोधिपत
ये खड्गधराय प्रेतवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नमः वरुणाय जलाधिपतये पाशधराय नक्रवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नमः। वाय
वे प्राणाधिपतये अंकुशधराय हरिणवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नमः सोमायानस्रवाधिपतये गदाधराय शशवाहनाय सरस्वती पा
र्षदाय नमः। ईशानाय विद्याधिपतये त्रिशूलधराय वृषभवाहनाय सरस्वती पार्षदाय नमः। अनन्ताय नागाधिपतये चक्रधराय कू

रामः

३२

मर्वा हनायसरस्वतीपार्षदायनमः। ब्रह्मणेनोकाधिपतयेपद्मधराय हंसबाहनायसरस्वतीपार्षदायनमः। एतानींद्रादीन्मूला
 मादिततद्दीजपुरस्सरंउक्तविशेषणैः। स हैवसर्वत्रप्रागादिषुदुर्ध्वान्तादिषुदिसुसमर्चयेत्। यकारादयोष्टोवर्णाःवायव्यमीन्द्रवरु
 णेश्वरराक्षसेंदुप्रेतेश्वीजानिभुवनेशीपाशवीजेचततद्दीजयोगस्कृविवरणकारैरुक्तः। तदुक्तञ्चास्मिन्नेवकल्पे। इंद्राग्नीय
 मनशाक्षरवरुणानिलशशिशिवाहियतिविधयः। जात्याधिपहेतिबाहनपरिवारान्ताः। क्रमेणयष्टव्या इतितत्रक्वचिक्वचिदनै
 त्तांन्तालाकपालाः। अस्मिन्शाल्लेतुअहिपतिविधय इतिविध्यन्तत्वेनोक्ताः। क्रमदीपिकायामप्येवमेवोक्तम्। हरिहव्यवाटत
 रणिजक्षपाट्वाक्यतिवायुसोमशिवशेषपद्मजान्। प्रयजेत्स्वदिह्वमलधीरिति तत्रतुसरस्वतीपूजाविषयेचेत्सरस्वतीपार्ष
 दायेतियोजयेत्। इतरत्रतुततदेवतापार्षदत्वेनयोजयेदितिविशेषः। पुनरेतेषामिंद्रादीनांरोचींश्चुच्यन्ते॥ पीतःपिङ्गःकृष्णधू
 म्नःश्वेतश्चधूम्रसितसुक्लाःकाशरुणांबुजाभालोकेशावासवादयःप्रोक्ताः। सर्वक्रमेणतेषांरोचींश्चिधेयानि। क्रमदीपिकायाम
 प्येवमेवोक्तंकपिनाशकपिलनीलश्यामलश्वेतधूम्रामलमितशुचिरक्तावर्णलोवासवाद्याःकरकमलविराजत्वायुधादिव्यवेषा
 निविधमणिगणस्रक्प्रसुरद्रूपणाद्या इतिलोकपालपूजाविधौसर्वत्रैवमेव न्यायः। पुनस्तत्रतुयत्रयत्रावृतिविधौइंद्रादि
 भिरैवआवृत्यवसानमुच्यते। इंद्रादिभिस्तृतीयाइंद्रादिभिःपंचमीइतिपंचावरणमीरितम्। इंद्रादिभिःसप्तमीइतिसप्तावरणमी

प्र.सं. १२ रितम्। इत्याद्येवं प्रकारेण तत्रापि यत्र पुनः इन्द्रादिभिः श्वेतुर्भी इन्द्रादिभिः। षष्ठी इत्येतावदेवोक्तम्। आवरणावसानग्रहणञ्च न क्रियते। वज्राद्यावरणग्रहणञ्च न क्रियते तत्रोभयत्र एतैर्वज्राद्युपवाहनपरिषत्त्वादिविशेषणैर्विशिष्टानामेवेंद्रादीनां समर्चित्वम्। वज्रादयः नष्टयगावरणैः समर्चनीयाः। यत्र पुनरिन्द्रादिभिः पञ्चमीवज्रादिभिः। षष्ठी इन्द्रादिभिः। सप्रमीवज्रादिभिरष्टमी इत्याद्येवं प्रकारेण वज्राद्यावृत्तिः पृथगेवोच्यते। तत्र सुसर्वत्र यद्यपि वज्राद्यावुपवाधतिविशेषणमुक्ता एवेंद्रादयः। समर्चिताः तथापि वज्रादयस्तु पृथगावृतौ समर्चनीयाः। तत्प्रकारञ्च्यते। वज्राय-शक्तौ-दंडाय-खड्गाय-पाशाय-अंकुशाय-गदायै-निष्पूल्य-चक्राय-नलिनाय-एतानिंद्रादीनामस्त्राणि प्रागादिक्रमेण समर्चनीयानि तदुक्तञ्चास्मिन्नेव कल्पे वज्रं शक्तिं दंडः। खड्गः पाशांकुशौ गदाभूलौ रथचरणनलिनसंज्ञौ प्रोक्तान्यस्त्राणि लोकपालानाम्। क्रमदिपिकायामप्येवमेवोक्तं दंभोलिशक्त्यभिधदंशु रूपाणपाशचंडांकुशाक्षयगदानिशिखारिपद्माः। अर्च्यावदिर्निजसुलक्षितमौलियुक्तास्वस्वायुधभयसमुद्यतपाणिपद्मा इति एतेषां रेचीष्यन्ते पीतहिमजलदगरा नाचिप्रभारक्तकुंदनीलरुचः। करवंदारुणावर्णाः प्रोक्ताः। सुवर्णतोपिवज्राद्या इति। क्रमदिपिकायामुक्तम्। कनकरजततोयदाभशंखारुणहिमनीलजपाप्रबालभासः। क्रमतद्वतिरुचानुवज्रपूर्वोरुचिरविलेपनवस्त्रमात्ममूषा इति एतैर्वज्रादिभिः पञ्चम्यावृत्तिः। सव्यं दिनशोमात्तृकासरस्वतीं पूजयेत्। अथ सकलदेवतापूजासामान्य

११०:

३३

क्रमं वस्यते तत्र पूजापञ्चविधा तदुक्तञ्च मन्त्रदेवताप्रकाशिकायाम्। अभिगमनमुपादानमिज्यास्वाध्यायो योग इति
 श्रीपञ्चरात्रे पञ्चविधमभिहितम्। तत्र अभिगमनं नाम देवतास्थानमागत्य संमार्जनोपलेपनादिनिर्मान्यनिर्हरण
 करणं उपादानं नाम गंधपुष्पादिपूजासाधनसंपादनम्। इज्या नाम पीठपूजादिकप्रधानदेवतापरिवारदेवतापूजनम्। स्वा
 ध्यायो नाम अर्पणसंधानपूर्वकमन्त्रजपसूक्तस्तोत्रपाठनामकीर्तनम्। तत्त्वप्रतिपादकशास्त्राभ्यासश्च योगो नाम देवता
 स्वरूपं स्वस्वरूपं देवतामूर्तिरूपं स्वस्य मूर्तिरिति भावना एवं पंचविधप्रकारपूजानां सा लोकासामीप्यसारूप्यसार्ष्टिसायुज्य
 रूपाणि पञ्चफलानियथाक्रमं भवन्ति। इत्येतच्च पञ्चरात्रेभिहितमिति तत्र प्रथमं प्राक् अस्मिन्नेव मातृकाविधाने आदौ सामा
 न्येन सकलदेवतासाधारणजपपूजारंभविधिरुक्तः। किल तेन प्रकारेण स्वासने उपविश्य सर्वगुरुगणपतिवन्दनादिकं कृत्वा
 पूजामारभेत्। तत्र प्रथमन्तावत्सकलदेवतापूजासाधारणशंखपूरणविधिः। क्रमदीपिकोक्तप्रकारेण वस्यते। आरचय्य
 भुवि गोमयांभसास्थंडिलं निजममुत्रविशंत्य स्य तत्र विहितास्य दोंभसाशंखमस्तमनुनाविशोथयेत्। तत्र गंधसुमनोक्ष
 तानथोनिक्षिपेत्। हृदयमन्त्रमुच्चारनापूरयेद्दिमलपायसासुधीरसरैः प्रतिगतैः शिरोकिंतैः पीठशंखसलिलैश्च मन्त्रवित्तव
 न्निवासरनिशासतां क्रमात्। डलानि विषकूश्रवोसरैरर्चयेद्द्वदनपूर्वदीपितैः। तत्र तीर्थमनुनाभिवाहयेतीक्ष्णमुष्णरु

प्र.सं.
३४

चिमंडलात्पुनः। स्वीयहृत्कमलतो हरिन्तथागालिनीं च शिखया प्रदर्शयेत्। तज्जलं नयं मन्त्रवीक्षितं वर्मणा समवर्गं उच्यते।
जामूलमत्र सकलीकृतं न्यसेद् अङ्गदैर्ध्वकलयेद्दिशो स्तः। अक्षतादियुतमं च्युतीकृतं संस्पृशन् जपतु मन्त्रमष्टशः। किं च
नक्षिपतु बर्द्धनीजले प्रोक्षयेन्निजतनुन्ततो मुना। निःक्रेण मनुना खिलन्तथा साधनं कुसुमचंदनादिकां शंखपूरणविधिः स
मीरितो गुप्प्रसपय जनाग्रणीरिह। गङ्गे च यमुन चैव गोदावरिसरस्वती। नर्मदे सिंधुकावेरिजले स्मिन्संनिधिं कुरु। एष तीर्थमनुः
प्रोक्तो दुरितौघनिवारिणः। कनिष्ठांगुष्ठकौसको करयोरितरेतरम्। तर्जनीमध्यमा नामासंहता भुवनसर्जिता। मुद्गैर्वागालिनी प्रो
क्ता शंखस्योपरि चालिता इति। अर्चय्य भुवि गोमयां भसास्थं डिलं निजममुत्र विष्टं इत्यादि मुद्गैर्वागालिनी प्रोक्ता शंखस्योपरि
चालिता इत्यान्तानां ग्रंथानामप्यमर्थः। प्रथमं निजासने उपविश्य तत्पुत्रो गोमयां भसास्थं डिलं शब्दवाच्यं मंडलं विलिप्य पुन
र्यद्देवताविषया पूजा तन्मूलमन्त्रस्य येष डंगमन्त्रातेषामन्ते यो स्तमन्त्रः अस्माय फट् इत्यन्तः तेनास्त्रमन्त्रेण शंखं प्रक्षाल्य पुन
स्तस्यांगस्य हृदयस्थानोक्तेन हृदयाय नमः इत्यन्ते नमन्त्रेण शंखे गंधपुष्पाक्षतानि क्षिप्य पुनः। मालकावर्णे प्रति लोममु
च्चार्य तदन्ते पूर्वोक्ताङ्गमन्त्राणां मध्येशिरस्थाने उक्तम्। शिरसे स्वाहेत्यतं मन्त्रमुच्चरन् जलेन शंखमापूर्य पुनः विषशब्दवाच्ये
नमकारेण वदनपदवाच्यं बिंदुयुक्तेन मं वद्विमंडलाय दशकलात्मने नमः इत्येवं शंखपीठे समभ्यर्च्य पुनः ककारेण सूचितं

रामः
३४

मातृकान्यासे शिरस्थाने उक्तम्। अकारन्तादपि वदनपदवाच्येन बिंदुना युक्तं वासरकृन्मंडलपदोत्तरं च अंसूर्यमंडलाय द्वादश
 कलात्मने नम इत्येवं प्रकारेण शंखं समभ्यर्च्य पुनः श्रवःपदसूचितं मातृकान्यासे श्रोत्रस्थाने उक्तं उकारं तदपि वदनप
 दवाच्यं मातृकान्यासे मुखस्थाने वृत्ताकारन्याससूचितं बिंदुं तेन बिंदुना युक्तं निशाकृन्मंडलपदोत्तरं च ज्वं सोममंडलाय षोडश
 कलात्मने नम इत्येवं प्रकारेण शंखं स्वस्थजले समर्चयेत्। गङ्गे च यमुने चैवेत्यनेन तीर्थमन्त्रेण तीर्थमादित्यमं
 उलाच्छंखे समावाह्य पुनर्हृदयकमलाद्विलुज्जसाध्यमन्त्रेण तस्मिन् जले समावाह्य पुनः पूर्वोक्तांगमन्त्राणां मध्ये शिखायैव
 षट् इत्यन्तेन शिरवामन्त्रेण गालिनीं मुद्रान्तस्मिन् जले प्रदर्शयेत्। गालिनीमुद्रा प्रकारस्तकनिशंगुष्ठकौस्तौकरयोरितरेत
 र्इत्याद्युक्त प्रकारः। पुनः पूर्वोक्तांगमन्त्राणां मध्ये नेत्राभ्यां वीषडित्यन्तेन मन्त्रेण तज्जलं संवीक्षयेत्। तदुक्तं ईक्षणं नेत्रमन्त्रे
 ण नचेन्मूलेन मन्त्रवित्। पुनः पूर्वोक्ताङ्गमन्त्राणां मध्ये वर्मस्थाने उक्तेन कवचाय हुं इत्यन्तेन कवचमन्त्रेण तत्तीर्थं हस्तद्वयेन
 समवगुं क्वाथो मुखेन गृहीत तर्जनीद्वयेन परितो भ्रमणमवगुं ठनमुद्रा पुनस्तत्तीर्थं देवता तत्तन्मूलमन्त्रव्यापकेन सकली
 कृत्य मूलमन्त्रस्यांगैरंगन्यासं च कृत्वा। अस्त्राय फट् इत्यन्तेन दशदिग्बन्धनं कुर्यात्। पुनरक्षतादियुतं अच्युतस्वरूपी कृतन्तज्ज
 लं स्पृशन्मूलमन्त्रमष्टवारं जपेत्। पुनस्तज्जलं किंचिदुपस्थितवर्द्धनीयात्रेक्षिपतु। अवशिष्टेन निजतनुं संप्रोक्ष्य। पुनरप्यव

प्र.सं.
३५

शिष्टेन तीर्थजलेन त्रिवारं मूलमन्त्रमुच्चरन् गन्धकुसुमादीन् संप्रोक्षयेत्। एवं शंखपूरणविधिः। अर्घ्यादिपात्रनियमस्तु गौ-
तमीये। अर्घ्यस्य त्रीणि पात्राणि पादस्यपि त्रयं भवेत्। तथैवाचमनीयानि पात्राणि च विभागशः। तथा करणदौर्बल्यादेकमे-
व प्रशस्यते। विहाय शंकरं सर्वे मध्ये शंखः प्रशस्यते। सर्वपूजासाधारणो यम्। एवं शंखपूरणं कृत्वा पुनस्तद्वर्द्धनीपात्रस्थज-
लं शंखे किञ्चिद्विहितेन जलेन प्रथममात्मपूजां कुर्यात्। आत्मस्फूर्त्यर्थे पुनरावाहनार्थं च शिवपूजा कल्पेनारुद्रोरुद्रम-
र्चयेत्। नाविस्तुर्विस्तुमर्चयेदिति। पुनरपि तत्रैवोक्तम्। आत्मपूजां कृत्वा हृदयकमलस्य म्यान्तर्गमिणः अभिव्यक्तिसंपाद-
दीपादीपान्तरमिव अरण्यां मथनेनाभिव्यक्तमग्निमाहवनीयादाविव हृदयकमलान् प्रतिमां वाहयेदिति। अथात्मपू-
जाविधिस्तन्मसमुच्चयोक्तप्रकारेण लिख्यते। न्यासक्रमान्निजतनौ प्रयजेत्। पीठं हृद्धारिजम्। निसमर्च्य परमहस्तत्। आधारभां-
तुमहांसि निरंजनां शैरिष्ठाजपेत्प्रणवतः क्रमवित्तदैक्यम्। आयम्य वायुमणुना सकलीक्रियाञ्च कृत्वा मनाद्युपहृतीः। क्रम-
शः समर्च्य तारोपचारानिजमूलतदक्षराद्यैर्न्यासक्रमादभियजेज्जलगन्धपूर्यैः। मूलेन गन्धरसलिप्ततनुर्मुसुरारौ स्वैर्मूर्तिपंजर-
पदेष्वणभिर्द्विषड्भिः। भाले गले संयुगले हृदि पञ्चमज्ञैरीशे तु लिपतु परेष्विव मूलतोऽयम्। मूलेन मूर्द्धि मनुना निखिलेन पञ्चकल्बः
किरीटमनुना चर्यांगपाणौ। स्थाण्वात्मकेन कुसुमांजलिमीश्वरे च कृत्वा यजेद्विविधस्तु नवरैर्येति। श्वेत्तारुणक्रमकृतो भयपा-

रामः
३५

श्वयोगानकुर्याद्धौदितुलसी करवीरपद्मान। नाभ्यात्मचिह्नवधिकेषडशेषमंगेशेषेशिवेकयुगपूर्वकमेतद्विष्टम्। ^{दीपंच} धूपंच
 समर्प्य तस्मै नैवेद्यबुध्यापरचित्सुधार्यम्। दत्त्वा च यित्वा परितोष्य चैनं तयांगनिष्ठञ्च समादधीता इत्यात्मपूजायाः समुच्चयो
 कौमूलग्रंथः। अस्य विवरणमिदानीमात्मारधनमाह। न्यासक्रमादिति हृद्धारिजन्मनीति। हृत्पद्मे समर्च्य परमं महस्तदिति
 प्राक्। तस्मिन्परिकल्पयेच्चेत्यत्र कल्पनामात्रं चेदिहापि कल्पनैव तत्रावाहनादिकतज्जेदिहापि तर्कव्यं नान्नविग्रहः। किं
 तु तेजोरूपमेवेति परमं महस्तदिति। यदेवोक्तं मूलमन्त्रेणैव समर्चनं न्याधारभात्यणुमहांसीति। तदेव मानं महो मूला
 धारे हृदये पुनर्भूमध्ये ब्रह्मरंध्रे वा तदीयपद्मकर्णिकायां प्रणवांशैरकारादिभिस्तारपटितैर्नमो नैर्विहृत्य तैरेव जलगंधा
 दिभिः पूजयेत्। पीठपूजायां कृतायां मूर्तिपूजां कृत्वा तस्यामाधारत्रयमपिशक्त्यंशैर्बिभाव्य पुनर्हीदिमानं महः पूजनीयं क्रमवि
 त्यदेनैतत्सर्वमुक्तम्। प्रणतस्तदैक्यं नयेदिति पुनंप्रणवमुच्चरन् मूलाधारगतमहंसो हृदवधिनीवारशुक्लाभतयोद्गमनम्। त
 दातमहसैकीभावः। ततश्चतुर्दुष्याधारवधितथोद्गमनम्। तथा चतुर्दूतेनैकीभावः। पुनर्द्वादशान्तावधितथोद्गमनञ्चवि
 भावयेदिति भावः। पुनर्मूलमन्त्रेण विवारंप्राणायामं कृत्वा देहत्रयव्याप्तिं विभाव्य व्यापककरांगायुधन्यासैः सकलीकुर्यात्। ज
 लगंधपूर्वैरिति दीपान्तानां ग्रहणम्। तत्र पुष्पा नन्तरं किंचित्कर्तव्यमस्तीत्याह। मूलेनेतिलिप्तेति। मूर्द्धादिपादान्तगंधाद्दे

प्र.सं.
३६

करतल हृयेन व्यापकाभिप्रायम्। सुरारौ स्वेर्द्विषद्विरणमिर्मूर्तिपञ्जरपदेष्वनुलिंपत्वितिसंबन्धः। द्वादशमूर्तिमन्त्राः केशव ना
रायणादिमन्त्राः। तत्स्थानानि च अलिककुक्ष्योहृदले इत्याद्युक्तानि द्वादशार्णयोगस्त्विहापीष्यते द्वादशार्णेति वा सुदेव द्वा
दशाक्षरी इत्यर्थः। ऊर्ध्वपुंड्रानुलेपनं चैतत्। ईशो फाले गले सयुगले हृदि पंचमन्त्रैरनुलिंपत्विति। ईशानादिपंचब्रह्माणीह पं
चमन्त्राः तिर्यक्त्रिपुंड्रानुलेपनञ्चैतत्। यदुक्तम्। मात्मानमभ्यर्च्य सुगंधपिष्टैरालिप्य पुंड्राणि ललाटमध्यैकं ठेच चांसद्वि
तये सितेन हृदन्तरे पंचपवित्रमन्त्रैरिति। पुनर्भस्मनिक्षेपोपिकार्यः। यथोक्तं केवळे हृदि गुह्ये च पादयोर्वदनेषु च ईशा
दिपञ्चमन्त्रैस्तु निक्षिपेद्भस्ममलिनम्। अष्टत्रिंशत्कलास्थानेष्वप्यत्राभिरेव च जप्त्वाग्निहृदयन्तेन रक्षार्थं। दिसु निक्षि
पेदिति स्नात्वा च मयि विधानत इत्यनन्तरञ्चैवं कृत्वा। सुगंधपिष्टैरित्याद्युक्तेन येन तेन भस्मनैव सर्वविधाय पुनरपि विधा
नेनाचम्य सुगृहं प्राप्येत्यादिसर्वकार्यम्। पुनरिह चैतावद्विधेयमिति परे धितिमूलत इति। हरिहरादिषु सवंगंधरसाले
पनपूर्वकं भालगलादिपञ्चस्थानेषु मूलतो नुलिंपत्वित्यर्थः। दुर्गायां हरिवत्स्कंदराणपत्योः शिववत् इतरयोस्तिर्यक्
ऊर्ध्वपुंड्रविकल्प इति किरीटमनुनाचेति स्थाण्वात्मकेणामनुनाचेति। अत्रापि पंचकल इतिसंबन्धते। स्थाण्वात्मकः स्था
णुमन्त्रः। अथ विविधसूत्रवैरिति यजेदित्यन्वयः। विविधानि सूत्रवराणि विशिष्टकुसुमानि इति शब्दो वक्ष्यमाणप्रकारा

रामः
३६

अर्थः। तदेवाहं श्वे तारुणेति हरेरौदितुलसीकरवीरपद्मान्नाभ्यास्तच्चित्त्यवधिकुर्यादित्यन्वयः। पादतलादिनाभ्यन्तस्तुलसी
 द्वयस्तदादिहृदयान्तं करवीरद्वयस्तदादिचिल्लिपर्यंतं पद्मद्वयञ्च कुर्यात्। श्वेतारुणक्रमकृतोभयपार्श्वयोगानितितेषा
 न्तत्कालविशेषणं श्वेतारुणक्रमेण कृतं उभयपार्श्वयोगो येषामिति समासः यथा तुलसी द्वये श्वेततुलसी पादतलादि
 नाभ्यन्तं दक्षिणभागे रक्ततुलसी वामभागे कुर्यादित्यादि दक्षिणवामकरयोर्गंधार्द्रश्वेतरक्ततुलसी द्वयं पृथगादाय
 प्रणवोपचारमूलात्ते तुलसी द्वयं समर्पयामि मूलमन्त्रञ्चोच्चरन् दक्षिणवामपादतलादिनाभ्यन्तमारोपक्रमेण पूरयित्वा।
 आराधयेदिति एवं करवीरद्वयं पद्मद्वयमपि केषडिति षडिमानिकुसुमानिकुर्यात् प्राग्वत्विशेषणयोजना दक्षिणकरे श्वे
 ततुलसी करवीरपद्मनिचयं वामकरे रक्ततुलसी करवीरपद्मनिचयञ्चादाय तेनैव मन्त्रेण चित्त्यादिकेशावधिकुर्यादिति
 भावः। अशेषमंगेष्वेति पदं करद्वये नोच्चावचं कुसुमनिचयमादाय तेनैव मन्त्रेण पादतलादिकेशान्तमाराधयेदिति
 भावः। श्वेतरक्ततुलस्याद्यसंभवे पित्ततत्प्रतिपत्तैव तुलसीमान्त्रेणाप्येतत्कार्यम्। शिवेर्कयुगपूर्वक्रमेण दिष्टमितितुल
 सीद्वयस्थाने अर्कद्वयं पुनः। करवीरद्वयं पद्मद्वयञ्च एवमेतत्पुष्पपूरणमागमविधिः इष्टमित्यर्थः। दुर्गायां हरिवत्। स्कंदविधौ
 श्वरयोः शिववत्। हरिहरसमुच्चयः। शास्तरिविकल्पः। पुष्पेज्यातावदेव मुक्तापुनर्धूपादीज्यामाह। धूपञ्चेति तारोपचारनिज

प्र.सं- मूलत दक्षरायैरित्यनुवर्तत एवमुद्रयैवमानमिति बोद्धव्यम्। निवेद्य बुध्यापरचित्सुधाप्यंदत्वेति शंखे जलं गृहीत्वा तच्छुभं
 ३७ निवेद्यं रसयित्वा संपूज्य मूलेनापीष्टातं प्रणवोपचारमूलपूर्वकं सर्वरसमयमर्घ्यं समर्पयामीति स्वात्मनि देवे तद्गोक्तं
 रितदमृतं तत्तेजसि सत्तु द्वन्वि तच्छिरसि विनियोगधिया समर्पयेदिति भावः पुनर्मानसपूजां कुर्यात्। अर्चयित्वेति प्रसन्नपू-
 जोक्ता परितोष्येति तांबूलादिसमर्पणं पुष्पांजलिजपं स्तुतिप्रणामाद्यपि मनसा शक्तितो नुष्ठेयमित्युक्तं लयांगनिष्ठज्वसमा-
 दधीतेति सम्यग्विदध्यादित्यर्थः। ब्रह्मार्पणं प्रसन्नार्थमवसानायां र्घ्यज्वरुत्वा लयांगो नास्माराधनं समापयेदिति भावः। एतदु-
 क्तं भवति। सप्तदशपदले गोपालकविधाने वक्ष्यमाणपीठन्यासस्थानेषु निजदेहे पीठमन्त्रैः। जलरांघ्रादिभिः। समभ्यर्चयत्यु-
 क्तचितिं परिजपन् हृदेति मूलचक्रादुदस्य परमात्मनि संविलाप्य मन्त्रात्मना परिणम्य सुधीर्हृदज्जन्मभ्ये सुयोजयितुं सादि-
 ७५ मनुप्रजोपि। सादिमनुरिति प्रणवसहितमूलमन्त्रः तस्यैशले गिरिकविराप्स्यविग्रहात्स भावक्रमात्परिणतिविधिबद्धिधायक-
 त्पुंडरीके र्चनं वक्ष्यमाणन्यायेन पद्मादिसमष्टिनिष्ठम्। विन्यस्य तस्मिन्परिकल्पयेच्च मन्त्रज्जिदानंदद्यनं महस्तदिति मन्त्रो-
 दये प्रोक्तम्। तन्महः हृत्य द्यौसमर्चयेत्। तन्न मन्त्रोदये परिकल्पयेच्च इत्यत्र कल्पनामात्रं चेदिहापि कल्पनैव कर्तव्या लना-
 वाहनादिकृतञ्चेदिहापि आवाहनादिकृत्वा समर्चनीये पुनर्मूलाधारे हृदये भूमध्ये वा। ब्रह्मार्धे वा तत्तत्पदार्थकर्णिकायां

राम

३५

२ ॐ उं ॐ नमः ॥

स्थानत्रयेपीठसंपूज्य हकारेफईकाररूपैः शक्त्यंशैराधारत्रयसंभाव्यतत्रस्थूलसूक्ष्माखंडरूपान् यथाक्रमेणतेजोरू-
पान् पृथ्वात्वाअकारउकारमकारैस्तारपुटितैर्नमोत्तैर्विहृत्यतैरेवमन्त्रैः पूजयेत् ॐ अं ॐ नमः ॐ मं ॐ नमः इति ततः सुत-
प्रणवमुच्चरन् मूलाधारगतमहसः हृदवधिनीवारशूकाभतयोद्गमनन्तन्महसैकीभाचचसंभाव्यततोहृदाधारगततेजसस्तदु-
परिकल्पितः भूमपृथाधारेवाब्रह्मरंध्राधारेवातदवधिनीवारशूकाभतयोद्गमनंसंविभाव्यतन्महसैकीकृत्यपुनर्मूलमन्त्रेण
निवारंप्राणायामंकृत्वास्थूलादिमूर्तित्रयस्यरेक्यंसंभाव्यततोमूलाधारदारभ्यब्रह्मरंध्रपर्यन्तदंडायमानेनतेजोरूपंपृथ्वात्वा
ततेजःसुतप्रणवेनपूजयेत् पुनस्तन्महः हृदयकमलेसंभाव्यअभीष्टमन्त्रात्मनापरिणमय्यमूलमन्त्रेण प्राणायामत्रयंकृत्वापुन-
र्मूलमन्त्रेण व्यापकत्रयकरन्यासांगन्यासायुधन्यासैः सकलीकुर्यात् ततः आसनादिपुण्यान्तान् क्रमेण दत्त्वा ॐ नमः ॐ नमः मं
नमः ॐ नमः इतिसमभ्यर्च्यजितंतेइत्यादितत्तदुपचारमन्त्रैरभ्यर्च्यअभीष्टमन्त्रेणचाभ्यर्च्यअभीष्टमन्त्राक्षरैस्तन्यासस्थानेषुस-
मभ्यर्च्यअंगमन्त्रेणतत्तत्स्थानेषुचसमभ्यर्च्यआयुधानिभूषणानिचसमभ्यर्च्यश्रियैनमः पुष्ट्यैनमः इतिदेवताहृदयेसमभ्य-
र्च्यपुनर्गंधरसालिप्तहस्ततलद्वयेनमूलमन्त्रंजपन्व्यापकंकृत्वागंधेनद्वादशाक्षरमन्त्रवर्णपूर्वकैः केशवादिद्वादशनामभि-
ललाटादिस्थानेषुऊर्ध्वपुंड्रधारयेत् भालोदरहृदयकूपतलेवामेतरपार्श्वभुजादिगलेवामत्रयष्टककुत्सुतथामूर्धन्यपिष-
५ अं नमः

३. सं.
३८

अगवर्णमनुरिति स्थानानि पुनर्द्वादशाक्षरमन्त्रसकलमुक्त्वा त्रयोदशस्थानेष्वरसिधारयेत्। शिवविषयेर्द्वादशानादिपञ्चब्रह्ममन्त्रैः भाले गले सपुगले हृदि मस्त्रनातिर्यक्त्रिपुंड्रं कुर्यात्। तदुक्तञ्च आत्मानमभ्यर्च्य सुगंधपिष्टैरालिष्य पुंड्राणिललाटमध्ये। कंठे च चांसद्वितये सितेन हृदन्तरे पञ्चपवित्रमन्त्रैरिति। पुनर्भस्मनिक्षेपोपिकार्यः

तदुक्तञ्च केवळे हृदि गुह्ये

च पादयोर्वदनेषु चर्द्वादशदिपञ्चमन्त्रैस्तु निक्षिपेद्भस्ममन्त्रितम्। अष्टत्रिंशत्कलास्थानेष्वारान्ताभिरेष चाजत्वाग्निहृदयत्तेन रक्षार्थं दिक्षु निक्षिपेत्। अग्निहृदयमिति। अग्निरिति भस्म इत्यादि मन्त्रः। अग्निबीजं वा अष्टत्रिंशत्कलाः पञ्चविंशत्युठले वस्यन्ते। स्नात्वा च मय्यविधानत इत्यनन्तरञ्चैवं कृत्वा सुगंधपिष्टैरित्याद्युक्तनयेन भस्म नैव सर्वं विधाय पुनरपि विधानेनाचम्य अमरगृहं प्राप्येत्यादि सर्वकार्ये पुनरिहात्मा च नानुविधावप्येतत्सर्वकार्यमिति हरिहारदिषु एव गंधारसालेपनपूर्वकं भालादिपञ्चस्थानेषु मूलमन्त्रेणानुलिपितुं दुर्गायां हरिवत्। स्कंदराणपत्योः शिववत्। हरिर्द्देशास्त्रिचतुर्यगूर्ध्वपुंड्रविकल्प इति पुनर्मूलमन्त्रेण मूर्द्धनि पञ्चवारंपुण्यां जलिकुर्यात्। शिवविषये नमोस्तु स्थाणुभूतायेति मूर्द्धि पंचवारंपुण्यां जलिकुर्यात्। विष्णुविषये किरीटमन्त्रेण मूर्द्धि पंचवारंपुण्यां जलिकुर्यात्। पुनः विष्णुविषये श्वेततुलसीदक्षिणहस्ते नक्षत्रतुलसी

हरे
रामः
३८

वामहस्तेनादायमूलमन्त्रमुच्चार्यतुलसीद्वयंसमर्पयामीतिपार्श्वद्वयेपिपादादिकटिपर्यन्तंसंयजेत्। एवं श्वेतकरवीरंदक्षिणहस्ते
 नरक्तकरवीरंवामहस्तेनादायमूलमन्त्रमुच्चार्यकरवीरद्वयंसमर्पयामीतिपार्श्वद्वयेकद्यादिकंठपर्यन्तंयजेत्। एवं श्वेतपद्मां
 दक्षिणहस्तेनरक्तपद्मांवामहस्तेनादायमूलमन्त्रमुच्चार्यपद्माद्वयंसमर्पयामीतिपार्श्वद्वयेपिकंठादिब्रह्मरंध्रपर्यन्तंसंयजे
 त। पूर्वोक्तसर्वाणिकुसुमानिहस्ताभ्यामादायमूलमन्त्रमुच्चार्यपादादिब्रह्मरंध्रपर्यन्तंसर्वगेषुसंयजेत्। शिवेतुलसीस्थानेअर्क
 द्वयमितिविशेषःमूलमन्त्रेणधूपदीपौमुद्रयादत्वामूलमन्त्रमुक्त्वासर्वरसमयंपरचित्तुधार्यदत्त्वाब्राह्मण्यज्वप्रसन्नार्थ
 ज्वभवसानीयार्थज्वदत्त्वालयांगकत्वापूजांसमाप्यबोध्यपूजामारभेत्। एवमात्मानमभ्यर्च्यगंधपुष्पादिभिरलंकृत्यपुनरपि
 तद्वर्द्धनीपात्रस्यजलंशंखेकिंचिद्विस्त्रिष्यतेनजलेनअस्मिन्नेवपटलेप्रागुक्तेनक्रमेणपीठपूजांकुर्यात्। पुनस्तथैवगंधपंक
 नापितेतैवपीठमन्त्रेणसमर्चयेत्। पुनःपुष्पैश्चसमर्चयेत्। पुनःस्तान्पीठमन्त्रानसर्वानूजपन्धूरसीत्यादिवक्ष्यमाणमन्त्रंवा
 जपन्गंधादिभिःसमर्च्यनयंटांबामकरेणवादयन्धूपंप्रदद्यात्। पुनरेकवारन्तूलीजलंदत्त्वाधूपमुद्राज्वॐधूपंकल्पया
 मीत्यनेनमन्त्रेणप्राङ्मानसपूजोक्तविधिनाप्रदर्शयेत्। पुनरपितेतैवपीठमन्त्रजपेनवाउद्दीप्यस्वेत्यादिवक्ष्यमाणदीपमन्त्र
 जपेनवादीपज्वतथैवचंटांवादयन्प्रदर्श्यपुनरपिन्तूलीजलंदत्त्वादीपमुद्राज्वतन्मन्त्रेणप्राङ्मानसपूजोक्तविधिनाप्रदर्श

प्र.सं.
३८

येत्। पुनस्तस्मिन्पीठे देवता विग्रहं समभिषिच्य निधाय एकवारं मूलमन्त्रेण पुष्पमाराध्य केवलं मन्त्रं विग्रहरूपं संभाव्य तस्मिन् देवतां समावाहयेत्। तत्र आवाहनविधानमुच्यते। त्रिवारं प्रणवपूर्वकं जितन्ते पुंडरीकाक्षनमस्ते विश्वभावनं सुब्रह्मण्य नमस्ते स्तनमः पुरुषपूर्वज इत्यन्तेन प्रणवपूर्वकं मूलमन्त्रमुच्चेत्। अनेन मन्त्रेण वैष्णवदेवतां साक्षतपुष्पहस्तआत्मनः समावाहयेत्। शैवदेवतावाहनञ्चेत् त्रिवारं प्रणवपूर्वकं नमोस्तु स्थाणुभूताय ज्योतिर्लिंगा मता सोऽचतुर्मूर्तिवपुः छायाभासितां गायशंभवे इत्यस्य मन्त्रस्यान्ते प्रणवपूर्वकं मूलमन्त्रमुच्चेत्। अनेन मन्त्रेण आवाहयेत्। विनायकञ्चेत् पूर्ववदेवं त्रिवारं प्रणवपूर्वकं गणानां लागणपतिमित्यगन्ते प्रणवपूर्वकं मूलमन्त्रमुच्चेत्। अनेन मन्त्रेण गणपतिं समावाहयेत्। दौर्गेतामग्निवर्णामित्यगन्ते मूलमन्त्रमुच्चार्य आवाहयेत्। तत्र सर्वत्र मन्त्रान्ते ॐ भगवन् आगच्छ आगच्छ ॐ मावाहयामीत्युच्चार्य आत्मन आवाहयेत्। तत्र प्रणवोपचारमूलानां विनियोगस्तन्त्रसमुच्चयोक्तप्रकारेण लिख्यते। मूर्तिचतत्रमनुबिंदमयीं प्रकल्प्य तत्राभिवाहयतु मन्त्रचिति ज्वमन्त्री तारत्रयज्वलवसंग्रहणोद्गमार्थमुक्तोपचारानुतिष्ठन्निजहृत्सरोज्जातानीय चेत्तत्र कलां विरूढ्य वंधातारेण चात्मनि परे क्ववतो विलास्य मन्त्रात्मना परिणमय्य सुधीस्तु संबुध्या गच्छ युग्ममभिधाय ततो जलस्थे आवाहयामि मनुना भूतगंधपुष्पतोये वतार्य तनुयादथ मन्त्रमूर्तौ दत्तितत्रावाहनभावना

न

रामः

३८

प्रकारः कल्यान्तरोक्तः कथ्यते। जलगंधपुष्पास्तान् हस्तांजलौ गृहीत्वा स्वहृदयकमलस्थितं देवमंजलिमुद्रया सह प्राणवायुमार्गेण भूमध्यमंडपकृतविश्राणनपूर्वकं ब्रह्मरंध्रं नीत्वा हृदयपर्यन्तमवरोप्य प्राणवायुना सह पुष्पांजलं वा रुष्यविग्रहमूर्द्धि देवतामावाहयेत्। तत्रावाहनविषये मन्त्रदेवताप्रकाशिकायामुक्तः। स्थंडिले नियमेवं स्यात्प्रतिमायां कृताकृतम्। चलायामचलायान्तरालग्रामशिलासुबानकतंब्यमितावाहप्रमुखं पूर्वमेव तत्। इति एवमावाह्ये आवाहनमुद्राः। प्रदर्शयेत्। आवाहनमुद्राप्रकारः कल्यान्तरोक्तप्रकारेण लिख्यते तत्रावाहनमुद्रास्थापनीमुद्रासन्निधा नमुद्रासंरोधिनीमुद्रासंमुखीमुद्राप्रार्थनीमुद्रा इत्येवं षड्विधावाहनादिमुद्रा इदानीन्तत्प्रकारः। कथ्यन्ते। हस्तौ तु प्रांजलीकृत्वा नामिका मूलपर्वणोः। अंगुष्ठौ निक्षिपेत्सेयं मुद्रात्वावाहनीमता। अधोमुखी त्वियज्जेत्या त्स्थापनीमुद्रिकामता। उद्धितांगुष्ठमुष्ट्योस्तसंयोगः। सन्निधायिनी अंतःप्रवेशितांगुष्ठसैव संरोधिनीमता। मुष्टिद्वयस्थितांगुष्ठौ सुमुखौ तु परस्परम्। संनिष्ठा उद्धितौ कुर्यात्तसेयं संमुखमुद्रिका। प्रसृतांगुलिकौ हस्तौ मिथ्यस्निष्टौ च संमितौ। कुर्यात्स्वहृदये सैव मुद्राप्रार्थनिसंज्ञिता। सर्वसां देवतानां च षट्मुद्रापूजने स्यताः। इति तत्र तत्तमुद्राप्रदर्शने आवाहितो भवस्थापितो भवसन्निहितो भवसन्निरुद्धो भवसंमुखो भवप्रसीदेत्येवमुच्चैश्च एवं सर्वदेवतावाहनेऽपि इमाः षट्मुद्राः प्रदर्शनीयाः पुनर्मूलमन्त्रेण त्रिवारं व्याप्य देवतां स

सं. ४० सुदेवा कली कृत्य पुनर्मातृका न्यासः कर्त्ताव्यः तदुक्तञ्चक्रम दीपिकायां समलंकृते वक्रसुमादिष्वभिवाहयेत्। परतरञ्चमहः सकलीवि
 धाय कलशस्थममुं हरिमर्णतत्त्वमनुविन्यसनेरिति पुनः पञ्चतत्त्वन्यासं कुर्यात्। तत्प्रकार उच्यते षोडशो नमः परायपरमेष्ठ्यात्मने बो
 य नमः। यं नमः परायपुरुषात्मने संकर्षणाय नमः। रां नमः परायविश्वात्मने प्रद्युम्नाय नमः। वं नमः परायनिरुत्थात्मने अनिरुद्धाय न
 मः। लां नमः परायसर्वात्मने नारायणाय नमः। एतैर्मूर्द्धास्य हृदयगुह्यपादेषु न्यस्य पुनः श्लौं नमः परायकोपतत्त्वात्मने नृसिंहाय न
 मइति देवताविग्रहे व्यापयेत्। तदुक्तञ्चक्रम दीपिकायां अथ परमेष्ठिपुमां सौविश्वनिरुत्यै च सर्वद्रुत्फपनिषदः न्यसेदाका
 शादिस्थानस्थानवोषोपरबलार्णवैः सलवैः। वासुदेवः संकर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः। नारायणश्चक्रमशः। परमेष्ठ्यादिभिर्युतः।
 ततः कोपतत्त्वं श्लौबीजपुक्तं नृसिंहं न्यसेत्। सर्वगात्रेषु तत्त्वतः। क्रमेणेति तत्त्वात्मको न्यासः उक्तः सुसान्निध्यकृत्। बिंबमूल्या
 दिषु स्यादिति श्लौबलवत्। हौं नमः शिवाय शान्त्यतीतात्मने नमः। ह्रौं नमः शिवाय शान्त्यात्मने नमः। हूं नमः शिवाय विद्यातत्त्वात्मने
 नमः। ह्रीं नमः शिवाय प्रतिष्ठात्मने नमः। ह्रौं नमः शिवाय निरुत्थात्मने नमः। स्थानानि तु वैष्णवतत्त्ववत्। गाणपत्ये येतदेव तत्त्वं दौ
 र्गेतुषौ नमः परायश्रेष्ठाशक्त्यात्मने नमः। बौ नमः परायनिरुत्तिरूपाशक्त्यात्मने नमः। लौं नमः परायसर्वरूपाशक्त्यात्मने नमइति पु
 नस्तत्तन्मूलमन्त्रोक्ता सरन्यासपदन्यासादींश्च कृत्वा पुनस्तद्विधानोक्तपंचांगवाषडंगन्यासं वा दशांगञ्च न्यसेत्। दशांगन्या
 २ यौ नमः परायपौरुषीशक्त्यात्मने नमः। शैं नमः परायविश्वरूपाशक्त्यात्मने नमः। २

रामः

४०

सप्रकारस्त च्यतेतत्तुगोपालकदशासरीमन्त्रेण कुर्यात्तुगो हन्त। पीप्पिरः जंशिखाने कवचं वनेत्रं लंअस्त्रं भां पार्श्वीभ्यां नमः यंकटि
 भ्यां नमः स्वांष्टाय नमः हांमूर्द्धनम इति। तदुक्तञ्चक्रम दीपिकायां मन्त्राणैर्दशभिरूपेत्तचन्द्रखण्डैरंगानां दशकमुदीरितं नमो
 तंहृद्दीर्घान्तदनुशिरया तदनुवर्मने त्रमस्त्रं पार्श्वद्वंद्वकटि एष्टमूर्द्धयुतं इति पुनः। ऋषिच्छंदो देवतां कृत्वा उपचारान् दद्यात्तत्र षो
 डशोपचारो दशोपचारः पञ्चोपचारश्चेति त्रिविधाः पूजोपचारः तान् क्रमेण वक्ष्ये आसनस्वागते सार्धपादो सा चमनीयकं मधुपर्क
 चमनस्नानवसनाभरणणानि च सुगंधसुमनो धूपदीपनौ वेद्यवदं दनात्। प्रयोजयेदूर्ध्वनायामुपचारांस्तु षोडशकालिकापुराणे
 आसनं पाद्यमर्घ्यज्वतत आचमनीयकं मधुपर्कस्नानजलं वस्त्रज्वं दनभूषणं पुष्पं धूपज्वदीपज्वनेत्रांजनम तः परं भैवेद्या चम
 नीयज्वप्रदक्षिणनमस्क्रियाः। एते षोडशनिर्दिष्टा उपचारास्तु पूर्वतः। शुष्यपर्यन्तं उपचारान् दत्वा षडंगेने पूजयेत्। अर्घ्यपाद्याच
 मनकमधुपर्कचमान्यपि गंधादयो निवेद्यान्ता उपचारादशक्रमात्। गंधादिकानि वेद्यान्ता पूजापञ्चोपचारिका सपर्यास्त्रि
 विधाः प्रोक्तास्तासामेकां समाचरेत्। अर्घ्याद्युपचाराणां द्रव्यमुच्यते गंधपुष्पास्तयवकुशागृथिलसर्षपाः दुर्वा चेति क्रमादर्थद्व
 व्याष्टकमुदीरितं पाद्यं श्यामा कदूर्वा वज्रविस्तुक्रान्ताभिरीरितं जातीलवं गकं क्लोलैर्म तमाचमनीयकं मधुपर्कचससौ द्रं दधिप्रोक्तं
 मनीषिभिः। शुद्धाभिरद्विर्विहितं पुनराचमनीयकं च दनागुरुकर्पूरचोरकंकुमरोचनाजटामांसी कपियुता शकैर्गंधाष्टकं विदुः

प्र.सं. ४१ चंदनागरुहीवेरकुण्डकुंमसेव्यकः। जटामांसीसुरमिति विस्फोर्गं पाष्टकं स्मृतं चंदनागसकपूरन्तामालजलकुंमम्। शीतला
 एकसंयुक्तं शैवगं पाष्टकं स्मृतं चंदनागरुकपूरपंकगंधमिहोच्यते द्रव्यालाभे प्रदातव्या सा लितास्तंदुलाः शुभाः तंदुलान्द्रसि
 पेत्। तेषु द्रव्यालाभे तु तत्परन् इति चतुलस्यौपंकजे जात्यौके तक्यौ करवीरकौ शस्तानि दशपुष्पाणि तथारक्तोत्पलानि च उत्प
 लानि च नीलानि कल्हारकुसुमानि च मालतीकुंदमंदारनंद्यावर्तादिकानि च सुगंधानि सुरूपाणि स्वागमोक्ता न्यानि च मुकुलैः प
 तितैस्तीनैर्जीर्णैर्वाजंस्तु दूषितैः। आप्रातैरंगसंस्पृष्टैः पयुषितैश्च नाञ्जयेत्। सगुग्गुल्वगरुः शीरसिताज्यमधु चंदनैः सारांगार
 विनिसिद्धैर्मन्त्रीनीचैः प्रधूपयेत्। नीचेरिति देवताया अधः प्रदेश इत्यर्थः गोसर्पिषा वा तैले नवत्यौ च लघुगर्मया दीपिते सु
 रभिस्तु द्वितीयमुच्चैः प्रकल्पयेत्। उच्चैरिति देवता उच्च प्रदेश इत्यर्थः। सुसितेन सुशुद्धेन पायसेन च सर्पिषा सितोपदंशकदली
 दध्याद्यैश्च निवेदयेत्। एतैर्द्रव्यैरर्घ्यादयो दातव्याः तत्रार्थं क्षरिारसिमधुपंकमुखे एवमुपचारानूक्तैर्द्रव्यैः साकं भूष
 णान्तं जलैरेव तत्तदेवता चतुर्थ्यन्त नमोन्त पूर्वकं विष्णवे नमः। आसनं समर्पयामीत्यादि प्रकारेण दत्त्वा पुनर्गंधाद्युपचारान्
 स्वरूपेणैव दद्यात्। तत्प्रकार उच्यते। प्रथमं मूलमन्त्रेण जलैस्त्रिवारं मूलदेवतां समभ्यर्च्य किरीटगंगाजटादिभूषणायुधां
 गमन्त्रवर्णान् समभ्यर्च्य पुनरावृत्तिमन्त्रेस्तत्तदावृत्तिदेवतामेकैकवारं जलेन समभ्यर्च्य पुनर्गंधैश्चाप्येवमेव मूलदेवता

रामः
४१

समर्चनान्नवारपूर्वकमावतीत्यसमर्पयेत्। पुनः पुष्पैश्चाप्येवमेवसमभ्यर्च्य पुनर्मूलमन्त्रपुरःसरं आवृत्तिमन्त्रान्सर्वान्
 नजपन्वा धूसीत्यादिवक्ष्यमाणमन्त्रं जपन्वा गंधादिभिः समर्चितं चंटां वामकरेण बाह्यं न धूपः प्रदर्शयेत्। पुनस्तथैव सर्वान्
 नमन्त्रान् जपन्वा वक्ष्यमाणदीपमन्त्रं जपन्वा चंटां ज्वाह्वयन् दीपं प्रदर्शयेत्। तत्र धूपदीपप्रदर्शनानन्तरं वतू। स्त्रीमे
 कैकवारं जलं दत्वा अस्मिन्नेव पटले प्रागुक्तमानसपूजोक्तप्रकारेण धूपसुंद्रां च दीपसुद्रां ज्वततन्मन्त्रे ॐ धूपं कल्पयामी ॐ
 दीपं कल्पयामीति प्रदर्शयेत्। अथक्रमदीपिकोक्तप्रकारेणापि धूपदीपप्रदर्शनप्रकारेण उच्यते। सारांगारैर्घृतविलुलिंक् भर्तृ
 रैः संविकीर्णैर्गुग्गुल्याद्यैर्घृतपरिमलं धूपमापायमन्त्री दद्यात्तीक्ष्णैर्दत्तजमयनायापरेणाथ दोष्णां चंटां गंधाक्षतकुसुमैरर्चि
 तां बाह्यान्तः। तद्दीपं सुरभिरष्टतसंस्मृत्तकर्पूरवर्त्यादींश्च स्थापयति विशदधीः पद्मपर्यन्तमुच्चैः। दत्त्वा पुष्पांजलिमपि विधाया
 र्पयित्वा च पादं सा चामं कल्पयन्तु विपुलस्वर्णपात्रे निवेद्यमिति। एवं धूपदीपौ प्रदर्श्य पुनर्निवेद्यं समर्पयेत्। अथ सकलदेव
 तानि वेद्यविधिं क्रमदीपिकोक्तप्रकारेण वक्ष्ये॥ दत्त्वा पुष्पांजलिमपि विधाया र्पयित्वा च पादं सा चामं कल्पयन्तु विपुलस्वर्ण
 पात्रे निवेद्यं सुरभितरेण दुग्धहविषा सुसितेन सता सममुपदंशकैरुचिरद्रव्यविचित्ररसैः। दधिनवनीतनूतनसितोत्पलपूवल्ली
 काष्टतगुडनारिकेलकदलीफलपुष्परसैः। पूर्वलिकाभपूयं अलोक्षिततन्तदरिसुद्रिकयाभिरस्य बायव्यतोऽपपरिशोषितमग्निदो

प्र.सं.
४२

ष्टणासंदह्य वामकरसौधरसाभिपूर्णमन्त्रास्तीकृतमथाभिमुखश्च जप्यात्। मनुमृशः सुरभिमुद्रिकया परिर्णमर्चयतु गंधसु-
खैः हरिमर्चयेदथ कृतप्रसवांजलिरस्य तोस्य त्रिसरेच्च महः बीतिहोत्र दयितान्तमुच्चरन्मूलमंत्रमथ निक्षिपेज्जलम्। अर्चयेत्
दन्तात्मकं हविर्दोर्युजासकुसुमंसमुद्धरन्। निवेदयामि भवते जुषाणे देहविहरे निवेद्यार्पणमन्त्रोयं सर्वाच्चा मुनिजारव्ययाग्रा-
समुद्रां वामदोष्ठाविकचोपलसन्निभां प्रदर्शयन् दक्षिणेन प्राणादीनां प्रदर्शयेत्। स्पृशेत्कनिष्ठोपकनिष्ठिके द्वे स्वांगुष्ठमूर्द्धाप्रथमे
हसुद्रा तथा परातर्ज्जनिमध्यमे स्यादनामिका मध्यमिके च मध्या अनामिका तर्ज्जनि मध्यमे स्यात्तद्वच्चतुर्थी सकनिष्ठिकास्ताः
स्यात्पञ्चमी तद्वदिति प्रदिष्टा प्राणादिमुद्रानिजमन्त्रयुक्ताः प्राणा पानव्यानोदानसमानाः। क्रमाच्चतुर्थ्या युक्ताः तन्माध्यागतिबन्धन्ताः
कृत्वा ध्वनस्तएते मनवः ततो निवेद्य मुद्रिकां प्रधानया करद्वये स्पृशन्नामिकां निजं मनुं जपन् प्रदर्शयेदिति दत्त्वा पुंष्यांजलिमि-
त्यादि निवेद्य विधिग्रंथानामयमर्थः तन्न पुण्यरसमिनिमधुस्वर्णपाने दुग्धहविराद्युक्तद्रव्यं निधाय तत्सुदर्शनमन्त्रेण जलेन संप्रो-
क्ष्य तत्सुदर्शनमुद्रया अस्मिन्नेव पटले उपरिन्यासविधाने वक्ष्यमाणयाभिरक्ष्य यंयमिति वायुबीजयुक्तेन क्तोयेन प्रोक्ष्य तदन्तं
परिशोष्य पुनरग्निबीजे नरं रं द्रत्येने नयुक्तेन दोष्ठा तत्संदह्य वं वं दतिसुधा बीजयुक्तेन वामदोष्ठा स्पृष्ट्वा जप्त्वा पुनर्मूलमन्त्रेणाष्ट-
वारं दक्षिणेन स्पृष्ट्वा जप्त्वा पुनः सुरभिमुद्रां प्रदर्शयेत्। सुरभिमुद्रा प्रकार उच्यते करयोरंगुलीः संमुखं अन्योन्यव्यत्यस्ताः कृत्वा वा-

रामः
४२

मतर्जन्यग्रदक्षिणमध्यमाग्रेणवलितमभिमुखंसंयोज्यदक्षिणतर्जन्यावाममध्यमामूलाग्रंसंमुखंसंयोज्यवामानामिकाग्रे
णवलितंदक्षिणकनिष्ठिकाग्रमभिमुखंसंयोज्यदक्षिणनामिकापावामकनिष्ठिकायामूलाग्रमभिमुखंसंयोजयेत्। एवासुरभि
मुद्राअमृतेश्वरतद्वेअमृतेश्वरिअमृतवर्षिणिअमृतंस्तावयस्त्वावयस्वाहाइत्यनेनमन्त्रेणसुरभिमुद्रांप्रदर्शयन्निवेद्यंप
रिपूर्णकृत्वापुनस्तन्निवेद्यमर्चयेत्। गंधसुपुष्पाद्यैःपुनर्हरिमपिपुष्पैःसमर्च्यहरंवातद्विषयानसारेणपुनरुद्धतषुषहस्तःस
मूलमन्त्रंस्वाहान्तमुच्चरन्तस्यदेवस्यआस्यातेजानीयनिवेद्येनिक्षिपेत्। पुनर्जलंदत्वातदमृतात्मकंहविरर्चयेत्। पुन
र्दोषुजासंगंधाक्षतंकुसुममुद्गरनूदममन्त्रंजपन्निवेद्यामिभवतेजुषाणेदंहविर्हरेइतिजपन्पुष्पेणाराध्यपश्चान्निवेद
येत्। जुषाणेदंहविर्हरेइत्यनतत्तदेवाख्ययायोजयेत्। पुनर्वामदोलाग्रासमुद्रांविक्चोत्पलसन्निभांप्रदर्शयन्दक्षिणहस्ते
नप्राणाहुतिमुद्राःप्रदर्शयेत्। तत्प्रकारउच्यतेप्रथमंस्वांगुष्ठाग्रेणकनिष्ठिकानामिकाद्वयाग्रंसंस्पर्शप्राणाहुतिमुद्राःपुनरं
गुष्ठाग्रेणतर्जनीमध्यमाग्रद्वयंसंस्पर्शद्वितीयामुद्रापुनरंगुष्ठाग्रेणामिकामध्यमाग्रद्वयंसंस्पर्शतृतीयामुद्रापुनरनामि
कामध्यमातर्जनीकाग्रद्वयमंगुष्ठेनसंस्पर्शचतुर्थीमुद्रापुनरंगुष्ठाग्रेणकनिष्ठिकाद्याखिलांगुल्यग्राणिंसंस्पर्शपंचमीमुद्राए
वंप्राणादिमुद्रादिभिःप्रणवपूर्वकैःस्वाहान्तैःप्राणापानादिभिश्चतुर्थ्यैःॐप्राणायस्वाहाइत्येवंप्रकारैर्युक्ताभिःनिवेद्यंक

प्र.सं. ४३ त्वापुनर्निवेद्यमुद्राञ्च अंगुष्ठद्वयाग्रेण अनामिकाद्वयमध्यदेशे स्पृशन्निवेद्यं समर्पयामीत्यनेन मन्त्रेण निवेद्यं समर्पयेत् ।
 एवंक्रम दीपि कोक्तनिवेद्यविधिः सकलदेवतानि वेद्यसाधारणोपन्तत्रास्त्रमन्त्रमूलमन्त्रादिसर्वततद्देवतानुसारेण योजनीयम् ।
 इति विशेषः एवंनिवेद्यं कृत्वा पुनर्दक्षिणभागे अग्निसमाधाय तत्संस्काररूपमग्निमुखं कृत्वा तस्मिन्नग्नौ साध्य देवतासमावा
 ह्यसिताष्टतमिलितेन पयोनेन अष्टोत्तरसहस्रन्तत्तन्मूलमन्त्रेण प्रणवव्याहृतिपूर्वकं व्याहृतिप्रणवोत्तरं च वैश्वदेवहोमं कृ
 त्वा वह्निस्य देवतां पीठस्य देवतायां संयोज्य समाप्य च होमं बहिर्बलिं दत्वा पुनरागत्य पानीयमिदं समर्पयामीति पानीया स्मृतं
 दत्वा पुनः पूर्वे सुखादानी तन्तेजः अन्नात् । मुखे योजयेत् । पुनरपि जलं दत्वा निर्मात्पुष्पैर्विधिक्षेपाद्य निवेद्य शेषं समर्पयेत् ।
 शैवे चेत् । चण्डेश्वराय दौगे चेत् । चण्डिकायै इति विशेषः एवं समर्प्य पुनरुत्तरतः अन्नं विरुज्य पुनर्गंडूषादीन् समर्पयेत् । ग
 ङ्गुषमिदं समर्पयामि दत्तधावनमिदं समर्पयामि जिह्वा निर्लेखनमिदं समर्पयामि गंडूषमिदं हस्तमार्जनमिदं पादाचमनी
 यम् । पुनः आस्य शुद्ध्यर्थं एलाशुं ठीजीरकादिभक्ष्यरूपं मुखवासाख्यन्तन्नाम्ना दत्वा पुनः प्रसन्नपुजां केवलमूलमन्त्रैरेव वा
 ततद्विधानोक्तेरावरणमन्त्रैः सर्वैरेव वा पुनरपि जलगंधपुष्पधूपदीपैः कुर्यात् । तत्र केवलमूलमन्त्रैः । प्रसन्नपूजापक्षे
 पूर्वनिवेद्यविधेः प्रागेव विश्वतस्वसुरुतेत्युच्चासमभ्यर्च्य आवरणदेवता सर्वाश्च प्रधानदेवतायां योजयेदिति विशेषः पुन

रामः

४३

नीराजोपचारान्समर्पयेत्। तत्कथं तां बूलकमुककर्पूरचूर्णां कुत्र चामरदर्पणनृत्यगीतवाद्यादीन्तन्नामपूर्वकंसमर्प
 येत्। तत्र प्रसन्नपूजायाः प्रागेवराजोपचारान्कुर्यादिति पक्षविशेषः। एतत्सर्वकर्मदीपिकायामुक्तञ्चअभ्यसंस्कृतेहेतव
 हेमलधीरभिवाह्यसम्यगभिपूज्यहरिं जुहुयात्। सिताष्टतयुतेनपपःपरिस्तापितेनसितदीधितिनाष्टोत्तरं सहस्रं समा
 प्यहोमंपुनर्वर्तिन्दद्यात्। राशिष्वथनाथेभ्योनक्षत्रेभ्यस्ततश्चकरणेभ्यः संपाद्यपानीयसुधांसमर्प्यदत्तां भउद्वास्यमुखा
 च्चिरास्येनैवेद्यमुद्धृत्यनिवेद्यविष्वक्सेनायष्टष्ठीमुपलिप्यभूयःगंडूषदन्तधावनाचमनास्यहस्तमज्यानुलेपमुखवास
 कमात्यभूषाः। तांबूलमप्यभिसमर्प्यसुवाद्यनृत्यगीतैः सुहृत्प्रममिपूजयतात्सुरेवागधादिभिः सपरिवारमथाद्यमस्मै द
 त्वाविधायकुसुमांजलिमादरेणेति तत्रराजोपचारान्सर्वानपि द्रव्यान्तामेजलेनैव सप्तमर्पयेत्। तत्तद्द्रव्यलाभेतुतेन द्वये
 णैव सप्तमर्पयेत्। तत्र धूपदीपकुत्र चामरादिमन्त्राः सर्वदेवताविषयेपि समानाः रथदीपपञ्चस्थालीदीपादपस्करोवविष
 यासवतत्रप्रथमं धूपप्रदर्शनमन्त्रउच्यते धूसिधूपधूर्ववन्तमित्यादिना धूपं प्रदर्शयेत्। उद्दीप्यस्वजातवेदइत्यादिश्रियामा
 परियातयइत्यन्तं इत्यादिप्रदीपप्रदर्शनमन्त्रः। अर्चेतप्रार्चतइत्यादिआहूणीयमानइत्यन्तरथदीपप्रदर्शनमन्त्रः ईशा
 नः सर्वविद्यानामित्यादिपञ्चमन्त्रैः पञ्चवक्त्रेषु पञ्चदीपान् प्रदर्शयेत्। पुनरेतैरेव ईशानादिभिः पंचशक्तिदीपान् प्रदर्श

प्र. सं.
४४

येत्। हिरण्यपात्रमथोः पूर्णं ददाति इत्यादिना पूर्णकुंभस्य दीपं प्रदर्शयेत्। ऋषभेण यजामहे इत्यादि जयामहीत्यन्तं ऋषभ
दीपमन्त्रः। नमो अस्तु सर्पेभ्य इत्युच्चासर्प्य दीपं प्रदर्शयेत्। दूरमस्मच्छं वायन्तु भीता इत्यादि अभयं नो अस्तु इत्यन्तं च न प्र
दर्शनमन्त्रः। राजाधिराज इत्यादि महाराजाय नमः। इत्यन्तं ज्वामरमन्त्रः। वायुस्तां अग्ने इह कृष्य जनमन्त्रम्। मूर्ध्नि नंदिवो
अरतिमिति दर्पणमन्त्रः। अंबकमित्युक्तां भस्मनामन्त्रः। इह त्स्वामस्तु इत्युक्तां भस्मधारणमन्त्रः। त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिव
इत्यादि सूक्तैश्च यो देवानामित्यादि सूक्तैश्च मन्त्रपुष्पं दद्यात्। तर्दं श्वरी विषये च देवीं वा च मजनयन्ते देवा इत्यादि सूक्तैर्मन्त्रपु
ष्पं दद्यात्। विष्णुविषयं चेत्। चरणं पवित्रं वि ततं पुराणं इत्यादि सूक्तैर्मन्त्रपुष्पं दद्यात्। पुनः किरीटमन्त्रेण च पंचा पुष्पांज
लिमन्त्रेण च फल्गुकरणमन्त्रेण तन्मूलमन्त्रेण च पुष्पांजलिं दद्यात्। ते किरीटादिमन्त्राः क्रमेण लिख्यन्ते। ॐ नमो भगवते वासुदे
वाय किरीटके पूर हारमकरकुंडला लंकृत शंखचक्रगदाब्ज हस्त पीतांबरधर श्रीवत्सांकित वस्त्रस्थल श्रीभूमि सहित स्वात्मज्यो
तिर्द्वय दीपकराय सहस्रादित्य ते जसे परमात्मने नम इति किरीटमन्त्रः। अथ पञ्च पुष्पांजलिमन्त्रः। ॐ अं ॐ रजोपाधये स्थल
विराट् शरीराय विश्ववैश्वानरात्मने सर्वजगत्सेष्टे ब्रह्मणे सरस्वती सहिताय सर्वज्ञाय सदात्मने असंगा खंडा ह्यापरोक्ष संविदे
दे नमो नारायणाय नमः। शिवाय परमात्मने नमः। ॐ ॐ ॐ सत्त्वोपाधये सूक्ष्म हिरण्यगर्भ शरीराय ते जसस्तु न्नात्मने सर्वजगत्या

गमः
४४

लकायविस्लवेलक्ष्मीसहितायसर्वज्ञायविदात्मनेअसंगाखंडाद्वयापरोक्षसंविदेनमोनारायणायनमः।शिवायपरमात्मनेन
 मः॥ॐमंॐतमउपाधयेसौषुप्ताज्ञानशरीरायप्राज्ञेश्वरात्मनेसर्वजगत्संहर्त्रेरुद्रायउमासहितायसर्वज्ञायआनंदात्मनेअसं
 गाखंडाद्वयापरोक्षसंविदेनमोनारायणायनमःशिवायपरमात्मनेनमः॥ॐॐॐगुणत्रयोपाधयेव्याकृताव्याकृतशरीरायप्रत्य
 गब्रह्मात्मनेसर्वोत्पत्तिस्थितिसंहारकर्त्रेसर्वेश्वरायमूलप्रकृतिमायासहितायसर्वज्ञायसच्चिदानंदात्मनेअसंगाखंडाद्वयापरो
 क्षसंविदेनमोनारायणायनमः।शिवायपरमात्मनेनमः॥ॐनिरवद्यनिर्गुणाशीर्यशरीरायासंगप्रयगद्वयायस्वभासावभासितक
 त्तापासंगाबोधायसच्चिदानंदात्मनेअसंगाखंडाद्वयापरोक्षसंविदेस्वबोधध्वस्ताखिलानर्थवृत्तायनिरालंबनविंबायाहीनम
 होदयायनमोनारायणायनमःशिवायपरमात्मनेनमः।इत्येवंपंचपुष्पांजलिमन्त्राः।अथपंचीकरणपुष्पांजलिमन्त्राःकथ्यन्ते॥ॐ
 पंचीकृतपंचमहाभूतानितत्कार्यस्थूलविराट्शरीरस्तदभिमानिनंविश्ववैश्वानरात्मानज्जल्लोपहाररूपेणअकारवाच्येब्रह्म
 ण्युपसंहृत्यतेमपितल्लक्ष्येपरब्रह्मण्योन्तत्सन्नारायणायशिवायपरमात्मनेनमः॥ॐअपंचीकृतपंचमहाभूतानितत्कार्यसू
 क्ष्महिरण्यगर्भशरीरस्तदभिमानन्तैजससूत्रात्मानज्जगंधोपहाररूपेणउकारवाच्येविस्वाद्युपसंहृत्यतमपीत्यादिनमदृत्यन्तं
 ॐभगवन्पुष्पोपहाररूपेणमकारवाच्येरुद्रेउपसंहृत्यतमपीत्यादिनमदृत्यन्तंॐभगवान्धूपोपहाररूपेणबिंदुवाच्ये

प्र.सं. ४५ ईश्वरोऽपसंहृत्य तमपीत्यादि नम इत्यन्तं ॐ भगवन् दीपोपहारत्ननासुकतंदुष्कतन्तस्सर्वे दीपोपहाररूपेण नादवाच्ये
 सदाशिवेऽपसंहृत्य तमपीत्यादि नम इत्यन्तं ॐ नैवेद्योपहारात्मनासुकतंदुष्कतन्तस्सर्वे नैवेद्योपहाररूपेण शक्तिवाच्यभूता
 यां परसंविदिपरशक्तावुपसंहृत्य तमपीत्यादि नम इत्यन्तं ॐ तमप्यखंडास्य दे परमेश्वरोऽपसंहृत्य तमपितल्लस्ये परब्रह्मणि ॐ
 तत्सत् नारायणाय परमात्मने नमः ॥ एवं सप्तभिः पंचीकरणमन्त्रैः पुष्पांजलिं कुर्यात् । अथ पुष्पांजलिमन्त्र प्रसंगात् । पुष्पांजल्यर्थे सा
 लग्राममन्त्रोपलिख्यते । साध्य नारायणऋषिः अनुष्टुप् छंदः लक्ष्मीनारायणो देवता श्रीं बीजं ह्रीं शक्तिः सौः कीलकं मम सर्वो भीष्टसि
 ध्यर्थे विनियोगः ॐ नमो भगवते हुत् । विस्लवशिरः सालग्रामनिवासिने शिखा सर्वाभीष्टफलप्रदायकवचंसकलदुरितनिवारि
 णे नेत्रं सालग्रामाय स्वाहा अस्त्राध्यानांतुल्यप्रभंतपनकोटिभिरब्जचक्रं कौमोदकीदरविराजितपाणिपद्म । लक्ष्मीमहीसहितमा
 तविचित्रभूषं नारायणं कपिश्वाससमाश्रयामि ॐ नमो भगवते विस्लवे श्रीसालग्रामनिवासिने सर्वोभीष्टफलप्रदायसकलदु
 रिततिवारिणे सालग्रामाय स्वाहा इति मन्त्रः । अनेनापि सालग्राममन्त्रेण सर्ववैष्णवजपपूजादिषु पुष्पांजलिश्च दशांशं जपश्च कर्त
 व्यः । तत्तन्मन्त्रान्निध्यार्थे एवमुक्तैर्मन्त्रैः पुष्पांजलिं कृत्वा स्मृत्वा प्रागुपदेशविधाउक्तेन प्रकारेण अष्टांगादि नमस्कारं कृत्वा प्र
 सन्नार्थमिदं समर्पयामीति प्रसन्नार्थं दत्त्वा पुनश्च लुकोदकेन स्वात्मानमर्पयतु तच्चरणान्जमूले च लुकोदकमन्त्रस्तद्वत्तः पू

रामः
४५

वै प्राणदुद्धिदेहधर्माधिकारतः जाग्रत्प्रसुप्तस्यवस्थासुमनसावाकर्मणाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिखायस्मृतं यदुक्तं य
 त्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा मां दीयन् ज्वसकलं अस्मत्त्वामिने हरये सम्यगर्प्यये ॐ तत्सत् । इति तत्र हरये इत्यत्र त
 तद्देवतानुसारेण योजनीयम् । एवं चुलुकोदकंदत्वा अग्नेर्मनु इत्युच्चार्य ज्ञेयं न यत्तमित्युच्चार्य जलं शंखं नीराज्जनज्जलेन शं
 खमध्ये स्थितलोचं भामितं केशवोपरि अंगलममनुष्णाणां ब्राह्मणहत्यायुतं दहेत् । इति मन्त्रेणात्मानं संप्रोक्ष्य अकालमृत्युहरणं
 सर्वव्याधिविनाशनं सर्वपापक्षयकरं विष्णुपादोदकं शुभां इति तीर्थं स्वीकृत्य विभूति तुलस्यादि प्रसादं स्वीकृत्य अवसावार्घ्यं स
 मर्पयामीत्यवसानार्घ्यं दत्वा पुनर्देवतायां लक्षांगारब्धांगकृष्यादिकं कृत्वा पुनः शगंधपुष्पहस्तः पूर्वोक्तावाहनमन्त्रमुक्त्वा
 तदन्ते भगवन्समस्वसमस्व ॐ भगवन्तमुद्गासयामीति स्वात्मन्युद्गस्य स्वस्य चांगकृष्यादिकं न्यसेत् । एवं पूजासामान्यक्रमः
 भगवत्कामन्त्रस्वप्रयोगविधिं वक्ष्ये बर्गस्वरयाद्यंशाः क्रमेण कलपीत एततामास्युः इति रचितं रुचकमिदं साधकस्य
 वीर्यदायि सततं स्यात् । अस्यार्थः बर्गस्वरयाद्यंशा इति बर्गोऽंशः स्वरं शावाद्यंश्च इति सतदुक्तं भवति वर्गोऽंश इत्यनेन काविवा
 स्यसूर्यात्मकत्वादित्यांश इत्यर्थः तेन द्वादशकलात्मकत्वात् । सूर्यस्य द्वादशांशं सूर्यात्मकं हिरण्यमुक्तं स्वरांशस्य चांद्रमस
 त्वात् । चांद्रमसः षोडशकलात्मकत्वात् । षोडशांशं चंद्रात्मकं जतमुक्तं मादिवर्गस्ववज्रात्मकत्वात् । बन्हेर्दशकलात्मकत्वात् ।

प्र. सं.
४६

न दृशांशां वज्र्यात्मकत्वात् मुक्तन्त न पणस्य षोडशांशं शंशं दत्तं न्यते सर्वं द्वादशांशं हिरण्यं षोडशांशं रजतं दशांशं न्ताम्रं
च सर्पकाकत्यरचितमंगुलीयक्रमभिषेककलशेषु निधाय नमंगुलीषु धारणं चोक्तफलदायि इति तन्त्रसंगे तु स्वराः षोडशवि
ख्याताः स्पृशास्ते पञ्चविंशतिः व्यापका दशते कामधनधर्मप्रदायिनः षष्टिंसहस्रं संजयद् दृष्टां जुहुयात्ततः तस्यां संपात
यन्मन्त्री सप्तर्षिपूर्वसंख्यया पूर्वसंख्या षोडशसंख्ययेत्यर्थः निष्पिप्यकुं भेतां मुद्रामभिषेकोक्तवर्त्मना आवाह्य पूजयेद्देवीमुप
चारैः समाहितः अभिषिंच विनीताय दद्योतां मुद्रिकागुरु प्रयोगान्तरं मन्त्री वारं मंभः परिजप्रमे नयापि वेदिना दावपि विद्यथा
सुधीः अनेलमूकोपिकवित्त्वगर्वितः पराज्जकीर्तिलभते कर्मासतः इति यतया मातृकयेत्यर्थः अस्य नोपदेशः स्वयं देवता
विग्रहो भूत्वा लिपिपदो जलमादाय रंक्नीं सौः अं वदवदवाग्वादिनीं स्वाहा आं सौः क्लीं ऐं एं वं ऐं कै कवर्णं वृद्ध्या अकारादी सकारा
न्तसंविन्दुकं जपित्वा सकाराद्यकारान्तं विसर्गात्तं जप्त्वा सविन्दुसर्गमादिं क्षान्तं जपित्वा पिबन् वज्रबाकारकुक्ष्यावष्टदलपत्रेषु
वर्णानां दीपशिखावदीप्तिं ध्यायन् त्रिवारं दिनशः संवत्सरपर्यन्तं पिबेदित्यर्थः प्रयोगान्तरं कमलोद्भवौ पथिसे वचसा पयसा च प
क्रमयथ सप्तिरपि अयुताभिजप्तमनुनादि नशो लिहतां कविर्भवति वत्सरतः कमलोद्भवौ वर्षेभ्यः ब्राह्मीवचा अस्मार्थः ब्राह्मी
रसे स्वसमानं ह्रीं सर्पिश्च स्वचतुर्थीं शां वचा च्च निष्पीड्यन्निभिर्दिनैः क कथनपाकसिद्धं सर्पिरनयामात् कया अयुतसंख्य

रामः
४६

मभिजप्तप्रतिदिनमात्रया निहितां संवत्सरात्कवित्वसिद्धिः प्रयोगान्तरं वर्णोषध्याश्रिताभिः कलशममलधरद्विरापूर
यित्वा प्रातस्तेनाभिषिंचेद्दशशतपरिजपेन यंबापिमासं सस्यान्नेधिंदिरायुः प्रशमकवियशोविश्वसंवादयुक्तो नारी वंध्य
पिनानागुणगणनिलयं पुत्रवर्ष्यं प्रसूते अस्यार्थः अत्रेव वक्ष्यमाणाभिः पञ्चाशद्वर्णोषधीभिः कथितकषायजलेन वा के
वलं निषीड्य तद्रसेन वा कलशमापूर्य्यमातृकाविधानेन संपूज्य सहस्रसंख्यं मान्त्रं कांजप्लातेन कलशेन दितशो मा
सपर्यन्तं यंकंचित्सुरुषमभिषिंचेत् स उक्तफलवान् स्यात् नारी ज्वेत्सायुक्तफलवती स्यात् अन्यस्तमन्त्रवर्णोषधिवि
निर्मितमन्त्रवर्णसमसंख्यगुलिकानां धारणं विलेपनं ताभिः पुजा फलप्रजलैः स्नानं तद्रूपधारणं कुर्यात् तेन विधाने
न सिद्धयर्थं सिद्धिर्भवति अथ वर्णोषधीनां नामान्युच्यन्ते तानित्वस्मिन्नेव शास्त्रे प्राकृततीर्थपटले उक्तानि योग्यतावशाद्
त्रैवालुष्यलिर्यन्ते चंदनकुचंदनागरुकर्पूरोशीरौल्लणकनवं काहूकुंभिवंदिन्यः सौदुंबरी काश्वरी कास्थिराब्जदरपुष्पिक
मयूरशिखाप्लक्षाम्निमंथसिंहीकुशाहूदभाश्चरुसदस्पृशी रोहिण्डुंडुकवहती पाटलिचित्रा तुलस्यपामार्गाः शतमख
लताद्विरेफौ विष्णुक्रांती सुसल्यथो जलिनी दूर्वा श्रीदेविसहे तथैवलक्ष्मी सदा भद्रे भादीनामिति कथिता वर्णानां क्रमवशा
दथौषधयः गुलिका कषायभसितप्रभेदतोखिलमिद्धिदायीन्यः सतासामौषधीनां मानितत्तद्देशभाषया गुरुमुखदेवश्रो
४ गजलघुसृणाः तत्कोलजातिमांसी मुरचोरग्रंथिरोचनापत्राः पिण्डलविल्वगुहारः ॥ ६

प्र.सं.

४७

तव्यानितथाप्यनात्यन्ता प्रसिद्धानां नामानिलोकं प्रसिद्धपर्यायनाम्नाचोच्यन्ते तत्र कुचं दनं रक्तचं दनं रोगः कुष्ठं उशीरं प्रसा-
 रिणी जलं ही वेरं पुष्टं कुंकुमं ग्रंथीति ग्रंथिपर्णी रोचनेति गोरोचनापत्रेति तमालपत्रं पिप्पलाः श्वत्थः रोहिणः वटः। चित्रे-
 ति बन्धिः कोदुवेलिः द्विरेफः भृंगिराजः मधु. पारव्यं मुसलीति वाराही नित्यनाख्यः सिंहिकण्डं कतारितत्र आदीनामिति अका-
 रादीनामित्यर्थः तत्र ककार्षकारयोः प्रागेव कथितौ षथत्वात्। सकारेण कृणां गीकृतः एतदुक्तं भवति उपर्युक्ते स्मिंस्तन्त्रे येम-
 न्ना उपदिष्टाः तेषां तत्तद्वर्णौ षथानि तत्तदस्य संख्यामानेन संगृह्य कुटिका कषाय भसित भेदैरभिषेक पारणादीनि कु-
 र्यात्। अथैतास्मा मेव वर्णौ षथीनां नामानि स्वरूपेणापि लिख्यन्ते चंदनमिति नल्लचंदनं कुचंदनमिति रोममरं अगस्त्यमिति अ-
 किल कर्पूरमिति तदेव उशीरमिति लापिच्छं रोगदृतिशोकटनीरकोदुजलमिति वेष्टि वेरु पुष्टमिति कुंकुमय्यतकोलमि-
 तितकोलपिष्टिलूजातिरिति जातिक्वायमांसीति जटामांज्वल। मुरमिति मुरसं जमेव वा चौरदृति कस्तूरीमंजलू ग्रंथीति पिप्प-
 लीमूलं गोरोचनेति गोरोचनं पत्रेति पञ्चलैपिप्पलमिति अरण्यवित्त्वमिति तत्सं जमेव वा दारुणदृति तितिरु वाटुं पिष्टान्। तणक-
 मितिकावटुं पुष्टुलवं कमिति दलवं कं कुं भिवेदिनी इति आनै वणक्कि सोदुं वरीति अति काश्मरीति शिवकुमिल। स्थिरान्जमि-
 ति ओरिलु तोमरैः द्रुपुष्पीति शंकुकथिमयूरशिखेति तत्सं जकमूलक विशेषः प्लक्ष इति उच्छिल अमिं मंथेति मुनैमिं ही

रामः

४७

तिकण्ठं कर्तारिकुशेति कुशपुल्लदभेति नाणपुल्लकल्लदरपुष्पीतिलश्च युकाकंकणपूरे द्विणमिणि आल्लदुं द्रुकमिति वा
 वाकै वृहतीति कतादिपाटलीति पातरिचित्रकितिकोडुविलिअथवासरंडपन्नसुलसीति अथवासरंडपन्नसुलसीति अपामारीमिति नायू
 ऐनिशतमखलतेति हलौमकलवेरुमुटेकात्तानाद्विरेफेति करिशारेकनिविस्तुक्रान्तीति तत्त्वं अमेवमुसलीति निलयनैअं
 जलिनीति बालबुडिलुड्वेति अचकंपुल्लश्रीदेवीति श्रीदेविशेकदेनीरासहृदिसिद्धताणिशुल्लसमीति नलत्तालिसदाभद्रे
 ति शिवपीलौअथमालकायाः प्रयोगान्तरं आधारेद्यद्वक्तिविंदूश्रितायावक्त्रे मूर्द्धं दुपयं न्याः प्राभायाः साद्यान्तार्णान्पातयेद्व
 न्हिसोमप्रोतामन्त्रीमुच्यते रोगजातैः अस्यार्थः मूलाधारेजपाकुसुमसंकाशस्फुरत्ताराकांहीकारं विचिन्त्य तस्मात्कंठनाद
 समस्वरद्योतनान्नादमुत्थाप्य सौषमेन वर्त्मना सूक्ष्मविसतन्तुनिभं अलककन्तं नादं द्वादशं तनीत्वा तस्य भावेशात्तदुत
 बहलसुधाधारमयं सकाराब्जविंबमथ्य रातमाग्नेये नमंडलेनापि नाह्यतो वेष्टितं निश्चलं मुक्ताफलसदृशं शाक्तेयतेजसासू
 च्येवमथ्यतः प्रोतं मंदं निष्पंदमानं मूलाधारे शाक्तेयविंदुसंदर्ष्टं संस्थाप्य पुनस्तद्वत्तल्लकारंच हकारस्य कारन्ता नपि सर्वान् क्रमे
 ण मौक्तिकमालामिवासरमयीं मालामिव स्थाप्य क्रमेण पुनरकारदीन् सकारान्तान् चर्णान् वर्द्धमानान् संचित्य मालकांज
 पेत् सवंप्रतिलोमानुलोमजपतः मत्स्यसंख्याप्यमानं निजं शरीरं बाह्यतश्चाग्निना वेष्टितं अमृतान्धिमथ्य स्थं ध्यायेत् इति

प्र सं-
४८

प्रयोगान्तरां कलाः। कलानादभयावदंत्यजाः कचादिवर्णानुभवावृतादिकान्। पयादिकान्माहरजाश्वविंदुजाः। कभाद-
नन्तावधिकास्तृषादिकान्। कुर्यात्कलाभिरामिर्मन्त्रीदिनशस्तनौ तथा न्यासांसाविध्यकत्त्वमर्त्यः। प्रतिमाकलशादिषु प्रवि-
हेयः। अनेन श्लोकद्वयेन प्रणवकलान्यासउक्तः। तत्र कलाः कला इत्यत्र प्रथम कलाशब्देन अकारादिषोडशस्वरकलाउक्ताः।
द्वितीयकलाशब्देन वर्णशक्तिभूताः। प्रणवस्य नादकलाः। षोडशउक्ताः अजा इत्यनेन प्रणवस्य अकारकलादशउक्ताः। उभवा इ-
त्यनेन प्रणवस्य उकारकलादशउक्ताः। मासस्जा इत्यनेन प्रणवस्य मकारकलादशउक्ताः। विंदुजा इत्यनेन प्रणवस्य विं-
दुकलाश्चतस्रउक्ताः। अनन्तावधिका इत्यनेन प्रणवस्य नादकलायाः। षोडशसंख्याकायाः अंत्यां कलां अनन्तायेन मः। इत्ये-
तां कलां पुनरप्यन्यवर्णेन सकारेण सह योजयेदित्यर्थः। आस्त्यत्रोपदेशः प्रथमं सविंदुषोडशस्वरवर्णे कैक पूर्वकं नाद-
कलाभिः। षोडशभिः प्राक् प्रोक्तमात्रकान्यासस्थानेषु न्यस्त्वा पुनः कवर्गचवर्गवर्णे कैक पूर्वकं प्रणवस्य अकारकलाद-
शमात्रकान्यासोक्तस्थानेषु न्यस्त्वा पुनः टवर्गतिवर्गवर्णपूर्वकं प्रणवस्य उकारकलादश पुनः पवर्गयादिपंचवर्णपूर्वकं
प्रणवस्य मकारकलादश॥ पुनः षादिवर्णचतुष्टयपूर्वकं प्रणवस्य विंदुकलाश्चतस्रः पुनः अंत्यवर्णपूर्वकं अनन्तायेन
म इति मां कलाज्जन्यसेत्। एवं मात्रकान्यासोक्तस्थानेषु न्यसेदिति। अथ प्रणवकला उच्यन्ते। सृष्टौ कर्च्यैस्सृष्ट्यैमेधायेकां

शमः
४८

प्र.स.
४८

मालकास्यानेषुन्यसेत्। अथवा संह्रीं श्रीकंठेशपूणोदरीभ्यांनमद्व्यादिन्यसेत्। तत्र श्रीकंठादयश्चपूणोदर्यादिराक्तय
 श्रवस्यन्ते श्रीकंठाय अनन्ताय सुस्माय विमूर्तये अमरेश्वराय अर्धशाय भारभूतये अतिथये स्थाणवे हराय दंडीशाय भौतिक
 यस्यो जाताय। अनुग्रहेश्वराय। अक्रूराय। महासेनाय। कोपीशाय चंडेशाय। पञ्चातकाय। शिवोत्तमाय। एकरोद्राय। कूर्मा
 य। एकनैत्राय। चतुराननाय। अजेशाय। शर्वाय। सोमेश्वराय। लांगलिने। दारुकाय। अर्धनारीश्वराय। उमाकान्ताय। आषा
 ढिने। दंडिने। अत्रये। मीनाय। मेषाय। लेहिताय। शिखिने। कूठालंडाय। द्विंडाय। महाकालाय। पालिने। भुजंगेशाय। पिनाकि
 ने। खड्गीशाय। बकाय। श्वेताय। भृगवे। नकुलीशाय। शिवाय। संवर्तकाय। इत्थं श्रीकंठादयो मूर्तयः। अथ पूणोदर्यादयः। शम
 य उच्यन्ते। पूणोदर्यै। विस्त्रायै। शात्मत्यै। लोलास्यै। वर्तुलास्यै। दीर्घघोणायै। सुदीर्घायै। सुमुख्यै। दीर्घजिह्वाकायै। कुंडोदर्यै।
 ऊर्ध्वकेश्यै। विकृतमुख्यै। ज्वालामुख्यै। उल्कामुख्यै। श्रीमुख्यै। विद्यामुख्यै। महाकाल्यै। सरस्वत्यै। सर्वसिंध्यै। गौर्यै। त्रैलोक्य
 विद्यायै। मन्त्रार्णशक्तिकायै। भूतमात्रे। लंबोदर्यै। द्राविण्यै। नाराय्यै। खेचर्यै। मंजर्यै। रूपिण्यै। वीरिण्यै। कोटर्यै। पूतनायै।
 भद्रकाल्यै। योगिन्यै। शंखिन्यै। गर्जिन्यै। कालरात्र्यै। कुर्दिन्यै। कपर्दिन्यै। वज्रायै। जयायै। सुमुखेश्वर्यै। रेवत्यै। माघयै। वारुण्यै।
 वामयै। रक्षोवधारिण्यै। सहजायै। लक्ष्म्यै। व्यापिन्यै। मायायै। इत्थं पूणोदर्यादयः शक्तयः। एवं सविंदुकमालकावर्णैकै

कपूर्वकैः श्रीकंठादिभिर्नामभिः पुर्णोदर्यादिशक्तैः कैकोत्तरैश्च क्रमेणमातृकान्यासस्थानेषुन्यसेत्। पुनरप्यत्रबीजादियोजना
 विषयेपक्षविशेषोक्तः। श्रीकंठादौविद्वान्वर्णान्प्राग्बीजसंयुक्ता न्वापिइत्यत्रवाशब्दान्मातृकावर्णान् बीजसहितान्वा
 नद्रहितान्वा आदौयोजयेदिति विशेषः। अत्रबीजमिति बिंदु अथवा श्रीकंठादौविद्वान्वर्णानित्यनेन वर्णशब्देन अकरा
 दयो वर्णाग्रहीताः। तेतुवर्णाः। प्राग्बीजसंयुक्तान्वेत्यनेन हृल्लेखा श्रीबीजकामबीजपूर्वकावा तद्रहिता वा न्यस्तव्या इत्यर्थः
 इमेविशेषास्तु उत्तरत्रवक्ष्यमाणदशविधमातृकान्यासप्रकारेपि समाना एव। पुनरप्यत्रैवोक्तं। रुद्रादीन्शक्तिपुता
 न्यसेदाद्यांस्त्वगादिधातुयुतानिति। अस्यार्थः। श्रीकंठादिन्यासेमातृकावर्णयोजनसमयेयकारमारभ्यक्षकारांतंयत्न
 गात्मनेरंअस्यगात्मने। तंमांसात्मनेवंमेदात्मने। शंअस्यात्मने। षंमज्जात्मनेसंशक्तात्मने। हंप्राणात्मने। लंशक्त्यात्मने। संआ
 त्मात्मने। इत्येवंप्रकारेणयकारादिवर्णानन्तरंस्वगादीन्संयोज्यपश्चात्तत्तन्मूर्तिशक्त्यादीन्संयोज्यन्यस्तव्या इति। तत्रक्रमदीपि
 कायांक्रोधमप्यात्मनोतादीत्युक्तत्वादात्मात्मनेइत्यत्रक्रोधात्मनेइत्यात्मपदस्यपूर्वंक्रोधपदंयोजयेदाइयन्तुत्वगादियोजना
 प्राकृततीयपटलेकेशवादीनामुक्तासंघातुप्राणशक्त्यात्मात्मानोपादिषुमूर्त्तय इति श्रीकंठादीनान्तुनोक्ता। अत्रसप्तमपटले श्री
 कंठादीनामेवोक्ता। केशवादीनान्तुनोक्ता। तेनउत्तरत्रास्मिन्पटलेवक्ष्यमाणदशविधमातृकान्यासप्रकरणेकेशवादीनामेव

प्र.सं.
५०

केशवादि

यादिषुत्वागादियोजनाकर्तव्या इतिसंप्रदायः। तत्रोत्तरत्रमात्कादशविधप्रकरणवक्ष्यमाणश्रीकंठादिन्यासयोरुभयोरपिश्रीवी
जादियोजनाविकल्पः समानापुनरत्र शक्तिमूर्तियोजनाविषयेपिपक्षविशेषोस्ति अंश्रीकंठायपूर्णोदर्यै नम इत्येकः पक्षः। अं
श्रीकंठायपूर्णोदर्यै तस्मिन् नम इत्यपरः पक्षः। अंश्रीकंठायपूर्णोदरीभ्यां नम इत्यन्यः पक्षः। तत्रक्रमदीपिकायास्तुवर्णानुत्कासा
र्द्धचंद्रान्प्रस्तामूर्तिः। शक्तिर्देवसानां नति श्रेतिमूर्तिशक्तिपृथक् चतुर्थैकवचनेनैवोक्ते। तत्र निश्चयकारणं देवसानेति
चतुर्थैकवचनसूत्रमस्मिन्यक्षेयादिषुत्वागादियोजनाविषयेयं त्वगात्मनेपालिने सुमुखेश्वर्यै नम इत्यादि क्रमेण योजये
त्। द्विवचनपक्षेतुयं त्वगात्मभ्यांपालिसुमुखेश्वरीभ्यां नम इत्यादि प्रकारेण योजयेत्। एते सर्वेपि पक्षाः उत्तरत्रास्मिन् पटलेव
क्ष्यमाणदशविधमातृकान्यासप्रकरणेवक्ष्यमाणश्रीकंठादीनामपि समानमेव तस्मादुक्तेषु पक्षेषु एकैकं पक्षेण श्रीकंठादी
न्यस्त्वापुनः वैष्णवाद्यासरमूर्तिमर्कौद्यामम इत्यादि एकोनविंशति पटलेवक्ष्यमाणप्रकारेण ध्यात्वा तन्मन्त्रवर्णान्यसेत्। त
त्प्रकारस्तस्मिन्नेव पटले टीकाव्याख्या नोक्तप्रकारेण तत्तत्प्रकारेणैव योग्यतावशाल्लिख्यते। आधारहृद्द्वन्द्वोः पदमूल
नाभौकंठेसनाभिहृदयस्तनपार्श्वेष्टे। कास्येक्षणश्रवणगंधवहैचदोः पदसंध्यंगुलीषु हृदि धातुषु सानिलेषु। मूर्द्धेक्षणस्य राम
हृदयोदरमोरुजंघापादद्वयेषु लिपिशो न्यस्तु क्रमेण। गंडांसकोरुचरणेषु रथांगशंखश्रीमद्दंडबुजपदेषु समाहितात्मा ५०

इति तत्रास्यन्यासश्लोकार्थस्यविभागउच्यते। आधारादिनाभ्यन्तमेकोन्यासः। पुनः पृष्ठान्तमपरोन्यासस्तत्रपूर्वप्रोक्तना
 मिस्थानं नान्या उपरिपश्चात्प्रोक्तमधस्तादिति विशेषः। कास्येत्यादिगंधवहान्तं तृतीयावत्यान्यासः। गंध वह इति नासिका
 पुनः दोः पक्षं ध्यंगुलीषु चतुर्थेन्यासः। अस्त्यत्रोपदेशः। एकस्मिन् हस्ते संधि त्रये च पञ्चांगुलीषु च एकोन्यासः। तथैवेतदह
 स्ते च पदद्वये च इत्येव च त्वारो न्यासः। पुनः हृदि धातुषु सानिलेष्विति हृदयस्थाने स्थितेषु धातुषु च प्राणे चेत्यर्थः। धातवस्त्व
 गादिसप्तधातव इति। पुनः मूर्ध्नि क्षणास्य हृदयो दरसोरुजं द्यापादहृदयेषु च न्यसेदेकोन्यासः। पुनः गंडां सकोरुचरणेषु
 चतुरो वर्णान्विन्यस्य रथांगशंखश्रीमद्दंलुजपदेषु शिष्टांश्चतुरो वर्णान्संयोज्य रथांगादिमुद्राप्रदर्शनपूर्वकन्तत
 स्थानेषु न्यसेत्। राज्ञ्यनमः। यशं स्वायनमः। पांगदायै नमः। यंपद्मायनमः। एवं प्रकारेण न्यसेदित्यर्थः। एवं सविंदुका
 न्नमोन्तांश्च वर्णान्न्यसेत्। सर्वत्र सविंदुकानेव वर्णान्न्यसेत्। तदुक्तञ्चक्रमदीपिकायां वर्णानुक्ता सार्द्धं ज्यन्द्रानुपुस्तक
 दित्ति तत्र टीकोक्तप्रकारेण च कादिमुद्राप्रकारं वक्ष्ये प्रस्तौंगुलिकस्तलेभ्यो न्येत्यस्तं संमुखं संयोज्य दक्षिणांगुष्ठाग्रेण
 वामकनिष्ठिकाग्रं वामांगुष्ठाग्रेण दक्षिणकनिष्ठिकाग्रञ्च संयोज्य दक्षिणां सोपरि च क्रमुद्रां सारां विन्यसेत्। दक्षिणांगुष्ठं
 वामकरांगुलीभिश्च तस्मिर्द्वंद्वं गृह्णन् नृणां गृहीत्वा क्रजूकं तवामांगुष्ठं सह दक्षिणकरांगुलीभिर्द्वंद्वं संयोज्य वामां सोप

प्र.सं-
५९

रिशंखमुद्रांसाक्षरांविन्यसेत्। उभयकंठगुलीरन्योन्यव्यत्यस्तं पाणिष्ठप्रतिष्ठांगुल्यग्राग्रं क्रजूक तसंश्लिष्टो भयमध्यमां
गुलिकं संयोज्यगदा मुद्रां वामोरुमूले साक्षरां विन्यसेत्। करतलतले संमुखे मणिबंधसंश्लिष्टे प्रसारितांगुलिके अन्तः।
प्रणते संश्लिष्टे अंगुष्ठे च कर्णिकारूपेण कृत्वा पद्ममुद्रां दक्षिणोरुमूले साक्षरां विन्यसेत्। तत्र सर्वत्र साक्षरा मिति अष्टाक्ष
रस्य पञ्चमादिवर्णान् क्रमेण एकैकमेकैकया पूर्वोक्तप्रकारेण संयोज्य कुर्यादिति अत्रैव तथा कर्तव्यं। व्यादतरानुक्ते साक्ष
रमुद्रान्या सो नास्ति पुनरकौ पाभमित्यनेनैव ध्यात्वा केशवादिभिर्मालकावर्णैकैकपूर्वकैः कीर्त्यादिशक्त्युत्तरैर्मालकान्या
संस्थानेषु न्यसेत्। तत्प्रकारः कथ्यते। अं केशवाय कीर्त्यै नमः। आं नारायणाय कांत्यै नमः। माधवाय तुष्ट्यै नमः। गोविंदाय
पुष्ट्यै नमः। विष्णवे धृत्यै नमः। मधुसूदनाय सांत्यै नमः। निविक्रमाय क्रियायै नमः। वामनाय दयायै नमः। श्रीधराय मेधा
यै नमः। हृषीकेशाय हर्षायै नमः। पद्मनाभाय श्रद्धायै। दामोदराय लज्जायै। वासुदेवाय नक्ष्यै। संकर्षणाय सरस्वत्यै। प्र
द्युम्नाय प्रीत्यै। अनिकृद्वाय रत्यै। चकिणे जयायै। रादिने दुर्गायै। शार्ङ्गिणे प्रभायै। खड्गिने सव्यायै। शंखिने चंडायै। हलिने
बाण्यै। भुसलिने विलासिन्यै। भूलिने विजयायै। पाशिने बिस्जायै। अंकुशिने विश्वायै। मुकुंदाय विमदायै। नंदजाय सुनंदा
यै। नंदिने स्मृत्यै। नराय कथ्यै। नाकजिते समर्थ्यै। हरये सुद्धौ। कृष्णाय बुध्यै। सत्याय भुक्त्यै। सात्वताय मत्त्यै। शौरये समा

राम
५९

यैः। शूरायमायै। जनार्दनाय उमायैः। भूधराक्लेदिन्यैः। विश्वभूर्त्तये क्लिप्तायैः। वैकुण्ठाय वमशायैः। यन्त्रगात्रने पुरुषोत्तमाय वसु
 धायैः। रंभसगात्रने वलिने परायैः। लंभांसात्मने वलानुजाय पराणायैः। वंमेदात्मने वलाय सुस्मायैः। शंअस्थ्यात्मने व
 षष्पाय संध्यायैः। षंमज्जात्मने वषाय प्रज्ञायैः। संसुक्तात्मने हसाय प्रभायैः। हं प्राणात्मने वराहाय निशायैः। लंशक्त्यात्मने विम
 लाय - अमोषायैः। संआत्मात्मने नृसिंहाय विद्युतायै नमः। संक्रोधात्मने नमः। इति क्रमदीपिकाकारमतम्। एवं सविंदु क
 मात्तकावर्णैकैकपूर्वकैः। केशवादिभिर्नामभिः। कीर्त्यादिशक्त्युतरैः। यादिषु सधात्वादिभिः। मात्तकोक्तस्थानेषु न्यसेत्। अस्या
 पि प्रागुक्तश्रीकंठादिन्यासोक्तवत्। मात्तकार्णानां विंदुसाहित्यविकल्पश्च मूर्तिकामबीजशक्तिसंयोगप्रकारविकल्पश्च मात्त
 कायाः प्राक्भुवने श्वर्यादिवीजयोजनाविकल्पश्च सने विकल्पाः। सर्वेपि समाना एव पुनरनास्मिन्नटले दशविधमात्तकान्या
 सप्रकरणेष्वन्यासस्य उक्तविकल्पाः। सर्वेपि समाना एव पुनर्यादिषु धात्वादयोऽन्यासस्य तत्रापि संज्ञिपुनरपिन्यासविशेष
 माहंशक्त्याशक्तिश्रीभ्यांशक्तिश्रीक्लीभिरन्वितैर्वर्णैः। श्रीरुशक्त्युगशराद्यैरथवा विहितः। समद्वयेन्यासः। अस्यार्थः। प्रथमं भु
 वने शीवर्णादौ संयोज्य मात्तकान्यसेत्। पुनर्भुवने शीश्रीबीजोभयपूर्वकमात्तकावर्णान्यसेत्। पुनर्भुवने शीश्रीबीजकामबी
 जत्रयपूर्वकमात्तकावर्णान्यसेत्। पुनः श्रीबीजभुवने शीबीजकामबीजपूर्वकान् मात्तकावर्णान्यसेत्। सप्तान्वतुर्विधन्या

श्र.सं.
५२

सानांमध्येतत्तदादिभूतबीजानासुपरिश्रीपटलेभुवनेशीपटलेकामपटलेचयद्यद्भ्यांनंवस्यन्ति तेन तेन प्यात्वा ततन्यासं कुर्यात्। अथ प्रपञ्चयागविधिरुच्यते। सषसर्वमन्त्राधिकारसिध्यर्थं न्यासमन्त्रहोमादिविधिस्वरूपः। ब्राह्मणकषिः। परमगायत्री छंदः। सकलपदार्थसाक्षी परंज्योतिर्देवतास्वाहाहत्। सोहं शिरः। हंसः शिरवा। ह्रीं कवचं उं नेत्रं हरिहर अस्त्राध्यानं स्मर्तव्या शेषलोकान्तर्वर्तियते जे ऐश्वर्यं ब्रह्मगौ जुह्यात् तस्मिन्तदा सर्वं वर्तिनी। ब्रह्मात्मभिर्महामन्त्रैर्ब्रह्मविद्धिः समाहितैः। ब्रह्मा यो ब्रह्म हविषा हुतं ब्रह्मार्पणं स्रगमू। उं ह्रीं नारायण ज्योतिरहं परंज्योतिषि जुहोमि हंसः सोहं स्वाहा। इति प्रपञ्चयागमन्त्रः। अथ प्रपञ्चयाग प्राणाग्निहोत्रयोर्न्यासविधिर्लिख्यते। गुर्वादिबंदनपूर्वकं भूतसृष्ट्या सह लिपिन्यस्य सकृद्विहं दो देवतंगणपति वीजं चतुश्चत्वारिंशद्द्वारंगणानां लेख्यं च मेवारं मालामन्त्राख्यं महागणपतिमन्त्रं चतुर्वारं उपरि षोडशपटले चतुरावृतिनर्पणविधौ वस्यमाणविभूतिमन्त्रं संजप्य पुनरपि लिपिनिवारं विन्यस्य प्राणाग्निहोत्रस्य द्रव्यं संपादयेत्। अंगुष्ठाग्रेण मूलाधारमारभ्य सुषुम्ना मार्गेण द्वादशान्तपर्यन्तं संनमइत्यादि अंनमइति पर्यन्तं प्रतिलोमेन विन्यस्य हं लं हं संपं मरकतवर्णाय केतवे भगवने नमः। शं वं लं रं गं मेदकवर्णाय राहवे नमः। मं भं बं फं पं नीलवर्णाय शनैश्चराय नमः। नं थं दं थं नं विद्रुमवर्णाय वृहस्पतये नमः। णं ढं ढं ठं टं कुलिशवर्णाय बुधाय नमः। जं भं जं कं चं पुष्करागर्णाय मूलाय नमः। डं धं गं खं कं वैद्यूर्यवर्णाय अंगा

रामः
५२

२

रकायनमः। अः अं औं औं ऐं ऐं लृं लृं मुक्तावर्णाय सोमाय नमः। क्लृं क्लृं ऊं उं ईं ईं आं अं माणिक्यवर्णाय दित्याय नमः। मूलाधार
 लिंगनाभि हृद्गदल मुखसिन्धु मध्यमूर्द्ध सुविन्यस्य संलं हं रं यं मं वन्ति मंडलाय नमः। मं भं कं अं सूर्यमंडलाय नमः। अः अं आं
 अं उं सोममंडलाय नम इति पादादिकथं तं कथ्यादिकं ठां तं कं ठादि मूर्ध्नांतव्यापकतया विन्यस्य संलं हं सं दं डं सः प्रकृत्यै
 नमः। ठं दं आं अं हं पुरुषाय नमः। पादादि हृद् तं हृद् यादि मूर्ध्नांतं विन्यस्य संलं हं आं अं सोमं परमात्मने नम इति पादादि प्रति
 लोमतया व्याप्य सर्वं प्राणाग्नि होत्र द्रव्यं संपाद्य प्रपञ्चयाग द्रव्यं संपादयेत्। कानन वृक्षादि स्थानेषु लिखितं विन्यस्य पुनः स्वरा
 न्स्वरस्थानेषु लिखितं विन्यस्य अं आं अः स्वसाधिपतये आं आं दित्याय नमः। इति मुखे व्याप्य कवर्गं दक्षिण करे न्यस्य कं डं कवर्गाधिपत
 ये अं अंगारकाय नम इति दक्षिण करे व्याप्य चवर्गं वाम करे न्यस्य चं जं चवर्गाधिपतये शुं श्रुक्ताय नम इति वाम करे व्याप्य त
 वर्गं दक्षिण पादे न्यस्य टं णं टवर्गाधिपतये बुं बुधाय नमः। इति तत्र व्याप्य तवर्गं वाम पादे न्यस्य तं नं तवर्गाधिपतये बं ब्रह्मस्य
 तये नम इति तत्रैव व्याप्य पवर्गं तत्स्थाने न्यस्य पं पमर्गाधिपतये शं शनैश्वराय नम इति तत्रैव व्याप्य यवर्गं दित्यादि स्थाने न्यस्य
 यं सं यवर्गाधिपतये सोमोमाय नम इति सर्वांगे व्याप्य अं आं अं अः उं सोममंडलाय नम इति कं मं अं सूर्यमंडलाय नमः। यं सं मं
 वन्ति मंडलाय नम इति मूर्द्धादिकं ठां तं कं ठादिकं तं कथ्यादि पादान्तं व्यापकतया न्यस्य अं आं ठं रं हं पुरुषाय नमः। उं दं दं

नेनम

प्र.सं.

५३

लंसंसः प्रकृत्येनमः। इतिमूर्द्धादिहृदयान्तं हृदयादिपादांतं व्यापकतया विन्यस्य अंभां लंसंसो हं परमात्मो इति देहे शिर आदि
पादान्तं व्याप्यः एवं प्रपंचयागद्रव्यमपि संपाद्य हृत्तेखागगनारक्ताकरालिकामहोक्षुष्माः। मूर्द्धास्य हृदयगुह्यपादेषु न्यस्तव्याः।
गायत्री सावित्री सरस्वती कंठ इक्षस्तनवामस्तनेषु न्यस्य ब्रह्म विष्णुरुद्रान्वामांसहृदयदशांसेषु विन्यस्य ब्रह्माण्यादिकम
लिकादिषु न्यसेत्। तत्स्थानानि। अलिकांस पार्श्वकुक्षिषु पार्श्वीसा परगलहस्तु चक्रमशः ब्रह्माण्याद्याविधिवत्। न्यस्तव्याः। मा
नरोष्टमन्त्रितमैः। पुनः ब्रह्माद्यंगं विधाय। शक्तिऋषिः। गायत्री छंदः। भुवनेश्वरी देवता इति स्वस्थानेषु न्यस्याग्निः। स्यतारी दुः अग्न
ये जातवेदसे नमः। धुंसिं बवेना अग्नये सप्तजिह्वाय नमः। श्वा विणिर्गा दु अग्नये हव्यवाहनाय नमः। ति दर्षरिपनस्स अग्नये अ
श्वो हरजायमानः। दर्बेति हादनि अग्नये वैश्वानराय नमः। तोयतीरामम अग्नये कौमारते जसे नमः। सोमवानसु अग्नये विश्व
मुखाय नमः। सेदवेतजा अग्नये देवमुखाय नमः। इतिमूर्द्धवामांसपार्श्वकटिनाभिदक्षकटिपार्श्वीसेषु विन्यस्य स्वाहा हृदयं हंसः
शिरः सोहं शिराद्ग्रीकं वचं। ॐ नेनं हरिहर अस्त्रं मयं भूः ऋषिः स्वयं गायत्री छंदः स्वयं ज्योतिर्देवता इति प्राणाग्निहोत्रांगं ऋष्या
दीन्यस्य स्वाहा हन्। सोहं शिरः हंसः शिराद्ग्रीकं वचं ॐ नेनं हरिहर अस्त्रं परब्रह्म ऋषिः परमगायत्री छंदः परं ज्योतिर्देवता इति
प्रपंचयाग ऋष्या दीन्यस्य भुवनेश्वरीं ध्यात्वा भुवनेश्वरीं मन्त्रमष्टौ नरशतं जप्त्वा प्राणाग्निहोत्रं कुर्यात्। पद्मासने उपविश्य

रामः

५३

येत् शक्तेः सत्त्वनिविष्टमथ्यमथ्यतन्मायाजोवेष्टितं प्राग् सोनिलदिगाताम्रिजठरमथ्ये च नाथे रथ्यमथ्ये प्राक्वरुणे द्रुपाम्यलसि
 तैः कुंडैर्ज्वलद्बन्धिभिर्मूलाधारमनारतंसमनलं योगीस्मरन्ति द्वये मथ्ये द्रवरुणशशियमदिगता नानि क्रमेण कुंडानि संवंध्या
 त्वा हयसंघेयरो रयरो वयरो वलयरो मिपंच कुंडाग्निं प्रज्वाल्य प्रणवेनाग्निमुखं लिपिप्रतिलोमेन पादादिमूर्द्धान्नं व्यापक
 नया शरीरं संहृत्य चिद्रूपात्सकलप्रभावकान्मूलप्रकृत्यात्मनः कल्याणं प्रति नोमतो मृतमयीं ऐवीरुचा क्वां धियां मं स्पृष्ट
 सरमालिकान्तु जुहुयात्। कुंडं घुतेषु क्रमात्। कल्यान्नाग्निशिखास्फुरत्कुहरके ध्यात्वा वितावर्णशदिति भावेनांकत्वा पंच
 कुंडेषु आवसथ्यमथ्यादिक्रमेण। ॐ ह्रीं संपरं ज्योतिषि जुहोमि सोहं हंसः स्वाहा इत्यादि ॐ ह्रीं आं परं ज्योतिषि जुहोमि सो
 हं हंसः स्वाहा इत्यन्तं दशवर्णशो दशावृत्तिहोमं कृत्वा पुनः प्रणवमुवने श्वरीं भ्यां देहमुत्पाद्य सुद्वलिपिं न्यस्य लिपिं प्रतिलोमे
 न संहारं व्यापकेन शरीरं संहृत्या भ्यांतरहोमं कुर्यात्। संपरं मं न गं जं डं अः एं जं हं आकाशशब्दतन्मात्रमोत्रवागामशांत्यर्तात्
 नादतुर्यासीतानुग्रहसदाशिवेशानवासुदेवान् परं ज्योतिषि जुहोमि सोहं हंसः स्वाहा तं वं भं थं दं भं थं अं तं उं यं वा युं स्पर्शं त
 न्मात्रं त्वक्याणि प्रकृतिशान्तिविंदुतुरीयतिरो ध्याने श्वरतत्पुरुषसंकर्षणान् परं ज्योतिषि जुहोमि सोहं हंसः स्वाहा तं नं वं दं डं
 जं गं ओं लूं ईं रं ते जो रूपतन्मात्रं चक्षुः पादाहंकारविद्यामकारमुषु प्रिंसं हारुद्राद्योऽप्युद्भूतान् परं ज्योतिषि जुहोमि सोहं हंसः

प्र.सं.

५४

सः स्वाहा संरं फं थं ठं कुं खं ॐ न्कं दं वं अवसत न्मानवसना पायुमनः। प्रति शोकार स्वप्रस्थिति विस्तुवाम देवानि रुद्धान् परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा षं यं पं तं टं चं कं सें न्कं आं लं एषि वी गं धत न्मानव घ्राणोपस्थ बुद्धि निवृत्य कारजाग्रत्स्थि ब्रह्मसद्यो जात नारायणान् परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इत्यावसथ्यादि पंचकुंडेषु हुत्वा प्रणवमुबनेश्वरीभ्यां शरीरमुत्पाद्य विंदुलिपिन्यस्य लयरोवयैरोरयरोययरो हयरोमिति पंचकुंडाग्नीने कीकृत्य पूर्ववत्। लिपिप्रतिलोमेन शरीरं संहृत्य ॐ ह्रीं अं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इत्यादि सान्तं पूर्णो हुत्वा पूर्ववत्। शरीरमुत्पाद्य विसर्गलिपिन्यस्य पूर्ववत्। देहं संहृत्य ॐ ह्रीं सं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा ॐ ह्रीं लं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इत्यन्तं हुत्वा पूर्ववत्। शरीरमुत्पाद्य विंदुविसर्गलिपिन्यस्य पूर्ववत्। देहं संहृत्य ॐ ह्रीं लं हं सं संपं मरुतवर्णकेतुं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इत्यादि पूर्वोक्तवत्। नवग्रहान् हुत्वा पूर्ववदुत्पाद्य कलाभातकां न्यस्य पूर्ववत् संहृत्य संयं मं बन्धि मंडलं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इत्यादि मंडलत्रय होमं कृत्वा पूर्ववदुत्पाद्य केशवादि मातृकां विन्यस्य पूर्ववत् संहृत्य संडं सः प्रकृतिं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा न्कं अं हं पुरुषं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इति प्रकृतिपुरुष होमं हुत्वा पूर्ववदुत्पाद्य श्रीकंठां लिपिन्यस्य संहृत्य सं अं सौहं परमात्मानं परं ज्योतिषिजु होमि सो हं हं सः स्वाहा इति परमात्म होमं हुत्वा पू

रामः

५४

र्वव दुत्याद्यशक्तिकमलामारलिपिन्यस्य प्रपंचयाग होमं कुर्यात्। पूर्ववत् शरीरं संहृत्य ॐ ह्रीं अं नारायण ज्योतिरहं परं ज्योतिषि
 जु होमि हंसः सो हं स्वाहा इत्यादि हकारपर्यंतं लिपिन्यामस्यानेषु न्यासरूपेण हुत्वा पूर्ववत् दुत्याद्यशक्तिलिपिन्यस्य संहृत्य स्व
 रोन्मुखेन्यस्य ॐ ह्रीं आं आं अः स्वराधिपतिं आं आदित्यं नारायण ज्योतिरहं परं ज्योतिषि जु होमि हंसः सो हं स्वाहा इत्यादि सोम
 पर्यंतं सप्तग्रह होमान् पूर्वोक्तान् सप्तग्रहस्थानेषु हुत्वा पूर्ववत् न्यासरूपेण च उत्पाद्य कमलालिपिन्यस्य संहृत्य ॐ ह्रीं अं अः
 उं सोममंडलं नारायण स्वाहा कंमं अंसूर्यमंडलं नारायण स्वाहा यं संमं वन्दिमंडलं नारायण स्वाहा इति मंडलत्रय होमं हुत्वा
 उप्ताद्यमारमा लकान्यास्य संहृत्य अं आं ठं हं षु रुष नां ण्यण स्वाहा डं संसंः प्रकृतिं नारायण स्वाहा इति पुरुषप्रकृति होमं हुत्वा पूर्वव
 त् शरीरमुत्पाद्य ॐ ह्रीं हंसः सो हं स्वाहा अं नमः इत्यादि हकारपर्यंतं ब्रह्मयागलिपिन्यस्य ॐ ह्रीं अं आं लं संसो हं परमात्मानं नारा
 यणं ज्योतिरहं परं ज्योतिषि जु होमि हंसः सो हं स्वाहा इति व्यापकतया परमात्म होमं हुत्वा मूलधारं द्वादशान्तं च स्पष्टाष्टयद्वाद
 शवारं प्रणवं संजप्य सहस्रार्चिषे हृदयं स्वस्ति पूर्णाय शिरः उत्तिष्ठ पुरुषाय शिखाधूमव्यापिने कवचं सप्तजिह्वायने नमः। धनु
 र्धराये अस्त्रं। अश्वानेन प्रपंचयागमन्त्रेण होमविधिः। तदर्थं प्रागुक्तमात्मकावत्यूजाविधिः। अश्वत्थौ दुंबरजाः प्लक्षस्य ग्रा
 धसंभवः। समिधः तिलसर्वपदौ गन्धचूतान्यष्टद्रव्याणि। संप्रदिशानि एतैः क्रमेण जुहुयादथ लक्ष्मं कलसार्थं संख्यमथ वापिनद

प्र.स.

५५

धं कं यः स त्वैहिकीं सकलसिद्धिमवाप्स्यवांस्तु भूयः पदं परतरं च परत्र याति प्रसन्न इच्छित्वा न्यग्नेधं वददौ गन्धं पायसं स तैः द्रव्यैः र
 सा विषये प्रयोगान्तरं एकद्विकत्रिकचतुष्कशताभिव्यध्यातान्तां समीक्ष्य विकृतिं प्रजुहोतु मन्त्री सुद्रग्रहादिविषमज्वर
 भूतयस्सरसः पिशाचजनिते महति प्रकोपे अयमर्थः पूर्वोक्तेरष्टद्रव्यैरेकैकैः सहस्रं वा द्विशतं वा त्रिशतं वा चतुःशतं वा
 नत्तदुपद्रवानुसारेण जुह्यात् सुद्रादि शान्तिर्भवति प्रयोगान्तरं द्वादशसहस्रमथवा तद्विगुणं चतुर्गुणं वाथ जुह्या
 त सुद्रग्रहरिपुविषमज्वरभूतसंभवे कोपे अयमर्थः पूर्वोक्तेरष्टद्रव्यैरेव द्वादशसहस्रादिसंख्यं जुहनेत् सुद्रादि शान्तिर्भ
 वति प्रयोगान्तरं अथवा प्रतिपत्तिमन्त्रकाणां विहिता स्यादिह विस्मृतिर्नराणां शमयेदचिरात् सहस्रवत्या मतिमान् व
 स्ताभिरेभिरेव जुह्यात् अयमर्थः मन्त्रजपादौ विहित प्रतिपत्यभावात् विस्मृतिर्भवेत् कर्तुः तस्मात् तत्परिहारार्थं पूर्वो
 क्तेरष्टद्रव्यैरेकैकैः सहस्रावत्या जुहनेत् प्रयोगान्तरं स तैः सहस्रद्वितयाभिव्यध्याजुहोति यस्तु क्रमशो यथावत् जपेक्षणे
 नैव स विस्मृतिश्च सापस्मृतिः शापभवांश्च दोषान् अयमर्थः पूर्वोक्तेरष्टद्रव्यैरेकैकैः सहस्रं जुह्यात् तेन विस्मृतिश्च
 पस्मारञ्च शापदोषांश्च शमयेत् प्रयोगान्तरं मधुरत्रयावसिक्तैरेतैर्लसं जुहोति यो मन्त्री तस्य सुराधिपविभवो महत्
 ध्यात्तु ललायते न चिरात् एतैरिति पूर्वोक्तेरष्टद्रव्यैरित्यर्थः प्रयोगान्तरं लसन्तदर्थकं वा मधुरत्रयसंयुतैस्तथा जुह

॥५॥

५५

यात्। अब्दत्रयादथावाक्त्रिभुवनमखिलं वशीकुरुते। प्रयोगान्तरम्। लक्ष्मिस्तिलानां जुहुयादथा नांशांस्तैश्चिप्येथोनलिने
 श्रुतावत्। दौग्धेन पुष्पैश्च शिशिरतेन वश्यायजातीकुसुमैश्च श्रुतलोणैः। शालीतंडुलचूर्णकैस्त्रिमधुरासिकैः। ससाध्याकृतिं
 कृत्वा षोडशताख्यमस्यभितथीः। प्राणान्प्रतिष्ठापयेत्। न्यासोक्तक्रमतो निशासु जुहुयात्तां सप्तरात्रं नरो नारी वा ब्रशमेति मं
 सुविधिना तेनैव लोणेन वा। पंचाशदौषाधिविपाचितपंचगव्यजातेष्टतेन शतवृत्तिहनेत्तद्यदाग्नौ। तावत्। प्रजप्यविधिना
 पिसमग्रसिद्धिं भस्मादतीतसकलाभ्युदयावहन्तत्। अनुदिनमनुलिंपेत्तेन किंचित्समयात्तिलकमपि विदध्यादुत्तमांगे सि
 पेच्च। अनुतदुरिततापस्मारभूतापमृत्कृग्रहविषरहितः। स्यात्सीयते च प्रजाभिः। अस्यार्थः। दौग्धं क्षीरपायसं। जानीकुसुमं शि
 वशंपंकम्। पुनः प्रागुक्तपंचाशदौषाधियुतं पञ्चगव्यं कृषित्वा। तत्र जाते च द्वापौ शतवारमनेन मन्त्रेणाज्येन हुत्वा तद्ग
 स्मत्तावत्। प्रजप्त्वा प्रतिदिनं लिहेच्च अनेन विलिंपेच्च तिलकमपि कुर्यात्। शिरसि सिपेच्च अनेन दुरितस्य रक्षा पुत्रावाद्या
 दिफलं भवति गुरुणां दक्षिणानियमो मूलग्रंथे उक्तः॥ ॥ दशविधलिपिन्यास उच्यते। वाग्भवाद्या नमोन्ताश्च च्यस्तव्यामातृ
 काक्षराः। श्रीविद्याविषये मन्त्री वाग्भवाद्याष्टसीद्धये। बालाद्यामातृकान्यस्य मातंगीविषये तथा। बीजद्वयाद्या बाराह्या वाराही
 तन्त्रमभ्यसेत्। मातृकार्णवे। वाग्भवाद्यान्त्रितारायां श्रीबीजाद्यां च विन्यसेत्। श्रीविद्याक्रमपूजादौ विशेषाद्वीरवंदितो वाग्भ

प्र.सं. ५६ वाद्यावाक्प्रदास्यात्। निताराद्याचक्रामदाश्रीबीजाद्यामहै श्वर्यदायिनीमातृकास्तारुद्रयामलेशुद्धंविद्युतंवीसर्गसहितं ह
 लेखयाश्रीयुतंवालासंपुटितन्तथाचपरमाश्रीविद्ययालंकृतं। आरेहादवरोहतश्चतन्यासंपुनर्हंसयोः योजनानिपरं सस
 र्वजगतांस्थितिध्वंसकत् शुद्धश्चापि सविंदुकस्त्वयकलायुक्ते शवाद्यास्तथाश्रीकंठादियुतश्च शक्तिकमलामारैस्तथै
 कैकशः। न्यासास्तेदशाष्टयङ्गिगदितास्ते ब्रह्मयागांन्तिकाः। सर्वेसाधकसिद्धिसाधनविधौ सकलाकल्पमाः। अयमर्थः। प्रथ
 मांमातृकाविधानोक्तांगकथादिकं विन्यस्य पंचाशादूर्णेत्यादि ध्यात्वा शुद्धलिपिन्यासं कुर्यात्। तत्कथं काननवतद्व्यष्टी
 त्यादिस्थानेषु अनमः। आनमः। इनमः। इनमः। इत्यादि बिंदुरहितयान्यसेत्। एवं प्रथमो न्यासः। पुनर्द्वितीय उच्यते। ब्रह्मा ऋषिः। देवी
 गायत्री छंदः। मातृका सरस्वती देवता हलो बीजानि स्वराः शक्तयः। अभीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः। कादि वर्गैः षड्भिः षडंगानि क
 र्यात्। सिंदूरकान्तिममिताभरणांनिनेत्रां विद्यासूत्रमृगपोतवरांदधानां पार्श्वस्थितां भगवतीमपि क्वांचनाभां ध्यायेत्।
 राज्ञधृतपुस्तकसाक्षमालां एवं ध्यात्वा। अं नमः। आं नमः। इं नमः। ई नमः। इत्येवं रूपेण सविंदुकतयान्यसेत्। पुनस्तृतीयं
 कलायुक्तविधानमुच्यते। प्रणवकलामातृकायाः। प्रजापति ऋषिः। गायत्री छंदः। कलात्मवर्णजननी शारदामातृका सर
 स्वती देवता। अं बीजं सौं शक्तिः सरस्वती प्रीत्यर्थे विनियोगः। ॐ अं ॐ आं हुत ॐ इं ॐ ईं शिरः। इत्याद्यंगानि हस्तैः। पद्मं

रा
५६

रथांगं गुणमथ हरिणं पुस्तकं वर्णमालां टंकं शुभं कपालं दरमस्तलसद्देमकुंभं वहन्ती। मुक्ताविद्युत्पयोदस्फटिकनवज
 पावंधुरैः। पंचवक्त्रैस्त्यक्षैर्वक्षोजनम्रांसकलशशिनिभां भारतीं न्तां नमामि। ॐ अं ॐ निरुतिकलायै नमः। ॐ आं ॐ प्र
 तिष्ठाकलायैः। ॐ इं ॐ विद्याकलायैः। ॐ ईं ॐ शान्तिकलायैः। ॐ उं ॐ द्वांधिकाकलायैः। ॐ ऊं ॐ दीपिकाकलायैः।
 ॐ ऋं ॐ रेचिकाकलायैः। ॐ ॠं ॐ मोचिकाकलायैः। ॐ ॡं ॐ घराकलायैः। ॐ ॢं ॐ सूक्ष्माकलायैः। ॐ एं ॐ सूक्ष्मास्तक
 लायैः। ॐ ऐं ॐ ज्ञानास्तकलायैः। ॐ ॣं ॐ आप्यायिनीकलायैः। ॐ ओं ॐ व्यापिनीकलायैः। ॐ अं ॐ व्योमरूपाकलायैः।
 ॐ अः ॐ अनन्ताकलायैः। ॐ कं ॐ स्रष्टिकलायैः। ॐ खं ॐ क्रद्विकलायैः। ॐ गं ॐ स्मृतिकलायै नमः। ॐ घं ॐ मेधाकला
 यैः। ॐ ङं ॐ कान्तिकलायैः। ॐ चं ॐ लक्ष्मीकलायैः। ॐ छं ॐ द्युतिकलायैः। ॐ जं ॐ स्थिराकलायैः। ॐ मं ॐ स्थितिकला
 यैः। ॐ ञं ॐ सिद्धिकलायैः। ॐ टं ॐ जराकलायैः। ॐ ठं ॐ पालिनीकलायैः। ॐ डं ॐ शान्तिकलायैः। ॐ ढं ॐ ऐश्वर्य्यकलायैः।
 ॐ णं ॐ रतिकलायैः। ॐ तं ॐ कामिकाकलायैः। ॐ थं ॐ वरदाकलायैः। ॐ दं ॐ आल्हादिनीकलायैः। ॐ धं ॐ प्रीतिकलायैः।
 ॐ नं ॐ दीर्घाकलायैः। ॐ पं ॐ तीक्ष्णाकलायैः। ॐ फं ॐ रौद्रीकलायैः। ॐ बं ॐ भयाकलायैः। ॐ भं ॐ निद्राकलायैः। ॐ मं
 ॐ तंद्रीकलायैः। ॐ यं ॐ शुधाकलायैः। ॐ रं ॐ क्रोधिनीकलायैः। ॐ लं ॐ क्रियाकलायैः। ॐ वं ॐ उत्कारिणीकलायैः।

प्र. सं. ३ॐ शं ३ॐ मृत्कलायैः। ३ॐ षं ३ॐ पीताकलायैः। ३ॐ सं ३ॐ श्वेताकलायैः। ३ॐ हं ३ॐ अरुणाकलायैः। ३ॐ लं ३ॐ असिताकलायैः।
 ५७ ३ॐ सं ३ॐ अनंताकलायै नमः। एवं कलायुक्तामातृकां विन्यस्य पुनश्चतुर्थकेशवादियुतमातृकां विन्यसेत्। केशवादियु-
 तमातृकायाः। रुद्रऋषिः। गायत्रीकुंदः। श्रीलक्ष्मीनारायणो हरिर्देवताकुं बीजं स्वराः। शक्तयः। मोक्षार्थे विनियोगः। क्लाह-
 त्। ह्रीं शिरः। इत्याद्यंगानि हस्तैर्विभ्रत्सरसि जगदाशं खचक्राणि विद्यां पद्मादशैः। कनककलशं मेघविद्युद्विलासं। वामो-
 लुंगस्तनमविरलाकल्पमाश्लेषलोभादेकीभूतं वपुरवतुवः पुंडरीकाक्षलक्ष्म्योः। एवं ध्यात्वा प्रागुक्तवक्त्रादिशक्तियुक्तैः।
 केशवादिभिर्मातृकावर्णपूर्वकैर्न्यसेत्। पुनः पंचमः श्रीकंठादियुतमातृकान्यासः। तदुच्यते। श्रीकंठादिन्यासस्य दक्षिणा-
 मूर्तिऋषिः। गायत्रीकुंदः। अर्थनासि श्वरे देवता हलो बीजानि स्वराः। शक्तयः। सप्त ध्यर्थे विनियोगः। ह्रां हत्। ह्रीं शिरः। इत्याद्यं-
 गानि बंधूककांचननिभं रुचिराक्षमालां पाशांकुशौचवरदं निजबाहुदंडैः। विभाणमिंदुशकलाभरणं निनेत्रमर्द्धविके-
 शमनिशंबपराश्रियामि एवं ध्यात्वा पूर्णोदर्यादियुतैः। श्रीकंठादिभिर्मातृकावर्णपूर्वकैः प्रागुक्तक्रमेण न्यसेत्। पुनः षष्ठीं-
 शक्तियुक्तां मातृकान्यसेत्। शक्त्यवितामातृकायाः। शक्तिऋषिः। गायत्रीकुंदः। सकलसौभाग्यदायिनी सरस्वती देवता हलो-
 विजानि स्वराः। शक्तयः। अभीष्टसि ध्यर्थे विनियोगः। ह्रां हत्। ह्रीं शिरः। इत्याद्यंगानि उदयकोटिदिवाकरपुतिभवन्तुं गोरुकुंभ-

स्तनीवद्धाद्वैदुकिरीटहाररशनामंजीरसंशोमिताविभाणारुणपंकजेनपवटींपाशांकुशोपुस्तकंदिश्याहोजगदीश्वरी
 त्रिनयनापद्मेनिषणासुखं१ॐ श्रीं अंनमः ॐ श्रीं आंनमः इत्यादिशान्तोन्यासः कर्तव्यः पुनः सप्रमंकेवलकमलायुक्तमा
 तृकान्यासंकुर्यात् केवलकमलायुक्तमातृकायाः। मृगुऋषिः गायत्री छंदः संपत्पदामातृकादेवताहलोबीजानिस्व
 राः शक्तयः। अभीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः। आं हत्। श्रीशिरः इत्याद्यंगानि विद्युद्दामसमप्रभां हिमगिरिप्रख्यैश्चतुर्भिर्भु
 जैः मुद्रादंडसमुद्भूतामृतघटैरासिच्यमानां रमां विभाणां कुरपंकजैर्जपवटीं पद्मद्वयं पुस्तकं भास्वद्रत्नसमुज्ज्वलां कुचनक्त
 ध्यायेज्जगत्। त्वामिनीं। १ॐ श्रीं अंनमः। ॐ श्रीं आंनमः। इत्यादिशान्तोन्यासः पुनरष्टमीमारबीजयुक्तमातृकां विन्यसेत्।
 मारबीजयुक्तायामातृकायाः। संमोहनऋषिः। गायत्री छंदः सकलजननीमातृकासरस्वतीदेवताहलोबीजानिस्वराः।
 शक्तयः। अभीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः। क्वां हत्। क्लीं शिरः इत्याद्यंगानि बालार्ककोटिरुचिरां स्फटिकासमालोकोदंडमिसु
 रचितं स्मरपंचबाणान् विद्याञ्जहस्तकमलैर्दधतीन्निनैन्नाध्यायेत्समस्तजननीं नवचंद्रचूडां ॐ क्लीं अंनमः। ॐ क्लीं आं
 नमः इत्यादिशान्तोन्यासः। पुनर्नवमीशक्तिकमलामारयुक्तां मातृकां विन्यसेत्। शक्तिकमलामारयुक्तायाः। संमोहन
 ऋषिगायत्री छंदः। संमोहिनीसर्ववंशकरीमातृकासरस्वतीदेवता व्यंजना निस्वराः शक्तयः। अभीष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः।
 बीजानि

प्रे.सं.
५८

ह्रीं श्रीं क्लीं शिरः। इत्याद्यंगानि ध्यायेद्यमसबलये सुशरासपाशपद्मद्वयंकुशशरानवपुस्तकज्वाभाविभ्र
तीं निजकरैररुणांकुचातीसं मोहिनीन्निनय नान्तरुणेदुचूडां। इति ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं अं नमः। ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं आं नमः। इत्यादि सं
तं न्यसेत्। पुनर्दृशमीप प्रपंचयागयुक्तां मातृकां न्यसेत्। प्रपंचयागयुक्तायाः मातृकायाः। ब्रह्माकृषिः। गायत्रीकुंदः। समस्त
वस्तुव्याप्तं परतन्ते जो देवता व्यंजनानि बीजानि स्वराः शक्तयः मोक्षार्थे विनिबोगः। स्वाहा हत। सोहं शिरः। हंसः शिखा ह्रीं
कवचं। ॐ नेत्रं हरिहरः अस्त्रांध्या नंतारदि पंचमुनिभिः। परिचीयमानं मानैरगम्यमनिशं जगदेकमूलं संवित्समस्तजगदी
श्वरमहितीयं तेजः परं मजतसांद्रसुधां बुराशिं एवं ध्यात्वान्यसेत्। ॐ ह्रीं अं नारायणज्योतिरहं परं ज्योतिषि जुहोमि हंसः
सोहं स्वाहानमः। ॐ ह्रीं आं नारायणज्योतिषि जुहोमि हंसः सोहं स्वाहानमः। इत्यादि सान्तं न्यसेत्। एवं दशमोन्यासः। एवं
दशविधलिपिन्यासः समाप्तः। तत्रास्यैव प्रपंचसारस्य टीकाकारेण दशविधमातृकान्यासे पक्षविशेष उक्तस्तदुच्यते तत्र
शक्तिकमलामारैस्तथैकैकशक्तिशक्त्या भुवने श्याषष्टः। शक्तिश्रीभ्यां सप्तमः। शक्तिश्रीक्लीमिरष्टमः। श्रीशक्त्ययुगशरा
द्यैर्नवमः। शक्तिश्रीक्लीमिर्वा नवमः। श्रीशक्तिमनसि बीजानामन्यतमाद्यैस्त्रिभिर्बीजैर्वा नवमः। अन्यत्सर्वसमानां अथ दशमः
शविधमातृकान्यासप्रसंगम्। स नत्कमारी योक्तप्रकारेणाथ नवयोग्यता वशाद्दशविधमातृकान्यासः। कथ्यते। विन्यसे
तिरहं परं ज्यो ५

रामः
५८

न्यात्तु कां देहे भुद्धामपि सविंदु कां सविसर्गं सो भयाञ्जितार श्री शक्तिमन्त्रयेः। प्रत्येकैश्च समस्तैश्च पुटितां केशवादिभिः। सशक्ति कैरन्विता ज्वन्यस्य तत्त्वानि विन्यसेदिति अस्यार्थः। अनमः आनमः इति प्रथमो न्यासः। पुनः अंनमः आंनमः इति द्वितीयो न्यासः। सविंदु कः अंनमः आंनमः इत्यादि तृतीयः। सविसर्ग कः पुनः अंनमः आंनमः इत्यादि चतुर्थो विंदु विसर्गो भयात्मकः पुनः ॐ अं ॐ नमः। इत्यादि प्रणव पुटितः। पंचमः पुनः श्रीं बीं ज पुटितः षष्ठः पुनः भुं वने शी पुटितः सप्तमः पुनः का भ बी ज पुटितो एमः पुनः प्रणव श्री भु वने शी काम बी जैश्चतुर्भि रपि पुटितो नवमः। पुनः पूर्वोक्तवत्केशवादिभिर्दशमः। तन्न तत्त्वानीत्यत्राच्यो नास्ति। अथ दशविधमातृकान्यासप्रसंगात्। क्रमदीपिकोक्तक्रमेण पंचविधमातृकान्यासश्चान्ना योग्यता वशाद्विख्यते। इत्यारचय्य वपुरर्द्धशतार्णकेन सार्द्धस्रवेश सविसर्ग क सो भये सैः। विन्यस्य केशवपुरः सरमूर्तियुक्तैः। कीर्त्यादि शक्तिसहितैर्यसतु क्रमेण। अस्यार्थः। प्रथमं शुद्धमातृका वर्णैर्यस्य पुनः सानुस्वारमातृ वर्णान्यसेत्। पुनः सविसर्ग कमातृका वर्णैस्तृतीयो न्यासः। पुनः चतुर्थस्तु पूर्वप्रथमवर्णां सविंदु कमुच्चार्य पुनस्तदन्ते सविसर्ग कञ्चोच्चरेत्स्वमेव द्वितीयवर्णं च एवमुभयात्मकवर्णैश्चतुर्थो न्यासः। पुनः केशवादिभिः प्रागुक्तवन्त्यसेत्। एवं पंचविधमातृकान्यास उक्तः। अथागस्त्यसंहितोक्तप्रकारेणान्तर्मातृकाप्यत्र लिख्यते। अथान्तर्मातृकान्यासः। कं ठ ह न्नाभि गुह्य कोपा यौ भू म ध्य गे

प्र.सं.
५६

पद्मो षोडशद्वादशद्वयोदशपद्मे च षट्पद्मे च तु यत्रैद्विपत्रकोपंचाशद्वर्णविन्यासः पत्रसंख्या क्रमाद्भवेत् एकैकवर्णमे
कैकपत्रान्तर्विन्यसेत्सुने एवमन्तः। प्रविन्यस्य मनसा तो बहिर्यसेत्। अथ प्राणानि होत्रविधिस्तन्मन्त्र उच्यते। ॐ ह्रीं परं
ज्योतिषि जुहौ मिसो हं हंसः। स्वाहा इति मन्त्रः। प्राक्कन्यासविधानोक्तवदंगानि। अथ मातृका सरयोगे न सर्वमन्त्रजपवि
धिं वक्ष्ये इति रिता सकलजगत्प्रभाविनी क्रमोत्क्रमाद्गुणितमाहारणमालिका। अभीष्टसाधनविषये च मन्त्रिणां भवेन्म
नु प्रतिपुटिका समालिका इति। अस्यार्थः। इत्येवं प्रोक्तसकलजगत्प्रभावकर्त्रिमातृका सरस्वती एषा तावन्मन्त्रिणामभी
ष्टसिद्धये भवति एवं क्रियमाणा चेदनुलोमविलोमक्रमेण गुणिता शतसंख्या वती अ सरमालिका अ समालयेवानया श
तसंख्याया जपः। कार्य इत्यर्थः। कथमिति मनु प्रतिपुटिता मनुमिः। प्रत्यक्षरं पुटिता आदावन्तश्च प्रयुज्यमानेत्यर्थः।
तत्रानुलोमया प्रतिलोमया च मातृकया पुटितत्वं सिध्यति। अत्रास्त्युपदेशः। अकारं पूर्वसंविंदु कमुच्चार्य अभीष्टम
न्त्रं जपेदित्येको जपः। पुनः आमिति संविंदु कः। पुनः रभीष्टमन्त्रः। एवं द्वितीयो जपः। एवं क्रमेण लमित्यतं जपेत्। एवं
कतेपंचाशद्वारं जायते। पुनः सकारं मेरुस्थानीयं मन्त्ररहितं केवलं जपेत्। पुनः प्रतिलोमार्थं पूर्वमन्त्रं जपेत्। तन्म
न्त्रान्ते लः इति लकारं विसर्गान्तिमुच्चरेत्। पुनरपि मन्त्रः। तदन्ते च हकारं विसर्गान्तिमुच्चरेत्। पुनरपि मन्त्रः। एवम

रामः
५६

कारान्तं जपः कर्तव्यः। एवमनुलोमेन प्रतिलांमे न चकृते मातृकामन्त्रेण पुटिता भवति। एवञ्चकृते शतसंख्या च पूर्यते
तत्राष्टोत्तरशतसंख्यापेसायां स्वरदिवर्गाष्टकेन वापंचमवर्गादिषादितृतीयां सैर्वर्णैरष्टभिर्वासंयोजयेत्। एवमनुलोमवि
लोमक्रमेण मातृकाक्षरमालया जपः। एवं जपतः। सर्वमन्त्राद्भूतिसिद्ध्यन्ति। अथ ह्रस्विनी कल्पे तु मातृकाक्षरैर्गेणना
विधौ कालभेदेन बिंदुसाहित्यराहित्यमेव शरविशेषश्चोक्तः॥ शुद्धामुषसि बिंदुन्तां मध्यान्हे सर्गसंयुतां। सा याज्ञे मध्यरात्रौ
तु बिंदुसर्गान्तमातृकाभुद्धायां हि स मध्यं स्यात्तल्लकारमित्यर्थः। सर्गायां सर्गवर्णकं बैदं व्यां बिंदुसर्गायां बिंदुवर्णां परित्याजेत्
मेरुस्थानीयत्वेनेति शेषः। ऊर्ध्वोन्माये मातृका जपमात्रेण मन्त्राणां कोटि कोटयः। प्रजप्तास्युर्न संदेहो यस्मात्सर्वे न्तदुद्भवं
मंडलां प्रजपेन्मन्त्रमातृकाक्षरसंपुटं। अनुलोमविलोमेन मन्त्रसिद्धिः प्रजायते। सहस्रमिति शेषः। अथ भुक्तिसमये प्राणानि
होत्रविधि विरुच्यते। प्रथमं स्वेष्टदेवस्य सकलीकरणं विधाय तं ध्यात्वा। ॐ अद्वायां प्राणे निविष्टो मृतं जुहोमीत्यारभ्य अद्वा
यां ब्रह्मणि मआत्मेत्यन्तैः। मन्त्रैर्दक्षिणोत्तरपश्चिमपूर्वमध्यमकुण्डेषु अग्नीतुज्वालय सप्रणवेलिपि पद्मे हविरादाय। अ
नं प्राणमन्नमपानमाहुः। अममृत्कन्तमुजीवा तुमाहुः। अनं ब्रह्मणो जरसं वदन्ति अन्नमाहुः। प्रजननं प्रजानामित्यप
स्थयसदशप्रणवयागायन्यानि वारमभिमंज्य विद्युदसि विद्यमेपाप्मानमिति हस्तप्रक्षालनं विधाय पश्चरिषि च्योपस्पृश्य

प्र.सो. ॐ तद्ब्रह्म ॐ तद्वायुः ॐ तदात्मा ॐ तत्सत्त्वं ॐ तत्सर्वं ॐ तत्सुरोन्नमः । अन्तश्चरति भूतेषु गृहायां विश्वमूर्तिषु ॥ त्वं य
 ई० तत्त्वं वषट्कारस्त्वं विष्णुः । पुरुषः परः त्वमापो ज्योतिरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो अमृतो पस्तरणमसीत्या चम्यचिति
 स क्वचित्तमाज्यम् । वाग्बेदिः राधीतं बर्हिः इत्यादि नृणां धात्वाहा इत्यन्तं जपित्वा । ॐ गागार्हपत्ये प्राणो हिरण्यवर्णाः शु
 चयः पावकाः । अग्निं विहृत्यात्मानमुपचर्य ऊर्ध्वं गच्छन्तु । अद्वायां प्राणे निविष्टो मृतं जुहोमि शिवो मा विशा प्रदाहाय
 प्राणात्मने नारायणाय महांसं स्वाहा इति दक्षिणाग्नौ हत्वा ओम् अन्वाहार्ये अपाने गगनवर्णाः शुचयः पावकाः । अ
 ग्निं विहृत्यात्मानमुपचर्य अधोगच्छन्तु । अद्वायामपाने निविष्टो मृतं जुहोमि शिवो मा विशा प्रदाहाय अपानात्मने ना
 रायणाय महांसं स्वाहा इत्कतरे हत्वा । ॐ आहवनीये व्याने रक्तवर्णाः शुचयः पावकाः । अग्निं विहृत्यात्मानमुपच
 र्यतिर्यग्गच्छन्तु । अद्वायां व्याने निविष्टो मृतं जुहोमि शिवो मा विशा प्रदाहाय । व्यानात्मने नारायणाय महांसं स्वाहेति पश्चि
 मे हत्वा । ॐ सभ्ये उदाने कृष्णवर्णाः शुचयः पावकाः । अग्निं विहृत्यात्मानमुपचर्य ऊर्ध्वं धस्तिर्यग्गच्छन्तु । अद्वायां मुदाने
 निविष्टो मृतं जुहोमि शिवो मा विशा प्रदाहाय उदानात्मने नारायणाय महांसं स्वाहा इति प्राच्ये आवसथीये समाने सुप्रभावे
 र्णाः शुचयः पावकाः । अग्निं विहृत्यात्मानमुपचर्य समे गच्छन्तु । अद्वायां समाने निविष्टो मृतं जुहोमि शिवो मा विशा प्रदाहा

रामः
 ई०

यसमानात्मनेसारायणाय मह्यं मह्यं स्वाहेति मथ्ये हत्वा अग्नीनेकीकृत्य ॐ गार्हपत्यं अन्वाहार्यं आहवनीयसंभ्याव
 सथ्येषु प्राणापानभ्यामनोदानसमानेषु हिरण्यगगनरक्तकलसु प्रभावर्णाः शुचयः पावकाः अग्निं विहृत्यात्मानमुपचर्य
 उर्ध्वोऽधस्तिर्यक् समंगच्छत् अहं वैश्वानरो भूत्वा जुहोम्यन्नं चतुर्विधं पचामि श्रद्धायां ब्रह्मणि म आत्मानि विष्टो मृतं जु
 होमि शिवो मा विशा प्रदाहाय सेत्रं ज आत्मने नारायणाय मह्यं मह्यं स्वाहेति हत्वा पूर्णो हतिं तूष्णीं हत्वा गंडूषादिकं क
 त्वाः च भ्या वृष्टिरसि वृश्च मे पाश्मानमिति हस्तप्रक्षालनं विधाय प्राणानां ग्रंथिरसिरुद्रो मा विशान्त कर्त्तुं नानेनाप्या
 यस्वाभंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽगुष्ठं च समाश्रितः ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुगिति दक्षिणपादांगुष्ठे जलधारा
 मासि च्युतद्वयज्ज्वलन्मित्यादिना उपतिष्ठेतेति मोजनप्रकारः एवं संभाव्य भोजने कृते फलमाहं सायं प्रातरनेन हो
 मविधिना भोज्यानि नित्यं भजन् प्राणीनां प्रमदोदरं प्रविशति प्राणामिहोत्री पुनः इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणो ब्रह्मवि
 ते स प्रमः पटलः अथ त्रिपुराविधिः आराधकपिः देवी गायत्री कुंदः त्रिपुराभैरवी देवता ऐं वी जं क्रीं शक्तिः सौः कीलकम्
 हंसरै आहूतः हंसरै ईशिरः हंसरै ऊं शिखा हंसरै सं कवचं हंसरै औन्ने नं हंसरै अः अम्ब्रं ध्यानां आताप्ता कार्पायुता
 मां कलितशशिकलारंजितप्लान्निनेत्रां देवी पूर्णेंदु बक्रां विचरत जपवटी पुस्तकाभीत्यभीष्टं पीनोर्तुगस्तनार्तामव

प्रसं- ६९ लिलसितविलम्बांसस्त्वं कृपंकराजन्मुण्डस्त्रकमंडितांगी मरुणतरदू कूलालेपांनमामि। तन्नष्टेतिजटा। सर्वत्र।
 सर्वासां देवातानां दक्षिणहस्ते अभयमुद्रा वामहस्ते वरदमुद्रा। तन्नान्योन्यसंस्निष्टप्रसारितांगुलि दक्षिण करतलम
 णि बंधादूर्ध्वकृताप्रसाधकं माभैरीरिति प्रदर्शयतीत्यभिनयरूपा अभयमुद्रामणिवंधादन्योन्यसंस्निष्टप्रसारितांगुलि रथ
 स्थिता ग्राउक्ता। साधकस्याभीष्टप्रदर्शनाभिनयरूपा वरदमुद्रेति च सं प्रदायः। मणिवंधोनामहस्तलतस्य मूलदेशः।
 विलम्बमिति मध्यसंज्ञा। ह्रौं ह्रीं ह्रौं इति त्रिपुरमन्त्रः। विद्यैश्चर्यं वश्यं फलप्रधानोयं मन्त्रः। तन्नमन्त्रोद्धारस्यार्थः सं
 ग्रहत उच्यते। हकारसकारे फ रेकार बिंदुभिः। प्रथमबीजम्। हकारककारलकाररेफर्दकार बिंदुभिः द्वितीयं
 हकारसकारेफऔकार विसर्जनीयैस्तृतीयम्। तन्नवागेश्वर्यातिशयदतया वाग्भवबीजमुक्तम्॥ त्रैलोक्यसो
 भणवशताकृष्टिदं कामराजं शाक्तं श्वेलापहरणकविताकारकं मन्त्रमेतत्। प्रोक्तं धर्मद्रविणसुखमोक्षप्रदं साध
 कानां एवं न्याणां बीजानां फलन्तन्नवाग्भवबीजयोगात्प्रथमबीजस्य वाग्भवसंज्ञा कामबीजयोगाद्वितीय
 स्य तत्संज्ञा। औकारयोगात्तृतीयस्य शाक्तसंज्ञा। अथास्य त्रिपुराभैरवी मन्त्रस्य न्यासविधिः विवरणोक्तप्रकारे रामः
 ण अनुष्ठानपद्धत्कृतप्रकारेण च मिलित्वा लिख्यते। प्रथमं गुर्वदिवंदनपूर्वकमस्त्रेण तालत्रयादिकृत्वा प्रा ६९

णायामं कुर्व्यात् । तत्प्रकारः । मूलेन त्रिवारे च कं पूरकं च कृत्वा ॥ कुं मक काले मात् कां प्रति लोमे न जपन् । अकार लक्षे परे स
 र्वे स हरे दिति वर्णवैधः । प्राणायामः । पुनस्तन्मात्रा पंच बीकृत बीजानि वक्ष्यमाणानि पंच भूतस्थानेषु मूर्धास्य हृदयगुह्यपादे
 पुन्यसेत् । सर्वे स्मृष्टा पंच बीकृता पंच बीकृत बीजानि वक्ष्यमाणानि षष्ठिव्यादि स्थान भूतपादादिषु न्यसन्तानि तन्मात्रा सुसं
 हृत्य गंधतन्मात्रा बीजं वक्ष्यमाणं पादादि जानुपर्यन्तं विन्यस्य मूलेन एकवारं प्राणायामं कुर्वन् गंधतन्मात्रं रसतन्मात्रं
 संहृत्य पुनस्तत्क्रमेण जान्वादि कटि पर्यन्तं कक्षादि हृदयपर्यन्तं तदादि भ्रूमध्य पर्यन्तं तदादि ब्रह्मरंध्र पर्यन्तं रसादि
 तन्मात्रा बीजानि क्रमेण न्यस्त्वा पूर्ववन्मूलेन प्राणायामं कुर्वन् इतरेतरस्मिन् पूर्ववत्संहरेदिति कलावैधः प्राणायामः ।
 तत्र तलं वरं यं हं इति पंच भूतन्मात्रा बीजानि । पुनः हूं ह्रीं हूं ह्रौं हौमिति अपंच बीकृत बीजानि पुनः हूं ह्रीं हूं ह्रौं हौमि
 ति पंच बीकृत बीजानि एवं पूर्वोक्त षड्धारयोग प्राणायामैः । सर्वे संहरेदित्योगिनी वैधः प्राणायामः । एवं देहं संशोध्य
 पुनः प्राणायाममन्त्रैस्तत्क्रमेण सर्वे स्मृष्टा लिपिन्या संकृत्वा मूलमन्त्रेण प्राणायामं कृत्वा पीठन्यासं कुर्यात् । तत्प्रका
 रः । आधारशक्त्यै नमः । मूलप्रकृत्यै नमः । षष्ठिव्यै नमः । अमृतार्णवाय नमः । रत्नद्वीपाय नमः । रत्नमंड
 पाय नमः । कल्पवृक्षाय नमः । श्वेतकुत्राय नमः । इति मूलाधारादारभ्य हृदयपर्यन्तं न्यस्त्वा धर्माय ० ज्ञानाय ० वैराग्याय ०

प्र.सं.
६२

कामायै०

ऐश्वर्याय० वरदाय० इत्येतान् दक्षिण कंठां स पार्श्व कटि पादेषु अर्चयामास० अज्ञानाय० आवैराग्याय० अनैश्वर्याय० अ
वरदाय तमः॥ इति वाम कंठां स पार्श्व कटि पादेषु न्यसेत्॥ इच्छायै० ज्ञानायै० क्रियायै० कामिन्यै० कामदायिन्यै० रतिप्रियायै०
नंदायै० मनोन्मन्यै० इति नवशक्तयः एताः हृदये अष्टदलेषु नवमीं कर्णिकायाञ्च न्यस्त्वा पुनः नवयोन्याय नमः॥ इति
व्याप्य नवयोन्यासमाचरेत्॥ मन्त्रस्य बीजत्रयैः श्रोत्रद्वयचिबुकेषु प्रथमपर्यायः॥ शंखद्वयास्येषु द्वितीयः॥ शंखद्वयना
मअपांगयो रथः प्रदेशः नेत्रद्वयघ्राणेषु तृतीयः॥ अंसद्वयहस्तु चतुर्थः॥ कूर्परद्वयकुक्षिषु पंचमः॥ जानुद्वयांडेषु षष्ठः॥ पादद्व
यगुह्येषु सप्तमः॥ पार्श्वद्वयहस्तु अष्टमः॥ स्तनद्वयकंठेषु नवमः॥ एवं नवयोन्यासं कृत्वा पुनः द्वादशशक्तिन्यासः ऐं वामा
यै० ऐं ज्येष्ठायै० ऐं रौद्र्यै० ऐं अं विकार्यै० इति हृत्कोणरेखात्रये मध्ये च न्यसेत्॥ इच्छायै० ज्ञानायै० कुब्जिकायै० हृत्कोणबाह्ये
षु मध्ये च न्यसेत् द्विहो विषहो दूतयै० सर्वा नंदायै० इति कोणत्रितये मध्ये च न्यसेत्॥ द्वादशशक्तिन्यासं कृत्वा पुनश्चतुःपी
ठन्यासः ऐं क्लीं सौः इति बाला बीजत्रयान्ते कामरूपपीठाय नमः॥ बाला प्रथम बीजान्ते जालं ध्रुपीठाय नमः॥ बाला द्वितीय
बीजान्ते पूर्णगिरिपीठाय नमः॥ बाला तृतीय बीजान्ते उड्याणपीठाय नमः॥ इति शिरोललाटहृदयगुह्यकेषु पीठचतुष्ट
यं न्यस्त्वा पुनः बाला प्रथम बीजान्ते परायै नमः बाला प्रथम बीजान्ते अपरायै० बाला प्र० ते परापरायै० सौः इति प्रासादपरा
५ क्रियायै०

रामः
६२

बीजान्तेस दशिवमहाप्रेतपद्मासनाय नम इति पीठसमष्टिमन्त्रेण व्यापयेत्। पुनः पादुकासप्तकं विन्यसेत्। तत्प्रकारः। बालाबीजत्रयमुक्त्वा अंडजे अंगजानंददेवि अहिकरिं आज्ञां पूजयामि नमः। बालाप्रथमबीजान्ते परायै श्रीगुरुपादुकापं ड्यै नमः। बालाद्वितीयबीजान्ते अपरायै श्रीगुरुपादुकापं ड्यै नमः। बालात्रयमबीजान्ते श्रीआनंदनाथश्रीपादुकाभ्ये नमः। द्वितीयबीजान्ते श्रीअवतारनाथदेवि श्रीगुरुपादुकाभ्यो नमः। तृतीयबीजान्ते श्रीसिद्धनाथदेवि श्रीगुरुपादुकाभ्यो नमः इति शिरसि पादुकासप्तकं विन्यस्य बालाबीजत्रयान्ते त्रिपुरादेवि मूर्तये नमः इति मूर्तिमं हृदिविन्यसेत्। एवमाधारशक्तिन्यासमारभ्य एतावत्पर्यन्तं पीठन्यासः पुनरस्मिन् पीठे त्रिपुरामैरबीजसमावाह्यसकलीकृत्य दक्षिणनासिकाश्वासमार्गेण तेजस्वीकारपूर्वकं अंगैः करन्यासं कृत्वा मूलेन व्याप्य मातृकान्यासं कृत्वा पुनः प्राक्सप्तमपटलोलोक्तप्रकारेण श्रीकंठादिन्यासं कुर्यात्। पुनः प्रपंचसारे त्रिपुरान्यासविधानेनाभेरथाचरणमित्यत्र अथशब्दप्रयोगात्। उक्तन्यासानन्तरप्रपंचसारोलोक्तप्रकारेण वक्ष्यमाणन्यासं कुर्यात्। नाभेरथाचरणमाहृदयाच्च नाभिः। मूर्ध्नि स्तथाहृदयमित्यमुनाक्रमेण। बीजैस्त्रिभिर्न्यासतुहस्ततले च सव्ये दसाहूये द्वितयमप्युभयोस्तृतीयां वाग्भवेन पुनरंगुलीषथो विन्यसेच्च पुनरुक्तमार्गतः। तत्र वाग्भवं प्रथमकूटं पुनः विवरणोक्तप्रकारेण न्यासविधिः। हृदयनिको

प्र.सं. ६३
 णेषु दक्षिण वामोर्ध्वनेत्रेषु कर्णद्वयास्येषु अंसद्वयपृष्ठेषु कूर्परद्वयनाभीषु मूलबीजत्रयैः पंचावतिन्यासः। पुनरेतैरेव मन्त्रैर्नवयोनिन्यासस्थानेषु नवावतिन्यासं कुर्यात्। पुनः सौः इति प्रासादपरा बीजान्ते अमृतेश्वर्यै नमः। मूलमन्त्रमध्यबीजान्ते योगेश्वर्यै नमः। आद्यबीजान्ते विश्वयोन्यै नम इति भूमध्यहृदयमूलाधारेषु न्यसेत्। एवममृतेश्वरिन्यासं कृत्वा पुनर्मूलप्रथमबीजान्ते रत्नै नमः। द्वितीयबीजान्ते प्रीत्यै नमः। तृतीयबीजान्ते मनोभवयै नम इति मूलाधारहृदयभूम्येषुरत्यादिन्यासः। पुनः हकारसकाररेफनयोदशस्वरसंयुक्तबीजान्ते ह्रीम्। ईशानमनोभवमूर्ध्ने नमः। इति पुनरपि ह्रीन्तत्पुरुषमनोभववक्त्राय० ह्रीम्। अक्षरमनोभवहृदयाय० ह्रीं वामदेवमनोभवगुह्याय० ह्रीं सद्योजातमनोभवपादोयनम इति तत्रतत्र न्यसेत्। पुनरपि प्रोक्तबीजपूर्वकं ईशानमनोभवऊर्ध्ववक्त्राय नबीजपूर्वकन्तत्पुरुषमनोभवपूर्ववक्त्राय नम इत्यादिक्रमेण पंचवक्त्रेषु न्यसेत्। पुनः षडंगानि विन्यस्य पुनः ईशानादिमूर्तिन्यासस्थानेषु तत्रोक्तमनोभवपदं त्याक्त्वा द्वाविणबाणादिपंचबाणपदानि क्रमेण संयोज्य मूर्धादिपूर्वोक्तदशसुस्थानेषु न्यसेत्। पुनः सुभगादिन्यासः। ऐं क्लीं वं स्त्रीं सः। इति पंचतारापुरःसरं सुभगायै० भगायै० भगसर्पिण्यै० भगमालिन्यै० अनंगायै० अनंगकुसुमायै० अनंगमेखलायै० अनंगमदनायै० एताः शक्तीः पंचबीजपूर्व

रामः
 ६३

काः। मूलाधारलिङ्गानां हि हृदयगुललंघिकाभूमध्यमूर्धसु न्यसेत्। पुनः मातृभैरवाष्टमिलितन्यासः। आं सां ब्रह्माण्यै
 अंसं असितांगभैरवाय० ईं शीं माहे श्वर्यै० ईं शिं रुरुभैरवाय० ऊं षूं कौमार्यै० ऊं षूं च उभैरवाय० कूं पूं वैष्णव्यै० कूं पुं
 क्रोधभैरवाय० लं तूं बाराह्यै० लुतं उन्मत्तभैरवाय० सें टां द्वाण्यै० संटं कपालभैरवाय० ओं यौ च्चासुं डापेन० ओं यौ भीष
 णभैरवाय० आं मा ज्ज्वां डिकायै० अं मं संहारभैरवाय० इति दीर्घस्वरबीजपूर्वकं मातृकाष्टकं उक्तबीजपूर्वकं भैरवाष्टकेन स
 ह पूर्वोक्तमूलाधाराद्यष्टसु स्थानेषु विन्यसेत्। पुनः शिरसि मूलमन्त्रं न्यस्त्वा व्याप्यां राक्षसादिकं विन्यस्य भूषणं न्यासं
 कुर्यात्। तस्य कार्त्तिकिरोललाटभूकर्णद्वयअक्षिकद्वयनासिकाद्वयगंडद्वयतालुद्वयदन्तद्वयास्येषु स्वरान्गलकंठपाश्व
 द्वयस्तनद्वयबाहुद्वयकूर्परद्वयपाणि तलतत्पृष्ठनाभिगुह्योरुद्वयजंघाद्वयसंघिद्वयपादलद्वयपादांगुष्ठद्वये
 षुकादिरेफान्तं विन्यस्य अवशिष्टानष्टौ वर्णान्कांचीगैवेयफटकह्रद्रुकुंडलद्वयमौलिषु स्थानेषु वक्ष्यमाणवर्णव्य
 न्यासक्रमेण अंत्यसरान्। सप्तमद्वितीयाष्टमषष्ठां त्यज्चतुर्थपंचमत्तृतीयासराणि वललशसषहद्वयेतानि क्रमेण न्यसेत्।
 एवं भूषणं न्यासः पुनर्ध्यात्वा पुनः ईशानादिभिः पंचमूर्तिभिरंगुष्ठादिषु न्यसेत्। तस्य कारः मूलमन्त्रेण करतलपृष्ठपा
 र्श्वेषु न्यस्त्वा ह्रीं ईशानमनोभवांगुष्ठाभ्यां नमः हेनत्तुरुषमकरध्वजतर्जनीभ्यां० हूं अघोरकुमारकंदर्पमध्यमाभ्यां०

प्र.सं.
६४

ह्रीं वामदेवमन्मथानामिकाभ्यां० त्रंसंज्ञो ज्ञानकामदेवकनिष्ठिकाभ्यां० इति त्रयोदश एकादशपंचमत्तृतीयप्रथमस्वात्म
कभुवने शी पूर्वककरन्यासं कुर्यात्। पुनः षडंगेन च करन्यासं मूलमन्त्रप्रथमकूटेन कृत्वा पुनर्बाणपंचकं न्यसेत्। द्वांशो
षण्वाणां गुष्ठाभ्यां नमः। द्वीं मोहनबाणतर्जनीभ्यां नमः। क्लीं संदीपनबाणमध्यमाङ्गुल्यापवाणाऽनामि। सः संमोहनबा
णकनिष्ठिका। इत्यंगुलिषु न्यस्त्वा मुखेन देहे निरोव्याप्य मूलपुटितमात्रकां विन्यस्य पुनरपि श्रीकंठादिन्यासं कृत्वा मू
र्धाधारहृत्सु मूलमन्त्रवर्णान्यस्त्वा पुनः मूलमन्त्रप्रथमकूटसुक्ता आत्मतत्वे श्रय्ये निपुराभैरव्ये नमः। द्वितीयकूटान्ते
विद्यातत्वे श्रय्ये निपुराभैरव्ये नमः। तृतीयकूटान्ते शिवतत्वे श्रय्ये निपुराभैरव्ये नमः। समस्तकूटान्ते सर्वतत्वे श्रय्ये निपुराभै
रव्ये नमः॥ नाभ्यादि आस्यन्तंगुह्यादिभूमध्यान्तं मूलाधारादिमस्तकान्तं पादादिमूर्धान्तञ्च व्यापकरूपेण तत्त्वन्या
सं कुर्यात्। एवं न्यस्त्वा तत्त्वार्थलसंजयेत्। तत्त्वानि चतुर्विंशति तत्त्वानि। तदर्थं तु द्वादशसंभूय षड्विंशल्लसंजयेदिति स
त्संप्रदायसर्वस्वव्याख्याकारमतम्। अश्वारिकुसुमैः। पलाशकुसुमैश्च त्रिमधुरसिक्तैः। संभूय द्वादशसहस्रं पुरश्चर
णहोमविधिः। षड्विंशल्लसंजपः। षड्विंशत्सहस्रं होमश्चेति विवरणकारमतम्। मन्त्रदेवताप्रकाशिकायान्तु द्वाद
शल्लसंजपः। द्वादशसहस्रं होमश्चेत्युक्तः। मूलग्रंथे प्रपंचसारेऽपि स्पष्टार्थस्तावत्तथैव। अत्र त्रिमधुरनाम॥ सौ द्र

रामः
६४

स्त्रीराज्यानिमित्तितानि।अश्वारिअरति।पुनर्मूलमन्त्रेणप्राणायामं कृत्यानिजाधारराजद्योनिस्थां दिव्यरूपांमनसाउ
 पचारेः समभ्यर्च्य ध्यानविशेषरूपाद्योनिमुद्रां निबध्यात्।तत्प्रकारउच्यते।मूलाधारादारभ्यतान्तेजोरूपिणीं सुषु
 म्नां रंध्रेणमूर्धस्थसहस्रदलपद्मकणिकामध्यस्थषोडशदलमध्यस्थध्रुवचन्द्रबिंबावध्यूर्ध्वनीत्वातत्रस्थध्रुवंदुर्बि
 बगलितवरास्रतधाराप्लावनसमृद्धरूपांपुनर्मूलाधारन्तथैवानयेत्।एवंविधगमागमस्ययोनिमुद्रेतिनित्यातन्त्रेषु
 संज्ञा॥पुनर्बोह्ययोनिमुद्राञ्चविपुरसुंदरीविधानेबध्यमाणांप्रदर्श्यपुनर्बोह्यपूजार्थेनवयोनिचक्रप्रकारउच्यते।वन्त्रेः
 पुरहितयवासवयोनिमध्यसंबंधवन्तिवरुणेशसमाश्रिताश्री॥देव्यर्चनायमुनिमिर्विहितंपुरैवल्लोकेसुदुर्लभमिदं
 नवयोनिचक्रम्॥अस्यार्थः।प्रथमंप्रागग्ररूपेणत्रिकोणं विलिख्यपुनस्तन्मध्यत आरभ्यप्रागग्रेणैव सकत्रिकोणं वि
 लिख्यतस्यत्रिकोणस्यमध्यतः।प्रथमत्रिकोणाग्रदुपरिद्व्यंगुलमानं विसृज्यतत आरभ्यपश्चिमाग्रं ईशानाग्निवरण
 गताग्रंप्रथमत्रिकोणप्रथमरेखायाः।बहिर्निर्गतंचसंधिवर्मसंयुक्तंचरकंत्रिकोणं विलिखेत्।एवंविलिखितेअष्ट
 दिक्षुअष्टकोणानिमध्यैरकञ्चसंभूयनवयोन्योजायन्ते।अथवाप्राचीदिग्रेणलिखितमिदञ्चक्रमेवप्रतीचिदिग
 ग्रेणविलिखेदित्येकेषांमतम्।पुनर्मध्ययोनेस्त्रिषुकोणेषुत्रिपुराभैरवीमन्त्रस्यबिखंडेणेकैकं विलिख्यअवशिष्ट

प्र.सं.

६५

एकोणेषु त्रिपुरागायत्री वर्णान्निशस्त्रिशो विलिखेत्। तद्दुहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य तेषु अष्टभैरवबीजानि च अष्टमातृ
 बीजानि च विलिखेत्। ह्रस्वस्वराः सविंदुकाः। भैरवबीजानि दीर्घस्वरामातृ बीजानि पुनस्तद्दुहिर्दलं विलिख्य तस्मिन्मा
 तृकावर्णैः संवेष्ट्य तद्दुहिं श्वतुरग्रं विलिख्य तत्कोणेषु मूलमन्त्रस्य मध्यमखंडं विलिखेत्॥ त्रिपुरादेवी त्रिदाहे कामेश्व
 री च धीमहितन्त्रः क्लिन्नः प्रचोदयात्। इति गायत्री मन्त्रः। एतत्सर्वं विवरणकारैरुक्तं एवं नवयोनिचक्रप्रकारः। अथ पू
 जाविधिः॥ वामाये० ज्येष्ठाये० रौद्रिकाये० अंबिकाये० इति चतस्रः। पीठस्य प्रागादिदलके सरेषु इच्छाये० ज्ञानाये० इति पा
 र्श्वद्वये क्रियाये० इति मध्ये कुब्जिकाये० बह्वै० विषयै० दूतयै० इति वाखादिकोणदलके सरेषु सर्वानंदायै इति मध्ये च
 एवं पीठं संपूज्य तदपरि नवयोनिचक्रं प्रतिष्ठाप्य तन्मध्ये शुद्धोदकैः कलशं निधाय तस्मिन्समावाह्य देवीमावरणैः
 सह संपूजयेत्। सर्वत्र कलशयन्त्रोक्तस्थले कलशैर्विना केवल यन्त्रेऽपि पूजयितुं शक्यते इति संप्रदायः। प्रथमं प्राङ्मुख्य
 योन्योरन्तराले ह्यै परगुरुभ्यो नमः। ह्रसै अपरगुरुभ्यो नमः। ह्रसै परापरगुरुभ्यो नमः। इति प्रथमकूटपुरःसरं समर्च
 येत्। प्राक्पश्चिमतस्तेषामासनक्रमः। पुनरंगैर्वाग्भवं खंडकतैराग्नेयादिषु पुरतो नेत्रं दिश्वल्लं। पुनः द्वां शोषण
 बाणाय ह्रीं मोह न बाणाय क्लीं दीप न बाणाय ब्रूं ताप न बाणाय सः मादन बाणाय सतां श्वतुरो बाणाय नमः। अथ योनेरभिः

समः

६५

१ क्रोशमैरवाय

पंचममग्नकोणे च समर्चयेत्। पुनः सुभगायै। भगायै। भगसर्पिण्यै। भगमालिन्यै। अनंगायै। अनंगकुसुमायै। अनंग
मेखलायै। अनंममदनायै। एताः शक्तयः इतराः स्वष्टयोनिषु। तद्बहिर्दलकेसरेषु मातृमित्रिचंडिकान्ताभिः समर्चये
त्। तद्दलेषु तद्गर्भमिरष्टमैरवैः। असिन्तागमैरवाय रुरुमैरवाय चण्डमैरवाय उन्मत्तमैरवाय। कपालीमैरवाय भी
षणमैरवाय संहारमैरवाय इति। तद्बहिर्दिन्द्रादिभिः समर्चयेत्। एवं न्निपुराणपूजाविधिः। अथ प्रयोगविधिः। अष्ट
भस्त्रच्छभूषो धरणिमयग्रहे वाग्भवं लक्ष्ममेकं योजय्यात् तद्दं शांशं विहितं हुतविधिर्मन्त्रजप्रांजनादिः। काव्यै नानार्थै
रुतैर्भुवनमखिलमापूरयित्वा स्वकीयेर्मारात्वा विह्वलाभिः। पुनरयमनिशं सेव्यते सुंदरीभिर्तिरि। धरणिमयग्रहञ्च
तुरां। वाग्भवं प्रथमकूटञ्च तुरश्रे स्थित्वा वाग्भवं लक्ष्मं सज्जत्वा दशांशं पूर्वोक्तपलाशकुसुमैरश्वारिकुसुमैश्च हुनेत्। त
स्मादुक्तफलं स्यादित्यर्थः। प्रयोगान्तरं। रक्ताकल्यारुणतरुदुकूलार्तवालेपनाद्व्योमौनीभूषणानि सुखनिविष्टोजपेन
क्षमेकं बीजं मन्त्रीरतिपतिमयं प्रोक्तं होमावसानं योसौ लोके ससुरमनुजैः। सेव्यते पूज्यते च। अस्यार्थः। भूग्रहे स्थित्वा
उक्तवस्त्रादियुक्तः। कामबीजाख्यं द्वितीयकूटं पूर्वप्रोक्तं तदेव होमादियुतं लक्ष्मं सज्जयात्। होमद्रव्यन्तु पूर्ववदेव तत्र
आर्तवं प्रसूनम्। धरापवरके तथा जपतुल्यं सत्यं मनुंसुशुक्लकुसुमांशुकाभरणलेपनाद्व्योमौनीवशी। अमुष्य वदनादना

५ सं-
६६

रत्नतयोश्चरेद्भारतीविचित्रपदपद्धतिर्भवति चास्मलोकोक्तेः। इति धरा पवरकञ्चतुरस्रस्तस्मिंस्थित्वा तृतीयकूटं संज-
येत्। उक्तवेस्त्रादियुतः पुनः प्रागुक्तवदेव होमं च कुर्यात्। द्रव्यञ्च प्रागुक्तवदेव प्रयोगान्तरं। पलाशपुष्पैर्मधुरं नयात्
होमं विदध्या दयुतावर्धियः। सरस्वतीमंदिरमाशु भूयात्सौभाग्यलक्ष्म्योश्च समन्त्रजापी। इति अत्र त्रिमधुरं नाम सौ-
दहीराज्यानि। अयमर्थः। त्रिकूटरूपेण त्रिपुरामन्त्रेण त्रिमधुरयुक्तैः। पलाशकुसुमैरयुतं हुनेत्। तत्र मन्त्रजापीति
सर्वत्र होमान्ते होमसंख्यन्तमन्त्रं जपेदित्यर्थः। प्रयोगान्तरं। राजीकरं जाश्वशमीवदोत्यैः समिद्धैर्विल्वभवप्रसू-
नैः। त्रिः स्वादुयुक्तैर्हवनक्रियासु नरेन्द्रनारीनरंजनी स्यात्। इति राजीकटुककरंजं पुंकशमीवन्ति। त्रिः स्वादुपूर्व-
कमधुनयम्। अयमर्थः। त्रिपुरामन्त्रेण एतैः पंचमिर्द्रव्येण संभूय अयुतं हुनेदिति। प्रयोगान्तरम्। मालतीवकुलजै-
र्दलहलैश्चंदनां भसिष्यने निमज्जितैः। श्रीकरीकुसुमकैर्हृतक्रियासैव चाशु कविताकरीमता मालती शिचशेण
पंक। वकुलं मे किंद्री करि कुसुमं विल्वकुसुमं कंदं वमिति केचित्। दलहलैरिति विकसितैरित्यर्थः। एतैर्मालत्या-
दिजैस्त्रिभिः कुसुमैश्चैदं न पंकसिक्तैः संख्यानुके सह संख्यादिति न्यायेन प्रत्येकं सहस्रं संख्यां हुनेदित्यर्थः। प्रयोगा-
न्तरम्। अनुलोमविलोममन्त्रमध्यस्थितसाध्या हूयुतं प्रजप्य मन्त्रीपटुसंयुतया जुहोतुराज्या नरनामि नरपानूवशे वि-

रासः
६६

धातुम्। इति पटु लवणं राजिकटुकाभयमर्थः। अनुलोमेन तृतीयबीजान्ते साध्यनाम वशं कुर्वीति। पदयुक्तं संयो-
 ज्य पुनः। प्रतिलोमेनापि मन्त्रं जप्त्वा उक्तद्रव्यद्वयेन प्रत्येकं सहस्रसंख्यं हुनेदिति प्रयोगान्तरम्। मधुरवयेण सह वि-
 ल्वजैः फलैर्हवनक्रियासु जनतानुरंजनी। अपि सैव साधकसिद्धिदायिनी दिनशो विंशत्येकमला करीमता। अत्रा-
 पिसंख्यानुक्ते सहस्रमिति न्यायात्। सहस्रसंख्यः प्रयोगान्तरं खडैः। सुधालतोत्थैस्त्रिंशत् मधुरसिक्तैर्जुहोतुमन्वितम्।
 सकलोपद्रवशांस्तैज्वरापस्तृक्प्रागोदनाय वशी सुधालता शिन्तिलं सुधालता खडैर्हुनेदित्यर्थः। प्रयोगान्तरं। फ-
 लैर्बिल्वप्रसूतैस्तदभिनवदलैरक्तवाराहिपुष्पैः। प्रत्येकं बंधुजीवैररुणसरसिजैरुत्पलैः। कैरवाहैः। नंद्यावतैः। सकुंद-
 र्पतरु कुंसुमैः। पाटलीनागपुष्पैस्वामुकैरिंदिरायैर्जुहोतुमिति दिनशः। सर्पिषा पायसेन रक्तवाराहिशो निलपन्नैर्वंधु-
 जीवं। उच्चिच्चिलन्तं नृपलं नतैर्लपूकैर्वंधुपलं। कुंदं कुरुत कति। नृपतरुकोर्णैः पाटलिपातिरिनागं नागपुष्पमेव
 । सतैश्च तु देशभिर्हुनेत्। प्रत्येकं सहस्रसंख्यायां दिनशः। सर्पिषा पायसेन च हुनेत्। प्रयोगान्तरम्। मूलाधारात् स्पृशन्तीं शि-
 खिपुरपुटवीतां प्रभां विद्युदाभाभार्कात्तन्मध्यगो द्वैः स्तवदमृतमुच्चाधारात् सन्मयैः संपूर्यमाणं निभुवनम-
 खिलं तन्मयत्वेन मन्त्रीध्यायन्मुच्येत वै रूप्यतदुरितजरारोगदारिद्र्यदोषैः। अस्यार्थः। मूलाधारात्। पद्मोणरूपान्निर्ग-

प्र.सं.
६७

च्छन्तीं प्रभांमूर्ध्वगतार्कमंडलमध्यगतें दोर्मंडलात्स्रवदस्मत्तमु चाधारयात्रिपुरामन्त्रमय्यात्रिभुवनं सं पूर्यमाणं ध्यायेत्। तस्मादुक्तफलं स्यादिति। प्रयोगान्तरम्। वहेर्विबद्धयपरिवृताधारसंस्थं समुद्यद्वालाकारं भस्वरगणसमावेशितं वाग्मवाख्यं वाण्यास्त्रीया दूदनकुहरात्सन्ततं निःसरंतीं ध्यायेन्मन्त्री प्रततकिरणप्रावृतं दुःखशान्त्यै। अस्यार्थः। मूलाधारस्थ षट्कोणपरिवृतं सूर्यप्रभं बन्धिः। षोडशस्वरपरिवृतं ज्ववाग्मवाख्यं प्रथमकूटं ध्यात्वा तत्सुषुम्भारं ध्रुवमार्गेण गमना गमानुसंधानं कृत्वा पुनस्त्रीया दूदनां निःसृजेन वाग्मवेन सह प्रततकिरणप्रावृतं तन्निभुवनं ध्यायेत्। प्रयोगान्तरं हृत्पद्मस्थितं मानुबिंबविलसद्यो न्यन्तरालोदितं मध्यहार्कसमप्रभं परिवृतं वर्णैः। कभाद्यन्तर्गैः। ध्यायन्मन्त्रशराजबीजमखिलब्रह्मांडविशोभणं राज्ञैश्चर्यविनिंदिनीमपिरमांदत्वा जगद्रंजयेत्। अस्यार्थः। हृत्पद्मद्वयादशदलाकारं ध्यात्वा तन्मध्ये स्थूलवृत्ताकारं मानुबिंबं तन्मध्ये त्रिकोणं च ध्यात्वा तन्मध्ये कामबीजाख्यं मध्यमकूटं ककारादिभकारान्तैर्वर्णैर्युग्मशः। कंभं खं बं गं फं षं पं दत्त्वेवं प्रकारेण वेष्टितं ध्यायेदिति। प्रयोगान्तरम्। मूर्ध्नी शहादशान्तोदितशशधरबिंबस्थ योनौ स्फुरन्तं संव्रीतं व्यापकार्णैर्धवलरुचिमकारस्थितं बीजमंत्यम्। ध्यात्वा सारस्वता ह्यास्मत्तजललुलितं दिव्यकाव्यादिकर्तानित्यं ह्येनापमृत्कग्रहदुरितविकारानि हंत्या शुभं मन्त्री। अस्यार्थः। प्रथमं मूर्ध्वधारभ्य उपरि द्वादशांगु

रामः
६७

लान्तेकल्पार्कमध्यस्थितं प्रण बेंदु बिंबं स्मृत्वा कारं ध्यात्वा तन्मध्ये त्रिकोणं ध्यात्वा तन्मध्ये प्रायमस्वराक्षरसंयक्ता
 दिक्षकारान्तेर्वर्णैर्वृतं धवलरुचिमंतं शाक्तेयं कूटं सारस्वतामृतलुलितं च ध्यायेत्। इति प्रयोगान्तरं। योनौ परिभ्रमन्
 कुंडलीरूपिणीं तारतामृतद्रवमुच्चानिजतेजसैव। व्योमस्थलं सकलमप्यभिपूर्यतस्मिन्नावेश्यमं सुवशयेद्वनिताम्
 नरांश्च। अस्यार्थः। मूलाधारे त्रिकोणमध्येत्रिकूटसमुदायरूपिणीं त्रिपुरां स्वीयतेजसा परिभ्रमणात्। कुंडलाकारं ध्यात्वा
 अरुणा मृतयुतानिजतेजसा सकलं व्योमस्थलञ्च अभिपूर्य अखंडरूपे तस्मिन् तेजसि स्वं नारीं नरांश्च स्थितां ध्यायेदिति
 प्रयोगान्तरम्। गुह्यस्थितं वामदक्षबीजं जपारुणं रक्तसुधास्रवंतं। विचिंत्य तस्मिन् विनिवेश्य साध्यं वशी करोत्येष
 विदग्धलोकः। अस्यार्थः। मूलाधारे त्रिकोणं विचिंत्य तस्मिन् मदनबीजाख्यं मध्यमबीजमरुणाकाररतामृतवर्षिणञ्च
 ध्यात्वा तस्मिं स्थितं साध्यञ्च स्मृत्वा अनया भावनया विदग्धलोकः। साध्यं वशी करोति वाशब्दसमुच्चये इति प्रयोगा
 न्तरम्। अंत्यं बीजमयेंदु कुंदधवलं संचिंत्य चित्तां बुजेत द्रुतां धृतपुस्तकाक्षवलयं देवीं मुहुस्तन्मुखात्। उद्यन्तं निखि
 लाक्षरं निजमुखेनानारसस्तोतसाद्विर्यन्तं च निरस्तं संसृतिभयोभूयात्सवाग्वल्लभः॥ अस्यार्थः। हृदयां बुजेत् तृतीयकूट
 शाक्तेयं बीजं इंदुधवलरूपं संचिंत्य तन्मयीभूतां देवीं पुस्तकाक्षवलयधारिणीं ध्यात्वा पुनस्तन्मुखादुद्यन्तं निखिलाक्ष

प्र. सं. ६८ रज्ज्वध्यात्वा पुनस्तन्निरिवलाक्षरं निजमुखे नानारसोत्सो तस्य निर्योत्त ज्ज्वध्यात्वा स वाग्बल्लभो भवेत् ॥ अथ प्रसंगात् धारणा
 सरस्वती मन्त्रोऽपि लिख्यते। अनिराकरण ऋषिः। अनुष्टुप् छंदः। धारणा सरस्वती देवता। ध्यानं सुरासुरा सेवित पादपंकजा
 करे विराजत्कमनीय पुस्तका। विरिंच पत्नी कमलासनस्थिता सरस्वती नृत्यतुवाचि मे सदा। नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्वनि
 राकरणं धारयिता भूया संकर्णयोऽश्रुतं ममा ज्योऽध्वं ममा मुष्य ॐ ॥ इति मन्त्रः॥ अनेन ज्वलादि प्राशनं सरस्वत प्रदं इदमपि प्र
 संगं लिख्यते। नकुली सरस्वती मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः। गायत्री छंदः। नकुली सरस्वती देवता। विकासिभाजि हृत्य दोष्यिता
 सुक्ता सदायिनी परवाकस्तंभिनी नित्यां स्मरामिन कुली सदा। ऐं बोष्ठापि ध्यामान कुली दंतैः। परिदता पविः। क्लीं सर्वस्ये वाचं ई
 शानाचारुमामिह वादयेत्। सौः सौः क्लीं ऐं इति मन्त्रः। मं वैर्यं स्तैः। समस्तैश्च पंचांगानि। अनेन मन्त्रेण दंतैश्चैकैक मक्षरं अं
 गुष्ठेन क्रमेण न्यसेत्। वादसामर्थ्यं भवेत्। अथ प्रसंगा देवकल्यान्तरोक्तोऽपि परा सरस्वती मन्त्रोऽपि लिख्यते। ब्रह्मा ऋषिः। गा
 यत्री छंदः। परा सरस्वती देवता सौः हृत। सौः शिरः इत्याद्यंगानि। अकलं केशशांका मान्यसा चंद्रकलावती। मुद्रा पुस्तल स
 द्वाला पालुमां परमा कला। सौः इति मन्त्रः। सरस्वत फलप्रदः॥ अथ सरस्वती मन्त्र प्रसंगात् कल्यान्तरोक्तवाला सरस्वती म
 न्नोऽपि योग्यतावशा लिख्यते। ब्रह्मा ऋषिः। गायत्री छंदः। श्रीबाला सरस्वती देवता। ऐं बीजं क्लीं शक्तिः सौः कीलकम्। ऐं हृत

रामः
 ६८

क्लीं शिरः सौः शिरवारेंक वचं दत्त्याद्यंगं अरुण किरण जालैरंजिताशावका शाविधन जपवटी का पुस्तकाभीतिहस्ताइतरकरव
 राक्यापुल्लकल्हारसंस्थानिवसतुहृदि बालानित्यकल्याणरूपा। ध्यानान्तरम्। मालासृणी पुस्तकणशहस्तां बालां विकां श्रील
 लिताकुमारीं। कुमारकामेश्वरकेलिलोलां नमामि गौरीं नववर्षे वे श्यां रें क्लीं सौः सौः क्लीं रें इति मन्त्रः। विद्याप्रधानोयं मन्त्रः। अ
 थ मन्त्रसारोक्त बालाक्षरी मन्त्रश्चात्र योग्यतावशं लिख्यते। ब्रह्माक्षरः। नृचिक्छं दः। ब्रह्मावाग्देवी देवता रें हृत्। रें शिरः।
 इत्याद्यंगानि साक्षसंज्ञं च वरदाभयपुस्तकोद्यत्। बाहामुयुग्मनयनाममलांबुसंस्थां अक्छांगरागवसनापयनां नमामि
 बालेन्दुमौलिमनिशं वचसामभीशां रें क्लीं सौः इति मन्त्रः। सारस्वतफलप्रधानोयं मन्त्रः। असुरन्यासः। आधारहस्तुषम्वारंध्रे
 ष्वपि विन्यसेच्च वर्णान्। दशलक्षजपः। निमधुरसिक्तैः। पालाशपुष्पैर्वा च तसिक्तैस्त्रिलैर्वा अयुतं पुरश्चरणाहोमः। अथ पू
 जाविधिः। प्राङ्मातृका पटले मातृका विधानोक्तवत्। पीठं संपूज्य तस्मिन्नावाह्यसमर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। बुध्यै
 मे धायै प्रज्ञायै प्रभायै प्रतिभायै च त्वै विद्यात्येवाण्ये आभिर्द्वितीयावृत्तिः मातृभिस्तृतीया। इन्द्रादिभिश्चतुर्थी वज्रादि
 भिः। पंचमी अथ प्रयोगः। तोयोथ जानुद्वयसे स्थितः सन् चिक्छं देवीं विविक्खं संस्थां विद्यां प्रजप्यानि यने नभक्त्या सहस्रसंख्य
 दिनशो नरोयः। गंगाप्रवाहं प्रतिमास्य वक्त्रां निर्घीति विद्या निरिदलार्थं दात्रा प्रयोगान्तरम्। ब्राह्मी वचा कणनिशामय पंच

३-सं- गव्यं संपाचितं प्रतिजपेद्युतं च तंतर्ग भिण्यथो लिह तु वाग धिपांधियासासर्व। जमूर्नितगुणान्तनयंप्रसूते। अस्यार्थः
 ६- ब्राह्मी ब्राह्मी संज्ञमेव वा वशपुकणातिप्यलिनिशामंजल। आमयंशे कंडनिरकोटं। प्रयोगान्तरं। इदमेव दिने दिने नो
 दो उपरागेष्वथवानिशेशभान्योः। लिहतां मुखतो गिरामंधोशा प्रतिनिर्यातिमहा प्रवाहरूपा। प्रयोगान्तरम्। श्रीवृक्षपुष्पै
 रथवासविद्धिः। सहस्रमोर्गौहवनक्रियैषा। कवित्वसौ भाग्यमहासमृद्धिर्लक्ष्मीप्रदायारविमासतोर्वाक्। श्रीवृक्षं बीजं प्र
 योगान्तरम्। दिनशः शितधीर्मेनुवर्ष्यमसुं प्रतिगृह्य करे प्रतिजप्य जलं वचसामधिपेति धिया कलयं न्यपि त्रेत्कवितास्य
 भवे विराट्संख्यानुके सहस्रमिति न्यायात्सहस्रसंख्यं जपेदित्यर्थः। प्रयोगान्तरम्। सलिलेथगतो हृदयद्वयसेरविविं
 बगता प्रविचिंत्यमनुं। त्रिसहस्रमनुद्दिनशः। प्रजपेत्कविं रवभवेत्सुतवत्सरतः। प्रयोगान्तरम्। मन्त्रेणानेनरं पुं व
 ह्मीपत्रं प्रभक्षयन्। न विस्मरति मेधावी श्रुतान्वेदो गमानसौ। ब्राह्मीपत्रं। ब्राह्मी संज्ञमेव। प्रयोगान्तरम्। कणा वचां
 वाधार्त्री बांजघ्रास्या देहि नागमे। अनेडमूकोपिनरः। सर्वज्ञस्यान्तसंशयः। कणातिप्यलिवचा वशंपुधा नीनैल्लिका
 मि। अथ बालामन्त्रप्रसंगात्। कल्यान्तरोक्तं बालाचक्रं लिख्यते। बिंदुविकोणवृत्तचक्रबहिः। षट्कोणवृत्तकंपश्चाद
 षट्कलं षट्कं बालाचक्रं विधीयते। अथ बालामन्त्रप्रसंगात्। वाग्भवबीजमपि मन्त्रसारोक्तमत्र लिख्यते। ब्राह्माक

राम
 ६-

पुरश्चरणार्थं

षिः नरचिच्छंदः। वाग्देवी देवता ऐं ह त् ऐं शिरः। इत्याद्यगानि। धवलनलिनराज चंद्रसंस्थां प्रसन्नां धवलवसनभूषामा
 त्यदेहान्निनेनां। कमलयुगावराभीत्कल्लसद्वाहुपद्मांकुमुदरमणचूडां भारतीं भावयामि ऐं मिति मन्त्रः। द्वादशलक्षज
 पः। विमधुरसिक्तैः। श्वेतपद्मैः। दर्शां रंजुहयात्सारस्वतफलप्रधानोयं मन्त्रः। मातृकावत्पूजाविधिः। अथवालादिमं
 न्नप्रसंगात्। महाबालाविपुरसुंदरीमन्त्रः। कल्यान्तरे दृष्टश्च लिख्यते। आनंदभैरवऋषिः। देवीगायत्री छंदः। श्रीमहा
 विपुरसुंदरी देवता ऐं बीजं। क्लीं शक्तिः सौः कीलकं। ऐं ह्रीं श्रीं ऐं ल्कीं सौः श्रीमहाविपुरसुंदरी ह्रीं सर्वज्ञायै ह्रीं द्रुदयाय
 नमः। ऐं मित्यादि ह्रीं मित्यन्त नित्यतल प्राये ह्रीं शिरः। ऐं मित्यादि ह्रीं अनादि बोधायै हूं शिखा ऐं मित्यादि ह्रीं स्वनक्षत्रैश्चैक
 नचय हं मित्यादि ह्रीं अनुलुप्रशत ये हौं नेत्रं ऐं मित्यादि ह्रीं अनन्तशक्तये हः। अस्त्राय फट्। ध्यानं। सकुंकुमविलेयनामनि
 कचविकस्तूरिकांसमंदं हसितेक्षिणांसं शौरचापपाशांकुशां। अशेषजनमोहिनीमरुणामात्यभूषां वरां जपाकुसुमभा
 सुरां जपविधौ स्मरेदं विकाम्। ध्यानानन्तरम्। चतुर्भुजे चंद्रकलावतं सेकुचानने कुंकुमरागशोणे। पुंड्रे क्षुपाशांकुशपु
 ष्यबाणहस्ते नमस्ते जगदेकमाता हेमाद्रौ हेमपीठस्थितिमखिलमुरैरीड्यमानां विराजत्युष्ये विष्वासपाशांकुशकर
 कमलारक्तवेषातिरक्तां दिस्सूयद्भिश्चतुर्भिर्मणिमयकलशैः पंचशक्त्यंचितैस्सर्वज्ञैः। कुप्राभिषेकां भजत भगवती भू

प्र.सं.
७०

ति दामंत्ययामे। कण्ठं लह्नीं हसक हलह्नीं सकलह्नीं। इति मन्त्रः। ऐश्वर्यफलप्रधानोयं मन्त्रः। खंडनया दो बाला बीजनयं
क्रमेण योजयेद्वा। सर्वे ते श्री बीजं योजयेद्वा उभयमपि योजयेद्वा अथ त्रिपुरसु दसि मालामन्त्रप्रदर्शनं क्रियते। मालामन्त्र
स्य। वरुणादित्य ऋषिः। गायत्री छंदः। ललिता देवता ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः नमस्त्रिपु० नमस्ते स्वाहा सौः क्लीं ऐं श्रीं ह्रीं ऐं एषा विद्या
महासिद्धिदायिनी स्मृतिमान्नतः। अग्निवातमहासो भेराजराजस्य विष्णुवे लुंठ केतस्कर भये संग्रामे सलिलप्लवे। समुद्रयान
विष्णो मे भूत प्रेतादिके भये डाकिनी पूतनाय सरसः। कूष्माण्डजे भये। अपस्मारज्वरव्याधि मृत्युन्मादादि जे भये। मित्रभेदे
ग्रहभये व्यसने वा मिचारके अन्येषु पिच दोषेषु मालामन्त्रं स्मरेन्नरः सर्वो पदव विनिर्मुक्तः। सा सच्चि वसमो भवेत्। आप
क्ता लेनित्य पूजां विस्तारं कर्तुं मक्षमः। एकवारं जपे देवं सर्वपूजाफलं लभेत्। इति श्री विद्या मालामन्त्रः। नमो दास्तु। शक्ति मा
ला पंचधा स्याच्छिवमाला चतुर्दशी द्वंद्वमाला चतुर्दशकस्या देवं पंचदशकमात्। एकैकललितामन्त्रवर्णादभ्युदिता इमा
शुद्धानमोन्ता स्वाहान्तास्तपोणान्ता जपे तिकाः। प्रपतयः। पंचधा स्युर्माला सुनिखिलास्वपि मालामन्त्रो महाभागः सर्वसि
द्धिप्रदायकः। एकत्रिंशत्कहस्त्राणि स्त्रिलोकी मोहनसमः। शुद्धासंबुद्धिमान्नास्याज्जपस्तेन विधीयते। नमसा पूजनं देवी रामः
पादुकां पूजयामि वा स्वाहेति होम रचना तर्पयामीति तर्पणमन्त्रं यद्वंद्वसमायोगस्ततिरुक्ता तु पंचमी नमस्याहा ह्ये प्राप्ते मंत्रुधिः ७०

संप्रदानकं तर्पणे तु द्वितीयास्या ज्जपेत्सं बुद्धिरेव सा शिवमाला पंचके पुलिंगान्तनिर्देशः। नमस्त्रिपुरसुंदर इति मिथुनमा
 ला पंचके ल्ली पुलिंगान्तनिर्देशः॥ अथ श्रीविद्यापुरश्चरणाविधिः। षट्त्रिंशत्संजपेत्। पंचदशलसंवाजयेत्। द्वादश
 लसंवाजयेत्। नवलसंवाजयेत्। त्रिसधुरसिक्तैर्जपाकुसुमैररुणकरवीरैश्च दशांशं पुरश्चरणाहोमः। नित्यशो वै श्वदेवं
 ते त्रिमधुरसिक्तैरेनैर्मन्त्रान्ते पंचप्राणाहुतिमन्त्रान् संयोज्य पंचाहुतिः। कुर्यात्॥ अथ कल्पसूत्रोक्तप्रकारेण श्रीविद्याच
 क्कपूजाविधिर्लिख्यते। आदौ महागणपतिपूजां कृत्वा। गंगणपतये नमः। इति गणेशमर्चयेत्। पश्चान्निपुराकृष्ट्यादिकं
 विन्यस्य ध्यात्वा। अथ पीठपूजा ऐं श्रीं श्रीं अमृतां भो निधये नमः। रत्नद्वीपाय नमः। नानावृक्षमहोद्यानाय॥ सन्तानवाटिका
 यै॥ कल्पकवाटिकायै॥ हरिचंदनवाटिकायै॥ मंदारवाटिकायै॥ पारिजातवाटिकायै॥ कदंबवनवाटिकायै॥ विल्ववनवा
 टिकायै॥ पुष्परागरत्नप्राकाराय॥ पद्मरागरत्नप्राकाराय॥ गोमेदकरत्नप्राकाराय नमः। वज्ररत्नप्राकाराय॥ वैडूर्यरत्नप्राका
 राय॥ इन्द्रनीलरत्नप्राकाराय॥ मुक्ताफलरत्नप्राकाराय॥ मरुकरत्नप्राकाराय॥ विद्रुमरत्नप्राकारायः। माणिक्यमंडपाय
 नमः। सहस्ररत्नस्तंभमंडपाय॥ अमृतवापिकायै नमः। आनंदवापिकायै नमः। विमर्शवापिकायै॥ बालातपोद्वाराय नमः।
 चन्द्रिकोद्वाराय नमः। महाशृंगारपरिखायै नमः। महापद्माट्यै नमः। चिन्तामण्द्वाराय नमः। पूर्वाम्नायमयपूर्वद्वाराय

प्र सं.

१९

नमः। दक्षिणाङ्गाय नमः दक्षिणद्वाराय नमः। पश्चिमाङ्गाय नमः पश्चिमद्वाराय नमः। उत्तराङ्गाय नमः उत्तरद्वाराय नमः। महाम
 णिमयवेदिकायै नमः। स्तूपदीपवलयानमः। महासिंहासनायः। ब्राह्ममयैकमंचपादाय नमः। विष्णुमयैकमंचपादाय नमः। रुद्रमयैकमंचपादाय नमः। ईश्वरमयैकमंचपादाय नमः। सदाशिवमयफलकाय नमः। हंसतूलिकायै नमः। हंसतूल
 महोपधानाय नमः। कौसुंभास्त्राणाय नमः। पुनः विभूत्यै नमः उन्नत्यै नमः कांत्यै नमः हृष्ट्यै नमः कीर्त्यै नमः। संनत्यै नमः।
 व्युष्ट्यै नमः। उक्त्यै नमः कृत्यै नमः एता नवशक्तयः ऐं ह्रीं श्रीं इति उक्तसर्वमन्त्रादौ योन्यम्। पुनर्मध्ये महात्रिपुरसुन्दर्य
 सनाय नमः हृदयारविंदस्थानानारत्नखचितस्वर्णमयमंडपेश्रीचक्रांकितमरुणतामरसपद्मरूपयोगपीठंकल्पयामि।
 इति गंधपुष्पाक्षतैः पीठमभ्यर्च्य। तदुपरि चक्रं वक्ष्यमाणश्लोकोक्तप्रकारेण प्रतिष्ठाप्य पुनश्च क्रमध्वे देवीमावाहयेत्।
 तत्प्रकारः। ऐं त्रिपुरादेवि विद्याहेक्लीं कामेश्वरी च धीमहि सौः तर्जक्लिन्ने प्रचोदयात्। महापद्मवतान्तस्थे कारणानंदविग्र
 हो सर्वभूतहिते मातरे ह्येहि परमेश्वरि इत्यन्ते मूलमन्त्रमुक्ता देवीमावाह्य आवाहनादिषण्मुद्राः। प्रदर्श्य पुनरावरणपूजा
 मारभेत अग्नीशा सुरवायुकोणेषु मध्ये दिक्षु च प्रागुक्तसर्वज्ञादिषडंगशक्तिरभ्यर्च्य त्रिकोणमध्ये कामेश्वर्यान् श्रीयादुकां
 पूजयामि भगमालिन्यं वा श्रीपा० नित्यक्लिन्नां वा० भेरुंडां वा० वह्निवासिन्यं वा० महाविद्येश्वर्यं वा० शिवदुष्यं वा० न्वरितां वा०

रामः

१९

कुलसुदंर्यं वा० नित्यं वा० नीलपताकिन्यं वा० विजयां वा० सर्वमंगलां वा० ज्वालामालिन्यं वा० चित्रां वा० माहानित्यापरमेष्व
 र्यां वा० ऐं ह्रीं श्रीं मिति मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यम्। एवं समभ्यर्च्य पुनः प्रथमचतुरस्रे। अणिमासिध्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि।
 धिमासिध्यं वा० महिमासिध्यं वा० ईशित्वसिध्यं वा० वशित्वसिध्यं वा० प्राकाम्यसिध्यं वा० भुक्तिसिध्यं वा० इच्छासिध्यं वा०
 प्राप्तिरसिध्यं वा० सर्वकामसिध्यं वा० पूर्ववत् बीजनत्रयमादौ सर्वत्र योज्यम्। पुनर्द्वितीयचतुरस्रे ब्राह्म्यादिमहालक्ष्म्यं तैवी
 जत्रयेण सह समभ्यर्च्य पुनस्तृतीयचतुरस्रे सर्वसंक्षोभिणीमुद्राशक्त्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि सर्वविद्रावणा मुद्रा० स
 र्वाकर्षणी० सर्ववशं करणी० सर्वोन्मादिनी० सर्वमहांकुशमुद्रा० सर्वखेचरी० सर्वबीज० सर्वयोनि० सर्वत्रिरवंदिनी मुद्रा
 शक्त्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। इति सर्वम्पूज्य बीजनत्रयं सर्वत्र योज्यम्। त्रैलोक्यमोहनचक्रस्वामिनि त्रिपुरां वा श्रीपा०
 प्रगटयोगिन्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। इति चक्रनायिकान्त नदावरणे पुरतः समर्चयेत्॥ इति प्रथमा वरणम्। षोडशद
 ले। कामाकर्षिण्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। बुद्ध्याकर्षिण्यं वा० अहंकाराकर्षिण्यं वा० शब्दाकर्षिण्यं वा० स्पर्शाकर्षिण्यं
 वा० रूपाकर्षिण्यं० रसाकर्षिण्यं० चिताकर्षिण्यं० धैर्याकर्षि० स्मृत्याकर्षिण्यं० नामाकर्षि० बीज्याकर्षिण्यं वा० आत्माकर्षि
 ण्य० अमृताकर्षिण्यं० शरीराकर्षिण्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। बीजनत्रयं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यम्। सर्वांशपरिपूरकच

प्र.स. ७२ कस्वामिनित्रिपुरेश्वर्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। गुप्तरयोगिन्यं वा० इति चक्रनायिकासमर्चयेत्। इति द्वितीयावृत्तिः।
 अष्टदले। अनंगकुसुमां वा श्रीपादुकां पूजयामि। अनंगमेखलां वा० अनंगमदनां वा० अनंगमदनातुरां वा० अनंगरेखां वा० अनंगवेरिगिन्यं वा० अनंगकुशां वा० अनंगमालिन्यं वा श्रीपादुकां० बीजत्रयमन्त्रादौ योज्यं सर्वसंशोभणचक्रस्वामिनित्रिपुरासुंदर्यं वा श्रीपा० गुप्तरयोगिन्यं वा श्रीपा० इति तृतीयावृत्तिः। अन्वये सर्वसंशोभिष्यं वा० सर्वविद्राविष्यं वा० सर्वाकर्षिष्यं वा० सर्वाल्हादिन्यं० सर्वमोहिन्यं वा० सर्वस्तम्भिनि० सर्वजम्भिनि० सर्ववंशकरिणि० सर्वरजिनि० सर्वोन्मादिनि० सर्वार्थमाधकां वा० सर्वसंपत्तिपूरकां वा० सर्वमन्त्रमय्यं वा० सर्वद्वंद्वसंकर्यं वा० बीजत्रयमन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यम्। सर्वसौभाग्यदायकचक्रस्वामिनित्रिपुरवासिन्यं वा श्री० संप्रदाययोमि० इति चतुर्थ्यावृत्तिः। वहिर्दशारे सर्वसिद्धिप्रदां वा० सर्वसंपत्प्रदां वा० सर्वप्रियंकर्यं वा० सर्वमंगलकारिष्यं वा० सर्वकामप्रदां वा० सर्वदुःखविमोचिनि० सर्वसत्कप्रशमन्यं वा० सर्वविघ्ननिवारिष्यं वा० सर्वांगसुंदर्यं वा० सर्वसौभाग्यदायिन्यं वा० बीजत्रयं सर्वमन्त्रादौ योज्यम्। सर्वार्थदायकचक्रस्वामिनित्रिपुराश्रियं वा श्रीपा० कुलोत्तीर्णयोगिन्यं वा श्री० इति पंचम्यावृत्तिः। अन्तर्दशारे। सर्वज्ञां वा० सर्वशक्ति० सर्वेश्वर्यं० सर्वज्ञानं० सर्वव्याधिविनाशि० सर्वाधारस्वरूपा० सर्वपाप

रामः
७२

हरां वा० सर्वा नंदमयं वा० सर्वरक्षास्वरूपिण्यं वा० सर्वेष्टितफलप्रदां वा० बीजनयं सर्वमन्त्रादौ योज्यम्। सर्वर
क्षाकरचक्रस्वामिति त्रिपुरमालिन्यं वा श्री० निगर्भयोगिन्यं वा श्री० इति षष्ठावृत्तिः। अष्टकोणे वशिन्त्यं कामेश्व
र्यं० मोदिन्यं वा० विमलां वा० अरुणां वा० जयिन्यं वा० सर्वेश्वर्यं वा० कौलिन्यं वा० बीजनयं सर्वमन्त्रादौ योज्यं। सर्वरोग
हरचक्रस्वामिति त्रिपुरासिद्धं वा श्री० रहस्ययोगिन्यं वा श्रीपादुकां पूजयामीति चक्रनायकीं पुरतः पूजयेत्। इति
सप्तम्यावृत्तिः। अष्टकोणमध्ये चतुर्दिक्षु। वाणिन्यं वा। चापिन्यं वा। पाशिन्यं वा। अंकुशिन्यं वा। बीजनयं सर्वमन्त्रादौ योज्यं।
सप्तमावृत्तावन्तर्भूतमिदं। त्रिकोणाग्रदक्षिणवामकोणेषु। कामेश्वर्यं वा वज्रेश्वर्यं वा० भगमालिन्यं वा। बीजनयं सर्वमन्त्रा
दौ योज्यं। सर्वसिद्धिदचक्रस्वामिति त्रिपुरं वा श्रीपादुकां पूजयामीरहस्यतरयोगिन्यं वा श्री० इत्यष्टमावृत्तिः। बिंदुम
ध्ये मूलमन्त्रेण देवीं समर्चयेत्। सर्वानंदमयचक्रस्वामिति श्रीचक्रे नगरसांम्राज्यलक्ष्मी त्रिपुरं वा श्रीपा० परापर
रहस्ययोगिन्यं वा श्रीपादुकां पूजयामी। इति जलगंधपुष्पैः। संपूज्य। धूपदीपनैवद्यनीरांजनान्तं कृत्वा। पूजाशि
ष्टद्रव्येणानेन मूलमन्त्रेण द्वादशवारं जुहुयात्। मन्त्रेण चतद्वशिष्टानं घ्राणभक्षणं कुर्यात्। अनन्तरं मूलमन्त्रं य
थाशक्तिजज्ञा कल्याणवृष्टिभिरित्यादि षोडशश्लोकैस्तोत्रं कुर्यात्। इति पूजाविधिः। समाप्तः। अथ श्रीविद्याच

प्र.सं.
७३

ऋप्रकारज्ज्यते। विदुत्रिकोणवसुकोणदशारयुग्मंमन्वसनागदलसंयुतषोडशारं। वृत्तत्रयज्जधरणीसदलत्रयंच-
 श्रीचक्रमेतदुदितं परदेवतायाः। तत्र दशारयुग्मं दशकोणयुग्मं। मन्वस ज्ज्यतु देशकोणं नागदलं अष्टदलं षोडशारं षोड-
 शदलं। धरणीसदनं चतुरस्रं अथ श्रीविद्याचक्रलेखनप्रकार एव विभदीक्रियते। षण्वत्यंगुला यामं सूत्रं प्राक् प्रत्य-
 गायतं। चतुर्भिर्गुलैः मिष्टैः संवृत्तानि च भूपुरं। अन्तर्नवांगुलं ज्ञेयं मध्ये पञ्चत्तुषोडश। एकादशांगुलं ज्ञेयं मष्टपत्रं
 समालिखेत्। देवीस्तु तोमेगांगावल्लीस्तु तेतिष्ठ प्रचक्षते। तत्र देइत्यष्टयवमाद्यंगुलिमानान्तरेन वरेखाविलेखनीयाः।
 वृत्तमध्ये इत्यर्थः। आद्योद्वितीयेष्टमकेन वमेच यथाक्रमं मार्जयेद्गुणभागांश्च दृतादेकत्रचान्यतः। चतुर्थः षष्ठ्योः पार्श्वे
 तोयांश्च परिमार्जयेत्पंचमस्य जयांश्चान्तु मार्जयेच्चान्यपार्श्वतः। नवग्रहाभिधानास्युर्नवरेखा यथाक्रमम्। गुरुश्चांगारकं
 चैव शक्रं चंद्रं सगच्छति। मंदश्च मंडलं चैव सूर्ये राहुश्च गच्छति बुधं केतुश्च संगम्य शक्तिचक्रं यथाविधि। मंदंगच्छति
 भातुश्च केतुंगच्छति चंद्रमाः। कुजश्च मंडलं चैव बुधो राहुश्च गच्छति। महासुंदरिचक्रस्य बन्धिचक्रं यथाविधिललिता
 चक्रनिर्माणं पारंपर्यक्रमेण तु। सर्वसिद्धियुतं भद्रमिदं काश्मीरनिर्मितं। सूर्यः सोमः अंगारकः बुधः गुरुः शुकः मंदः रा-
 हुः केतुः एवं नवग्रहाः। अथ कल्याणतरे कप्रकारेणापि श्रीविद्याचक्रलेखनप्रकारो लिख्यते। अथ पुरतो विहाय निज

रामः
७३

विष्टरादरमिमवनिमथसमन्त्रिकमप्याथ न यजा। अशुलीयमवदेवभागवसुतोयपद्मभूरचयामिचक्रंमरूपांसुकेसरंदेवी
 स्तुतोमेगंगावल्लीस्तुतेप्रदर्श्यतेमानश्रीचक्रनिर्माणेस्तुतेषुनवसुक्रमात्। आद्येद्वितीयेष्टमकेनवमेचयथाक्रमंमार्जये
 दुणभागांशद्वत्तादेकत्रयान्यतः। चतुर्थः षष्ठयोःपार्श्वेतोयांशंपरिमार्जयेत्। पंचमस्यजयशब्दमार्जयेद्वान्यपार्श्वतः। त
 तीयांताद्वितीयान्ताच्चतुर्थान्ताच्चपंचमात्। प्रथमान्तात्सूत्रयुग्मंवत्ततो नवमादिकं। सप्तमाष्टमयोरन्तातथाषष्ठनवान्तयो
 वत्तादिसूत्रयुगलंकमात्सूत्रद्वयंद्विधं। हर्म्यवर्मसमोपेतंभद्रसंघिसमन्वितम्। यच्चक्रंललितायास्तन्मंगलंनेतर
 द्रवेत्। ललिताचक्रनिर्माणेसंकेतश्लोषद्विवित्काश्मीरसंप्रदायीस्यासारंपर्यंकमान्वितः। पंचशक्तिचतुर्वन्हितद्वि
 तासात्मकंसमांकृत्यंपंचविधंशश्वद्भासतेतन्नुमःशिवं। श्रीचक्रमध्येमध्यत्रिकोणोलेखनीयासरश्लोकः। कमलंप
 रितुष्यमध्यमान्यत्सुरमीणादियुन्तसंबिंदुनादं। निगमादिनमोन्तरेविराजद्भविदेविहृदयप्रतिष्ठमेतत्। अस्यार्थः।
 अथानन्तरंपुरतः। पूर्वभागेविहायनिजविष्टरात्स्वासनात्। अरलिनकारलिमानंअवनिंभूमिंसंघिसिद्धिकार्ये
 अथपरंसमंसमचतुरसंन्त्रिकंअरलिनयमानंस्वेक्यायावद्दीर्घमुपातंतद्वधिकसप्तत्यंशेकृते। अरलिनयंजाय
 तेदेहरव्यांगुलिमानमितिशास्त्रप्रसिद्धेःयंकंचित्पुरुषायामंत्रिभज्यदशधापुनः। एकंद्वादशधाभागंकृत्वाते

प्र.सं. ७४ शेषकसंगुलं देहलब्ध्यांगुलं नाम जानीयात्तस्य तत्पुनः। माद्याधनयजेतिकटपयादिप्रकारेण गृहीते। अरत्निवयस्य द्विसप्तत्यंगुलिमानं भवति। एतद्विसप्तत्यंगुलिमानमपि इत्थं विभजनीयं मध्य इत्कत्त्या श्रीचक्रमध्ये अंगुलिमाने नभयामविस्तारौ एषकृष्टकृष्टपंचचत्वारिंशत्। एवं चक्रमध्ये कृत्वा तद्वहिरष्टदलपद्मस्य परितः। परिमाणं च इत्कत्त्या नवांगुलिपरिमाणं भवति। तत्र पूर्वभागे चापरभागे च एषकृत्साध्यांगुलिचतुष्टयं भवति संभूय नवांगुलिमानं भवति। एतद्वहिरः षोडशदलपद्मस्य नयेत्कत्त्या दशांगुलिमानं भवति तन्नापि पूर्वभागे चापरभागे च एषकृष्टकृष्टकृष्ट अंगुली पंचकमानं भवति। संभूय अंगुलिदशकं मानं भवति। एतद्वहिरः श्रवतुरस्त्रत्रयस्य जइत्कत्त्या अष्टांगुलिमानं भवति। तन्नापि पूर्वभागे चापरभागे च एषकृष्टकृष्टकृष्ट अंगुलिचतुष्टयमानं भवति संभूय अंगुल्यष्टकं मानं भवति। एवं ब्राह्मचक्रस्य संभूय सप्तविंशत्यंगुलिमानं भवति। अंगुलीयेति। इत्थं संपन्नचक्रैर्भर्तमानं नभ इत्कत्त्या पंचचत्वारिंशदंगुलिमानं भवति देवभाग इत्कत्त्या एतत्पञ्चचत्वारिंशदंगुलिमानमपि अष्टचत्वारिंशद्भागरूपेण विभजनीयं। वसु इत्कत्त्या एतद्वहिरष्टदलपद्मं रचनीयं। तोय इत्कत्त्या एतद्वहिरः षोडशदलपद्मं लेखनीयं। भद्र इत्कत्त्या एतद्वहिरः। श्रवतुरस्त्रत्रयं लेखनीयं। रचयामि इत्थं रचयामि चक्रं श्रीचक्रं अरुणं सिंदुरवर्णं सुकेसरं शोभनं केसरं रामः ७४

पद्ममपि अरुण वर्णं दृश्यं वा ह्यचक्रलेखनप्रकारः। तदन्तश्चक्रलेखनप्रकार उच्यते। पूर्वविभक्ताष्टचत्वारिंशद्भागो
 षुकटपयादिसंकेतेन वरेखाविलेखनव्यवस्थाप्रदर्श्यते। देवीस्तुक्तो मे गंगा वल्लीत्यादिश्लोकः। तत्र देवीस्तुक्ता पूर्वषट्
 हीताष्टचत्वारिंशदंगुलिरपि पृथक् पृथक् प्रथमवृत्तमारभ्य तत्तद्व्यस्यमाणरेखांशेन विभागः। कर्तव्य इत्युक्तः। स्तु
 त्त्या षड्भागा उक्तः। तो इत्युक्त्या षड्भागा उक्तः। मे इत्युक्त्या पञ्च भागा उक्तः। ग इत्युक्त्या त्रि भागा उक्तः। गा इत्युक्त्या त्रि भा
 गा उक्तः। व इत्युक्त्या चतुर्भागा उक्तः। ली इत्युक्त्या त्रि भागा उक्तः। स्तु इत्युक्त्या षड्भागा उक्तः। एतदुपरि उपरितनववृत्तप
 र्यन्तं ति इत्युक्त्या षड्भागा उक्तः। पदश्यते इति इत्थं पृथक् पृथक् गुक्तप्रमाणमवलोकनीयम्। मानमिति प्रमाणं श्रीच
 क्रनिर्माण इति श्रीचक्रनिर्माणे दृश्यं निर्माणप्रकारः। सूत्रे धितिरेखासु नवसु इति नवसूत्रेषु। क्रमादिति रेखासूत्रक
 मेणेत्यर्थः। अथान्तर्नवरेखासु मार्जेन प्रकार उच्यते। आद्ये द्वितीयेष्टमेकेनवमेचयथाक्रमं। मार्जयेद्गुणभागांशदित्यादि
 श्लोकः। तत्र आद्येस्तुत्या आद्ये सूत्रे द्वितीये सूत्रे अष्टमेस्तुत्या अष्टमे सूत्रे नवमेस्तुत्या नवमे सूत्रे यथाक्रमं। इति व
 स्यमाणक्रमेण मार्जयेदिति गुणभागांशादित्युक्त्या रेखाया उभयपार्श्वेऽपि षुकटपयादिसंकेतेन पृथक् पृथक् मार्जयेदि
 त्यर्थः। तत्र गु इत्युक्त्या प्रथमपत्रे उभयपार्श्वेऽपि पृथगांशनयेण संभूय अंश षट्कं मार्जयेत्। न इत्युक्त्या द्वितीयसूत्रेऽपि उ

प्र.सं.

७५

भयपार्श्वेपि एथगंशपंचकेन संभूय अंशदशकं मार्जयेत्। भादृत्कत्वा अष्टमे सूत्रे उभयपार्श्वेपि एथगंशचतुष्टये
 न संभूयां शाष्टकं मार्जयेत्। गादृत्कत्वा नवमे सूत्रे उभयपार्श्वेपि एथगंशत्रयेण संभूयां शषट्कं मार्जयेत्। अंशादिति
 पूर्वोक्तांशे न मार्जयेदित्यर्थः। वृत्तादेकत्रचान्यत इति। वृत्तमारभ्य एथकू एथक् पूर्वोक्तप्रकारेण उभयपार्श्वेपि
 मार्जयेदित्यर्थः। चतुर्थषष्ठयोः। पार्श्वे इत्यादितत्रचतुर्थषष्ठयोरित्कत्वा चतुर्थसूत्रेपि षष्ठसूत्रेपि पार्श्वे इत्कत्वा
 चतुर्थषष्ठरेखाद्वयस्य उभयपार्श्वेपि तोयांशं परिमार्जयेदिति एथकू एथक् षोडशांशे न संभूय द्वात्रिंशदंशं मार्जयेत्
 तथाकृते सूत्रद्वयस्यापि संभूय चतुषष्ट्यंशं मार्जितं भवति। पंचमस्य जयांशं च इत्यादि अत्र पंचमस्येत्कत्वा पंच
 मसूत्रे जयांशं च मार्जयेदन्यपार्श्वे तदृत्कत्वा उभयपार्श्वेपि एथकू एथक् गद्यादंशं न संभूय षड्विंशदंशं मार्ज
 येत्। तृतीयसप्तमयोः। सूत्रयोरंशं मार्जनं नास्ति। मूलश्लोके अनुक्तं त्वात्। अथ नवरेखासंसर्गप्रकार उच्यते। तृती
 यांन्ता द्वितीयांन्ता चतुर्थ्यांन्ता च पंचमात्। इति तत्र तृतीयांन्तादित्कत्वा तृतीयेरेखा पार्श्वद्वयमपि उपरित नवत्तम
 मध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयम्। द्वितीयांन्तादित्कत्वा द्वितीयेरेखा पार्श्वद्वयमपि नवमसूत्रमध्ये त्रिकोणाकारेण योज
 नीयां चतुर्थ्यांन्तादित्कत्वा चतुर्थसूत्रपार्श्वद्वयमपि अष्टमसूत्रमध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयम्। पंचमादित्कत्वा

रामः

७५

पंचमसूत्रपार्श्वद्वयमपि सप्तमसूत्रमध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयं। प्रथमन्तावत्सूत्रयुगं वनेतो नवमादिकमित्युक्त्या
 प्रथमसूत्रपार्श्वद्वयमपि षष्ठसूत्रमध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयं। इत्थं पंचशक्तिचक्रं सप्तमाष्टमयोरन्तात्तथा षष्ठन
 वान्तयोः इतितत्र सप्तमेत्युक्त्या सप्तमसूत्रे पार्श्वद्वयमपि अधोभागवत्तमध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयं। अष्टमयो
 रन्तादित्युक्त्या अष्टमसूत्रपार्श्वद्वयमपि प्रथमसूत्रमध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयं। तथा षष्ठेत्युक्त्या षष्ठसूत्रपार्श्वद्वय
 मपि द्वितीयसूत्रमध्ये त्रिकोणाकारेण योजनीयं। नवान्तादित्युक्त्या नवमसूत्रपार्श्वद्वयमपि तृतीयसूत्रमध्ये त्रिकोणाका
 रेण योजनीयं। एतच्चतुष्टयं शिवचक्रं। वह्निचक्रमित्यपि वृत्तादिसूत्रयुगलं क्रमात्। सूत्रद्वयं द्विविधम्। इति वृत्तादिअ
 धोवृत्तं च उपरिवृत्तं च आरम्य सर्वांश्चरेखाजभाभ्यां पार्श्वभ्यां त्रिकोणाकारेण। तत्तदुत्तरेखामध्ये योजनीयाः। हर्म्यवर्मस
 मोपतं भद्रसंधिसमन्वितमिति। वर्मद्वयादिरेखासंयोगः। संधिदिरेखासंयोगः। अष्टादशवर्माणि च चतुर्विंशान्तिसंध्य
 श्रयश्चाभवतितथालेखनीयं। यच्चक्रं ललितं मंगलं नेतरद्भवेत्। ललितादेव्याश्चक्रं उक्तप्रकारेण लिखितं तन्मंगलं भवे
 दित्यर्थः। इतरत्। अन्यथालिखितं न भवेत्। मंगलं न भवेदित्यर्थः। तत्रैतत्कल्पकारमते वृत्तत्रयं चेत्यत्रोक्तवृत्तत्रयन्तुमन्व
 यनागदलषोडशारम्यां दाकरणावृत्तत्रयमेव। नष्टवृत्तत्रयं विद्यारण्यकृतावपि तथोक्तम्। बिंदुत्रिकोणाकाशावतार

प्र.सं.
७६

युगलोकपत्रवृत्तयुतं वसुदलवृत्तकलादलवृत्तत्रिमलीगृहं भवेच्चक्रं इति तत्रैतच्चक्रं। शिवशक्त्यात्मकं नन्दुक्तमणवे।
चतुर्भिः शिवचक्रैश्च शक्तिचक्रैश्च पञ्चभिः। नवचक्रैश्च संसिद्धं श्रीचक्रं शिवयोर्वपुः इति तत्र शक्तिचक्रमुखं यस्यां दि
शिवर्तते तद्विद्मस्वस्थः पूजां कुर्यात्। शक्तिचक्रं प्राधान्यात्। श्रीचक्रलेखनविधिः समप्रः॥ अथ श्रीचक्रमध्ये लेखनी
याक्षराणि लिख्यन्ते। तत्र प्रथमं त्रिकोणमध्यस्थं बिंदुमध्ये लेखनीयाक्षरोद्धारश्लोकः। कमलं परिलुप्य मध्यमान्यत्वरमी
शादियुतं सं बिंदुना दं निगमादि नमोन्तरे विराजद्भुवि देवी हृदयप्रतिष्ठमेतत्। अस्यार्थः। कमलं परिलुप्येति श्रीविद्याया
द्वितीयखंडस्य कामकलाखंडत्वात्। कामबीजात्मकं क्लींकारं सिद्धवत्कृत्य तस्य ककारः। कारलकाराक्षराणि लोपयित्वा मध्य
मान्यत्वरमिति तन्मध्ये। पुनरवशिष्टो यश्चतुर्थस्वर ईकारः। स पुनरीशादियुतमिति तद्बीजं पुनरीशानः सर्वविद्याना
मित्यस्य मन्त्रस्य य आदिभूतौ वर्णः। ईकारः। तेन बीजेन एतत्पूर्वोक्तं बीजन्तुयुतमिति पूर्वोक्तस्य बीजस्य आदौ संयोजये
दित्यर्थः। बीजमिति वक्ष्यमाणं बिंदुना दं संयोगादुक्तं सं बिंदुना दं मिति पुनरेतद्बीजं बिंदुना दं द्वययुतं च भवेत्। पुनः निगमा
दि नमोन्तरे विराजदिति निगमो वेदः। तस्या आदिः। प्रणवः। नम इति स्वरूपादानं। अनयोरन्तरे मध्ये विराजत्। अस्य बीज
स्य आदौ प्रणवः। अन्ते नमः पदं च द्रव्यार्थः। भुवि देवी हृदयप्रतिष्ठमेतदिति एतद्बीजं तत्र स्थितं कुर्यात्। बिंदुमध्ये एतन्म
भुवि भूसताया सद्भावकारणे योनौ श्रीचक्रमध्य त्रिकोणे इत्यर्थः। देवी हृदयमिति देवीति त्रिकोणमध्यस्थं बिंदुस्तस्य हृदये न्तमप्यइत्य

प्रतिष्ठितमेतत्तद्विधिः
रामः
७६

न्निविलिखेदित्यर्थः। अस्मिन्मन्त्रस्य स्वरूपं लिख्यते। ॐ हूं ह्रीं नमः इति पंचवर्णात्मकः पुनस्त्रिकोण कोणेषु मूलमन्त्रस्य
 खंडत्रयं प्रागादिकोणेषु पुनरष्टकोणेषु बृंकलह्रीं नवलं यूलं जीं हंसल्यूलूं श्रीं इति विलिखेत्। अन्तर्दशारेया दयः।
 श्मांताः। संविंदुकाः। क्रमेण विलेख्याः। बहिर्दशारेकवर्गचवर्गयोर्वर्णासंविंदुकालेखनीयाः। मन्त्रश्रेण्यतीयवर्गदयः।।
 पंचमवर्गचतुर्थाक्षरान्तावर्णाः। क्रमेण संविंदुकालेखनीयाः। नागदलेषुकवर्गाद्यष्टवर्गाः। क्रमेण यादिचतुष्टयं शादि
 चतुष्टयं लादिद्वयं क्रमेण संविंदुकाः। तत्रापि प्रथमचतुष्टयं पूर्वादिदिक्षु इतरचतुष्टयमाग्नेयादिदिक्षु विलिखेत्।
 षोडशारेषोडशस्वरान्संविंदुकान् प्रागादिवाभावर्त क्रमेण विलिखेत्। प्रथमचतुरस्त्रे पश्चिमादिचतुर्दिक्षु द्वांद्रीं क्रीं
 ब्रूं इति वायादिकोणेषु सः। क्रीं हंसखूं प्रेंकलह्रीं इति विलिखेत्। चतुरस्त्रस्य ऊर्ध्वाधः। ऐं ऐं इति विलिखेत्। द्वितीय
 चतुस्त्रे अष्टदिक्षु दीर्घस्वराष्टाक्षराण्यष्टत्रस्वराक्षरयुगले द्वितीयाक्षरादिस्वराः। तृतीयचतुरस्त्रे अणिमादिसिद्धिचतु
 ष्टयस्याद्यक्षराणि पश्चिमादिचतुर्दिक्षु वशित्वादिचतुष्टयस्याद्यक्षराणि वायादिषु चतत्र ऊर्ध्वाधः प्राप्तिप्राकाम्यसि
 द्धोराद्यक्षरं विलिखेत्। अथ चक्रनायकीबीजानि हंसकलरडें हंसकलक्रडौं हंसकलक्रडौः इति बिंदुमध्ये। हूं हंस
 क्रीं ह्रीं। त्रिकोणे। ह्रीं श्रीं सौः इति अष्टकोणे। ह्रीं क्रीं ब्रूं इति। अंतर्दशारे। हंसं हंस क्रीं हंसौः इति बहिर्दशारे। है हं क्रीं ह

प्र.सं.
७७

ह्योः॥ इतिमन्त्रसं ऐं ह्रीं क्लीं सौः इति अष्टदले ऐं क्लीं सौः इति षोडशदले अं आं सौः इति चतुष्टे इति नवचक्रानायकी
बीजानिततदावरणे पुरतो विलिखेत् ॥ अथ श्रीविद्यापंचदशाक्षरी यास विधिर्लिख्यते। तत्र श्रीविद्यान्यासावहु
विधेषु कल्पेषु वर्तन्ते। तत्सर्ववर्षशतेनापिलिखितुं न शक्यते। तस्मात्तेषु सर्वेष्वपि आलोच्य येन्यासाः सारतमाः। ते
सर्वे पितृ तत्तात उद्धृत्य श्रीमदमरं द्रसरस्वतीरूपा लेशविवशान्तः करणेन मयात्र लिख्यन्ते। तत्र प्रथमन्तावदुरुपं
क्ति० पीठन्यासमातृकान्यासकुंकुमन्यासलघुषोढान्यासश्रीचक्रन्यासमहाषोढान्यासादयः श्रीविद्यारण्ययतिवर
शिं गि मूपा ल आनंदनाथादिविरचितपद्धत्युक्तप्रकारेण च ज्ञानार्णवे पंचमखंडे मोक्षपादे ऊर्ध्वाम्नाये प्रोक्तप्रकारेण
च लिख्यन्ते। ऐं ह्रीं श्रीं स्वस्ति श्रीपरमशिवानंदनाथपादाद्यशेषगुरुपांरपर्यक्रमेण स्वगुरुनाथपादांबुजं यावत्।
तावत्प्रणौमि। इति त्रिखण्डमुद्रया वक्ष्यामाणया शिरसि नमस्कृत्या ऐं ह्रीं श्रीं गंगणपतये नमः। इति मूलाधारे त्रिखंड
मुद्रया संबंध्य गंगुगुरुभ्यो नमः। गंगणपतये नमः। ॐ ह्रीं दुंदुर्गायै नमः। शंखे नृपालाये नमः। यां योगिन्यै स्वाहा बंबट
कभैरवाय नमः। संसरस्वत्यै० पंपरमात्माने नमः। इति मन्त्रेण दक्षवामांसदक्षवामस्तनदक्षवामोरुमूलाधार
हृदयेषु संबंध्य हः अस्नाय फट्। इति करशुद्धि तालत्रयदिग्बंधनादिकत्वा। ॐ श्रीं पञ्च फट् इति पाशुपतास्त्र

रामः
७७

मन्त्रेणाग्निप्राकारान्कृत्वा। श्रीविद्यामन्त्रखंडत्रयेणष्टशब्दाप्य। ऐं नमः। क्लीं नमः। सौः नमः। इतिनामिहृदयभूमध्येषुविन्यस्य। ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः। श्रीमहात्रिपुरसुंदरीमात्मानंरक्षरक्षइतिमन्त्रेणहृदयंस्पृष्ट्वा। पुनर्मूलमन्त्रखण्डान्निवारमावृत्यदक्षिणनासिकयाविरेच्यद्वितीयखण्डंषड्भारंजप्त्वा। दक्षिणनासिकयापर्युत्तंतीयखण्डंद्वादशवारंजपन्कुम्भं कृत्वासमस्तखण्डंजपन्वाप्तनासिकयाशनैर्विरचयेत्। खण्डत्रयमुत्कान्निवारंब्यापकंविन्यस्यमातृकास्थानेषुप्रणवभुवनेश्वरीसंपुटितमातृकार्णान्विन्यस्य। ऐं क्लीं सौः। इतिनामिहृदयभूमध्येषुविन्यस्य ऐं क्लीं सौः। इतिमध्यमादिकनिष्ठिकान्तमंगुष्ठादितलांतविन्यस्यपुनःपीठन्यासंकुर्यात्। ऐं ह्रीं श्रीं अं आं सौः। श्रीत्रिपुरेअमृतार्णवासनायनमः। ऐं ह्रीं श्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः। श्रीपुरेश्वरिपोतांबुजासनायनमः। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं क्लीं सौः। श्रीत्रिपुरसुंदरीदेव्यासनायन० ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं क्लीं हसौः। श्रीत्रिपुरावासिनीश्रीचक्रासनायनमः। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं सौं हसौः। श्रीत्रिपुरादेवीसर्वमन्त्रासनायनमः। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं क्लीं ह्रीं श्रीत्रिपुरामालिनीसाध्यसिद्धासनायनमः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं सौः। पर्यंकायशक्तिपीठासनायनमः। इतिपादयोः। जान्वोः ऊर्वोः कट्योः मूलाधारेस्वाधिष्ठानेनाभौचक्रमेणविन्यस्यततः। मध्यत्रिकोणायनमः। इतिहृदयेत्रिकोणविन्यस्यमध्यवर्त्तायनमः। इतिहृदयेत्रिकोणमध्यविन्यस्य ऐं ह्रीं श्रीं कामगिरिपी

णाकारे

रामः
५८

पिणि सर्वाणि भगानि मे ह्या नय वर देते सुर ते भग किं ने किं न द्र वे के दय द्रा वय अ मो चे भग विच्चे सु भ क्षो भ य सर्व
 सत्वा न् भ गे श्व रि ऐं ब्रूं जे ब्रूं हें ब्रूं भें ब्रूं मों ब्रूं हें किं ने सर्वाणि भगानि मे व श मान य स्त्रीं ह र व लें ह्रीं आं भ ग मा लि नि नि त्या
 दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि ऐं ह्रीं श्रीं ओं ह्रीं नि त्या किं ने म द द्र वे स्वा हा इं नि त्या किं ना नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि ऐं
 ह्रीं श्रीं ओं को ह्रीं त्र्यौं ह्रीं ज्ञौं स्वा हा इं मे भौं ल नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि ऐं ह्रीं श्रीं ओं ह्रीं व न् हि वा सि न्ये न मः । इं व
 न् हि वा सि नि नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि ॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं क्लीं ने ऐं कों नि त्या म द द्र वे ह्रीं ऊं म हा वि द्ये श्व री नि त्या दे
 वि श्री पा दु कां पू ज या मि । ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं णि वा दु त्थे न मः । क्रं शि व दु ती नि त्या दे वि श्री । ऐं ह्रीं श्रीं ॐ ह्रीं हं खे च च्छे सः । स्त्रीं हं ह्ये
 ह्रीं फ ट् क्रं त्र रि ता नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि । ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः । लं कु ल सुं द सि नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि । ऐं
 ह्रीं श्रीं ह स क ल र हें ह स क ल क डीं ह स क ल र हौः । त्द नि त्या नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि । ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं प्रें सूं कों आं ह्रीं
 ऐं ब्रूं नि त्या म द द्र वे इं प्रें ह्रीं ऐं नि ल प ता का नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि । ऐं ह्रीं श्रीं भौं ऊं ऐं वि ज या नि त्या दे वि श्री पा दु कां
 पू ज या मि । ऐं ह्रीं श्रीं स्त्रीं ओं सर्व मं ग ला नि त्या दे वि श्री पा दु कां पू ज या मि । ऐं ह्रीं श्रीं ॐ न मो भ ग व ति ज्वा ला मा लि नि दे वि
 दे वि सर्व भू त संहार का रि के जा त वे द सिं ज्व नं तिं ज्व ल ज्व ल प्र ज्ज ल प्र ज्ज ल ह्रीं हूं र र र र र इ ति ऐ फ स प्त क सु क्ता ज्वा ला मा

प्र-सं-
७६

लिनिर्हुंफट्स्वाहा ओंज्वालामालिनिनित्या देवि श्रीपादुकां पूजयामि ऐं ह्रीं श्रीं च कौं अं चित्रानित्या देवि श्रीपादुकां
पूजयामि। ऐं ह्रीं श्रीं मूलमन्त्रमुक्त्वा अंः महाविपुलसुंदरि नित्या देवि श्रीपादुकां पूजयामि। ऐं तैर्मन्त्रैस्त्रिकोणवृत्तयो
र्मध्ये पूर्वादिप्रादक्षिण्यक्रमेण न्यस्त्वानिपुण देवीवृत्तमध्ये न्यसेत्। पुनः अखंडैकरमानंदकलेवरसुधात्मनि। स्वच्छं
दस्फुरणमन्त्रनिधेहि कुलसुंदरि। अकुलस्यामृताकारे खं उज्ञानसुखप्रदे। अमृतत्वं निधेह्यववस्तुनिक्लिनरूपिणि
त्वद्रूपसौकरस्य दत्तत्वारव्येतत्वरूपिणि। भूत्वा परामृताकारे मयि चित्सुफुरणं कुरु। विजये विवेकदायि निविश्वाधिक
चरणदर्शनादर्शे विश्वग्रासपटीयसी विश्वेन्द्रियविजयदायि नितमस्ते। अज्ञाने धनदीपे त्वं ज्ञानाग्निज्वालरूपिणि। आ
नं दाज्याहुतिप्रीते सम्यक्ज्ञानं प्रसीद मे। ऐं ह्रीं श्रीं दीं भंगिभंगिमहाभंगिममवैरिभंगं कुरु मम प्रसन्नं कुरु कुरु स्वाहा।
ऐं ह्रीं श्रीं हसस्मलवरयूरे हसस्मलवरयूरे हसस्मलवरयूरे ओंः ज्ञानप्रकाशनाय विद्यासंनाय स्वाहा एतान् मन्त्रान्
हृदयं स्पृष्ट्वा जपेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं पद्मसुद्रा देवि श्रीपादुकां पूजयामि। ऐं ह्रीं श्रीं त्रिखंडमुद्रा देवि श्रीपादुकां पू
जयामि। ऐं ह्रीं श्रीं योनिमुद्रा देवि श्रीपादुकां पूजयामि। इति मुद्रां प्रदर्श्य। का कचं चपुटक्रमेण मारुतं पीत्वा हाहा
हा इत्युच्चार्य सुषुम्नापर्वभेदं कृत्वा ह्रं इति प्रबुद्धां कुंडलिनीं द्वादशां तं नीत्वा तत्र स्थ परमशिखेनैकरस्यं वि

रामः

७६

चिंत्यं ततः समुद्रतं शिवशक्ति स्वरूपं श्रीचरणारविंदयुगलं संस्पृश्य चरणानि पारंपर्ये चक्रमेण न्यसेत्। तद्यथा। ऐं
 ह्रीं श्रीं कण्डूलं ह्रीं रक्तचरणाभ्यां नमः। ऐं ह्रीं श्रीं हंसकलह्रीं शुक्लचरणाभ्यां नमः। ऐं ह्रीं श्रीं सकलह्रीं रक्तशुक्लमिश्र
 चरणाभ्यां नमः। ऐं ह्रीं श्रीं मूलमन्त्रखंडत्रयमुक्त्वा निर्वीणचरणाभ्यां नमः। मूलमन्त्रमुच्चार्य निर्वीणरूपे परे संविन्
 मये श्रीमहानिपुरसुंदरिदेवि दिव्यश्रीपादुकां पूजामि। इति मृगीमुद्रया एतैर्मन्त्रैः। शिरसि त्रिकोणमध्ये च न्यसेत्।
 पुनर्द्वादशां तमारभ्य शिरोवधिवक्ष्यमाणक्रमेण गुरुपरंपरामर्चयेत्। ऐं ह्रीं श्रीं परमशिवानंदनाथश्रीपादुकां
 पूजयामि ऐं ह्रीं श्रीं पराशक्त्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। ३ पराधिकानंदनाथ। ३ कुलेश्वर्यानंदनाथ। ३ शुक्लादेव्यं
 वा श्री। ३ कामेश्वरानंदनाथ। ३ कामेश्वर्यं वा श्रीपादुकां पूजयामि। ३ इति दिव्यौघेभ्यो नमः। ऐं ह्रीं श्रीं भोगानंदनाथ
 श्रीपादुकां पूजयामि। ३ क्लीगानंदनाथ श्रीपादुकां पूजयामि। ३ समयानंदनाथ। ३ सहजानंदनाथ श्री ३ इति सि
 द्धौघेभ्यो नमः। ऐं ह्रीं श्रीं गगानानंदनाथ श्रीपादुकां पूजयामि। ३ विश्वानंदनाथ श्रीपादुकां पूजयामि। ३ विमलानंद
 नाथ श्रीपादुकां ३ मदनानंदनाथ ३ भुवनानंदनाथ ३ लीलानंदनाथ ३ स्वात्मानंदनाथ ३ प्रियानंदनाथ ३
 इति मानवौघेभ्यो नमः। ऐं ह्रीं श्रीं यज्ञानंदनाथ ३ कृष्णानंदनाथ ३ नित्यानंदनाथ ३ आत्मानंदनाथ ३ ईशानं

प्र.सं. ८० दनाथ०३ कुलानंदनाथ। श्रीपादुकां पूजयामि। ऐतैर्मन्त्रैर्मगीमुद्राया पारंपर्यक्रमेणान्यसेत्। ३ परमेष्ठिगुरुनाथश्री
 ०३ परमगुरुनाथ०३ स्वगुरुनाथश्रीपादुकां पूजयामि। इतिस्वगुरुपादाब्जं शिरसि विन्यस्य स्वात्मानं हृदये विन्यस्य
 स्वगुरुपादुकां सप्तवारं संजप्य गुरुपंचोपचारैः संपूज्य योनिमुद्रां प्रदर्श्य गुरुदेवतयोरैक्यं परिभाव्य देवीमावाहयेत्।
 ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः। महापद्मवनान्तस्थे कारणानंदविग्रहे सर्वभूतहिते मातरे ह्येहि परमेश्वरि ऐं कर्ण ई ल ह्रीं क्लीं ह
 सकल ह्रीं सौः सकल ह्रीं श्रीं ह सकल र ह्रीं ह सकल क ह्रीं ह सकल र हौः सः ह्रीं भगवति आगच्छ आगच्छ मम हृदये स
 निधये कुरु कुरु मम प्रसन्नं कुरु कुरु स्वाहा। इति मंत्रेण त्रिखंडया मुद्रया ब्रह्मरंध्रस्थां देवीं तटित् कोटि विलंबिनीं स
 र्वभरणसंच्छन्नां सपरितां श्रीचक्रमध्यगतां वामानासापुटमार्गविनिर्गतां देवीं स्वहृदयमध्यस्थत्रिकोणमध्य
 गतबिंदुमध्ये आवाह्य आवाहनादि पंचमुद्राः प्रदर्श्य प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा पंचोपचारैः संपूज्य मूलमन्त्रमुक्ता योनिमु
 द्रां प्रदर्श्य स्वनामसहितमूलमन्त्रेण कुंभकप्राणायामं कृत्वा ऐक्यं परिभाव्य मूलमन्त्रेण त्रिपुरसुंदरी देव्यै नमः। इति व्याप
 कं विन्यस्य पुण्यपुरुषोद्दमिति स्वात्मानं विचिंत्य स्वदेहं तेजोमयं देवतारूपं संचित्य पुरः संक्षोभद्रावणाकर्षणश्रयो
 न्मादमहंकुशाः। खेचरी बीजयोन्याख्या नवमुद्राः प्रकीर्तिताः। इत्येतावक्ष्यमाणमुद्राः प्रदर्श्य पुनरक्षरान्यासं कुर्यात्।

रामः
८०

मूर्ध्नि मूलाधारहृदयनेत्रत्रयभूमध्यश्चोत्रद्वयांसद्वयष्टजानुद्वयनाभ्यस्तंन्यसेत्। पुनर्मूलमन्त्रेण व्याप्य। पुनः
 खंडत्रयं मूलाधारहृदयभूमध्येषु विन्यस्य मूलमन्त्रं मूर्ध्नि विन्यस्य हस्तद्वयेषु बाहुमूलमध्यमणिबंधेषु खंडत्रयं
 पृथक् विन्यस्य मूलमन्त्रं करतलद्वये विन्यस्य कवचायां गुलिषु खंडत्रयेण मध्यमादिकनिष्ठान्तमंगुहादितलान्तं।
 चष्टयविन्यस्य मूलमन्त्रं स्यांगकर्षिष्कंदोदेवतादिकं विन्यस्य सकुंकुमविलेपनामिति ध्यात्वा। पुनः। आयु
 धमुद्राः प्रदर्शयेत्। कोट्येष्टात्मने अंकं शायनमः। आं रागात्मने पाशायनमः। द्वां दीं कीं ब्रूं सः शब्दस्य र्शरूपरसगं
 धात्मभ्यः पंचबाणेभ्यो नमः। स गल आत्मने इ सुचापायनमः। इत्यायुधमुद्राः प्रदर्शयेत्किरीटमकरकुंडलमुद्राः
 सप्तदशपरलोक्तप्रकारेण प्रदर्शयेत् पुनः कुंकुमन्यासं कुर्यात्। तत्प्रकारः। सकलही अंनमः सकलहीमित्यादित
 तीप्रखंडेन पुटित्वा मातृकास्थानेषु विन्यस्य हसकहलही अंनमः हसकहलहीमित्यादि मध्यमखंडेन पुटि
 त्वा मातृकास्थानेषु विन्यस्य कण्ठही अंनमः कण्ठहीमित्यादि प्रथमखंडेन पुटित्वा मातृकास्थानेषु विन्य
 स्य कण्ठही हसकहलही कलही अंनमः कण्ठही हसकहलही सकलहीमित्यादिसमस्तखंडेन पु
 टित्वा मातृकास्थानेषु विन्यसेत्। खंडं कृत्य न्यासं कुर्यात्। अथ दशविधमातृकान्यासः। तत्प्रकारः। शुद्धं विं दुष्टं विं

प्र.सं.
८९

सर्गसहितं हल्लेखया श्रीपुटंवालासंपुटितन्तथैवपरयाश्रिविद्ययालंकृतंआरोहादवरोहतः स्वजपयान्यासंपुम
मालिनींयोजानातिसखसर्वजगतांसृष्टिस्थितिध्वंसकः।अस्यार्थः।हल्लेखयापुटित्वामातृकान्यासः।श्रीबीजवा
लाबीजत्रयपरामल्लश्रीविद्यामन्त्रैश्चप्रत्येकंपुटित्वामातृकान्यासः।तत्रवालापुटंअनुलोमप्रतिलोमेन।अजपा
नुलोमप्रतिलोमाभ्यांपुटित्वामातृकान्यासः।ऐंहींश्रींऐंक्लींसौःईंमालिनि।अंनमः।ऐंहींश्रींऐंक्लींसौःईंमालिनि
आंनमः।इतिमातृकास्थानेषुन्यसेत्।अन्यत्सर्वस्यष्टार्थंअनन्तरंश्रीकंठादिन्यासंचकेशवादिमातृकान्यासंचप्र
णकलाभालकान्यासंचशक्रसप्तमपटलोक्तप्रकारेणकुर्यात्॥अथलघुषोढान्यासः।त्प्रकाशःगणेशग्रहणस
त्रयोगिनीराशिपीठकैर्यन्यासःषड्विधःप्रथमंगणेशन्यासःमहागणपतेःकथादिकंविन्यस्य।ऐंहींश्रीगंअं
विघ्नेशनाथश्च।बाभ्यांनमः।बीजचतुष्टयमुक्त्वाआंविघ्नराजनाथह्रियंवा०४ इंविजायकनाथपुष्पंवाभ्यांनमः॥४
ईंशिवोत्तमनाथशांत्यंवा०४ उंविघ्नकृन्नाथस्वस्त्यंवा०४ ऊंविघ्नकर्त्तृनाथसरस्वत्यंवा॥४ क्रंकपिलनाथकांत्यंवा
॥४ क्रंराणनायकनाथमेधांवा॥४ लंस्कदंतनाथकांत्यंवा०४ लृंहिदंतनाथकामिन्यंवा॥४ एंवजवक्रनाथमोहिन्यंवा॥४
ऐंनिरंजननाथजयांवा॥४ ॐकपर्दिनाथपार्वत्यंवा॥४ औंदीर्घमुरेवनाथज्वालांवा॥४ अंशंखकंठनाथनंदि

रामः
८९

न्यंवा ४ अःखध्वजनय।सुधांवा०४ कंगणनायकनाथकामरूपिण्यंवा ४ खंगजेंदनाथगुहांवा ४ गंशूर्पकर्णनाथते
 जोवत्यंवा ४ घंनिलोचननाथसत्यांवा ४ डं.लंबोदरनाथविघ्नेशिन्यंवा ४ चंमहानंदनाथस्वरूपिण्यंवा ४ छं चतु
 र्मदनाथजिह्वांवा ४ जंसदाशिवनाथसंध्यांवा ४ झं आमोदनाथभौतिकांवा ४ ञं दुर्मुखनाथचूर्णितांवा ४ टंसुस
 खनाथभीतांवा ४ ठं प्रमोदनाथमोदांवा ४ डं सकपादनाथरमांवा ४ ढं द्विजिह्वानाथमहिष्यंवा ४ णं शूर्पनाथध्व
 जिन्यंवा ४ तं वीरनाथविकर्णीवा ४ थं षण्मुखनाथलज्जावा ४ दं दीर्घघोषनाथवरदांवा ४ धं वामदेवनाथधनुर्धरा
 वा ४ नं वक्रतुंडनाथयामिन्यंवा ४ पं द्विरुंडनाथलालाक्ष्यंवा ४ फं सेनानिनाथकौमार्यंवा ४ बं ग्रामणीनाथशशि
 न्यंवा ४ भं मत्तनाथलोलाक्ष्यंवा ४ मं वित्तनाथचंचलाक्ष्यंवा ४ यं मत्तगामिनीनाथदीप्रांब ४ रं जटीनाथसुमुखेश्वर्यं
 वा ४ लं मुंडिनाथरेवत्यंवा ४ वं खड्गिनाथशिवांवा ४ शं वरेण्यनाथभर्गावा ४ षं षकेतननाथभगिन्यंवा ४ स
 भक्षप्रियनाथभोगिन्यंवा ४ हं गणेशनाथगुप्तप्रियांवा ४ लं कंकालनाथजिह्वाशक्त्यंवा। ऐं ह्रीं श्रीं गं संगाणेश्वरना
 थगुह्यप्रियांवा भ्यानमः। इति मातृकान्यासस्था नेषु न्यस्तव्याः। मन्त्रादौ सर्वत्र बीजचतुष्टयं योज्यं। अथ फलमाह।
 गणेशन्यासयुक्तेन विग्रहो येन यस्य वै। सो न्येषां पावको देवि विभात्येव न संशयः। गणेशन्यासयोगेन विघ्नकर्ता स्वयं भ

प्र.सं. ५२ वेत्। अन्तेशिवत्वमास्थाय शिवे न सह मोदते। एवं मे तस्य माह। त्वयं वक्तुं देवो पीनस्वयं शंक्रोमि नो शिवो देवी सा साक्षुत्तत्त्व
 कारणात्॥ अथ गृहं न्यासः॥ तेषां ध्यानम्। रक्तं स्वेतं तन्मथारक्तं श्यामं पीतं च पांडुरं। धूम्रं कृष्णं कृष्णं धूम्रं धूम्रं धूम्रं वि
 चिन्तयेत्। रविमुख्यान् कामरूपान्सर्वाभरणभूषितान्। एवं ध्यात्वा न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं स्वरानुच्चार्य आदित्यापरेण
 काशक्तियुक्ताय नमः३ कवर्गांते सोमाय भगवते सुधाशक्तियुक्ताय नमः३ चवर्गांते अंगारकाय भगवते धानीशक्ति
 युक्ताय नमः३ टवर्गांते बुधाय भगवते यशस्विन्यं वायुक्ताय नमः३ तवर्गांते बृहस्पतये भगवते शंकर्यं वायुक्ता
 य नमः३ पवर्गांते शुक्राय भगवते ज्ञानां वाशक्तियुक्ताय नमः३ यवर्गांते शनैश्चराय भगवते मलयं वायुक्ताय नमः३
 शवर्गांते राहवे भगवते धूम्रां वायुक्ताय नमः३ लवर्गांते केतवे भगवते कृष्णां वायुक्ताय नमः३ हृदयाय धूम्रं
 मध्ये च नेत्रद्वये च हृदयोपरि च कंठे च नाभौ च वक्त्रे च गुदे च एतानि न्यसेत्। बीजत्रयं सर्वत्र योज्यं। अथ नक्षत्रन्यासः॥ न
 क्षत्रदेवताभ्यो नम इति देहे व्याप्य पुनः॥ ऐं ह्रीं श्रीं अआं अश्विनी नक्षत्रदेवायै नमः॥ शतभिषं प्रदुःखत्रपर्यन्तं वर्णं हूं
 द्वपूर्वकं न्यस्यान दुतर नक्षत्रत्रयमपि अवशिष्टैकैकवर्णपूर्वकं न्यसेत्। आदौ बीजत्रयं सर्वत्र योज्यं। भालाक्षिकर्णौ
 नासनां युगले गंडयुगमके। मुजे च मणिबंधोरो जह्वये नाभि मंडले। कल्यु रूजानुजंघानां युगले चरणद्वये ज्वलत्कालाग्नि

रामः

५२

संकाशावरदाभयपाणयः। नति पांण्योश्चिनीमुख्याथ्येयामुक्ताविभूषणाः। इतिनक्षत्रन्यासः। अथयोगिनीन्यासः।
 तत्रादौसार्वासां योगिनां ध्यानम्। सितासितारुणा बभ्रुचिन्नापीताश्च चिन्तयेत्। चतुर्भुजाः समैर्वक्त्रैः सर्वाभरणभूषिताः। विशुद्धिचक्रेकंठेषोडशदलकमलकर्णिकायांन्यसेत्। तत्प्रकारः। ऐं ह्रीं श्रीं डां डीं डूं डं डमलवरयूडाकिनिमांरक्ष
 रक्षममलव्यातुरसरक्षसर्वसत्त्ववशंकरिआगच्छ इमां पूजां गृह्णह गृह्णह ऐं अचोरे ह्रीं सः। परमचोरे हूं चोररूपेण
 ह्येहिनमश्वासुं डे डरलकसहै श्रीमहात्रिपुरसुदंरी विच्चे देवि अं आं इं ईं इत्यादिषोडशस्वरमुच्चार्य विशुद्धिषोड
 शदलपीठस्थे विशुद्धिडाकिनि विशुद्धिनाथदेवियुग्मश्रीपादुकेभ्यो नमः। इति कर्णिकायां विन्यसेत्। तद्दलेषु अमृता
 ध्याः। प्रविन्यसेत्। अमृतायै नमः। आकर्षिण्यै० इन्द्राण्यै० ईशान्यै नमः उमायै० ध्वक्शिन्यै० क्रद्धिदायै० क्रूपायै० लतायै०
 ललायै नमः। एकपादायै० ऐश्वर्यात्मिकायै० ॐ कार्यै नमः। ओषधात्मिकायै० अंबिकायै० भः सरायै नमः इति प्रादक्षिण्येन
 विन्यसेत्। सर्वाश्चेतानतियुताः सास्रस्रकपुस्तकैर्युताः षोडशदलस्या एता ध्या। तव्याः कर्णिकायां डाकिनीं ध्यायेत्॥
 ग्रीवाकूपे विशुद्धौ स्वरदलकमले रक्तवर्णां त्रिनेत्रां श्रीखट्वांगं कपालनिशिखमपिमहाचर्मसंधारवतीं। वक्त्रेणैकेन यु
 क्तां पशुजनभयदां पायसांनेप्रसंन्नां लक्ष्म्यां वंदे मृताद्यैः परिवृतवपुषं डाकिनीं भावयेतां। अथामृतादिशक्तीनां डा

प्र. ३. किं नीसदशं व पुः तत्समाभ्यायुथादीनि न्यासपूजनचिन्तने ततः आनाहतचक्रे द्वादशदलकमलकर्णिकायां ऐं ह्रीं श्रीं रां
 ५३ रीं त्तरमलवरयूराकिनिमंरक्षरक्षममरक्तधातुं रक्षरक्षसर्वसत्त्ववशं करि आगच्छ आगच्छ इमां पूजां गृह्ण गृह्ण ऐं अवे
 र्हौं सः परमधोरे हूं धोरूपेण ह्येहि नमश्चासुं डूं लकसहै श्रीमहात्रिपुरसुंदरी देवी विच्चे देवी ककारादि द्वादशवर्णा
 मुच्चार्य अनाहतपीठस्थिते अनाहतराकिनि अनाहतनाथ देवी युग्मश्रीपादुकेभ्यो नमः। इति हस्तद्वे द्वादशदलक
 मलकर्णिकामध्ये विन्यस्य द्वादशदलेषु कालरात्र्यादिकाः। प्रादक्षिण्येन विन्यसेत्। कालरात्र्ये नमः। सावित्र्ये नमः। रा
 यत्र्ये नमः। घंटाधारिण्ये तमः। ऊर्णात्मिकायै नमः। चंडायै नमः। च्छायायै नमः। जयायै नमः। भंकारिण्ये नमः। ज्ञानरू
 पायै नमः। टंकहस्तायै नमः। ठंकारिण्ये नमः। इति अरुणाः कालसन्ध्यायाः सर्वानतिस्मन्विताः कठवर्णयुतान्यस्य ध्या
 त्वा श्रीराकिनीं पारां हस्तद्वेभानुपत्रे द्विवदनविलसदंष्ट्रिणीं श्यामवर्णामसंशूलंकपालं उमरुमपिभुजैर्धारयन्तीं त्रिने
 त्रां। रक्तस्थां कालरात्रिप्रभृतिपरिवृतां स्निग्धमह्यमिहस्तां श्रीमहरीं द्रवंध्यामभिमतफलदां राकिनीं भावयेत्ताम्। का
 लरात्र्यादिकारक्ताश्चतुर्हस्तानभस्कियां द्वाभ्यां कराभ्यां दधति द्वाभ्यां हेति द्वयं क्रमान्। कपालं श्रीवराभीतिपुस्तका
 सरमालिकाः। घंटाखड्गौ सृणिश्चैव खड्गखेटौ वराभये कुठारहरिणौ पश्चात्। त्रिशूलडमरू अपि कदलीकलशशूलैवे

रामः
५३

तालौवरदाभये ततः मणिपूरपीठेना भौदशदलकमलकर्णिकायां लाकिनीन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं लीं लीं लूलमलवर
 र्पूलाकिनीमांरक्षरक्षमममांसधातुरक्षरक्षसर्वसत्त्ववशं करिआगच्छ आगच्छ इमां पूजां गृह्ण गृह्ण ऐं अघोरे ह्रीं
 सः परमधोरे हं घोररूपेण ह्येहि नमश्चामुंडेलकसहै श्रीमन्निपुरसुंदरीदेवीविच्चेदेविडकारादिदशवर्णानुच्चार्य मणिपू
 रकपीठस्थेमणिपूरककलाकिनीं मणिपूरकेनाथदेवीयुग्मश्रीपादुकेभ्योनमः। इति मन्त्रेणमध्यन्यसेत्। डामर्यै नमः डंका
 र्यै० णामर्यै नमः। तामस्यै० स्थाण्यै नमः। दाक्षायिण्यै नमः। धाद्वै नमः। नारायण्यै० पार्वत्यै नमः। फट्कार्यै नमः। एतास्तदश
 दलेषु प्रागादिप्रादक्षिण्यक्रमेणन्यसेत्। एताः कपालशूलनतिमुद्राकराथ्येयाः। लाकिनीध्यानं। नाभौदिकपत्रपद्मेनि
 वदनविलसन्नीक्षणारक्तवर्णाशक्तिं दंभोलिदंडावभयमपिभुजैर्धारयन्तीं महोग्रां डामर्याद्वैः परीतां पशुजनभयदां मां
 स्याल्लोकनिष्ठां गौडानेसक्तचित्तांसकलशुभकरीं संस्मरेल्लाकिनीन्तां। लाकिन्याग्रस्थितायास्तदशसंख्यामरीचयः। कपाल
 शूलधारिण्यः कृष्णाश्चनतिसंयुताः। किरीटहारकेयूरकांचीनूपुरशूषणाः। स्वापिष्ठानेलिंगेषु लकमलकर्णिकायां काकि
 नीन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं कां कीं कूं कमलवरयूं काकिनीमांरक्षरक्षमममेदोधातुरक्षरक्षसर्वसत्त्ववशं करिआगच्छ आगच्छ इमां पू
 जां गृह्ण गृह्ण ऐं अघोरे ह्रीं सः परमधोरे हं घोररूपेण ह्येहि नमश्चामुंडेलकसहै श्रीमन्निपुरसुंदरीदेवीविच्चेदेवि बा

प्र. सं.
८४

दिषु दुर्णानुच्चार्य स्वाधीष्ठानाख्यपीठस्थे स्वाधिष्ठानकाकिनीस्वाधिष्ठाननाथदेवीयुग्मश्रीपादुकेभ्योनमः। अनेन कर्णिकायां न्यसेत्। बंधि न्येनमः भद्रका ल्येनमः। महामायायै नमः। पंश्वि न्येनमः रमायै नमः लंबोष्ठिकायै नमः इति षट्पत्रेषु क्रमेण न्यस्तव्याः अथ ध्यानं स्वाधिष्ठानाख्यपद्मे रसदललसिते वेदवक्त्रान्निनेत्रां पीताभां धारयन्ती न्निशिखे गुणकपालाभयान्यार्तगर्वामेदोधातुं प्रविष्टां मधुमदमुदितां बंधिनीं पूर्वशक्त्या पीतां दध्यन्नसक्तां मभिमतफलदां काकिनीं मावयेतां मूलाधारपद्मे गुदात्तुं द्वांगुलोपरि चतुर्दलकमलकर्णिकायां डाकिनीं न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं सां सीं सूं मलवरयूं साकिनीं मां रक्ष रक्ष मम अस्थि पातुं रक्ष रक्ष सर्वसत्त्ववशं करी आगच्छ। गच्छ इमां पूजां गृह्ण गृह्ण ऐं अघोरै हूं घोररूपै र ह्ये हि नमश्चामुं डेडरलकसहै श्रीमन्निपुरसुंदरी देवी विच्चे देवि वकारादिचतुष्कमुच्चार्य मूलाधारपीठस्थे मूलाधारसाकिनीं मूलाधारनाथदेवीयुग्मश्रीपादुकेभ्योनमः। इति न्यस्त्वानहलेषु वरदाद्याविन्यसेत्। वरदायै नमः। श्रियै नमः। षंडायै नमः। सरस्वत्यै नमः। इति क्रमेण विन्यसेत्। मूलाधारस्थपद्मे श्रुतिदललसिते पंचवक्त्रान्निनेत्रां स्वर्णाभामस्थिसंस्थां सृणिमपि कमलं पुस्तकं ज्ञानमुद्रां। विभाणां बाहुदंडैः सुललितवरदाद्याभियुक्तां मनोहां मुद्गान्नेसक्तचित्तां मधुमदमुदितां मावयेत्। साकिनीं तां रक्तापीतासिताश्वेताश्वतस्ववरदाभयाः। नत्यक्षमाक्षीः परमघोरै

रामः
८४

पा न्यसेत् ध्यानं भूमध्ये बिन्दुपद्मे द्विदलविलसितेषु क्लवणीकरैर्बैविभाणां ज्ञानमुद्राया
 लाकलशविराजितचतुर्भुजाः । तत आज्ञायां भूमध्ये द्विदलकमलकर्णिकायां हाकिनीं विन्यसेत् । ऐं ह्रीं श्रीं हां हीं हूं
 ह्रमलवरयूं हाकिनीमां रक्ष रक्ष मम मज्जाधातुं रक्ष रक्ष सर्वसत्त्ववशंकरी आगच्छागच्छ इमां पूजां गृह्ण गृह्ण ऐं अघोरे ह्रीं
 सः परमघोरे हूं घोररूपेण ह्येहि नमश्चामुंडे डरलकसहै श्रीमन्निपुरसुंदरी देवि विचित्रे देवि हंसं आज्ञापीठस्थे आज्ञापी
 ठहाकिनी आज्ञानाथदेवियुग्मश्रीपादुकेभ्यो नमः । इति कर्णिकायामध्ये विन्यस्य तद्दलयोः । हं हंसवाहिन्यै नमः । हंस
 समावत्यै नमः । इति उमरुक्कमलान्यक्षमालांकपालं । षड्भुक्कामज्जसंस्थां त्रिनयनलसितां हंसकलादियुक्तां हारि
 द्रांने प्रसक्तां सकलसुरनुतां हाकिनीं भावयेत्तां । श्वेता हंसवती कार्धविशूलवरधारिणी रक्ताक्षमालावरदाननि
 मुद्रालसत्करा । ततः सहस्रदलकमलकर्णिकायां योनिमंडले याकिनीं न्यसेत् । ऐं ह्रीं श्रीं यां यीं यूं यमलः धरयूं याकि
 नीमां रक्ष रक्ष मम शुक्लधातुं रक्ष रक्ष सर्वसत्त्ववशंकरी देवी आगच्छागच्छ पूजां गृह्ण गृह्ण ऐं अघोरे ह्रीं सः परमघोरे हूं
 घोररूपेण ह्येहि नमश्चामुंडे डरलकसहै श्रीमन्निपुरसुंदरी देवि विचित्रे देवि अकारादिस्कासंतवर्णानुक्ता ब्रह्मरंध्रपी
 ठस्थे ब्रह्मरंध्रयाकिनी ब्रह्मरंध्रनाथ देवी युग्मश्रीपादुकेभ्यो नमः । इति कर्णिकायामध्ये न्यसेत् । तद्दलेषु पूर्वोक्तषड्भुजा
 रपद्मस्थाः पञ्चाशद्वर्ण देवताः स्तुतत्वा तत्कावर्णसहितान्यसित्वा ध्यायेत् । नवपूर्वोक्तषड्भुजाधारपद्मपत्रे ब्रह्मपि

प्र.सं.

८५

ता न्मातृका वर्णपूर्विकास्तदेवतान्यस्तव्याः। मन्त्रादौ बीजत्रयं सर्वत्रयोज्यं मुंडव्योमस्थपद्मे सकलदलयुते याकि
नी भैरवी तां यक्षिणाख्यां समस्तायुधलसितकरां सर्ववर्णां समष्टीं ज्ञादीनां सर्ववक्त्रां सकलसुखकारिं सर्वधातुस्वरूपां
सर्वान्नसक्तचित्तां सकलसुरनुतां भावयेत्सर्वरूपां ॥ इति योगिनीन्यासः ॥ अथ राशिन्यासः ॥ ऐं ह्रीं श्रीं अं आं इं ईं मे षरा
श्यात्मदेवतायै नमः। उं ऊं कं ए षभराश्यात्मदेवतायै नमः। कूं लूं लूं मिथुनराश्यात्मदेवतायै नमः। सं ऐं कं कं टकरा
श्यात्मदेवतायै नमः। ओं औं सिंह राश्यात्मदेवतायै नमः। अं अः शं षं सं हं लं सं कन्याराश्यात्मदेवतायै नमः। कं खं गं
धं डं तुलाराश्यात्म० चं कुं जं भं जं दं श्विकराश्यात्म० टं ठं डं दं णं धनुराश्यात्म० तं थं दं धं नं मकराश्यात्म० पं फं बं भं मं कुं
भराश्यात्म० यं रं लं वं मीनराश्यात्मदेवतायै नमः। तारत्रयं मन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं। गुल्फजानुदृषणस्तनअंसशिरःसुन्य
सेत्। इति दक्षिणपार्श्वेन्यसेत्। वामपार्श्वे पिशिरादिगुल्फांतन्यसेत्। शिरोंसस्तनदृषणजानुगुल्फेषुन्यसेत्। एवं
चतुस्त्रिद्वियुगांत्यद्विस्वरयुताशादिषट्कचटतपवर्गायादिवान्तवर्णपूर्वकास्तेराशयः॥ अथ पीठन्यासः॥ ऐं ह्रीं
श्रीं ए कपंचाशत्पीठशक्तिभ्यो नमः। इति देहे व्याप्य। ऐं ह्रीं श्रीं अं कामरूपपीठायै नमः। ३ आं वाराणसीपीठाय० ३ इं ने
पालपीठाय नमः। ३ ईं पौंड्रवर्धनपीठाय० ३ उं चरस्थिरपीठाय० ३ ऊं कन्याकुब्जपीठाय० ३ कूं पूर्णभैरवीपीठाय० कूं अर्बुदपी

रामः

८५

ठा०३ लुंअमृतकेश्वरीपीठा०३ लुंएकाम्रपीठा०३ एंका मकोदृपीठा३ ऐंतिस्लोटपीठा०३ ओंकैलासपीठा०३ औंभृगु
 नगरपीठा०३ अंकेदारपीठा०३ अःचंद्रपूर्वकपीठा०३ कंश्रीपीठपीठा३ खंसकवीरपीठा३ गंजालंध्रपीठा३ यंमालव
 पीठा३ जंकुलुकपीठा३ चंदेवकोदृ३ कं गोकर्णपीठा०३ जंमारुतेश्वरपीठा३ मंअट्टहासपीठा०३ अंविस्जपीठा०३
 टंराजगृहपीठा०३ ठंमहापथपीठा०३ डंकोल्लापुरपीठाय०३ ढंअलकापुरीपीठा०३ णंअंकारपीठा० तंजयन्तीपी
 ठा०३ थंउज्जयनीपीठा३ दंनिरात्रपीठा३ धंसीरकपीठा३ नंहस्तिनापुरपीठाय०३ पंओड्डीशपीठाय०३ फंप्रयागपी
 ठा३ बंषष्ठीशपीठाय०३ मंमायापुरीपीठा३ मंगौरेशपीठा३ यंमलयगिरिपीठा३ रंश्रीशैलपीठा३ लंमेरूपीठा३ वं
 गिरिवरपीठा३ शंमहेंद्रपीठा०३ षंवामनगिरिपीठा०३ संहिरण्यपुरपीठा०३ हंलक्ष्मीपुरपीठा०३ लंवरोड्या
 णपीठा०३ संकायाकुत्रपीठायनमः। तारत्रयंमंत्रादौसर्वत्रयोज्यं। इतिपीठन्यासंमातृकास्थानेषुन्यसेत्॥ इतिलपुषा
 ढान्यासःसमाप्तः॥ अथश्रीविद्यापंचदशाक्षरीचक्रन्यासविधिः। शिंगीभूपातीयपद्धत्युक्तप्रकारेणलिख्यते। अथच
 क्रन्यासस्थानश्लोकः। वैदंवंब्रह्मरंध्रेचतत्संवृत्यन्यश्रकंललाटेष्टारसंज्ञंचभुर्वोर्मध्येदशारकं। बहिर्दशारकंठेतुह
 दयेमनुपत्रकं। नाभौत्वरदलंचक्रंस्वाधिष्ठानेकलाश्रकं। आधारेचतुरसंस्याद्वितीयंदक्षजंघके। तृतीयंवामजंघा

प्र.सं. २६
 यां सृष्टिन्यासेत्त्रयं क्रमः। इति चक्रन्यासस्थानानि अथोक्तस्थानेषु न्यासप्रकारः। ऐं ह्रीं श्रीं वै दव चक्राय नमः। इति ब्रह्मरं
 ध्रे ध्यापकं कृत्वा ऐं ह्रीं श्रीं कर्दूलह्रीं ह सकलह्रीं सकलह्रीं एवं खंडत्रयमुक्त्वा तदंते तुरीयखंडाख्यं श्रीबीजमु
 क्त्वा तदंते परब्रह्मचक्रे ओज्याणपीठे चर्यानाथसमस्तचक्रसपरिवारपरमतत्त्वसृष्टिस्थिति संहारकृत्येच्छाज्ञानक्रि
 याशक्तिवाग्भवकामराजशक्तिबीजात्मकपरमशक्तिस्वरूपश्रीमहात्रिपुरसुंदरीदेवीपरब्रह्मात्मशक्तिश्रीपादुकांपू
 जयामीति सकुंकुमविलेपनामिति पूर्वोक्तध्यानक्रमेण ब्रह्मरंध्रे ध्यात्वा ब्रह्मरंध्रे न्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं ह सकलरडैं ह
 सकलरडैं ह सकलरडैः। श्रीमहात्रिपुरभैरवीनित्याश्रीपादुकां पूजायामि। इति चक्रे शीमात्मरूपांतत्र विन्यस्य पुनः
 ऐं ह्रीं श्रीं योनिमुद्रायै नमः। इति योनिमुद्रां प्रदर्श्य ऐं ह्रीं श्रीं एषा पारहस्ययोगिनी सर्वानंदमये महाचक्रे वै दवे परब्र
 ह्मस्वरूपिणी परामृतशक्तिस्वरूपिणी सर्वचक्रेश्वरी सर्वमन्त्रेश्वरी सर्ववीरेश्वरी सर्ववागीश्वरी सर्वयोगेश्वरी सर्वपीठे
 श्वरी सर्वसिद्धेश्वरी सर्वतत्वेश्वरी सर्वकामेश्वरी सर्वरसेश्वरी सर्वजगदुत्पत्तिमातृका सर्वचैतन्यशक्तिस्य चक्राः सासनाः
 समुद्राः ससिद्धयः सशक्तयः सायुधाः सबाहनाः सपरिवाराः सचक्रेश्वरिकाः श्रीमहात्रिपुरसुंदरीन्यस्ताः सन्नुनमः। इति
 निब्रह्मरंध्रे वंदेत। पुनस्त्रिकोणे। ऐं ह्रीं श्रीं त्रिकोणचक्राय नमः। इति व्यापकं कृत्वा। ऐं ह्रीं श्रीं कर्दूलह्रीं श्रीं कर्दूलह्रीं

रामः
 २६

अग्निचक्रेकामगिर्यालयेमित्रीश नाथनवयोनिचक्रात्मतत्त्वसृष्टिकृत्येष्टाशक्तिवाग्मवात्मकवागीश्वरीस्वरूपकामे
 श्वरीदेवीब्रह्मात्मशक्तिश्रीपादुकांपूजयामीतिकामेश्वरीमरूणांपाशांकुशाभयकपालवरांकितचतुर्हस्तांचंद्रक
 लावतंसांनिनेत्रांब्रह्मांकस्थान्तांध्यात्वाशिरसित्रिकोणप्रागग्रकोणेन्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं हसकहलह्रीं सूर्यचक्रेज
 लंधरपीठेओङ्गीश नाथदशारद्वयचतुर्दशारचक्रविद्यातत्त्वस्थितिकृत्यज्ञानशक्तिकामराजात्मककामकलास्वरू
 पवज्रेश्वरीदेविविष्ण्वात्मिकाशक्तिश्रीपादुकांपूजयामीतिवज्रेश्वरींप्रवालरुचिंकरषट्कावलंबितपाशांकुशाचां
 वाणकपालमातुलिंगांविश्वकवासिनींध्यात्वाशिरसित्रिकोणदक्षिणकोणेन्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं सकलह्रीं सोमचक्रेपू
 र्णगिरिगङ्गावर्षाश नाथाष्टारषोडशारचतुरश्रचक्रशिवतत्त्वसंहारकृत्यक्रियाशक्तिनिजात्मकपरापरशक्तिस्वरू
 पभगमालिनीदेवीरुद्रात्मकशक्तिश्रीपादुकांपूजयामीतिभगमालिनींशरच्चंद्रचंद्रिकावदातांपाशांकुशंपुस्तकाक्षव
 नयविलसितबाहुचतुष्टयांत्रिलोचनांरुद्रोत्संगरातांध्यात्वाशिरसित्रिकोणवामकोणेन्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं हसैंहसैं ह्रीं
 हस्रौः त्रिपुरांबानित्याश्रीपादुकांपूजयामि। चक्रे श्रीं त्रिकोणमध्येविन्यस्य। ऐं ह्रीं हस्रौः बीजमुद्रायेनमः। इतिबीजमु
 द्रांप्रदर्श्य। ऐं ह्रीं श्रीं रंतारहस्यतरयोगिन्यः। सर्वसिद्धिप्रदायकेचक्रेसमुद्राः ससिद्धयः सायुधाः सबाहनाः सपरिवा

प्र.सं.
८७

राः सचक्रे श्वरिकान्यस्ताः सन्तु नमः इति तत् सवन्द्य पुनः आयुधं न्यासमाचरेत्। ऐं ह्रीं श्रीं द्रां दीं क्लीं ब्रूं सः यां सं लां वां सां जं
जं भनेभ्यः कामेश्वरबाणेभ्यो नमः इति दक्षिण नेत्रे न्यसेत्। दक्षिण भागस्य पुरुष प्रधानत्वात्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं द्रां दीं क्लीं
ब्रूं सः यां रां लां वां सां जं जं भनेभ्यः कामेश्वरीबाणेभ्यो नमः। इति वाम नेत्रे न्यसेत्। वाम भागस्य शक्ति प्रधानत्वात्। पुनः ऐं ह्रीं
श्रीं धं सं मोह नाय कामेश्वरधनुषे नमः। इति दक्षिण भूरेखायां न्यसेत्। दक्षिण भागस्य ईश्वर प्रधानत्वात्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं
धं सं मोह नाय कामेश्वरीधनुषे नमः। इति वाम भूरेखायां न्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं आं वशीकरणाय कामेश्वरपाशाय नमः
इति दक्षिण श्रवसि न्यसेत्। ३ आं वशीकरणाय कामेश्वरीपाशाय नमः। इति वाम श्रवणे न्यसेत्। ३ क्रौं स्तं भनाय कामेश्वरां कुशाय नमः।
इति दक्षिण नासापुटे न्यसेत्। ३ क्रौं स्तं भनाय कामेश्वर्यै कुशाय नमः। इति वाम नासापुटे न्यसेत्।
एवमायुधं न्यासं कृत्वा। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं अष्टारचक्राय नम इति ललाटमारभ्य बेष्टन प्रकारेण व्यापकं न्यसेत्। पुनः ऐं
ह्रीं श्रीं अं आमित्यादि षोडशस्वरानुक्ता ब्रूं वशिनी वाग्देवता देवि श्री पादुकां पूजयामि ३ कं रवं गं घं डं कल ह्रीं कामेश्व
री ३ चं छं जं भं जं न व्यूं मोदिनी वाग्देवता देवि ३ टं ठं डं हं णं ब्रूं विमला वाम् देवता देवि ३ इति ललाटमारभ्य प्राद
क्षिप्येन दिक्षु न्यसेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं तं थं दं धं नं जि श्रीं अरुणा वाग्देवता देवि ३ पं फं बं भं मं हूं सु लूं जयनी वाग्देव

रा.सं.
८९

ता देवि ३ चंरंलं वंशं मयूषं वैश्वरिवाग्देवता देवी ३ षं सं हं लं हं स्मिं दिव्य कौलिनी वाग्देवता देवी श्री पादुका पूजयामि। एता
 शललाटवलये आग्नेयादिकोणेषु न्यसेत्। एता अष्ट वाग्देवता श्वापेषु पुस्तका समालासमुल्लसितहस्तचतुष्टया दाडिमकु
 सुमारुणा ध्येयाः। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं सौः त्रिपुरासिद्धान्त्यां वा श्री पादुकां पूजयामि। इति चक्रेशी मष्टारचक्रमध्ये न्यसेत्। ३॥
 सरवप्रेखेचरीमुद्रायै नमः ३ इति खेचरीमुद्रां नत्रप्रदर्श्य ३ एतारहस्ययोगिन्यस्तु सर्वरोगहरे चक्रेशमुद्रा इत्यादि न्यस्ताः
 संतु नमः। इत्यन्तमुक्ता अष्टारचक्रस्या देवीं सं वंदेत्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं अन्तर्दृष्टारचक्राय नमः इति भूमध्यमारभ्य वेष्टनाकारेण
 व्यापकं कुर्यात्। ऐं ह्रीं श्रीं यं सर्वज्ञा देवी श्री पादुकां पूजयामि। ३ रं सर्वशक्ति देवी ०३ लं सर्वैश्वर्य प्रदा देवी ०३ वं सर्वज्ञानमयी
 देवी ०३ शं सर्वव्याधि विनाशनी देवी ०३ षं सर्वाधारस्वरूपिणी देवी ०३ सं सर्वपापहरा देवी ०३ हं सर्वानंदमयी देवी ०३ लं सर्व
 रक्षा स्वरूपिणी देवी ०३ सं वैश्वेति तफलप्रदा देवी श्री पादुकां पूजयामि। इति दक्षिणासि मूले तदपांगे दक्षिणश्रीघ्णमूले तदष्टे च
 त्रिकान्ततले चुलिकायां वामकर्णद्वेष्टे तन्मूले वामापांगे वामासि मूले चैताः। क्रमेणान्यसेत्। चुलिका वामशिखास्थाने ए
 ताः अक्षस्तकपुस्तकधराः कर्पूरगौरांगी ध्यात्वा विन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं त्रिपुरामालिनी नित्या देवि श्री पादुकां पूज
 यामि। इति चक्रेशी मध्ये न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं क्रौं महाकुशमुद्रायै नमः। इत्यं कुशमुद्रां प्रदर्श्य ३ एता निगर्भयोगिन्यः सर्व

प्र.सं. ८८ रसाकरचक्रे समुद्रादित्यादिन्यस्ताः संतु नमः। इति तत्र संबन्धः। बीजत्रयं सर्वत्र योज्यम्। पुनः ऐं ह्रीं श्रीं बहिर्दशरचक्राय नमः। इति कंठे प्रादक्षिण्यक्रमेण व्यापकं कुर्यात्। ऐं ह्रीं श्रीं कं सर्वसिद्धिप्रदा देवी श्रीपादुकां पूजयामि। ३ खं सर्वसंपत्प्रदा देवि० ३ गं सर्वप्रियंकरी देवी० ३ घं सर्वमंगलकारिणी देवि० ३ ङं सर्वकामप्रदा देवी ३ चं सर्वदुःखविमोचिनी देवी ३ कं सर्वमत्कप्रशमनी देवी० ३ जं सर्वविघ्नविनाशनी देवी० ३ झं सर्वो ग सुंदरी देवी० ३ ञं सर्वसौभाग्यदायिनी देवी श्रीपादुकां पूजयामि। एताः मुक्ताहारधारिण्यः। हि मरुचिभासुरदेहावराभयकराः। संचिंत्य कंठे प्रादक्षिण्येन विन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रं ह्रस्कीं ह्रसौः विपुला श्रीपादुकां पूजयामि। इति मध्ये विन्यस्य। ऐं ह्रीं श्रीं सः सर्वोन्मादिनी मुद्रायै नमः। इति मुद्रां प्रदर्श्य ऐं ह्रीं श्रीं एताः कुलोत्तीर्णयोगिन्यः सर्वार्थसाधके चक्रे समुद्रादित्यादिन्यस्ताः संतु नमः। इत्यन्त मुक्तासंबन्धबीजत्रयं सर्वत्र योज्यं। ऐं ह्रीं श्रीं चतुर्दशरचक्राय नमः। इति हृदये मनुष्यकै व्याप्य रूपेण प्रादक्षिण्येन न्यस्त्वा। ऐं ह्रीं श्रीं ङं सर्वसंक्षोभिणी शक्ति श्रीपादुकां पूजयामि ३ ङं सर्वविद्राविणी शक्ति० ३ ङं सर्वाकर्षिणी शक्ति० ३ ङं सर्वाल्हादनस्वरूपिणी शक्ति० ३ ङं सर्वसम्प्राप्ति शक्ति० ३ तं सर्वसंभनस्वरूपिणी शक्ति० ३ थं सर्वजंभिनी शक्ति० ३ दं सर्वतोवशीकरणी शक्ति० ३ धं सर्वरंजनी शक्ति० ३ नं सर्वोन्मादस्वरूपिणी शक्ति० ३ पं सर्वार्थसाधिनी शक्ति० ३ फं सर्वसंपत्तिपूरी शक्ति० ३ बं सर्वमंत्रमयी

रामः
८८

शक्ति०३ भंसर्व द्वंद्वसयं करीशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि। एताः रक्ताः प्रवालरुचिराः चापवाणधराः संबिंत्यद्गदयेक
 मेण प्रादक्षिण्येन विन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं सौः त्रिपुरावासिनी नित्या श्रीपादुकां पूजयामि। इति चक्रे शीं मध्ये विन्य
 स्यः ऐं ह्रीं श्रीं ब्रूवश्यमुद्रायै नमः। इति वश्यमुद्रां प्रदर्श्य ऐं ह्रीं श्रीं एताः संप्रदायोगिन्यः सर्वसौभाग्यदायके चक्रे समुद्रा
 इत्यादिन्यस्ताः संतु नमः। इति नमस्कुर्यात्। तारत्रयं सर्वत्र योज्यं। पुनः ऐं अष्टदलपद्माय नमः। इति नाभौ प्रादक्षिण्ये नव्या
 पकं कृत्वा ऐं ह्रीं श्रीं कं स्वरं घं डं अं नं गं कुसुमा देवी श्रीपादुकां पूजामि ३। चं कुं जं झं जं अं नं गं मेखला देवी ०३। तं ठं डं ढं ण
 अं नं गं मं दना देवी ०३। तं थं दं धं नं अं नं गं मं दना तुरा देवी ३। एताः एष्टवंशवामपार्श्वजठरदक्षिणपार्श्वेषु विन्यस्य ऐं ह्रीं श्रीं पं फं
 वं भं मं अं नं गं रेखा देवी ३। यं रं लं वं अं नं गं वेगिनी देवी शं घं सं हं अं नं गं कुशा देवी ३। लं सं अं मं गं मालिनी देवी श्रीपादुकां पूजया
 मि। इति वंशवामपार्श्वयो रन्तराले च वामपार्श्वजठरयोरन्तराले च जठरदक्षिणपार्श्वयो रन्तराले च दक्षिणपार्श्वे वंशयो
 रन्तराले च अं नं गं रेखा दिशक्तीः। क्रमेण न्यसेत्। एताः रक्ताः पुंड्रेषु चापपुष्पवाणधरावेणीरुतकृकेशमंडलारक्तकंचुकथा
 रिणी ध्यात्वा न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं सौः त्रिपुरसुंदरी नित्या श्रीपादुकां पूजयामि। इति चक्रे शीं मध्ये न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं आ
 कर्षणमुद्रायै नमः। इत्याकर्षणमुद्रां प्रदर्श्य ऐं ह्रीं श्रीं एताः गुप्तरयोगिन्यः सर्वसंशोभणकारके चक्रे समुद्रा इत्यादिन्य

३ सं.

८६

स्ताः संतु नमः॥ इति तत्र नमस्कुर्यात्। तारत्रयं सर्वत्रयोज्यं। ऐं ह्रीं श्रीं षोडशदलपद्माय नमः॥ इति लिंगे स्वाधिष्ठाननामं केवा
 मावर्तक्रमेण व्याप्य। ऐं ह्रीं श्रीं अं क्ता मा कर्षणी नित्या कला देवी श्री पादुकां पूजयामि ३ ओं बुध्या कर्षणी नित्या कला देवी ०
 इं अ हं कार कर्षणी नित्या कला देवी ० ३ ईं शब्दा कर्षणी नित्या कला देवी ३ उं स्पर्श कर्षणी नित्या कला देवी ३ ऊं रूपा कर्षणी
 नित्या कला देवी ३ कं रसा कर्षणी नित्या कला देवी ३ ऋं गंधा कर्षणी नित्या कला देवी ३ लृं छिन्ना कर्षणी नित्या कला देवी ३ लृं धै
 र्या कर्षणी नित्या कला देवी ३ सं स्मृत्या कर्षणी नित्या कला देवी ३ ऐं नामा कर्षणी नित्या कला देवी ३ ओं बीजा कर्षणी नित्या क
 ला देवी ३ औं आत्मा कर्षणी नित्या कला देवी ३ अं अमृता कर्षणी नित्या कला देवी ० अशरीरा कर्षणी नित्या कला देवी श्री पा
 दुकां पूजयामि सताः १ क्तवर्णाः पाशांकुशधारिणी र्थात्वा स्वाधिष्ठाने बामावर्तक्रमेण न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः त्रिपुरेश्व
 री नित्या श्री पादुकां पूजयामि। इति च केशीं मध्ये विन्यस्य। ऐं ह्रीं श्रीं द्वीं द्वाविणीं मुद्रायै नमः॥ इति द्वाविणीं मुद्रां प्रदर्श्य ३ स
 ताः गुप्तरयोगिन्यः। सर्वाशा पूरके च केसमुद्रा इत्यादियस्ताः संतु नमः॥ इति नमस्कुर्यात्। तारत्रयं सर्वत्रयोज्यं। पुनः
 प्रथमचतुरसे ऐं ह्रीं श्रीं प्रथमचतुरसरे स्थापयेत् नमः॥ इति मूलाधारे व्यापकतया विन्यस्य। ऐं ह्रीं श्रीं द्वीं सर्वसंक्षोभिणीं मुद्रा
 शक्तिः। श्री पादुकां पूजयामि। ऐं ह्रीं श्रीं द्वीं सर्वविद्राविणीं मुद्रा शक्ति ३ क्लीं सर्वा कर्षणी मुद्रा शक्ति ३ ब्रूं सर्ववशंकरी मुद्रा

रामः

८६

शक्ति श्रीपादुकां पूजयामि। इति मूलाधारस्य पूर्वदक्षिणपश्चिमउत्तरभागेषु क्रमेण न्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं सः सर्वोन्मादिनी
मुद्राशक्ति ३ कों सर्वमहांकुशमुद्राशक्ति ३ हस्रखंप्रं सर्वस्वे चरी मुद्राशक्ति ३ हसौः सर्वबीजमुद्राशक्ति ३ ऐं सर्वयोनिमुद्रा
शक्ति ३ ऐं सर्वत्रिखंडमुद्राशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि। इति सनाः सर्वोन्मादिन्यादयः। मूलाधारस्य पूर्वदक्षिणभागयोर्म
ध्ये दक्षिणपश्चिमभागयोर्मध्ये पश्चिमोत्तरभागयोर्मध्ये उत्तरपूर्वभागयोर्मध्ये न्यसेत्। सर्वयोन्यादिमुद्राहं यंचालना
देमूलाधारमध्ये च न्यसेत्। एता रक्तवर्णाः पाशांकुशवरदाभयकराश्चंद्रकलावतंसमौलयस्त्रिलोचना ध्यात्वा न्यस्ताव्याः
पुनः ऐं ह्रीं श्रीं मध्यचतुरस्ररेखायै नमः। इति दक्षिणजं घ्रायां व्यापकं विन्यस्य ऐं ह्रीं श्रीं आंब्रह्माणी देवी श्रीपादुकां पूजया
मि ३ ईं माहेश्वरी देवी ३ ऊं कौमारी देवी ३ क्रूं वैष्णवी देवी ३ लूं वाराही देवी ० ३ ऐं इंद्राणी देवी ३ औं चामुंडा देवी श्री ३ अः
महालक्ष्मी देवी श्रीपादुकां पूजयामि। इति सनाः। ब्रह्माण्यादयः। दक्षिणजं घ्रायां दिक्षु न्यस्तव्याः वाराह्यादयो विदिक्षु न्यस्त
व्याः। एता रक्ताः वंशदलस्फामलांगयः कपालोत्पलधारिणी ध्यात्वा न्यस्तव्याः। तारनयं सर्वत्रयोन्यं ऐं ह्रीं श्रीं नृतीयच
तुरस्ररेखायै नमः। इति वामजं घ्रायां व्यापकं विन्यस्य ऐं ह्रीं श्रीं अणिमा सिद्धिदेवी ३ लघिमा सिद्धिदेवी ३ महिमा सिद्धिदे
वी ३ ईशित्व सिद्धिदेवी ३ वशित्व सिद्धिदेवी ३ प्राकाम्य सिद्धिदेवी ३ भुक्ति सिद्धिदेवी ३ इच्छा सिद्धिदेवी ३ प्राप्ति सिद्धि

प्र.सं.
८०

देवी ३ सर्वकामसिद्धिदेवी श्रीपादुकां पूजयामि। इति एता अणि मासिद्धादयः। वामजं पायांदि सुविदि सुचक्रमेण न्य
स्तव्याः। प्राप्तादिसिद्धिद्वयं च दक्षिणवामपादयोश्च न्यसेत्। एता रक्तवर्णाः। चिंतामणिरिवी भयांचितपाणिद्वयास्त्रि
लोचनाश्चंद्रकलावतंसमौलयोऽध्यात्मान्यस्तव्याः। ऐं ह्रीं श्रीं अं आं सौः त्रिपुरा नित्या देवी श्रीपादुकां पूजयामि। इति चक्रे
श्रीपादयोर्विन्यस्य। ऐं ह्रीं श्रीं द्रां सर्वसंशोभणमुद्रायै नमः। इति संशोभिणीमुद्रां प्रदर्श्य ३ संताः समस्तप्रगटयोगिन्यः त्रैलोक्य
मोहनचक्रैस्समुद्रा इत्यादि न्यस्ताः संतु नमः। इत्यन्तमुक्त्वा संवदं वात्। ततः। मूलमन्त्रमुक्त्वा सर्वांगेषु व्यापकं कुर्यात्। त
तः पंचोपचारैः। संपूजयेत्। इति चक्रन्यासः समाप्तः। अथ महा षोडशान्यासप्रकारः। प्रपंचो भुवनं मूर्तिर्मन्त्रो देवतमात
रः। महा षोडशान्यासः सर्वन्यासोत्तमोत्तमः। तत्रादौ भुवनेशानि प्रपंचन्यास उच्यते॥ त्रितारमूलमन्त्रान्ते मातृका
सरतः परम्॥ वदेत्प्रपंचरूपायै श्रियै नम इति क्रमात्। जयथा। आदौ सच्चिदानं दभरेवी देवी देवकृषिः। विष्णय हं दः।
परां वा देवता। हसां हतु। हसा शिरः इत्यादि षंडंगानि कृत्वा ध्यायेत्॥ तत्प्रकारः। अमृता र्णवमथ्यो यत्सु वा र्णद्युति शो
भिते। कल्पवृक्षव नान्तस्थेन वमाणि क्यमंजये। नवरत्नमय श्रीमत्सिंहासनगतां बुजे। त्रिकोणान्तः समासीनं चंद्रस
र्यायुतः प्रभम्। अर्द्धाविका समायुक्तं प्रविभक्तविभूषणम्। कोटिकंदर्पलावण्यं सदा शोडशवार्षिकम्। मंदस्मितसु

रासः
८०

स्वांभोजं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरम्॥ दिव्यां वस्त्रगाले पदिव्याभरणभूषितम्। पानपात्रं च चिन्मुद्रां त्रिशूलं पुस्तकं करैः। वि
 द्यासंविदि विभाषणं दत्तं सुखेक्षणम्। महाषोढोदितशेषदेवतागणसेवितम्। एवं चितां बुजे ध्यायेत्तद्वद्वं नारीश्वरं शिव
 म्। पुरुषं वास्मै देवि स्त्रीरूपं वा विचिंतयेत्। अथ वा निष्कलं ध्यायेत्सच्चिदानंदलक्षणम्। सर्वतेजोमयं देवीसचराचरं वि
 ग्रहम्। ततः संदर्शयेत्सुद्रादशकं परमेश्वरि। मुद्रास्तु॥ योनिं लिङ्गं च सुरभिहेति मुद्रा चतुष्टयम्। वनमालां महासुद्रां नमो
 मुद्रामपि क्रमात्। इति दशमुद्राः प्रदर्शयेत्। हेति मुद्रेति आयुधमुद्रा चतुष्टयम्॥ पुस्तकं ज्ञानशूलं च कपालं चेति च
 क्रमात्। तत्र महासुद्रा। हस्ततलद्वयमधोमुखेन प्रासार्य अंगुष्ठावन्मोक्षोन्मयेण संसृते॥ एता महासुद्रा। प्रसारितदक्षिण
 तर्जन्या शिरःउपरि रक्ताकारेण परिभ्रमणं नमो मुद्रा। इतरामुद्राः द्वात्रिंशत्पटलानन्तरं वस्थामः॥ पुनः यथाशक्ति जपे
 न्मूलं मन्त्रं श्रीपादुकामपि। मूलमन्त्रस्तु॥ हसौ इति प्रासादपरामन्त्रः। सहौम्। इति पराप्रासादमन्त्रः॥ मुर्ध्नि संचिन्त
 ये देवि श्रीगुरुं शिवरूपिणम्। सहस्रदलपंकजे सकलशीतलक्ष्मिप्रभंवराभयकरो बुजं विमलगंधपुष्पांबरम्। प्रस
 न्नवदनैः क्षाणं सकलदेवतारूपिणं स्मेच्छिरसि हंसगन्तदभिधानपूर्वगुरुम्। अथ न्यासप्रकारः॥ आदौ त्रिसु
 रसुंदरीषडंगं विधाय प्रपंचादिन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं इति त्रितारांते हकारसकारचतुर्दशस्वरविंदुविसर्गाणां कूटम्।

प्र.सं. ८१ हसौः। इति प्रासादपरा मन्त्रः। तदन्ते सकारहकारचतुर्दशस्वरविसर्जनीयं द्विंशत् कूटम्॥ सहोः इति पञ्चमाशान्ते भं
 आदिप्रपञ्चरूपायै श्रियै नमः। इति सर्वत्र बीजपञ्चकं मातृकाक्षरादौ योजयेत्। ५। ओं ह्रीं पररूपायै महामायायै नमः। ५।
 दंजलिधिरूपायै कमलायै नमः। ५। ईं गिरिरूपायै विष्णुधर्मै नमः। ५। उं पट्टणरूपायै पद्मधारिण्यै नमः।
 ५। ऊं पीठरूपायै समुद्रनयान्यै नमः। ५। कूं क्षेत्ररूपायै लोकमान्यै नमः। ५। कूं वनरूपायै कमलवासिन्यै नमः। ५। लूं आश्रम
 रूपायै इंदिरायै नमः। ५। लूं गुह्यरूपायै मायायै नमः। ५। ऐं नदीरूपायै रमायै नमः। ५। ऐं चत्वाररूपायै पद्मायै नमः।
 ५। ओं उद्दिदरूपायै नारायणप्रियायै नमः। ५। औं स्वदंजरूपायै सिद्धलक्ष्म्यै नमः। ५। अं अंडजरूपायै राज्यलक्ष्म्यै नमः। ५।
 अः जरायुजरूपायै महालक्ष्म्यै नमः। ५। कं लवरूपायै आर्यायै नमः। ५। खं वृष्टिरूपायै उमायै नमः। ५। गं कलारूपायै चंडि
 कायै नमः। ५। घं काष्ठारूपायै दुर्गायै नमः। ५। ङं निमेषारूपायै शिवायै नमः। ५। चं श्वासरूपायै अपर्णायै नमः। ५। छं घटि
 कारूपायै अंबिकायै नमः। ५। जं मुहूर्तरूपायै सत्यै नमः। ५। झं प्रहररूपायै ईश्वर्यै नमः। ५। ञं दिवसरूपायै शांभवे नमः। ५।
 टं संध्यत्रयरूपायै ईशान्यै नमः। ५। ठं रात्रिरूपायै पार्वत्यै नमः। ५। उं तिथिरूपायै सर्वभंगान्नायै नमः। ५। ढं वाररूपायै
 ये दाक्षायिण्यै नमः। ५। णं नक्षत्ररूपायै हैमवत्यै नमः। ५। नं योगरूपायै महामायायै नमः। ५। थं करणरूपायै महेश्वर्यै नमः। ५।

रामः
 ८१

दंपसरूपायै नमः॥ ५५ ॥ पृथ्वीरूपायै नमः॥ ५६ ॥ अग्निरूपायै नमः॥ ५७ ॥ वायु रूपायै नमः॥ ५८ ॥ अंतरिक्ष रूपायै नमः॥ ५९ ॥ पृथ्वीरूपायै नमः॥ ६० ॥
 मः॥ ६१ ॥ अयनरूपायै नमः॥ ६२ ॥ ब्रह्मरूपायै नमः॥ ६३ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ६४ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ६५ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ६६ ॥
 नमः॥ ६७ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ६८ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ६९ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७० ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७१ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७२ ॥
 यै नमः॥ ७३ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७४ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७५ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७६ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७७ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ७८ ॥
 च नमः॥ ७९ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८० ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८१ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८२ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८३ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८४ ॥
 मा नमः॥ ८५ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८६ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८७ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८८ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ८९ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९० ॥
 तुर्यावस्था चतुष्टय रूपायै नमः॥ ९१ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९२ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९३ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९४ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९५ ॥
 तन्मोक्षाय नमः॥ ९६ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९७ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९८ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ ९९ ॥ अक्षरूपायै नमः॥ १०० ॥
 बादे नमः॥ इति व्यापकं कुर्यात्। इति प्रपञ्चन्यासं मालकास्थानेषु न्यसेत्। अथ भुवनन्यासः। ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं सौः सहोः अं भोः
 इं अतल लोक निलय शत कोटि गुह्य काय योगिनी मूल देवता युता धार शक्त्यं बादे नमः॥ ५६ ॥ ईं उं ऊं वितल लोक निलय श
 त कोटि गुह्य तरान्त योगिनी मूल देवता युता धार शक्त्यं बादे नमः॥ ५७ ॥ ऊं ऊं सुतल लोक निलय शत कोटि गुह्य

प्र.सं. चिंत्ययोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ लं एं ऐं म हानललोकनिलयशतकोटिमहागुह्यस्वतंत्रयोगिनी
 ६२ मूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ ओं औं त ला तललोकनिलयशतकोटिपरमगुह्येच्छायोगिनीमूलदेवतायुता
 आधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ अं अः रसा तललोकनिलयशतकोटिरहस्यज्ञानयोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्ये
 नमः॥ ५॥ कं खं गं घं ङं पा ताललोकनिलयशतकोटिसरहस्यतरकियायोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ चं
 कूं जं भं जं भू लो कनिलयशतकोटिरहस्यडाकिनीयोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ ठं ठं डं ढं णं भुव
 लो कनिलयशतकोटिमहारहस्यराकिनीयोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ तं थं दं धं नं स्वलोकनिय शत
 कोटिपरमरहस्यलाकिनीयोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ शं षं सं हं तपोलोकनिलयशतकोटिअनि
 गुह्यहाकिनीयोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ५॥ लं सं सत्यलोकनिलोयशतकोटिमहागुह्यसिणीयोगिनी
 मूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः॥ ॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रसौः स हौः सर्वमातृकामुक्ता चतुर्दशभुवनाधिपायैपरो बादेव्ये
 नमः इति व्यापकं कुर्यात् । दीजपंचकं सर्वत्रयोन्यम् । पादयोर्गुल्फयोर्जं धयोर्जं नोरुर्वीः कटिद्वयेऽङ्गुलीधारे स्वाधिष्ठाने म
 णिपूरकै हृदये विशुद्धौ भूमध्ये वृद्धारं धे इति क्रमेण न्यसेत् । एवं त्र्यम्बकं त्रिनेत्रं द्वियुगस्वरकचटतपय शालवर्गपर्वकं
 पंफवं भं मं हलैकनिलयशतकोटिगुह्यकाकिनीयोगिनीमूलदेवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः यं रं लं वं जं नलोकनिलयशतकोटिशुभ्रराकिनीयोगिनीमू

नमः
 देवतायुताधारशक्त्यंबादेव्यैनमः
 रामः
 ६२

सुवनन्यासं कृत्वा। अथमूर्तिन्यासः। तस्मात्कारः ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं सः ह्रौः। अं केशवमूर्त्यक्षराशक्तिभ्यां नमः। ५ आं नारायणमूर्त्यक्षराशक्तिभ्यां नमः। ५ ईं माधवमूर्तिष्टवशक्तिभ्यां नमः। ५ ईं गोविंदमूर्तिशानाशक्तिभ्यां नमः। ५ उं विष्णुमूर्तिउग्राशक्तिभ्यां नमः। ५ उं मधुसूदनमूर्त्यर्धनयनाशक्तिभ्यां नमः। ५ कूं त्रिविक्रममूर्तिक्वद्रिदाशक्तिभ्यां नमः। ५ कूं कामनमूर्तिरूपिणीशक्तिभ्यां नमः। ५ लूं श्रीधरमूर्तिलुप्ताशक्तिभ्यां नमः। ५ लूं हृषीकेशमूर्तिलूनाशक्तिभ्यां नमः। ५ ऐं पद्मनाभमूर्त्यैकनाथशक्तिभ्यां नमः। ५ ऐं दामोदरमूर्त्यैकारिणीशक्तिभ्यां नमः। ५ ओं संकर्षणमूर्तिओषधवतीशक्तिभ्यां नमः। ५ औं वासुदेवमूर्तिओषधकामशक्तिभ्यां नमः। ५ अं प्रद्युम्नमूर्तिअंजनाशक्तिभ्यां नमः। ५ अः अनिरुद्धमूर्तिअक्षमालाधराशक्तिभ्यां नमः। ५ कं भं भवमूर्तिकरभद्राशक्तिभ्यां नमः। ५ खं बं शर्वमूर्तिखगबलाशक्तिभ्यां नमः। ५ गं फं रुद्रमूर्तिगरिमादिफलप्रदाशक्तिभ्यां नमः। ५ यं पं पशुपतिमूर्तिचंटापराशक्तिभ्यां नमः। ५ डं नं उग्रमूर्तिज्ञानवतीशक्तिभ्यां नमः। ५ चं धं महादेवमूर्तिचंद्रधराशक्तिभ्यां नमः। ५ कूं दं भीममूर्तिकुंदोमयीशक्तिभ्यां नमः। ५ जं थं ईशानमूर्तिजगत्स्थापनाशक्तिभ्यां नमः। ५ भं तं तत्पुरुषमूर्तिक्वणताराशक्तिभ्यां नमः। ५ अं णं अथोरमूर्तिज्ञानदाशक्तिभ्यां नमः। ५ टं दं सद्योजातमूर्तिटंकधराशक्तिभ्यां नमः। ५ ठं डं वामदेवमूर्तिटंकडामरीशक्तिभ्यां नमः। ५ यं ब्रह्ममूर्तिवैशिणीशक्तिभ्यां नमः। ५ रं प्रजापतिमूर्तिरंजनीशक्तिभ्यां नमः। ५

प्र.सं.
६३

लंबे चोमूर्तिलह्मीशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ वं पश्मेष्टिमूर्तिवर्जिणीशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ शं पितामहमूर्तिशशिधारिणीशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ वि
धातुमूर्तिषडाधारनित्या ॥ ५॥ संविमूर्तिसर्वकामाशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ हं स्वष्टमूर्तिहसिताननाशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ हं चतुराननमूर्तिल
लिताशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ हं हिरण्यगर्भमूर्तिसमाशक्तिभ्यां नमः ॥ ५॥ अकारादिसकरांतं सानुस्वारमुत्कानिमूर्त्यात्मिकायै श्री परब्रह्मादेव्यै न
म इति व्यापकं न्यसेत् ॥ एतान् शिसेव क्रदक्षां सवा मास — दक्षपार्श्ववामपार्श्वदक्षकटिवामकटिदक्षोत्त्वामोरुदक्षजानुवा
मजानुदक्षजंघावामजंघादक्षिणपादवामपादपुनर्दक्षपार्श्ववामपार्श्वदक्षकक्षवामकक्षकंठउर्ध्वमुखपूर्वमुखदक्षिणप
श्चिमोत्तरमुखेषु मूलाधारस्वाधिष्ठानमणिपूरकानाहृतविशुद्धाज्ञाललाटशिरःउन्मनीब्रह्मरंध्रेषु आक्रमं विन्यसेत् ॥ उन्मनीना
मब्रह्मरंध्रस्याधोदेशः ॥ बीजपंचकं सर्वत्र योज्यम् ॥ अथ मन्त्रन्यासः ॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं स्त्रौं इति बीजपंचकमुक्त्वा अं आं इं एं कलसकोटि
भेदप्रणवाद्यैकाक्षरात्माखिलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै एककूटेश्वर्यै वा देव्यै नमः ॥ ५॥ इउं उं द्विलसकोटिभेदहंसादि
द्वाक्षरात्माखिलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै द्विकूटेश्वर्यै वा देव्यै नमः ॥ ५॥ क्रं कं लं त्रिलसकोटिभेदवन्द्यादित्र्यक्षरात्मा
खिलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै त्रिकूटेश्वर्यै वा देव्यै नमः ॥ ५॥ लृं एं ऐं चतुर्लसकोटिभेदचंद्रादिचतुरक्षरात्माखिलम
न्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै चतुष्कूटेश्वर्यै वा देव्यै नमः ॥ ५॥ ओं औं अं अं पंचलसकोटिभेदसूर्यादिपंचाक्षरात्माखिलमन्त्रा

रामः
६३

धि देवतायै सकलफलप्रदायै पंचकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ कंखंगं षट्सकोटिभेदस्कं द्वादशरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदे
 वतायै सकलफलप्रदायै षट्सकोटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ घं उं चं सप्तलक्षकोटिभेदगणेश्वरादिसप्ताक्षरात्मस्विलमन्त्राधिदेवता
 यै सकलफलप्रदायै सप्तकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ छं जभं अष्टलक्षकोटिभेदबृहत्कायशशरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदेवतायै सकल
 फलप्रदायै अष्टकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ झं टं ठं नवलक्षकोटिभेदब्रह्मादिनवाक्षरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्र
 दायै नवकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ ङं ढं णं दशलक्षकोटिभेदविष्णवादिदशाक्षरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदा
 यै दशकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ तं थं दं एकादशलक्षकोटिभेदरुद्राद्येकादशाक्षरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदेवतायै सकलफल
 प्रदायै एकादशकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ धं नं पं द्वादशलक्षकोटिभेदवाण्यादिद्वादशाक्षरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदेवतायै स
 कलफलप्रदायै द्वादशकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ फं बं भं त्रयोदशलक्षकोटिलक्ष्यादित्रयोदशाक्षरात्रात्मस्विलमन्त्राधिदे
 वतायै सकलफलप्रदायै त्रयोदशकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ मं यं रं चतुर्दशलक्षकोटिभेदगौर्यादिचतुर्दशाक्षरात्रात्मस्व
 लमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै चतुर्दशकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ लं वं शं पंचदशलक्षकोटिभेददुर्गादिपंचदशाक्षरात्रात्म
 स्विलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै पंचदशकूटेश्वर्यम्बादेव्यै नमः॥ ५॥ षं सं हं लं षोडशलक्षकोटिभेदत्रिपुरादिषोडशाक्षरात्रा

प्र सं
८४

खिलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै षोडशकूटेश्वर्यै वा देव्यै नमः॥ ५॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौः स्तौः अं आमित्यादिलक्षमित्यंतं मातृकां प्रा-
तमुक्त्वा सकलमन्त्राधिदेवतायै सकलफलप्रदायै श्रीपरां वा देव्यै नम इति व्यापकं न्यसेत्॥ मूलाधारस्वाधिष्ठानमणिपूरकं अ-
नाहतविशुद्धाज्ञाशिरोधिकायां अर्द्धदौ बिन्दौ कुलपदेना देना दांते व्यापिन्यां सम्मन्त्रायां उन्मन्यां ध्रुवमंडले न्यसेत्॥ अयानर-
षणयोर्मध्यं मूलाधारम्॥ स्वाधिष्ठानम्॥ लिंगस्थानम्॥ मणिपूरकं नाभिः॥ अनाहतं हृदयम्॥ विशुद्धिः कंठमूलम्॥ आज्ञाभूम-
ध्यम्॥ शिरोधिका॥ ललाटोपरिकेशारंभदेशः॥ अर्द्धदुः तस्योपरिप्रदेशः॥ तदुपरिविदुस्थानम्॥ तदनन्तरं तदुपरि-
कुलपदस्थानम्॥ तदुपरिनादस्थानम्॥ तदुपरिनादान्तस्थानम्॥ तदुपरिव्यापिन्यास्थानम्॥ तदुपरिसमानास्थानम्॥ तदुपरि-
उन्मन्यास्थानं॥ तदुपरिध्रुवमंडलम्॥ एवं मातृकावर्णत्रयपूर्वकं न्यसेत्॥ मातृकावशिष्टद्वयाक्षरं षोडशलक्षकोटिभेदमन्त्रेण
सहन्यसेत्॥ बीजपंचकं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यम्॥ अथ देवता व्यासः॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौः स्तौः अं आंस हस्रकोटियो॥ नीकुलसेवि-
तायै ऋषिनिष्ठत्यं वा देव्यै नमः॥ ५॥ इं ईं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै योगिप्रतिष्ठां वा देव्यै नमः॥ ५॥ उं ऊं सहस्रकोटि-
योगिनीकुलसेवितायै तपस्विविद्यां वा देव्यै नमः॥ ५॥ कं क्रं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै मुनिशांत्यं वा देव्यै नमः॥ ५॥
लृं लृं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै मुनिशांत्यतीतां वा देव्यै नमः॥ ५॥ एं ऐं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै देवहस्त्रे वां

राम
८४

वा देव्यै नमः॥५॥ ओं ओं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै राक्षसगगनांबा देव्यै नमः॥५॥ अं अं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवि
 तायै विद्याधरनांबा देव्यै नमः॥५॥ कं खं गं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै सिद्धमहोच्छुष्मांबा देव्यै नमः॥५॥ गं घं सहस्रको
 टियोगिनीकुलसेवितायै साध्यकगालिकांबा देव्यै नमः॥५॥ उं चं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै असुरोजयांबा देव्यै नमः
 ॥५॥ कुं जं सहस्रकोटिगिनीकुलसेवितायै गंधर्वविजयांबा देव्यै नमः॥५॥ भं जं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै गृह्यका
 जितांबा देव्यै नमः॥५॥ टं ठं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै यक्षापरजितांबा देव्यै नमः॥५॥ डं ढं सहस्रकोटियोगिनीकु
 लसेवितायै किन्नरवामांबा देव्यै नमः॥५॥ णं तं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै पद्मगज्येष्ठांबा देव्यै नमः॥५॥ थं दं सह
 स्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै पितरुद्रांबा देव्यै नमः॥५॥ धं नं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै गणेशमायांबा देव्यै नमः॥५॥
 पं फं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै भैरवकुंडल्यंबा देव्यै नमः॥५॥ बं भं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै वटुककाल्यं
 बा देव्यै नमः॥५॥ मं यं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै क्षेत्रेशकालरात्र्यंबा देव्यै नमः॥५॥ रं लं सहस्रकोटियोगिनीकुलसे
 वितायै प्रथमभगवत्यंबा देव्यै नमः॥५॥ वं शं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै ब्रह्मसर्वेश्वर्यंबा देव्यै नमः॥५॥ षं सं सहस्रकोटि
 योगिनीकुलसेवितायै विष्णुसर्वेश्वर्यंबा देव्यै नमः॥५॥ हं चुं सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै रुद्रसर्वेश्वर्यंबा देव्यै नमः॥५॥

सहस्रकोटियोगिनीकुलसेवितायै चराचरशक्त्यंवादेवैनमः॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं स्तौः अं आं मित्यादिसकलमातृकामुक्तासकलदे
वतात्मिकायै श्री परां वादेवैनमः॥ इति व्यापकं न्यसेत्॥ सर्वमन्त्रादौ बीजपंचकमुक्तामातृकावर्णद्वंद्वपूर्वकं न्यसेत्॥ अथ न्या
सस्य स्थानानि॥ पादद्वयगुल्फद्वयजंघ्याद्वयजानुद्वयऊरुद्वयकटिद्वयपार्श्वद्वयस्तनद्वयकक्षद्वयांसद्वयकर्णद्वयनेत्रद्वय
शिरोब्रह्मरंध्रेषु क्रमेण न्यसेत्॥ अथ मातृभैरवन्यासः॥ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रौं स्तौं कं खं गं घं डं॥ अनंतकोटिभूचरीकुलसहितायै
आं ह्रां मंगलां वादेवैनमः॥ आं ह्रां ब्रह्माण्यं वादेवैनमो नंतकोटिभूतकुलसहिताय अं हं मंगलनाथाय अं हं असितांगभैरवाय न
मः॥ ५॥ चं छं जं झं ञं अनंतकोटिस्त्रेचरीकुलसहितायै ईं तूं अर्चिकां वादेवैनमः॥ ईं तूं माहेश्वर्यं वादेवैनमो नंतकोटिचेतालकुल
सहिताय इं लं अर्चिकानाथाय इं लं रुरुभैरवाय नमः॥ ५॥ टं ठं डं ढं णं अनंतकोटिपातालचरकुलसहितायै उं हां योगेश्वर्यं वा
देवैनमः॥ उं हां कोमार्यं वादेवैनमो नंतकोटिपिशाचकुलसहिताय उं हं योगेश्वरीनाथाय उं हं चंडभैरवाय नमः॥ ५॥ तं थं दं धं नं अ
नंतकोटिडाकिनीकुलसहितायै कूं सां हरसिद्धां वादेवैनमः॥ कूं सां वैसव्यं वादेवैनमो नंतकोटिअपस्मारकुलसहिताय कूं सं हर
सिद्धनाथाय कूं सं क्रोधभैरवाय नमः॥ ५॥ पं फं बं भं मं अनंतकोटिसहचरकुलसहितायै लूं षं भट्टारिकां वादेवैनमः॥ लूं षं वाराह
वादेवैनमो नंतकोटिब्रह्मराक्षसकुलसहिताय लूं षं भट्टारिकानाथाय लूं षं उं न्तभैरवाय नमः॥ ५॥ यं रं लं वं अनंतकोटि

राम
८५

गिरिचरकुलसहितायै ऐं शां गिरिकिल्यं वा देव्यै ऐं शां इंद्राण्यं वा देव्यै नमो नन्तकोटि चेटीकुलसहितायै ऐं शां गिरिकिलिनाथा
यै ऐं शां कपालिभैरवाय नमः ॥ ५ ॥ शंषं हं अनंतकोटिचराचरकुलसहितायै औं वां कालरात्र्यं वा देव्यै औं वां चामुंडा देव्यै न
मो नन्तकोटिप्रेतकुलसहितायै औं वां कालरात्रिनाथाय औं वां विभीषणभैरवाय नमः ॥ ऐं ह्रीं श्रीं हौः स्तौ लंसें अनंतकोटिज
लचरकुलसहितायै अः लां भीषण्यं च्छा देव्यै अः लां महालक्ष्म्यं वा देव्यै नमो नन्तकोटिशाकिनीकुलसहितायै अं लं भीषणीनाथाय
अं लं संहारभैरवाय नमः ॥ मूलाधारस्वाधिष्ठा तमणि पूरकानाहतविशुद्धाज्ञालाटशिरः सुक्रमेण न्यसेत् ॥ बीजपंचकं मन्त्रा
दौ सर्वत्र योज्यम् ॥ एवमष्टमात्रकासहिताष्टभैरवन्यासः ॥ अस्य महाषोढान्यासस्य फलमाह ॥ एवं न्यासे कृते देविसाक्षात्परशि
वो भवेत् ॥ मन्त्री न चान्न संदेहो निग्रहानुग्रहक्षमः ॥ महाषोढा कृत्यं न्यासं यः करोति दिने दिने ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति तं मामिव
न संशयः ॥ महाषोढा कृत्यं न्यासं यः करोतीह पार्वति ॥ दिव्यक्षेत्रं समुद्दिष्टं समंताद्दशयोजनम् ॥ कृत्या न्यासमिमं देवियत्रगच्छति
मानवः ॥ तत्र स्याद्विजयो लाभः सन्मानं पौरुषं प्रिये ॥ महाषोढा कृत्या सस्तद्वत् यदि वंदते ॥ मासान्तर्यमवाप्नोति यदि त्राता
शिवः स्वयं भूवज्रपंजरनामान मेतं न्यासं करोति यः ॥ दिव्यन्तरिक्षभूशैलजनारण्यनिवासिनः ॥ उद्दंडभूतवेतालदेवर
सोग्रहादयः भयग्रस्ते नमस्तानेक्षते तं कुलेश्वरि ॥ महाषोढा कृत्यं न्यासं ब्रह्मविष्णुशिवादयः देवाः सर्वेपि कुर्वंति ऋषयो गि

प्र.स.
८६

मुनीश्वरः। बहूनोक्तेन किं देवि न्यासमेतन्मम प्रियो। नापुत्राय वदे देवि नाशिष्याय प्रकाशयेत्। आज्ञासिद्धिमवाप्नोति रहसि
न्यासमाचरेत्। अस्मात्परतरारक्षा देवताभावसिद्धिदा। लोकैनास्ति न संदेहः संत्यसत्यं वरान नो जर्ध्वाभ्यायप्रवेशः श्रीपरा
सा दक्षितनमः महाषोढा परिज्ञानं नात्यस्य तपसः फलम्। महाषोढा द्वयं न्यासं कृत्वा यो यत्र तिष्ठति। तन्सेवं हि महाशैवं शत
योजनमायतम्। इति ते कथितं देवि ध्यानन्यासादिकं प्रियो। समासेन किलेशानि किं भूयः श्रोतुमिच्छसि॥ इति महाषोढान्या
सः समाप्तः॥ ३। थका मकलान्यासः। इकारोर्ध्वगतं विरूपस्य आत्मनो वक्रं प्रकल्प्य ह्रीं श्रीं महात्रिपुरसुंदरिपरा रूपवक्त्रा
यनमः इति मुखे व्यापकं कृत्वा ततः सपराद्धं कविंदुद्वयं स्तनयुग्मं ध्यात्वा। ह्रीं श्रीं श्रीं महात्रिपुरसुंदरिपराद्धात्मकं विंदुद्वयं
यनमः। इति स्तनयोर्व्यापकं कृत्वा तदधो विंदुमध्ये सपराद्धाभिर्व्यंजकरेखां योनिं प्रकल्प्य। ह्रीं श्रीं श्रीं महात्रिपुरसुंदरिपरा
द्धाभिर्व्यंजकरेखात्मयोन्येन नमः इति करतलेनाभेरधः अधो मुखेन विन्यस्या। जर्ध्वं विंदुरूपं वक्रं तदंतर्गतं नासाललाट
कर्णतदुपांगजातं स्तनरूपं विंदुद्वयगतं भुजचतुष्टयं योनिरूपं सपराद्धं गतं पादद्वयं ध्यात्वा सर्वसमष्टिरूपं महाकामक
लात्मकं कामेश्वरकामेश्वरिनामरहस्यात्मकं देवीरूपमात्मविग्रहं ध्यात्वा ऐं ह्रीं श्रीं ऐं ईं लही सर्वशायै श्रीमहात्रिपुर
सुंदर्यै हत्। ऐं ह्रीं श्रीं लीं ह सकल लहीं नित्यं त्रायै श्रीमहात्रिपुरसुंदर्यै शिरः। ऐं ह्रीं श्रीं सौः सकल ह्रीं अनादिबोध

रामः
८६

यैश्रीमहानिपुरसुंदर्यैशिरवा। ऐं ह्रीं श्री ऐं क स ई ल ह्री स्वतंत्रायैश्रीमहानिपुरसुंदर्यै क च चाय हु म्। ऐं ह्रीं श्रीं क्ली ह स क ह लं ह्रीं अ
 लु प्रा यैश्रीमहानिपुरसुंदर्यै नेत्रम्। ऐं ह्रीं श्रीं सौः सकल ह्रीं अनंता यैश्रीमहानिपुरसुंदर्यै अस्त्रम्। ध्यानम्। अरुणां करुणातरं
 गितासौं ध न पाशां कुश पंच वाण चायाम्। अणिमादिभिरावृतां मयू खैरहमित्येव विभावये भवानीं। ध्यात्वा परशिवां कस्यां पाशां
 कुश धनुः शरैः। भासमानां चतुर्बाहु मरुणा मरुणां शुक्रां प्रकाशमानां प्रथमे प्रयाणे प्रतिप्रयाणे प्य मृतायमानांम्। अन्तः प
 द्वाभनुसं चरं लीमानं दमुद्रामवलोकयामू द्ति ध्यात्वा। अथांगुलीन्यासः। अं मध्यमाभ्यां नमः। आं अनामिकाभ्यां नमः। सौः क
 निष्ठिकाभ्यां नमः। अं अंगुष्ठाभ्यां नमः। आं तर्जनीभ्यां नमः। सौः करतलकरदृष्टाभ्यां नमः। इति प्रथमस्वरद्वयपरावीजानिक्रमेण
 संयोज्य मध्यमादिकनिष्ठांतं अंगुष्ठादितलानं च न्यसेत्। अथ खंडत्रयमासः। करपादद्वयमूलमध्यमाग्रेषु मूलमंसं खंडत्र
 येण व्यापकं विन्यसेत्। अथ परान्यासः। शिरस्य धो मुखस्थितसहस्रदलकमकर्णिकामध्यगतपूर्णशिशिरकरविवेक
 थां कर्गर्भशिखाग्रं शृंगाटमनुस्मृत्य आधारचतुर्दलकमले पूर्ववत् शृंगाटं विभाव्य हार्दकलारूपवद्विकुंडलिनीं लिंगा
 कारतया समुल्लास्य घटसरसि जगं थिभेदक्रमेण योनिरूपामृतकुंडलिनीमध्यं प्रवेश्य अमृतानलकुंडलिन्योः मिथो मथन
 संभूतारुणामृतसरैः तुरीयं स्मारं स्मारमात्मानं सिंचेत्। तत्र शृंगाटमिति त्रिकोणं हार्दकला इति च त्रिकोणमिति परान्यासः।

प्र.सं.
६७

अथ पश्यंती न्यासः। शिरः शिखाग्रं त्रिकोणं प्रकाशात्मकं विभाव्य तस्य वामरेखायां ऐं ह्रीं श्रीं वामायै। ऐं ह्रीं श्रीं ज्येष्ठायै। ऐं ह्रीं श्रीं रौद्रायै नमः इति न्यस्त्वा। तस्य पूर्वरेखायां ऐं ह्रीं श्रीं अंबिकायै। ऐं ह्रीं श्रीं अकारात्मिकायै। ऐं ह्रीं श्रीं इन्द्रायै। ३ ज्ञानायै। ३ क्रियायै नमः इति न्यस्त्वा। तस्य दक्षिणरेखायां ३ शांत्यै। ३ हकारात्मिकायै। ३ हरसात्मिकायै नमः इति न्यसेत्। इति पश्यंती न्यासः॥ अथ मध्यमान्यासः। ऐं ह्रीं श्रीं अकशात्मने स विष्णवे नमः। ३। अकारात्मने शून्यनादाय नमः। ३। विंदुद्वयात्मने स्पर्शनादाय नमः। ३। षट्कोणरेखात्मने नाथनादाय नमः। ३। अर्द्धचंद्रात्मने ध्वनिनादाय नमः। ३। वृत्तात्मने विंदुनादाय नमः। ३। ऐं ह्रीं श्रीं एकारात्मने शक्तिनादाय नमः। ऐं ह्रीं श्रीं विंदुद्वयात्मने बीजनादाय नमः। ३। ऐं ह्रीं श्रीं हंसरूपात्मने अक्षरमादाय नमः। ब्रह्मरंध्रे ललाटे भूमध्ये आस्ये कंठे हृदये नाभौ स्वाधिष्ठाने आधारे च यथाक्रमं न्यसेत्। तारत्रयं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यम्। इति मध्यमान्यासः॥ अथ त्रैस्वरी न्यासः। आधारकमलचतुर्दलेषु ऐं ह्रीं श्रीं ब्रह्मसैम्। ३। शहसैम्। ३। षहसैम्। ३। सहसैम् इति न्यस्त्वा। स्वाधिष्ठानकमलषट्दलेषु कंठसैम्। ३। भहसैम्। ३। महसैम्। ३। लहसैम् इति न्यस्त्वा। तारत्रयं सर्वत्र योज्यम्। आधारस्नाधिष्ठानाक्षरदेवताः। नयनभासुरतनुलतावराभयकराद्यैः। अथ मणिपूरकमलदशदलेषु ऐं ह्रीं श्रीं इह संक्ली ३ ब्रह्म संक्ली ३। ३। तह संक्ली ३। ३। अह संक्ली ३। ३। दह संक्ली ३। ३। धह संक्ली ३। ३। नह संक्ली ३। ३। पह संक्ली ३। ३। फह संक्ली इति न्यसेत्।

रामः
६७

अनाहत

कमलद्वादशदलेषु। ऐं ह्रीं श्रीं क ह सं क्लीं ० ३। ख ह सं क्लीं ० ३। ग ह सं क्लीं ३। घ ह सं क्लीं ० ३। ज ह सं क्लीं ३। च ह सं क्लीं ३। छ ह सं क्लीं ० ३। झ ह सं क्लीं ० ३। भ ह सं क्लीं ० ३। ञ ह सं क्लीं ३। ट ह सं क्लीं ३। ठ ह सं क्लीं मिति न्यसेत्। तारत्रयं सर्वत्रयोज्यम्। मणिपूरकानाहतदेवताः विलीनविंदुमरसारुणाः पुष्पशरेक्षुशरासनां काध्यायेत्। विषुद्धिकमलषोडशदलेषु ऐं ह्रीं श्रीं ३ अ ह सौः ३ आ ह सौः ३ इ ह सौः ३ ई ह सौः ३ उ ह सौः ३ ऊ ह सौः ३ ऋ ह सौः ३ ॠ ह सौः ३ ए ह सौः ३ ऐ ह सौः ३ ओ ह सौः ३ औ ह सौः ३ अं ह सौः ऐं ह्रीं श्रीं अः ह सौः ३ इति विन्यस्य आज्ञाकमलदलद्वये ३ चु ह सौः ३ स ह सौः इति विन्यसेत्। तारत्रयं सर्वत्रयोज्यम्। विषुद्धाज्ञासदेवताः स्फटिकमण्डपां बालिकासात्रीभाः पुष्पमयवाणारोपितरसालचायस्त्रिणिशकलितयाणि पद्मवाध्येयाः ॥ इति वैश्वरीन्यासः ॥ अथ कललास्वरूपमात्मानं विचिंतयेत्। तद्यथा। शिवशिवारूपकुलाकुलकुंडलिनीमेलनोदितप्रथमविंदुदेवीरूपस्यात्मनोसुखं परिकल्प्य। ऐं ह्रीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं श्रीं महाविपुसुंदरियारूपवाक् श्रीपादुकां पूजयामीति वक्त्रे व्यपकं विन्यस्य प्रथमं विंदुस्यंदरूपविंदुद्वयैकचयुष्ममनुस्मृत्य ऐं ह्रीं श्रीं ह स क ह ल ह्रीं श्रीं महानिपुसुंदरिसपरार्द्धकलात्मकस्तनयुगलश्रीपादुकां पूजयामीति स्तनयोर्व्यापकं विन्यस्य हार्द्धकलां योनिं विचिंत्य ऐं ह्रीं श्रीं सकलहोमहानिपुसुंदरिसपरार्द्धकलाव्यं

प्र. सं
६८

जकरे स्वात्मकयोनि श्रीपादुकां पूजयामीति नामैरथोभागे व्यापकतया विन्यस्यस्य गुरुदेवतामन्त्रात्मनामैकं परिभाष्य पूर्वलिखितचक्रन्यासोक्तवाणाद्यासु धानिकरयोस्तत्तुद्रयात्तत्तन्मन्त्रपूर्वकं प्रदर्शयेत्। तपश्चा। दक्षिणकरांगुलीषु वाणां चक्रे पूरकनकसंध्या राग ईद्रनीलमंजिष्ठवर्णदेवताधिष्ठितान्विन्यस्य चतुर्वा माधः करे रूपां दक्षिणोर्ध्वकरे याशं वा मोर्ध्वकरे च प्रदर्शयेत्॥ अथ नवयोनिन्यासः। श्रोत्रयोश्चिबुके गण्डयोरास्ये दृशो नासिकायां अंशयोर्हृदये कूर्य्यरयोः कुसौ जान्वोरण्डे पादयोस्त्वधिष्ठाने पार्श्वयोर्हृदये स्तनयोः कण्ठे च मूलमन्त्रं खंडत्रयेण विन्यसेत्॥ अथ च्छंखलान्यासः॥ केशान्ते चिबुके वक्त्रे वक्त्रे कंठे चैवुके। चिबुके हृदये कंठे कण्ठेनामौ तथा हृदि हृदये गुह्यनाभौ च नाभौ मूले च गुह्यके। एतेषु स्थानेषु मूलमन्त्रं खंडत्रयेण विन्यसेत्। अथ तुरीयन्यासः॥ आधारहृदयभूमिषु मूलमन्त्रं खंडत्रयेण विन्यस्य ब्रह्मरंध्रे तुरीयखंडं विन्यसेत्॥ तुरीयखंडं चंद्रकलाखंडे श्रीबीजमित्यर्थः॥ अथ देहन्यासः॥ ऐं ह्रीं श्रीं कण्ठे लह्रीं अग्निचक्रे कामगिर्या लये मित्रेशनाथ नवयोगिनी चक्रात्मतत्त्वसृष्टिक्रसेक्षाशक्तिवाग्मवात्मकवागीश्वरी स्वरूपकामेश्वरी देवी ब्रह्मात्मशक्ति श्रीपादुकां पूजयामीति कामेश्वरी मरुणांघ्रांशंकुशाभयकपालवरां कित्तचतुर्हस्तां चंद्रकलावतंसां त्रिनेत्रां ब्रह्मां कस्यां ध्यात्वा मूलाधारत्रिकोणाय कोणे विन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं हसकहलह्रीं सूर्यचक्रजालं धरपीठेषु शिनाथ दशारद्वयचतुर्दशारचक्रविद्यातत्त्वस्थितित्वव्यज्ञानश

रामः
६८

क्तिकामराजात्मककामकलास्वरूपवज्रेश्वरीदेवि त्रिस्त्वात्मकशक्तिश्रीपादुकांपूजयामीति वज्रेश्वरीप्रवालरुचिं करषट्का
 वलंबितपांशांकुशचापबाणकपालमातलुंगांविस्वाकवासिनी ध्यात्वा मूलाधारत्रिकोणदक्षिणकोणे विन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं सक
 लं ह्रीं सोमचक्रे पूर्णगिरिगह्वरे - इति शनाथाष्टारषोडशारचतुरस्रचक्रशिवतत्त्वसंहारकृतक्रियाशक्तिबीजात्मकपरापरश
 क्तिस्वरूपभगमालिनीदेवि रुद्रात्मशक्तिः - श्रीपादुकांपूजयामीति भगमालिनीं शरच्चंद्रचंद्रिकावदानां पाशांकुशपुस्तका
 सवलयविलसितबाहु चतुष्टयां त्रिलोचनां रुद्रोत्संगगतां ध्यात्वा मूलाधारत्रिकोणवामकोणेन्यसेत्। ऐं ह्रीं श्रीं कर्णद्वयं ह्रीं
 हसकहलह्रीं सकलह्रीं इत्यंते श्रीमित्युच्चार्य परब्रह्मचक्रे ओङ्काराण्यपि ठेचचर्यानाथसमस्तचक्रसपरिवारपरमतत्त्वस्य
 स्थितिसंहारकृत्ये क्वाज्ञानक्रियाशक्तिबाधभवकामराजशक्तिबीजात्मकपरमशक्तिस्वरूपश्रीमहानिपुरसुन्दरिदेवि प
 रब्रह्मात्मशक्तिश्रीपादुकांपूजयामीति मूलाधारत्रिकोणमध्ये विन्यस्य एवमेव कामेश्वरादिमान्त्रचतुष्टयेऽपि कैकेयनपुनरपि मू
 लारहदयभूमध्यब्रह्मरंध्रेषु चक्रमेणन्यसेत्। एवं श्रीविधान्यासंकृत्वा मूलांगं क्राव्यादौ न विन्यस्य ध्यात्वा मानसराजोपच
 रां नृदपात्। तत्प्रकारः। बुद्धिस्त्वा संनंदकृष्णदूर्यणं मंगलानि च। मनोवृत्तिर्विचित्रा ते नृत्यरूपेण कल्पिता। ध्वनयोऽस्तीति रूपे
 ण महाबाधप्रभेदतः। बुद्धिः कल्पितवपद्मानि कल्पितां निमया प्रभो। सुषुम्णा ध्वजरूपेण प्राणा व्याश्नामरात्मना। अहंकारो गजत्वेन

५. सं.
६

क्लप्नो देहो रथात्मना। इंद्रियाण्यश्चरुष्वेष्टादिरथ वर्त्मना। मनः प्रग्रह रूपेण बुद्धिः सारथिरूपतः। सर्वमन्यन्मया क्लृप्तं तं बोकेरणत्मा
ना। इतिराजोपचारान्दत्त्वा मूलमन्त्रं जपेत्॥ श्रीविद्यान्यासविधिः समाप्तः॥ अथ श्रीविद्यासंघ्या वंदनविधिः॥ अथ ब्राह्मे मुहूर्त उ
त्थाय शुद्धः सन् मृगीमुद्रया शिरसि स्वगुरुपादुकां त्रिवारं विन्यस्य तत्र अंगुष्ठमध्यमा नामिका त्रयाणां संहतिर्मृगीमुद्रा। पुनः स्वनाम
च स कृद्धदिविन्यस्या पुजनरपि स्वगुरुपादुकां त्रिवारं। विन्यस्य। पंचोपचारैः संपूज्य योनिमुद्रां ब्रह्ममाणां मनसि संप्रदर्शय। सत्सनां
बुजमारुदं कोटि सोमार्कं संप्रभाम्। त्याज्यतानंदमयं भुक्तिमुक्तिप्रदं भजे इति सम्यग्मध्यात्वा। स्वगुरुपादुकां सप्तवारं संजप्य। काक
चंचुपुटक्रमेण मारुतं पीत्वा। हृह ह इत्यच्चार्य। सुषुम्नायर्बभेदं कृत्वा। तमेव गुरुदेवतारूपेण हृदये प्रविष्टं ध्यात्वा। सकुंकुमवि
लेपनामिति ध्यात्वा। मूलविद्यां सप्तवारं संजप्य। पुनः पंचवारं जपेन आदित्यमार्गगतं रजतसोपाने वर्त्मसंचित्य सप्तशतीनां संदीपि
कानां रजतसोपानद्वारानिर्गमं समीपप्राप्तिं ब्रामभागे स्थितिं च संचित्य पुनरेकैवारं जपेन तं सांत्वगादिधातुषु विलयं ध्यात्वा।
पुनरेकवारं जपेन भगवत्याः पुरोचस्थानं ध्यात्वा। मंगलदर्शनं कुर्यात्॥ सो हं शिवायै स्तुतौः कर इल ह्रीं ह सक हल ह्रीं। सक
ल ह्रीं॥ ह्रय वर लक्ष्म सह पर ह्यौ यो चो शो षो सो ह्यौ इत्यनेन मन्त्रेणैकं परिभाष्य आसीनाय शयानाय गच्छ सतिष्ठे ते न्क्रियाः। स
र्वतो गुरुसूपाय गुरुवे करवेन म इति गुरुं नमस्कृत्य। वहिर्निर्गत्या॥ व

आवश्यादिकं निर्वर्त्य ऊरुदध्नजले स्थित्वा । ह्रां हृदयापनमः । इति द्वात्रिंशत्तुलानन्तरं वक्ष्यमाणं कुशमुद्रया सवितं
 मंडलातीर्थमावाह्या । गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति नर्मदे सिंधुकावेरि जले स्निग्धं संनिधिं कुरु । इति मन्त्रेण स
 निधापनं कृत्वा । तस्मिन् त्रिकोणं परिभाष्य मूलमन्त्रेण सप्तवारं जपेन अपमर्षणं कृत्वा । स्नात्वा त्रयात्रयस्त्रिंश
 स्वटले वक्ष्यमाणं कलशमुद्रया मूलमुच्चरन् सप्तवारं शिरस्य भिषिच्यतीरमागत्य वाससी परिधाय तत्त्वचतुष्टयेन वक्ष्य
 माणेनाचम्य दक्षिणकरेण जलमादाय मूलेन सप्तवारं संजघ्न्य लंडया आकृष्य अन्तः । कुंभितनिखिलकल्पप्रसा
 लनेन कृत्स्नरूपं जलं पिंगलया विरेच्य वामेज्जलिन्नायां वज्रशिलायामस्त्रेण प्रक्षिपेत् । पुनरपि दक्षिणकरेण जलमादाय मू
 लं सप्तवारं समिमन्त्र्य मूलव्यस्तसमस्तबीजैः पादहृदयभूमध्यसर्वगात्रेषु संप्रोक्ष्य । पुनरपि जलगृहीत्वामूलेन सप्तवा
 रं समिमन्त्र्य । तज्जलं पीत्वा तत्त्वचतुष्टयेनाचम्य । मूलेन त्रिवारं संप्रोक्ष्य ॐ ऐं ह्रीं श्रीं ह्रीं सः मार्तण्डभैरवाय प्रकाशश
 क्तिसहिताय नमः । ऐं ह्रीं श्रीं ऐं त्रिपुरादेवि विद्महे क्लीं कामिनीश्वरि श्रीमहि । सौः तन्नः क्लिन्नः प्रचोदयात् । इत्याभ्यां मू
 लेन च त्रिवारं मर्ष्य दत्त्वा तसौ जले श्रीचक्रं संचिंत्य मूलेन सप्तवारं सन्तर्प्य । देवेभ्यः स्वाहा । ऋषिभ्यो नमः पितृभ्यः स्व
 धा । सर्वोभ्यो भूतेभ्यो वौषट् । सर्वभैरवास्तृप्यंतु । सर्वदेवपातास्तृप्यंतु । इत्येतैस्त्रिवारं पविवारं नूयन्तर्प्य । तत्त्वचतु

प्र. सं.
१००

एये नान्नाम्य तीर्थे सं हार मुद्रया नयस्त्रिंशत्पटले वक्ष्यमाणसा सवितर्युपसंहृत्य। नियतवचनो निजपदमात्रावलोक
नो बाह्यजनानस्तृशन्नवलोकयन् असंभाषमाणो देव्यर्चनाय समागच्छेत्। गृहमिति। संध्या वंदनविधिः॥ तत्त्वच
तुष्टयमन्त्रप्रकारः। ॐ प्रकृत्य हंकारबुद्धिमनस्त्वक्चक्षुश्रोत्रजिह्वाघ्राणवाक्पाणिपादपायूपस्थशब्दस्पर्शरूपरस
गंधाकाशवायुबह्नि सलिलभूमात्मना अं आं इं ईं उं ऊं कं कं लं लं एं ऐं ओं औं अं अः ऐं क ईं ल हीं आत्मतत्त्वेन स्थूलदेहं
परिशोधयामि स्वाहा। ॐ माया विद्या कलारागकालनियतिपुरुषात्मना कं खं गं चं डं चं छं जं भं जं टं ठं डं ढं णं तं थं दं
धं नं पं फं बं भं मं क्लीं हसकहलहीं विद्यातत्त्वेन सूक्ष्मदेहं परिशोधयामि स्वाहा। ॐ शिवशक्तिसदाशिव ईश्वर सुद्वि
द्यात्मना यं रं लं वं शं षं सं हं लं सं सौं सकलहीं शिवतत्त्वेन कारणदेहं परिशोधयामि स्वाहा। ॐ प्रकृत्य हंकारबुद्धिमनस्त्व
क्चक्षुश्रोत्रजिह्वाघ्राणवाक्पाणिपादपायूपस्थशब्दस्पर्शरूपरसगंधाकाशवायुबह्नि सलिलभूमाया विद्या कलारा
गकालनियतिपुरुषशिवशक्तिसदाशिव ईश्वर सुद्विद्यात्मना अं आं इं ईं उं ऊं कं कं लं लं एं ऐं ओं औं अं अः॥ कं खं गं चं डं चं
छं जं भं जं टं ठं डं ढं णं तं थं दं धं नं पं फं बं भं मं यं रं लं वं शं षं सं हं लं सं ऐं क ऐं ईं ल हीं क्लीं हसकहलहीं सौं॥ सकलहीं श्रीपट
त्रिंशत्त्वात्मकसर्वतत्त्वेन स्थूलसूक्ष्मकारणात्मकसर्वदेहं परिशोधयामि स्वाहा। अथ कल्पसूत्रोक्तप्रकारेण श्रीविद्या

२२३

रामः
१००

याः प्रयोगविधिर्लिख्यते। यदि काम्यमीप्सेताभीष्टं श्रीविद्या देवतायै विज्ञाप्य। संकल्पं कृत्यैतत्। कर्मसिद्ध्यर्थमेतावतीरा
 दुतीः करिष्यामीति तिलाज्यैः श्रांत्यैः अन्नैरन्नायामतासमिद्धतपल्लवैर्ज्वरशमनाय दूर्वाभिरायुषेकतमालैर्द्विनायकतमानं
 कोसैः। उत्पलैर्भोगाय। बिल्वदलैराज्याय। पद्मैः साम्राज्याय। शुद्धलाजैः कन्यायैर्नद्यावतैः। कविलाघ। वंजुलैर्कछ्यैः। म
 ल्लिकाजातिपुन्नागैः भाग्याय बंधुकजपाकिंशुकबकुलमयूकैर्वश्याय। लवणैराकर्षणाय। कदंबकैः सर्ववश्याय। शालीन
 दुलैर्धान्याय कुंकुमरोचनादिसुरांथैः सौभाग्याय पलाशापुष्पैः कपिलाष्टनैर्वीतेजसेषु तूरकुसुमैरुष्मादनाय विषव
 सनिबंश्लेषातकविभीतकसमिद्धिः शत्रुनाशनाय। निंबतैः लाकूलवणैर्मरणाय। काकोलूकपक्षैर्द्वेषणाय तिलैः लाकूम
 रीचैः। कासव्यासशमनाय जुहुयात्। बलिंप्रदाय तत्तत्कर्महोसान्ते। ओं भूभुवः स्वर्गोऽस्य चमहते च स्वाहा। ओं सुवो वा
 यवे चान्तरिक्षाय चमहते च स्वाहा। ओं सुवरादित्याय च दिवे चमहते च स्वाहा। ओं मूर्ध्वस्वर्गं द्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दि
 म्यश्चमहते च स्वाहा। इति चतुर्भिर्मन्त्रैर्महाव्याहृतिर्होमं कुर्यात्। इति त्रिपुराहोमविधिः। अथ त्रिपुराविषयनवमुद्राक
 मोलिख्यते। संक्षोभद्रावणाकर्षवश्योन्मादमहं कृशाः। खेचरी बीजयोन्याख्या नवमुद्राः। प्रकीर्तिताः। कनिष्ठेनामिकेमध्ये
 योजितेष्टेष्टके। अंगुष्ठौ संमुखौ योज्यतर्जन्यौ दंडवत्सुजेत्। रषा संक्षोभिणीत्यन्या द्वाविणी मध्यतर्जनी द्वाविण्याम

३.सं.

१०१

माम्या२

ध्यतर्जाग्रे अन्तराकंचयेच्छनैः। मुद्रैषा कर्षणी प्रोक्ता वश्याख्या च ततः परा। कनिष्ठेनामि केमध्ये स्वष्ट एविवरेक्षियेत्। त
 लाभ्यां गृह्यत जाग्रे अंगुष्ठाग्रे नियोजयेत्। अंगुल्यतः। कनिष्ठे द्वे व्ययस्या कर्षयेच्छनैः। ते मध्यमावेष्ट्य मध्याग्रां गुह्ययोग
 ता। विरले सज्जयेत्तर्जमुद्रैषोन्मादिनीमता। अस्यास्त्वनामतर्जाग्रे संमुखं कंचनान्तत एवमहं कुशामुद्रा स्वेचरी च त
 तः परा। रुज्वाकारौ करौ कृत्वा योनिमुद्राप्रदेशतः। कनिष्ठतर्ज एष्टे चरुद्राभ्यां योजयेच्छनैः। कनिष्ठ एष्टे मध्ये द्वे तयोः एष्टे
 त्वनामिके। अष्टमी बीजमुद्रैषानवमी योनिरिति। मिथः कनिष्ठिके बध्वा तर्जनीभ्यामनामिके। अनामिकोर्ध्वगच्छि
 हृदीर्धमध्यमयोरधः। अंगुष्ठाग्रद्वयं न्यस्ये योनिमुद्रेयमीति स्ति। एवं च मुद्राः जपकाले प्रदर्शयेत्। अथ त्रिखंडमुद्रालक्ष
 णम्। हस्तद्वयांगुलिर्योनिमुद्रायदा बध्वा करतलद्वयस्य एष्टभागे कनिष्ठिकाद्वयमूर्ध्वीकृत्य अन्यमा मूलाग्रं संश्लेषयेत्।
 पुनरंगुष्ठद्वयमपि हस्ततलोपरि ऊर्ध्वीकृत्य अन्योन्यमा मूलाग्रं संश्लेषयेत्। एषा त्रिखंडमुद्रा। अनया त्रिपुरावाहने त्रिखं
 डरूपांगुलिषु तिष्ठति। एषा पुण्यत्रयं निधाय विद्या त्रिखंडस्य मध्ये एकैकखंडं जपपूर्वकं एकैकखंडं पुण्यं जपमध्ये विनि
 क्षिपेत्। एवमावाहनविधिः। अथ त्रिपुरसुंदरी षोडशाक्षरी विधानं लिख्यते। श्रीबीजमायास्मरयोनिशक्तिस्तारं च बीजद्वय
 मात्मविद्या। शक्त्यादि बीजानि विलोमितानि श्रीषोडशार्णा त्रिपुरां विकायाम्। अस्यार्थः। श्रीबीजं लक्ष्मीबीजं। मायेति भुव

रामः

५१

नेशीस्मरः कामबीजं। योनिरिति वाग्मवं शक्तिरिति पराबीजं तारं प्रणवं बीजद्वयं भुवनेशी कमलाबीजद्वयं आन्मा
 विद्येति त्रिपुरसुन्दर्या वह्निसूर्यसोमात्मकत्रिखंडं तन्त्रकादिर्वह्निखंडं हादिः सोमखंडः। सादिः सोमखंडा एवं त्रिपुराया
 मन्त्रखंडक्रमः। शक्त्यादिबीजानि विलोमितानीति परावाग्भवकामभुवनेशी कमलाबीजानि क्रमेण एवं त्रिपुरा षोडशाक्षर
 क्रमः॥ अस्य उद्धारमन्त्रः। स्वरूपं श्रीं ह्रीं क्लीं ऐं सौः। ॐ ह्रीं श्रीं कण्डौ लह्रीं हसक हल ह्रीं सौः ऐं क्लीं ह्रीं श्रीं इति त्रिपुरा षोडशाक्षर
 मन्त्रः स्वरूपं। अस्या ऋणादिकंच न्यासपूजादिकंच त्रिपुरसुन्दरी विधानवत्। ऐश्वर्यफलप्रधानो यं मन्त्रः। अक्षरन्यासः।
 स्थिति न्यासस्ततः कुर्यात्। श्रीविद्या षोडशाक्षरैः। पंचांगुलिषु करयो ब्रह्मरंध्रे मुखे हृदि। त्रयं विन्यस्य नाभ्यादिपदान्तं वैकमदि
 जेष्ठादिनाभिपर्यंतमपरं हिततः परं। ब्रह्मरंध्रादिकंठांतं मेकं विन्यस्य पादयोः। अंगुलीषु च विन्यस्ये न्यासो यं सिद्धिकार
 कः। स्मृतिन्यासस्ततः कुर्यात्सद्यः। सिद्धिप्रदायकं ब्रह्मरंध्रे केनेने श्रुतिप्राणोष्ठकेषु च दन्ताधरद्वये देवि जिह्वायां चोरुमूल
 कोष्ठे सर्वो गह्वरे स्तनकुक्षिषु लिंगके श्रीविद्यार्णैर्न्यसेद्देवि मन्त्री सर्वसमृद्धये॥ अथ श्रीविद्या त्रिपुरा षोडशाक्षरी म
 न्त्रप्रसंगात्। श्रीविद्या परा षोडशाक्षरी मन्त्रविधानं महा लक्ष्मीरत्नकोशे पंचलक्षणं प्रोक्तं लिख्यते। लक्ष्मीपरा मदनकारम
 वशक्तियुक्ता तारं च मूर्तिकमले कथिता च विद्या। राक्त्यादिकं भुवि पठितं तथा प्रयुक्तं श्री षोडशाक्षरी मन्त्रमात्रं मंत्रप्रसिद्धं।

येति श्री वि

प्र.मं.
१०२

अस्यार्थः। लक्ष्मीति श्रीबीजं परेति बालात् तृतीयबीजं मदन इति कामबीजं वाग्भव इति बालाप्रथमबीजं। शक्तिरिति
भुवनेशी। तार इति प्रणवः। भूरिति लभुवनेशी। कमलेति श्रीबीजं कथिता च विद्यायाः। सोमसूर्यान्लात्मक क्रमेण खंडत्रि
तयं तन्नसादिखंडः। सोमात्मकः। हादिखंडः सूर्यात्मकः। कादिखंडः वन्द्यात्मकः एवं त्रिखंडस्य क्रमः। शक्त्यादिकं तु
विपरीततयेति भुवनेशीवाग्भवकामबीजपराबीजश्रीबीजानि एवं पराविद्याषोडशाक्षरीमन्त्रः। श्रीसौः क्लीं ह्रीं ओं ह्रीं श्रीं
सकल ह्रीं हस क हल ह्रीं क ए ई ल ह्रीं ह्रीं ऐं क्लीं सौः श्रीः इति पराषोडशाक्षरीमन्त्रः। ऐश्वर्यफलप्रधानोपमन्त्रः। अस्य मन्त्र
स्य ऋष्यादिरुच्यते नारायण ऋषिः। गायत्री छंदः पराश्रीदेवता श्रीबीजं ह्रीं शक्तिः क्लीं कीलकं आंसर्वज्ञायै हत। श्रीं वित्त्यत्प्र
यैशिरः। अनादिबोधायै शिखा शैल्यंतत्रायै कवचं। ओं अलुप्तशक्तयेनेत्रं अः अनंतशक्तये अरुणः। ध्यानां तादृश्यरूढहरि
हृत्सरोजकेगातिया परमवित्स्वरूपिणी पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भासतां हृदिसदामिमां बिक्रा। अक्षरलक्षं जयेत्। क
मलैर्वित्त्वसमिद्रिराज्यैश्च दशांशं पुरश्चरणा होमः। अथ पूजाविधिः। यंत्रसूक्तः। बिंदुत्रिकोणकाष्ठा अवतारयुगलौक
पन्नरत्नयुतं वसुदलवत्तकलादलवत्तन्निमहीगृहं भजेत्तत्रं पूर्वप्रोक्तचक्रलेखनवत्। अस्य चक्रस्य लेखनप्रकारः। अ
स्मिन् श्रीचक्रे पूर्वोक्तत्रिपुरापीठवत्। पीठं संपूजयेत्। तत्र विशेषः। सदाशिवमंचफलकायनम इत्यादि विंशति लिंगपदेषु

रामः
१०२

नविस्तुलिंगपदानियोजनीयावि। अस्मिन्पिठे परांशक्तिं समावाह्य आवरणैः समर्चयेत्। प्रथमं बिंदुमध्ये ताक्ष्याधि
 रुढुनारायणो रसिपराश्रियं समर्चयेत्। तत्प्रकारः। प्रथमं क्षिप ओं स्वाहा। इत्यनेन ताक्ष्यं समर्च्य। तस्य स्कंधोपरि अंन
 मो नारायणाय इत्यनेन मन्त्रेण नारायणं समर्च्य। तस्य ब्रह्मस्थले परालक्ष्मीं मूलेन समर्चयेत्। प्रथमं बिंदोपरितः। आं सर्वोवा
 श्रीपादुकां पूजयामि। श्रीं नित्यं लप्तांवा। श्रीं अनादि बोधांवा। श्रीं स्वतंत्र शक्त्यांवा। श्रीं अलुप्त शक्त्यांवा। श्रीः अनंत शक्त्यांवा। इत्य
 यंग शक्ती रभ्यर्च्य। पुनरपि बिंदुर्बलिः त्रिकोणान्तराले ब्रह्ममाण बिंदूद्वारक्रमेण षोडश त्रिकोणानि संभाव्यते षो
 डशकोणेषु पराषोडशाक्षरी शक्तीः समर्चयेत्। तत्प्रकारः। श्रीं श्रियै नमः सौः परायै नमः क्लीं कामदायै नमः ऐं ऐं द्यै न
 मः। ह्रीं भुवनाधिपायै नमः ओं आनंदायै नमः। ह्रीं विभूतिदायै नमः। श्रीं कमलायै नमः सकल ह्रीं कलायै नमः हसकहल
 ह्रीं परमेश्वर्यै नमः कण्ठ ह्रीं सरस्वत्यै नमः ह्रीं मायायै नमः ऐं वागीश्वर्यै नमः क्लीं महामोहिन्यै नमः। महापरायै नमः
 इति पंचदश त्रिकोणेषु प्रागादि क्रमेण सभ्यर्च्य। बिंदुद्वारमध्यं खंडस्थ बिंदुमध्ये मूलमन्त्रं समस्तमुच्चार्य तदन्ते परां
 श्रियै नमः। इति पराश्रियं समर्च्य। श्रीचक्रमध्य त्रिकोण त्रिरेखासु श्रीमित्रेशानं दनाथ श्रीपादुकां पूजयामि षष्ठीशानं दना
 थ। ओङ्गीशानं दनाथ। चर्या नंदनाथ। लोपामुद्रांवा अगस्त्या नंदनाथ। कालतापनार्नंदनाथ। धर्माचार्या नंदनाथ। सु

प्र.सं. १-३ कृकेशीश्वरानंदनाथ। दीपकलानंदनाथविष्णुदेवानंदनाथ। ब्रह्माकरदेवानंदनाथतेजोदेवानंदनाथमनोजवदेवा
 नंदनाथ कल्याणदेवानंदनाथ। शक्तिदेवानंदनाथ वासुदेवानंदनाथ। श्रीरामनंदनाथ। श्रीपादुकांपूजयामीतित्रिरखा
 सुसमभ्यर्चविस्तृतार्थब्रह्ममयी श्रीपादुकांपूजयामीतिमध्येसमर्चयेत्। मन्त्रादौ श्रीबीजं सर्वत्रयोज्यं विदौ पुरतः। स
 र्वानंदमयचक्रस्वामिनीमहापरमश्रीयै नमः। परापररहस्ययोगिन्यै नमः। महायोनिमुद्रायै नमः। इतिसमर्च्यमहायो
 निमुद्रांप्रदर्शयेत्। एताः परापररहस्ययोगिन्यः। सर्वानंदमयेमहाचक्रैर्बेदवेपरब्रह्मस्वरूपिणी परां तशक्तिस्वरूपि
 णी सर्वमन्त्रेश्वरी सर्वयन्त्रेश्वरी सर्वतंत्रेश्वरी सर्वचक्रेश्वरी सर्वपीठेश्वरी सर्वयोगेश्वरी सर्वतल्लेश्वरी सर्ववागीश्वरी स
 र्वजगदुपप्रतिमात्कासमुद्राः। ससिद्धाः सशक्तयः सायुधाः स्वाहनाः सपरिवाराः सचक्रेश्वरिकाः सर्वोपचारैः संपूजि
 ताः संतु नमः इति पुण्यांजलिं समर्प्य त्रिकोणकोणेषु सरस्वतीचतुराननाभ्यां नमः। शंभवीशंभुभ्यां नमः। धरणीवरा
 हाभ्यां नमः। इति प्रागादिकोणेष्वभ्यर्च्य त्रिकोणस्य पुरतः। सर्वसिद्धिप्रदायकचक्रस्वामिनीपरां बायै नमः। रहस्यत
 रयोगिन्यै नमः। सर्वबीजमुद्रायै नमः। इतिसमभ्यर्च्य बीजमुद्रांप्रदर्शयेत्। एताः रहस्यतरयोगिन्यः सर्वसिद्धिप्रदायके च
 क्रसमुद्रा इत्यादि पुण्यांजलिं समर्चयेत्। मूलमन्त्रमुक्त्वा विंदुस्यां परादेवीं समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं।

रामः
 १०३

अष्टकोणेषु त्रिपुरसुन्दर्यैवाश्रीपादुकां पूजयामि। सिद्धलक्ष्म्यं वा। मातंगेश्वर्यै वा। भुवनेश्वर्यै वा। वाराह्यं वा। अंनपूर्णां वा।
 राज्यलक्ष्म्यं वा। परावत्यं वा। इति तत्र त्रिपुरादिसर्वादिकोणेषु। वाराह्यादि आग्नेयादिकोणेषु इत्यभ्यर्च्य। अष्टकोणस्य
 पुरतः सर्वरोगहरचक्रस्वामिनीपरासिद्धां बारहस्ययोगिन्यं वा खेचरीमुद्रां वा इति समभ्यर्च्य खेचरीमुद्रां प्रदर्श्य ए
 ताः बारहस्ययोगिन्यः सर्वरोगहरे चक्रे समुद्रा इत्यादिना पुण्यांजलिं समर्चयेत्। मूलमन्त्रमुक्ता बिंदुमध्ये परां देवीं सम
 र्चयेत्॥ श्रीबीजमंत्रादौ सर्वत्र योज्यं। अन्तर्दशारे। रतिमन्त्राभ्यां नमः। वसुधाराशंखनिधिभ्यां नमः। लक्ष्मीवासु
 देवाभ्यां नमः। कमलवासिनीसंकर्षणाभ्यां नमः। मोहनाप्रद्युम्नाभ्यां नमः। वसुदानिरुद्धाभ्यां नमः। स्वर्णाकर्षणभैर
 वाभ्यां नमः। विभूतिमहागणपतिभ्यां नमः। वसुमतीपद्मनिधिभ्यां नमः। प्रीतिवसुंधराभ्यां नमः। इति पूर्वादिक्रमे
 ण समभ्यर्च्य। अन्तर्दशारस्य पुरतः। सर्वरक्षाकरचक्रस्वामिनीपरा मालिन्यं वा निगर्भयोगिन्यं वा सर्वमहांकुशमु
 द्रां वा इत्यभ्यर्च्य॥ महांकुशमुद्रां प्रदर्श्य। एता निगर्भयोगिन्यः। सर्वरक्षाकरे चक्रे समुद्रा इत्यादि पूर्ववत् सम
 भ्यर्च्य। मूलमन्त्रमुक्ता बिंदुमध्ये परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजमन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं बहिर्दशारेऋद्धितांश्याभ्यां नमः।
 समृद्धिहरिभ्यां नमः। कान्तिमुदर्शनाभ्यां नमः। मदनावत्यापदुद्धारणाभ्यां नमः। मदद्वा महाशास्त्रभ्यां नमः। द्वा

सर्गद

प्र.सं.
१०४

विष्णीकामराज्याभ्यां नमः। सोभिणीकंदर्पाभ्यां नमः। बंधिनीमन्मथाभ्यां नमः। मोहिनीमकरध्वजाभ्यां नमः। आकर्षणी
मनोभवाभ्यां नमः। इतिपूर्वादि क्रमेण समभ्यर्च्य। बाहिर्दशारस्य पुरतः सर्वार्थसाधकचक्रस्वामी पराश्रियं वा। कुलो
नीर्णयोगिन्यं वा सर्वोन्मादिनीमुद्रां वा इति समभ्यर्च्य। उन्मादिनीमुद्रां प्रदर्शय सताः कुलोत्तीर्णयोगिन्यः। सर्वार्थसा
धकेचक्रे समुद्रादित्यादि पूर्ववत्समभ्यर्च्य। मूलमन्त्रमुक्त्वा बिंदुमध्ये परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र
योज्यं। चतुर्दशारेणैणु कामं वा दुर्गां वा। भद्रकल्यां बारीश्वर्यं वा नकुल्यं वा हंसं वा बालिकां वा विमलां वा वनमा
लिन्यं वा विभीषिकां वा मालिकां वा शांकर्यं वा नवमालिकां वा। इति पूर्वादि क्रमेण समभ्यर्च्य चतुर्दशारस्य पुरतः। स
र्वसौभाग्यदायकचक्रस्वामिनी परावासिन्यं वा संप्रदाययोगिन्यं वा सर्ववशीकरणीमुद्रां वा इति समभ्यर्च्य वशीकर
णीमुद्रां प्रदर्शयेत्। सताः संप्रदाययोगिन्यः सर्वसौभाग्यदायकेचक्रे समुद्रादित्यादि पूर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमन्त्रमुक्त्वा
बिंदुमध्ये परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं। वसुदले। अणिमासिध्यं बीलधिमासिध्यं वा गिरिमासिध्यं
वा दूर्शलसिध्यं वा। वशित्वसिध्यं वा। प्राप्तिमसिध्यं वा प्राकाम्यसिध्यं वा इति प्रागादि क्रमेण संपूज्य वसुदलस्य पुरतः सर्व
संक्षोभणचक्रस्वामिनी परासुंदर्यं वा गुप्ततरयोगिन्यं वा आकर्षणीमुद्रां वा इति समभ्यर्च्य आकर्षणीमुद्रां प्रदर्शयेत्।

रामः
१०४

एतागुप्तयोगिन्यः सर्वसंज्ञो भणकारके चक्रे समुद्रा इत्यादि पूर्व त्समभ्यर्च्य मूलमन्त्रमुक्त्वा बिंदुमध्ये परां देवीं समभ्यर्च्य श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं षोडशदले कामेश्वर्ये वा भगमालिन्ये वा नित्यं क्लिन्नां वा भेरुं जां वा वह्निं वा सिन्धुं वा महावज्रे श्वर्ये वा शिवदूषं वा त्वरितां वा कुलसुंदर्ये वा नित्यां वा नीलपताकां वा विजयां वा सर्वमंगलां वा ज्वालामालिन्ये वा चित्रां वा महानित्यां वा इति पूर्वादि क्रमेण समभ्यर्च्य षोडशदलस्य पुरतः सर्वांशपरिपूरकं चक्रं स्त्रामिनी परेश्वर्ये वा गुप्तयोगिन्यं वा द्वाविणीमुद्रां वा इत्यभ्यर्च्य द्वाविणीमुद्रां प्रदर्श्य एतागुप्तयोगिन्यः सर्वांशपरिपूरिके चक्रे समुद्रा इत्यादि पूर्व त्समभ्यर्च्य मूलमुक्त्वा बिंदुमध्ये परां देवीं समर्चयेत् श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं प्रथमं चतुरश्रे श्रीयै नमः लक्ष्म्यै नमः वरदायै नमः विसृपत्यै नमः वसुप्रदायै नमः हिरण्यवर्णायै नमः स्वर्णसूक्तमालिन्यै नमः रजतसूक्तायै नमः स्वर्णगर्भायै नमः स्वर्णप्राकारायै नमः पद्मनिवासिन्यै नमः पद्मप्रियायै नमः पद्महस्तायै नमः मुक्तालंकारशोभितायै नमः चंद्रप्रियायै नमः बिल्वप्रियायै नमः भूत्यै नमः प्रभूत्यै नमः विभूत्यै नमः कथ्यै नमः सम्यै नमः पुष्ट्यै नमः तुष्ट्यै नमः धनदायै धनेश्वर्यै नमः अद्भ्यै नमः भागिन्यै नमः भोगदायिन्यै नमः धान्यै नमः विधान्यै नमः सर्वेश्वर्यै नमः सर्वसौभाग्यदायिन्यै नमः द्वितीयचतुरश्रे शंकर्यै नमः ईशान्यै नमः इंद्रशेखरशक्त्यै जगकुटुंबिन्यै नमः अर्द्धना

प्र.सं. १०५ शिष्टरायै नमः। अचोररूपिण्यै नमः। हुतवहायै नमः। अशन्यै० हलाहलधरायै० भूरिभारायै नमः। शैब्यै० नारायण्यै०
 केशवायै० माधवायै० गोविंदायै० वैष्णव्यै० त्रिक्रमायै० वामुनायै० श्रीधरायै० हृषीकेशायै० विलुरंजिनिकायै० पद्मोदरायै०
 कमलनयनायै चतुर्मुख्यै० चतुराननशक्त्यै० चतुस्त्रसुरोद्दि० चतुरश्रसुगात्र्यै० चतुर्वर्गफलप्रदायै० त्रयीशक्त्यै० त्रिसुखा
 यै० न्यम्रायै० त्रिरेवकायै नमः। तृतीयचतुरश्रे इन्द्रादिलोकपालानर्चयेत्। चतुर्द्वारे। दमकाय शलभाय गुगुलुलवे कुण्ड
 काय। इतिसंपूज्य चतुरश्रस्य पुरतः। त्रैलोक्यमोहनचक्रस्वामिनीपरांवा। प्रगटयोगिन्यंवा सर्वसंक्षोभणमुद्रांवा इतिस
 मभ्यर्चसंक्षोभिणीमुद्रां प्रदर्शयेत्। एताः प्रगटयोगिन्यः। त्रैलोक्यमोहनचक्रे समुद्रा इत्यादि पूर्ववत् समभ्यर्चमूलमन्त्रमु
 क्ता बिंदुमध्यस्थां परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं एवं सृष्टिक्रमेण परां समर्चनं कृत्वा पुनश्चतुरश्रमार
 भ्यसंहारक्रमेण तत्तच्चक्रान्तराले परां समर्चयेत्। तत्प्रकारः। प्रथमचतुरश्रान्तराले असितांगा भैरवाय रुरुभैरवाय चंड
 भैरवाय क्रोधभैरवाय उद्धतभैरवाय कपालीभैरवाय भीषणभैरवाय संहारभैरवाय। इति असितांगादि अष्टभैरवान्।
 समभ्यर्च्य। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र योज्यं द्वितीयचतुरश्रान्तराले ब्राह्म्याद्यष्टशक्ताः समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्र
 योज्यं तृतीयचतुरश्रान्तराले सर्वसंक्षोभिणीमुद्रांवा इत्यादेशमुद्राः। पूर्वादि क्रमेण समभ्यर्च्य चतुरश्रस्य पुरतः। त्रैलोक्य

रामः

१०५

मौ हनंच कान्तरालचक्रस्वामिनीत्रिपुरांबाप्रगटयोगिन्यंबासर्वसंशोभिणीमुद्रांबा इत्यभ्यर्च्य सर्वसंशोभिणीमुद्रांप्रदर्शयेत्। बौद्धसमयविद्याधिष्ठानदेवतायै तारांबाये इत्यभ्यर्चयेत्। समुद्रा इत्यादि पूर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमन्त्रमुक्त्वा परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं। षोडशदलान्तराले कामाकर्षण्यंबा इत्यादि त्रिपुरापद्धतीवत् षोडशशक्तीः समर्चयेत्। सर्वाशापरिपूरकचक्रान्तराले चक्रस्वामिनीत्रिपुरेश्वर्यंबा गुप्तरयोगि न्यंबा। सर्वविद्राविणीमुद्रांबा इत्यभ्यर्च्य विद्राविणीमुद्रांप्रदर्शयेत्। वैदिकसमयविद्याधिष्ठानदेवतायै गायत्र्यंबाये इति समर्चयेत्। समुद्रा इत्यादि पूर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमन्त्रमुक्त्वा परां देवतां समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं। अष्टदलान्तराले। पूर्वोदि चतुर्दिक्षु अनंगकुसुमादि। आग्नेयादिकोणेषु। अनंगरेखादिसमर्चयेत्। पुरतः सर्वसंशोभणचक्रान्तरालचक्रस्वामिनीत्रिपुरसुंदर्यंबा गुप्तरयोगिन्यंबा आकर्षणीमुद्रांबा इत्यभ्यर्चयेत्। आकर्षणीमुद्रांप्रदर्शयेत्। शैवसमयविद्याधिष्ठानदेवतारूपाय शिवाय समः। इत्यभ्यर्च्य समुद्रा इत्यादि पूर्ववत्समभ्यर्च्य मूलमन्त्रमुक्त्वा परां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजं मन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं मन्त्रान्तराले। सर्वसंशोभिण्यंबादि चतुर्दशशक्तीः। पूर्वोदिकमेण समभ्यर्च्य पुरतः सर्वसौभाग्यदायकचक्रान्तरालचक्रस्वामिनीत्रिपुरवासिन्यंबा संप्रदाययोगिन्यंबा सर्वव

प्र.सं.
१०६

शीकरणीमुद्रांवाद्यभ्यर्चयेत्। वशीकरणीमुद्रांप्रदर्शयेत्। सौरसमयविद्याधिष्ठानदेवतास्वरूपायसूक्ष्मायनमः। समुद्रादित्यादिपूर्ववत्समभ्यर्चयेत्। मूलमन्त्रमुक्त्वापरां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजमंत्रादौ सर्वत्रयोज्यं। वह्निर्दशारचक्रान्तराले सर्वसिद्धिप्रदांवादिदशशक्तीः। समभ्यर्चयेत्। पुरतः सर्वांश्चक्रान्तरालचक्रस्वामिनीत्रिपुराश्रियं बाकुलोत्तीर्णयोगिन्यं वा सर्वोन्मादिनीमुद्रांवा इति समभ्यर्चयेत्। उन्मादिनीमुद्रांप्रदर्शयेत्। समुद्रादित्यादिपूर्ववत्समभ्यर्चयेत्। मूलमन्त्रमुक्त्वापरां देवीं समर्चयेत्। अन्तर्दशारचक्रान्तराले सर्वज्ञांवादिदशशक्तीः। समभ्यर्चयेत्। सर्वरक्षाकरचक्रान्तरालचक्रस्वामिनीत्रिपुरामालिन्यं वा निगर्भयोगिन्यं वा सर्वमहांकुशमुद्रांवा इति समर्चयेत्। महांकुशमुद्रांप्रदर्शयेत्। एषा वसुसमयविद्याधिष्ठानदेवतास्वरूपाय नारायणाय नमः। समुद्रादित्यादिपूर्ववत्समभ्यर्चयेत्। मूलमन्त्रमुक्त्वापरां देवीं जंमन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं वसुकोणान्तराले वशिनीवाग्देवतांवादि अष्टवाग्देवताः समभ्यर्चयेत्। सर्वरोगहरचक्रान्तरालचक्रस्वामिनीत्रिपुरासिद्धं वा रहस्ययोगिन्यं वा। स्वेचरीमुद्रांवा इति समभ्यर्चयेत्। स्वेचरीमुद्रांप्रदर्शयेत्। शान्तसमयविद्याधिष्ठानदेवतायै बालाव्यस्रस्वरूपिणी बालां वा समुद्रादित्यादिपूर्ववत्समभ्यर्चयेत्। मूलमन्त्रमुक्त्वापरां देवीं समर्चयेत्। श्रीबीजमन्त्रादौ सर्वत्रयोज्यं त्रिकोणान्तराले महाकामेश्वर्यं वा दिशक्तित्रयं समभ्यर्चयेत्। सर्वसिद्धिप्रदायकचक्रान्तरालचक्र

रामः
१०६

५ समर्चयेत्। श्रीबी

स्वामिनीत्रिपुरांबारहस्यनरयोगिन्यंबाबीजमुद्रांबादृनिसमभ्यर्च्यबीजमुद्रांप्रदर्श्यसमुद्राद्रत्यादिपूर्ववत्समभ्यर्च्यमूलमन्त्रमुक्त्वापरां देवींसमर्चयेत्। श्रीबीजंमन्त्रादौसर्वत्रयोज्यं। बिंदुमध्येमहाताम्र्यस्कंधाधिरूढमहाबिलुबस्यलालयसर्वानंदमयमहापराश्रियैनमः। सर्वानंदमयचक्रस्वामिनीमहापरात्रिपुरसुंदर्यंबामहापरमहापरमश्रियंबापुरतः। परापररहस्ययोगिन्यंबामहायोनिमुद्रांबादृत्यभ्यर्च्ययोनिमुद्रांप्रदर्शयेत्। बिंदुमध्येमहारस्यंबामहाशक्त्यंबामहाशयंबामहामहानंदंबामहामहास्कंदंबामहामायांबामहाश्रीचक्रनगरसाम्राज्ञीमहापराश्रीश्रीपादुकांपूजयामि। इति मूलदेवींसमभ्यर्च्य। धूपदीपनैवेद्यादीन् कृत्वा प्रसन्नपूजांचकृत्वा पूजांसमापयेत्। एवंपराश्रीपूजाक्रमः॥ अथश्रीचक्रत्रिकोणमध्येबिंदुद्वारप्रकारप्रतियादकफ्लोकानित्याषोडशार्णवैप्रोक्तानिख्यंते। श्रीचक्रमध्यत्र्यश्रतस्तिर्य्यग्रेखात्रयंलिखेत्। आरभ्यकोणैरेखायास्तृतीयस्यास्तथापुनःत्रिकोणस्याद्यरेखान्तं तस्याएवतुषार्धयोः। तुरीयांशान्शिष्टव्यत्यास्याद्विलिखेत्तुषीः। रेखाद्वयन्तदन्तौतुप्रथमाद्योस्तयोजयेत्। मध्यमायास्तरेखायाः कोणयोर्गुणलंपुनः। त्रिकोणस्याद्यरेखायामध्यभागेनयोजयेत्। पूर्वविलिखितंचक्रंभवेत् षोडशकोष्टकम्॥ ऐंनिपुरादेवीविद्याहेक्कीकामेश्वरीचधीमहिमैः तन्नःक्लिन्नः प्रचोदयात्। इतित्रिपुरागायत्री। महादेव्यैचविद्महेविष्णुपत्नीचधूम

इति चंद्रोपासितविद्यासहकर ईलहीं हसक ह ईलहीं हसक ह ईलहीं इति द्वाविंशत्यसरोमन्त्रः ॥२॥ महापोषं शक्ति युक्तं मदनं शक्तिसंयुतं चतुर्थस्वरशक्तस्थं भुवनेशी च वाग्भवं शिवशक्तिमीदनं च शिवशक्तिं तथैव च महामाया शक्तियुक्तं भुवनेशी मनोभवः शक्तिं शिवं कामशक्तिः महामायासु संयुतं शक्तस्थं भुवनेशी च कौवेरो मूलविद्याया अस्वार्थः महापोषो हकारः शक्तिः सकारः मदनः ककारः शक्तिरेकारः चतुर्थस्वर ईकारः शक्नोलकारः भुवनेशी हींकारः इति वाग्भवः प्रथमखंडः शिवो हकारः शक्तिः सकारः मदनः ककारः शिवो हकारः शक्तिरेकारः महामाया ईकारः शक्नोलकारः भुवनेशी हींकारः इति द्वितीयो मनोभवखंडः शक्तिः सकारः शिवो हकारः कामः ककारः शक्तिरेकारः महामाया ईकारः शक्नोलकारः भुवनेशी हींकारः इयंकुवेरोपासिताविद्या हसक ह ईलहीं हसक ह ईलहीं सहकर ईलहीं इति द्वाविंशत्यसरोमन्त्रः ॥३॥ मदनं शक्तियुक्तं च बिंदुमालिनि शक्तदं भुवनेशी युतं विद्याद्वाग्भवं प्रथमं भवेत् महापोषं त्वया शक्तिमादनं शिवसंयुतं शक्तस्थं भुवनेशी च द्वितीयं कामसंभवं शक्तिपूर्वं महापोषं शक्तिर्वैमादनं तथा ऐंद्रस्थं भुवनशी च लोपा मुद्रां च सुंदरि एवं त्रैपुरविद्यायाः सहवर्जं तु मान्मथं मदनः ककारः शक्तिरेकारः बिंदुमालिनी ईकारः शक्नोलकारः भुवनेशी हींकारः इति वाग्भवः प्रथमखंडः महापोषो हकारः शक्तिः सकारः मदनः

प्र.सं.
१०८

ककारः शिवो हकारः शक्नोलकारः भुवने शीर्हीकारः इति मन्मथखंडः शक्तिः सकारः महाघोषो हकारः शक्तिः सकारः म
हनः ककारः ऐं द्रोलकारः भुवने शीर्हीकारः इति लोपासुद्रोपासितविद्या कए ईलहीं हसकहलहीं हससंकलहीं इति
सप्तदशाक्षरं यमन्त्रः ॥४॥ तत्र सहवर्जमान्मथमित्कन्त्या अंत्यखंडे सकार हकार वर्जित अथमेव पंचदशाक्षरो मन्त्रः इ
यं मन्मथोपासिताविद्या ॥५॥ महाघोषं शक्तियुक्तं मदनं शक्रसंयुतं भुवने शीयुतं विद्या त्वयमं वाग्भवं भवेत् महा
घोषं शक्तियुक्तं मादनं घोषशक्रदं भुवने शीयुतं विद्या द्वितीयं कामदेवेत् शक्तिं मादनशक्रस्थं भुवने शीयुतं परं मु
निना साधिता विद्या महाविपुरसंदरी अस्यार्थः महाघोषो हकारः शक्तिः सकारः मदनं ककारः शक्नोलकारः भुवने शी
र्हीकारः इत्येतास्योपासिताविद्या हसकलहीं हसकहलहीं सकलहीं ————— अयं पंचदशाक्षरो मन्त्रः ॥६॥ चं
द्रं शक्तिं महामायां शक्रस्थं भुवने श्वरी शिवकामं घोषकामं शक्रस्थं भुवनात्मकं शक्तिकामं शक्रयुतं भुवने शीमहा
मनुं साधितानंदिनां ————— विधात्रे पुरं परिकीर्तितम् अस्यार्थः चंद्रं सकारः शक्तिरेकारः महामाया ईकारः शक्नोल
कारः भुवने शीर्हीकारः शिवो हकारः कामः ककारः घोषो हकारः कामः ककारः शक्नोलकारः भुवनात्मकहींकारः श
क्तिसकारः कामः ककारः शक्नोलकारः भुवने शीर्हीकारः इयं नंदिकेश्वरोपासिताविद्या सए ईलहीं हकहलहीं सक

रामः
१०८

लहीं पंचदशाक्षरोयं मंत्रः ॥ ७ ॥ शिवशक्तिं तथा कामं शक्रं स्थं भुवनेश्वरी ॥ शक्तिं च शिवं कामं स्थं शक्रं दं
 भुवनेशिकं ॥ शक्तिं कामं महाद्योषं शक्तियुक्तमतः परं ॥ भुवनेशीयुतं विद्यात्सौरसाधितमुच्यते ॥ अस्या
 र्थः शिवो हकारः शक्तिः सकारः कामः ककारः शक्रो लकारः भुवनेशी हींकारः शक्तिः सकारः शिवो हकारः
 कामः ककारः शक्रो लकारः भुवनेशी हींकारः शक्तिर्हकारः कामः ककारः महाद्योषो हकारः शक्तिः सकारः
 भुवनेशी हींकारः इयं सूर्योपासिता विद्या हसकल हीं सहकल हीं हकहस हीं पंचदशाक्षरोयं मंत्रः ॥
 ॥ ८ ॥ महाद्योषं शक्तिं कामं शक्रं स्थं भुवनाधिपं ॥ शिवशक्तिं कामं द्योषं शक्रं भुवननायकं ॥ चंद्रं कामयु
 तं शक्रं भुवनेशी ततः परं ॥ शक्तिं शिवं कामयुतं शक्रं भुवननायकं ॥ शक्तिं शिवं कामं शिवं शक्रं भुवननायकं ॥
 शक्तिं शिवं शक्तिं कामं शक्रं स्थं भुवनेश्वरी ॥ एवं षट्पदविद्यायाश्चक्रपाणिस्तु साधकः ॥ अस्यार्थः ॥ महाद्योषो
 हकारः शक्तिः सकारः कामः ककारः शक्रो लकारः भुवनेशी हींकारः शक्तिः सकारः शिवो हकारः कामः कका
 रः शक्रो लकारः भुवननायक हींकारः शक्तिः सकारः शिवो हकारः कामः ककारः शिवो हकारः शक्रो लकारः
 भुवननायक हींकारः शक्तिः सकारः शिवो हकारः शक्तिरेकारः कामः ककारः शक्रो लकारः भुवनेशी हींकारः

शिवोहकारः शक्तिः सकारः कामः ककारः शिवोहकारः शक्नोलकारः भुवने शीहींकारः शक्तिः सकारः कामः क
 कारः शक्नोलकारः भुवने शीहींकारः चोषोहकारः शक्तिः सकारः मदः ककारः शक्नोलकारः चोषोहकारः श
 क्तिः सकारः मदः ककारः शिवोहकारः शक्नोलकारः सकलसंयुक्तं सकारश्च ककारश्च लकारश्च भुवने शीहीं
 कारः इयं शिवोपासिताविद्या, हसकलहीं हसकहलहीं सकलहीं हसकल हसकहलसकलहीं अयं चतु
 खंडः अष्टविंशत्यक्षरोयमंत्रः ॥११॥ मदनं शक्तियुक्तं चतुरीयं लहरीयुतं ॥ शिवं मदनं चोषं च लहरीसंयुता
 त्मकं ॥ चोषं मदनं सं चोषं लहरीसंयुतं भवेत् ॥ एवं महामनुविद्या हर्वा सोनुष्ठितं भवेत् ॥ अस्यार्थः मदनः
 ककारः शक्तिरेकारः तुरीयईकारः लहरीयुतं लकारश्च हींकारश्च शिवोहकारः मदनः ककारः चोषोहकारः ल
 हरीसंयुतात्मकं लकारश्च हींकारश्च चंद्रः सकारः मदनः ककारः चोषोहकारः लहरीसंयुतात्मकं लकारश्च हीं
 कारश्च इयं हर्वा सोपासिताविद्या कएईलहीं हसकहलहीं सकहलहीं पंचदशाक्षरोयमंत्रः ॥१२॥ इति त्रिपुरा
 द्वादशभेदः ॥ अथ श्रीविद्याया अक्षरस्तोत्रमपि प्रसंगात् लिख्यते ॥ कल्याणवृष्टिभिरिवा मृतपूरिताभिर्लक्ष्मी
 स्वयं वरणमंगलदीपिकाभिः ॥ सेवाभिरंबतवपादसरोजमूलेमाकारि किं मनसि भाग्यवतां जनानां ॥१॥ एतावदेकज

प्र.सं.
११०

ननिस्पृहणीयमास्ते त्वद्वंदनेषु सलिलस्थिगिते चनेत्रे ॥ सानिध्यमुद्यदरुणां बुजसोदरस्य त्वद्विग्रहस्य परया
 सुधया प्लुतस्य ॥ २ ॥ ईशत्वभावकलुषाः कतिना मसंति ब्रह्मादयः प्रतिभवं प्रलयाभिभूताः ॥ एकः स एव ज
 ननिस्थिरसिद्धिरास्ते यः पादयोस्तव सकृत् प्रणतिकरोति ॥ ३ ॥ लब्धा सकृन्निपुरसुंदरितावकीनं कारुण्यकंदलित
 कांतिभरंकटाक्षं ॥ कंदर्पभावमुभगाः खलु भक्तिभाजः संमोहयंतितरुणीं भुवनत्रयेषु ॥ ४ ॥ ह्रींकारमेव तव
 नाम गृणंति वेदामानलि कोणनिलये त्रिपुरे त्रिनेत्रे ॥ त्वत्संस्मृतौ यमभटाभिभयं विहाय दिव्यं तिनंदनवने
 सहलोकपालैः ॥ ५ ॥ हंतुः पुरामयि गलं परिपूर्णमानः क्रूरः कथं न भविता गर्लस्य वेगः ॥ नाश्वासनाय यदि
 मातरि दंतवाहं देहस्य शश्वदमृता प्लुतशीतलस्य ॥ ६ ॥ सर्वज्ञतां सदसिवाक् पटुतां प्रसूते देवित्वदंघ्रिसरसि
 रुहयोः प्रणामः ॥ किंच स्फुरन्मुकुटमुज्ज्वलमातपत्रं देवा मरे च महतीं वसुधां ददाति ॥ ७ ॥ कल्पद्रुमे रभि
 मत्तप्रतिपादनेषु कारुण्यवारिधिहिरंबभवत्कटाक्षैः ॥ आलोकय त्रिपुरसुंदरि मामनाथं त्वय्येव भक्तिभरितं
 त्वयि बद्धतृष्णं ॥ ८ ॥ हंते तरेष्वपि मनांसि निधाय चान्ये भक्तिं वहंति किल पामरं देवतेषु ॥ त्वामेव देवि मनसा
 ह मनुस्मरामि त्वामेव नौमिशरणं जननित्वमेव ॥ ९ ॥ लक्ष्म्येषु सत्स्वपि कटाक्षनिरीक्षितानामालोकय त्रि

राम
११०

पुर सुंदरि मां कथंचित् ॥ नूनं मया नुमदं शकृणै कपात्रं जातो जनिष्यति जनो न च जायते वा ॥ १० ॥ ह्रीं ह्रीं मिति प्र
 तिदिनं जपता तवाख्यं किन्नामदुर्लभं मिदं निपुराधिवासे ॥ मालाकिरीटमद्वारणमाननीयां स्वात्सवने वसुमती
 स्वयमेवलक्ष्म्या ॥ ११ ॥ संपत्कराणि सकले द्वियनंदनानि साम्राज्यदाननिरतानि सरोरुहाक्षि ॥ त्वदीक्षितामिदु
 रिताहरणोद्यतानि मामेवमातरनिशकलयंतु नान्यं ॥ १२ ॥ कल्पोपसंहृतिषु कल्पिततां उवस्य देवस्य खंडप
 रशोः परमैरवस्य ॥ पाशांकुशैक्षतशरसनपुष्पबाणासासाक्षिणी विजयते तव मूर्तिरेका ॥ १३ ॥ लग्नं सदा भ
 वतु मातरिदं तवाह्वं तेजः परं वहलकुंकुमपंकशोणं ॥ भास्वत्किरीटममृतांशुकलावतंसं मध्यत्रिकोणनिल
 यंपरमामृताह्वं ॥ १४ ॥ ह्रींकारमेव तव नाम तदेवरूपत्वन्नामदुर्लभमिह ध्विपुरेष्टं ति ॥ त्वत्तेजसा परिणये
 वियदादिभूतं सौख्यं तनोतु सरसीरुहसंपदान्यैः ॥ १५ ॥ ह्रींकारत्रयसंपुटेन महता मंत्रेण संधीपितस्त्रि
 यः प्रतिवासरं तव पुरो मातर्जपेन्मंत्रवित् ॥ तस्य क्षोणिभुजो भवन्ति वशगालक्ष्मीश्चिरस्थापिनी वाणीनि
 र्मलसूक्तिभादभरिता जागर्ति दीर्घं वयः ॥ १६ ॥ इति विरचितमेतन्त्रे पुरस्तोत्रमात्रं प्रकटितपरमार्द्धयोगिभि
 र्योगमृग्यं ॥ सकलदुरितरोगध्वंसनान्यकार्यं प्रथितजनविधानं सेव्यतां भक्तियुक्तैः ॥ १७ ॥ बंधूकाभां नि

प्र.गं.

१११

नेत्रां शशिरुचिरकलाशेखरां रक्तवस्त्रा मत्यंतोत्तुं गपीतस्तनभरत्रमितां यौवनारं भरुं ॥ सर्वां लंकारदी
 सां सरसिजनिलयां मंत्रसंक्रांतमूर्तिं देवीं पाशांकुशाब्जा मभयवरकरां विश्वयोनिं नमामि ॥ १८ ॥ अथ
 श्रीविद्यामंत्रप्रसंगात् विद्यासहितगोपालकमंत्रोपिलिख्यते ॥ नारदऋषिः गायत्रीछंदः श्रीकृष्णदेवता
 श्रीं ह्रीं क्लीं हत् कृष्णाय शिरः गोविंदाय शिरः गोपीजननायकवचं वल्लभाय नेत्रं स्वाहा अस्त्रं पुनर्विद्या
 या अंगं ऋष्यादीन् पूर्ववत् कृत्वा ॥ ध्यानं ॥ अर्धशोणमयार्द्रं मंजुदरिभं बद्धं त्र्यलोकं सृजावर्ही कल्पितया
 विलाससदनं त्रीपुंभयं वैष्णवं ॥ हस्तेरामृतवेषु नादसृणिसत्ताशेषु चापाशु भावस्वत्यद्रुतमस्तु मे हृदि सदा
 गोपालचूडामणिः ॥ १ ॥ ध्यानानंतरं । क्षीरांभो निधिमध्यस्थितलसद्दीपस्य कल्पद्रुमोद्यानोद्यमणिमंड
 पांतरुदित श्रीपीठपाद्योगजं ॥ दोर्दंडैररिशंखवेषु सृणिसत्ताशेषु चापाशु भावस्वत्यद्रुतमस्तु मे हृदि सदा
 सितवंदेरुणांगहरिं ॥ श्रीं ह्रीं क्लीं कर्दूलह्रीं कृष्णाय हसकहलह्रीं गोविंदाय सकलह्रीं गोपीजनवल्लभाय
 कर्दूलह्रीं हसकहलह्रीं सकलह्रीं स्वाहा इति मंत्रः ऐश्वर्यफलप्रधानोयं मंत्रः लज्जजपः आज्येन पाय
 सेतच्छृणु शहोमः सप्तदशपटले वक्ष्यमाण गोपालकविंशत्यक्षरीविधानोक्तवत्सूजादिकं अथास्वयं

राम

१११

अं। बिंदु त्रिकोणं षट् कोणं वृत्तमष्टदलांबुजं ॥ स्वरकेसरसंयुक्तं त्रिवृत्तं भूपुरद्वयं ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं च
 ज्वाष्टकविभूषितं ॥ बिंदौ माया लिखेद्वह्नित्रिकोणेषुरमांस्मरं ॥ अणवं तत्कपोलेषु साध्याख्यं कर्मगर्भितं ॥ षट्
 कोणेषुरमामाये लेख्ये अष्टदलांबुजे ॥ गोपालाष्टादशार्णान्वेत्रित्रिशो विलिखेदले ॥ देव्याः पंचदशार्णेतु सप्त
 न वर्णितोलिखेत् ॥ त्रित्रिशोऽत्यदलेऽत्यंतु विलिखेच्च यथाक्रमं ॥ मिलित्वा बालिखेदेव मंत्यमंत्यदले लिखेत् ॥ केसरे
 पुस्वरालेख्याः प्रादक्षिण्यक्रमेण तु ॥ वृत्तत्रयस्य पिर्योस्तु मारमाला मंतुं लिखेत् ॥ मृगृहद्वयसंधौ तु मातृका
 र्णां क्रमालिखेत् ॥ लक्ष्मीर्मायां लिखेद्द्वारपार्श्वयोस्तु क्रमाद्बुधः ॥ पाशांकुशो दिग्विदिक्षु विलिखेच्च क्रवाह्य
 तः ॥ बाराहं नारसिंहं च कपोलेषु समालिखेत् ॥ एतन्निपुरसुंदर्या यंत्रं नैलोक्य मोहनं ॥ सर्वसंपत्करं नृणां स
 द्यः सिद्धि करं परं ॥ गोपाल मिलितं स्येत्तद्गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ राज्यदं राज्यकामानां वश्यदं वंश्यमिच्छतां ॥ सु
 तार्थीनां च सुतदं रोगिणारोगशान्तिदं ॥ दारिद्र्योपि धनाध्यक्षो भवेद्यंत्रप्रपूजनान् ॥ हाटके राजते पट्टे लिखि
 त्वा संप्रपूज्य च ॥ प्राणस्थापनपूर्वं तु धारयेद्यंत्रमुत्तमं ॥ सर्वांका मानवाप्नोति राज्ञ वत्सृज्य ते जनैः ॥ राजानो
 वशतां यांति नरानार्यस्तथौरगाः ॥ गंधर्वा यक्षरक्षांसि पिशाचाऽहकिनी ग्रहाः ॥ शाकिन्यो लाकिनश्चैव दृष्ट्वा

प्र.सं
११२

तं भैरवग्रहाः॥ यं मधारणमये येन मस्कृत्वा तु दूरतः॥ देशं विस्तृत्य धावन्ति तं तु नत्वा पुनः पुनः॥ अस्मार्थः॥ प्रथमं
त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये बिंदुं विलिख्य तन्मध्ये भुवनेशीं विलिख्य त्रिषु कोणेषु श्रीबीजं विलिख्य कोणक
पोलेषु कामबीजं च प्रणवं च साध्य नाम गर्भितं पार्श्वद्वयविभागेन विलिखेत् पुनस्तद्वहिः षट्कोणं विलिख्य
तस्य प्रागग्रकोणं त्रितयेरमाबीजं इतरत्र त्रितये भुवनेशीं च विलिखेत् पुनस्तद्वहिरष्टदलपद्मं विलिख्य तत्के
सरेषु स्वरद्वंद्वं विलिख्य॥ पुनः षट्सदलेषु कामबीजादिगोपालाष्टादशवर्णास्त्रिशस्त्रिशो विलिखेत् अव
शिष्टदलद्वये तु श्रीविद्यापंचदशांशं तु आदित आरभ्य सप्तवर्णास्त्रिशस्त्रिशो विलिख्य अवशिष्टमेकमव्यं
त्येदले विलिखेत् इतरवर्णानां तेषां तत्तत्त्वान्ते स्वनविधिः पृथगुक्तः अथ वामं त्रयोद्वंद्वं मिलित्वा लिखेत् तत्प्रकारः श्री
बीजं भुवनेशीबीजद्वयं च श्रीविद्यायाः द्वितीयावृत्तिं च विहाय मूलमंत्रे कावीजादित्रयस्त्रिशद्वर्णादलेषु चतुरश्रचतुरोवि
लिखेत् अवशिष्टमेकमव्यं तेदले विलिखेत् तद्वहिवृत्तत्रयं विलिख्य तद्विधौ स्तमारमाला मंत्रेण चतुःशब्दांशं मारगा
यत्राचस्वयं वराविधाने वक्ष्यमाणया संवेक्ष्य तद्वहिश्रुतुरश्रद्वयं विलिख्य तद्विधौ मातृकावर्णैः संवेक्ष्य चतुरश्रस्वचतुरद्व
रेषु पार्श्वद्वये श्रीबीजं च भुवनेशीं च विलिख्य चतुरश्रस्य दिक्षु आमिति पाशाक्षरं विदिक्षु क्रोमित्यं कुशाक्षरं च विलिख्य चक्रस्य सर्वतो वलि

रामः

११२

अतुरभकोणपार्श्वयोः भूमिति वराहबीजं च हस्तौमिति नारसिंहबीजं च विलिखेत् चतुरश्ररेखासुवज्रायुधाष्टकं
 च विलिखेदिति अथास्यन्यासविधिः ॥ सव्यं पादमुपादाय दक्षिणे परिविन्यसेत् ॥ तथैव दक्षिणं पादं सव्य
 स्योपरिविन्यसेत् ॥ विष्टभ्य कक्षुरोग्रीवानासाग्रन्यस्तलोचनं ॥ पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितं इति श्लो
 कोक्तेन पद्मासनेन उपविश्य पुनर्गुरुगणपतिवन्दनादीन् पूर्वसप्तमपटलादाउक्तेन प्रकारेण कृत्वा भूतसु
 द्वितत्रैवोक्त प्रकारेण कृत्वा हंस इत्युच्चार्य मूलाधारस्थजीवं सुषुम्नया द्वादशां तं नयेत् मूले न व्याप्य अ
 मिति षोडशवारं दक्षिणनासिकया विरच्य उमिति द्वादशवारं वामनासिकया पूरयित्वा सकारपूर्वकं विद्यासहि
 तमंत्रराजं द्वादशवारं मावर्तयत् कुम्भकं कुर्यात् एवं प्राणायामत्रयं कृत्वा वैष्णवपीठन्यासं सप्तदशपटले व
 क्ष्यमाण प्रकारेण कृत्वा मानसपूजां च प्राकृमातृकाविधाने उक्तेन प्रकारेण कृत्वा मूलमंत्रं प्रतिलोमसु
 च्चार्य तेजोरूपतामापाद्य तत्तेजतः करतले दक्षिणनासिका श्वासमार्गेण निपात्य करन्यासं कुर्यात् तत्प्र
 कारश्चोपरिष्ठात् सप्तदशपटले गोपालकाष्टादशाक्षरीविधाने वक्ष्यते अत्र तु दशाक्षरीवर्णैर्कैकेन स
 हविंशत्यक्षर्याः पूर्वावर्णैर्कैकमपि क्रमेण पुरतो योजयेदिति विशेषः पुनरपि विंशत्यक्षरीमंत्रषडंगै

प्र.सं. ११३ रपितत्रैवोक्तप्रकारेण करन्यासंकृत्वा पुनः श्रीविद्याषडंगैरपि प्रागुक्तैः करन्यासंकृत्वा वैष्णवषडध्वन्या
 संकुर्यात् तत्प्रकारोलिख्यते सपुनः षड्विधः कलातत्त्वभुवनवर्णपदमंत्रभेदेन तत्र प्रथमं कला
 न्यासोलिख्यते ह्रीं नमः परायशांत्य तीतकलात्मने नमः ह्रीं नमः परायशान्तिकलात्मने नमः ह्रीं नमः परायवि
 द्या कलात्मने • ह्रीं नमः परायप्रतिष्ठा कलाय नमः • ह्रीं नमः पराय निवृत्तिकलात्मने नमः मूर्द्धास्य हृदयगुह्यपादेषु
 न्यसेत् पुनस्तत्त्रयन्यासः तत्प्रकारस्तु उपरिष्ठात्सप्तदशपटले वक्ष्यते पुनर्भुवनन्यासः ॐ भूर्लोकं काय नमः
 ओं भुवर्लोकं काय • ओं सुवर्लोकं काय • ओं महर्लोकं काय • ओं जनलोकं काय • ओं तपोलोकं काय • ओं सत्यलोकं काय •
 एतैर्नाभ्युदरहृत्कंठाननभ्रूमध्यमूर्द्धस्तन्यसेत् अं अतलाय नमः अं वितलाय • अं सतलाय • अं नि
 तलाय • अं महातलाय • अं रसातलाय • अं पातालतलाय नमः • एतैः कट्यूरुजानुजंघागुल्फपदतद
 ग्रेषु न्यस्य पुनर्वर्णन्यासंकुर्यात् सतुलिपिन्यासः काननवृत्तेत्याद्युक्तप्रकारः पुनः पदं न्यासंकुर्यात् ॐ
 ह्रीं जाग्रत्पदात्मने नमः हंसः स्वप्नपदात्मने नमः सोहं सुषुप्तिपदात्मने नमः स्वाहा तुरीयपदात्मने नमः रामः
 कट्यादिपादोतं कंठादिकद्यंतं शिरआदिकं गंतं शीर्षादिपादोतंच व्याप्य पुनर्मंत्रं न्यासः सतु पुरुषसू ११३

कन्यासः तत्प्रकार उच्यते वामांगाद्यंकरचरणजानूरुयुग्मेषु नाभौ हस्तौ गारसदितयवदनाद्य तमांगेषु मंत्रो
 तत्राक्षीत्येकमेव स्थानं अयंतु संहारन्यासः एतद्विपरीतक्रमेण सृष्टिन्यासः पुनर्नाभेरारभ्य वामकरां
 तं न्यस्तावशिष्टाभिः ऋग्भिः शिरदिहृदं तं न्यसेत् एवं स्थितिन्यासः एवं षडध्वन्यासं कृत्वा पुनः पंचत
 लन्यासं कुर्यात् शो नमः पराय परमेष्ठ्यात्मने वास्तुदेवाय नमः यं नमः पराय पुरुषात्मने संकर्षणाय न
 मः रां नमः पराय विश्वात्मने प्रद्युम्नाय नमः दं नमः पराय निवृत्त्यात्मने अनिरुद्धाय नमः लां नमः पराय
 सर्वात्मने नारायणाय नमः क्षौं नमः पराय कोपतत्वात्मने नृसिंहाय नमः एतैर्मूर्धोस्य हृदयगुह्यपादेषु न्य
 स्त्वा षष्ठेन शिर आदिपादो तं न्यस्ता पुनर्मूर्तिपञ्जरन्यासं कुर्यात् तत्प्रकारस्तु उपरिष्ठात्सप्तदशपटले वक्ष्य
 ते पुनर्दशतलन्यासं कुर्यात् तत्प्रकारश्च तत्रैव वक्ष्यते पुनर्विंशत्यक्षरं न्यासं कुर्यात् तत्प्रकारश्च तत्रैव विंशत्य
 क्षरीविधाने वक्ष्यते पुनर्विद्याया अक्षरन्यासं कुर्यात् कायारे हृदये नेत्रवित्तवैश्रवणास्यके बाह्वोश्च पृष्ठके
 जान्वो जठरे चाक्षरं न्यसेत् एवमक्षरन्यासं कुर्यात् पुनर्वा देवता एकन्यासं कुर्यात् तदुच्यते ऐं ह्रीं श्रीं अं
 आं ० अं अं ॐ वशिनी वाग्देवता देवि श्री पादुकां पूजयामि ३ कं खं गं घं ङं कलह्रीं कामेश्वरी वाग्देवता श्री ० मि ३

प्र. सं. ११४ चंळं जं झं जं बूं मोदिनी वाग्देवता देवि श्री० मि ३ टं ठं डं हं णं मूं विमला वाग्देवता देवि श्री० मि ३ तं थं दं चं नं जूं
 अरुणा वाग्देवता देवि श्री० मि ३ पं फं बं भं मं हं सकल व्यंजयनी वाग्देवता देवि श्री० मि ३ यं रं लं वं शं इज्यं स
 वैश्वरी वाग्देवता देवि श्री० मि ३ षं सं हं वं वं वं कौलिनी वाग्देवता देवि श्री० मि ३ मूर्ध्नि फाले भ्रुवोर्मध्ये कर्णह
 नाभिषु क्रमात् लिंगे च पदयोर्न्यस्येद्वा देवताष्टकं सुधीः पुनः चतुःपीठन्यासं कुर्यात् तदुच्यते ऐं ह्रीं श्रीं
 कण्डौ लह्रीं अग्निचक्रे कामगिर्या लये मित्री शनाथात्मिके श्री कामेश्वरी देवि श्री रुद्रात्मशक्ति श्री पादुकां
 पूजयामि ३ हसकहलह्रीं सूर्यचक्रे जालं भ्रपीठे ओङ्गी शनाथात्मिके श्री वज्रेश्वरी देवि श्री विष्णात्मशक्ति
 श्री पादुकां पूजयामि ३ सकलह्रीं सोमचक्रे पूर्णगिर्या लये षष्ठी शनाथात्मिके श्री भगमालिनि देवि श्री ब्र
 हात्मशक्ति श्री पादुकां पूजयामि ३ कण्डौ लह्रीं हसकहलह्रीं सकलह्रीं परब्रह्मचक्रे ओङ्गाणपीठे श्री चर्य
 नाथात्मिके श्री महात्रिपुरसुंदरी देवि श्री परब्रह्मात्मशक्ति श्री पादुकां पूजयामि ३ मूले न हृदयभूमध्य
 मूर्धसुन्वसेत् पुनश्चतुस्तत्त्वानि विन्यसेत् ऐं ह्रीं श्रीं कण्डौ लह्रीं आत्मतत्त्वेष्वर्थे श्री महात्रिपुरसुंदर्यै नमः ३ रामः
 हसकहलह्रीं विद्यातत्त्वेष्वर्थे श्री महात्रिपुरसुंदर्यै नमः ३ सकलह्रीं शिवतत्त्वेष्वर्थे श्री महात्रिपुरसुंदर्यै नमः ३

नमः ३ खंडत्रयत्तर्वतत्वेन ये श्री महात्रिपुरसुंदर्यै नमः कड्यादिपादांतं कंठादिकं म्यं तं शिरआदिकं गोनं
 शिरआदिपादांतं चत्वार्यप्युनमूलमंत्रेण शिरआदिपादांतं त्रिर्व्याप्य गोपालमंत्रैश्च श्रीविद्या षडंगैश्च षडं
 गानि कृत्वा जपेत् अथ श्रीविद्यामंत्रप्रसंगात् शाक्तेयत्वसामान्येन राजमातंगीमंत्रविधानमपि कस्यांतरे
 तं लिख्यते मतंगकृषिः महाविराट् छंदः राजमातंगेश्वरीदेवता ऐं बीजं स्वाहा शक्तिः सर्ववशं करी कीलकं म
 ग इष्टकाम्यार्थे विनियोगः ॥ ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ॐ नमो भगवति हतु ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः श्रीनातंगीश्वरि सर्व
 जनमनोहरी शिरः बीजान्युक्ता सर्वमुखं रजनी क्लीं ह्रीं श्रीं शिरसा बीजान्युक्ता सर्वराजवंशं करी सर्वस्त्रीपुरुषव
 शं करी कंठं बीजान्युक्ता सर्वदुष्टमृमवंशं करी सर्वसत्त्ववंशं करी सर्वलोकवंशं करी अमुकं मे वशमानयस्व
 नेत्रं सौः क्लीं ऐं श्रीं ह्रीं ऐं अस्त्रं ध्यानं ध्यायेत् रत्नरीठेशुककलरगितं षष्ठ्यं वतीं श्यामगात्रीं न्यसेत् कांचिंसरोजे
 शशिशकलधरां वल्लकीं वादयंती ॥ कल्हाराबद्धमालानियमितविलसत्त्रूलिकारक्तवस्त्राकर्णध्वजं
 खड्गं कटिनकुचभराकृतकालावल्लभां तन्मीलद्वौ वनोद्यन्निविडमदभरोद्देललीलाविलासारत्नप्रैवेयभारं
 गदकनकरजिस्त्रमंजीरभूषां ॥ आनीयार्थानभीष्टान् स्मितनयुरदशासाधकां स्तर्पयंती देवीं ध्यायेत् पुकाभां

१५
नमः
शुक्र मखिल कला रूपमस्तु वाचं ॥ वामे विस्तृति शालिनीस्त नतटे विन्यस्य वीणा मुखं तं त्रीं तार विरा विणी
रव कर जे गरफालयं ती नखैः ॥ अङ्गे मील दणंग मं सवलित्त ग्रीवं मुखे विभ्रती माया कांचन मोहिनी विज
यते सातंग कन्या मयी ॥ ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ॐ नमो भव गवति श्री मातंगेश्वरि सर्वजन मनोहरि सर्व मुखरं जि
नि क्लीं ह्रीं श्रीं सर्वराज वशं करि सर्वस्त्री पुरुष वशं करि सर्व दुष्ट मृग वशं करि सर्व तत्त्व वशं करि सर्व लोक वशं क
रि अमुकं मे वशमानय स्वाहा सौः क्लीं ऐं ह्रीं श्रीं ऐं इति मंत्रः विद्या गान विद्ये - स्वर्ग प्रधानोयं मंत्रः ॥ अथ राजमा
तंगेश्वरि मंत्र प्रसंगात् शारदा तिल कोक्त प्रकारेण पिराज मातंगेश्वरी मंत्र विधानं लिख्यते ऐं ह्रीं श्रीं ओं नमो
भगवती श्री मातंगेश्वरी सर्वजन मनोहरी सर्व मुखराजी सर्व मुखरं जिनी सर्वराज वशं करि सर्वस्त्री पुरुष वशं
करि सर्व दुष्ट मृग वशं करि सर्व तत्त्व वशं करि सर्व लोक ममुकं मे वशमानय स्वाहा इत्यष्टाशीत्यक्षरो मंत्रः ॥ ऐ
स्वर्ग विद्या वश्य गान फल प्रधानोयं मंत्रः अंगनि मंत्र वर्णान् विभज्य वक्ष्यमाण क्रमेण ऋषि ध्यानादिक प
वं वदेत् अथास्य मंत्रस्य न्यासः शिरो ललाट भ्रूमध्य तालुकं ठगलोरसि भुजद्वंद्वे च जठरे विन्यसेन्नाभि मं
डले स्वाधिष्ठाने गुह्यदेशे पादयोर्दक्षिणान्ययोः मूलाधारे गुदे न्यसेत्सुदानीयष्टादश क्रमात् गुणैक द्विच

रामः

१९५

लुः षड्विंशः षट्सप्तकाष्टभिः ॥ दशपञ्चदशवेदाग्निचन्द्रयुग्मगुणास्त्रिभिः ॥ पदकूटिरियं प्रोक्ता मन्त्रवर्णयथाक
 र्मा ॥ पञ्चिंशब्दोदशाक्षरः ॥ चन्द्रइत्येकं पुनः ऐं ह्रीं श्रीं रत्येनमः ऐं ह्रीं श्रीं प्रीत्येनमः ऐं ह्रीं श्रीं मनोभवायै नमः
 ऐं ह्रीं श्रीं मातंग्ये नमः इति मूलाधारहृदयभ्रूमध्ये पुन्यसेतु मातंग्या व्यापयेत् ऐं ह्रीं श्रीं हृल्लेखायै नमः
 गंगगनायै नमः रक्तायै नमः करालिकायै नमः महोक्ष्मायै नमः मातंग्ये नमः एतान् बीजत्रयादि सविंदु
 कत्वे स्वनामाद्यवर्णपूर्वकाः शिरोहृदयवदनगुह्यपादेषु विन्यस्य मातंग्या व्यापयेत् पुनः षडंगानि कुर्या
 त् मूलमन्त्रस्य चतुर्विंशतिभिर्वर्णै हृदयं त्रयोदशभिः शिरः अष्टादशभिः शिरावर्मचतावद्भिः त्रयोदश
 भिर्नेत्रद्वयाम्बाभ्यामस्त्रे पुकं द्वां द्वाविण्ये शोशोविण्ये बंबधित्ये मां मोहित्ये आं आकर्षित्ये नमः मूर्धपादास्य
 गुह्येषु हृदं भोजे प्रविन्यसेत् मातंग्ये नमः इति गात्रे पुनः ऐं ह्रीं श्रीं मन्मथाय नमः बीजत्रयादि मकरध्वजा
 य नमः बीजादिमदनाय नमः बीजादिपुष्पधन्विने बीजादिकुसुमायुधाय बीजादिकंदर्पाय बीजादि
 मनोभवाय ऐं ह्रीं श्रीं रतिप्रियाय नमः वदनांसपार्श्वकटिनाभिकटिपार्श्वसकेषु विन्यस्य मातंग्ये नमः
 इति देहे विन्यस्य पुनः अनंगकुसुमायै अनंगमेखलायै अनंगमदनायै अनंगमदनानुरायै अनंगम

७. मे
२२६

दनवेगायै अनंगसंभवायै अनंगशिवनपालिन्यै अनंगशशिरेखायै मातंग्यै नमः एताः पूर्वोक्तमदनादीनामुक्तस्थानेषु वि-
न्यसेत् लक्ष्म्यै नमः सरस्वत्यै नमः प्रीत्यै कृतिकार्यै शांत्यै पुष्ट्यै मातंग्यै नमः मूलाधारात्स्वाधिष्ठानमणिपूरकहृत्कंठास्ये-
धूमध्यमस्तकेषु सर्वांगे च न्यसेत् पुनः मूलमंत्रं सर्वमेव वक्ष्यमाणस्थानेषु विन्यसेत् मूलमंत्रं प्रविन्यस्येति जमूदनिमंत्रवि-
त् पुनः आधारदेशे धिष्ठानेनाभौ पश्चादनाहते कंठदेशे भ्रुवोर्मध्ये बिंदौ भूयः कलापदे तिरोधिकायामर्द्धे दौ नादनादांतये-
पुनः उन्मन्यां विषुवे वज्रे ध्रुवमंडलदेशके मातंग्यं तां प्रविन्यसेत् इति स्थानानि पुनः एषु स्थानेषु शक्तयः वामायै नमः ज्ये-
ष्ठायै रौद्र्यै प्रशांत्यै शुद्धायै माहेश्वर्यै क्रियाशक्त्यै लक्ष्म्यै सृष्ट्यै मोहिन्यै प्रथमांश्वासिन्यै विद्युक्तायै चिच्छक्त्यै असुरा-
नायै सुरानायायै आनंदायै नमः इति मातंग्या व्यापयेत् अथ वा न मातंग्यै पदं न्यासस्तत्र तत्तन्मंत्रं तां संयोज्य तत्तन्मंत्रो-
क्तस्थानेषु पितृभ्यो मातंग्यै नमः प्रीत्यै मातंग्यै नमः इति रतिन्यासमारभ्य सर्वत्र एवं प्रकारेण संयोजयेत् पुनर्म-
तंग्यै मातंग्यै नमः महापदं न्यासस्तत्र तत्र तत्तन्मंत्रं तां संयोज्य तत्तन्मंत्रोक्तस्थानेषु पितृभ्यो मातंग्यै-
नमः प्रीत्यै मातंग्यै महालक्ष्म्यै मातंग्यै नमः महालक्ष्म्यै मातंग्यै नमः सिद्धलक्ष्म्यै मातंग्यै नमः इति शि-
रफालहृदाधारे चेतान् बीजत्रयादिकान् मातंग्यं ताः प्रविन्यस्ये कथं वा त्साध्यकोत्तमः ॥ त

रामः
२२६

न बीजत्रय सर्वशक्त्या दौ वा भव भुवने श्री श्री बीजानि पुनर्मूलमंत्रं मूलाधारे त्यस्य तेनैव व्यापकं कृत्वा ध्या-
 त्वा अयुतं जपेत् मधुकपुष्पैर्दंशं शंहुनत् पुरश्चरणार्थं अथ पूजा त्रिकोणकर्णिके पद्ममष्टपत्रं मकल्पये-
 त् अष्टपत्रावृतं बाह्ये च तं षोडशभिर्दलैः चतुरश्रसमायुक्तं कोट्या दृष्टि मनोहरं अस्मिन्मण्डलेन व शक्तिभिः पी-
 ठं समर्चयेत् विभूतये उन्नतये कोटये सृष्टये कीर्त्य सन्नतये पुष्टये उत्कृष्टये वृष्टये इति मातंगी पदोक्ताः समर्चनी-
 याः ऐं ह्रीं श्रीं सर्वशक्तिकमलासनायै नमः इत्यभ्यर्च्य स्मिन्समावाह्यं समर्चयेत् रत्यै प्रीत्यै मनोभवायै इति त्रि-
 कोणेषु हृल्लेखायै गगनायै रक्तायै करालिकायै महोच्छ्वायै इति त्रिकोणे दिक्षु मध्ये च तद्दहिरंगानि स-
 मर्चयेत् तद्दहिः द्वादशविधैः शोशोषिण्यै वं वंधिन्यै मो मोहिन्यै आं आकर्षिण्यै इति बाण पंचकदेवतादिषु
 पुरतश्च यजेत् तद्दहिरष्टदलमध्येषु मातृभिः समर्चयेत् तद्दहिर्दलाग्रे असितांगाद्यष्ट भैरवान् पंचविंशतिप-
 दले आपद्दुद्धारविषये ये वक्ष्यमाणास्तु समर्च्य तद्दहिः षोडशपटलेषु वा माद्यान्यासविधानोक्ताः संपूज्याः त-
 द्दहिश्चतुरश्रदिक्षु मातंग्या न्यासविधानोक्ताश्च तस्रः पूजनीयाः आग्नेयकोणे विघ्निशं दुर्गा - नैशाचरे यजे-
 त् वायव्ये वायुकं पश्चाद्देशान्येक्षेत्रं जपेत् तद्दहिरिन्द्रादिभिः सद्दहिर्ज्वादिभिर्यजेत् अथ प्रयोगः मल्लि

प्र. सं.
११७

कजातिपुष्पा गैर्ही माद्राग्या लयो भवेत् जातीशिवशेषं पकं फलैर्बिल्वसमुद्भूतैस्तत्त्रैर्वाहुताद्भवेत् राजपुत्र
स्य रज्यासिः पंकजैः श्रियमाप्नुयात् उत्पलैर्वशयेद्विभं लक्ष्मीपुष्पैस्तथा पुनः लक्ष्मीश्रीतालि बंधुकपुष्पैर्बकुलै-
-पोषैः किंशुकोद्भवैः वश्याय जुहुयान्मन्त्रोमधुना सर्वसिद्धये बंधूकंडच्चि ले बकुललेकिट्टं किंशुकं मुस्त
करु लवणैर्मधुना पृक्तैर्हुत्वा कर्षति सुंदरि वजुलस्य समिधो मेवृष्टि वितुनुते चिरान् वंजुलं नीरवं चि क्षाराक्तै
रमृताखंडैर्हीमाभाशयति ज्वरं अमृताशितिं लुदुकीभिरायुरामोति कदंबैर्वैशमाप्नुयात् कदंबं अट्टं बुत्रिकोणम
दावथ पंचकोणं मष्टाञ्जयुग्मेन्दु कलांबुजानि वस्त्रज्वेदांबुज भृगुहाणि मातंगकन्या वरपंचमाहुः ॥ अथ राजमा
तंगी मंत्रप्रसंगात् सुरेन्द्रसंहितोक्त प्रकारेण लघुमातंगी मन्त्रोपि अत्र लिख्यते अंगिरा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः लघु
श्यामला देवता ऐं बीजं स्वाहा शक्तिः ऐं नमः हन् उच्छिष्टशिरः चंडालि शिखा मातंगी कवचं सर्ववशंकरी नेत्रं
स्वाहा अस्त्रं ध्यानं दिव्या नृतरसां भो धैरलक्ष्मी मनोहरे कदंबकानने रल मंडपोते महेश्वरी ध्यायेत्सिंहासना रा नः
सीनां प्रसन्नवदनांबुजां इंद्रनीलमणिश्यामानवनीलोत्पलत्रियां रक्तांशुकपरीधानां यावकां द्रिपदांबुजां उल्ल ११७
मद्भनतारूप्यसमुन्नतपयोधरा पीयूषोदपिसंभूतकंबुकुंडलमंडितां विनम्रकामकोदंडसौदर्याविजयीभुवं

विंवाधरांस्मितज्योत्स्नां कपोलफलकोज्वलां ॥ लसत्कुरंगशाबाक्षीं नासाकलितमोक्तिकां ॥ पृष्ठदेशोल्लसद्गु-
 लवेल्गञ्जामरवेणिकां ॥ कस्तूरितिलकांचारुचंद्ररेखावतंसकां ॥ दिव्यवन्दनदिग्धांगीमहाघूर्णितलोचनां ॥
 मुक्ताप्रवालावलिभिर्विभूषितपृथुस्तनीं ॥ मेखलाहारकेयूरमंजीरसमलंकृतां ॥ वीणाश्रुणितविस्त्रम्भविश्रान्तां
 श्रान्तमानसां ॥ सम्यक्कपोलफल्गुकामालोलालकवल्लरीं ॥ सुसत्कदेवकल्हारमसूनेस्तुविराजितां ॥ लीला-
 मुकुंशिक्षयंतींचतुरास्त्रायपद्धतीं ॥ आम्नीकमुमुखीभूतारस्मिभिः परिवारितां ॥ ध्यात्वाहृदिमहादेवीनिश्चलेन
 तरात्मना ॥ साधकः परयाभक्त्या मुक्तिं मुक्तिं च विंदति ॥ ऐनमः उच्छिष्टचोडालिमातंगिसर्ववशं करि स्वाहा ॥
 इतिविंशत्यर्णोमंत्रः ऐश्वर्यगानविद्यावश्यप्रधानोयंमंत्रः कलौकलजितेकालेसाधकस्यप्रसीदति ॥ लघु-
 शीघ्रेनतेनेयं लघुश्यामेनिगीयते ॥ निशादौलक्ष्मजपेत् ॥ किंशुकपुष्पैर्वीजपाकुसुमैर्वोरक्तकरवीरैर्वामध-
 कपुष्पैर्वान्निमधुरसिक्तैरयुतं जुहुयात् पुरश्चरणार्थं यस्तुविंशतिलक्षाणि पूर्ववत्प्रजपेन्ननु ॥ जुहोतिचयथा
 पूर्वतस्यप्रत्यक्षांतां प्रजेत् ॥ किंशुकं मरुक्कुं पुमधूकं इलुथैपु अथ पूजा प्रतिमायां पटे पात्रेस्त्रिनयानौचा-
 पिपुस्तके ॥ कन्यामूर्त्तौ तथा खड्गेयंत्रेवामलदर्पणे ॥ धनलाभोग्रामलाभः कन्यालाभस्तथापरः ॥ सुलभोमं

प्र-सं- ११८ त्रिणो नित्यं प्रतिमायां प्रपूजिने ॥ डाकिनी शाकिनी दोष शांतये पटपूजने ॥ पात्रे तु यो र्वं ये देवी धनाढ्यः सोचि
राद्रवेत् ॥ सर्वसौभाग्यसंपत्तिवश्याकर्षणसिद्धये ॥ जतिचक्रे तु संस्थयाः पूजनं कुलशासने ॥ महाभयस्य शं
त्यर्थं सर्वविघ्नविशुद्धये ॥ पूजनं कन्यकासूत्रोखद्वेशत्रुबधोद्यमे ॥ अणिमाद्यष्टकं यंत्रे दर्पणे वश्यकर्मणि ॥
सिद्धयश्चैव विज्ञानं भवेयुः पुस्तके रचनात् ॥ त्रिपंचाष्टदलाष्टारकलाश्रवसुपत्रके ॥ चतुरश्रं भवेद्देव्याः पूजा
यंत्रं वरानने ॥ अस्मिन् यंत्रमंडले मूलाधारादामनाडीद्वारेण हृदयमंत्रेण महादेवीं समावाह्यं योनिमुद्रां
द्वात्रिंशपटलानंतरं वक्ष्यमाणां प्रदर्श्य कवचमंत्रेणाहर्त्तनं कुर्यात् शिरोमंत्रेणाभ्यंजनं नेत्रमंत्रेण ती
र्थाभिषेचनं वर्ममंत्रेणाचमनं शिरोमंत्रेण कुसुमानिवासः पुनराचमनं च वर्ममंत्रेण तेनैव दीपालं
कारांश्च दद्यात् पुनरंगैः प्रथमावृत्तिः पुनः त्रिकोणकोणेषु ऐं रत्नै नमः ऐं प्रीत्यै नमः ऐं ननोमवायै नमः
इतिसमर्च्य पुनरपि त्रिकोणेष्वेव स्वरेभ्यो नमः रागेभ्यो नमः रागिणीभ्यो नमः इतिसमर्च्य पुनरपि तत्रैव
त्रिकोणेषु इच्छाशक्त्यै नमः ज्ञानशक्त्यै नमः क्रियाशक्त्यै नमः इतिसमर्चयेत् वाग्भवं पूर्ववत्पुनरादौ स
र्वत्र योज्यं पुनस्तद्वहिः पंचकोणेषु इंद्राविण्यवाणाय नमः श्रीं क्षोभणवाणाय नमः क्लृवशीकरणवाणाय

राम

११८

नमः कुं आकर्षणवाणाय नमः सः संमोहनवाणाय नमः इति तमर्चयेत् तद्वहिरष्टपत्रेषु सुभगायै भग्यायै भग
 सर्पिण्यै भगमातिन्यै अनंगायै अनंगकुसुमायै अनंगमखलायै अनंगमदनायै इति समर्चयेत् तद्वहि
 रष्टदले मातृभिर्यजेत् तद्वहिः षोडशदले उर्वश्ये मेनकायै रंभायै चूलायै पुञ्जिकायै सुकेश्यै मेजुघो
 षायै महालक्ष्म्यै यक्षकन्यायै गंधर्वकन्यायै सिद्धकन्यायै किन्नरकन्यायै उरगकन्यायै विद्याधरकन्या
 यै किंपुरुषकन्यायै इति समर्चयेत् तद्वहिरष्टपत्रेषु अणिमादिसिध्यष्टकेन समर्चयेत् तत्र पूर्वादिदि
 क्षचतुष्टयं ईशान्यादिविदिक्षचतुष्टयं च पुनर्वीमन्या उच्छिष्टपादुकायै नमः इति समर्चयेत् ॥ इति सुरेन्द्रसं
 हितोक्तलघुमातंगीपूजाविधिः समाप्ता ॥ अथ मातंगे श्वरी मंत्रप्रसंगात् शाक्तेयतत्तामात्ये नस्वयंवरा
 मंत्रविधानं मंत्रसा रोक्तमपियोग्यतावशाद्विरव्यते ब्रह्माऋषिः देवी गायत्री छंदः जगन्माता श्रीयावती
 देवता नै लोख्यवशमोहिनी हृत् जगन्नयवश्यमोहिनी शिरः उरगवश्यमोहिनी शिरसा राजवश्यमोहि
 नी कवचं ह्रोपुरुषतशकरीनेत्रं सर्वस्त्रीपुरुषमुखहृदयं ममवशंकुरुकुरु स्वाहा अस्त्रं अथवा हां हृत्
 ह्रीं शिरः हूं शिरसा ह्रैं कवचं ह्रौं नेत्रं ह्रः अस्त्रं इत्यादि षडंगकुर्यात् ध्यानं बालार्कायुतसप्रभो करत

राम
११६

प्र.सं.
११६

ले लोलंबमालाकुलां मालांसंदधतीं मनोहरतुनुं मंदस्मितौद्यमुखीं ॥ मंदं मंदमुपेयुषीं वरयितुं शंभुं जगन्मो-
हिनीं वंदे देवमुनींद्र वंदितपदामिष्टार्थदां पार्वतीं ॥ १ ॥ ह्रीं योगिनि योगिनि योगेश्वरि योगभयंकरि सकलस्या-
वरजंगमस्य मुखहृदयं मम वशमाकर्षया कर्षय स्वाहा इति मंत्रः वश्यप्रधानोयं मंत्रः पंचचत्वारिंशदर्थः
शीर्षालिकश्रुतिविलोचनघाणगंडदंतोष्ठदोश्वरणसारथिर्संधिकेषु आधारपार्श्वहृदयस्तनकक्षसं-
शीर्षेषु वित्पसनुमंत्रवरस्यवर्णान् तत्र दोश्वरणेति दोश्वरणयोः साग्रसंक्षिप्तित्यर्थः शीर्षदक्षकपोलांसे पा-
र्श्वनाभ्यन्यपार्श्वके अंसतालुशिरोवक्त्रपृष्ठहृत्सुपदानि च एवं पदं न्यासं कुर्यात् पुनः त्रीं चापामनमः इति भुक्तो-
न्यसेत् ज्यां ज्यायै नमः इति नेत्रयोरधः द्वां द्वाविण्ये नमः त्रीं क्षोभिण्ये नमः क्लीं वशीकरिण्ये नमः वूं आकर्षिण्ये
नमः सः सं मोहिन्ये नमः एतास्तु बाणपंचकदेवताः नेत्रघ्राणेत्यादि वक्ष्यमाणस्थानेषु न्यसेत् पुनरैतां सां दे-
वतानामायुधवर्णान् यते पुष्पवाणेषु कोदंडपाशांकुशलसत्कराः रक्तारक्तावगलेषाः सुप्रसन्नानां कुजाः स्वाख्यानरूपशालाश्च प्रमदा-
मदविह्वलाः सवाणशिरसो ध्येयाः कामदावाणदेवताः एवं न्यस्ता लक्षत्रयं जपेत् त्रिमधुरसिक्तैः पंकजैर्वा आज्यसिक्तैः क्षीरपायसैर्वा तस्मि-
नैरुसलैर्वा दशशंपुश्वरणहोमः उत्सलं नैतस्य अथ पूजाविधिः जयायै विजयायै अजितायै अपराजितायै नित्यायै विलासिन्यै

रामः

११६

दोर्घे अघोरायै मंगलायै इत्यष्टदलेषु अष्टशक्तौ नवमी कर्णिकायां च संपूज्य अस्मिन् शास्त्रे पीठे स्व
 यं वरामूर्तीं समावाह्य समर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः तुभगायै भगायै भगसर्पिण्यै भगमालिन्यै अ
 नंगायै अनंगकुसुमायै अनंगमेखलायै अनंगमदनायै इति द्वितीयावृत्तिः पंचबाणमंत्रैर्व
 क्ष्यमाणैस्तृतीया मातृभिश्चतुर्थी अस्मिन्नेव पटले त्रिपुराविधानोक्ताष्टभैरवैः पंचमी इंद्रा
 दिभिः षष्ठो वज्रादिभिः सप्तमी एवं संपूज्य पुरश्चर्यं प्रयोगान् कुर्यात् अथ प्रयोगः एवं प्रपूज्या
 थ जुहोतु वन्द्ये बंधूकपुष्पैरयुतं नरोयः त्रिः स्वादुयुक्तैर्नि यमेन भक्त्या कुप्यां विलोकीं न चराद्देशे सो बंधूकं उचि
 त्विलेतन् अयमर्थः बंधूकपुष्पैस्त्रि मधुरसिक्तैरयुतं जुहुयात् त्र्ये लोकवश्यार्थं प्रयोगांतरं पाटीरपंकज
 लितैर्बकुलप्रसूनेरष्टोत्तरं दशशतं प्रजुहोति यो सौ षण्मासतः सुविपुलां समवाप्य लक्ष्मीं नारी तस्मिन् ति प
 तीन् स्ववशो विदध्यात् पाटीरपंकजं चंदनं बकुलं अयमर्थः पाटीरपंकजसिक्तैर्बकुलपुष्पैरष्टोत्तरं सहस्रं जुहु
 यान्ति त्र्यशः षण्मासो कृते लक्ष्मीश्च सर्वतश्च भवति प्रयोगांतरं पारंती सुमनेभिः स्वदुयुताभिर्दुतक्रियानचिरान् लक्ष्मीं करी नराणां
 रीव स्यात्ती करं जनी चोक्ता पारंती वेदुष्वि अयमर्थः अनेन कुसुमेन त्री मधुरसिक्तैः न संख्यानुक्ते सहस्रमिति व्यायात् सहस्रं जुहुयात् उक्त फ
 लं भवति प्रयोगांतरं ११

प्र.सं. १२० ससितेन चृतेन च यो हवनं वितनोत्पनले सुसमिध्यतरे अयुतं परमांसमवाप्य रमोजगतां वितयंकुरुते सवशे
 सितशर्करैः अयमर्थः सितालोहितेनाज्येन अयुतं जुहुयात् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं सुखालतोत्थे
 रयुतं सुशुद्धैः खंडैर्दिनादीमधुरभ्रयाक्तैः जुहोतु बन्हावभिवाह्य देवीज्वरापमृत्युग्रहरोगशान्तये सुखाल
 ताशीतल्लु अयमर्थः सुधाखंडैस्त्रिमधुरसिक्तैरयुतं जुहुयात् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं जातीप्रसू
 नेर्विकसत्यत्माशैः पाटीरपंकसर्पितैः सह संध्यां तृतीयां सधुपास्य पश्चाज्जुहोतु बन्हावनुरंजनाय जाती
 सिचशेषणयकं पाटीरचंदनं अयमर्थः जातीपुष्पैः पाटीरपंकसिक्तैः सायं संध्यायां जुहुयात् उक्तफलं भ
 वति अथ प्रातः कालीन ध्यानं हे मा भामतिवागतीतगुणशीलां तामशिल्माकृतिं प्रेमामोहमनोहरां क
 रलसत्कल्पाणदा नां चितां पूयामामीश्वरमुद्यतां वरयितुं नैः लोकां संमोहिनीं कामापादनकल्पवल्ली
 मनिशंवंदे परादेवतां प्रातःकाले जगद्दृश्याध्यायेत्सर्वसमृद्धिदां मध्याह्नकालीन ध्यानं बालाकोत्याद्यक्त
 श्लोकः सायंकालीन ध्यानं विधृतवरणमाख्या सर्वरत्नांगभूषानिखिलनयनचेतोहारिरुपाप्रवेष्टा भव
 तु भवदभीष्टप्राप्तये शैलकन्या पुरुषयुवति वर्या कृष्टिनित्यप्रहर्षा ॥ दीक्षापूर्वगुरवरमुखात्प्राप्यते त्संप्र

रामः
१२०

दाया विद्यामेनं विमचरितस्तत्तियोगक्रमेण ॥ जत्वाहुत्वाविधिवदमिवाह्यार्चयित्वा तथैवं योगान्मुजाहुवनव
 शाता कृष्टिसंक्षोभदक्षात् ॥ नद्यास्तीरे सुविमल मरु ल्लोल रम्ये तदंके यद्वा दुर्गं भवन महिते नीलकंठालये
 वा ॥ शुद्धे यद्वा भवन कुहरे विष्टरं न्यस्य तस्मिन् त्रिधा पद्मासन मथ तत्त्वस्तिकं वासनाग्रं ॥ स्थित्वैवं शोषणाद्ये
 रमल तनुरथा चारतो विद्युदाभा मुद्गच्छंती सुषुम्ना सुखचरण परां साकं सोमप्रभातां ॥ पीयूषां बु प्रवाहां मनुम
 यमनिशो ला वयंतीं निजांगे ध्यायेन्मुच्येत वै रूप्यक दुरित विषक्षो भदारि द्यरोणीः ॥ आधरोद्यच्छि त्रिपुरगतो
 बेष्टितो मातृकार्णेः सौषुम्ना ध्याचरण निपुणो वाग्भवाद्यश्च संव्रः ॥ सोमं ध्यातो वदन कुहरो निःसरं नाशु दद्याद्वा
 गोश्वर्यं विबुध तटिनी लोल कल्लोल रम्यं ॥ हृत्पद्मस्य करांशु मंडल लसद्योन्यंतराल स्थितं संव्रं मारपुरः सर
 नवजपा शोणधिया भावयेत् ॥ यो मुं ध्या न्यधरा सुवर्ण विभवेः संप्रीणयेद्दिदिरा किंचासौ भुवनत्रयं निजवशे कु
 र्यादवश्यं नरः ॥ षट्द्वंद्वं तगपद्य मध्यविलसद्वा लार्क विंबस्फुरद्योनिस्त्वं कमलादिको मनुरयं कौमुभपुष्पा रुणो ॥ ध्या
 तो मंत्रविधामनर्च विभः वस्तो मादिभूतादिकानां वैश्वर्यं विनिदिनी मनुपमां लक्ष्मीं चिरायार्पयेत् ॥ मार्ते ऽ मंडलस्थ
 मोलीं दुग्गलत्सु धार्द्रं तनुलनिकां ॥ मिहिरमृगां कमरुमुखनेत्रां मुकुरोपमानगंडतलां मंजिष्ठाधर विलसद्दक्षि

प्रसं- तचंद्रिकामनोज्ञसुखी॥ मत्तेन्द्रकुंभिकुंभप्रोक्ततकुचकुंभरिचमध्यलतां॥ मन्मथपृथुजघनोमुनिमुख्याराध्यमान
 १२१ पदकमलां॥ मणिसयसंजीराहृदकांचीग्रैवेयकटकमकुटाद्यां॥ काशमीरकर्दमनिभोकरधृतरत्नभिपूर्णं॥ क
 नकघटो॥ संचित्यैवंदेवीं वसुसंख्यं मंत्रमेनमथजत्वा॥ अमृतांबुस्त्राविविष्यां विलोकयंतीं निजानने दृष्ट्या॥ स्मृ
 त्वाह्मिगिरितनयाषोडशसंख्यं प्रजप्यभूयश्च॥ आरभ्य पादपीठात्तस्याः संकल्प्य रजतसोपानं॥ स्वांगावधिमनु
 मेनां द्वात्रिंशत्संख्यकं प्रजप्यततः॥ स्मृत्वा परिवारयुतां मार्गेणानेन मंदमवतीर्थं तिष्ठंतीं निजपुरतो ध्यात्वा चा
 षोत्तरं शतं जत्वा रत्नघटानननिर्यत्सु बहुलरत्नांबुधारया गौरीं॥ अभिषिच्य पूरयंतीं निजतनुमनुचिंत्य शोभनुं
 जय्यात् अष्टोत्तरशतं मनुवरमेनं महत्तरानुचिरात्॥ संप्राप्नुयान्मनोज्ञा धनधान्यसमृद्धिसुकुलालक्ष्मीः
 पुरःसाध्यं मंत्रीशिवतनुममुं सारविवशं निजोमूर्तिं तद्वद्विरिवरमुता सुज्वलतनुं शिवौ मारुतां गावनिमिलि
 तदेहो स्मरयति यमुद्दिश्या सौनाभवति न चिरादेव वशगः साध्यं शिवा तनुममुं नवनीतरूपं नीलं निजे शिव
 तनावनलस्वरूपे संचिंत्य साध्यममुना शयनासनाद्यं नित्यं करोति सतिमाननुरंजनाय स्वस्मै कर्ध्वं नरममल
 धीः शंभुरूपं भवानी विष्णोपांतं निजतनुमुमांतद्वदत्यंतहृद्यां क्रोधध्वांतं प्रणयमधुरैः कोपयंतीं मयांगैर्ध्याये

रामः
 १२१

द्योसौ सखलु निखिलं तिष्ठते कर्तुं मिष्टं ततावासगेहे प्रदीपां कुशार्त्तप्रहारद्रुतध्वांतदंतावलेंद्र विविक्तेवितो
 न प्रसूतां वराद्यैर्मनोऽस्ते सुवेधैः प्रविश्यान्मन्त्री सतुंगोपधानां समास्तीर्थशय्यां स्थितोऽस्यो निशीथे सितप्र
 दायां सपाशो कुशाविक्षुचापार्त्तवेषून्कराजैर्दधानां कुसुमाभवर्णां सुरक्तां वरालेपभूषां त्रिनेत्रां भवानीं
 स्वसाध्यां विचिंत्य स्वयंच भवान्माधपाशां कुशाद्यंचमन्त्रैर्जपेद्दर्शनसंख्यं निजां केमिरूपे सुधारूपदेहा विलीनां शि
 तात्मा विचिंत्याष्टयुक्तं सहस्रं जपेद्यः असावुर्वशीमप्यमर्त्यालयाद्राकुसमा कर्षयेत्किंपुनर्मर्त्यनारीं मदेनमंदि
 रं प्रिमुखस्फुरमदनगं मनुसिंदु निभं स्मरन् ज्वलनरूपनिजां गुलिघट्टनैर्निजहितां वितनोतु वशेषशो ॥
 अथ यंत्रश्लोकः ससाध्यं हृल्लेखां प्रथममथ षट्कोणविवरे षड्गणे किंजल्के स्वरयुगलमंतः शरमितान्
 मनोः पत्रे घर्णान् विलिखतु तथा त्वे त्वथ परान् वृत्तं काद्यैर्वर्निखिल सुखदं भूपुरगतं अस्यार्थः प्रथम षट्
 कोणविलिख्य तत्कर्णिकायां भुवनेशी विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्य षट्स्रकोणेषु वाग्भ
 वस्मरशक्तिस्त्रीं ब्रूसः इत्यधृतो मनुः षड्गो मुनिभिः सोयमभीष्टार्थं स्फुरद्रुमः अस्यार्थः वाग्भव ऐंकार
 स्मरः कामबीजं शक्तिः पराबीजं इतरत्रयं स्त्रीं ब्रूसः इति एतदुक्तं भवति ऐंकीं सोः स्त्रीं ब्रूसः इति विलि

ॐ

प्र.सं- २२२ खेत् तद्वहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य तत्केसरेषु स्वरद्वंद्वं विलिख्य दलमध्येषु मूलमंत्रस्य वर्णान् प्रतिदलं पंचशः पंचशो विलिख्य अवशिष्टानंत्यदले च विलिख्य तद्वहिः कादि वर्णैः संवेष्ट्य तद्वहिश्वतुरश्रं विलिखेत् यंत्रोत्तरं स्वयं वराख्य पिद्याथायंत्रं वक्ष्ये यथा श्रुतं सुदुश्चर भवस्तत्त्वादष्टदुर्वासमाकिल पाशांकुशलसत्याश्वी शक्तिमध्ये विलिख्य च कोणमध्ये लिखेत् स्त्रीं ब्रूँ ऐं क्लीं सौः सः इति क्रमात् अष्टपत्रस्य पत्रस्य मंत्राणां नुमुनिसंख्य कान् पन्ने धालिख्य तद्वाह्ये वृत्तानां त्रितये क्रमात् मारमालामनुं बाणान् मातृकां च धरापुटे दिक्षु शक्तिं मारवी जं विदिक्षु च समालिखेत् यंत्रं स्वसंवरस्येदं आलिख्य कनकादिषु सुजप्तसिक्तसंपादे दधानः शोभने दिने धनधान्यधराधेनुसस्य भूषादिसंयुतां लब्ध्वा हृद्यतमालक्ष्मीं त्रैलोक्यमपिरंजयेत् अस्यार्थः प्रथमं षट् कोणं विलिख्य तन्मध्ये भुवनेशीं विलिख्य तस्याः पार्श्वद्वंद्वे ओं क्रौं इति पाशांकुशबीजद्वयं विलिख्य पुनः साध्यनामादीन् विलिख्य पुनः षट्सु कोणेषु स्त्रीं ब्रूँ ऐं क्लीं सौः सः इति क्रमात् पूर्वोक्तबीज षट्कं विलिख्य तद्वहिरष्टदलपद्मं विलिख्य तेषु मंत्रवर्णान् सप्तशो विलिख्य अस्मिपक्षे योगेश्वर्यादि पदद्वयस्यापि वीक्षा जायते रामः तद्वहिवृत्तत्रयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते काममालामंत्रेर्वक्ष्यमाणैर्वेष्टयेत् द्वितीये वृत्ते तत्पंचबाणमंत्रेर्वक्ष्यमाणैर्वेष्टयेत् १२२

णेर्वेष्टयेत् तृतीयेवृत्तेमातृकावर्णेवेष्टयेत् तद्वहिष्वतुरश्रं विलिख्य तद्विष्णुमुवनेशीविदिष्णु कामभीजं
 च विलिखेदिति प्रयोगांतरं बिल्वैः पुष्पैस्तत्फलैर्नागपुष्पैर्नद्यावर्तैरुत्पलैः कैरवेर्वाहोमंकुर्यात्त्वादुपुक्तं सह
 स्मं लक्ष्म्येकांत्ये लोकसंरंजनाय उत्पलं नैतसु नागपुष्पं रादुपुष्पं केरवं आपत्त्रिमधुरसिक्तेरेतैः प्रातः काले सहस्मं
 जुहुयात् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं मार्तण्डमंडलगतामथवेक्ष्वापपाशकुशादृशनोज्ज्वलपाणिपद्मा स्थित्वा
 रुद्रसलिले प्रविचिंत्य गौरीं जप्याभिषेय सुयशसे जनरंजनाय प्रयोगांतरं समाप्य सायंतन कर्म मंत्री मनोऽत्र
 वेषां प्रविचिंत्य गौरीं प्रत्यङ्मुखोऽष्टोर्ध्वशतं प्रजप्या नित्यशो जपेत् गौरीं ध्यात्वा तस्मादुक्तफलं भवति प्रयोगांत
 रं उद्यथाकाशशंकांतरपरिविलसंत्य असंस्थानि नेत्रां दोर्भिः पाशेक्ष्वापां कुशकुसुमशरां त्रिभ्रतीमिंदुचू
 डां गौरीं गौरां गारागां वररुचिरतनुंचिंतयन्मंत्रमेनं जप्यात्कांत्ये समृद्धये सुविपुल यशसे लोकसंरंजनाय प्र
 योगांतरं ऐं ह्रीं सौः स्त्रीबूं सः इति षडक्षरी मंत्रः अस्य मंत्रस्यादौ साध्यनाम संयोजयेत् अनेन मंत्रेण प्रयोग उ
 च्यते पुष्पक्षेपसहस्रं घृतेन हुत्वा शरावकेत्यस्य संपात दशपुष्पैर्वर्तित्वा च तेन संसिच्य प्रज्वाल्य दीपिकायां
 देवीं संपूज्य यंत्रमैष्यमथोनूतनघटेलिखितो हरिद्रया स्मिन्मूर्ध्वासंपाद्य अस्मिन्यात्रे तावन्निक्षिप्य जपे
 न्मंत्रं समृद्धये जनरंजनाय ॥ अस्यार्थः सायंतनानुष्ठानं कृत्वा प्रत्यङ्मुखो भूवाऽष्टोर्ध्वशतं ६

प्र-सं- १२३ त् सहस्रमष्टौर्ध्वत्रैलोक्यमोहिनीद्रां ड्य पीरेपाश्रीकरीसंप्रोक्ता अवमर्षः पुष्पनक्षत्रे अष्टोत्तरसहस्रं संख्यं च
 तेन हुत्वा संपातं च एकस्मिन् शरावके समपाद्य पुनर्द्विंशपुष्पं पिष्टातेन वर्त्तिसंपाद्य तां वर्त्तिमनेन संपाताज्येन संसिच्य
 अनेन षडक्षरीमंत्रेण तां वर्त्तिसंजय्य पुनर्द्विंशपुष्पं वरामूर्त्तिसंपूज्य तस्मिन्द्विपेत्वनयावर्त्य मधीं संपाद्य पुनरेक
 स्मिन् तनघटे हरिद्राजलेन पूर्वोक्तियन्त्रं विलिख्य तस्मिन् घटे मधीं विनिक्षिप्य अनेन षडक्षरीमंत्रेण अष्टोत्तरसह
 स्रं तत्सृष्ट्वा जस्वानेन योर्विलेपयेत् तस्मान्नैलोक्यवश्यं च श्रीकरं च भवेत् अथ यन्त्रमुच्यते अथ कथयामि समा
 सादपरं नैलोक्यमोहिनीयन्त्रं अष्टपद्मांशं पद्मं विलिख्य तत्कर्णिकांतरे शक्तिं तस्यामध्ये जीवं साध्याख्यं कर्मपीत
 मपि कुर्यात् दृष्टीपार्श्वद्वंद्वं शक्तिं परितश्च बाणमंत्रेण प्राणस्थापनमनुनाय्यावेष्ट्या शादलस्थितां शक्तिं ॥ संवेष्ट्य वा
 यमंत्रैश्च तुर्भिरपरैः क्रमेण विशदमतिः आमेष्ट्या च अदलसुरन्मनोजन्मवीजमभिवेष्ट्य यन्त्रांतरा च संस्थां स्म
 रमालामंत्रमूलमंत्रैश्च ऐं ह्रीं क्लूं इत्येतैर्बीजैः संवेष्ट्य चाष्टपन्नस्य अजपां परमात्ममनुं गायत्रीमंत्रं यन्त्रयोः सुलि
 पिं विलिखेद्यथावकाशं हे मे पट्टे सुवर्णलेखिन्या शोभनतरे मुहुर्ते यन्त्रमिदं वाञ्छितार्थदं नृणां अस्यार्थः प्रथमम
 ष्टपन्नं पद्मं विलिख्य तत्कर्णिकां मध्ये भुवनं श्रीं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्य तन्न शक्तिं परितश्चेति १२३

पश्यो र्थेहि तीया तत्र कर्णिकायां विलिखितस्य सर्वस्य परितः पंचबाणमंत्रैर्वक्ष्यमाणैः संवेष्ट्य तत्रैव तद्वहिः प्राणप्रतिष्ठां
 मंत्रेणापि संवेष्ट्य पुनः प्रागादिदिग्दलेषु मुबनेशी विलिख्य तौबाणमंत्रचतुष्टयेन संवेष्ट्य पुनराग्रेयाद्रिदलेषु काम
 बीजं विलिख्य पंचबाणमंत्रेण तद्वेष्ट्य पुनस्तद्बाणपंचकं यंत्रमध्ये विलिख्य पुनस्तस्याष्टदलस्य बहिः क्रीं नमः का
 मदेवायेत्यादि काममाला मंत्रैर्वक्ष्यमाणैश्च तद्वहिः कामबीजेन च एतद्वहिः ऐं ह्रीं वूं इत्येते स्त्रिभिश्च पंचवृत्तेषु
 संवेष्ट्य पुनः हंस इत्यजपां सोहमिति परमात्ममनुं मंत्रराजाय विप्रहेत्यादि मंत्रगायत्रीं यंत्रराजायेत्यादियंत्र
 गायत्रीं च यथावकाशं विलिखेदिति अथ यंत्रांतरमुच्यते तिसृभिस्त्रिसृभिर्विंदुभिरुर्ध्वाधः संयुक्तषकारां सुसंवे
 ष्ट्य रेखयोर्ध्वं बिंदुं कृत्वा तदंतरानीत्वा एतच्चंत्रांतरं मितिकथितं हेतुं गुह्यपदेशेन अयमर्थः षकारं विलिख्य तस्य
 बिंदुरेखया षकाराकारं रेखया उपरिचायस्ताञ्च तादृशं बिंदुत्रयं यथा भवति तथा विलिख्य तद्रेखाग्रेण परितः सं
 वेष्ट्य तदग्रे विंदुख्यं विलिख्य तदग्रमंतः प्रवेशयेदिति अथ दशपुष्पसंज्ञा लिख्यते सहदेवीदूर्कमधुपासुसलीवि
 ष्णुदयिता सदाभद्रालक्ष्मीशतमखलताथांजलिकरी अस्यार्थः अस्य दशविधपुष्पस्य योजनार्थं परिमाणमुच्यते ए
 कं भूर्जटिनयनं त्रयोदशदेवसप्त मनुकृदां फणिरविदिङ्गु मभागा विहिताः अयमर्थः सहो ओ नु कट्टं च देविमुकट्टं

प्र.सं- १२४ चु इत्यादिप्रमाणोक्तक्रमेण गंधद्वारामित्यादि मंत्रैरेकैकेरेकैकं संयोजयेत् अथवागंधद्वारामित्यादिभूचासर्वसंयो-
जयेदिति स्वयंवराकल्पः समाप्तः अथस्वयंवरा मंत्रप्रसंगान् कल्यांतरोक्तस्तन्यासोप्यन्योग्यतावशाद्विरुद्धते
प्रथमं गुरुगणपतिवंदनादीन् कृत्वा हस्तैः सहै एताभ्यां च मूलमंत्रेण च हृदयादारभ्य मूर्धपर्यंतं न्यसेत् एवं म-
त्रोदयकृत्स्नं पुनः नववारं भुवनेश्वर्या वृत्त्यारंभं कृत्वा तद्विगुणा वृत्त्या पूरकं कृत्वा द्वात्रिंशद्वारं भुवनेश्वरी पूर्वकं
मूलमंत्रं त्रिवारेण कुंभकप्राणायामं च कृत्वा पुनः हस्ततले दक्षिणनासिकाश्वासमार्गेण तेजस्वीकारपूर्वकं
मूलमंत्रेण देहे व्याप्य पुनः पीठन्यासं उपरिसप्तदशपटले वक्ष्यमाणप्रकारेण कुर्यात् तत्र नवशक्तिः प्रागत्रै-
व स्वयंवराविधानोक्तप्रकारेण कुर्यात् पुनः हृदये समावाह्यप्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा पुनर्मूलमंत्रेण त्रिवारं कुंभ-
कं कृत्वा तेजस्वीकारपूर्वकं अंगैः करन्यासं कृत्वा पुनः पंचबाणैश्च करं न्यासं कुर्यात् द्वांद्राविणबाणाय नमः द्वीं
होभणबाणाय नमः क्लीं वशीकरणबाणाय नमः ब्रूं आकर्षणबाणाय नमः सः सं मोहनबाणाय नमः इति पं-
चबाणाय नमः मूलेन व्याप्य ह्रीं हृल्लेखायै नमः ह्रीं गंगनायै नमः ह्रीं रक्तायै नमः ह्रीं करालिकायै नमः ह्रीं महो-
रुषायै नमः एतानि पंचतत्त्वानि शिरोवदनहृदयगुह्यपादेषु न्यसेत् पुनः शुद्धमातृकान्यासः पुनर्भुवनेश्वर्या

शी पुटित मातृकान्यासः पुनः कामबीज पुटित मातृकान्यासः पुनर्मुवनेशी पुटित मूलमंत्रवर्णन्यासः तस्य स्था
 नं शीर्षलिङ्गश्रुतिविलोचनचोणगंडदंतोष्ठपाणिपादसंधिषु साग्रकेषु आधारपार्श्वहृदयस्तनकक्षसांसरी
 र्धेषु विन्यसतु मंत्रवरस्यवर्णान् इति अथ पदन्यासः शीर्षदक्षकपोलांसपार्श्वनाभ्यन्यपार्श्वके अंसंतालुशि
 रोवक्त्रपृष्ठहस्तपदानि च एवं द्वादशधा विभज्य पदन्यासः पुनः क्षोचापायनमः ज्यांज्याथैनमः इति नेत्रद्वये चाप
 रूपाय उपरिभागे चापमंत्रेण अधस्ताद्गुणमंत्रेण गुणरूपेण चान्यसेत् पुनः पंचबाणामंत्रान् प्राप्नुक्ता न नेत्रश्रवणा
 स्थेषु न्यसेत् सुनर्मध्यशिरसि च तत्र दिक्षु च पंचबाणान्यसेत् पुनः शिरोविदिक्षु च तत्र मध्ये च पुनः हस्तद्वयपंचसंखि
 षु पुनः पादद्वये च तथैव पुनः मूर्ध्नास्यहृदयगुह्यपादेषु च पंचबाणान्यसेत् पुनर्मुखेष्वष्टकोणसंख्यं तन्मध्ये
 कर्णिकायां ह्रीं क्लीं इति न्यस्य कोणेषु षट्सु वाग्नवं विन्यस्य ब्रूमिति संधिषु स्त्रीमिति कोणाग्रेषु विन्यस्य पुनः ह्रीं
 कामदेवाय नमः क्लीं मन्मथाय नमः ऐं कंदर्पाय नमः हूं मकरध्वजाय नमः स्त्रीं मनोभवाय नमः इति पंचमनोभ
 वमंत्रं नेत्रघ्राणेत्यादिवक्ष्यमाणस्थानेषु द्वादशधा न्यस्त्वा पुनः नेत्रघ्राणमुखेष्वित्यादिस्थानेषु पंचबाणान्य
 सेत् नेत्रघ्राणमुखेषु पाणिपादयोः साग्रेषु संधिस्थो मूलाधारसत्तिंगनाभ्युदरहृत्पार्श्व रोगस्तने कंठांसत्रि

१२३ क व ऋ गं ड र स ना ध्रा णा णि क र्णा लि के धे ता न्वि न्य स तु ऋ मे ण द श धा बा णा न् ज ग न्मो ह ना त् द्वां द्रा वि णे त्या यु क्तः
 १२२ पंच बा ण मंत्रः एवं द श कृ त्वा पंच बा ण न्य से त् त न्न ए कै का वृ त्ते र्वा ण न्या स स्य ए कै के न मंत्रे ण च मध्ये मध्ये व्या प कं कु री
 त् ते द श व्या प क मंत्राः क थ्यं ते प्र थ मं का म बी जं पु नः का म गा य त्री पु नः का म मा ला मंत्रं पु न र ष्वा रू ढा पु नः नि त्य
 किं ना पु नः श्री बी जं पु न भु व ने शी पु न र्वा ग्म वं पु नः ह्रीं का म दे वा य न मः इ त्या यु क्ताः पंच म नो भ वाः पु न र्मू ल मंत्रः
 ए ते र्द श भि र्मे ध्ये मध्ये व्या प ये त् का म दे वा य वि ष णे पु ष्य बा णा य धी म हि त न्नो तं गः प्र चो द या त् इ ति का म गा य त्री
 क्लीं न मः का म दे वा य स र्वे ज न प्रि या य स र्वे ज न सं तो ह ना य ज्व ल ज्व ल प्र ज्व ल स र्वे ज न स्य हृ दं म म व शं कुरु कुरु स्वा
 हा इ ति का म मा ला मंत्रः ओ ह्रीं क्रौं ए हि पर मे श्व रि स्वा हा इ त्य श्वा रू ढा ह्रीं नि त्य किं ने म द द्र वे स्वा हा इ ति नि त्य किं
 ता पु नः का म चा पा ये क्ष ध नु षे न मः ज्यो ज्यो ये न मः इ ति वा म ने त्रे उ प रि भा गे चा प मंत्रे ण चा प रू पे ण न्य स्त्वा अ ध
 स्ता दु ण मंत्रे ण गु ण रू पे ण च न्य से त् पु नः द्वां द्रा वि ण्ये म क र ध्व जा य द्रा वि णि बा णा य प म्मो त्प ल हं क्लीं हुं फट् स्वा हा
 द्रीं दो भि ण्ये म क र ध्व जा य दो भि णी बा णा य वि त्त्वे त्प लं हं क्लीं हुं फट् स्वा हा क्लीं व शी क रि ण्ये म क र ध्व जा य द शो क
 र णि बा णा य जं बू म लं हं क्लीं हुं फट् स्वा हा ब्रूं आ क र्षि ण्ये म क र ध्व जा य आ क र्ष णि बा णा य र क्तो त्प लं हं क्लीं हुं फट् स्वा

रामः
१२५

हा सहस्रं मोहिन्ये मकरध्वजाय संमोहनबाणाय नीलोत्पलं हं क्लीं हुं फट् स्वाहा इति वा मनेत्रे पूर्वैर्न्यस्तगुणे ऊर्ध्वमु
 खिनस्थिताः क्रमेण पंचबाणान्यस्तव्याः पुनः शुद्धमातृकान्यासे कृत्वा मूलमंत्रस्यो गच्छ्यान्नी न कृत्वा जप्यात् एवं
 स्वयंवरा न्यासविधिः अथ स्वयंवरा न्यासप्रसंगात् वश्यक मपि पंचबाणन्यासविधानमुच्यते द्वां द्वाविणबाणा
 यनमः द्वां क्षोभणबाणाय नमः क्लीं वशीकरणबाणाय नमः वूं आकर्षणबाणाय नमः सः संमोहनबाणाय नमः इ
 ति पंचबाणमंत्राः एते स्वशरीरे न्यसतु अस्वस्थानमुच्यते नेत्रे घ्राणमुखेषु पाणिपादयोः साग्रेषु संधिष्वधोमूलाधा
 रसलिंगनाभ्युदरहृत्साश्वी परांगस्तने कंठोसत्रिकवक्त्रगंडरसनाघ्राणाक्षिकर्णालिके चेतान्विन्यसतु क्रमेण दश
 भावाणान् जगन्मोहनान् एतेषु स्थानेषु पंचभिर्बाणमंत्रैर्दशावृत्या न्यसेदित्यभिप्रायः पश्चात्काममंत्रैर्जपेच्च ॥
 अथ वशीकरणादिमंत्रप्रसंगात् शत्रुमनोनयनतिरस्करणीमंत्रविधानमपि कल्प्यांतरोक्तं योग्यतावशाद्विख्य
 ति प्रजापतिर्ऋषिः महाबृहस्पतिर्छंदः तिरस्करणीदेवता ध्यानं नीलं तुरंगमाधिरुह्य विराजमाना नीलां शुक्राभ
 रणमाल्मविलेपनाढ्या निष्पापदेन भुवनानितिरोदधाना खड्गायुधा भगवती परिपातु सानः ॐ ह्रीं नमो भगवते
 महामाये मम सर्वपशुजनमनश्चक्षुस्तिरस्करणं कुरु कुरु हुं फट् स्वाहा अनेन मंत्रजपेन चोरादिनां नेत्रतिरस्करणं

प्र.सं. १२६ भवति अथवागीश्वरीविधानमुच्यते कण्वऋषिः विराट्छंदः वागीश्वरीदेवता ऐंबीजं स्वाहाशक्तिः सातृका व
 दंगानि मंत्रस्य पदैः पंचभिः समस्तैश्च वाक्यैर्दंगानि ध्यानं अमल कमल संस्थालेखिनी पुस्तकोद्यत्कर युगल
 सरोजा कुंदमंदारगौरा धृतशशधर खड्गोत्प्लासिकोटीरचूडा भवतु भव भयानां भंगिनी भारती वः वद वद वाग्वा
 दिनी स्वाहा इति मंत्रः कः श्रोत्रवदननासावदनांद्यु गुदेषु वित्त्वमेदुर्णान् अंकुरेति सीवमी प्रदेशः विद्याप्रधानो
 यं मंत्रः अक्षरलक्षं जपेत् पुरश्चरणार्थं सितैः कमलैः पयः सितैर्वा तिलैर्वा अयुतं पुरश्चरण होमः अथ पू
 जा एकपंचाशदक्षरयुतैकपंचाशदलमयं षड्विचित्रं तस्मिन् नवशक्तिभिर्यजेत् मेधाये प्रज्ञाये विद्या
 ये धिये धृत्यैः स्मृत्यैः बुध्यै विद्येश्वर्यै इति पीठं संपूज्य तस्मिन् वागीश्वरीं समावाह्य समर्चयेत् अंगैः प्र
 यमावृत्तिः योगाये सत्याये विमलाये ज्ञानाये बुध्यै स्मृत्यै मेधाये प्रज्ञाये इति द्वितीयावृत्तिः सातृभिस्तृतीया
 वृत्तिः लोकपालेश्वरतुर्थी अथ प्रयोगः न्यासावितं निशतथीः प्रजपेत्सहस्रमन्त्रोऽनुदिवसं प्रपिबे तथा वः त
 न्मन्त्रिताः पुनरयत्नत एव वाचः सिद्धिर्भवेदभिमतपरिवत्सरेण अयमर्थः अक्षरन्यासोक्तक्रमेण न्यस्य रामः
 प्रातः सहस्रं संख्यं मंत्रं नित्यं शोजपेत् तथैव जलंचानेन मंत्रेण सहस्रवारं नित्यं शोभि मंत्रं न्यपिबेत् एवं कृते व १२६

त्तराद्विसदिमंवेत् प्रयोगांतरं हृदयद्वयसेस्थितोयतोयेरविविंबेप्रतिपद्यवागधीशा जपतस्त्रिसहस्रसंख्य मर्वाकवि
 तामंडलनोभवेत्प्रभवा अस्यार्थः हृदयप्रमाणेजलेस्थित्वारविमंडलेसरस्वतीं ध्यात्वात्रिसहस्रंनित्यशो जपेत् ।
 एवंकृतेमंडलात् कवित्वंभवति प्रयोगांतरं पलाशविल्वप्रसवैस्तयोश्चसमिद्धैः स्वादुयुतैश्च होमः कवित्वसौ
 भाग्यकरःसमृद्धिलक्ष्मीप्रदोरंजनकृच्चिराय अयमर्थः पलाशविल्वयोःपुष्पैश्च तयोरेवसमिद्धिश्चत्रिमधुरसो
 चितैःसंख्यानुक्तेसहस्रमितिन्यायात् सहस्रंजुहुयात् कवित्वादिकलंभवति प्रयोगांतरं चतुरंगुलजैःसमि
 त्सूनैर्जुहुयाद्योमधुरत्रयसिक्तैः मनुजः समवाप्यधीविलासानुचिरात्काव्यकृतोभवेत्तुरोगः चतुरंगुलको
 नै अयमर्थः चतुरंगुलपुष्पैश्चतस्रिमिद्धिश्चमधुरत्रयसिक्तैः सहस्रंजुहुयात् कवित्वसामर्थ्यंभवति वा
 गीश्वरियंत्रांतरमुच्यते कण्वऋषिः विराट्छंदः वागीश्वरीदेवता ऐंबीजं ह्रीं रीक्तिः ऐंहत् ऐंशिरः इत्याद्यंगानि
 ऐं आंहत् ऐं ईंशिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं हंसारूढांहसितहरहारेदुकुंदावदातावाणीमंदस्मितयुतमुखीमौलि
 वडेंदुरेखा विद्याबीणामृतमयघटाक्षसृगादीसहस्राशुभाजस्थाभवदभिमतप्राप्तयेभारतीस्यात् ॐ ह्रीं
 ऐं सरस्वत्यैनमः ह्रीं ओं इतिमंत्रः विद्याप्रधानोयंमंत्रः ससुषुम्नायेभूयुग्ममध्येनवकेतथैवरेभ्राणा

प्र.सं.
१२७

विन्यस्य मंत्रवर्णान् द्वादशलक्षं जपेत्पुरश्चरणार्थं अथ पूजा ऐंद्रित्यस्य वाग्भवस्य पार्श्वयोः संस्कृतायै प्रकृतायै
इतिसमर्चयेत् एतदेव पीठम् अस्मिन् पीठे समावाह्य अंगैः प्रथमावृत्तिः प्रज्ञायै मेधायै श्रुत्यै लक्ष्म्यै स्मृत्यै वागी
श्वर्यै सुमत्यै स्वस्त्यै इति द्वितीयावृत्तिः मातृभिस्तृतीया ईद्रादिभिश्चतुर्थी एवं संपूज्य सितसरसि जैश्व नामपुष्पैश्च
पक्षपुष्पैश्च प्रत्येकं चतुःसहस्र संख्यं जुहुयात् अथ पुरश्चरणहोमः नागपुष्पं नागपुष्प इति मातृकाविमोक्षेन प्र
मजन्मेन द्वयं च मंत्रितमः प्रजपेदेनां स्तुतिप्रपिदिन शोवादेव्यनुग्रहाय बुधः अमलकमलानि वासिनी मनसो वै
मल्यहायिनी मनोज्ञे सुंदरगान्धिसुशीले तव चरणोभोरुहन्मामिसदा १ अचलात्मजा च दुर्गा कमलानि पुरेति मेदि
ताजगती या सा त्वमेव वाचा मीश्वरि सर्वात्मना प्रसीद मम २ त्वचरणोभोरुहयोः प्रणामहीनः पुनर्द्विजातिरपि
भूयादनेलमूकस्त्वद्भक्तो भवति देवि सर्वज्ञः ३ मूलाधारमुखो द्धतविसतंतुनिभप्रभाप्रभावतया विसृतलिपिब्राता हि
तमुखकरचरणादिके प्रसीद मम ४ वर्णतनो मृतवर्णे नियतमनिर्वर्णितेऽपि योगीद्वैः निर्णीतिकरणद्वरे वर्णयितुं
देहि देवि सामर्थ्यं ५ समुरासुरमौलि वरान्मणिप्रभादीपितांघ्रिनलिनयुगे सकलागमस्वरूपैः सर्वेश्वरि
संनिधिं विधेहि मम ६ पुस्तकजपवद्विहस्ते वरदा भयचिन्हचारुबाहुलते कर्पूरामलदेहे वागीश्वरी शोधयाशुभ

राम
१२८

मचेतः ७ क्षौमांबरपरिधानेमुक्तामणिभूषणेमुदावसे स्मितचंद्रिकाविकसितमुखेदुर्दिवेदिकेप्रसीदमम ८
विद्यारूपेविद्यानाशिनिविद्योदितेतरात्मविदा गद्यैस्सपद्यजातैराद्यैर्मुनिभिस्तुतेप्रसीदमम ९ त्रिसुखीत्रयीन्तरु
पत्रिपुरत्रिदशंभिवंदितांघ्रियुगे निक्षणविलासितवक्त्रे त्रिमूर्तिसूलात्मिकेप्रसीदमम १० वेदात्मिकेनिरुक्तज्योति
र्व्यकरणकल्पशिक्षाभिः सखंदोभिः संततकृतपठंगैर्द्रियप्रसीदमम ११ त्वच्चरणसरसिजं स्थितमहितविविधानां
प्यतेदोषः भगवतिभक्तिमतस्त्वयि परमापरमेश्वरिप्रसीदमम १२ बोधात्मिकेबुधानाहृदयांबुजचारुंग
नटनपरे भगवतिभवभंगकरींभक्तिंभद्रार्थदेप्रसीदमम १३ वागीशीस्तवमितियोजयार्चनाहवनवृत्ति
षुसजयेत् सकुविमलचित्तवृत्तिर्देहावदिनित्यशुद्धमेतिपदं ॥ इतिगीर्वाणेंद्रविरचितंपंचसारसंग्रहे अष्टमः पट
लः ॥ अथसरस्वतीमंत्रप्रसंगात् सारस्वतप्रदंयद्वाग्वदंत्युचोयंत्रंमंत्रसारोक्तमपिलिख्यते आलिख्यकर्णिकामध्ये
तारंकोणेषुषट्स्वपि अनुलोमविलोमांश्चबालांपत्रेषुचाष्टसुयद्वागितिऋद्धचापादाक्रमेणाष्टौविलिख्यच च
त्वार्यश्वाससर्पप्याहुचामातृकयापिच आवेष्ट्यवाभवंबीजं आलिखेद्गुराहिषु ऋक्पंचकस्यवाग्देव्यायंत्रस्वर्णा
दिनिर्मिते पट्टे संलिख्यचावाह्यवाचंसंपूज्यभक्तितः ऋचकादिषुसंयोज्यधारयेद्यः शुभेदिनेकवीनांतार्विका

ते

प्र.सं.
१२८

णांचनक्रवर्ती भवेदसौ वचां पिष्ट्वा लिखित्वैतद्रक्षयेद्यौ स्वयं सुखात् द्युसरिल्लोलकल्लोलनिभानिर्यतिभारति इति अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादियं न न्यायात् विलिखेत् पुनः षट्सुकोणेषु ऐं क्लीं सौः सौः क्लीं ऐं इति एतान् बालासंज्ञाक्षरान् क्रमेण विलिखेत् पुनः अष्टदलं पद्मं विलिख्य तेषु दलं पुण्यद्वयं दत्तं विचेतना नीति पूर्वदले विलिखेत् राष्ट्रीदेवानां निषसादमंद्रा इत्याग्नेय्ये चतस्र ऊर्जं दुहपयांसि इति दक्षिणे कस्विदस्याः परमं जगामा इति नैऋत्ये देवीं वाचमजनयंत देवाः इति पश्चिमे तां विश्वरूपाः पशवो वदंति इति वायौ सानोमंद्रेषमूर्जं दुहाना इति सौम्ये धेनुर्वागस्मानुपसुष्टुतैतु इति ईशानदले विलिखेत् पुनस्तद्वहिर्वृत्तं त्रयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुह्यं नीणि निहितानि गयंति तुरीयं वाचो मनुष्या वदंति इत्यनया ऋचा वेष्टयेत् पुनः द्वितीये वृत्ते ससर्परी रमंति बाधमाना बृहन्मिमायजमदग्निदत्ता असूर्यस्य दुहिता ततान् श्रवो देवे षमृतमजुर्ग्र्यं ससर्परी रभरत्तयज्ञेभ्यो धि श्रवः पांचजन्यास्त कृष्टिषु सापक्ष्या ३ नव्यमायुर्दधानायां मे पलस्तिजमदग्नेयो ददुः इत्याभ्यां ऋग्भ्यां वेष्टयेत् पुनस्तृतीये वृत्ते मातृकया वेष्टयेत् पुनः तद्वहिश्चतुरस्रं विलिख्य तत्कोणेषु ऐं मि

राम

१२८

निवाग्भवं विलिखेत् एवं स्वर्णादिपट्टे वा वचामिश्रितं न वनीते वा विलिख्य भक्षयेद्यः तस्य वाक्पटुत्वादिति फलं भवति ॥ अथ सारस्वतयंत्रप्रसंगात् संत्रसारोक्तं यश्चंदसामृचो यंत्रमपि सारस्वतप्रदत्वेन लिख्यते षट्कोणकर्णिकामध्ये तारं कोणेषु वाग्भवं यश्चंदसामृचो वर्णान् पत्रेष्वष्टसु पंचशः अष्टमेषट्करीरं मेयो देवानामृचापि च आवेष्टि लिप्या कुग्रहकोणेषु च यथाक्रमं बालावीजत्रयं मायाबीजं चापि समालिखेत् यश्चंदसामृचो यंत्रं पट्टे स्वर्णादिनिर्मिते शुभे दिने समालिख्य धारयेद्यो यथाविधि मेधावीदीर्घजीवी च नीरोगश्च प्रियंवदः बहुश्रुतः शास्त्रकर्ता श्रुतावेदागमात्कवित् न विस्मरति मर्त्यो सौ सर्वज्ञो भवति ध्रुवं अस्मार्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये साध्यानामादीन् विलिखेत् पुनः षट्सु कोणेषु ऐमिति वाग्भवं विलिखेत् पुनरष्टपत्रेषु यश्चंदसामृचो विष्वक् रूपः चंदोभ्योध्यमृतात्संबभूव समेन्द्रो मेधया स्पृणो नु अमृतस्य देवधारणो भूयास इत्यस्यान्त्रचो वर्णान् पंचशः पंचशो विलिखेत् अष्टमपत्रे अवशिष्टाक्षरं विलिखेत् पुनस्तद्वहिर्वृत्तत्रयं विलिख्य पूर्ववृत्ते शरीरं मेविचर्षणं जिज्ञासे मधुमत्तमाकर्णाभ्यां भूरिविशुवं ब्रह्मणः कोशोसि मेधया पिहितः श्रुतं मे गोपाया इत्यन्यान्त्रचावेष्टयेत् पुनर्द्वितीये वृत्ते यो देवानां प्रथममृत्युचा

न

प्रसं
१२२

वेष्टयेत् पुनस्तृतीयेवृत्ते मातृकया वेष्टयेत् पुनस्तद्वहिश्चतुरस्रं विलिख्य तत्कोणेषु ऐं ह्रीं सौः ह्रीमित्ये
 तान्वर्णान् क्रमेण विलिखेत् एवं विलिख्य धृते उक्तफले भवति ॥ अथ वागीश्वरी मंत्र प्रसंगात् मंत्रदेवता प्र
 काशिकोक्तप्रकारेण वागीश्वरी मंत्रांतरं लिख्यते त्रिविक्रमऋषिः गायत्री छंदः रुद्रवागीश्वरीदेवता वाबीजं
 स्वाहाशक्तिः सा सर्वज्ञ हत् सीममृततेजोमालिनित्यतृप्तिशिरः संवेदं वेदिनि अनादि बोधशिखा सैव
 जिणेवज्रधराय स्वतंत्रकवचं सौ नित्यमलुसशक्तिसहजे त्रिरूपिणेनेत्रं सः अनंतशक्तिः श्लीं पशुहुं
 फट् पाशुपतास्त्राय सहस्राक्षराय अस्त्रं ध्यानं शुभाभां त्रीक्षणां दोर्भिर्विभ्रतीं फलपुस्तके वराभ
 ये सर्वभूषां रुद्रवागीश्वरीं भजेत् ओं वां श्रीं ह्रीं स्फ्रं ह्रौं स्वाहा इति मंत्रः पूजादिकं दशक्षरी वागीश्वरीवत्
 अथ वागीश्वरी मंत्रांतरे काश्यपऋषिः गायत्री छंदः विष्णुवागीश्वरीदेवता स्फ्रं बीजं श्रीं शक्तिः
 बीजेनैव षडंगानि ध्यानं हेमाभां विभ्रतीं दोर्भिः फलपुस्तककुंभकान् अभयसर्वभूषाभ्यां विष्णुवा
 गीश्वरीं भजेत् ॐ श्रीं स्फ्रं ह्रीं नमः इति मंत्रः वागीश्वरी मंत्रांतरं कण्वऋषिः विराट् छंदः सु
 ख्यासरस्वतीदेवता वागीतिबीजं पुः इति शक्तिः ऐं वाचस्पते हत् अमृतशिरःपुवा शिखा पुः कवचं

राम
१२२

ऐं वाचस्पते अमृतनेत्रं शुभः पुः अरुः ध्यानं आसीना कमलाकरे जपवटीं पञ्चद्वयं पुस्तकं विभ्राणा
 कमलेंदुकाभ्रमकुटामुक्तेंदुकुंदप्रभा फालोन्मीलितलोचनाकुचभरक्लांताभवद्भूतये भूयाद्वागधि
 देवतामुनिगणैरासेव्यनानानिशां ऐं वाचस्पते अमृतपु वः पुः इति मंत्रः अथाक्षरन्यासः ब्रह्मरंध्रे
 भ्रुवोर्मध्यं नवरंध्रे च विन्यसेत् पूजादिकं दशाक्षरवागीश्वरीं तू गौमूत्रपाचिताभं भुक्त्वा पंचदशलक्षं ज
 पेत् ॥ अंकोलसर्पिषा अष्टसहस्रं पुरश्चरण होमः ॥ अथ चिंतामणि सरस्वती मंत्रः कण्वऋषिः त्रिष्टुप् छं
 दः ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॐ हत् ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं अंशिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं हंसारूढा हरहसित हारेंदुकुंदावदाता
 वाणीमंदस्मितयुतमुखी मौलिबद्धेन्दुरेखा विद्यावीणा मृतमयचटाक्षसृगादीतिहस्ता शुभाजस्थाभव
 दभिमतप्राप्तये भारती स्यात् ॐ श्रीं हसौं ह्रीं ॐ सरस्वत्यै नमः इति मंत्रः अथाक्षरन्यासः मूर्धं भूमध्यश्रोत्र
 नयननासापुटद्वयवदनगुह्यपादेषु एकादशवर्णान्वसेत् प्रागुक्तदशहारी पीठे समावाह्य समर्चयेत् तत्र
 देव्याः पार्श्वयोः ऐं संस्कृतायै नमः ऐं प्राकृतायै नमः इति अंगैः प्रथमावृत्तिः ॐ ऐं प्रज्ञायै ॐ ऐं मेधायै
 ॐ ऐं मृत्युयै ॐ ऐं स्मृत्यै ॐ ऐं शक्त्यै ॐ ऐं वागीश्वर्यै ॐ ऐं सुमत्यै ॐ ऐं स्वस्त्यै इति द्वितीयावृत्तिः मातृभिस्तृती

प्रस. १३० या इन्द्रादिभिश्चतुर्थी वज्रादिभिः पंचमी एवं संपूज्य द्वादशलक्षं जपेत् सितसरसि जनागचंपकैः द्वाद-
 शसहस्रं पुरश्चरण होमः ॥ अथ सरस्वतीमंत्रोत्तरं कण्वऋषिः अनुष्टुप् छंदः वीणा सरस्वतीदेवता ऐं वीं
 जं ह्रीं शक्तिः विद्यार्थे विनियोगः ऐं ह्रीं ह्रत् ऐं ह्रीं शिरः इत्याद्यं गानि ध्यानं प्रागुक्त सरस्वतीचिंता मणिव-
 त् पूजाध्याने ॐ ह्रीं लीं सरस्वत्यै नमः ह्रीं ॐ इति मंत्रः अथ अक्षरन्यासः ब्रह्मरंध्रे भ्रुवोर्मध्ये नेत्रयोर्मा-
 सिकयोगस्थे लिंगे गुह्ये च न्यस्य समस्तेन न्यापकं कुर्यात् एवं न्यत्वा द्वादशलक्षं जपेत् त्रिमधुरसिक्तैः सित-
 सरसिर्जेंद्विशतोत्तरसहस्रं पुरश्चरण होमः ॥ अथ सरस्वतीमंत्रप्रसंगात् सरस्वतीमंत्रोत्तरं ब्रह्माऋषिः ज-
 गती छंदः वाग्देवीदेवता ऐं वीं जं स्वाहा शक्तिः विद्यार्थे ऐं ह्रत् नमः शिरः भगवति शिखा वदवदकवचं वा-
 ग्देवीनेत्रं स्वाहा अस्त्रं ध्यानं शुद्धां स्वच्छविलेपमाल्यवसनां शीतां मुखद्वौ ज्वलां व्याख्या मक्षगुणं सु-
 धाढ्यकलशं विद्यां च हस्तांबुजैः विभ्राणां कमलासनां कुचनतां वाग्देवतां सुस्मितां वंदे वाग्निभवं प्रदं त्रि-
 यनां सौभाग्यसंपत्करी ॥ ॐ नमो भगवति वदवदवाग्देवि स्वाहा इति मंत्रः लक्षजपः आप्यसिक्तैः तिलैर्दशां-
 शं पुरश्चरण होमः दशाक्षरवपूजा अथ प्रयोगः पिबेत्तन्मंत्रितं तोयं प्रातःकाले दिने दिने विद्वान् सरतो-

रामः

१३०

मं श्री भवेन्नात्र विचारणा प्रयोगांतरं अभिषिं च जुलैर्जं दै रात्मानं स्नान कर्मणि तर्पयेतां जलैः सुद्धै र
 ति मे धाम वा पुयात् प्रयोगांतरं पुष्पगंधादि कं सर्वं तज्ज सं धारयेत्स्थूचीः सभायां पूज्यते स द्विर्वादे च
 विजयी भवेत् ॥ अथ मंत्रदेवता प्रकाशिकोक्त सरस्वती मंत्र प्रसंगात् मंत्रदेवता प्रकाशिकोक्त नकु
 ली सरस्वती मंत्रोपलिरव्यते विश्वामित्र ऋषिः त्रिष्टुपूछं दः नकुली सरस्वती देवता सारस्वते मम
 याद जये वा जपे विनियोगः बालाक्षर त्रिनये नानुलोम प्रतिलोमिते न षडङ्गानि ध्यानं वोष्ठाभ्यां पि
 ङ्गितैश्च पंक्ति निशितै र्दंतै र्धनैः संवृता दीक्षा वज्रि वदत्र सर्वजगतां या स्वामिनी संततं सामाचारु करोतु वा
 दनिमिपुणं सर्वत्र सा वाग्रसा येन स्या मह मेव सर्वजगता मत्यर्थं मग्रे सरः ताक्ष्णी रूढा महि तललिता नालु
 जन्मा विशां की चं च द्दी णा कल र व शु की च क्र शं खा सि पाणिः राजोत्तं साम न सि न कुली राज तु श्या म ला याः प्र
 त्यं ग त्वं परि ग त व ती प्र त्य हं मा म की ने एं वोष्ठा पि धा ना न कु ली क्लीं दंतैः परि वृ ता प षिः सौः सर्वस्यै वा च
 ई शा ना चा रु मा मि ह वा द ये त् व द व द वा ग्वा दि नी स्वा हा इति मंत्रः अथ न्यासः स सर्परी र म तिं बा ध मा
 ना इत्यनेन मूलाधार मारभ्य नाभि पर्यंतं त्यजेत् बृहन्मिनाय जमदग्नि दत्ता इत्यनेन हृदय पर्यंतं त्यजेत्

प्र.सं.
१३१

आसूर्यस्वदुहिताततान इतिकंठपर्यंतं न्यसेत् श्रवोदेवेषसृत्तमजुर्यमिति तत आरभ्य मूर्धपर्यंतं न्यसेत् पुनः अस्याः ऋचः प्रथमपादेन अधरोष्ठस्य दक्षिणभागे द्वितीयेन उत्तरोष्ठस्य दक्षिणभागे तृतीयेन उत्तरोष्ठस्य वामभागे चतुर्थेनाधरोष्ठस्य वामभागे च न्यसेत् अष्टाक्षरन्यासः नकुलीमंत्राक्षरैः प्रादक्षिण्येन वदनेन न्यसेत् समस्तेन जिह्वाग्रे ॥ अथ सरस्वतीमंत्रप्रसंगात् मेधाधारणा सरस्वतीमंत्रोपलिरव्यते व्यासभगवान् ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः मेधाधारणा सरस्वती देवता मेधाधारणार्थे विनियोगः यच्छंदसा मृषभो विश्वरूपः इत्यादि श्रुतं मे गोपायेत्यंतं ऐं नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्त्वनिराकरणं धारयिताभ्यां सं क्लीं कर्णयोः श्रुतं मा नो क्लं ममा मुष्य अंसौः इति मंत्रः अथ भुवने श्या विधानमुच्यते शक्तिऋषिः गायत्री छंदः बोधस्वरूपा संविदेवता हं वीजं ईशक्तिः ह्रां ह्रत् ह्रीं शिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं उच्यते स्वात्समाभां विजित नवज प्राप्तिं दुखं डावनं दुःखोत्तमो लीं त्रिनेत्रां विविधमणि लसत्कुंडलां पद्मगां चारुप्रैवेयकां चो गुणमणिबलया द्यौर्विचित्रां बराह्या मं बां पाशांकुशेष्टा भयकरकमला मं वि को तां तमामि ह्रीं इति मंत्रः ऐश्वर्यं वश्यप्रधानो यं मंत्रः अथ न्यासामंत्रदेवता प्रकाशिकोक्तप्रकारेण लिख्यंते पूर्वकरन्यासं कुर्यात् त

राम
१३१

यथा ॐ ह्रीं ह्रस्वांगुष्ठाभ्यां नमः ॐ ह्रीं गगना तर्जनीभ्यां नमः ॐ ह्रूं रक्ता मध्य माभ्यां नमः ॐ ह्रीं करा
 लिका ऽनामिकाभ्यां नमः ॐ ह्रां महोक्षुष्मा कनिष्ठिकाभ्यां नमः इत्यंगुष्ठाद्यंगुलिषु विन्यस्य ह्रः इत्यस्त्रंतल
 योर्विन्यसेत् शक्तिऋषिः गायत्री छंदः बोधस्वरूपा मुखसंविदेवता इति मूर्धास्य हृदयेषु विन्यस्य हं बीजं
 ईं शक्तिः चतुर्विधपुरुषार्थे विनियोगः ॐ ह्रीं ह्रस्वायै ऊर्ध्व वक्त्रायै नमः ॐ ह्रीं गगनायै पूर्व वक्त्रायै न
 मः ॐ ह्रूं रक्तायै दक्षिण वक्त्रायै नमः ॐ ह्रीं करालिकायै उत्तर वक्त्रायै नमः ॐ ह्रां महोक्षुष्मायै पश्चि
 म वक्त्रायै नमः इत्यूर्धा दिवक्त्रेष्वंगुष्ठाद्यंगुलिभिर्विन्यस्य मूलेन व्यापकं कृत्वा ह्रां गायत्र्यै नमः ह्रीं सा
 वित्र्यै नमः ह्रूं सरस्वत्यै नमः इति गलसव्य दक्षिणस्तनेषु विन्यस्य ह्रां ब्रह्मणे नमः ह्रीं विष्णवे नमः ह्रूं
 रुद्राय नमः इति बामांसहृदय दक्षिणांसेषु विन्यस्य ॐ आं ब्रह्मायै नमः ॐ ईं साहेश्वर्यै नमः ॐ ऊं कौ
 मार्यै नमः ॐ ऋं वैष्णव्यै नमः ॐ ऌं वाराह्यै नमः ॐ ऐं इंद्रायै नमः ॐ औं चामुंडायै नमः ॐ अः
 चामुंडायै नमः ॐ अः महालक्ष्म्यै नमः इति शिरो ललाट वामांसपार्श्व दक्षपार्श्व स पृष्ठ हृदयेषु वि
 न्यस्य अंब्रसगयत्रीभ्यां नमः उं विष्णु सावित्रीभ्यां नमः मं ईश्वर सरस्वतीभ्यां नमः श्रीधनपतिश्री

प्र. सं. १३२ भ्यांनमः क्लीं स्मरकृतिभ्यांनमः गंगणपतियुष्टिभ्यांनमः एतानिमिथुनानि दक्षकपोल वामकपोल वाम
 कर्ण मुखस्य दक्षिण कर्णेषु विन्यस्य ॐ शंखनिधयेनमः ॐ पद्मनिधयेनमः सद्यदक्षिणकर्ण गंडांतरा
 लयोर्विन्यस्य ॐ ह्रीमिति व्यापकं न्ययंकृत्वा एवं व्यस्तशरीरो देवीमात्मत्वेन प्रविभाषयेत् तत्र पाशां
 कुशाभयवरदशब्दार्थमाह पातु द्वौ स्तोरक्षणव्यापका र्थौ पाद्यो श्राव्यस्तत्प्रभावान्तयोश्च सर्वे संरक्ष्या
 य सर्वात्मना यो व्याप्तो त्यंशस्यादसौ पाशवाची ॐ स्वादात्मा कुडराकुस्तनुर्वा भागार्थं स्पर्शार्थं वा वृत्तिवाचि
 भूश्चेद्भूतान्यन्यथा चेच्छरीराण्याहु व्यात्मन्याहरे दंकुशाख्यं स्मृते कथा संस्मृति चक्रचक्र मोद्गवाद्गनापापस
 मुत्पितादपि वियोजयत्यात्मतनु नरन्मभयात्तथा भयस्यार्थं भयसंज्ञिता विभो मुखार्थं वाची वरशब्द उक्त
 स्यादोच्छितार्थं श्रवणभिधार मुखं त्वभीष्टं स्मृतिमात्रकेण ददाति यो सौ वरदो वगम्यः इति द्वात्रिंशल्ल
 क्षजपेत् इति पुरश्चरणार्थं हविष्या शीवानक्ता शीवाजपाद्दशोक्षमष्टद्वयैर्हुनेत् पुरश्चरणार्थं गुल्लक्षौद्रघृ
 तान्यष्टद्रव्याणि त्र्योदुंबरजाः पूस्तन्यग्रोध संभवाः समिधः तिलसर्वपद्मौघघृतान्यष्टद्रव्याणि संप्रदिष्टानि
 पुस्तंश्चित्रं न्यग्रोधं वटुं दौर्गंधं पायसं अथास्यास्त्रिगुणितयंत्रविधिर्लिख्यते शतधाविः साध्यमिष्टानिलनि

एम
 १३२

२
 र्कति ग बीजा हिबद्धपुरे गेस्त कोणो ल्हाति मायं हरिहर विलस दंड मेहिः समायेः बर्णे श्वा वेष्टितं तन्नि
 गुणितमिति विख्यात मेतत्स यंत्रं स्यादायुष्यं च वश्यं धनं करममित श्री प्रदं कीर्तिदं च अस्यार्थः प्रथ
 मं त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये भुवनेशीं विलिख्य तन्मध्ये साध्य नामादीन् विलिखेत् पुनस्त्रिषु कोणाग्रस्था
 नेषु बहिर्भुवनेशीं विलिख्य तद्भुवनेशीं त्रयमपि स्वस्यास्वस्थारे फांशाग्रेण स्वस्वमात्मानं प्रदक्षिणी कृत्य अ
 नंतरामनेतरां भुवनेशीं बहिः कृत्य तृतीयाया भुवने श्याईं कारणं शेन योजयेत् पुनस्त्रिकोणकोणोदरेषु
 त्रिष्वपि बलुर्ध्वं मीकारं सविंदु कं विलिख्य पुनः कोणत्रयाणां मपि पार्श्वयोर्द्वौ रिहर इत्यक्षरचतुष्टयं
 एकेकस्मिन् पार्श्वे द्वौ द्वौ विलिखेत् पुनः बहिर्बृहत्तत्रयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते हरिहर इत्यक्षरचतुष्टयं
 र्वकं चतुर्थं स्वराग्य मीकारं सविंदु कं पूर्व लिखित भुवनेशीं त्रयं तत्राष्ट प्रदेशस्य त्र्यजुदेश हरिर्द्वौ हर
 ई इत्येवं प्रकारेण विलिखेत् पुनर्द्वितीये वृत्ते अनुलोममातृका वर्णे श्वा वेष्टयेत् तृतीये तु चकारात्
 प्रति लोममातृका वर्णे श्वा वेष्टयेत् तत्र आयुष्यं च वश्यं धनं करममित श्री प्रदं कीर्तिदं चेति आयुष्ये
 चमप्यस्य बीजं मृतकं जयेत्ता वेष्टयेत् वश्यं शाक्तेन बीजेन धनं श्रियोः श्रीबीजेन कीर्तौ अजपया वेष्टये

प्र.सं. १३३ न् एवंत्रिगुणितयंत्रं अथास्मिन् यंत्रे पूजाविधिः कथ्यते जयायै विजयायै अजितायै अपराजितायै नि
 स्यायै विलासिन्यै दोग्ध्र्यै अचोरायै मंगलायै एतास्तु नवशक्तयः ह्रीं श्रीं भुवनेश्वर्या सनावनमः ह्रीं भुवनेश्व
 री मूर्त्तये नमः इति कर्णिकायां इति पीठमंत्रः अस्मिन् पीठे समावाह्य देवीं संपूजयेत् तत्र कशंकुशधरा र
 क्तवस्त्राभरणभूषिता नवशक्तयः पुनः प्रथमं ह स्ते स्वायै नम इति पुरतः संपूजयेत् गगनायै रक्तायै करालि
 कायै महोच्छ्वायै इति प्रागादिदिक्षु एतास्तु प्रधानदेवता सदृश्वः एवं प्रथमावृत्तिः अंगैर्हि तीयावृत्तिः पुनः गा
 यत्र्यै नमः इत्यै द्वां सावित्र्यै इति नैर्ऋत्यां सरस्वत्यै इति वायौ ब्रह्मणे इति आग्नेये विष्णवे इति वारुणे रु
 द्राय इत्ये शान्ये पुनरेतासां मूर्त्तीनां वर्णान्युच्यंते रक्तारक्ता कल्याचतुर्मुखी कुंडलिकाक्षमालेजेदधती गायत्री
 तादृश एव ब्रह्मा अरिहर गदा अहसकिरीट केयूर हार संमिता सावित्री तादृगूप एव विष्णु श्रटंकाक्षाभयवरदा
 दधती च त्रीक्ष्णं दुकलितजटाविकृता कल्या सरस्वती ईश्वरश्चातादृगूपा एवं तृतीयावृत्तिः मातृभिश्चतुर्थ्यावृत्तिः
 इंद्रादिभिः पंचमी एवंत्रिगुणिते भुवनेश्वरीं पूजयेत् ॥ अथ षड्गुणितयंत्रक्रमः कथ्यते शक्तिप्रग्रस्तसाध्यं हरशरक
 लमायावृत्तं वह्निगेहं द्वा श्रीं प्रासमायं प्रतिविवरलसच्छक्तिबद्धं बहिष्वाकोणी द्वा द्वांडं डंडी त्रिलिपिह रिहराव

द्व गंडं विलोमार्णवी तं कोर्युमाष्टोदर नृहरि चिंता शमकं षड्गुणारखं षडंगुल प्रमाणेन वर्तुलं कर्तुं रालिखेत् ष
 डंगुलावकाशेन तद्बहिः प्रवर्तयेत् वर्तुलं तावताभूयस्तद्बहिः तृतीयकं मध्यवर्तुलं मध्येन हल्लेखावी
 जमालिखेत् द्वितीयवर्तुलं कान्तिष्ठीमीषन्विष्ट षडश्रकं पुटितं मंडलं वन्दे रसृशमध्यवर्तुलं इद्राग्निरलो वरुण
 वाय्वी शाक्ताश्रकं लिखेत् षट्सु कोणांतराकेषु हल्लेखा षट्समालिखेत् एकैकांतरि तास्तास्तु संवन्धुरितरेतरं
 शिखाभिरंतराभिस्तु बाह्याबाह्याभिरंतराः मध्यवर्तुलं संस्थाया हल्लेखायाः कपोलयोः अधरे साध्यनामार्णसा
 धकस्योत्तरे लिखेत् अंतराग्निः त्रियोः कर्मसाधकांशे समालिखेत् हरमायां पंचकृत्वा सरवहिर्गर्गवर्तुलं तद्ब
 हिः शरमायांच कलमायांच तद्बहिलिखेत् न्यायां बिंदुमती वन्दे कोणेषु षट्सुपि वन्दे कोणत्रये श्रीमत्यक्षियेत्रि
 तयलिखेत् शक्तिः श्रीकामबीजानां स दंडं साधकार्णवत् वन्दे सुबन्धिपक्षीयेतान्येवादंडवन्ति च ससाध्यतामव
 र्णानि स्पष्टनिष्ठानभाजि च वाह्यरेखा मंतरास्युर्वर्णाः क्रमगताः शुभाः तद्बहिः प्रतिलोमाश्रितास्युर्ल्लेखकपाशवा
 त् ततो विदर्भितं भूमेर्मंडलं द्वयमालिखेत् महद्दिक्खनृसिंहार्णं चिंतारत्नाश्रिताश्रकं बहिः षोडशश्रुलांकं
 भनव्यक्तवर्णवत् एतद्यंत्रं समालिख्य पञ्चगारखयेत्ततः रुचिरद्वादशदळं षट्त्रिंशत्केसरोज्ज्वलं पूर्वोक्तलक्षणोपेतं

प्र. सं. १३४ शुभहृष्टि मनोहरं इति अस्यार्थः तत्र शक्तिः प्रग्रस्त साध्यं हृष्टिं रखा तन्विलिखतु साध्य साध्यक कर्माक्षरं हरशरकल
 मायावृतं हरशरकल इत्यक्षर द्वयत्रिकं मायाख्येन तुरीय स्वरेण संयोज्यते स्विभिर्बीजेः हृष्टिं रखा तद्वहिः श्रीबीजेन
 तद्वहिः कामबीजेनावृतं वल्किगेहं द्वंद्वं अत्राप्तमायं षट्कोणेषु विलिखितचतुर्थः स्वरं प्रतिविवरलसञ्चलिवद्वं
 हिष्वषट्कोणद्वहिः षट्संकोणांतराकेषु लिखितैः हृष्टिं रखा बीजेरभिबद्धं कोणाद्यद्वंद्वं द्वंद्वी त्रिलिपिदंडोनुस्वारः
 त्रिषुकोणेषु सानुस्वारः त्रिषुकोणेषु अनुस्वाररहितश्च प्रोक्तान्यक्षराणि त्रीणि लिखेदित्यर्थः हरिहरावद्वगंडं ह
 रिहरेत्याक्षरचतुष्टयेन संयुक्तकोणपार्श्वं द्वयं विलोमार्णवीतं प्रतिलोमैर्मातृकाक्षरैरावीतं कोर्युगाष्टोदरनृह
 रिचिंताश्मकं कोः भूमेः युगद्वयं चतुरश्रद्वयमित्यर्थः अष्टोत्तरेअष्टसुकोणेष्वित्यर्थः नृहरिचिंताश्मकं नृसिंहैका
 क्षरचिंतामण्यैकाक्षरं च भवेत् इति एतदुक्तं भवति प्रथमं षट्गुलप्रमाणेन कर्णिकावृत्तं विलिख्य नृहरिपि
 परितः षट्गुलमानेन वृत्तं विलिख्य कर्णिकाख्य प्रथमवृत्तमनवृत्तं विलिख्य तद्वहिरपि तथैव षट्गुलमाने
 न वृत्तीयं वृत्तं विलिख्य कर्णिकाख्य प्रथमवृत्तमध्ये भुवनेशीं विलिख्य तस्या अधस्तात् रेफांशप्रदेशे साध्यनामा
 संविलिख्य तस्या सुवनेश्या उपरिभागे ईकारांशे साध्यकस्थनामांशं च विलिख्या ग्याख्यरेफांशरेखाश्च अत्रिया

रामः
१३४

स्य ईकारांशरेखाश्च मध्येतत्रापि साधकनाम प्रदेशे कर्मपदं च विलिख्य पुनस्तस्य कर्णिकावृत्तस्य वहिः
 कर्णिकावृत्तं यथा उदरे भवेत् तथा भुवने शीं वहिर्वहिः पंच कृत्वो विलिख्य तद्वहिः श्रीबीजं च तथैव वहिः
 वहिः पंच कृत्वो विलिख्य तद्वहिरपि तथैव कामबीजं च पंच कृत्वो विलिखेत् एवं विलिखेत् कामबीजोदरे श्री
 बीजं तदुदरे भुवने शीं तदुदरे कर्णिकावृत्तं च भवति तद्वहिर्द्वितीयवृत्तस्यांतर्बद्धा द्वितीयवृत्तेन द्वि
 त्प्रिलुप्तं प्रथमवृत्तेन सर्वथा अश्लिष्टं च इन्द्राग्निरक्षोवरुणेशवायुदिग्गतकोणं च यथा भवेत् तथा विलि
 ख्य तद्वहिस्तत्कोणां तराकेषु भुवने शीं विलिख्य तस्या भुवने श्यारे फांशरेखायास्वस्वमात्मानं प्रदक्षिणी
 कृत्य द्वितीया द्वितीयां भुवने शीं वहिः कृत्य तृतीयाया भुवने श्य ईकारांशेन संबन्धीनयात् पुनस्तथैव त
 स्या भुवने श्य ईकारांशेनापि द्वितीयां द्वितीयां भुवने शीं मंतः कृत्वा तृतीयाया भुवने श्यारे फांशेन योजये
 त् पुनः षट्कोणेषु मायाबीजं चतुर्थस्वरं सविंदुकं विलिख्य पुनः षट्कोणस्य श्रीमत्पक्षीयं मायापक्षीयं
 पूर्वार्धगतकोणत्रयमित्यर्थः तेषु कोणत्रितया प्रदेशेषु सविंदुकानि साधकनाम युक्तानि भुवने शीं श्रीबी
 जकामबीजरतिक्रमेण विलिख्य पुनर्वहिः पक्षीयं रेफपक्षीयं षट्कोणस्य पश्चिमार्धगतकोणत्रितयमित्यर्थः

प्र. सं. १३५. र्थः तेषु कोणत्रितोयाप्रप्रदेशेषु भुवने शी श्रीबीजकामबीजानि बिंदु रहितानि विसर्गयुक्तानि साध्यनाम
 युक्तानि चक्रमेण विलिखेत् पुनः कोणकपोलेषु हरिहर इति वर्णचतुष्टयं एकैकस्मिन् कपोले द्वंद्वो वि-
 लिखेत् पुनस्तद्वद्विस्तृतीयवृत्तस्यांतरनुलोमगतमातृकावर्णैर्वेष्टयेत् तत्रैवानुलोमगतवर्णवेष्टनाद्व-
 द्द्विः प्रतिलोमगतवर्णैश्च वेष्टयेत् पुनस्तस्माद्दृता बहिरष्टकोणं विलिख्य प्रागादिमहादिकूष्ठकोणचतु-
 ष्टयेऽपि नृसिंहैकाक्षरं विलिखेत् आग्नेयादिविदिगातकोणचतुष्टयेऽपि चिंतामणिबीजं सप्तविंशत्यक्षरे-
 बध्यमाणं विलिखेत् कोणाग्रेषु श्रूलानि विलिखेत् एतावत्पर्यंतं षड्गुणितयंत्रस्वरूपं पुनः पद्मसारच-
 येत्तत इत्यादि पूजामंडलविशेषः अथास्मिन्यंत्रे पूजाविधिर्लिख्यते प्रागुक्तत्रिगुणितोक्तबदेवपीठ-
 नवशक्त्यादयः तस्मिन् भुवने शी समावाह्य अग्नैः प्रथमावृत्तिः तद्वद्विः षट्सुकोणेषु गायत्र्यै ब्रह्मणेन-
 मः इति ईशानकोणे पुनः सप्रवित्र्यै विष्णवे नमः इति आग्नेयकोणे सरस्वत्यै महेश्वराय इति मध्यकोणे-
 श्रियै धनदाय इति निर्ऋतिकोणे रत्यै मदनाय इति पश्चिमकोणे पुंक्ष्ये गणनाथाय इति वायो एवं द्विती-
 यावरणं पुनः स्तद्वद्विद्वदशदलेषु रक्तायै अनंगकुसुमायै कुसुमातुरायै नित्यायै अनंगमदनायै म

रा.
१३५

दनातुरायै गौर्यै गगनायै गगनरेखायै पद्मार्थै मयप्रमथित्यै शशिरेखायै एवंतृतीयावृत्तिः सातृभिःश्वतु
 र्थावृत्तिः इंद्रादिभिः पंचमी वज्रादिभिः षष्ठी इत्थं षड्वृत्तिते पूजाप्रकारः ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणेंद्रवि
 रचिते नवमः पटलः ॥ अथ द्वादशगुणितयंत्रविधानं वक्ष्ये व्याहृत्यापीतशक्तिज्वलनपुरयुगद्वंद्वसंध्युत्थश
 क्त्वावीतंकोणोत्थदुर्बीजकमनुचकपोलाक्तगायत्रिमंत्रं आग्नेयावीतमर्णैर्द्वैतमनुविगते भूपुराभ्यंचरं श्रेष्ठो
 चित्तरत्नकद्वादशगुणितमिदं यंत्रमिदं दायी पूर्वोक्तमानकृत्वा मंत्रोन्नितयं विलिख्य वृत्तानां विलिखेदं त
 र्बर्तुलमनुशक्तिं स्पष्टं बिंदुनिष्ठानां द्वादशमध्यवर्तुलरेखया तद्विगलितं विलिखेत्तु शक्तीनां हरियमवरुणधनाधिपदिष्णु
 द्वे द्वे चतः क्रमेण चास्युः ईशानाग्निनिर्ऋतिमरुतादिक्षेत्रैकैकं विलिख्य भूयश्चबीजांतराळनिर्गतशूलांकितको
 णषट्कयुगमग्नेर्मंडलयुगयुगलं स्यात् अस्पृशदांतरिवर्तुलं निशदं शक्तिं प्रवेष्टयेत्प्रतिलोमव्याहृतिमिरंत
 स्थोरविकोणेषु दूरं तां मायां विलिखेदथान् बिंदुमतीं एकैकांतरितास्कां परस्परं शक्तयश्च संवेष्ट्युः गायत्रीप्रति
 लोमतः प्रविलिखेदग्नेः कपोलंबहिः द्वे द्वे चैवलिपिबहिश्च रचयेत् भूयस्तथानिष्ठुभंवर्णान् प्रातुमनांश्च भूपुर
 युगे सिंहाख्यं चितं मणिलिख्याद्यंत्रमशेषदुःखशमनायोक्तं पुरादेशिकोक्तैः बहिरथ षोडशपत्रवृत्तविचित्रं चरा

प्र.सं.
१३६

शिवीधियुतं रचयमंडलमेवं पुनरत्र निधापयेत्कलशं इति अस्यार्थः तत्र व्याहृत्या पीतशक्तिः व्याहृतित्रयाक्षरैः
प्रतिलोमैर्वेष्टितं ह स्तेखाबीजं ज्वलनपुरयुग द्वंद्वसंध्युत्थशक्त्या वीतं वह्निपुर द्वंद्वद्वयकोणसंघिषु लिखे-
त् ह स्तेखादिरावीतं प्राग्वद्वा दशभिर्ह स्तेखाभिः ऐकांतरितमावीतं आबद्धमित्यर्थः कोणोत्पदुर्बीजकं कोणेषु
द्वादशसु लिखितं दुह्री इत्यक्षरद्वयजनितकं बिंदु एतदुक्तं भवति दुकारद्वीकाराक्षरे विलिख्य तयो रर्धम-
नुस्वारं विलिखेदिति अनु अनंतरं चकारः समुच्चये कपोलाक्तया यत्री मंत्रं कर्णो लेषु प्राग्वद्वा लिखितगा-
यत्री मंत्राक्षरं आग्नेया वीतं जातवेदसा ऋचा अनुलोमेन च प्रतिलोमेन च व्रीतं वर्णैर्वृतमनु विगतैः अका-
रादिक्षकारां तैर्मातृका वर्णैरनुलोमेन च प्रतिलोमेन च वृत्तं भूपुराणां चतुरष्टाभ्यां चकारः समुच्चये अश्व-
षु क्षोचिंतामणि भूपुरद्वयकोणचतुष्टये क्षोमिति स्वसुखादानं वृत्तं ह स्तेखा जस्य वंशकोणेषु चिंतारत्नाख्य उप-
रि अनलकषमेत्यादिनावक्ष्यमाणबीजमालिखेदित्यर्थः द्वादशगुणितमितिसंज्ञ एतदुक्तं भवति प्रथमं कर्णि-
काख्यं वृत्तं षडंगुलमानेन विलिख्य तद्वहिरपितथैव षडंगुलविशालेन वृत्तद्वयं विलिख्य कर्णिकावृत्त-
मध्ये भुवने शीमंतः साध्यनाम युक्तो बहिः प्रतिलोमव्याहृतिनितयवेष्टितो च विलिख्य पुनः कर्णिकावृत्तमध्ये

राम-
१३६

द्वादशभुवनेशीर्विलिखेत् तत्र प्रागादिमहादिक्षु भुवनेशी द्वंद्वं विलिख्य आग्नेयादिषु दिक्षु एकेकां च
भुवनेशी विलिखेत् पुनस्तद्वहिसृतीयवृत्तस्यांतः पूर्वपश्चिमतः षट्कोणं विलिख्य तदुपरिदक्षिणोत्तर
तश्च षट्कोणं स्पष्टकर्णिकावृत्तं विलिख्य द्वादशसुकोणेषु दुर्मितिदुर्गाबीजं च भुवनेशी च सर्वत्र अंतर्बहिः
क्रमेण विलिखेत् एवं विलिखितेभ्यः दुर्गाबीजां निर्गतानि बहिर्मुखानि द्वादशश्रृंगानि विलिखेत् एवं विलि
खिते श्रृंगान्तराले द्वंद्वकोणस्य कपोले देशे भवति तस्मात्कपोलभूतेषु त्रिंशद्दशश्रृंगेषु चतुर्विंशतिषु
प्रसिद्धगायत्रीवर्णान् प्रतिलोमाक्रमेण एकैकं विलिख्य पुनर्द्वादशकोणकपोलेषु द्वादशभुवनेशीं
विलिखेत् तासां रेफांशेन च ईकारांशेन च एकैकांतरितक्रमेण पूर्वप्रोक्तषड्गुणितयंत्रप्रोक्तवर्त्ताः शक्त
यः संबध्यः पुनस्तद्वहिसृतीयवृत्तस्यांतः प्रथमं जातवेदसे इति मंत्रवर्णैरनुलोमितैर्वेद्येत् पुनस्तत्रैव
तद्वहिसृत्तमंत्रप्रतिलोमवर्णैश्च संवेद्य पुनस्तत्रैव तद्वहिसृत्तवर्णैश्च तथैवानुलोमितैश्च प्रतिलोमितैश्च
वेद्येत् पुनस्तृतीयवृत्ताद्वहिरष्टकोणं विलिख्य तस्य कोणेषु प्रागादिक्रमेण नृसिंहबीजं आग्नेयादि कोणेषु
सप्तविंशत्यटले वक्ष्यमाणचिंतामणिबीजं च विलिखेत् एतावत्पर्यंतमुक्तं द्वादशगुणितयंत्रस्वरूपं बहिरथ बोद्ध

प्र.सं. १३७ शपत्रमित्यादियं धैः पूजामंडलविशेष उक्तः ॥ इति द्वादशगुणितयंत्रं ॥ अथास्मिन्यंत्रे भुवने श्या पूजाविधिः पीठा
 र्चनावहनादीन् पूर्वोक्तवदेव कृत्वा पुनरंगैः प्रथमावृत्तिः पुनः हल्लेखायै गगनायै रक्तायै कराळिकायै इति प्रा
 गादिदिक्षु चतसृभिर्द्वितीयावृत्तिः मातृभिस्तृतीयावरणं पुनः कराल्यै उमायै सरस्वतीदेव्यै दुर्गायै शायै
 उषायै लक्ष्म्यै धृत्यै स्मृत्यै धृत्यै अद्यायै मेधायै मत्तै कांत्यै आर्यायै इति षोडशभिश्चतुर्थावरणं पुनः विद्या
 यै ह्रियै पुष्यै प्रज्ञायै सिनिवाल्यै कु द्वै रुद्रवीर्यायै प्रभानंदायै पोषिण्यै ऋद्धिदायै शुभायै कालरात्र्यै
 महारात्र्यै भद्रकाल्यै कपालिन्यै विकृत्यै दक्षिण्यै मुण्डिन्यै इंदुखंडायै शिखंडिन्यै निशुंभमखिन्यै महिषा
 सुरमर्दिन्यै इति द्वात्रिंशद्भिः पंचमावरणं पुनः पिंगलाख्यै विशालाख्यै समृध्यै वृध्यै अद्यायै स्वाहायै स्वधा
 यै मायायै वसुंधरायै त्रिलोकधायै गायत्र्यै सावित्र्यै त्रिदशेश्वर्यै स्वरूपायै बहुरूपायै स्कंदमात्रे अच्यु
 तप्रियायै विमलायै अमलायै मूर्ध्नायै श्यामायै अरुणायै तरुण्यै प्रकृत्यै विकृत्यै सृष्ट्यै स्थित्यै संहत्यै संध्या
 यै मात्रे सत्यै हंसायै मदिरायै वक्रिकायै देवमात्रे भगवत्यै देवक्यै कमलासनायै त्रिसुख्यै सप्तमुख्यै सु
 रविमर्दिन्यै असुरविमर्दिन्यै लंबोष्ठ्यै ऊर्ध्वकेश्यै बहुसिंहायै वृकोदर्यै रथरेखायै शक्तिरेखायै गग

राम
१३७

इंद्राण्यै रुद्राण्यै शंकराई शरीरिण्यै नार्यै नारायण्यै त्रिशूलिन्यै पालिन्यै अंबिकायै आल्हादिन्यै ७

नवेगायै पवनवेगायै भुवनपालायै मदननुरायै अनंगायै अनंगमदनायै अनंगमेखलायै अनंगकुसुमा-
 यै विश्वरूपायै असुरभयंकर्यै अक्षोभ्यायै सत्यवादिन्यै वज्ररूपायै शुचिबुतायै वरदायै वागीश्वर्यै एना-
 भिः श्रुतुः षष्टि संख्याभिः षष्ठावरणं इंद्रादिभिः सप्तमी वज्रादिभिरष्टमी एवं द्वादशगुणित यंत्रे भुवनेशी पूजयेत्
 अथ पाशांकुशवर्णं मध्यगत रूपाया भुवनेश्वर्या घटागलायं नमुच्यते आं ह्रीं क्रो मिति पाशांकुशम्यक्षरं संक्रुष्य
 दिकं पूर्वोक्तं शुद्धभुवनेश्वर्युक्तवदेव अष्टाशाक्तागं विहल यवरयुतं पूर्वपाश्वीत्यष्टकं कोणोद्यत्स्वांगसाष्टाक्षरयु-
 गयुगलाष्टाक्षराख्यं बहिः स्व मायोपेतात्मयुग्मस्वर मिलितलसत्केसरं साष्टपत्रं पद्मे तन्मध्यवर्ती त्रितयपरिलसत्पाश-
 राक्ष्यं कुशार्णं पाशांकुशावृत्तमनुप्रतिलोमगैश्ववर्णैः सरोजपुटिते नद्ये नचापि आवीतभीष्टफलभद्रघटं त-
 देतद्यं नोक्तं मन्त्रिह घटागलं नामधेयं प्राक् प्रत्यगर्गळे हलमथ पुनराग्नेयमारुते च हयमंदक्षोत्तरे हवर्णं नैऋतशे-
 विहरद्विपंक्ति लिखे द्विलिखे च कर्णिकायां पाशांकुशसाध्यं संयुक्तां शक्तिं आभ्यंतरेष्ट कोष्ठे च गान्धर्वशेषितेषु चाष्टाणी-
 कोष्ठेषु षोडशस्वयं षोडशवर्णां तथा मनुमंत्री पद्मस्य केसरे च ययुगस्वरात्मान्वितां तथा मायां एकैकेषु दलेषु त्रिशस्त्रिंश-
 कर्णिकागता नवर्णान् पाशांकुशबीजाभ्यां प्रवेष्टयेद्वा ह्यतश्च नखिनस्य अनुलोमविलोमगणैः प्रवेष्टयेदक्षरैश्च तद्वा ह्ये त

प्र.सं. १३८ दनुषधटेन सरोजस्थितेन च तद्वक्त्रके बुजं बलिसेत् द्विदंतिका प्रतिष्ठासंदिष्टा पाशबीजमिति मुनिभिः भूर्देहनाद्यायि
निशशधरखंडान्वितो कुशो भवति पाशः श्रीशक्तिस्मरमन्मथशक्तीं दिशंकुशाश्चेति एकं कामिनि रंजिनि उदयमपरमि
हाष्टवर्णं स्यात् अथ गौरीरुद्रदयिते योगेश्वरि कवचास्त्रवदितयेः बीजादिकमिदमुक्तं शाक्तेयं षोडशाक्षरं मंत्रं अस्यार्थः ॥
पाशांकुशाभ्यां शक्तिबीजं संपुटी कृत्य जपादिकं कुर्यात् अस्य मंत्रस्य घटागं कंतामयं तदपि वक्ष्ये प्रथमं सूर्यकिरण
वत् अष्टदिक्षु प्रसृता दीर्घा यमाना अर्गला संज्ञिका अष्टोद्दरेखा विलिखनीयाः पुनस्तासां सर्वा सामादिसंघो वृत्तं विलि
ख्य पुनश्चतुरंगुलं विहाय तदुपरि परितो वृत्तं विलिख्य पुनः सर्वांगं मध्यदेशेऽपि वृत्तं विलिख्य पुनस्तद्वहिरपि रेखा प्रा
त्याकुतुरंगुलमानांतेऽपि वृत्तं कृत्वा पुनस्तदुपरि पूर्वलिखिता गंलाष्टकोणांतरालेष्वपि वृत्तादारभ्य अर्गलाष्टकं पूर्वलि
खितार्गलाष्टकाग्रसमानं विलिख्य तासां षोडशागंलानामग्रेऽपि वृत्तरेखां विलिखेत् पुनः प्रथमवृत्तमध्ये आं ह्रीं के
मिति पाशांकुशत्र्यक्षरीं विलिखेत् तत्रतुभुवने शीयांश्च इंद्दे पाशांकुशबीजं द्वयं भुवने शीमध्ये साध्यनामादीन् वि
लिखेत् पुनः प्रथमवृत्ताद्वहिरष्टसुकोष्ठेषु भुवने श्वर्याः षडंगानि आदियादिविदिक्क अर्चनाक्रमेण विलिखेत् पुनस्त
द्वृत्ताद्वहिः स्तृतीयवृत्ते अष्टसुकोष्ठेषु शाक्तेयमष्टाक्षरं विलिखेत् तन्मंत्रप्रकारः पाशः श्रीशक्तिस्मरमन्मथशक्तीं दि

गम

१३

गोकुशात्मकं 'आं श्रीं ह्रीं क्लीं ह्रीं श्रीं क्रौं' इति मंत्रवर्णान् विलिखेत् पुनस्तद्बहिरपि चतुर्थे वृत्ते अष्टमुकोष्ठे
 पु अ परं शा के द्वा द्वा क्षरं विलिखेत् तत्प्रकारः कामि निरंजिनि स्वाहेति पुनस्तद्बाह्ये षोडशकोष्ठेषु अं गौ
 रो रुद्र दयिते योगेश्वरि हुं फट् स्वाहा इति शाक्तेयं षोडशाक्षरं क्रमेण विलिखेत् पुनरष्टास्वर्गवासुवक्ष्यमाणा
 मंत्रान् वक्ष्यमाणक्रमेण विलिखेत् तत्र प्रथमं पूर्वांगं कायायमेंद्रबीजरूपं हकार लकार स्वरूपं ह्रां ह्रां ह्रीं ह्रीं इ
 ति चतुष्टयं कर्णिकापर्यन्तादुत्तरत आरभ्य अर्गं काग्रं त मा लिख्य पुनस्तत्रैव अर्गं काग्रं त मा रभ्य दक्षिणतः कर्णि
 कापर्यन्तं तदेव बीजं हुं हुं मिति अवशिष्टाक्षरद्वयं विलिखेत् पुनः पश्चिमार्गं कायायं दक्षिणतः कर्णिकापर्यन्तादा
 रभ्य तस्यैव बीजस्य ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं इत्यवशिष्टबीजषट्कस्य चतुष्कं अर्गं काग्रं पर्यन्तं विलिख्य पुनरप्युत्तरतः उ
 त्तरतः कर्णिकापर्यन्तं अवशिष्टं बीजद्वयं विलिखेत् पुनरेवमेव आग्नेयमारुतागं वयोः वियद्वायुरूपं हकारस्य
 कारस्वरूपं ह्रां ह्रां इत्यादि द्विषट्कं आग्नेयमारुतागं वयोः विभागैः वर्णचतुष्टयद्वितयक्रमेण विलिखेत् पुनरेव
 मेव दक्षिणोत्तरयोः वियद्गुरुण रूपं हकारवकारसंयुक्तं हुं हुं मित्यादि द्वादशकं विलिखेत् पुनरेवमेव निर्ऋति ईशा
 नागं वयोर्वियद्गुरुण रूपं हकाररेफस्वरूपं हुं हुं मित्यादि द्वादशकं विलिखेत् एवमर्गं वासुलेखनप्रकारः पुनः

प्र.सं.
१३२

सर्वतो बहिर्भागा संधिदेशा दृजतः अष्टदलं पद्मं विलिख्य तस्य केसरेषु स विंदुकं चतुर्ध्वं स्वरं अजपाक्षरं द्वयं
चस्वरवर्णं द्वयं च ईं हं सः अं आसित्यादि प्रकारेण एकैकस्मिन् विलिख्य पुनस्तदलमध्ये पुन्यन्ताकारेण पाशश
त्वं कुशबीजानि आं ह्रीं क्रीमिति त्रीण्यपि सर्वत्र विलिखेत् तद्विर्द्धं द्वयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते पाशेन द्वितीये अंकु
शेन च संवेष्ट्य तद्विर्द्धं द्वयं विलिख्य प्रथमे अनुलोममातृकया विलिख्य द्वितीये प्रतिलोममातृकया च संवेष्ट्य
त् प्रतिलोममेति चकारात् प्रथममनुलोमवर्णं वैष्णवं मूल्याने कुंभाख्येन वकारेण वेष्टयेत् तद्विर्द्धं टाकारेण स्व
यासरोजं पुटितं वा वेष्टयेत् चटनेन वा पीलितं चकारात् चटवेष्टनात् पूर्ववकारे वैष्णवे दिति निगम्यते एवं चटार्गळाय
त्रलेखनविधिः ॥ अस्मिन् यन्त्रे पूर्ववत् पीठं संपूज्य भुवने शीतस्मिन्नावाक्ष्य समर्चयेत् हृदये स्वाये गगनाये रक्ता
ये करालिकाये एताभिश्च तस्मिन् पूर्वादिदिक्षु प्रथमावृत्तिः अंगे द्वितीयावृत्तिः मातृभिस्त्वृतीयावृत्तिः ईं ह्रीं क्रीं
श्चतुर्थी वज्रादिभिः पंचमी एवं चटार्गळयन्त्रे पाशां कुशमध्यगतया भुवने श्वर्या पूजाप्रकारः एवं पूजां कृत्वा इ
मेत्यक्षरी मंत्रं चतुर्विंशतिलक्षं जपेत् क्षीरद्रुमचतुष्टयस्य समिद्धिर्दध्याज्यहोद्रसिक्ताभिः संभूय सहस्रं पद्मं
तिलैश्च पयः सिक्ते स्तावत्संख्यं जुहुयात् पुरश्चरणार्थं अश्वत्थवटी दुंबरपूजाः क्षीरद्रुमाः पुनः गजमृगमद

राम
१३२

कास्मीरैर्मन्त्रितमः सुरभिरोचनोपेतैः विलिखेदलक्तकरसालुलितैर्यन्त्राणिसकलकार्यार्थीमृग्यमदंकस्त्रिका
 वाकास्मीरंकुंकुसं सरभिचंदनं रोचनं गोरोचनं अलक्तकं एतैर्मिलितैस्त्वयन्त्रचतुष्टयं तिलिखेत् धारणार्थं
 चेत् पुनः प्रसीद प्रपंचस्वरूपे मधाने प्रकृत्यात्मिके त्यादिकयास्तुत्यास्तुतिं कुर्यात् तत्प्रकारस्तु ग्रंथबाहुल्यं भयात्रा
 न्न लिख्यते ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणेंद्र विरचिते दशमः पटलः ॥ अथ मंत्रदेवता प्रकाशिकोक्त प्रकारेण
 भुक्ते श्वर्या पुरश्चर्याः प्रयोगादिविधिर्लिख्यते एकलिंगे शिवाकारे दक्षिणामूर्तिमाश्रितः बद्धपद्मासनो भस्म
 स्नायी च कुञ्जाविष्टरं कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावत्कृष्णचतुर्दशी नित्यमिष्टाशिवं शक्तिं जपेन्मंत्रसहाकंदधिसौ
 द्र दृताभ्यक्ता व्याघात समिधो हुनेत् ततश्चाष्टसहस्राहि ध्यायन् सर्वेश्वरां जपेत् अथ विनियोगः नित्यं सोभा
 ग्यदं पद्मविंशज्जस्त्राभिषेचने मेधावीचभेदाग्नीतावज्जस्त्रांबुपानतः जिह्वाग्रे न्यस्य तज्जस्त्रं वाक् सिद्धि कविता
 करं तज्जस्त्रं मंजनं वश्यं कर्पूरगरुसंयुतं सासृग्मस्मारुणालेपैर्वश्यं कृत्तिलकक्रिया जानुमात्रे जले लिप्त्वा
 निश्चलोन्मीलितेक्षणः जपेत्सहस्रकं रात्रौ दृष्टमाकर्षयेत् प्रियां लाजैः कन्यामवाप्नोति तिलैश्च रोगमश्नुते पु
 ष्ठिमान् दधिहोमेन तांबूलैश्च तथा भवेत् ॥ अथ श्रीमंत्रविधानमुच्यते भृगुऋषिः नृसिंहः श्रीदेवता शंकी

प्र.सं.
१६०

जं ईशक्तिः आहत् श्रीशिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं भूयाद्भूयो द्विपद्माभयवरदकरातस्तकार्तस्वराभा शुभाभेभयुग्म
द्वयकरधृतकुंभाद्विरासिच्यमाना रत्नौघाबद्धमौलिर्विमलतरदुकूलार्तवालेयनाख्यापथाक्षीपयनाभोरसिकृत
वसतिः पद्मगाश्रीश्रियेनमः ॥१॥ श्री इतिमंत्रः ऐश्वर्यप्रधानोयंमंत्रः द्वादशलक्षजपः द्वादशसहस्रं त्रिमधुरसिक्तैः स
रोजैर्वीतिलैर्वीविल्वसमिद्धिर्वीनिभिरपिवाजुहुयात् पुरश्चरणार्थं अथपुरश्चरणकलशं मुहुजलैर्वीनैः कषायज
लैर्वीसंपूर्यसंपूज्यसंजय्यसमंभिषिंचेत् शिष्यंगुरुः अथपूजार्थं पीठविधानमुच्यते रुचिराष्टपत्रमथवारिरुहंगुणवृ
त्तराशिचतुरश्रयुतं प्रविधाय पीठमपि तत्र यजेन्नवशक्तिभिः सहरमांचततः अयमर्थः अष्टपत्रं विलिख्य तद्दहिर्द्वितत्र
यं विलिख्य तद्दहिर्द्वादशराशिखंडं विलिख्य तद्दहिश्चतुरश्रं विलिख्य कर्णिकायां श्रीबीजं विलिख्य तस्मिन्पीठेनव
शक्तिभिरिष्टारमाभावाहयेत् विभूतये उन्नतये कांतये हृष्टये कीर्तये सन्नतये व्युष्टये उत्कृष्टये ऋध्यै इति नवशक्तयः श्री
श्रीदेव्यासनाय नमः श्रीश्रीदेवीमूर्तये नमः इति कर्णिकायां नवशक्त्यादौ श्रीबीजं योजयेच्च पुनरावाह्यांगैः प्रथमा
वृत्तिः वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय इति पूर्वादिदिक्षु दमकाय शलभाय गुल्गुलवे करंदका
य इति गजानागनेयादि विदिक्षु शंखनिधये पद्मनिधये इति वामदक्षिणपार्श्वयोः इति द्वितीयावृत्तिः बलाक्ये विम

राम
१६०

लायै कमलायै नवमालिकायै विभीषिकायै द्वाविकायै शांकर्ष्यै वसुमालिकायै इति तृतीयावृत्तिः इन्द्रादिभिश्च तु
 र्धी अयमयोगः अंभस्युरोज ह्वय सेभितिष्ठन्भिलक्ष्मेनं प्रजपेत्तुं च अयं विचित्राकै गतां यथावद्विद्वता या
 भवति प्रमुक्तः अयमर्थः स्नानप्रमाणे जले स्थितः एतं मंत्रं श्रीबीजं लक्षत्रयं जपेत् सूर्यमंडले लक्ष्मीं ध्यायन् द
 रिद्रतायाः प्रमुक्तो भवति प्रयोगांतरं वसता उपविश्य कैटभारेः कमला वृक्षतले यवात्रिलक्षं जपतो विभवे च
 कोक्षितार्थादधितुं वत्सरतो वसुप्रदं च अयमर्थः विष्णुलये विस्ववृक्ष निकटे कास्थित्वा लक्षत्रयं जपेत् संवत्स
 रात् प्रागेव सुप्रयंचो भवति प्रयोगांतरं जुहुयादशोकदहने सघृतैरपि तंडुलैः सकलवायुतमं अयमर्थः
 अशोकैर्धनकृतदहने त्रिमधुरसिक्तैस्तंडुलैः संख्यातुं के सहस्रमिति न्यायात् सहस्रं जुहुयात् करं भव
 ति प्रयोगांतरं खदिरावले त्रिमधुरैरपि धनदं च राजकुलवश्यमपि अयमर्थः खदिरेर्धनकृतदहने त्रिमधुर
 सिक्तैस्तंडुलैर्होमो धनप्रदं च राजवश्यं दश्वास्यात् प्रयोगांतरं समधुरदलितानां लक्षहोमादलक्ष्मीपरिगत
 भविजंतुं प्राप्नुयाद्धी समग्रा धनविभवसमृद्ध्या नित्यमाल्हादवन्तीत्यजनिता करुणा द्वा तस्य सा संततिं च त्रिम
 धुरसिक्तैः कमलैर्लक्षं योजुहोति तमलक्ष्मी निकटस्य मपिलक्ष्मीः प्राप्नुयात् तस्य संततिं च न त्यजति प्रयोगांतरं

प्र.स. १४१
 विल्वं श्रीसूक्तजापी निज मुवि सुख जोवर्द्धवित्वा स्य पूर्व पत्रैस्त्रि स्वादु युक्तैः कुसुमफलममित् स्कंधभेदैस्तत्तत् श्वत्
 मूलैर्मंडलात्प्राक्त्तु नियतचरितो सौ हुतानिर्मला त्मारूपं पश्येदमायाः कथमपि च पुनस्तत्कुले स्यादलक्ष्मीः
 अयमर्थः पूर्वब्राह्मणो निजभूमौ बिल्वं संस्थाप्य तत्पृष्ठा श्रीसूक्तं जपेत् श्रीसूक्तजापी जलसेचनं च कुर्यात्
 पुनरस्य बिल्ववृक्षस्य यानि पत्राणि तानि सर्वाणि संस्पृश्य क्रमेण एकैकं त्रिमधुरसिक्तं श्रीबीजमंत्रेण जुहुयात्
 पुनस्तद्वसाने यानि कुसुमानि तान्यपि त्रिमधुरसिक्तानि क्रमेण पूर्ववदेव जुहुयात् पुनस्तत्फलैरप्येवमेव जु
 हुयात् पुनस्तस्य समिद्धिः पुनस्तस्य शृंगभेदैः पुनस्तस्य मूलैस्त्रिमधुरसिक्तैः सर्वैरेव जुहुयात् तस्मान्नि
 र्मलात्मा भूत्वा मंडलात्प्रागेव वरमाधारूपं पश्यति अलक्ष्मीपरिहारो भवतीति किमु वक्तव्यं ॥ अथरमामंत्र
 प्रसंगात्कल्यांतरोक्तोऽपि रमामंत्रोलिख्यते ब्रह्माऋषिः गायत्री छंदः रमाविद्यादेवता श्रीबीजं स्वाहा श
 क्तिः श्रीं हत् स्वाहा शिरः श्रीं शिखा स्वाहा कवचं एवं प्रकारेण षडंगानि ध्यानं तडिच्छोभा पूर्णातिप न शशि
 ताटक युगला लस ह्री वां ह्री मां शुक्रविशदनाभी सरसिजां दरस्मेरांधीरां करकलितपद्मां हिनयनां रमाविद्यां
 वंदे वरपुरुष वामोरुनिलयां श्रीं ओं नमो भगवति सर्वसौभाग्यदायिनि श्रीं श्रीं विद्ये महाविभूतये स्वाहा ॥

तिमंत्रः वर्णलक्षजपः पायसलाजाज्यपूर्वाभिर्वर्णसहस्रं हुनेत् पुरश्चरणार्थं अथमंत्रः मध्ये स्वाहाष्टपत्रे
 प्रतिदलयुगलं वर्णमालिरव्यबाह्येशिष्टावर्णादशारेशिखिपुटभवनेशिष्टबीजंतुलक्ष्म्याः बाह्ये पंचादशार्णे
 प्रणवपरिवृतं स्वेष्टसाध्यं च मारं लक्ष्मीयंत्रं तदेतन्निभुवनविभवश्रीप्रदं दिव्यदिव्यं अस्यार्थः प्रथममष्टपत्रं
 विलिरव्य तन्मध्ये स्वाहा इति वर्णद्वयं तन्मध्ये मारबीजं ससाध्यं दलेषु मंत्रवर्णद्वयं तद्वहिर्दशदले प्रथमे मं
 त्रवर्णे कैकं तद्वहिः षट्कोणं तेषु लक्ष्मीबीजं तद्वहिर्वृत्ते मातृकां तद्वहिः प्रणवेन वेष्टयेत् ॥ अथ लक्ष्मीमंत्रां
 तरमुच्यते दक्षऋषि विराट्छंदः श्रीर्देवता ॐ बीजं स्वाहाशक्तिः ॐ देव्यै नमः हत् ॐ पद्मित्यै नमः शि
 रः ॐ विष्णुपत्न्यै नमः शिखा ॐ वरदायै नमः कवचं ॐ कमरूपायै नमः अस्त्रं ध्यानं पद्मसुपद्मनेत्राक
 मलयुगवराभीतियुद्धोः सरोजादेहोत्थाभिः प्रभाभिस्त्रिभुवनमखिलं भास्वराभासयंती मुक्ताहारनिरामो
 त्ततकचकलशारत्नमंजीरकांतीं ये वेयोर्म्यगदादृशाधृतमणिमकुटाश्रेयसे श्रीभवेद् नमः कमलवासित्यै
 स्वाहा इति मंत्रः ऐश्वर्यफलप्रधानोयं मंत्रः दशलक्षं जपेत् त्रिमधुरसिक्तैः कमलैरयुतं जुहुयात् पुरश्च
 रणार्थं अथ पूजाविधिः पूर्ववत्पीठं संपूज्य तस्मिन् देवीं समावाह्य समर्चयेत् प्रथममष्टपत्रे मूले धरेः प्रथ

प्र.सं.
१४२

मावृत्तिः बालाकैविमलायै कलायै वनमालिकायै विभीषिकायै द्राविकायै शांकर्ष्यै वसुमालिकायै इ
तिदलेषु द्वितीयावृत्तिः लोकेष्ट्यैर्दलांते तृतीयावृत्तिः अथप्रयोगः समुद्रगायामवनीर्यनद्यांस्वकंठमात्रे पयसि
स्थितः सन् त्रिलक्षजप्याध्यनमोब्दमान्त्रान्मन्त्रीभवेन्नात्रविचारणीयं प्रयोगान्तरं नद्यावर्त्तेर्जुहुतभगभम्भ
र्च्यलक्ष्मीसहस्रं तावद्वैल्वैस्त्रिमधुरयुक्तैर्वा फलैः पौर्णमास्यां पंचम्यां वासितमरसिजैः शुक्रवारैश्च पुष्पैरन्यै
र्मासं प्रतिहुतविधिर्वत्सरास्यादनाद्यं अयमर्थः भगभउत्तमफल्युनी नद्यावर्त्तपुष्पैर्वैल्वं फलैस्त्रिमधुरसि
क्तैर्वा सहस्रं जुहुयात् अथवा पौर्णमास्यां वा पंचम्यां वा श्वैर्तेः सरसिजैः प्रतिमासं जुहुयात् अथ प्रतिशुक्र
वारमन्यैः फलपुष्पैर्जुहुयात् एवं कृते वत्सरात् पनाब्धो भवति ॥ लक्ष्मीमन्त्रान्तरमुच्यते दक्षऋषिः विरा
ट्छंदः श्रीर्देवता श्रीबीजं ह्रीं शक्तिः ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं कमलेश्रीं ह्रीं श्रीं ॐ हत् ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं कमलालये श्रीं ह्रीं
श्रीं ह्रीं शिरः ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं प्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं ॐ शिखा ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं प्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं ॐ कवचं ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं म
हालक्ष्मीनमः श्रीं ह्रीं श्रीं ॐ अस्त्रं ध्यानं हस्तोद्यह सुपात्रपंकज युगादर्शस्फुरन् पुराणैवेयागदहारकंकणमहा
मौलज्वलकुंडला यमस्थापरिचारिकापरिवृता शुक्लांगारागवृता देवीदिव्यगणानता भवदधप्रध्वंसिनि स्यादमः

राम
१४२

ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं कमले कमलालये प्रसीद प्रसीद श्रीं ह्रीं श्रीं महालक्ष्मी नमः इति महालक्ष्मी मंत्रः सप्तविंशत्यर्थः
 ऐश्वर्यफलपधानो मंत्रः लक्षं जपेत् पूर्वोक्तलक्ष्मी पीठे समावाह्य समर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः श्रीभराय न
 मः हृषीकेशाय नमः वैकुण्ठाय नमः विश्वरूपाय नमः वासुदेवाय नमः संकर्षणाय नमः प्रद्युम्नाय नमः अनि
 रुद्धाय नमः इति द्वितीयावृत्तिः भारत्यै नमः पार्वत्यै नमः चक्रेयै नमः शच्यै नमः इति पूर्वादिंस्तु दमकाय श
 दि
 लभाय गुल्मुलवे कुरङ्काय इत्याग्नेयादिकोणेषु इति तृतीयावृत्तिः अनुरागाय विसंवादाय विजयाय बल्लभा
 य मदाय हर्षाय बलाय नेत्रसे इति चतुर्थ्यावृत्तिः इंद्रादिभिः पंचमी वज्रादिभिः षष्ठी एवं संपूज्य त्रिमधु
 रसिक्तैर्विल्वैः फलैरयुनं जुहुयात् पुरश्चरणार्थं ॥ अथ श्रीसूक्तविधानमुच्यते ॥ श्रीआनंदकर्ममन्त्रि कृते नैदि
 रासुताऋषयः तत्राग्निः इति प्रथमायाऋचः इतरेचत्वारऋषयश्चतुर्दशानामृचा मपि प्रत्येकं चत्वारोऽपि योज
 नीयाः एवं प्रत्येकपक्षे समुदायपक्षे तु सर्वऋषयः संभूयैव आद्येऋक् त्रये छंदोऽनुष्टुप् कांसोऽस्मीत्यस्याः
 बृहती छंदः तदंत्ययोर्द्वयोऽस्मिष्टुप् पुनरष्टकस्याप्यनुष्टुप् अंत्यस्य प्रस्तारपंक्तिः छंदसामपि ऋष्याद्युक्तं न्या
 यः प्रत्येकपक्षे समुदायपक्षे तु संभूयैव स्यन्ति देवतो तत्राग्निरिति तारायणो भगवानुच्यते हिरण्यवर्णमित्यु

प्र.सं.
१४३

कूबीजं कांसोस्मीत्यकू शक्तिः हिरण्यवर्णानमः हृत् चंद्रायै नमः शिरः रजतस्रजायै नमः शिखा हिरण्यस्रजायै
नमः कवचं हिरण्यायै नमः नेत्रं हिरण्यवर्णायै नमः अस्त्रं सूक्तं न्यास उच्यते सूक्तं सिकर्णनासासुखगन्ध
दोहृदयं नाभिगुह्येषु पायूरुजातु जंघाचरणेषु न्यसेत् सूक्तकैः क्रमशः ध्यानं अमलकमलसंस्नातद्रजः पुंज
वर्णाकरकमलधृतेष्वाभीतियुग्मांबुजाच्च मणिसुकुटविचित्रालंकृताकल्पजालैर्भवतु भुवनमाता संततं श्रीश्री
यै नमः हिरण्यवर्णामिति सूक्तं मंत्रं शुक्लप्रतिपदमारभ्य स्त्रीभोगादिरहितः एकादश्यां परिसमापयेत् द्वादश
सहस्रसंख्यं जपः तेषु दिनेषु नित्यशः अभ्येन च धृतेन चाष्टोत्तरशतं जुहुयात् पुनर्द्वादश्यां परमैश्वर्यवित्तसमिद्धि
श्वक्षीरान्नेन च सर्पिषा चक्रमेण एकैकं त्रिशतसंख्यं जुहुयात् पुरश्चरण होमः अथ पूजाविधिः रमैकाक्षर्या
पीठे समावाह्य रमां समर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः पद्मायै पद्मवर्णायै पद्मस्थायै आर्द्रायै तर्पयंत्यै नृत्तायै
ज्वलंत्यै स्वर्णप्रकारायै इति द्वितीयावृत्तिः लोकेश्यै तृतीयावृत्तिः तदा सुधैश्चतुर्थ्यावृत्तिः अथ पूजाविधानं
तरमुच्यते पंचदशभिः ऋग्भिः एकैकाभिः एकैकोपचारान् समर्चयेत् एवं पंचदशोपचारान् समर्चयेत् उ
पचार उच्यंते आवाहनासनार्घ्यकणद्याचमन मधुपर्कसेकाभिः वासोभूषण गंधान् सुमनोयुत धूपदीप

रामः
१४३

भोज्यानि सोद्वासनानि कुर्याद्भक्तिपुनः पंचदशभिरथ मनुभिः व्यस्तैरपि च समस्तैः पूजायां संयतात्मकः सिध्येत् पूजार्थं
 पुष्पविशेष उच्यते मंदारकुंदकुमुदनं घावर्त्ता हू मालतीजात्याः कल्हारपद्मरक्तोत्पलकेतकचंपकादयोऽप्यस्याः
 अथ प्रयोगः अभिषिंचेन्निशोनित्यं सूक्तैः स्तेस्मान् कर्मणि आदित्यादिमुखोजप्यात्तावत्तावच्च तर्पयेत् अर्चयेद्दि
 धिनानेन दिनशो जुहुयात्त्रिंशः एवं करोति षण्मासं यो सौ स्याद्दिंदिरापतिः अयमर्थः अनेन श्रीसूक्तमंत्रेण स्नान
 काले जलमुद्धृत्य जप्त्वा त्रिवारमात्मानमभिषेचयेत् पुनरादित्याभिमुखस्त्रिवारं जप्यात् पुनस्त्रिवारं जलेन
 तर्पयेत् पुनस्त्रिवारं देवतायां समर्च्य पुनस्त्रिवारं हविषाहुने च एवं दिनशः षण्मासं यः कुर्यात् इंदिरायाः
 पतिरेव स भवति प्रयोगांतरं उद्धृत्वा मात्रेन लिनेन वनीतं विनिक्षिपेत् सकर्णिके सकिं जल्के दले पत्रांतरा
 लके पुनः पद्मं त उद्धृत्य समिद्धेतु विभावसौ जुहुयादंत्ययाथर्चाशतमष्टोत्तरं जपेत् चत्वारिंशच्छुक्रवारे म
 हाश्रीस्तस्य जायते अयमर्थः उदयकाले ईषद्विकसितेन लिने कर्णिकायां च दलमूलेषु च दलेषु च दल
 नामंतरालेषु न वनीतेन विलिप्यात् पश्चात्तत्प्रमेकसरसं उद्धृत्य अष्टोत्तरशतसंख्यं तां म आवहजातं वद
 इत्यृचं जप्त्वा अग्नौ जुहुयात् एवं प्रतिशुक्रवारं चत्वारिंशच्छुक्रवारैर्जुहुयात् तस्मान्महाश्रीर्भवति प्रयोगांतरं

प्र.सं. १४४ कां सोस्मित्यनया सम्यगेकादश घृताहुतिः षण्मासं जुहुतो नित्यं भयात्मा यो महेंद्रिरा अयमर्थः कां सोस्मितां हि
 रण्यप्राकारमितृचानित्यशो घृतेन एकादशं घृताहुतिर्जुहुयात् एवं षण्मासे कृतेन तस्य महालक्ष्मी भवति अ
 यो गांतरं सूक्तैरेतैर्जपतु जुहुयादर्चयिता वगाहे त्सिंहे इन्ने दिनमनु तथा संयतस्तर्पयित संशुद्धात्मा विविध
 धनधान्या शुकाभ्यंतरो सौमंन्त्री सर्वे भवति बहुमतो देहिरा स्यात्पुरुषः अयंतु स्पष्टार्थः प्रयोगांतरं अग्निं लक्ष्मि
 वरदायै विष्णुपत्न्यै वसुप्रदायै हिरण्यरूपायै स्वर्णमालिन्यै रजतस्रजायै स्वर्णप्रभायै स्वर्णप्राकारायै पद्मवा
 सित्यै पद्महस्तायै पद्मप्रियायै मुक्तालंकारायै सूर्यायै चंद्रायै विष्वप्रियायै ईश्वर्यै भुक्त्यै मुक्त्यै विभूत्यै
 ऋध्यै समृध्यै कृष्यै पुष्यै धनदायै धनेश्वर्यै श्रद्धायै भोगिन्यै भोगदायै धान्यै विधान्यै द्वात्रिंशदंते श्रीदे
 व्या षेमंन्त्राः समुदीरिताः तारादिकानमो ताश्च तैरर्चा सुबलिं हरेत् तर्पयेच्च महादेवीं दिनादौ मंत्रवित्तमः
 अयमर्थः महालक्ष्मीं पूजाविधानोक्तेन विधिना समभ्यर्च्य तत्र देव्याः पुरतो अक्षतादिना एतैर्मंत्रैर्द्वात्रिं
 शत्संख्यकैः ॐ अग्निं नमः इति बलिं हरेत् पुनरेतैरेव मंत्रैः ॐ अग्निं तर्पयति इत्यादिभिरुदयकाले महा
 लक्ष्मीं तर्पयेज्जलैः पुनर्नाभ्यक्तौ पातनग्नः सलिलमवतरेदित्यादिना लक्ष्मीं करिण्यमउक्तः ॥ अथ श्रीसूक्तं

राम
१४४

अष्टपत्रं महापत्रं कर्णिकं कैसरैर्युतं १९

त्र प्रसंगात् श्रीसूक्तयंत्रमपि मंत्रसारोक्तं निर्वचिकैश्चर्यप्रदं यंत्रं लिख्यते । श्रीबीजं साध्यं संयुक्तं कर्णिकायां विलिख्य च वस्त्रादिव्यत्यङ्ग ए संख्यपत्रेष्वपि यथाक्रमं श्रीसूक्तस्याप्यर्धमर्धं सूत्रांशं विलिख्य तद्वहिः यः शुचिः प्रयतो भूत्वे स चा मातृकयापि च संवेष्ट्य च धराविंबकोणेषु श्रियं विलिखेत् श्रीसूक्तयंत्रमेतत्तु धारयेद्यो यथाविधि पुनारोग्यधराधान्यधनगोशस्य शालिनीं लब्ध्वातिबहुलां लक्ष्मीं जीवेत् शरदांशतं इदमेव ताम्रपट्टे विलिख्य जप्त्वा चैकसिक्तसंपातं संस्थाप्यां गण भूमौ लक्ष्मीमावाह्य साधुसंपूज्य भूयः परिवारयुतं बलिं हरेत् भूतलं समीकृत्य यस्मिन्नेवं क्रियते वर्द्धते तत्र संपदो नित्यं पुत्रैर्दारैरिष्टैर्विभवे भूत्यै धनदैश्च धान्यैश्च नागैरथैस्तुरगैर्वृषभैर्गोभिश्च संख्यया हीनैः रमयंति गेहे स्मिन्निहरंत्यं भूतसंप्लवां लक्ष्मीः अस्यार्थः प्रथममष्टपत्रं पट्टं विलिख्य तत्कर्णिकायां श्रीबीजं तसाध्यं विलिख्य अष्टसु पत्रेषु ऋक्चतुष्टयस्यार्धमर्धं विलिख्य बहिर्द्वादशदलं विलिख्य तेषु अवशिष्टानामृचांमध्ये ऋक् षट्कस्यार्धमर्धं विलिख्य तद्वहिः षोडशदलं विलिख्य तेषु अवशिष्टानामृचांमध्ये ऋक् षट्कस्यार्धमर्धं विलिख्य तद्वहिर्वृत्तद्वयं विलिख्य प्रथमेवृत्ते यः शुचिः प्रयत इत्यादिना संवेष्ट्य द्वितीये मातृकयापि संवेष्ट्य चतुरस्रकोणेषु श्रीबी

प्र.सं.
१४५

जं विलिखेदिति ॥ अथ महालक्ष्मी रत्नकोशे प्रोक्ते लक्ष्मी मंत्र विधान मपि योग्यता वशाद्विख्यते भृगु ऋषिः
अनुष्टुप् छंदः महालक्ष्मी देवता ऐं बीजं ह्रीं शक्तिः श्रीं कीलकं मूल मंत्र वर्ण द्वंद्वैः षडंगानि ध्यानं कांत्या कां
चन संनिभा हिमगिरि प्रख्ये श्वतुर्भिर्गजे हस्तो हस्त हिरण्मया मृत घटै रासिच्यमानांश्रियं नाना रत्न समुज्ज
लां करल सत्य आं किरीटो ज्वालाक्षो मा बद्ध नितं व वि बलसितां वंदे रविंदल्लितां मंत्रः ऐं ह्रीं श्रीं क्लीं सौः पंक
ज हस्ते नमः द्वादशांशो यं मंत्रः पूजादिकं एकाक्षरी विधानवत् अथ लक्ष्मी यंत्र विधानांतरं महालक्ष्मी
मंत्रस्य एक ऋषिः गायत्री छंदः वसुधारा महालक्ष्मी देवता श्री बीजं स्वाहा शक्तिः श्रीमित्यादिकुरत्या समं
त्यासं च कुर्यात् ध्यानं हस्तोद्यदसुपात्र पंकज धरा चंचस्फुरन् पुराग्रैवेयां गदहारकं कण महा माला ज्वलत्कुं
डला पद्मस्या परिचारिका परिवृता शुक्लांगरांशुका देवी दिव्य वसुप्रदा भवभय प्रधंतिनी स्याद्द्रुमा मंत्रः
ॐ श्री वसुदे वसुधारे वसुकरि धन करि धान्य करि रत्न करि स्वाहा सप्तविंशत्यंशो यं मंत्रः पुरश्चर
णार्थं लक्ष्मं जपेत् तच्छेषमेकाक्षरी विधानवत् ॥ महालक्ष्मी मंत्रांतरं देवेश ऋषिः गायत्री छंदः म
हालक्ष्मी देवता श्री बीजं ह्रीं शक्तिः सर्वसौभाग्य सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः श्रीमित्यादिना कुरत्या स

राम
१४५

मेगत्यासंचकुर्णत् ध्यानं यासापद्रासनस्थाविपुलकटितटीपद्मपद्मापताक्षीगंभीरावर्तनाभिस्तनभर
 नमिताशुक्लवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजेन्द्रैर्मणिगणखचितैः स्तापिताहेमकुम्भैर्नृत्यंसापद्महस्तावसतु
 ममगृहे सर्वमांगल्ययुक्ता मेनं ॐ श्रीं क्लीं महालक्ष्मि महालक्ष्मि एहेहि सर्वसौभाग्यं मे देहि स्वाहा ॥
 चतुर्विंशत्यर्णोयंमंत्रः लक्षंजयेत् दशांशं तर्पणं दशांशं होमः शेषमेकाक्षरीविधानवत् अथ उक्ता
 नां महालक्ष्मीमंत्राणां प्रयोगविधिः अशोकवन्हौ जुहुयात्तमूलैराज्यलोलितैः वशयेदचिरादेवत्रैलोक्यमपि म
 न्रवित् जुहुयात्तंदुलैः शुद्धैरर्कगोनियुतं वशीराज्यमियमवाप्नोति राजपुत्रो महीयसी जुहुयात्त्वादिरेवन्होत
 दुलैर्मधुनोक्षितैः राजवश्याभवेत्क्षिप्रं महालक्ष्मीं प्रवर्धते बिल्वकायामपि वसन् बिल्वमिश्रहविष्यभुक्
 संवत्सरद्वयं हुत्वा तत्फलैरथ वां वुजैः साधकेन्द्रो महालक्ष्मीं चक्षुषा पश्यति ध्रुवं हविषा धुतसिक्तेन ययसा
 सर्पिषापिवा हुत्वा मियमवाप्नोति नियतो मंत्रवित्तमः मधुना क्त्वारुणां भोजैर्जुहुयात्लक्षमादरात् नमुंच
 तिरमातस्य पुरमाभृतसंहुतं वक्षप्रमाणे सलिले स्थित्वा मंत्रममुं जयेत् एकाक्षरत्रिलक्षंतु देवीं ध्यात्वा क
 मंडले सभवेदल्पकालेन रमाया वसति स्थिरा विष्णुगेहस्थ बिल्वस्य मूलमध्यास्य मंत्रवित् त्रिलक्षं जप

प.सं.
१४६

सोमं न वांछितं उभते धनं यन्त्रां त्रिकोणं पूर्वमा लिख्य अष्टकोणं लिखेत्ततः त्रयोदशदले पञ्च शोभनं के
सरान्वितं तद्वर्हिर्भूपुरद्वंद्वं वज्रकोणसमन्वितं चतुर्विंशतिवर्णानां मेके कं विलिखेद्बुधः त्रिको
णेष्वष्टकोणेषु त्रयोदशदले वपि नूपुरे विलिखेत्तन्त्री श्रियो बीजं समग्रकं भूकोणेष्वपि तद्बीजे लिखे
द्दिक्षु विदिक्षु च एवं विलिख्य विधिवत् प्राणान् संस्थाप्य मंत्रवित् पूजयित्वा जपेन्मंत्रं साधयेत्सर्वसिद्धिदं
अथ लक्ष्मीस्तोत्रमपि कल्यांतरोक्तमंत्रलिख्यते अंगं हरेः पुलकभूषणमाश्रयंती भृंगागनेव मुकुला
भरणं तमात्मं अंगीकृताखिलविभूतिरपांगलीला सांगत्यदास्तु मम मंगलदेवतायाः १ सुग्धा मुहुर्वि
दधती वदने मुरारेः प्रेमत्रया प्रणिहितानि गतागतानि माताह शोर्मधु करीव महोत्पलेया सामेश्रि
यं दिशतु सागरसंभवायाः २ आनीलितार्थमविगम्य मुदा मुकुंदमानंदकंदमनिमेषमनंगतं त्रं
आकेकरस्त्रितकतीतिकपक्ष्मनेनं भूत्यै भवेन्मम सुजंगशायंगनायाः ३ बाहुंतरे मधुजितश्रितकौ
स्तुमेया हारावली वहरिनीलमयी विभाति कामप्रदा भगवतोपिकृताक्षमाला कल्याणमावहतु मेकम
लालयायाः ४ कालांबुदालिलिङ्गोरसिकैटभारे धीराधरे स्फुरति यातडिदंगनेव मातुः समस्तजगतां

राम
१४६

महनीयमस्मिन्महाणिमेदिशतुभार्गवनन्दनायाः ५ प्रासं पदं प्रथमतः खलु यत्सभावां मोगत्पना
 जिमधुमाथिनिमन्मयेन मय्यापतेत्तदिहमंधरमीक्षणार्धंमंदालसास्मिन्करालयकन्यकायाः ६
 विश्वामरेंद्रपदविभ्रमदानदक्षमानंदहेतुरधिकंमधुविद्विषोपि ईषन्निषादतुनयीक्षणमीक्षणार्धं
 मिंदीवरोदरसहोदरमिंदिरायाः ७ इष्टाविशिष्टमतयोपिनरायधाद्रौदृष्टस्त्रिविष्टपसदश्वपदं
 भजंते दृष्टिःप्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरष्टां पुष्टिं कृषीष्टममुपुष्करविष्टरायाः ८ दद्याद्दयानुपवनोद्वि
 णा बुधारापस्मिन्किञ्चनविहंगशिशोविषणे दुष्कर्मधर्ममपनीयचिरायदूरान्भारायणप्रणयिनीनय
 नांबुवाहः ९ गीर्देवतेतिगरुडध्वजसोदरेतिशाकंभरीतिशशिशेखरवल्लभेति सृष्टिस्थितिप्रल
 यसिद्धिषु संस्थितायै तस्यै नमस्त्रिभुवनैकगुरोस्तरुण्यै १० श्रुत्यै नमोस्तु शुभकर्मफलप्रसूत्यै रत्यै नमोस्तु
 रमणीयगुणाश्रयायै शक्त्यै नमोस्तु शतपन्ननिकेतनायै पुष्ट्यै नमोस्तु पुरुषोत्तमवल्लभायै ११ नमो
 स्तु नालीकनिभाननायै नमोस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै नमोस्तु सोनामृतसोदरायै नमोस्तु दामोदरवल्लभा
 यै १२ नमोस्तु देव्यै भृगुनंदनायै नमोस्तु विष्णोरुरसिस्थितायै नमोस्तु लक्ष्म्यै कमलालयायै नमोस्तु नारायणायै

प्र.सं.
१४७

बल्लभायै १३ नमोस्तु हे मां बुज पीठिकायै नमोस्तु भूमंडलनायिकायै नमोस्तु देवादिदयापरायै
नमोस्तु शार्ङ्गयुध बल्लभायै १४ स्तवंति ये स्तुतिभिरमूभिरन्वहं त्रयीमयी त्रिभुवनमातरं रमां गु
णाधिकीं गुरुधनधान्यभागिनो भवन्ति ते भवमनुभाविता शयाः १५ पद्मप्रिये पद्मनि पद्महस्ते पद्मालये
पद्मदलायताक्षी विश्वप्रिये विष्णुमनोनुकूले त्वत्पादपद्मं मयि संनिधत्स्व १६ अनेन स्तोत्रमंत्रेण ल
क्ष्मीं स्तुत्वा समापयेत् ॥ इति प्रपञ्चसारसंग्रहे गीर्वाणे द्विविरचिते एकादशः पटलः ॥ अथ निपुणविधानमु
च्यते संमोहनऋषिः गायत्रीछंदः त्रिपुरादेवीदेवता ॐ बीजं क्लीं वाह्नीं शक्तिः श्रीं ह्रीं श्रीं शिरः इत्याद्यं गा
नि ह्रीं ह्रीं ह्रीं शिरः इत्यादिवा श्रीं ह्रीं ह्रीं शिरः क्लीं शिखा श्रीं कवचं ह्रीं नेत्रं क्लीं अस्त्रं इति वांगानि कुर्यात्
ध्यानं नवकनकभासुरोर्वी विरचितमणि कुट्टिमे सकल्पतरौ रत्नवरबद्धसिंहासननिहितसरोरुहे समा
सीनां आवड् रत्नमुकुटां मणिकुंडलोद्यत्केयूरकोर्मिरशनाद्वयनूपुराब्जां ध्यायेद्भुताब्जयुगपाशकसांकु
शेषु चापांसपुष्पविशिखानवहोमवर्णां चामरमुकुटसमुद्गततांबूलं करं वगाहिनीभिश्च दूतिभिः समहीवृतां पश्यतीं
साधकं प्रसन्नदशा श्रीं ह्रीं क्लीं इति मंत्रः द्वादशलक्षं जपेत् श्रीं वृक्षसमिद्धिं स्वराजवृक्षसमिद्धिं श्रजयार्जवैश्र

राम
१४७

त्रिमधुरसिक्तैश्च द्वादशसहस्रं पुरश्चरणहोमः। श्रीवृक्षं बिल्वं राजवृक्षं कृतमालं जपार्तवं जपापुष्पं॥ अ
यपूजाविधिः। केवलाष्टपत्रे भुवने श्वरीपीठे समावाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः। लक्ष्म्यै हरयोगिनि
जायै। शर्वपैरत्यै। अंगजायै इति षट्कोणेषु समर्चयेत्। पुनस्तदमितो बहिः। वसुधारयै। शंखनिधये। वसुम
तै। पद्मनिधये। इति समर्चयेत्। एवं द्वितीयावृत्तिः। मातृमिस्तृतीया। पुनस्त्रीरूपैः। लोकपालैश्चतुर्यावृत्तिः।
अस्यमंत्रस्य पत्नमुच्यते। सकलवर्गफलाक्षिपशस्करं जगति रंजनदं कविताकरं॥ अथ धरणीमंत्रविधा
नमुच्यते। वराहऋषिः नृविच्छेदः। श्रीधरणीदेवता। ग्लौबीजं। स्वाहा शक्तिः। ॐ नमो हत्। भगवत्यै शि
धर्य्यै शिखा। धरणिधरे कवचं। धरेनेत्रं। स्वाहा अस्त्रं। ध्यानं। मुखं भोजे निविष्टं कृणु चरणतलाश्याम
लांगीमतोऽक्षचंद्रा ल्यग्रं चंद्रं कलसितकरा माक्षनालोत्पलाब्जं॥ रक्ताकल्पामिरामा मणिमयमुकु
टाचित्रकल्पाप्रसन्नादिश्यादिश्वभरानः सततममिमते वल्लभाकैटभारेः॥ ॐ नमो भगवत्यै धर्य्यै धर
णिधरधरे स्वाहा। इति मंत्रः। धराहृदयमित्यस्याख्या। लक्षं जपः। दशांशं सर्पिः। सिक्तेन पयोऽग्नेन पुरश्चरणहोम
अथ पूजा। वैष्णवपीठे समावाह्य। अंगैः प्रथमावृत्तिः। भूम्यात्मने नमः। वद्व्यात्मने अंबात्मने। प्राणात्मने। वृत्ति

प्र. सं.
१४८

दिग्दलेषु। निवृत्यै। प्रतिष्ठाये। विद्याये। शांते। इतिकोणदलेषु। इति द्वितीयावृत्तिः। इंद्रादिभिस्तृतीयावृत्तिः। अथ
प्रयोगः। पुष्पैः प्रियंगोर्मधुरत्रयाक्तैः नीलोत्पलैर्वीर्यैश्चैवैः॥ सहस्रमानं प्रतियुक्तस्यात्तृतीयावृत्तिः सस्यकुला
कुलाच्च॥ प्रियंगुपुष्पां मालत्मीनीलोत्पलं रक्तोत्पलं अयमर्थः। प्रियंगुपुष्पैः। मधुरसिक्तैर्वीनीलोत्पलैस्त्रिमधुरसिक्तै
र्वीर्यैर्वीर्यैः सहस्रसंख्यं योजुहोति तस्य भूमिः पशुवती च सस्यादिसमृद्धि मती च जायते। प्रयोगांतरं। पिंजरां पृथुल
शालि मंजरी योजुहोति मधुरत्रयोक्षितां। नित्यशः शतमयास्यमंडलात् हस्तमाभवति विस्तृता महीं। शालि मंजरी नीवार
मंजरी रक्तकल प्राकाणत्॥ अयमर्थः॥ स्वर्णवर्णां स्थूलां च शालि मंजरीं त्रिमधुरसिक्तां नित्यशः शतसंख्यं योजुहोति
एवं मंडले कृते तेन भूमिर्लभ्यते॥ प्रयोगांतरं॥ शृंगोस्तु वारे निजसाध्य भूमौ विलोलितां भः परिपक्व मंधः॥ पयो घृताक्तं
जुहुयात् सहस्रं दुग्धेन वा तेन दिनावतारे षण्मासादनु शृंगुवारमेष होमः संपन्नान्समुपनयने क्षरा प्रदेशान् पुत्रा
न्वापशु महिषेष्ट पुष्टजुष्टामिष्टामप्यनुदिनमिदिरा समग्रां॥ अयमर्थः॥ शुक्रवारे तस्य साध्य क्षेत्रस्य मृदं गृहीत्वा
तांजले विलो ज्यते न जलेन हविः परिपक्व पुनः क्षीर घृताभ्यां सिक्तेन तेन हविषा सहस्रसंख्यं सुदय काले जुहुयात्
अथवा तामेव साध्य भूमिस्थां मृदक्षीर विलो ज्यते न शुक्रवारे उदय काले सहस्रसंख्यं जुहुयात्। एवं षण्मासं प्रति शुक्र

वासरे योजुहुयात् सस्यसाध्यभूमिः सकलर्द्धि संपन्ना जायते । पुनर्महिषीदिरा दयश्च जायते । अथ धरणी मंत्र प्रसं
गात् । धरणी यन्त्र मपि मंत्र सारोक्त मंत्र योग्यता वशास्त्रिख्यते मध्ये तारं वसुपुरयुगा श्रीस्यो कोलबीजं पत्रे षष्ठ
स्वपि गुणमितान् मंत्रवर्णान् क्रमेण । आवेष्ट्यार्णैः किटिमनुभवैर्मातृकार्णैश्च यन्त्रं भूगेहसं वितरति धरास्वर्णधाम्यादि
वृद्धिं । अस्यार्थः । प्रथममष्टकोणद्वयं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवससाध्यं विलिख्य अष्टकोणद्वये पि वाराहबीजं हूमिति वि
लिख्य तद्द्विहिरष्टपत्रं पञ्च विलिख्य तेषु धरणी मंत्रवर्णानि पृशः शिशो विलिखेत् । ॐ ह्रीं ग्लौं नमो भगवत्यै । धरणी
धरे धरे स्वाहां ग्लौं ह्रीं इति धरणी मंत्रश्चतुर्विंशत्यक्षरः । पुनस्तद्द्विर्वृत्तद्वयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते उपरि द्वाविंशत्य
टले वक्ष्यमाण वाराहमंत्रेण वेष्टयेत् द्वितीये वृत्ते मातृकावर्णैः संवेष्ट्य तद्द्विहिरष्टपत्रं विलिखेदिति ॥ अथ त्वरि
ताविधानमुच्यते ॥ अर्जुनऋषिः । विराट् छंदः । त्वरिता पार्वती देवता । हुं बीजं ह्रीं शक्तिः खेचहत् वक्षेश्वरः
छेक्षः शिखा सस्त्रीकवचं स्त्रीं हुं नेत्रं --- सुक्षेत्रम् ॥ ध्यानं ॥ श्यामस्तनुमरुणे पंकजचरणतलां वृष
लनागमजीरां ॥ पर्णांशुकपरिधानां वैश्या हि द्वंद्वमेव खला कलितां ॥ तनुमध्यलतां पृथुक्तस्तनबुगलां क
रेपिराजदभयवरां ॥ शिखिबिम्बनालबलबां गुजाफलगुणितभूषणारुणितां ॥ नृपकणकेयूरां तां गलविलसत्वि

धरणी :

प्र.सं.
१७६

विधमणि युतामरणं। द्विजनाग युगल कुंडल मंडित गुंडद्वयी मुकुटशोभां। शोणतराधर पल्लवविद्रुममणिभा
सुरां प्रसन्नां च। पूर्णशशिबिंब वदन मरुणाय तलोचन त्रयी तलिनां। कुंचितकुंतल विकसन्मुकुटा घटिताहि वै
रिपिच्छयुताः। कौशती वनकुसुमोज्ज्वला मयूरात्तपत्रकेतनिकां। सुरुचिरसिंहासनगां विभ्रमसमुदायमंदिरां
तरुणीं। ॐ ह्रीं हूं से च छे क्षः स्त्रीं हूं क्षे ह्रीं फट् इति मंत्रः। क्षे लग्नहादि हरण प्रधानोयं मंत्रः। कालीकाशलद्वजां मि
गुह्येषु च जानुजंघयोः पादयोश्च देहं न्यासकुर्यात्। मंत्रेण व्यापकं समस्तेन एकलिंगादिषु स्थानादिषु शक्तिमार्गेषु
लक्षजपः। त्रिमधुरसिताभिः बिल्वसमिद्धिर्दशांशं जुहुयात्॥ पुरश्चरण होमः॥ अथ पूजा। अष्टहरिविधृतसिंहासने स
मावाह्य सरसिजे देवीं पूजयेत्। जयायै विजयायै अजितायै अपराजितायै नित्यायै विलासिन्यै दोग्ध्र्यै अघोरायै मंग
लायै एताः पीठनवशक्तयः ॐ कञ्चनखदंष्ट्रायुधाय महासिंहाय हूं फट् नयः। श्रीखेचर्यै नमः तंत्ररत्ने। क्षंहूं कञ्जदे
हं घुरुरहिं गुलरगर्जं हूं क्षं पंचाननासनम इति वा इत्यादि अन्नावाह्यांगैः पूर्वादिदलेषु षड्रसमर्चयेत्। अ
वशिष्टद्वये त्रणीतायै गायत्र्यै इति पूजयेत्। श्रीं हुं कारायै। श्रीं खेचर्यै नमः श्रीं चंडायै श्रीं छेदिन्यै नमः ॐ क्षे
पिण्यै नमः श्रीं स्त्रियै नमः श्रीं हुं कार्यै नमः श्रीं क्षेमकारिकायै नमः इति दलमध्योदलाग्रे भैरवां कस्यां मातृसं

रामः
१७६

पूज्य तद्वहिः स्त्रीरूपैः श्रीवीजाद्यैः इन्द्रादिभिर्वज्रादिभिः दलाग्रेषु फट्कार्येनमः। इत्यग्रेतद्वाह्ये। शरायै शर
 धारिण्यै। इति। जयायै। स्वर्णवेनधरायै। विजयायै। सुवर्णवर्षाधरायै। इति द्वारस्योभयपार्श्वे तत्पुरतः प्रेतासने
 कृष्णायवर्वरकेशाय। लकुटधराय। किंकराय। रक्षरक्षत्वरिताहास्तिरोभवहुंफट् इति। विशेषणनयमपि किंकर
 रस्यैवविशेषणं इति। तद्वहिः ॐ ध्यानेनमः ॐ विधानेनमः अरुणेश्चंदनकुसुमैः समर्चयेद्देवीं। मंत्रदेवप्रकाशिका
 यं। क्रों ह्रों श्रीं ह्रं भ्रूं ॐ ऐं ह्रं ह्रों ॐ ह्रों हुं रेख खेसः स्त्री हुं लं ह्रों कट् विंशाक्षरोप्युक्तः। अस्यापि सर्वदा दशाक्षरावत् अथ
 प्रयोगः। योनिकुंडस्यांतः प्रकल्प्य तत्रानलं समाधाय संपूज्य पूर्वविधिना जुहुयात्। सर्वार्थसिद्धये मंत्रः। योनिरिति मु
 वनेशी। इक्ष्वाकलैः समृद्धौ। दुर्वाभिस्त्वायुषे श्रिये धान्यैः। धान्यावयवैः। पुष्पैः। गोधूमैर्ऋद्धयेतिलैर्जुहुयात्। ॐ
 वृभिः सर्णास्यैराजीभिः शत्रुशांसे पैक्षतकैः। अक्षप्रसिध्यै। बकुलैः कीर्त्तयेत्कुंदैर्महोदयाय तथा। अरुणात्यलैश्च पु
 ष्यै मधूकै रिएसिद्धये शोकैः। पुष्पैः। पुत्राद्यै पाटलजैः स्त्रीसिध्यै निर्वर्जैश्च विदित्यै। पुष्पैरा नीलोत्पलकैश्च पद्म
 जैः कनकरिद्धये पद्मैः। सहकिंशुकैश्च सर्वोपद्रवशांसे च मल्लिकापुष्पैर्जगदृश्याय प्रबुद्धकर्मलौ भवश्याय। जंबू
 फलै रिएधमय आमोर्दीर्घायुषे। बकुलपत्रैः शत्रुघाटनं शाखली पत्रैः सपत्ननाशाय। नाभैः शत्रोर्मर्कत्वायाक्षै रु

प्र सं
१५०

मक्तत्वाय साधको जुहुयात् । हुतसंख्या साहस्री त्रिल्लियुता चापुती भवति । यावत्संख्यो होमस्तावज्जप्यश्च सं
त्रिणो मंत्रः । इक्षु शलं सखंडशर्करैर्गोधूमं । कोतुंवै । जंबू । नाबल् । राजिकडुरा । अक्षतं बकुलं । बिरिल्ल ।
कुंद कुरुकति । अरुणोत्पलांशौ दंदा मरैप्प । मधुकं पिलुष्यै अशोकं अशोकपु पाटलं । पादरिपू । तत्समिच्च ।
इत्यर्थः । निव । वेवु । नीलोत्पलं । कनैतल । पू । चपकं । चंपकयू । तत्समिच्च । इत्यर्थः । किंशुकपुष्पैः । पत्रैश्च श्रद्धां
मपि सर्वोपद्रव शोथै जुहुयात् किंशुकैरेतैर्द्रव्यैस्तत्फलं वा वात्यै त्रिसहस्रं वा अयुतमेव वा जुहुयात् । तदनंतरं ता
वत्प्रजयेच्च । प्रयोगान्तरं । मनुमंत्रितैश्च वारिमिरासे कक्षेः शान्तिं कृद्भवति । तज्जप्तयष्टिघाते मंत्रितचुलुकोदका
दतिश्च तथा । तत्कर्णरंध्रजपात्सद्यो नस्य विषग्रहादिरुजः । चुलुकोदकं हस्तपरिमाणं जलं । अनेन स्मरिता
मंत्रेण जप्तेर्जलैः सेचनं वा एतन्मंत्रजप्तया यस्या ताडनं वा । एतन्मंत्रजप्तचुलुकोदकसेचनं वा । एतन्मंत्रे
ण कर्णरंध्रजपं वा कुर्यात् । विषग्रहादयो विनश्येति । ग्रहादयो दुर्देवता विशेषाः । एतन्मंत्रस्थापनमपि विषग्रहादि
शान्तिं कृद्भवति । अथास्य यंत्रविधानमुच्यते ॥ आख्यां मध्ये सतारे मनुमर्यशतसंयुक्तविंशत्यष्टेषु प्रादक्षिण्येन सर्वा
दिक् मनुविलिखेत् ॥ द्वादशावृत्ति मंत्री । विंशद्वंष्ट्रिभूला कलितविरचितं यंत्रमेतत्सजसंबद्धं क्षेपग्रहाति

रामः
१५०

हरति विजयलक्ष्मी प्रदं कीर्तिदं च । अस्यार्थः । प्रथमं पूर्व पश्चिम तः षड्रेखाविलेख्या पुनर्दक्षिणोत्तरवर्तिनोः प्राग-
 पेक्षुदक्षिणोत्तरतः षट् रेखाविलेख्याः पुनरपितयोरेव यस्मिन्माग्रेष्वपि दक्षिणोत्तरतः षड्रेखाविलेख्याः एवं विलिखित-
 ते एकैकस्मिन्कोणे पञ्चविंशति कोष्ठानि जायन्ते एकैकस्मिन् दिशि पञ्चपञ्चकोष्ठानि च जायन्ते तेः सर्वैः संभूयं मध्यकोष्ठ-
 मृतेविंशत्युत्तरशतकोष्ठानि जायन्ते तेषु कोष्ठेषु ईशानांत्यकोष्ठमारभ्य दक्षिणाम्नांत्यकोष्ठपर्यंतं हं खेत्यादित्वा-
 रिता मंत्रस्यैकैकाक्षराविलिखितं पुनः ततएव तच्छेषकोष्ठमारभ्य पश्चिम आगत्य नैर्ऋत्यांत्यकोष्ठपर्यंतं विलिखेत् मंत्रवर्ण-
 न् एवं प्रादक्षिण्येन मंत्रप्रत्यावृत्त्या सर्वकोष्ठेषु विलिखेत् । एवमावर्त्तं सति मंत्रस्य द्वादशवारमावृत्तिर्भवति मध्यकोष्ठे
 प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादि विलिखेत् । पुनरेखाग्रेषु संभूयाश्चत्वारिंशच्छ्रुत्वानि विलिखेत् । एवं विलि-
 ख्य जप्त्वा धृते उक्तफलं भवति । अथास्यैव मंत्रस्य तिग्रहचक्रविधानमुच्यते ॥ अस्या मध्यगतानले लिखतु दिक्पंक्तिं
 विष्टरसुः सः हूं हूं हूं हूं करणादिषष्टिपदकेशोवादि कालीमनुं । नैर्ऋत्यादि तथा क्रमाद्येव वृत्तं बाह्येन लैरावृत्तं प्रोक्तं
 तिग्रहचक्रमंतकपुरप्राप्तिप्रदं वैरिणां । अस्यार्थः । प्रथमं दक्षिणोत्तरतः पंचरेखाविलिख्य पुनस्तत्पश्चिमे दक्षिणोत्तरतः
 पंचरेखा अलिखेत् । पुनस्तयोर्दक्षिणाग्रेषु पूर्वपश्चिमतः पंचरेखाविलिख्य पुनस्तयोरुत्तराग्रेषु पश्चिमतः पंचरेखाविलि-

प्र.सं.
१५१

खेत्। एवविलिखिते मध्यखंड मृते अशीति कोष्ठानि जायंते। तत्र मध्य खंडे अग्निबीज विलिख्य तमध्ये साध्याक्षं विलिखेत् ॥
पुनश्चतुष्पष्टिखंड चतुष्टयेषु इंक्षं च इंक्षं इत्येतान् एकैकस्यां दिशि चतुर्ष्वखंडेषु सर्वे न्यो वा ह्यत आरभ्यांतरं ताः
क्रमेण विलिखेत्। एवमेव चतुर्दिक्ष्वखंड चतुष्टयेषु पिविलिख्य पुनरन्येषु कोणो द्वितेषु चतुः षष्टिखंडेषु ईशांत्यकोष्ठं मा-
भ्यजानेयांत्यकोष्ठं पर्यंतं कालीमंत्रस्याक्षरान्विलिखेत्। अवशिष्टाक्षरान् पुनरपि तदधस्त्य कोष्ठेषु तथैव विलिख्यात्।
पुनर्नैर्ऋत्यांत्यकोष्ठं तमारभ्य वायव्यांत्यकोष्ठं पर्यंतं तानेव कालीमंत्रस्याक्षरान् विलिखेत्। तत्राप्यवशिष्टाक्षरान्
तदधस्तात्कोष्ठेषु तथैव विलिख्यात्। पुनश्चतुष्पष्टिखंडेषु कालीमंत्रस्य ये वर्णालिखितास्ते सर्वे पिक्रमेण यममंत्रस्यै-
कैकवर्णं बीजाभवेयुः पुनरपि तद्वाह्ये अग्निबीज बीजाश्च भवेयुः। पुनरपि तद्वाह्ये वायुबीज बीजाश्च भवेयुः पुरुष-
मुद्दिश्य चेत्। एवं त्रियमुद्दिश्य चेत्। कालिमंत्रस्य स्थाने यममंत्रं विलिख्य कालीमंत्रेण वेष्टयेत्। अयंतु व्याख्या नोक्त-
मार्गं युतश्चतुष्पष्टिखंडात् बहिर्वृत्तत्रयं विलिख्य पूर्ववृत्ते यममंत्रवर्णं वेष्टयेत्। द्वितीये वृत्ते अग्निबीजावृत्त्या वेष्टयेत्।
तृतीये वृत्ते वायुबीजावृत्त्या वेष्टयेत्। रं इत्यग्निबीजं यं इति वायुबीजं। कालीमंत्र उच्यते। कालीमारमाली कारली नमो
क्षक्षमो नली मामो देततदे मो मारक्षतत्व तुतक्षराइति। यममंत्रः पुनरस्य निग्रहचक्रस्य लेखनद्रव्यं च लेख्य पट्टविशेष-
कालीनम्। यथा यददक्षः नाय माद नोदद नोद मा। कामो भूरिभूनाकावटरीलतरी।

सा

राम

१५१

उदङ्गति।१

श्व लेखन साधनं बोध्यते । बृह्निर्विष्णिं वनिर्यासकलविषमती मिः सीसपट्टे शुके वा शावे पाषाणके वा विलिखतु
 मतिमान् काकपक्षेण यंत्रं । इति बृह्निर्विडिति बृह्निश्चित्रकः तस्य विद् भस्मतेन लिप्या घ्नन् नित्यं निप्रायः । निचं प्राप्ति
 र्वा सं । विषमिति ग्रहधूमवृह्निस्त्रणलवणोषणहेमवारिभिर्मिलितं विषमिति भीषणमुक्तमित्यहितं निग्रहेषु नृणां
 मिति हेमवारि आरक्तधत्तूररसः हृषूमं । तूरजं । वनस्त्रणं । उषणं । त्रिकर्दुकपक्षः । काकस्य पक्ष एव । एवं विलिख्य त्वरि
 ता काली मंत्रो जप्त्वा स्थापयेत् । स्थापनप्रदेश उच्यते । बल्मीके च त्वरे वा क्षतं रुचि वरे वा निदध्य दशतिमृत्युं प्राप्नोति भू
 यादवपवविकलो व्याधितः पातितो वा । क्षतरुरिति भल्लातको वा स्तनपिलुह तवृक्षो बल्मीकं । चतुस्त्रं चतुष्पथः । अरौ
 वमंत्रस्य निग्रहचक्रांतरमुच्यते । चक्रे वाष्टाष्टपदे कालीं शिवयानुधानखंडाद्यं समदहनं निलवीतं विलिख्य विषदं डि
 मर्कटीलितं । जप्ततद्योमुखमेतद्यंत्रं तु देशे विनिक्षिपेन्मंत्रोत्तरुच्चमखिलं दिनशः सर्वात्मनानवति । अस्यार्थः
 प्रथमं पूर्वमग्निमतो नवरेखा विलिख्य पुनस्तदुपरि दक्षिणे उत्तरतश्च नवरेखा विलिख्य । एवं विलिख्य चतुःषष्टिके
 शानि जायंते । तेषु कोष्ठेषु ईशानादिकोष्ठमारभ्य दक्षिणतः क्रमेण पूर्वोक्तं यंत्रवदेव काली मंत्रस्य अक्षराणि विलि
 ख्यात् । पुनर्नैर्ऋत्यां त्यकोष्ठमारभ्य वायव्यां त्यकोष्ठपर्यंतं क्रमेण पूर्वोक्तं यंत्रवदेव काली मंत्रस्याक्षरान् विलिख्यात्

उनर्बहिर्वृत्तनयविलिख्य पूर्ववृत्ते यममंत्राक्षरे वैष्ठयेत्। द्वितीये अपि बीजे रावृत्त्या वैष्ठयेत्।

प्र.सं.
१५२

पुनः पूर्वोक्त यंत्र वदेव चतुःषष्टि कोष्ठगतान् अक्षरान् यममंत्राक्षरे श्वाग्नि बीजेन वायु बीजेन चक्रमेण वैष्ठयेत्।
तृतीये वायु बीजे रावृत्त्या वैष्ठयेत्। पुनर्विशेषेण दंडिना मर्कटिना च मपीलेपनं कुर्यात्। विषमिति पूर्वोक्तं। दंडीति
ब्रह्मदंडी। चिरुते क्षुमर्कटी क्षुपिक चरसं। पुनस्त्वरितामंत्रचयः। मकाली मंत्रौ च जप्त्वा अश्वो मुखेन यंत्रं यंत्रस्थाप
येत्। तत्र उक्तफलं भवति ॥ अथास्यैव स्वरितामंत्रस्यानुग्रहचक्रमुच्यते ॥ खंडेष्टे काशीति युमध्ये दुकसाध्यं जप्त्वा
पूर्वदिकस्य चतुष्पंक्तिषु शैखं विलिख्यात्। लक्ष्मीशिष्टचतुःषष्टिषु विद्वानी शाष्टं मूल्यादिच बाह्ये स्वरितास्यं। दिक्
संस्थामस्त्रपदापिव षंडो तां मेदोमालावेष्टितविंबं घटवीतं पःस्थं तत् पंकजराजद्वन्द्वोत्तमोक्तं चक्रमस्य गथानुग्रह
संज्ञं। अस्यार्थः। प्रथमं पूर्वपश्चिमतः पंचरेखा विलिख्य पुनस्तदुत्तरतश्च पूर्वपश्चिमतः पंचरेखा विलिखेत्। पुनस्ततोर्द
क्षिणोत्तरवर्तिनोः पूर्वाग्रेषु दक्षिणोत्तरतः पंचरेखा विलिख्य पुनरपितयोरेव पश्चिमाग्रेषु पंचरेखा विलिखेत्। एवमि
लिखेत् एकाशीति कोष्ठानि जायंते। तेषु मध्यमकोष्ठे चंद्रविंबं ठकारं विलिख्य तस्मिन् साध्यनामयंत्रं न्यायादीन्
विलिखेत् ॥ चतुर्दिकसंस्थेषु च चतुष्कोष्ठेषु बाह्यकोष्ठादारभ्यां ततः। क्रमेण जुंस्तः व षट् इत्येव तत् वर्णचतुष्टयमपि
एकैकस्मिन् कोष्ठे विलिखेत् एवं चतुर्दिकस्यैव चतुःषष्टिषु कोष्ठेषु विलिखेत्। पुनरीशानां त्यकोष्ठमारभ्य दक्षिणत आगत्य मध्य

ताम-

राम-

१५२

कोष्ठं वर्जयित्वा आग्नेयां त्यक्तोष्ठपर्यंतं लक्ष्मीमंत्रस्ववर्णान् विलिखेत् । अवशिष्टान् वर्णान् अधस्तात् कोष्ठेषु
 पूर्ववदेव क्रमेण विलिखेत् । पुनर्नैर्ऋत्यां त्यक्तोष्ठमारभ्योत्तरत आगत्य तत्रापि मध्यकोष्ठं वर्जयित्वा वायव्यां तकोष्ठपर्यं
 तं क्रमेण तस्यैव लक्ष्मीमंत्रस्यैकेकवर्णान् लिखेत् तत्रापि तदधस्तात् कोष्ठेषु पूर्ववदेव क्रमेणावशिष्टान् वर्णान् विलिखे
 त् । पुनरेकाशीतिखंडयुक्तमंडस्थबहिः एकैकस्यामपि दिशित्वरितामंत्रसर्वं विलिख्यात् । तत्र त्वरितामंत्रम्यां याक्षरफ
 ट् पदस्थाने वषट् इत्येवं संयोज्य विलिखेत् पुनस्तद्विर्वृतं विलिख्य तस्मिन्नेदोमालां वं वं इत्येमांलाकारेणान्योन्यसं
 बद्धं विलिखेत् । पुनरेतन्मंडलं घटस्थं यथा भवेत् तथा घटाकृत्या वेष्टयेत्तस्य घटः पद्मस्यो यथा भवेत् । तथा तदधः पं
 कजं विलिखेत् । लक्ष्मीमंत्र उच्यते । श्री सा मा या या मा दि सा श्री सा नो पा शे शे या नो सा । मा या ली ला लाली या मा या शे
 लाली ली ला शे या । इति लक्ष्मीमनुः । पुनर्लेखनद्रव्यंचलेख्य पट्टविशेषश्च लेखनीविशेषश्च फलंचोच्यते । लाक्षा
 मिः कुंकुमैर्वा विलिखतु धवला वां शुके स्वर्णपट्टे लेखिन्या स्वर्णमय्या दृढमपि गुलिकौकससंधारयेद्यः । कृत्याभ्यो
 मृत्युतो वा ग्रहविषदुरितेभ्यो विमुक्तः सधन्यो जीवेत्स्वेऽपुनर्योनैरपिरिभित्तमक्षसंपदादीर्घकालं धवलां शुक्
 धवलपटं लाक्षौ अलक्तकं शं वंजुरसं । अंशुके चेत् लाक्षी रसेन कुंकुमैर्वा स्वर्णपट्टे चेत् स्वर्णलेखन्यापि लिखेद्दि
 पुनर्घटवदने यथा नैकमज्ञाद्वेत् । तथा घटवदनेपि ऊर्ध्वमुखं पंकजं विलिखेत् । ५

प्रसं-

१५३

का

त्यभिप्रायः। एवं विलिख्य त्वरिता लक्ष्मी मंत्रो जप्त्वा चतुर्नवेन उक्तफलं भवति॥ अथास्यैव त्वरिता मंत्रस्यानुग्रहः।
 क्रान्तरमुच्यते। चतुषष्ट्यं शैर्वाक्रमवदेव यलक्ष्मीमनुमसुं शिवाद्यैर्नैर्ऋत्यादिकमपि चतुर्णामृतकृतां बहिः स्व
 पट्टे कर्णविहिते पूर्वविधिना लिखित्वा जप्त्वा निक्षिपेत्तु हितधीर्यं न विदिदं चक्रमनुग्रहसंज्ञं मंत्रीदेशेन संपदो
 विरतं। शुभतरफलदायिन्यो भवन्ति। सत्यर्द्धिकालवृत्त्याद्याः। अस्यार्थः। प्रथमं पूर्वपश्चिमं तेन वरेखा विलिखेत्
 पुनस्तदुपरि दक्षिणोत्तरतश्च न वरेखा विलिखेत्। एवं विलिखिते चतुषष्टिकोष्ठानि जायन्ते। ईशानेत्यकोष्ठमार
 भ्यदक्षिणत आगत्य आग्नेयांतकोष्ठपर्यंतं क्रमेण रमापनोः एकैकाक्षराण्यविलिखेत्। अवशिष्टाक्षराण्यतदधस्तात्
 कोष्ठेषु पूर्ववदेव क्रमेण विलिखेत्। पुनरपि नैर्ऋत्यांतकोष्ठमारभ्य उत्तरत आगत्य वायव्यांतकोष्ठपर्यंतं लक्ष्मी
 मंत्रस्य एकैकाक्षराणि विलिखेत्। तत्राप्यवशिष्टाक्षराणि तदधस्तात् कोष्ठेषु पूर्ववदेव क्रमेण विलिखेत्। पुनरपि
 वृत्तद्वयं विलिख्य पूर्ववृत्ते त्वरिता मंत्रेण वेष्टयेत्। द्वितीये वृत्ते अमृतबीजेन वेष्टयेत्। तृतीये वृत्ते लक्ष्मी मंत्र
 स्य पूर्वोक्त मंत्रविधाने उक्तः। एवं कनकपट्टे स्वर्णादिलेखित्वा त्वरिता लक्ष्मी मंत्रो जप्त्वा स्थोपिते उक्तफ
 लं भवति। अथ त्वरिता मंत्रांतरमुच्यते। हुंकारे साध्यसंज्ञां विलिख्य तु तदधो कार्णिकायां च शिष्टानक्षोवर्णान्। द

राम
१५३

लेषारचयतु रमायां निशेवेष्टयौत । कुंभस्थं यन्त्रमेतत् सरसिजपुटितं सर्वरक्षाप्रसिध्यै क्लृप्तं सर्वोपसर्गाप्रश-
 मनफलदं श्रीकरं वक्ष्यकारि । अस्यार्थः । अष्टपत्रपञ्चविलिख्यतत्कर्णिकायां हुं इत्येतत् विलिख्य तन्मध्ये साध्यना-
 मादियन्त्रन्यायाविलिखेत् पुनरष्टदलेषु स्वेच्छेत्यादिमन्त्राक्षरान् भुवनेशीं विना अष्टौ वर्णानेकेकं विलिखेत् । पुन-
 स्तद्वह्निःहरमायां भुवनेशीं यन्त्रावेष्टयेत् न विलिख्य तस्या एव भुवने श्याः ईंकारेण तामेव भुवनेशीं त्रिंशद्वेष्टयेत् पुनरेतद्यं-
 त्रं कुंभस्यांतस्पर्शं भवेत् तथा कुंभाकृतिं विलिखेत् । पुनः सकुंभः पथा सरसिजपुटितो भवेत् । तथा सरसिजरूपां वि-
 लिखेत् । एवं विलिख्य त्वरिता मन्त्रं जप्त्वा धृते उक्तफलं भवति । इतित्वरिताविधानं समाप्तं । अथ वज्रप्रस्तारिणा वि-
 धानमुच्यते ॥ अंगिरोऋषिः त्रिष्टुप् छंदः वज्रप्रस्तारिणी देवता लिखेद्वात् । ऐं शिरः क्रौं शिखा नित्यकवचं मदन-
 त्रं द्रवे अस्त्रं ॥ ध्यानं ॥ इंदुकलाकलितोज्ज्वलमैलिमरमदाकुलिनागसुगनेना शोणितसिंधुतरंगितयोतध्ये-
 तितभानुदत्त्वांबुजसंस्था दोर्धृतदाडिमसायकयाशांकुशपाशकपालसमेता क्षीणादुकूलं बिलेपनमात्या शोण-
 तद्रामवतोवतुदेवी — — — ऐं क्रौं नित्यमद — — इति मन्त्रः ऐश्वर्यप्रधानोयं मन्त्रः । स्मृत्वामित्यां देवीं मेव प्रजपे-
 न्मनुं शतसहस्रं । असुतजुहुयादत्तेन पतरुसमिधा धृतेन वा सिध्यो नृपतिरूजाजवृक्षः । वर्णो लक्षं जप्त्वा नृपतरु-

प्र.सं. १५४ निक्षिर्वा आज्येन दशंशं पुरश्चरण होमः इत्यर्थः ॥ अथ पूजा विधिः ॥ अष्टदलपत्रे पीठे । जयाये । विजयाये । अं-
 जिताये । अपराजिताये । नित्याये । विलासित्यै । दोग्ध्यै । अचोराये । मंगलाये । इति शाक्तं पीठं संपूज्य तस्मिन् वज्रप्र-
 स्तारिणां मंत्रदेवतां नित्यां देवीं समावाह्य समर्चयेत् । अंगैः प्रथमावृत्तिः । हृल्लेखाये । क्लेदित्यै । नंदाये । क्षोभित्यै
 मदनतुराये । निरंजनाये । रागवत्यै । क्लिन्नाये । मदनावत्यै । मेखलाये । द्वाविण्यै । स्मरवेगवत्यै इति द्वादशपत्रेषु द्वि-
 तीयावृत्तिः । मातृभिस्तृतीयावृत्तिः । लोके शैश्वतुर्थी । इतीरिता लोकहिताय वज्रप्रस्तारिणी मंदिरा मंदिरायाः । या
 सर्वनारी नरराजवर्गसंमोहिनी मोहनवाणभूता ॥ इति वज्रप्रस्तारिणी विधानं समाप्तं ॥ अथ नित्यक्लिन्नाविधा-
 नमुच्यते । संमोहनऋषिः तृष्टुषु छंदः । नित्यक्लिन्ना देवता । ह्रीं ह्रत् । नित्यशिरः । क्लिन्ने शिखा मदकवचं द्रवेनेत्रं
 स्वाहा अस्त्रं । ध्यानं । रक्तारक्तं शुक्लकुसुमाविलिपादिकासंदुमौलिः स्विद्यद्भक्तामवृवशसमाबर्तितनीक्षणाच-
 दीर्घत्पाशंकुशयुतकपालानया पद्मसंस्था देवी या यार्दमितफलदानित्यशः पार्वती वः । ह्रीं नित्यक्लिन्ने मदद्रवे
 स्वाहा इति मंत्रं । लक्षं जपेत् । मधूकपुष्पेल्लिमधुरसिक्तैर्वाहविषवीं अयुतं जुहुयात् । पुरश्चरणार्थं मधूकं मधूक-
 पुष्पं । अथ पूजाः । अष्टदलपत्रे पीठे वज्रप्रस्तारिणी विधानोक्ताभिर्नविशक्तिभिः पीठं संपूज्य तस्मिन्नावाह्य नित्यक्लिन्नां

रामः
१५४

देवी पूजयेत् । अंगैः प्रथमा वृत्तिः । नित्यार्यै । निरंजनायै । क्लिन्नायै । क्लेदिन्यै । मदनतुरायै । मदद्रवायै । द्राविण्यै । द्राविणायै ।
 इति द्वितीया वृत्तिः । लोकेशैस्त्वतीया वृत्तिः । अथ प्रयोगः । प्रजयेत्प्रमदा विचिंत्य यां वाशयनस्यो मनु वित्सहस्तमानं । निशिमार
 शिली सुखाहता सानचिरात्सामदविह्वला समेति । नित्याभिः सदशतरानसंति लोके लक्ष्मीदाजगदतुरंजनः श्वसंताः । इति मे
 व प्रसंगात्संल्लिखिता ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणं द्विविचिते द्वादशः पटलः ॥ अथ मूलदुर्गाविधानमुच्यते ॥ श्रीनार
 दऋषिः । गायत्री छंदः । मूलदुर्गादेवता । हुं बीजं । ह्रीं शक्तिः । ॐ ह्रीं दुर्गायै ह्रां ह्रत् । ॐ ह्रीं दुर्गायै ह्रीं शिरः । इत्याह्यं
 गानि । ध्यानं । शंखचिन्तापशर्मिन्करां त्रिनेत्रां निलोतरं शुक्लया विलसात्किरीटां । सिंहस्थितां ससुरसिद्धनतां च
 दुर्गां दूर्वाभिः । दुरितवर्गहरां नमानि । ॐ ह्रीं दुर्गायै नमः । इति मंत्रः । अष्टलक्षं जपेत् । सर्पिः तिलैः नक्षीरपायसे
 न वामचुरा पुनैः स्तिलैर्वा अष्टसहस्रं जुहुयात् । पुरश्चरणहोमः । रक्षाप्रधानो यमं नमः । अथ पूजा अष्टपत्रकर्णिका
 कायां भुवने शीतलेषु दुर्गाष्टाक्षरं विलिख्य बहिर्नीतृकायां संवेष्ट्या चतुरस्रकोणेषु नृसिंहबीजं विलिखेत् । अस्मिन्
 उल्लस्तेन वशक्तिभिर्यजेत् । इति विवरणे प्रोक्तं । आं प्रभायै । इं मायायै । उं जयायै । ऐं सूक्ष्मायै । ऐं विशुद्धायै । ॐ नंदिन्यै
 ॐ तु प्रभायै । अं विजयायै । अः सर्वसिद्धिदायै । इति नवशक्तिभिः । अष्टदलेषु कर्णिकायां वसुमन्मर्च्य पुनस्तत्कर्णिका मध्ये

प्र.स.
१५५

ॐ वज्र नखायै युधाय महासिंहाय हुंफट् नमः । इति एकोनविंशेति वर्णं संभ्रां इति समर्चयेत् । एवं पीठ कल्पनां
तस्मिन्नावाह्य समर्चयेत् । ॐ गैः प्रथमा वृत्तिः । जंजयायै । विंविजयायै । कींकीर्त्यै । प्रीं प्रीत्यै । प्रं प्रभायै । श्रं श्रद्धायै ।
मं मेधायै । श्रुं श्रुत्यै । इति द्वितीया वृत्तिः । चक्राय शंखाय । गदायै । खड्गायै । पाशाय । शशाय । धनुषे । इति तृती-
या वृत्तिः । लोकपालीश्वरतुर्षी । तदा युधैः पंचमी । अथ प्रयोगः । विधाय विधिना नेत्र कलशं वामिषे चयेत् । यमसौमृतवेता-
लपिशः वाद्यैर्विपुज्यते । अयमर्थः । अनेन पूजाविधिकाथोदकादिभिः कलशं संपूज्य समभिषिंचयेत् । भूतवेतालादि-
शांतिः । प्रयोगांतरं । यमुनाविधिना कृताभिषेकाललना पुन नवाधुयादिनी तं प्रयोगांतरं । हवनातिलसर्वपैः सह स्तंदि-
तयैराशु भवेच्च गर्भरक्षा । तिलसर्वपैः पृथगेकैकं सह स्तंजुहुयात् । इत्यभिप्रायः । अथ दुर्गा मंत्रप्रसंगात् । शारदातिलो-
कोक्तमहिषमर्दिनी मंत्रोपलिलिख्यते । नारदऋषिः । गायत्री छंदः । महा महिषमर्दिनी दुर्गा देवता महिषहिंसे हुंफट् स्वाहा
हत् महिषशंसि हिंसे हुंफट् शिरः महिषं भीषभीषयु हुंफट् स्वाहा । महिषं हने हनदे वि हुंफट् कवचं । महिषं निषू-
दति हुंफट् अस्त्रं । ध्यानं । गारुडोपलसन्निभां नणिमौक्ति कुंडलमंडितां नौनिभाल विलोचनां पनकुंतलां महिषोत्तमां ग-
निषेदुषीं चक्रशंखकपाणखेटकबाणकार्मुकशूलकांतर्जनीं मयि दिभ्यतीं निजबाहुभिः शशि शेख - महिषमर्दिनी स्वाहा ।

राम
१५५

इत्यष्टाहरोमन्त्रः। अष्टलक्षं जपः। तिलैरष्टसहस्रं जुहुयात्। अथ पूजा। पूर्वोक्तमूलदुर्गापीठसमावाह्यसमर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। अंदुर्गायै। इंदरसूर्तिन्यै। उं आर्यायै। एंकनकप्रभायै। ऐंकृतिकायै। ॐ अभयप्रदायै। ओं कन्यायै। जः स्वरूपिण्यै। एवं द्वितीयावृत्तिः। यंचक्राय। रं शंखाय। लं खड्गाय। वं खेटाय। शं बाणाय। धं धनुषे। सं शूलाय। हं कपालाय। इति तृतीयावृत्तिः। इंद्रादिभिश्चतुर्थी। वज्रादिभिः पंचमी। अथ प्रयोगः। वश्येति लहोमेन नरानरपतीनवि। सिद्धार्थं जुहुयान्मन्त्रीरोगान्मुच्येत तत्सणात्। पद्मेर्हुत्वा जयेच्छत्रून् पूर्वभिः शान्तिमाप्नुयात्। पालाशकुसुमैः पुष्टिधान्यै धान्यं त्रियं लुमेत्। काकपक्षैः कुंते होमे विद्वेषंतनुते नृणां। मरीचहो मारामरणं रिपुराप्नोति सर्ववा। क्लृप्तादिचोरभूताद्यान् ध्यात्वा देवीं विनाशयेत्। अथ वनदुर्गाविधानमुच्यते। आरण्यकऋषिः। अनुष्टुप् छंदः। वनदुर्गादेवता। हुं बीजं। स्वाहा शक्तिः। उत्तिष्ठ पुरुषि हृत्। किं स्वपि पिशिरः। भयं मे समुपस्थितं शिखा। यदि शक्यमशक्यं वा। कवचं। तन्मे भगवति नेत्रं। शनष स्वाहा। अस्त्रं। ध्यानं। हेमप्रख्यामिंदुखंडान् मौलिं शंखाविष्टामीति हस्तां निनेत्रां। त्रेमाच्छास्त्रापीतवस्त्रां प्रसन्नां देवीं दुर्गां दिव्यरूपं नमामि। इति सात्विकध्यानं। अरिशंखकपाणखेटबाणान्सधनुः शूलककतर्जनीदधाना। महतां महिषोत्तमांगसंस्थानवदूर्वासदृशीश्चित्रेलुदुर्गा। इति राजसं ध्यानं। चक्रदरखड्गखेटकशरकार्मुकशूलसं

प्रस

वि

शुक कपालैः नुष्टि मुसल कुंद नंद कवल प्रगदामिन्दिया ल शक्त्याद्यैः । उच्यद्विकृति भुजा आमाहिष केस जल जल व
 संकाश सिंह स्या वाग्नि निभा पद्म स्या चाप्य मरकत श्यामा । न्या प्रत्व कूपरि धाना सर्वा भरणान्विता त्रिनेत्रा च । अ
 हिकलित नील कुंचित कुंजल विलसत्किरीट कशशिकला सर्पलिवलयनूपुरकां विनिकेयूरहार संभिन्ना
 सुरदिति जाभय भय द्राघेया कात्यायनी प्रयोग विधौ । प्रयोग विधौ रक्षानि ग्रहादवित्यर्थः । इति ताम संध्याने । उत्तिष्ठ
 रुक्मिंस्व विषिभय मे समुपस्थितं । यदि शक्य मशक्यं वा तन्मे भगवति शमय स्वाहा । इति मंत्रः । उपद्रव शांति रक्षा प्रधानोयं
 मंत्रः । पद द्वय संधि गुदांघ्रि आधारे दर पार्श्व हृत् । स्तेनेषु राजेदो । संधि बद्ध नैसा कपोल द्व कर्णेषु कर्णेषु चोर्ध्व स्वेत् । इत्य
 हर न्यासः । चतुर्लक्षं जपः । श्री हितिलाज्य हविर्भिः दृशांशं पुरश्चरण होमः । अथ वन दुर्गा यंत्र कल्पौ तरोक्त मंत्रं लिख्य
 ते । षट्कोणा कर्णिकं पञ्चमष्ट पत्रं सकेसरं । तद्वहिर्द्वादश दले चतुर्विंशदले प्रपन्नः । तद्वहिर्वृत्त युगलं मध्ये
 दुसाध्य संयुतं दावदुर्गा षडंगानि कर्णिकास्य शडभिषु अष्टपत्रेषु विलिखेति मान् महिषादिनी । दलद्वादश
 केशव दौर्ग कस्त्रिंशः । नत्रिंशः । शिष्टं प्रथमं पत्रेषु चतुर्विंशदले पुनः । मा काननोयुग्मं प्रति मंत्रं समा लिखेत् ।
 त्रैलोक्यं प्रति लोमेन तद्वहिः पत्र संधिषु वर्तुले प्रथमे वृत्ते अष्टमूर्तीं प्रविन्य सेत् । द्वितीयोष्टा युधान्ये तद्वर्णं यं

पानि

वर्णः

राम

२५३

लि

ममनुत्तमं। अस्यार्थः। प्रथमं षट् कोणं तदंतः दुंदुं इति लिखेत्। तत्कोणेषु वनदुर्गा षडंगानि। तद्बहिरष्टदलं विलिख्यते
 पुमहिषमर्दिनी स्वाहेति अष्टाक्षराणि लिखेत्। तद्बहिर्द्वादशदलं विलिख्यते पु उति चेत्सा दिवतदुर्गामंत्राक्षराणि त्रिंश
 स्त्रिंशो विलिखेत्। अवशिष्टपूर्वदले विलिखेत्। तद्बहिर्ध्वतुर्विंशतिदलं विलिख्यते पुं भूर्भुवः स्त्विज्वलज्वालामालि
 निसर्वभूतसंहारकारिके वरदे जातवेदसे। ज्वलज्वल प्रज्वल प्रज्वल हुं फट् स्वाहा इत्यस्याक्षरद्वंद्वं विलिखेत्। त
 द्बहिः पत्रसंधिषु जातवेदो मंत्रे प्रतिलोमे न वेष्टयेत्। तद्बहिर्वृत्तद्वयं विलिख्य प्रथमे वृत्ते दुर्गा ये नमः। वर व
 र्णिन्ये। आर्याये। कनकप्रभाये। कृतिकाये। अभयदाये। स्वरूपाये। इत्यष्टभिर्वेष्टयेत्। द्वितीये चक्राये।
 शंखाय। गदाये। खड्गाये। पाशाया। शराय। धनुषे। इत्येते वेष्टयेत्। इति। अथ पूजा। कर्णिकायां वीजं। द्वादश
 पत्रेषु षडंगोक्तपदावृत्तिद्वयं विलिख्य। प्रथमे वृत्ते त्रिष्टुमावेष्य द्वितीये वृत्ते मातृकया संवेष्ट्य चतुस्सकोणे
 पु उमिति विलिखेत्। अस्मिन्मंडले नवशक्तिभिर्यजेदिति। विवरण प्रोक्तं। मूलदुर्गायाः पीठसमावाह्यस
 मर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। आर्याये। दुर्गाये। भद्राये। भद्रकाल्ये। अंबिकाये। क्षेम्याये। विदग्भा
 यै। क्षेमकाये। इति द्वितीयावृत्तिः। अस्त्रोदराया कृपणाया। खेटाया। बाष्पाया। धनुषे। शूलायकपालाय। इ

कन्या
ये

प्र.सं. १५७ प्र ह
 तितृतीयावृत्तिः। मातृभिश्चतुर्थी। लोकपालैः पंचमी। अयप्रयोगविधिः। उद्दिश्य यद्यदेनं सनुं जपेत्सहस्रम
 युतं वाततन्मन्त्री लभते त्वरितं तदनुग्रहादसाध्यमपि। प्रयोगांतरं। स्नात्वा कर्माभिमुखः सन्नाभिद्वयसंभसिद्धि
 तौ मन्त्री। अष्टोर्ध्वशर्नं जपेत्। निजवांछितसिद्धये च लक्ष्म्ये। नाभिद्वयसं। नाभिप्रमाणे। प्रयोगांतरं। ध्यात्वा निष्प
 लहस्तां ज्वरसर्वप्रविपत्तौ जेतूनां संस्पृश्य शिरसि जप्या तर्जन्यं गुल्मा संस्पृश्य निष्पलहस्तां वनदुर्गां ध्यात्वा ज
 पेत्। तदुपद्रवनिवृत्तिर्भवति। प्रयोगांतरं। अयुतं तिलैर्वनोत्थैः राजीभिर्वा हुनेत समिद्धिर्वा हमायूरिकीभि
 रचिरात् सोपस्मारादिकां श्वनाशयति। वनोत्थतिलं। कृष्णतिलं। मापूरं अपामार्गं। राजा। वदुधु। मायूरिकी
 नामुरिधिसमिद्धि। अयमर्थः। एतेष्वेकेकेनायुतं जुहुयात्। अपस्मारादिशावान्निवृत्तिर्भवति। प्रयोगांतरं। पि
 जुहुयाद्गोहिणीसमिद्धामयुतं मन्त्रीपुनः। सशुङ्गं सर्वपदां विमुक्त्यै सर्वसमृद्धये ग्रहादिशांत्यै च। रोहिणी
 वटोसशुङ्गं साग्रमित्यर्थः। अयमर्थः। शत्रुशांत्यर्थं च पिशाचादिशांत्यर्थं च अयुतं साग्राभिः वटसमिद्धिः जु
 हुयादिति। प्रयोगांतरं। अर्कैः समित्सहस्रैः प्रतिजुहुयादर्कवारमारभ्य दशदिनादर्थवांछितसिद्धिर्देव्याः प्र
 सीदतो भवति। अर्कः परुकु। अर्कवारमारभ्य दशदिनं नित्यशः सहस्रं जुहुयादित्यर्थः। प्रयोगांतरं। शुद्धैः
 सिजप्या तर्जन्योपद्रवं शमयेत्। अयमर्थः। ज्वरेण वा सर्पेण
 वापि शाचादिना ताडिते साध्यं शिरसि

राम
 १५७

सारैरेधौस्त्रिदिनं वासमरात्रकं वाथो प्रतिशकलं । प्रत्येकैकेन कुर्यात् दिव्यर्थः । संख्यानुक्तेमहस्त्रमिति न्यायात् ।
 सारसभिद्रिः सहस्त्रं जुहुयात् । निजवाञ्छितसिद्धये । प्रयोगांतरं । विशिखानां त्रिंशत्कंपुरे निधायाथ तीक्ष्ण
 तैलेन । जुहुयात्सहस्त्रकं वा युतमपि संख्यासु पूरितासु पुनः । संपातिततैलेन च शरान्समन्वज्य पूर्ववज्जला
 त् । तानथ शूरोधन्वी शुद्धाचारः प्रवेशयेद्वाणान् । प्रतिसेनायानध्ये साधावति । सद्यस्त्वसंभ्रांता । भूयोगुरुं
 धनैरपि धान्यैः परिपूरयेच्च का रयिता । विशिखवाणा । अंबु । तीक्ष्णतैलं । कटुद्येयैः । प्रयोगांतरं । अष्टोत्तरं
 शतं जप्तं यच्छिरसि प्रक्षिपेद्भिताभस्मसतु विद्विशतो केर्देशाद्देशांतरं परिभ्रमति । प्रयोगांतरं । कारस्करस्य
 पत्रैरष्टसहस्त्रनिपातितैर्मरुता । जुहुयात्सपादपांस्तूरुचटिकरं भवेद्विपोस्तद्यः कारस्करं विषवृक्षः । अयम
 र्थः । स्वयमेव पतितैः कारस्करस्य पत्रैः अष्टोत्तरसहस्त्रं सप्तस्य पादपांस्तुभिर्युक्तैर्जुहुयात् । त्रिपोरुच्चाटनं भवति
 । प्रयोगांतरं । सेनांस्तंभयितुं विषतरुसुमनस्तहस्त्रकं जुहुयात् । तावद्विस्तृत्यैर्मनौ सेनां निवर्तयति । विषतरुसु
 मनः । विषतरुपुष्पं । अयमर्थः । विषतरुपुष्पैः । परसेनास्तंभनार्थं । तत्पत्रैः परसेनोच्चाटनार्थं च सहस्त्रं जुहुयात् । प्र
 योगांतरं । स्ववसारकोपत्रैर्जुहुयात् । पत्रैरुक्लवायसयोः श्रियते रातिर्मतस्तुभनसमित्सहस्त्रहोमेन । संस्था

भि

प्र.सं.
१५८

पिता निलांता प्रतिकृतिमुष्णोदके विनिक्षिप्य प्रजयेत्तदुल्लू सा खन्नोदुर्गाभिषेकतः शान्तिः। उन्मत्तैधनूरं
साध्यनामयुक्तेन मंत्रेण उन्मत्तसमित्सहस्रहो मातृसाध्यनाम उन्मत्तौ भवति। पुनरपितेनैवोन्मत्तशके
लेन साध्यप्रतिकृतिं निर्माय तस्यां प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा तामुष्णोदके विनिक्षिप्य तां स्पृष्ट्वा मंत्रं साध्यनामयुक्तं ज
पेत्। शत्रौरुन्मादौ भवति। अथ कादिमताख्ये नित्या तन्ने प्रोक्तेन प्रकारेण सर्वत्र प्रतिनिर्माणलक्षणमुच्यते
साध्यजन्मांशकं ज्ञात्वा चंद्रांशकेषु चेत्। षोडशांगुलांशकेषु चेत्। द्वादशांगुलांशकेषु अश्वि
न्यादिषु च नवसुनक्षत्रेषु चेत्। चतुर्दशांगुलांशकेषु च मघादिषु नवसु चेत्। अर्ध्यर्द्धत्रयोदशांगुलांशकेषु
नवसु चेत्। त्रयोदशांगुलांशकेषु प्रतिकृतिं कुर्यात्। तत्र सर्वत्र स्वाष्टमांशेन शिरोदेदो तावता वक्षः तावता जठरं
तावता नाभे राकटिबंधं। द्वैगुण्यादुरुलावता जंघे प्रपदे वयथा च यवशो भविदध्यात्। प्रयोगांतरं। रविर्विंद
गतामरुणां करपुगपरि कुसमूलैर्जनितां। ध्यात्वा युतं प्रजप्यात् मारपितुं सखसवनि हंति तर्जनी। तर्जन्यगु
ली। अयमर्थः। उक्तलक्षणां देवीं सूर्यमंडले ध्यात्वा तस्यास्तर्जनी अधस्तात् साध्यं च ध्यात्वा अयुतं जपेत्।
उक्तफलं भवतिः प्रयोगांतरे। अस्ति ख्ये दधरकं स्था कुहमास्य निसेव जपं विधिना अत्रापि अयुतसंख्या जपः। प्रयो

कृति

राम

१५८

एवं सर्वत्र प्रतिकृतिनिर्माणविधानमुक्तं। पुनस्तच्छान्तिः कर्तव्या चेत् स्तीरेण तां प्रति
कृतिमभिषिंचेत्

गांतरं। सिंहस्था बाणधनुः करासमुच्चाटयेदरीतचिरान्। अयमर्थः। दुर्गायाः पुरतः धावमानं शत्रुं धावतीं च तौ ध्या-
 त्वा असुतं जपेद्बुच्चाटनार्थमिति। प्रयोगांतरं। विषतरुसमिदयुतुहुतादथ करिणो रोगिणौ भवत्यचिरात्। गजाणां
 मरणं भवति। विषतरुपुष्पैः सुतं जुहुयात्। प्रजानां मुच्चाटनं भवति। प्रयोगांतरं। आदित्यसमिद्धो माद्रोगा न
 श्यंति दंतिनामचिरात्। आनिसं। दंती गजः। प्रयोगांतरं। तस्यैर्मधुरासिक्तैर्होमाच्च वशी भवन्ति मातंगाः। अयमर्थः। अ-
 नित्यपुष्पैस्त्रिमधुरसिक्तैः संख्यानुक्तेः सहस्रमिति न्यायात् सहस्रं जुहुयात्। गजाश्च वशी भवन्ति। प्रयोगांतरं। त्रिमधुरसिक्तै-
 रनित्यपत्रैर्मत्ता भवन्ति ते सद्यः। अयमर्थः। त्रिमधुरसिक्तै रनित्यपत्रैस्सहस्रं जुहुयात्। मत्ता भवन्ति ते सद्यः। आज्यनिल-
 राज्यनित्यकैरदोष्ठाकरसुकरिणां तज्जापित पंचगव्यलेपः स्यात्। दुग्धोदने पंचगव्यतंडुलैर्कैः सघृतैश्च प्रत्येकं सह-
 हवतं गजाश्च वर्द्धनं कृत्। अनित्यो निंबमिति केचित्। आज्यदोष्ठाज्यां तैरष्टद्वयैरेतैः प्रत्येकं सहस्रं हुनेदित्य-
 र्थः। प्रयोगांतरं। द्विजभूसिंहं माहातं त्यो त्वानिर्भिद्यपंचधाभूयः। आशाक्रमेण पंचायुधा विधेयाश्च साधुशिल्प-
 विदाः। शंसः तनंदकोरिः शार्ङ्गकीमौदकीदिशा क्रमतः। पंचेति पंचगव्ये निष्या यज्याच्च पंचसाहस्रं तावत्पूते-
 न जुहुयात्। तेष्वथः संपात्य साधुसंपातं पुनरपि तावज्जात्वा मस्याद्यवटेषु। पंचगव्ययुतं। संस्थाप्य समीकृ-

३ सं- त्य बलिं हरेत्। तत्र तत्र तत्र मंत्रैः। पुरशब्द ग्रा माणां कार्यारक्षैवमेव मंत्रविदायस्मिन् देशे विहितारक्षेयं तत्र वर्द्धते लक्ष्मीः।
 १५६ तथान्यसमृद्धिः स्याद्विपु चो गद्याश्च नैव बाधते। अयमर्थः पलाशवृक्षमेक कृत्वा तस्य वृक्षरूपेणावस्थानसमये
 वादिक्स्थपार्श्वं पृथक् कृत्वा तेन शंखं संपाद्य पुनस्तस्य दक्षिणदिक्स्थपार्श्वं पृथक् कृत्वा तेन नंदकायुधं संपा
 द्य एवं पश्चिमदिक्स्थं खंडेन चक्रायुधं संपाद्य उत्तरखंडेन शार्ङ्गं युधं सर्वं मध्यस्थखंडेन कीमोदक्यायुधं संपाद्य पुनरे
 तान् पंचगव्ये निध्वा वनदुर्गमंत्रं चतुर्विंशति पटले उपरिविष्णुपंजरे वक्ष्यमाणं तदा युधमंत्रो
 श्वपंचसहस्रं जपेत्। पुनः पंचसहस्रसंख्यं घृतेन हुत्वा तत्संयातं घृहीत्वा आयुधानां संपातस्पर्शं कुर्यात्। पुनरपि प्रव
 वदेव पंचा युधानि स्पृष्ट्वा वनदुर्गमंत्रं तत्र मंत्रं च पंचसहस्रसंख्यं जपेत्। पुनः साध्यस्थले चतुर्दिक्षु मध्ये च पंचकु
 डानि खनित्वा तेषु पूर्वादि क्रमेण शंखाद्यायुधानि पंचगव्ययुतानि स्थापनीयानि पुनस्तानि कुंडवानि विधाय पु
 नस्तत्र तत्र तत्र द्वा युधमंत्रैः शंखायनम इत्यादिभिर्बलिं हरेत्। अक्षतादिद्रव्यैः पुनर्मूलमंत्रोक्तवदेव सर्व
 यपूजा पुनः आयुधानां समीपस्थित्वा स्तोत्रं कुर्यात्। कुंदं दुनीकाशमशेषयोपरक्षौविषघ्नं वरधीरनादं। आ
 स्थानिला प्रीतिमच्युतस्य शंखसदा शरणमहं प्रपद्ये। प्रभासयंतं भुवनं महंतं सुपुष्करं पुष्करक्षौघं तं। वैविधामयं

राम
१५६

हस्त

नंदकनामधेयं स्वर्गसदाशरणमहं प्रपद्ये॥ प्रभाससूर्यप्रतिभां शुज्जालस्फुरद्भनद्वह्निशिखावृत्तं च। चम
कराग्रे पदरिष्टमेनेवमुक्त्वा सदाशरणमहं प्रपद्ये॥ येनाखिलं विश्वमिदं सुगुप्तहत्वादिसंधान् परमेश्वरेण।
समस्तदेवासुरदुर्निरिक्षं शरत्सदाशरणमहं प्रपद्ये। सविस्फुलिंगान्वमतीं समंतादग्तीनशेषासुरदैत्यहं
त्रीं। कौमोदकीं वामकरे निषण्णा मम सदाशरणमहं प्रपद्ये। एवं कृते दुक्तफलं भवति। प्रयोगांतरं॥
पद्मोत्पलकुमुदहृतेः नृपबलीब्राह्मणान्वशीकुरुतो अयमर्थः। पद्मशतहोमात्। नृपवशगा भवं
ति। उत्पलशतहोमात्। नृपवशगा भवंति। कुमुदशतहोमात्। ब्राह्मणवशगा भवंति। प्रयोगा
ंतरं। कल्हारलोणहोमैर्विद्वद्भ्यो जातिभिस्तथा कल्हारं चंपकसर्देशं कमलं वाग्रामहोरं। लोणं
जातिवक्त्रेण अयमर्थः। कल्हारशतहोमैर्वैश्यावशगा भवंति। लोणशतहोमात्। शूद्रावशगा भवं
ति। जातीकुसुमशतहोमात्। ग्रामोवशगा भवति। प्रयोगांतरं। अथवारिदरगदांबुजकरसुकुंदवि
चित्ररविचिंवे। व्यत्यस्तं पुरुषि भगवति पदममुं जपन् सर्वसिद्धिकरं। अयमर्थः। चतुर्भुजं विष्णुं सूर्यं
मंडले ध्यात्वा पुनर्वनदुर्गामंत्रं जपेत्। तत्र उतिष्ठ पुरुषीत्यच इकारांतं संवृथो उतिष्ठ पुरुषेति

प्र.सं.
१६०

अकारांतसंबुध्या योजयित्वा जपेत् पुनस्तन्मे भगवती तत्रापि पुष्टिं गंसंबुध्या योजयित्वा जपेत् । एवं जप्ते अ
भीष्टसिद्धिर्भवति । प्रयोगांतरं । साध्याख्याक्षरगर्मितं मनुभिमं पत्रेलिखित्वा चतुर्वक्त्रं - हस्तमृदाकृतप्रति
कृतेर्विन्यस्य मंत्रोद्दि । सप्ताहं तथ सुतली मभिसुखे वस्थाप्य संख्यात्रयोजया दृष्टशतं त्विराय व शतां गच्छत्यसौ
निश्चयः । अयमर्थः । कर्णिकायां साध्यनामलिखित्वा तद्द्विहिरष्टदलं विलिख्य तेषु वनदुर्गामंत्रवशात् विभाग
शो विलिख्य तद्यंत्रं तालपत्रेलिखित्वा कुलालहस्ताभिरष्टदलानिर्मितायाः साध्यप्रद्वृत्तिकृते । हृदिविन्यस्य तां
प्रति - चिमां पुरतः संस्थाप्य निदिनं निसंख्या सु अष्टोत्तरशतं जपेत् । एवं जप्ते साध्यो वशी भवति । प्रयोगांतरं
ब्रीहीणां जुहुयान्नरोष्टशतकं । संवत्सरा ब्रीहिमानो दुग्धैः पशुमान् । घृतैः कनकवान् । दध्ना च संवेष्टिमान् । अ
न्नैरन्नसमृद्धिमांश्च मधुभिः स्याद्ब्रह्मवान् । दूर्वायाः पुष्पांश्च प्रतिपद्यते नमहतीं सद्यः प्रियं प्राप्नुयात् । अयमर्थः
एतैरुक्तैर्द्रव्यैरष्टशतसंख्यं दिनशो हुते तत्फलं भवति । दूर्वायास्तु सामान्योत्तु आयुष्मान् भवति । प्रतिप्रतिपदे
हुते दूर्वाया लक्ष्मीर्भवति ॥ अथ शूलिनीविधानमुच्यते ॥ दीर्घतमाभ्रुषः ककुपूच्छदः श्रीशूलिनी दुर्गादेवता हुं
बीजं स्वाहा शक्तिः । शूलिनी दुर्गा देवसिद्धसंप्रजिते नंदिनिमां रक्षरक्ष महायोगेश्वरि हुं फट् शिवा शूलिनि व

रदे देवसिद्धसुपूजिते नंदिनि मां रक्ष रक्ष महायोगेश्वरि हुं फट् शिरः । शूलिनि विंध्यवासिनि देवसिद्धसुपूजिते नं
 दिनि मां रक्ष रक्ष महायोगेश्वरि हुं फट् शिरः । शूलिनि असुरमर्दिनि देवसिद्धसुपूजिते नंदिनि मां रक्ष रक्ष महा
 योगेश्वरि हुं फट् कवचाय हुं । शूलिनि वरदे देवसिद्धसुपूजिते नंदिनि मां रक्ष रक्ष महायोगेश्वरि हुं फट् अस्त्रत्रयाय
 वोषट् । शूलिनियुद्धप्रिये त्रासय देवसिद्धसुपूजिते नंदिनि मां रक्ष रक्ष महायोगेश्वरि हुं फट् अस्त्रं । ध्यानं विभा
 णा शूलबाणास्तरिसदरगदाचापपाशान्कराक्षी मेघप्रया माकिरीटोत्प्लिखितजलधराभीषणाभूषणाब्धा ॥
 सिंहस्कंधाधिरूढावतसृभिरसिखेदान्विताभिः परीता कन्याभिर्भिन्नदैत्याभवतु भयभयध्वंसिनि शूलिनीवः ॥
 ज्वलज्वल शूलिनि दुष्टग्रह हुं फट् स्वाहा । इति मंत्रः । पंचदशार्णः । शारदातिलके तु शूलिनीपदमपि वीक्ष्यात्
 दशार्णोयं मंत्रः । रक्षाप्रधानोयं मंत्रः । पंचदशलक्षं जपेत् । आज्येन वा आज्यसिक्तहविषा वा दशांशं पुरश्चरणहो
 मः ॥ अथ पूजाविधिः । आं प्रभायै । ईं मायायै । ऊं जयायै । एं सूत्रायै । ऐं विमुदायै । ओं नंदिन्यै । औं सुप्रभायै । अं
 विराज्यै । अः सर्वसिद्धिदायै । इति नवशक्तीभिरष्टदले पुनर्वमीं कर्णिकायां च समर्थं । पुनः ओं वज्रनखदंष्ट्रायुधा
 यमहासिंहाय हुं फट् नम इति कर्णिकायां समर्थं । अस्मिन् पीठे शूलिनीं समावाह्यं समर्चयेत् । अंगैः प्रथमावृत्तिः ॥

प्र.सं. १६१ दुर्गायै वरदायै । विंध्यवासिन्यै । असुरमर्दिन्यै । युद्धप्रियायै । देवसिद्धसुपूजितायै । नन्दिन्यै । महायोगेश्वर्यै । इति
 द्वितीयावृत्तिः । रथांगाय । शंखाय । अरये । गदायै । बाणाय । कार्मुकाय । शूलाय । पाशाय । इति तृतीयावृत्तिः ।
 लोकपालेश्वरतुर्थी । अथ प्रयोगः । अंगकर्मे वरक्षाकृतप्रोक्तं ग्रहनिवारणं । अयमर्थः । मन्त्रस्यांगानि कुर्यात् सा
 ध्यशरीरे तस्मादती वरक्षाकरं भवति । प्रयोगांतरं । उत्सुर्गैः प्रहरणवै उ दीर्गवैगैः शूलाद्यैर्निजमथ शूलिनीं
 विचिंत्य । आविश्य स्रगमपि जप्यमानमन्त्रस्यावृत्त्या द्रुतमपवांति भूतसंघाः । अयमर्थः । आत्मानं शूलबाणादिभिः
 श्लोकोक्तैरयुधैर्युक्तां शूलिनीं ध्यात्वा मन्त्रजप्यात् भूतपिशाचादय आविश्य स्रगेन गच्छन्ति । प्रयोगांतरं । अंत
 राय पुनरात्मवोगिणो रंजिका मपि निजायुधाकुलाः । संविचिंत्य जपतोरिमुद्रया विद्रवं त्यवशविग्रहाः प्रहाः । अ
 रिमुद्रा च चक्रमुद्रा । पाण्योस्तलद्वयमन्योन्यं संमुखं प्रसृतां गुलिकं । कनिष्ठिकाद्वयस्य द्वांगुष्ठद्वयाग्रमन्यो
 न्यदृढसंश्लिष्टं चक्रमुद्रा । रोगिणः साध्यस्य साधकस्य जप्तुश्च मध्ये शूलिनीं निजायुधयुक्तां ध्यात्वा साध्ये अरि
 मुद्रा प्रदर्शनपूर्वकं जप्यात् । तस्माद्गुहादयः पलायन्ते । प्रयोगांतरं । अहिमूषिकवृश्चिकादिकंचा बहुयात् । कुक्कु
 रं लूतिकोद्भववा । विषमाशुविनाशयेन्नराणां प्रतिपत्यैव च विंध्यवासिनो सा । अयमर्थः । अनेन मन्त्रजपेन भस्मना

राम
१६१

वा एतानुक्ता निषाद्राशयेत्। प्रयोगांतरं। आधाय बाणे निशितेष देवीं क्षेमं करीं मंत्रमि मंजपित्वा। तद्देधना देववि
 पक्षरादि शोदिधौ शौवतिन दसंता। अयमर्थः। ताक्ष्णे वाणे मूलिनीं समावाह्य जप्त्वा तेन बाणेन वेधयेत्। प्रतिसे
 नामध्ये तस्मात्तासेना भ्रांता धावति। प्रयोगांतरं। आत्मानं मार्या प्रतिपद्य शूलपाशा न्वितां वैरिबलं प्रविश्य। मंत्रं जप
 न्नामुपरा युधानि गृह्णाति मुक्ता निबोध मे पां। अयमर्थः। शूलपाशहस्तां दुर्गो मात्मानं ध्यात्वा शत्रुसेना मध्ये प्र
 विश्य जपेत् उक्तफलं भवति। प्रयोगांतरं। तिलसिद्धार्थैर्जुहुयात् लक्षं मंत्री सपत्ननाम युतं। सतुरोमादिकृतात्मा मृति
 मेति न तत्र संदेहः। सिद्धार्थैर्कदु कु। अयमर्थः। तिलसिद्धार्थाभ्यां पृथक् स्वाहाकारांते तत्पूर्ववासाध्यनाम मारयमार
 येति युक्तं लक्षं जुहुयात् मृति भवति। प्रयोगांतरं। त्रिमधुरसिक्तैश्च तिलैरष्टसहस्रं जुहोति यो नुदिनं। अ प्रतिहता
 स्य शक्तिभूयात्मागेव वत्सरतः। अयमर्थः। त्रिमधुरसिक्तैस्तिलैरष्टोत्तरसहस्रं जुहुयात् निस्त्रयशः। संवत्सरा इलाधि
 क्यं भवति। प्रयोगांतरं। सर्पिषाष्टस्रहोमतो मुना वांछितं सकलमब्दतो भवेत्। अष्टोत्तरशतं नित्यशः आज्येन
 जुहुयात्। वत्सरा इच्छितं लभते। प्रयोगांतरं। दुर्बयात्रिकमुजेशितं लभेत् सम्यष्टे गे शतसंख्यया हुतात्। अयम
 र्थः। अष्टोत्तरशतं दुर्बयात्रिकैर्जुहुयात् वांछितं लभते। प्रयोगांतरं। क्षुरिकाकृपा नखरामंत्रेणानेन साधुं संजप्ता।

प्रस
१६१

संपाताज्य सुसिक्ता अमृतिहृत शक्तयो भवन्ति युधि। अयमर्थः। तत्र राति असिधेनुः उक्तान्येतान्या युधानि श
लिनी मंत्रेणाज्यं हुत्वा। संपातसिक्ता निचानेन मंत्रेण जप्तानि च युधिसुप्तौ च तानि भवन्ति। प्रयोगांतरं। गोम
यविहिता गुष्ठिका जुहुयाज्जतमष्टपूर्वकं मंत्रोदिवसेः सप्तभिरिष्टो तुष्टो जमियो वियोगिनौ भवतः। अयम
र्थः। गोमयं गुलिकां कृत्वा ऽष्टोत्तरशतं नित्यशः सप्तदिनं जुहुयात्। तस्मादिष्टयोः साध्ययोरन्योन्यं विद्वेषणं भ
वति। प्रयोगांतरं। अस्पृष्टकं गोमयं मंत्ररिक्ते संस्पृष्टं जप्त्वा त्रिसहस्रमानं। पिपासतां चै विनेन राणां संस्तं भ
नं द्वाविंशं मुखे च। अयमर्थः। गोमयं तु पयशोर्गुदाभिर्गत्य भूस्पृशनात् पूर्वमेव हस्तेन त्वस्पृष्टा पात्रांतरे संस्पृष्ट
त्रिसहस्रसंख्यं शलिनीं जप्त्वा कलह रूपेण समागता नो न राणां मार्गे वा तद्वारि वा स्वद्वारि वा निखनेत्। तस्मात्त
स्य स्तंभनं भवति। प्रयोगांतरं। पानीं पौषिमार्यां प्रसंनं ध्यात्वा ग्रामं वा पुरं वा भिगच्छत्। जप्त्वा मंत्रं तर्पयित्वा प्रविष्टो
शिष्टं भोज्यं प्राप्नुयात् भृत्यवर्गैः। अयमर्थः। अन्नजलहस्तां दुर्गां ध्यात्वा जप्त्वा तर्पणं च कृत्वा यत्र कापि मत्तश्चेत्सं
पूर्णं मन्त्रं लभते। प्रयोगांतरं। अर्कं मंत्रो त्रिसधुरयुतै रर्कसाहस्रभिर्धैः आश्वत्थै र्वा त्वतिविशचेतास्तिलै र्वा जुहोति। या
दुद्दिश्या बहित मनसा तन्मये सम्यगन्तो ते वश्यास्तुर्विधुरिति धियो नानाकार्यो विचारः। अयमर्थः। त्रिसधुरसिक्ताभि

रिस्

राम

१६१

अथवा सेनाया आगतिमार्गं स्थापयेत्।
तस्मात्सेना स्तंभनं भवति। ४

रक्तं सभिद्रिर्वा तस्मिन्नाभिरश्वत्थसमिद्रिर्वा तस्मिन्नेरेव तिलैर्वा या न्साध्यानुदेश्य श्रुतिनीविधानेन पूजिते म्रौ
 जुहुयात् । तेषां चंचलधियो भूत्वा अस्य वशा गन्वन्ति । प्रयोगान्तरं । कुर्यात्प्रयोगानपि दावदुर्गा कल्पोदिता
 न्वै मनुना मुना च ॥ मन्त्री जपाच्चाहुति तर्पणाद्यान्नाल्योपि मन्त्रो रनयोर्विशेषः । वनदुर्गा कल्पे जपोऽथ होमादि य
 दुक्तं । तत्सर्वमनेन श्रुतिनी मन्त्रेणापि कुर्यात् ॥ तस्मात्तत्फलं भवति तन्न हेतुमाह ॥ अनयोः श्रुतिनी मन्त्रवन
 दुर्गा मन्त्रयोः कश्चिदपि विशेषो नास्तीति हेतोः ॥ इति श्रीगीर्वाणेन्द्रविरचिते प्रपञ्चसारसंग्रहे नवोदशः पटलः
 ॥१३॥ अथ श्रुतिनी मन्त्रप्रसंगादाकाशभैरवकल्पोक्तं श्रुतिनी मन्त्रमप्यत्र योग्यतावशां लिख्यते ॥ निपञ्च
 कोष्ठेषु विलिख्य श्रुतिनीं मध्ये च साध्यां कितमध्यबीजं ॥ रेखाशिरः कल्पितशूलयुक्तं यन्त्रं महद्द्वोरपि शा
 चहारि ॥ अयमर्थः ॥ प्रथमं दक्षिणोत्तरतः रेखाद्वयं विलिख्य ॥ पुनस्तस्य पश्चिमे च दक्षिणोत्तरतः रेखाद्वयं
 विलिखेत् ॥ पुनः दक्षिणाग्रयोः रेखात्रयं पूर्वपश्चिमतो विलिख्य पुनस्तयोरेवोत्तराग्रयो रपि पूर्वपश्चिमतो
 रेखात्रयं विलिखेत् ॥ एवं विलिखिते पञ्चदशकोष्ठानि भवन्ति ॥ तेषु कोष्ठेषु शान्त्यमारभ्य श्रुतिनी मन्त्रस्यै
 कैकमक्षरं विलिख्य मध्यकोष्ठे दुकारं सविंदुं च भुवने श्रीमध्यास्थितसाध्यनाम च विलिखेत् ॥ रेखाग्रै

प्र.सं- १६३ पुशूलं विलिखेत् ॥ एतद्यं न मतीवरक्षाकरं ॥ अथाकाशभैर कल्पेशरभशालुवपुशिराजकल्पेशालिनीविधाने
 प्रोक्तः प्रयोगविशेषोप्यन्ययोग्यतावश्याल्लिख्यते ॥ ब्रह्माऋषिः गायत्री छंदः शूलिनी दुर्गादेवता दुर्बीजं स्वाहाश
 क्तिः प्रणवादिशूलिनी मंत्रः ॥ जपेत् षोडशसाहस्रं विधिपूर्वजितेन्द्रियः दशांशं तर्पयेत् ॥ पश्चाच्छतांशं होमये
 त्ततः ॥ त्रिकोणं कसेत्कुंडं मथात्माभिमुखं ॥ स्वस्वसूत्रविधानेन कुर्याद्दोमं वरानने ॥ शुक्रवारे तथा सौम्ये
 सौम्यहोमं समाचरेत् ॥ कुजवारे तथा शम्यं क्रूरहोमं विशेषतः ॥ पायसं च तिलापूपे घृतं सधु तथा दाधि ॥ क्षीरं गु
 डं च कदली तिलतैलं फलनये ॥ सुदुसर्षपमादिश्च कुर्यादेकैकशः क्रमात् ॥ दक्षिणाभ्यंगपूर्वं तु कारयेद्विजभो
 जने ॥ इति एतैरुक्ते र्द्रव्यैस्सर्वैः संभूय शतांशविभागेन पुरश्चरणहोमं कुर्यात् ॥ अथ पूजायंत्रं ॥ त्रिकोणं विलिखे
 त्पूर्वं तद्बहिर्वृत्तमालिखेत् ॥ तद्बहिर्वसुपन्ना अर्धुटी कृतमहीपुरं ॥ भूपुरद्वंद्वबाह्ये तु षट्कोणं विलिखेत्ततः ॥ को
 णाग्रे शूलं मालिख्य तद्बाह्ये पृथिवीं लिखेत् ॥ अनुलोमविलोमाभ्यां बहिः प्रणवमालिखेत् ॥ पूर्वैर्त्वेकारमालि
 ख्य दक्षिणे मन्त्रधाक्षरं ॥ श्रींकारं पश्चिमे भागे सायाबीजं तथोत्तरे ॥ त्रिकोणमध्ये देवीं तां ज्वालां विभावयेत् ॥ राम
 ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमं त्रिकोणं विलिख्य तद्बहिरष्टपन्नपद्मं विलिख्य तद्बहिः भूपुरद्वंद्वं शुष्पटी कृतं विलिख्य त

राम
 १६३

द्वहिः षट्कोणे विलिख्य तत्कोणाग्रे शूलमालिख्य तद्वहिश्वतुरस्त्रं विलिख्य तद्वहिरनुलोमविलोमेन प्रणवेन सं
 वेष्ट्य तद्वहिः पूर्वभागे वाग्भवं दक्षिणे कोमबीजं पार्श्वे मे श्रीं कारं उत्तरे भुवने श्रीं विलिखेदिति वक्ष्याकर्षणयोरक्ता
 प्रयामास्तं भविरोध्योः॥ निग्रहोच्चाटयोः कृष्णाश्वेतामोक्षापरोक्षयोः॥ सारस्वतप्रयोगेतुमुक्ताश्च बलरूपिणी॥
 एवं ध्यात्वा जपेदुर्गाशूलिनीं सर्वसिद्धये॥ तरसा शेषसिद्धिः स्यात्संहतिस्तु विशेषतः॥ मंत्रान्तरं॥ मध्ये शक्तिं वसुद
 ललसच्छुलिनीं वर्णयुग्मं किंजल्कोद्यन्महिषमथिनीं मंत्रवर्णं बहिश्व॥ त्रिष्टुपदुर्गालिपिपरिवृत्तं भूपुराश्रितं स्थं दु
 र्गाबीजं त्वभिधमहितः शूलिनीयन्त्रमेतत्। अस्यार्थः॥ प्रथममष्टपत्रं विलिख्य तन्मध्ये भुवने श्रीं दलमध्ये शू
 लिनीवर्णं द्वंद्वं विलिख्य केसरेषु महिषमर्दिनीं स्वाहा इति मंत्रं विलिख्य तद्वहिश्वतुरस्त्रं
 विलिख्य तस्य कोणेषु दुर्गाबीजं दुर्मितिपार्श्वयोः साध्यनाम च विलिखेदिति॥ सवातवृत्तमृतुकोणोलुप्सी च
 मायामथ तारसंध्यं। आराध्य यन्त्रं प्रजपेत्सहस्रं आकर्षणं स्यात्तु चराचराणां। यक्षगंधर्वसिद्धादिदेवास्त्रिंश
 स्तथा॥ आकर्षति महाभूतान्किमुभूलोकवासिनः॥ अस्यार्थः॥ प्रथमं च षट्कोणं प्रागस्त्रयं॥ श्रीबीजं इतरत्र
 अथ भुवने श्रीं कर्णिकायां तारं च विलिख्य तस्मिन्साध्यनाम विलिख्य वायुबीजेन बहिर्वेष्टयेत्॥ इति अस्य

प्र.सं.
१६६

त्रस्य माला मंत्रस्तु । ॐ नमो भगवति दिग्बन्धनाथ कंकालि कालरात्रि दुंदुर्गे शुंभूलि निबंबटुक भैरवि अ
र्द्धरात्र विलासिनि महानिशि प्रतापकेलिनि महाज्ञाधरि सर्वभूत प्रेत पिशाच सर्वज्वर शान्ति निमद भीष्मा
कर्षया कर्षय महाबटुक भैरवि हुं फट् स्वाहा । ॐ नमो भगवति रुद्र कालिकालकूट मोहिनि ऐं क्लीं ह्रीं इ
ष्ट काम्यार्थ सिद्धि प्रदायिनि सकल ज्ञापिनि संक्रामिणि ब्राह्मी माहेश्वरी कौमारी वैष्णवी महेंद्राणि चा मुंडि
बटुक भैरवेश्वरि आकर्षया कर्षय आवेशयावेशय देवदत्त देहं प्रवेशय प्रवेशय केलय केलय भाषय
भाषय ह्रीं क्लीं ऐं हन हन सप्त मातृके हुं फट् स्वाहा ॥ इति द्वाभ्यां जपेयं नमः । क्लींकारं वृत्त मध्ये तदनुवसुदलेश
क्ति लक्ष्मीं लिखित्वा बाह्ये भूकोणयुग्मे दिशि दिशि मदनंतद्वहिस्तारसाध्यं । लोहे ताम्बेतु पूज्य प्रयतन रवर
स्तत्सहस्रं जपित्वा खन्याद्यं न नलिन्या मधुकमलयुतं होमकं कर्म कुर्यात् ॥ ततस्त्वादाय तद्रस्मन्यं न
विलिख्य तु । संपूज्य विधिवद्देवीं सहस्रं प्रजपेत्ततः । तद्रस्मरोचना गंधकुंकुमेन ललाटके ॥ तिलकं सेत्र
वित्कुर्यात्सर्वलोक वशं करं ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमं वृत्त मध्ये काम बीजं ससाध्यं विलिख्य ॥ तद्वहिरष्टद
लं पद्मं तत्प्रागादिदलेषु भुवनेशीं आग्नेयादिदलेषु श्रीबीजं च विलिख्य तद्वहिरष्टकोणं विलिख्य कोणेषु

तस्मि

राम
१६६

कामबीजं विलिख्य तद्वह्निस्तारेण संवेष्ट्य तस्मिन्साध्यनाम विलिखेदिति ॥ अस्य माला मंत्रः ॥ ओं नमो भगवति
 स्वांस्तर - - लं वंबटुकेशि एह्ये हि संहर संहर महाकालि पतिमान सनिवासि निपरे शत्रुन्ता शयनाशय शोषय
 शोषय नरभूत प्रेत पिशाचादि सर्वग्रहान्ता शयनाशय दह दह पच पच सर्वस्त्री पुरुष वश करि सर्वलोक भुव
 नेश्वरित दृशं भंशय म दृशं मानय स्वाहा ॥ अने नयं नं जपेत् ॥ त्रिकोण कोणेष्वयं बहिर्बीजं बाह्ये तु वृत्तं परि
 तोधरिण्याः ॥ कोणेषु ध्यात्री माभितो यतारं साध्या वृत्तं स्तंभन मंत्रमेतत् ॥ लोहे यतामे फलं के विषमोः संलि
 ख्ययं नं परिपूज्य जप्त्वा ॥ सहस्रवारं प्रयतो मनीषी खनेत्स मायां रिपुदिङ्मुखः सन् । स भाकूटे रिपोच्छेदे द्वा
 रेतोरणमंदिरे । मातृ स्थानेऽथवा प्राच्यां दिङ्मुखो गृहेथवा जिह्वा स्तंभं हनु स्तंभं भुजपल्लिं गगुह्ययोः ॥ चक्षुर्हृत्
 श्रवणस्तंभं सर्वलोकेष्वपि प्रिये ॥ अस्यार्थः ॥ तत्र धरण्याः कोणेषु भूबीजं भूपुरपार्श्वयोस्तारं विलिखेदिति ।
 सविंदुकं पावकदीर्घं बीजं बाह्ये सलग्नाक्षरराशिकोष्ठं ॥ प्रत्येकं रेखात्रिंशत्स्वससाध्यं विद्वेषणं क्षोभक
 रं तदेतत् ॥ एतत्समाराध्य जपेत्सहस्रं कृत्वानिशायां रिपुक्लेशशाने पुनर्जपेदेवमथोद्विषंतश्चान्योन्यमुद्धान्तरण
 प्रयांति ॥ दशाहमेवं प्रजपेद्विपूणां कुलक्षयाय प्रलयाय मंत्री ॥ अस्यार्थः ॥ मध्ये सदीर्घं आग्निबीजं विलिख्य

प्र.सं- १६५ तद्वाह्ये मन्त्रवर्णैः संवेष्ट्य तद्वाहिराशिकोष्ठं विलिख्य तद्वाह्येषु शूलमालिख्य तेषु शूलेषु साध्यनामविलिखेदिति॥ अथवा सल्लुग्राक्षरमिति प्राक्सप्तमपटले राशिकोष्ठपरिक्षोक्तक्रमेण राशिकोष्ठेषु मातृकाक्षरान्विलिखेदिति॥ अथवा षोडशकोष्ठं कृत्वा मध्यस्थकोष्ठं यै मे की कृत्य परितोद्वा दशकोष्ठान्नमध्ये रां० उपरिस्थ द्वितीयकोष्ठमारभ्य द्वादशसुचुंचे चोलेस्याक्षरनवकमिउरे इत्यादि नवकमेवं क्रमेण द्वादशसुनवनवाक्षराणि पंचाक्षराणि रव्यतदग्नशूलं मध्ये तु वृत्तपवनं च कोणे॥ मायाफट्ठं निशिखाग्रसाध्यं तारंततोच्चाटनयं न मेतत्संपूज्यजस्त्राविधिवत्सहस्रं खनेत् प्रमृशने रिपुकेतुकोष्ठे। शत्रुः संबन्धुः समणः सवर्गः प्रयातिदेशांतरमाश्रयेहात्॥ भवेद्विनाशो ग्रह मध्यगानां भूतादिचेष्टा बहुशो भवन्ति॥ स्वप्नोद्भवाः ऋरगणो ल्वणाश्च पाषाणभीषापतनं च पक्षात्॥ अस्यार्थः॥ वायुबीजं मध्ये हीं फट्ठितिकोणेषु शूलान्तेषु साध्यनामवहिः प्रणवेन वेष्टयेदिति॥ त्रिकोणं च लिखेत्पूर्वं पंचकोणं ततः परं॥ वसुकोणं ततः पश्चात् ऋतुकोणं बहिस्रथा॥ भूकोणं ततः बाह्ये लिखेद्यन्नं महोज्वलं॥ तारसाध्यं त्रिकोणांतर्वह्निबीजेन योजयेत्॥ पंचारेषु ठकारांतर्विलिखेत्साध्यमारुतं॥ बहिरष्टसुकोणेषु साध्यं चिंतामणिं लिखेत्॥ ततः षट्कोणेषु कोणे उंडीशं साध्यं संयुतं॥ चतुःकोणे देवदत्तम्मारयेति

राम

१६५

एषकृष्टयक्। लोहे संलिख्य तत्कृत्स्नपुष्पेणाभ्यर्च्य पूजयेत्। अष्टोत्तरसहस्रं तु स्पृष्ट्वा जप्त्वा जितेन्द्रियः। पर्वभारभ्यपर्वोत्ते
 निरायां दक्षिणादिशि। दक्षिणाभिमुखो मन्त्री खनित्वा बलिपूर्वकम्॥ पुनः स्नात्वा जपेन्मन्त्रं मष्टोत्तरसहस्रकम्॥ तत्पश्चात्
 द्विपवः सर्वे प्रयां तपव्याजपारणम्॥ अथ वा साध्यं दक्षस्य समिन्मधुघृता न्वितम्॥ तिलसर्वपसंयुक्तं कुर्याद्भोमं यथाविधि
 मन्त्रानेसाध्यमारोप्य मारयेति हुनेच्छिवे॥ सप्ताहान्मरणं यान्ति शत्रवो नैव संशयः। अस्यार्थः। त्रिकोणमध्ये प्रणवस्यान्तः
 साध्यनाम विलिख्य वह्निबीजेन वेष्टयेत्। पञ्चकोणेषु ठकारस्यान्तर्वायुबीजं तदन्तः साध्यनाम। अष्टकोणेषु प्रसिद्धचिन्ताम
 णिमुपरिवक्ष्यमाणमन्तस्साध्यम्। पुनः षट्कोणेषु एकादशस्वरासरं विलिखेदिति॥ ह्रीं श्रीं दुंदेवदत्तराजरूपेण ज्व
 लदेवदत्तशत्रुविशेषसंहारशालिनिदेवदत्तं हुं फट्स्वाहा। सर्वसंहारमन्त्रो यं शत्रूणां सर्वशांतिदः॥ सर्वलोकैकवि
 जयः साध्यकाभीष्टसिद्धिदः। अनेनैव विधानेन यः करोति प्रयोगकम्॥ स सर्वविद्रुवेन्मन्त्री संशयो नास्ति तत्त्वतः।
 एवं पुनर्जपेत्पुनः शत्रुग्रामस्वनाशने। देशस्वनाशने चैव लोकसो भायपीडने। दुंज्वाला मालिनि विद्य हेमहाशलि
 निधीमहितं नो दुर्गः प्रचोदयात्। महादुर्गस्मिन्मन्त्रो यं महादुरितनाशनः। निग्रहानुग्रहकरो निखिलाभीष्टदायकः।
 नानाप्रयोगभेदेषु मूलं जप्त्वा विधानतः। सिध्यर्थं मन्त्रमन्त्रेण मिश्रितं जपेत्सुनः॥ संतानपत्रमाह। विंदौ लक्ष्मीं हुत

प्र. सं. १६६ बहपुटेमारगायत्रिवर्णायां संधौ स्वरदललसच्छुलिनीमन्त्रवर्णान्। भूमौ लक्ष्मीं तदनुलिपिभिर्वेष्टितं साध्यभेदैः स
 त्सन्तानप्रदमघहरं विश्वसौभाग्ययन्त्रं। अवंध्यानां कुलस्त्रीणामाशुसंतानसिद्धये। यन्त्रमारध्यपंचाहं वंधयेन्मन्त्रवित्त
 मः। अयमर्थः। प्रथमं षट्कोणं पुनः षोडशदलम्। पश्चाद्भूपुरम्। पुनः षट्कोणमध्ये बिंदुं तदंतः श्रीबीजं षट्कोणको
 णेषु कामदेवायैत्यादिमारगायत्रिवर्णान् षट्कोणकपोलेषु मायाबीजं ह्रीमिति पुनः षोडशदलमध्ये शुलिनीमन्त्रवर्णा
 न् चतुरस्रकोणेषु श्रीबीजं तं ह्रीर्मालकावर्णैः साध्यपुटितैर्वेष्टयेत्। मध्ये मायां हुतवहपुटे शक्तिषट्कं सचंद्रनागाश्रे।
 मां स्वरदलगृहे शुलिनीमन्त्रवर्णान् नामाबीतं मणिलिपिवंतकाककाकारख्यवं ध्यासत्सन्तानप्रदमघमुखशेषदुष्टा
 ताहर्षम्। अयमर्थः। प्रथमं षट्कोणम्। तदंतः भुवने शीम्। षट्सुकोणेषु भुवने शीठकावती। तद्दहिरष्टदलं दद
 न्तः श्रीबीजं तद्दहिः षोडशदलन्तेषु मन्त्रवर्णान् विलिख्य तद्दहिर्दंतद्वयं विलिख्य प्रथमे दन्ते साधनामाप्त्यैर्वेष्टये
 त्। द्वितीयेऽपरिस्पृशविंशतिषटले वक्ष्यमाण अर्द्धनारीश्वरचिंतामणिबीजेनावृत्यावेष्टयेत्॥ ॥ हुंकारं वत्तमध्ये प
 वनसखपुटे पावकोच्चाटवीजं फट्कारं चार्कपत्रे सकलितभुवनोच्चाटवर्णस्वरश्रे। मूलं मायापि बीतं सहमरुदखिलं रामः
 पावकं सर्वसंधौ भूतप्रेताहिदुष्टग्रहगणदुरितोच्चाटसंहारयन्त्रम्। समस्तानां च सध्यानां सत्संज्ञातस्य सिद्धये। ततः पत्रेण १६६

चैतच्चसमारध्यपटान्तरे। ततश्चार्थसिद्ध्यै च तत्तदुरितशान्तये। जज्ञामन्त्री त्रिसाहस्रं बंधयेत्सावधानतः। निग्रहानुग्रहाभ्यां यः कर्मभ्यां सर्वयोषितां। स स्तुत्यबंधयेद्द्रुसां स चः सर्वार्यसिद्ध्यै॥ अयमर्थः। प्रथमं षट्कोणं तदंतर्गतं तदंतः। हुं मिति। षट्कोणेषु चंद्र इति वरुणबीजं अथवा मिबीजं वायुबीजं च विलिखेत्। अथ वारः इति पावकस्योच्चाटबीजं विलिखेत्। पुनः द्वादशबदलेषु फडितितद्बहिः षोडशारं विलिख्य तन्मध्ये साध्यं भुवने श्याउच्चाटवर्णहः इति। पुनर्ब्रह्मत्रयम्। आये मूले न द्वितीये माघया तृतीये वायुना वेष्टयेत्। सर्वसंधिरे स्वायां बन्धि बीजम्। विलिखेदिति॥ ॥ शुक्रे चंद्रं शिखिपुटग्रहे मारुषं दुंसविंदुं वारीशाश्रेमणिभिन्नयुतं शूलिनीं षोडशारोनामकीतं लिपिपरिवृतं जन्मजन्माख्यबंध्या दोषाध्यांतप्रलयावमणिं पुत्रदंशानुवज्रम्। अयमर्थः। प्रथमं त्रिकोणं तदन्तश्च प्रबीजं ठं इति। तद्बहिः षट्कोणं षट्कोणेषु सविंदुकं कामबीजम्। द्वहिरर्द्धचंद्राकारवारुणरकोणे। अर्द्धनारीश्वरं चिंतामणिबीजं सप्तविंशतिपटलं वक्ष्यणं विलिख्य। तद्बहिर्वृत्तं विलिख्य तद्बहिः षोडशबदलेषु शूलिनीमन्त्रवर्णान् विलिखेत् इति तत्र शुक्र इति त्रिकोणम्। तुदुक्तं च शरभभुजंगे। महानीरशुक्रानिलव्योमसोमाहरीशात्ममूर्त्यष्टभेदस्वरूपम्। इति शोचिष्के रायहाउबिकोदरमरुट्कोणमारोदरे सर्पाश्रेगगनोदरे वसुदले सर्वसहाणोदरे। भूकोणे वरुणोदरे दिशि बहिर्नामाष्टधामारुतम्। शुलिन्यंकितयन्त्रमेत

प्र.प्र. १६३ दक्षिण दूर्भादिकोच्चाटनम्। त्रिलोहेयन्माराध्य षोडशाहं सहस्रकम्। त्रिसाध्येः प्रत्यहं जप्त्वा वायव्यादिदिशि मन्त्रवित्।
 कालरात्रौ खनेत्यश्वादृश्यं गर्भमुद्भवेत्। गर्भस्योद्भासनं द्रष्टुं ब्रह्मणापि न शक्यते। तस्मादिदं सुगोप्य स्यात् कुर्याद्
 दृष्टुं दाफलम्। दैवयोगाद्भूतं गर्भं पुनरायाति न कश्चित्। अंतर्हितस्य गर्भस्य पुनरागमनं न हि। तस्मात्कृतापराधायां कुर्यात्
 नान्यत्र मन्त्रवित्। अस्यार्थः। प्रथमं त्रिकोणमात द्वहिः षट्कोणम्। तद्द्विहिरष्टकोणम्। तद्द्विहिरष्टदलम्। पुनः त्रिको
 णोदरे भुवने शीतदन्तः वायुबीजन्त द्वहिः षट्कोणकोणेषु कामबीजन्त द्विहिरष्टकोणेषु ठमिति तद्द्विहिरष्टदलेषु
 सर्वसहाणोदरे इति सर्वसहाणं भूमिबीजम्। ग्लौमिति विलिख्य। तद्द्विहिरष्टदलं विलिख्य। तत्कोणेषु वमिति
 विलिखेत्। त्रिकोणोदरोक्तवदेव सर्वत्रोदरे वायुबीजं च विलिखेत्। तद्द्विहिरष्टदिक्षु ससाध्यार्णं वायुबीजं विलि
 ख्य। तद्द्विहिरष्टदलं विलिख्य तद्द्विहिः शूलिन्यावेष्टयेदिति ॥ चन्द्रे चन्द्रसुबीजं पंचकमथोसप्राश्रके मां मां सूर्याश्र
 मणिबीजमष्टदलके श्रीशूलिनीं संस्मराम्। बाह्ये साध्यमावृतं लिपिब्रतं श्रीजन्मकाकाख्यं संध्यागर्भं करन्त्रिलो
 कदुरितस्त्वेलज्वरौघापहम्। अस्यार्थः। प्रथमं वृत्तं विलिख्य तन्मध्ये सोमिति सोमबीजं चतुर्दिक्षु मध्ये च विलि
 ख्य। तद्द्विहिः सप्तकोणं विलिख्य तेषु श्रीं ह्रीं वृत्त्या विलिखेत्। तद्द्विहिः द्वादशकोणं विलिख्य। तेषु वक्ष्यमाणार्द्ध

रामः
१६३

नारीश्वरचिन्तामणिबीजं विलिख्य। तद्बहिरष्टदलम्। तेषु सकामबीजं शूलिनीमन्त्रवर्णद्वंद्वं विलिख्य। तद्बहिर्द्वंद्वं विलिख्य। प्रथमेष्टत्ते श्रीबीजयुक्तसाध्याष्टैर्वैष्टयेत्। द्वितीये मातृकया वेष्टयेदिति॥ मध्ये मन्मथमग्निर्कोणावि
 बरे चिन्तामणितस्य दैर्जिष्णुं चन्द्रसमन्वितं वसुगृहे श्रीशूलिनीयमनुम्। आं क्रां सूर्यसमन्वितं दशदले साध्याखिलार्णाच
 तांपन्नं जन्ममृताख्यवन्धवनितासंतानसौभाग्यदम् अस्यार्थः। प्रथमन्त्रिकोणम्। त्रिकोणकपोलेषु वक्ष्यमाणार्द्धनारीश्व
 रचिन्तामणिम्। तत्कोणेषु ठकारयुक्तं लमिति विलिख्य। तद्बहिरष्टदलं विलिख्य। तेषु शूलिनीवर्णद्वंद्वं विलिख्य। तद्बहिर्द
 शदलं विलिख्य। तेषु षट्त्वं विलिख्य तदंत आं क्रां मित्यावत्या विलिखेत्। तद्बहिर्मातृकावर्णैः साध्यपुटितैर्वैष्टयेत्॥
 मायां चन्द्रे हुतवहगृहे कामराजं ससूर्यं षट्कोणांतर्बलरिपुयुतं मूलबीजप्रभेदम्। आशाश्रासे मणिमिनयुते शूलि
 नीसाध्यबाह्यपन्नं पुत्रप्रदमखिलदं काकजम्। अथ वज्रम्। अस्यार्थः। प्रथमं वृत्तं तन्मध्ये भुवने शीं तद्बहिस्त्रिकोणं
 तदन्तः कामबीजं तद्बहिषट्कोणं तत्कोणेषु श्रीं ह्रीं दुमित्यावत्या लमितियुक्तपाविलिखेत्। तद्बहिरष्टकोणं विलिख्य तत्को
 णेषु चिन्तामणिबीजं कोणस्थेष्टत्ते विलिखेत्। तद्बहिः साध्यवर्णपुटितैः शूलिनीवर्णैर्वैष्टयेदिति॥ अथ वा सर्वत्र चन्द्र
 सुक्ते सकारः ऐंकारं बिंदूनां कूटं वा ठकारं रेफं बिंदूनां कूटं ब्रूमिति वा। सूर्यइत्युक्ते गांतं दहनने त्रैंदुसहितं तदुदीरितं

प्र.सं. १६८ इत्युक्तं भी इति सूर्यबीजं विलिखेत् ॥ मध्ये भास्करमग्नि कोण राशिनं षट्कोणवैश्वानरं स्वस्वश्रेमणिमंष्टपत्रदिवरे
 श्रीशूलिनीं सां विकामप्यस्ते गर्भयथे भवेद्विवरे साध्याखिलाणीव तं पञ्चकाकमृताख्यं वंध्यावनितासंतानमिद्धि
 प्रदम् ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमन्त्रिकोणन्तन्मध्ये वृत्तम् ॥ तत्कोणेषु विंदुम् ॥ तद्द्वहिषट्कोणम् ॥ तत्कोणेषु अग्निबीजम् ॥ तद्द्वहि
 रष्टकोणम् ॥ तत्कोणेषु वस्यमाणचिन्तामणिम् ॥ तद्द्वहिरष्टदलम् ॥ तेषु शूलिनीमन्त्रासरद्वंद्वं भवने श्यासह विलिख्य ॥ त
 द्वहिः द्वात्रिंशदलं विलिख्य ॥ तेषु यस्ते गर्भमित्यगदराणि विलिखेत् ॥ तद्द्वहिः साध्यपुटितमातृकावर्णैर्वेष्टयेदिति ॥
 शिखिमध्यचंद्रं शिखिलक्ष्मिसूर्यं शिखियुग्ममारं सितियुग्मरत्नम् ॥ वसुपत्रमन्त्रं स्मरनाम बाह्यं मृतजन्म वंध्यासुत
 तं प्रशस्तम् ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमन्त्रिकोणे तन्मध्ये विंदुं तत्कोणेषु वृत्तं तद्द्वहिः षट्कोणम् ॥ तत्कोणेषु कामबीजम् ॥ तद्द्वहिरष्ट
 कोणम् ॥ तत्कोणेषु उपरिवस्यमाणचिन्तामणिबीजम् ॥ तद्द्वहिरष्टदलम् ॥ तेषु मूलवर्णद्वंद्वम् ॥ तद्द्वहिः साध्यपुटितेन का
 मबीजेनावृत्या वेष्टयेत् ॥ इति मृतजन्म वंध्या इति मृतवंध्याया जन्म वंध्यायाश्चेत्यर्थः ॥ ॥ शशिरत्नलक्ष्मीं शिखिकाममाया
 मृतुभाजवह्निवसुशूलिनीयं ॥ परितो खिलार्णमणिनाम बाह्यं मृतकाक वंध्यासुतदंत्वमोघम् ॥ अस्यार्थः प्रथमं विंदुं त
 न्मध्ये चिन्तामणिम् ॥ तन्मध्ये श्रीबीजम् ॥ तद्द्वहिल्लिकोणम् ॥ तत्कोणेषु कामबीजं भवने शींच ॥ तद्द्वहिः षट्कोणं विलिख्य ॥

रामः
१६८

तत्कोणेषु वृत्तम्। मध्ये अग्नि बीजं विलिखेत्। तद्वहिरष्टदलम्। तेषु मूलवर्णं द्वादशम्। तद्वहिर्यत्न द्वयम्। प्रथमे मातृकया
द्वितीये साध्यपुटितेन चिन्तामणि बीजेना वत्सा वैष्टयेत्। मृतका कवं ध्येति मृतवं ध्यायाश्च का कवं ध्यायाश्चेत्यर्थः॥ ॥
तव हरस कीलैरत्नचन्द्रार्कवद्भीनं स्मरयुतमखिलाणं शूलिनीं षोडशारे॥ स्मरमणिलिपिवीतं साध्य पूर्णं वधूनाम्। जनि
तमृतकवं ध्यापुत्रसंजीवनं तत्। अस्यार्थः। प्रथमन्त्रिकोणम्। तत्कोणेषु चिन्तामणिं चन्द्रार्कवन्द्ही बीजो निरुह्योऽ-
ष्टिं रमित्येतानि। तद्वहिरष्टदलम्। तेषु च तथा। तद्वहिरष्टकोणम्। तेषु च तथा। तद्वहिरष्टकोणं पुटितं मातृका वर्णै
र्वैष्टयेत्। तद्वहिरष्टदलम्। तेषु शूलिनैकैकाक्षरं विलिख्य। तद्वहिर्यत्न त्रयं विलिख्य। प्रथमे यत्ने काम बीजेना वत्स
द्वितीये चिन्तामणि बीजेना। तृतीये साध्या सरैर्वैष्टयेत्॥ ॥ मामाया स्मरत्न बीजसु विरं स्रंकार वैश्वानरं स्रंकारं कितकोण
षट्कमनुमां श्री शूलिनीं साधकम्॥ यस्ते हंति क्रचं खगाश्रविवरे रत्नां कविश्यां त्रयं न्नं जन्म मृताख्यं ध्यवनिता संतानसि
द्धिप्रदम्। अस्यार्थः। प्रथमं वृत्तम्। तस्मिन् श्रीं ह्रीं क्लीं रह्यो हुं इति विलिख्य तद्वहिरष्टकोणम्। तत्कोणेषु स्रंकारं विलिख्य।
तद्वहिरष्टदलम्। तेषु स्रंकारं श्री बीजं च विलिख्य। तद्वहिरष्टकोणं तेषु शूलिन्य सरद्वयं विलिख्य तद्वहिरष्टकोणं त्रिंशद्वनं वि
लिख्य। तेषु यस्ते हंति इत्यगसराणि विलिखेत्। तद्वहिरष्टचतुरश्रम्। तत्कोणेषु चिन्तामणि बीजं विलिखेत्। जन्म मृताख्य

५. सं. १६६
 वं ध्याजन्माख्यव ध्यामनाख्यव ध्याचेत्यर्थः॥ ॥ एतानि दिव्ययन्त्राणि सप्तः सिद्धिप्रदानिवै। जन्मकाकमृतारण्यानां दिग्नि
 नेंदु दिनक्रमात्। अष्टद्वादशषोडश दिनक्रमादित्यर्थः। सांगं हि संध्यमाराध्य जन्मायन्त्राणि संस्पृशन्। भस्मनापि च सर्वो
 गं हि संध्यामभिषिञ्च। प्राशयित्वा भिमन्याज्यमुपविश्य फलत्वतम्। बंधये चोपितारं सां सप्तः संतानसिद्धये। सावधानकृतं
 कर्म सप्तः फलनियोषिताम्। तस्मादेतानि कर्माणिसाधयेत्सावधानतः। चन्द्रे कामं सपदां क्रतुग्रहविवरे बीजयुग्मस्य ष
 ट्कं वस्त्रं श्वेतं वर्णं स्वरदलकमले शूलिनीमन्त्रवर्णम्। द्रुमौ मायां सकामां सकललिपिबृतां साध्यनामार्णवाह्यं यन्त्रं स्त्री
 जन्मवं ध्याते नयकरमितं पुष्टि तुष्टिप्रदं च॥ अस्यार्थः। प्रथमं षट्कोणम्। तन्मध्ये रुद्रम्। तन्मध्ये कामबीजं श्रीबीजं च। षट्
 कोणेष्वपि कामबीजं श्रीबीजं च विलिख्य। तद्वहिरष्टकोणम्। तत्कोणेषु चिन्तामणिबीजम्। तद्वहिः षोडशदले षड्शु
 नीमन्त्रमैकैकमक्षरम्। तद्वहिश्वेतुरश्रम्। तदन्तः भुवनेशीं कामबीजं च। तद्वहिर्मालकया संवेष्ट्य। तद्वहिः साध्याक्षरैर्वेष्ट
 येत्॥ यन्त्रमेतदिदं गुह्यं अमोघं पुष्टिबद्धं नम्। तुष्टिदं जन्मवं ध्यानां सहसा पुत्रसिद्धिदम्। दशाहं निस्पमाराध्य द्विसंध्यं
 साध्य संयुतम्। सहस्रमन्त्रं हुत्वा च बंधयेत्पुत्रसिद्धयेति॥ मायां कामं हुताशं ठरविशशि तद्विनां वृत्तमध्येषडश्रे पद्मां वा
 यसरत्नं दशदलविवरे कामसूर्यो विकार्या च। बाह्ये तारे शपत्रे मनुमि नमस्ति तं भूपुरे साध्य कामं यन्त्रं दिव्यं समस्तग्रह

रामः
 १६६

दुरितहरं काकवं ध्याहि तार्थम् । अस्यार्थः । प्रथमं षट्कोणम् । तदंतर्गतं त्रयं तदंतर्भुवने श्रीकामबीजाग्निबीजानि विलिखेत् । षट्सु कोणेषु श्रीबीजवायुबीजचिन्तामणिबीजत्रयं विलिख्य । तद्वह्निर्दशदलम् । तेषु दलमध्ये कामबीजं भुवने श्रीचविलिख्य । तद्वह्निः षोडशदलपत्रत्तेषु दलम् । तन्मध्ये शुनिमन्त्रवर्णनम् । तद्वह्निश्चतुरस्रम् । तत्कोणेषु कामबीजं साध्ययुतं विलिखेत् । अत्र षट्पादविशेषा माह । सीसेयसि हिरण्ये वायन्त्रवालिरव्यमन्त्रवित् । वादगाहं समाराध्य सर्वगममिमन्त्रच । अभिषिच्योचितैर्हुत्वा संपाताज्याभिर्मर्शनम् । कृत्वा शोतरशनकंप्राशपित्वा नुवासरम् । बंधयेन्मन्त्रविदुः सांकाकवं ध्यासुता प्रये ॥ पुनर्बिंदौ रविवारुणौ पुरुषद्वौ रविपावकौ । वसुपत्रे स्मरमारुतौ रविपत्रे वसुधां बरे । कमलाब्जे वरशूलिनीं स्मरमायाकमलादृतम् । कलितैस्तत्सु तदायकं मृतवं ध्यादुरितापहम् । अस्यार्थः । प्रथमदलं विलिख्य । तदंतर्गतं दलं विलिख्य । तदंतर्वरुणबीजं विलिखेत् ॥ तद्वह्निर्द्वादशदलं तेषु ग्लौमिति विलिखेत् । तद्वह्निः षोडशदलं तेषु श्रीबीजमिलितान् शूलिनीमन्त्रवर्णनम् । तद्वह्निः कामबीजं भुवने श्रीबीजैरावत्यासाध्यवर्णमिति तैर्वैष्टयेदिति ॥ अत्रापि कर्तव्यविशेषा माह । पंचलोहे त्रिलोहे वा तांसे सीसे वायसि । आलिरव्यमन्त्रमाराध्य शूलिनीमिष्टदापिनीम् । षोडशाहं दिनं मन्त्रसहस्रं मायया सह । तैलाभिषेकं होमाज्यभस्मैः पंचकर्मभिः । शुद्धापां बद्धयेद्द्रुमांसहसा पुनर्निष्ठये ॥

५.स. १७० षट्त्रिंशत्कोष्ठकोष्ठे निगमशिखिगृहे रत्नधामूलमन्त्रमायापूर्वपरात्मत्रिशिरवकलनकंमर्मसुव्याप्तवद्भिः। मायाक्षार्णदि
 बाह्यं विखिलरिपुमनोगर्वनिर्वाणैकप्रौढं श्रीरक्षलियन्त्राप्रणतभयहरं सर्वसंहारयन्त्रम्। भस्मन्येन तस्मालिख्यसाव
 धानं सुलक्षणम्। आराध्य परया भक्त्या निग्रहोक्तविधानतः। मायां ते त्विष्टरूपेण नाम्नासंहाररक्षलिनी। वैरिणो नाम तत्स
 आत्त्वर्माघतं क्रमेण तु। उद्धृत्य विधिवन्मन्त्रं सावधानेन चेतसा। अर्द्धरात्रौ जपेन्मन्त्रं सहस्रं रिपुदिशुःखः। सहस्रसैव
 तद्रूपासंहरत्य रिमाशिवम्। अनया वर्द्धिता कृत्या ब्रह्मणाप्यतिवारिणी। तस्मान्मन्त्रं तु शुद्धात्मा सर्वत्राशु न योजयेत्। या
 पातु बाध्यया बाधुमिच्छत्य रि नयधीः। तथा संपीड्य मानात्मा शत्रुः क्षयमवाप्नुयात्। अस्यार्थः। प्रथमं पूर्वपश्चिमतः संच
 रेखा विलिख्य तदुपरि दक्षिणोत्तरतश्च सप्ते रेखाः विलिख्य एवं विलिखितेषु षट्त्रिंशत्कोष्ठानि जायन्ते। तेषु कोष्ठेषु प्रति
 कोष्ठं त्रिकोणचतुष्टयं विलिखेत्। अस्य त्रयोपदेशः। तत्तच्चतुरश्राकारकोष्ठेषु अम्बिकोणमारभ्य वायुकोणावधिकां विद्रे
 स्वां न्तथैव ईशानकोणमारभ्य निर्वृत्तिकोणपर्यंतं कांचिद्रेखां विलिखेत्। एवं विलिखिते तत्र तत्र त्रिकोणचतुष्ट
 यं जायते॥ तेषु त्रिकोणेषु मायापूर्वक रक्षलिनी षोडशार्णं प्रति त्रिकोणं एकैकमक्षरं विलिखेत्। एवं विलिखितेषु रक्ष
 लिनीमन्त्रस्य नवावृत्तिर्जायते। त्रिकोणाग्रसंधिषु प्रत्येकं बन्धिबीजं विलिखेत्॥ संभूय षट्त्रिंशदनलबीजानि जा

रामः
१७०

यंते। तद्वहिः प्रत्यक्षं मायासहितमात्मकावर्णैः प्रतिलोमेन वेष्टयेत्। रेखाग्रेषु अष्टविंशतिशूलानि विलिखेत्। ह्रीं
 व्याघ्ररूपेण संहारशूलिनी देवदत्तं हुं फट् स्वाहा। तत्र व्याघ्रदन्तिसर्पादीनामुपलक्षणम्॥ ऊर्ध्वं निर्यक् कोष्ठे प्रतिभव
 नलसद्वेदवैश्वानरानं माप्रातारोदरोपद्विधिसुखलिपिभिर्मूलवर्णैः क्रमेण। यद्गोतुविंशतिशिखरिलसत्नाम
 मर्मस्वर्जाणानाचोरस्मंशारिरोगग्रहदुग्धिनहरंशूलिनी चोरयन्म। यत्र मन्त्रसमानि म्यमीसे वायसिभस्मनि। द्वाजपेत्त्रि
 मादसंमन्त्रीमाद्वैत्रयाचनम्। दिवानिशमविच्छिन्नदीपद्वितयमंनिधौ। सप्ताहमन्त्रं वैनित्यमदस्त्रं सर्वशांतये। शीर
 मध्ये विनिक्षिप्य सद्रसं प्रजेपेत्पृथक्॥ नरसापंचबाधेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः॥ अस्यार्थः॥ प्रथमं पूर्वपश्चिमतः षड्रे
 खा विलिख्यानयेव दक्षिणोत्तरतश्च षड्रेखा विलिखेत्। एवं विलिखिते पंचविंशतिकोष्ठानि भवन्ति। तेषु कोष्ठेषु प्रतिको
 ष्ठत्रिकोणचतुष्टयं विलिखेत्॥ तेषु त्रिकोणेषु मायाबीजोदरे प्रणवं विलिख्य। अस्योदरेषु नः पंचब्रह्मबीजपूर्वकश
 लिलीमन्त्रपंचदशवर्णान्। प्रथमपद्मौ प्रतित्रिकोणं एकैकवर्णशो विलिखेत्॥ एवं द्वितीयतृतीयचतुर्थपंचमपद्मिषु
 विलिखेत्॥ रेखाग्रेषु शूलं शूलाग्रेषु साध्यनामच विलिखेत्। कोष्ठमध्यत्रिकोणग्रेषु मायाबीजं द्रौंकीं वारं विलिखेत्। सं
 भूपपंचविंशतिमायाबीजानि भवन्ति। ऐं ह्रीं श्रीं स्त्रौः एतानि पंचब्रह्मबीजानि श्रीं ह्रीं हुं देवदत्तदुरितशान्तिरूपेण ज्वल

प्र.सं. १७१ ज्वलदेवदत्तदुरितविशेषसंहाररूपिणिशलिनिदेवदत्तदुरितं हुंफट्स्वाहा। इतिसाध्यत्रययुक्तोमन्त्रः। तत्रविधिमु
 लिपिभिरिति पंचब्रह्मबीजैरित्यर्थः। विधिमुखाः अंबुजाम्बुवसुररिपुरुद्रेश्वरशिवाः। तेषांपंचब्रह्मात्मकत्वं पंचविंश
 पदलेप्रासादविधानेवस्यति। ऐतेषां बीजानांपंचब्रह्मबीजत्वं च तत्रैवाष्टत्रिंशत्करन्यासविधाने चोत्तयति। पंचबा
 श्योतिचोरक्षुक्तपंचवाधाः॥ चातुस्त्रिंशत्त्रिकोणेस्वरविहृदये शलिनीपंचवारं लस्मीमायाकपूर्वसिति निगमयद्देतारमा
 रोदराणंम्। भूयोमर्मस्वनंगं व्रणमणिकमलेपंचसंधौहतांशम्। पत्रंसाध्यंदुबाह्ये। ग्रहदुरितहरंगर्भं वृद्धिप्रदं च। पदमे
 देसमालिख्यपंचाहंपूज्यमन्त्रं वित्। त्रिसंध्यंप्रजपेन्मन्त्रं षट्त्रिंशत्त्रिशताधिकम्। त्रिसंध्यमभिपिच्यथभस्मनामन्त्र
 सुस्थिरम्। बंधयेद्भूतशांत्यै चगर्भं वृद्ध्यै सुखाप्तये। अस्यार्थः। प्रथमंदक्षिणोत्तरतः पंचांगुलिमानेन रेखाषट्कं अंगुलिमान
 वीथीकं विलिखेत्। तत्रमध्यमवीथीद्व्यांगुलिमानेन विलिख्यप्रथमषष्ठरेखयोः पार्श्वद्वयेपि प्रत्येकमेकांगुलिं मार्जयेत्।
 द्वितीयपंचमरेखयोः पार्श्वद्वयेपि प्रत्येकं अर्द्धांगुलिमानं मार्जयेत्। एवंमाजनं कृत्वा प्रथमवीथ्यां प्रथमरेखामारभ्य द्विती
 यरेखासंबंधार्थं त्रिकोणं त्रयं विलिख्य पंचमरेखापार्श्वद्वयं प्रथमवीथीगगमध्यत्रिकोणे त्रिकोणाकरेण योजयेत्। चतुर्थ
 रेखापार्श्वद्वयमपि प्रथमवीथीगतपार्श्वत्रिकोणाययोः रुतरमुतरे दक्षिणं दक्षिणे योजयेत्। पंचमवीथीगतमध्यत्रिकोणे

रामः
१७१

त्रिकोणाकारेण योजयेत्। तृतीये रेखापार्श्वद्वयमपि पंचमबीथगतपार्श्वद्वयवर्तिनोस्त्रिकोणयोरग्रे उत्तरमुत्तरे दक्षिणं
 दक्षिणे नैनं योजयेत्॥ पुनः प्रथमबीथीगत उत्तरत्रिकोणाग्रमारभ्य पंचमबीथीगत दक्षिणत्रिकोणाग्रपर्यंतं रेखां वि-
 लिख्य पुनश्च प्रथमबीथीगत दक्षिणकोणाग्रमारभ्य पंचमबीथीगत उत्तरत्रिकोणपर्यंतं रेखां विलिखेत्। एवं विलिखिते
 चतुस्त्रिंशत्त्रिकोणानि च मध्यमबीथ्यां चतुरश्रचतुष्टयं च जायते। स्वरबीतिरविस्वरे द्वादशस्वरे इत्यर्थः। न च चतुःत्रिं-
 शत्कोणेषु उविस्वरे मेकाक्षरं विलिख्यते पुलस्मीबीजमाया पूर्वकश्लित्री मन्त्रवर्णान् प्रत्येकमैकैकमक्षरं विलिखेत्। ए-
 वं विलिखिते मन्त्रस्य द्विरावृत्तिर्भवति। मध्यमरेखा द्वयमध्यस्थचतुरश्रचतुष्टये प्रत्येकं प्रणवकामबीजलक्ष्मीबीज-
 दुर्गाबीजानि अंतरतः क्रमेण विलिख्य त्रिकोणचतुर्दशमर्मसुकामबीजं विलिख्य षड्भयपार्श्वान् बुचिंतामणि-
 बीजं च विलिख्य मध्यचतुरश्रस्य पंचसंधिष्वग्निबीजं विलिख्य तद्वह्निर्दत्तं विलिख्य साध्य नम्रावेष्टयेत् पुनर्दत्तं विलि-
 खेत्॥ दीपाकाराणां यौशहि हृदि दहनस्मारमापार्णपूर्वमूलं वेदप्रमाणं त्रिशिखपरिलसत् निग्रहाजांस्तु साध्यम्। म-
 र्मस्वाग्नेयमायेक्ष्ममुखलिपिदत्तं नारमायाभिबीतं चोरक्षेरो द्व्यष्टहिंष। सुचयभरणं पुष्टिदंसत्यमेतत्॥ अ-
 देसमालिख्य भंगराजेन पूजयेत्। कृष्णपात्रादिदर्शितं प्रतिवारं सहस्रकम्। बीजत्रयां ततो नाचोररूपेण तत्पुंदि-

प्रयुंजी

प्र.सं. १७२ ज्यैष्ठ्यसंहारशालिन्यरिवसुं ततः। हुंफट्स्वाहेत्यपमन्त्रः शत्रुस्वहरणायतः। यस्यांदिशिखनेष्वनेन मार्गेण तस्कराः। आगत्वारिस्वमखिलं गच्छंत्येव विशंकिताः। कर्मभिर्बलवद्भिर्वापालितं बलवत्तरैः। शालिनीयासना देवनश्यत्यरिधनं स्वयं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सावधानेन चेच स सा साधयेत्साधकैः सर्वशत्रुदर्पनिवृत्तये। एवं ग्रहग्रामपुरदेशसंपत्त्याय वै। साध्यमेतैः तसाधकः स्थिरमानसः। दीपेन द्वादशसंख्या आरुणदतिवेदाः। तेन चतुःसंख्या एतत्कुंभवति। दक्षिणोत्तरतश्च तस्योरेखा विलिख्य तदुपरि पूर्वपश्चिम तस्मिन्परेखा विलेखनीयाः। एवं विलिखिते अष्टादशकोष्ठा निजायंते। तेषु कोष्ठेषु पूर्ववत् त्रिकोणचतुष्टयं विलिखेत्। तेषु त्रिकोणेषु प्रति त्रिकोणं वृत्तं विलिखेत्। तदंतः अग्निबीजकामबीजमायाबीजपूर्वकशालिनीनीमन्त्रस्य वर्णान् प्रति त्रिकोणमेकैकमक्षरं विलिखेत्। एवं विलिखिते मन्त्रस्य चतुर्गतिर्भवति रेखाग्रेषु शूलं विलिखेत्। प्रति शूलमग्निबीजमायाबीजसहितसाध्यनामा नूक्रमेणांतरंतरं विलिखेत्। तत्र निग्रहेति अग्निबीजं। पुनश्चिरेखादिसंधिरूपे वर्मणि अग्निबीजं च मायाबीजं च अंतरंतरं विलिखेत्। तद्वह्निः सकारा यकारांतं मान्दकया वेष्टयेत्। तद्वह्निस्तारेणावृत्या वेष्टयेत्। तद्वह्निर्मापर्यः वृत्या वेष्टयेत्। श्रीं ह्रीं हुं नानाचोररूपेण ज्वलज्वल देवतैश्चर्यसंहारशालिनिदेवदत्तवसुं हुंफट्स्वाहा। इति साध्यद्वितययुक्तो मन्त्रः अनेन जपेद्यन्तं

रामः

१७२

कोष्ठेषोऽशसंमितैः प्रतिगृहं लिख्यारण्येः पुरंतारं स्मारविधूदरे मनुमजा पूर्वमणिमर्मसु। शूलाग्रेषु च साध्यानामनि
 रितैर्वर्णैः समावेष्टितं यन्त्रं भर्तृविरोधदोषशमनं संतानदं योषिताम्॥ यन्त्रमेतत्समा लिख्य चंदनादिषु वस्तुषु हारिदे
 वासमा लिख्य जप्ता नित्यं सहस्रकम्। शुक्लप्रतिपदारभ्य पूर्णिमांतं दृढवनः। बंधये घोषितां कंठे भर्तृकोपप्रशांतये
 संतानसिद्धये सर्वसौख्याय शुभद्वये। अस्मार्थः। पूर्वपश्चिमतः पंचरेखादक्षिणोत्तरतः पंचरेखा विलेखनीयाः। एवं
 विलिखितेषोऽशकोष्ठानि जायंते। तेषु कोष्ठेषु प्रतिकोष्ठं त्रिकोणचतुष्टयं विलिखेत्। तेषु त्रिकोणेषु प्रतिकोणं प्र
 णवं च कामबीजं च तत्तं च अंतरंतर्विलिख्य उत्तममध्ये मायापूर्वकशूलिनीमन्त्रवर्णानेकैकशो विलिखेत्। एवं या लिखिते
 मन्त्रस्य चतुरारुतिर्भवति। तस्य मर्मसु चिंतामणिबीजम्। विलिखेत्। रेखाग्रेषु त्रिशूलं विलिखेत्॥ प्रतिशूलं साध्य
 नामाणान् विलिखेत्। तद्वहिर्मातृकावर्णैर्वेष्टयेत्। तस्मादुक्तफलं भवति।। एकारं उत्तममध्ये निगमसमदले दंपति
 शेति चाग्रातु। उत्ताद्वा ह्येदं शारे स्वरमणिसहितं यस्तज्जवादि रांतं योनिं यो अंतरारे त्यक्तकटदले शूलिनीयुक्तबाह्ये
 सांध्यं नानावधूनांतनयदमनुलं स्वप्रभोगादि वज्रम्। अस्मार्थः। प्रथमं चतुर्दलं पञ्च विलिख्य तत्कर्णिकायां यस्तज्ज
 इत्येवः प्रथमपादां त्याहारं येकारं विलिख्य चतुर्दले वदं पतीय इति वतुरर्णं विलिख्य तद्वहिर्दशदलं विलिख्य तेषु का

प्र.सं. ११३ मबीजं चिंतामणि बीजं वांतरं विलिख्य पस्त ऊरू विहरत्यंतरेति दशार्णान्विलिख्य तद्वह्निः षोडशदलं पदं विलिख्य तेषु
 प्रणवपूर्वकशूलिनीमन्त्रवर्णोऽन्योऽन्योऽन्तरालितमितोऽनुशयामसीति षोडशवर्णोऽन्यविलिख्य। तद्वाह्ये साध्यव
 र्णैर्वेष्टयेत्। मध्येनामसमेदभाप्रविबरेकं दर्पबीजाष्टकं शूलिन्यष्टदले रमांसिति पुटे मायांचरे चिंतामणिम्। पंचाशद्वि
 पिभिः श्रियापरिवृतं पञ्चजगद्गोहनं कन्यावह्निकं कुचोद्भवकरं सौभाग्यभोगप्रदम्। अस्यार्थः। प्रथमं चतुरश्रद्वयपुटि
 तरूपेणाष्टकोणं विलिख्य। तन्मध्ये साध्यनाम विलिख्य। अष्टाश्रेषुकामबीजं विलिख्य। तद्वह्निष्टदलपदं विलिख्य। ते
 शुशूलिनीमन्त्रार्णान्द्वंद्वशो विलिखेत्। तद्वह्निष्वतुःश्रद्धं पुटित्वा विलिख्य तस्याष्टकोणेषु लक्ष्मीमायाचिंतामणिबीजानि
 विलिख्य। तद्वह्निर्वत्ते मातृकावर्णैर्वेष्टयेत्। तद्वह्निः श्रीबीजेन वेष्टयेत्॥ मायागर्भस्य साध्या सरहृदि परितो मारुतं हं
 व्यवाहं नागास्ते रुद्रवर्णशशिदलकमलेशूलिनीमष्टकोणे। कालार्ण्यसाध्यमायाखिललिपिसुवृतं विश्ववीर्यंगनानंग
 र्भक्षीणप्रदंतदुरितकरमिदंगर्भसंशोभणं च। सौकुमार्यपदे यन्त्रं समालिख्य सलक्षणम्॥ आवाह्यकलपंचम्यां पूर्वरा
 त्रौ मरुन्मुखः। आराध्यसाध्यसंयुक्तं जप्त्वा दशशतं सुधीः। नित्यमेवंक्रमेणैवापररात्रौ सुवर्षके। तस्मिन् तौ। कोष्ठयुग्मे
 वासीमांते वायथौ चितम्। खनित्वा बलिपूर्वे तु जपेद्भूयश्चतुर्दिनम्। नानाविधारिपोषाणागर्भमत्यद्भूतं शनैः। क्षयं याति

राम.
११३

स्वपठस्तपसचंद्रकलाद्वय। अस्यार्थः। प्रथममष्टपत्रं पदं विलिख्य। तन्मध्ये भुवने शीं विलिख्य। तन्मध्ये साध्यनाम विलि-
 ख्य॥ तन्मध्ये वायुबीजमग्निबीजं च विलिख्य। मायाबीजस्य परितः श्च वायुबीजं वह्निबीजं च विलिख्य॥ पुनरष्टदलेषु श्री-
 द्वीरुरुद्रा पनम। इति रुद्रमन्त्रं विलिख्य। तेषु पुनः षोडशदलं पदं विलिख्य तेषु प्रणवपूर्वकं शूलिनीमन्त्रं वर्णान्वलि-
 ख्य। तद्वहिरष्टकोणं विलिख्य। तेषु कलावर्णाख्यं मकारं विलिखेत्। तद्वहिः साध्येन मायमापंचाशद्वर्णैश्च क्रमेण वेष्टये-
 त्॥ उक्तफलं भवति। सौकुमार्यं हं पित्तलं। अथ— शूलिन्याः क्रियोत्कर्षं यंत्रं लिख्यते। अलिख्याष्टकोष्ठे प्रतिग्रह-
 सुषिरं कीलपत्रं च मध्याग्रादसिण्येन पादुकां विहितं सरसत्त्वारतत्सामवर्णैः। मध्ये रत्नं तु बीजं प्रणवपरिदलं पंचधामूल-
 मन्त्रम्। संधौ शूलाग्रसौध्यं विहितं परिदलं सक्रियोत्कर्षमेतत्। अस्यार्थः। प्रथमं पूर्वपश्चिमतो नव-
 रेखा विलिख्य। तदुपरिदक्षिणोत्तरतश्च नवरेखा विलिख्य। एवं विलिखिते चतुःषष्टि कोष्ठानि जायन्ते। तेषु चतुःषष्टि कोष्ठे-
 षु प्रतिकोष्ठं कर्णिकारं विलिख्य। तद्वहिः कीलपत्रसंज्ञकानि दीर्घायामानाष्टपत्राणि कर्णिकारत्ताभिमुखानि विलिखे-
 त्। पूर्वपश्चादुत्तरकोष्ठगतं कर्णिकारं तमारभ्य तदष्टदलेषु सरसत्त्वाहेति अकारादि षोडशस्वरसहितानि षट्त्रिंशद-
 क्षराणीत्यर्थं यत्र ककारादि सकारां नावर्णाः पंचत्रिंशद्वर्णा प्रथमस्वरविकाराः षोडशस्वराः सर्वेपि संभूय एकम-

प्र. सं. १७४ सरे प्राथमिकस्वरविकारत्वात् एतानि सर्वाणि संभूय षट्त्रिंशदक्षराणि एतानि षट्त्रिंशदक्षराणि सर्वाण्यपि प्रत्येकं अकारादिषोडशस्वरसहितानि भवेयुः। तत्कथम्। अआइई इत्यादिप्रकारेण अकारस्पर्शोडशस्वरयोगः। ककाकि कीखखा खिखी इत्यादिप्रकारेण इतरपंचत्रिंशद्वर्णानां षोडशस्वरयोगः। एवं योजिते तस्मात् वर्णमिति कटषादिसंख्यया षट्सप्तत्युत्तरपंचशताक्षराणि जायन्ते। एतान्यक्षराणि क्रमेण एकैकस्मिन् कीलपद्मे कर्णिकादि क्रमेण दलेषु स्वाद्यादि अं आं इं ईं उं ऊं ङं कं ङं लं इति नवत्वं एं ऐं औं अं अः कं कां इति द्वितीयकीलपद्मे कर्णिकायां स्वाग्रदलादि दलेषु एवं तृतीयादिषु नवनवाक्षराणि त्रिभज्यविलिखेत्। पुनः। मध्ये रत्नं तु बीजं प्रणवपरिवृतं पंचधा मूलमन्त्रम्। संधाविति पूर्वलिखितं रेखास्वेकाशीतिसंधयो विचिन्ते। द्विरेखासंयोगः संधिरित्युच्यते। तासां संधीनां मध्ये मध्यसंधौ चिंतामणिबीजं प्रणवेनावृतं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिखेत्। इतरास्वशीतिसंधिषु प्रणवादि श्लिनीषोडशासरीवर्णानामेकैकं विलिखेत्। एवं विलिखिते मूलमन्त्रस्य पंचादतिर्जायते। पुनः रेखाग्रेषु श्लानि विलिख्य तेषु साध्यनाम विलिखेत् विहितपरिवृतमिति श्लान्येषु मूलमन्त्रवर्णैकैकयुक्तं साध्यनाम विलिखेदित्यर्थः। अथ वा तत्कार्यविशेषार्थं च मन्त्रं वायं न वेद नार्थं विधास्यति तेनेत्यर्थः। तत्र मध्ये रत्नं तु बीजमित्यत्र तु शब्दाच्चिंतामणिबीजस्थाने तद्विहाय तुरशीतिफलविशेषावाप्नुयेच

रामः

१७४

तुरशीतिबीजविशेषान्विलिख्यचतुरशीतिप्रयोगविशेषः सूचितः। तत्सर्वमतिविस्तरभयादत्रनलिख्यते। तस्मा
 दुरुमुखादेवावगंतव्यम्। मध्येदुर्जंतुनामप्रतिभटसुलिपिम्। निग्रहाजाभिबीतं षट्कोणेबीजभेदं स्मरहरस्यहि
 तभूपुरे मूलमन्त्रम्। कोणाग्रे शुक्लसाध्यं सुमुखलिपिस्तं स्वेष्टदुर्जंतुदंष्ट्रात् शत्रूणां क्षिप्रवंशक्षयकरमतुलं शुनी
 घोरयन्त्रम्। अस्यार्थः। प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकामध्ये साध्यदुर्जंतोर्नामसाध्यपुरुषस्य नाम च विलिख्य
 तदुपरि अग्निबीजं भुवनेशीं च विलिखेत्। षट्कोणेषु दुंक्लीं ह्रीं इत्याद्या विलिखेत्। तद्वहिश्चतुरश्रं तत्कोणे
 षु मूलमन्त्रवर्णान्विलिखेत्। रेखाग्रेषु शुक्लानि विलिख्य तेषु पिसाध्यनाम विलिखेत्। तद्वहिर्मातृकावर्णैः प्रनिलो
 मेन वेष्टयेदिति॥ ॥ षट्फलकविशेषानाह। यन्त्रमेतत्समालिख्य विषयसंस्मरणम्। आवाह्यदर्शदिवसे
 मन्त्रीसाध्यत्रयान्विताम्। निशिसंयुज्यसाहस्रं जप्त्वा पूर्णं तमन्त्रहम्। रिपुसैन्ये वा कोष्ठे खनित्वा तद्दिगाननः पु
 नर्जपेन्महं वैरिनाशाय स्वेष्टदंशहातुम्। यजंतुनामलिखितं तदंशदेववैरिणः। नश्यत्यव्याजमचिराच्छुलिन्यात
 त्स्वरूपया। निवृत्त्यै पूर्ववन्मन्त्रीक्षीरे निक्षिप्य वैजपेत्। नोचेदरातिसंबंधान्नाशयत्येव शूलिनी। तस्मात्सर्वप्र
 यत्ने ननाशयित्वा रिमात्रकम्। निवारयतु तदंशरसार्थं पुण्यवद्भये। विंदौरत्नं सबीजं नृपहविबरे सेंदुशक्तं

प्र.सं- गषट्कम्। वत्सश्रेष्ठवन्दिंस्वरदलकमलेशु लिनीमन्त्रवर्णाम्। यस्त्वास्वप्नेनमन्त्रफलदलकमलेसाध्यमायाभिबीत
 १०५ मा। यन्त्रदुःस्वप्नं ध्यातनमयदमतुलंसर्वदुःशहिताहर्षम्॥ अस्यार्थः॥ प्रथमं षट्कोणतदंतः र्दंतं तदंतः दुर्गाबीजस
 द्वितं चिंतामणि बीजम्। षट्सुकोणेषु वृत्तस्यांतः— मा चंगंतद्वहिरष्टकोणम्। तेषु वन्दि बीजम्। तद्वहिः षोडशदलम्।
 तेषु शलिनीमन्त्रवर्णान् तद्वहिर्द्वात्रिंशदलं विलिख्य तेषु यस्त्वास्वप्नेन इत्यंगसरां विलिख्य तद्वहिः साध्यपुटितां भुव
 नेश्या वेष्टयेदिति॥ ॥ पुत्रदैर्जुहया द्रव्यैर्मंडलं वृद्धिपल्लवैः। मंडलं भोजयेद्दिप्रान् उक्तसंख्यं स्वशक्तितः। निजवंशद्व
 यस्तिग्धपोष्यतस्तिग्धवर्णिणाम्। पुत्रपौत्रमुखाशेषशुंभवृद्धिर्भविष्यति। तत्र पुत्रदमिति पुत्रबीजकम्। वृद्धिपल्लवमि
 तिगुडुची। अथवा वारुणं सूक्तं जापयेद्देववित्तमान्। अष्टषोडशषट्त्रिंशच्चत्वारिंशत्— पंचकान्। आगुलस्थिरतोयस्या
 त् अतिगंभीरमानसान्। गुलूचीसोमवल्लीभ्यां जुह्यात् तत्समं दिनम्। मंडलादेव तद्रज्यं वृष्ट्या पूर्णोदकं भवेत्। योन्वद्धं व
 र्षणमासि नृष्टि सिध्यै जितेंद्रियः। जपहोमक्रियाः कुर्यात् कारयेद्वायथाविधि। अवग्रहैरनावृष्टिर्न भवेत्तस्य राजके।
 अथवारि विपज्जन्मवधप्रत्यरिभद्रमान्। तमित्सहस्रमादाय व्योषसैधवसर्षणैः। गोष्टतैर्जुह्यान्मन्त्रीविजयाय सुखाप्त
 ये। व्योषं त्रिकटु॥ ॥ अथान्यं संप्रवक्ष्यामि विचित्रकरणं परम्। सर्वदोषहरं श्रेष्ठं सर्वाश्चर्यकलावहम्। गौमयेन समा

रामः
१०५

लिप्यभूतलंचतुरश्रकम्। कृत्वासितासनेनैव नवकोष्ठं सलक्षणम्। हरिद्रालेपितं न्यस्य संगंधास्तनसुमर्चितम्। संस्था-
 प्य धूपितं मध्ये घृतदीपो ज्वलच्छिखम्। कार्यामबीजं माहेंद्रे सर्षपं हव्यवाहने। मरीचिलवणयाम्येतिलनिंबदले सु-
 रो। वारुणे कलशं सोदंशाखानिंबस्यमारुते। रक्तप्रसूनं कौबेरे भस्मेशान्ये क्रमात्सुधीः। प्रागास्य उदगास्यो वासमासीनः
 स्थितोऽपि वाक्त्रपिन्यासादिकं कृत्वा शूलिनी देवताभयः। सुद्रोगग्रहग्रस्तं वामे संस्थाप्य भागको दक्षिणे काष्ठजांगारे
 धूमज्वालाविवर्जितम्। ओं नमः कृष्णवाससीत्यनया स्वरसंख्यया। दीपादिद्रव्यभेदानि मन्त्रीतत्साध्ययुक्तया। तत्र नमः
 कृष्णवाससीत्यादि द्वात्रिंशत्पटलानंतुरं प्रत्यंगिराविधाने वस्यमाणः प्रत्यंगिरामालामन्त्रः। सुद्रादिस्वेष्टशमनीहवाला
 पांशुलिनी स्वाहा। आवाहनादिपूजांतं पवर्णोपचारकैः। दीपत्रयसंसमादाय नामाघर्णः स्वरादिकम्। नामाघर्णः स्वरा-
 दिकमिति नामवर्णस्वरवर्णैकैकपूर्वकं मूलमन्त्रं जप्तेत्यर्थः। केशादिपादपर्यंतं अवतार्यावतार्यसः तत्र त्रयस्मिति-
 नारकेलम्। परिणीपन्नि यातेन ग्रस्तं तद्देहमंजसा। अंतस्थं देवमुक्तं ध्यात्वा हुंकारपूर्वकम्। नारिकेलमतिक्षिप्रं व-
 लिंदधाच्छिलातले। इंद्राचसुरपर्यंतकोष्ठद्रव्यैः पृथक्क्रया। मन्त्रेण परिणीयाथा जुहुयाज्जातवेदसि। आदाय सोदक-
 लशं परिणीयामिमंत्रयन्। छायाचयनयोस्तापश्यंतं मन्त्रपंचधापि ध्याय चंद्रदीपेन कलशं धारयेद्बहिः। विजये नमः

प्र.सं. १७६ विष्णुक्तं पंचवा निंबशाखपा। रक्तापुष्पे स्तथामन्त्रनिक्षिपेदमलोदके। भस्मनामन्त्रकेशादिपादांनंमालकांनितम्।
 ततोदिव्यौषधंयुंसादानहोमजपार्चनैः। दिव्येनकर्मणातेनशूलिनीदेवताज्ञया। नानाक्षुद्रमहारोगग्रहेर्मुक्तोभ
 वेत्सदा। तदाद्यारोग्यपर्यंतंवीक्षणस्यर्शभाषणैः। द्विसाध्यमन्त्रयेन्मन्त्रानिंबपत्रेणभस्मना। यदाकदाचिदथवाप्राप्तेयदि
 विजृम्भणे। तदात्र्यसादिभिर्द्रव्यैर्मन्त्रितमन्त्रयेद्विधा। तथापिज्वलितेतस्मिन्चिकित्सानास्त्यसंशयः ॥ अथदुर्गाम
 न्नप्रसंगान्मन्त्रसारोक्तःपक्षिदुर्गामंचोपिलिख्यते। कश्यपऋषिःगायत्रीछंदःपक्षिदुर्गादेवता। जैं ह्रीं दुंदुर्गे हृदयाय
 नमः। पक्षिरूपिणिशिरः। धूं धूं धूं शिखा। धूं दहासाग्निरोकवचां ह्रीं धूं धूं नेत्रम्। स्वाहा अस्त्रम् ॥ ध्यानम् ॥ उष्टौ द्वा
 तरक्तप्रभनयनयुग द्वंद्वनिर्यत्कृशानुज्वालामालातिभीमां विकटतरकरालोयतीष्णायतुंजाम्। पक्षोत्क्षेपप्रचंडा
 लवटलजक्तदावितारातिसंधां दुर्गाभिर्वाजानाभां खरतरनखरां पक्षिरूपां नमामि। जैं ह्रीं दुंदुर्गे पक्षिरूपिणि धूं धूं धूं
 दहासाग्निरो ह्रीं धूं धूं स्वाहा। इति मन्त्रः। धूंकारषड्भुक्तःचतुर्विंशतिवर्णः॥ उच्चाटनप्रधानोपमन्त्रः। लक्षजपः।
 आज्याक्ताभिरर्कसमिद्धिर्दशांशपुरश्चरणहोमः। अथपूजा। आं प्रभायै। ईं मायायै० ऊं जययै० ऐं सस्मायै० ऐं विशुद्धायै०
 ज्येनंदिन्यै० औ सुप्रभायै० अविजयायै० अः सर्वसिद्धिप्रदायै० इत्यष्टशक्तीः दलेषु नवमीं कर्णिकायांच संपूज्य तदु

रामः

१७६

परि ॐ वज्रनखदंष्ट्राय महासिंहाय हुं कट्टनमः। इति सप्तदशाक्षरी मन्त्रः। अस्मिन् पीठे समावाह्यस्ममर्चयेत्। अग्नैः प्रथमारु-
 तिः। जंजयायै। विविजयायै। किंकील्यै। प्रिं प्रीत्यै। प्रं प्रभायै। रं रुद्रायै। अं अद्वायै। शुं शुत्यै। इति द्वितीयादितिः। मातृभि-
 स्तृतीया। लोकेशैश्चतुर्थी। अथ प्रयोगः। संपूज्यैवं देवीं माकै किं— र्छं तापुतैः जुहुयात्। अष्टोत्तरं सहस्रं निजरसायै
 सपत्ननाशाय। प्रयोगांतरम्। कारस्करस्य पत्रैर्निपातितैर्वायुनाशतं जुहुयात्। पादरजः सं। मिश्रैः शत्रोरुच्चाटनाय मरी-
 चैर्वा। कारस्करं पट्टि। मरीचि मेलक। प्रयोगांतरम्। आदाय तुं डेन रिपुं दारपती न स्वैर्वैः ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं मम शत्रोरुच्चा-
 टनाय वै। अस्य यन्त्रमाह। आलिख्य चापं सगुणं सचाणं तत्र कार्मुके। कलामयगुणे चायि रं बीजं बाणपार्श्वके। कोष्ठद्वंद्वे म-
 न्नवर्णान् साध्यवर्णविदर्भितान्। अनुलोमविलोमांश्च क्रमेणा लिख्यत द्वहिः। मालाकारेण परितः पं बीजेन प्रवेष्टयेत्।
 मक्षिदुर्गामनोरेवं चापं यन्त्रमुदीरितम्। उच्चाटनकरं शत्रोर्देशादेशांतरं सणात्। अस्यार्थः। प्रथमतः। सगुणां शबाणां
 चापाकृतिं विलिख्य तत्र गुणेषोऽशस्वशान् विलिख्य पुनर्बाणस्य पार्श्वपोः रं अग्निबीजं विलिख्यम्। गुणे आरोपित
 बाणचापार्श्ववर्तिनिकोष्ठद्वंद्वे तु दक्षिणकोष्ठे पक्षिदुर्गामन्नवर्णद्वंद्वं पटितान् साध्यवर्णान् उच्चाटय पदयुक्ता वि-
 लिख्य। उत्तरं कोष्ठे तु मन्त्रप्रतिलोमवर्णविदर्भितान् साध्यनामवर्णांश्च विलिख्यत द्वहिः वृत्तं विलिख्य। तासु

प्र.सं.

१२५

बीजेन वेष्टयेत्। एतच्चापपञ्चमुक्तफलदं स्यात्। प्रयोगांतरम्। कटुत्रयकृतं चूर्णं जप्त्वा चाष्टोत्तरं शतम्। उच्चाटनाय
 विकिरेन्मर्कटीचूर्णमेव वा। कटुत्रयं च कुक्कुमे लकुतिप्यलि। मर्कटीपू नैताली। प्रयोगांतरम्। उच्चाटयंतीं तुं डेन वि
 द्विषः प्रसभं दृसौ। स्मृत्वा जपेन्मन्त्रमुं अर्थाकर्तुं क्षणादिपून्।। अथ दुर्गामन्त्रप्रसंगात् तत्रैवोक्तः भ्रमदुर्गामन्त्रो
 पिलिख्यते। वामदेव ऋषिः गायत्री छंदः भ्रमदुर्गा देवता॥ ह्रीं दुंदुर्गे हूत्। भ्रमशिरः। भ्रमशिखा। भ्रमयकव
 चम्। भ्रमयनेत्रम्। स्वाहा अस्त्रम्। ध्यानम्। शंखं चक्रं कपालं त्रिशिरं मुखं मुसलौ तर्जनीं चापबाणौ बिभ्राणौ बाहुदंडे
 शशिशकललसलिंगकोटीरभाराम्। देवी भीमोज्जनाभां विंकटमुखलसत्पौरदंष्ट्रां त्रिनेत्रांम्। दुर्गा भोगी द्रुमभृशं
 निविबुधनुतां चोररूपां नमामि। ह्रीं दुंदुर्गे भ्रमभ्रमभ्रमय भ्रमय स्वाहा। इति मन्त्रः। आंति करोयं मन्त्रः। ह्रदशस
 हस्रजपः। आज्यसिकाभिः अर्कसमिद्धिर्वा आज्येन वा दशांशं पुरश्चरणहोमः। पश्चिदुर्गा कवत्पूजा। अथ प्रयोगः
 जुहुयान्मत्तसमिद्धिः महिषीष्टतलो लितैः निशाथैर्गैरिषु निचयः सोन्मा हो भ्रमति मर्ही मंडले। विनष्टमत्तिः। उन्म
 तैर्ऋमत्तैः समित्॥ अस्त्रयन्त्रमाह॥ षोडशकोष्ठानि ततो विंशतिरूलां किं ता निसंलिख्यः कोष्ठेषु मन्त्रवर्णानेकैकं सा
 ध्यवर्णैः संयुक्तान्। रूकांतरेषु वर्णान् स्वगदुर्गायाश्च साध्य संयुक्ता न्विलिखेदेतयन्त्रं शत्रुविनाशाय सूरिभिः प्रोक्तं।

रामः

१३५

प्र.सं. १७८ अयुतं जपेत्। दशांशं पीतद्रव्यैः हुनेत्। पीतद्रव्यं मुं हरिद्राजत्। अथ पूजा। मध्ये योनिं समा लिख्य तद्वा ह्येतुषः
 श्रकम्। तद्वा ह्येष्टदलं पद्मं तद्वा ह्येषोडशदलं। चतुरश्रत्रयं वा ह्ये चतुर्दशरोपरोमितम्। एवं पूजाचक्रं विलिख्य अस्मि
 आकू नदमे पटले प्रोक्तं भुवने शी पीठं संपूज्य तस्मिन् ब्रह्मा मुखीं समावाह्य समर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। गणेशाय नमः। कृ
 या योगिन्यै। सेनपालाय। इति पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरेषु। गुरुपरमगुरुपरमेश्वरगुरुपरगुरुन् आग्नेयादिषु कोणेषु समर्च
 येत्। पुनः बालागुरव्यै। सुंभिन्त्यै। जंभिन्त्यै। मोहिन्त्यै। वश्यायै। अचलायै। वहलायै। दुर्द्धरायै। कल्मषायै। धीरायै।
 कल्पनायै। कालकर्षिण्यै। भामिकायै। मंदगमनायै। भोगायै। योगायै। एताः षोडशस्वरवर्णैकैकपूर्वकाः षोड
 शपत्रेषु समर्चनीयाः। तदन्तः अष्टपत्रेषु भुवने शी बीजपूर्विकाः ब्राह्माद्याः समर्चनीयाः। पुनः उं डा विन्योनमः।
 गं रा किन्यै। तां ला सिन्यै। कां का किन्यै। शां शा किन्यै। हां हा किन्यै। इति षट्कोणेषु समर्चयेत्। एवं विलिखिते पिष
 ढूणाष्टदलषोडशदलक्रमेण पूजाक्रमः। पुनस्तद्बहिर्दिद्रादयः। तद्बहिर्वज्रादिभिश्च समर्चयेत्। योन्याख्य
 त्रिकोणमध्ये मूले देवीं च समर्चयेत्। अर्थप्रयोगः। हरितालं हरिद्रां चलवणनैव संयुतम्। स्तंभने होमयेद्देवि
 प्रज्ञां चैव गतिं मतिम्। स्तंभयेदिति शेषः। हरितालं तनत्संच मेव। हृदिद्रां मंजलचूर्णम्। एतन्नयं मिलित्वा ह
 एमः १७८

अस्यार्थः। प्रथमं दक्षिणोत्तरतः पंचरेखा विलिख्य एवं पश्चिमतोऽपि पंचरेखा विलिख्य। एवं विलिखितेषोऽङ्गकोष्ठा
निभवंति। तत्र ईशानकोष्ठमारभ्य भ्रमदुर्गमन्त्रस्यैकैकमक्षरं द्वापदेति साध्यवर्णैकैकाक्षरपुटितं विलिखेत्।
पुनः रेखात्रयेषु विंशतिशूलानि विलिख्य शूलमध्ये पक्षिदुर्गमन्त्रस्यैकैकमक्षरं साध्यार्णपुटितं विलिखेत्। एवं वि
लिखिते उक्तभलं भवति। प्रयोगांतरम्। अरुणांबुजविष्टं प्रसन्नाय भिसंचित्य जपेद्भीष्टसिद्ध्ये॥ अथादुर्गमन्त्र
प्रसंगात् शत्रुस्तंभनकरो बलामुखी दुर्गमन्त्रोपिकल्यांतरोक्तोऽत्र लिख्यते। नारायण ऋषिः। त्रिष्टुब्धः बलामुखी
दुर्गादेवता। ओं ह्रीं हुत्। बलामुखी शिरः। सर्वदुष्टानां शिखा। वाचं मुखं पदं स्तंभयकवचम्। जिह्वां कीलयनेत्रम्।
बुद्धिं विनाशय अस्त्रं ध्यानम्। गंभीरां च महोन्मत्तां तप्तकाचनसंनिभाम्। चतुर्भुजां त्रिणीयनां कमलासनसंस्थिताम्।
मुहुरंदक्षिणे पाशां वामे जिह्वां च वज्रकम्। पीतांबरधरां सांद्रवर्तपीनपयोधराम्। हेमकुंडलभूषां वपीतां वरार्थशेख
राम्। पीतभूषणभूषां च स्वर्णसिंहासनस्थिताम्। एवं ध्यात्वा च देवे— शीं शत्रुस्तंभनकारिणीम्। महाविघ्नां महामायां
साधकैर्द्रुफलप्रदाम्। जपेदिति वाक्यशेषः। ओं ह्रीं बलामुखि सर्वदुष्टानां वाचं मुखं पदं स्तंभय जिह्वां कीलय बु
द्धिं विनाशय ह्रीं स्वाहा। इति षट्त्रिंशदक्षरो मन्त्रः। वियत्पृथिव्यक्षरयुक्तं द्वितीयं बीजम्। स्तंभनप्रधानोऽयं मन्त्रः॥

नेदित्यर्थः। प्रयोगांतरम्। हरिद्रा हरितालाभ्यां जुहुयात्त्ववर्णनिशि। स्तंभयेत्यंचदिव्यानि नानाकार्याविचारणास्तंभ
 नेषु च सर्वेषु प्रयोगः प्रत्यया बहः। अथवा पीतपुष्पैर्वान्निमध्वकैश्च होमयेत्। अस्यार्थः। हरिद्रा चूर्णैश्च हरिता
 लचूर्णैश्च न संयुक्तैर्तवणैर्हुनेत्। पंचदिव्यानि। तुला गन्धायो विषं कोशोदिव्या — हविशुद्धयेदति पंचदिव्यानि
 इति पीतपुष्पाणि यानि कानिचित् पीतकुसुमानि। प्रयोगांतरम्। हरिद्रा चूर्णैर्महिषाज्यसिक्तैः पश्चिमा मुखो रा
 त्रौ अष्टोत्तरसहस्रं द्रव्या आज्याद्दुतीयाहनिषाज्यैरेव द्रव्या तत्संपातं च विलोदयनालिकेरमुखं कृत्वा तस्मिन्
 हीनारात्रौ रागतिमार्गे वा प्रतिसेनापाः समागतिमार्गे वा निखन्य स्थापयेत् शत्रुस्तंभनं भवति। इति कल्पांतरे कम
 नार्थतो लितम्॥ ॥ अथ दुर्गामन्त्रप्रसंगाच्च स्योस्तु मन्त्रश्च कल्पांतरे कोत्र योग्यता वशास्ति ख्यते॥ निर्घणकषिः जग
 ती छंदः महिषमर्दिनी दुर्गा देवता। दुंबीजनमः शक्तिः महिषमर्दिनी प्रसादे विनियोगः। मन्त्रस्य चतुर्दशभिरक्षरैः
 षडंगानि। वक्ष्यमाणद्वादशाक्षरीवद्वा षडंगानि। ध्यानम्। त्रिशिखरलितरसो धीशवसो विनिर्ये ह हलरुधिरधा
 रादिव्यमध्वीरसौधम्। वदनमुपनयंती सिंहपृष्ठाधिरूढा हरतु भगवती मेतुः स्वचिंतां दुरंताम्॥ १॥ मत्स्योस्तुत्यं त्रिलो
 कीं ग्रसितुमतिरसान्तिः स्मृताः किं नु जिह्वा किं वा कृत्वा — पद्मपुतिभिररुणिता विष्णुपद्माः पदव्यः। प्राप्ताः संध्याः स्मरा

५ सं. रेः स्वयमुत्तनुतिभिस्तिस्ल इत्यृह्यमाना दवैर्देव्यास्त्रिशूलसतमहिषजुषोरक्तधाराजयंति। इति मन्त्रः। रसाकरोपद
 १७६ च शांतिप्रधानोयं मन्त्रः। अस्मै वयन्नमुच्यते। संपुटि मणिखिपुरांतः कोणेषु च षट्शक्तिमालिख्यसिल्वितिकोणक
 णेले। तद्वंधेष्टंगपट्टमपि शक्तेः। दिगातपत्रचतुष्के प्रत्येकं म। द्वदशोलिखेत्। तत्र शिखिमुखकोणचतुष्के
 णशोमादींश्चदिसुचैर्कैकम्। विकृतिपुपादीन्गुणशः। संवेष्टितमात्रकार्णमपि बाह्ये। स्माविंबहंडांतप्यादीना
 लिख्यचाष्टमेशिष्टम्। इत्ययं मन्त्रकथितं षोडशशूलांकितं च मद्भिः। अस्यार्थः। प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये भुव
 नेशीं च विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्यात्। पुनः षट्कोणेषु भुवनेशीं विलिख्य पुनः कोणपार्श्वयोः
 सितु इत्येतन्नवदशमाक्षरद्वयं विलिख्यत्। तद्वहिरष्टलदलपद्मं विलिख्य। प्रागादिदलेषु मन्त्रस्यादित आ
 रभ्य अष्टौ वर्णान् द्वदशोलिखेत्। पुनराग्नेयादिकोणचतुष्के त्रिशस्त्रिभोमादिवर्णान् किमंता विलिख्य तद्व
 हिष्वतुर्दिक्षु वादिप्यंतांश्चतुरो वर्णान् विलिख्य। तद्वहिः षोडशदलं पद्मं विलिख्य। तेषु पादिवर्णान् हीत्यंतान् त्रिभ
 स्त्रिभो विलिखेत्। बाह्ये मात्रकावर्णेः सवेष्ट्यात् द्वहिर्भूपुरद्वयं पुटितं विलिख्य। तद्वत्तकोणाष्टके दीन् जान्तान् म
 न्नवर्णान् विलिख्य। अवशिष्टद्वयं चाष्टमे कोणे विलिखेत्। रेखाग्रेषु षोडशशूलानि विलिखेत्। इति प्रागुक्तव न

रामः
१७६

दुर्गा कवचपूजा ॥ अथासुमेव मृत्योस्तुल्यमन्त्रमन्यमन्त्रेण संयोज्य प्रयोग उच्यते मृत्योस्तुल्यं त्रिलोकीं ग्रसितुं मतिर
 तां निःसृताः किं नु जिह्वाः किं वा कृत्वां प्रियपद्मद्युतिभिरुणिता विष्णुपद्याः पदव्यः पदंतिपच्च दूरके भयं विंदति मा
 मिह । पवमानवितज्जहि । यदुत्थितं भगवति तत्सर्वं शमय स्वाहा । दुर्गा देवीं शरणमहं प्रपद्ये प्रतिकूलं मे नश्यस्य
 उकूलं मे प्रयच्छ प्रयच्छ प्राप्ताः संख्याः स्मरारे स्वयमुत्तनुतिभिस्ति स्म द्यूह्यमाना देवैर्देव्यास्त्रिभूलेश तमहि षण्णो
 रक्तधारजयन्ति । इति मन्त्रः । उपद्रवशांतिप्रधानोयं मन्त्रः । दीपमानत्र चतुर्दिक्षु मध्ये च पंचवर्तिनिधाय । तत्सर्वं प्रज्वा
 ल्य । तद्दीपस्वस्तिकपद्मे निधाय तस्मिन् दीपे देवीं समावाह्य प्रागुक्तवन्दुर्गाविधानवत्संपूज्य । तन्नमस्कारं अ
 नेन मन्त्रेण कुर्यात् । तस्मात्सर्वोपद्रवशांतिर्भवेत् । अयं तु प्रयोगः । अतीव समीचीनम् । आपत्शांत्यर्थम् । अत्र स्व
 स्तिकपद्मप्रकार उच्यते । प्रथमं तु दुर्गजसाचतुरश्रं विलिख्य । तन्मध्ये पूर्वपश्चिमतः । एकां रेखां विलिख्य । तदुप
 रिदक्षिणोत्तरतश्च एकां रेखां विलिख्य । तत्र पूर्वपश्चिमतो यारेखा तस्याः । पूर्वाग्रं किंचिद्दक्षिणतोगमयित्वा चतुरश्रे
 खया संयोजयेत् । अस्या एव पश्चिमाग्रं तु किंचिदुत्तरतोगमयित्वा पश्चिमचतुरश्रे खया संबंधी नयात् । दक्षिणोत्तर
 तो यारेखा तस्यास्तदक्षिणाग्रं किंचित् । पश्चिमतोगमयित्वा दक्षिणचतुरश्रे खया संबंधी नयात् । अस्या उत्तराग्रं तु कि

प्र.सं. १८० वित्पूर्वतोगमयित्वा उत्तरचतुरश्ररेखयासंबंधीनयात्। एवं विलिख्य दर्शननिर्कृतिखंडयोस्तुंडुलचूर्णानि प्रविकीर्य अ
 ग्निवायुखंडयोस्तुस्जनीचूर्णानि प्रविकिरेत्। एवं स्वस्तिकपद्मलेखनप्रकारः॥ अथ कल्यांतरक्तप्रकारेणापि मृत्योक्त
 त्यमन्त्रविधानलिख्यते। निष्पन्नः। जगती छंदः। महिषमर्दिनी दुर्गा देवता दुंबीजं हुं शक्तिः हुं हृत् गं शिरः देवी
 शिखाशरणंकवचं। अहं नेत्रं प्रपद्ये अस्त्रं ध्यानं प्राप्तेयाचल पार्श्वस्थं चंद्रकांतः शिलातलो जांकनदमय स्तंभेरत्नतो
 रणमंजिते मुक्ताविनानसंदीपे तारामितिसुशोभिने। सर्वर्तुकुसुमोपेतैः सर्वतः समलंकृतवा वैजूर्यवज्रमणिभिः खचितै
 र्कलुसेवितैर्मंदारपारिजातादिदिव्यवस्त्रविराजितैः पंचाशत्कोटि विस्तारसभायां तु सुशोभितैः। मंडपे कल्पवृक्षस्य मूले
 स्थित्वा सने शुभे सिंहे मुखपादपीठे कुवलयमध्यस्थः सुदले पद्मे आसीनां श्यामतनुं मुक्ताटंकराजितां हृद्यां करतलि
 तशंखचक्रांशरकार्मुकमूलसंज्ञककपालांखड्गं खटं धारयंतीं त्रिनेत्रां चारुहासिनीं कान्चीनूपुरकेयूरकटकैर्मकुटै
 स्तथा। भूषितां रक्तवस्त्राढ्यां मुक्तादामविभूषितां। ध्यायेद्देवीं सुनियतो मन्त्रस्यास्य प्रसिद्धये। मृत्योक्तत्यमन्त्रः। ल
 संजपेत् पुरश्चर्यार्थं दशांशं तर्पयेत्। एतसि कैस्ति लैर्वात्रिमधुरसिक्तैः सर्वपैर्वापायसैर्वाजपाश्र्वच्छतांश पुरश्चर
 णाहोमः। अथ पूजार्थं यन्त्रं वस्ये पूजायं त्रं प्रक्ष्यामि सर्वकामफलप्रदं वश्यदं चैव सर्वसुद्रनिकृतनं आलिख्याष्टदत्तं

रामः
१८०

पद्मंवाह्येभू.पुरमेवच। तद्बहिर्द्वा दशदलंततः षट्कोणकंलिखेत्। पुटितंभूपुरं पश्चात्। लिखेच्छूलंतदग्र
 तः। कर्णिकायांमूलदुर्गातारं नृहरिवीजकम्। एकैकशःशांतिदुर्गालिखेदष्टदलेषुच। भिष्टाक्षरचतुष्कंतुचत
 ष्कोणेषुसंलिखेत्। लिखेद्वापुरमध्येतुमृत्योस्तुल्यंमहामनुमर्दिनीमनुपर्यंतंयुगलंयुगलंक्रमात् रविकेसरपद्मे
 तुगुणशोदलमध्येकेसपत्रिंशाक्षरंरुत्वाभिष्टमंतेलिखेत्पुनः दलाग्रेष्वपिचकंककुर्याच्छूलिनिमन्त्रकम्। भिष्टाक्ष
 रद्वयंतंन्यदव्यग्रेविलिखेत्पुनः। षट्कोणेष्वपिचाग्रेष्वपिष्टमंशोलिखेत्। भिष्टाक्षरद्वयंतंत्यवहिःपुटित
 भूपुरे। नृसिंहानुष्टुभंवेदसंख्ययाचाष्टकोणकेवहिर्मातृकयाचै-ववेष्टितंयंत्रनायकेसिंहपीठंतुमन्त्रेण
 कृत्वाशक्तिप्रपूजयेत्। अस्यार्थः प्रथममष्टदलंपद्मंवलिरख्य। तत्कर्णिकायांमूलदुर्गांॐ ह्रीं दुर्गायै नमः। इ
 तिपुनः प्रणवंचक्षकारोफ औकारविंदुनांसंयोगो नृहरिवीजं च। एतत्सर्वं कर्णिकायां विलिख्य। पुनरष्टदलेषु दुर्गा
 देवींशरणमहंप्रपद्ये इत्यस्य शांतिदुर्गामन्त्रस्य। अष्टौ वर्णान्विलिख्य तद्बहिश्चतुरश्रं विलिख्य। तस्य कोणेषु शांति
 दुर्गामन्त्रस्य अवशिष्टांश्चतुरो वर्णान्विलिख्य। चतुरश्रस्य दिक्षु मृत्योस्तुल्यमन्त्रस्य वर्णानेकविंशतिवर्णशो विभज्य
 विलिखेत्। तत्पर्यंत एवमर्दिनीमन्त्रं महिषमर्दिनीस्वाहा। इत्यस्य वर्णद्वंद्वं विलिख्य। तद्बहिर्द्वा दशदलंपद्मं

प्र.सं. विलिख्य। तेषु दलमध्येषु उत्तिष्ठयु रूषी इत्यादि वनदुर्गामन्त्रवर्णां स्मिन्स्मिन्शो विलिख्य। अंत्यमेकास्त्रमन्त्रदले वि
 १८१ लिख्य दलाग्रेषु मूलिनीमन्त्रवर्णानेकैकं विलिख्य। अवशिष्टत्रयमंत्ये विलिख्य। तद्वहिः षट्कोणं विलिख्य। तेषु
 जातवेदो मन्त्रस्य वर्णानुसप्तशः सप्तशो विलिख्य। अवशिष्टद्वयमंत्ये विलिख्येत। तद्वहिरष्टकोणे विलिख्य। तेषु उ
 यं वीरमित्यादि नृसिंहा नुष्टुभो वर्णांश्चतुरेश्चतुरो विलिख्य। तद्वहिर्मातृकया वेष्टयेत्। इति अस्मिन् मंडले नवश
 क्रिभिः पीठं यजेत्। प्रभायै मायायै जयायै सूक्ष्मायै विशुद्धायै नंदिन्यै सुप्रभायै विजयायै सर्वसिद्धिदायै इमाः पी
 ठनवशक्तयः एताभिर्दीर्घस्वरपूर्वकाभिः। आं प्रभायै इत्यादि क्रमेण समर्चयेत्। कज्जनखदंष्ट्रायुधायमहासिं
 हाय हं फट् नमः। इति च कर्णिकायां दक्षं पीठं संपूज्य तस्मिन्नावाह्यसमर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः आर्यायै
 दुर्गायै भद्रायै भद्रकाल्यै। अं विकायै सेम्यायै वेदगर्भायै। सेमकायै। इति द्वितीयावृत्तिः। चक्राय द्वाय वज्रा
 य खेराय शराय कार्मुकाय मूलाय रक्तकपालाय। इति तृतीयावृत्तिः। बाह्यादिभिश्चतुर्थी दंष्ट्रादिभिः पंचमी
 शंभाय निशुंभाय महिषाय सिंहाय नमः। इति पूर्वपश्चिदणोत्तरासुदिसुगणपतेये बटुकाय वीरभद्राय क्षेत्र
 पालाय। इति निर्ऋतिवाय्यग्निर्इशानेषु समर्चयेत्। इति षष्ठावृत्तिः। अथ प्रयोगः ऐंद्रिष्टुभयोगान्मन्त्रमध्ये

रामः
१८१

महद्भूतं प्राप्नुयान्मंडलजपानमस्काराच्च साधकः जपकुपिस्तु संप्रोक्ताभीतिश्चतुरुत्तरा संस्पृष्टक्रमयोगात्संस्पृष्टव्यसाधनं ऐंद्रगायत्रियोगात्तुलोकवश्यकरं भवेत्। अस्माकमिति क्रमयोगात्त्वस्यै। तर्पश्च शत्रुतः। शैवानुष्टुभ्यं च योगान्महान्मृत्युं तरत्यसौ अभयं करक्रमयोगात्। अभीतिः सर्वतो भवेत् योगमाग्नेदत्यस्य योगात्स्त्रीयं परवशे स्तितं प्राप्नोति साधकः सत्यं नान्नकार्या विचारणा राजां प्रच्युतराष्ट्राणां राज्यावाप्तिस्त्रिरापुनः निर्मायादति क्रमयोगाद्दविष्यति न संशयः। पद्मं वा स्वस्तिकं कृत्वा संस्थाप्य दीपकं तत्रावाह्यमहादेवीं पूजयित्वा तु पायसैः रक्तपुष्पैः समभ्यर्च्य पूर्वाक्तक्रमशः पुनः चतुरुत्तराभीति संख्यान्मस्कारेण मंडलात्। तदर्धाच्च तदर्धाद्वा नत्कार्यानुसारतः सायं प्रत्यं मुखो भूत्वा नमस्कारेणासाधकः। यान्यानिच्छति तांस्तंस्तु प्राप्नोत्येव न संशयः। दिनशो दिनशः सप्तनमस्कारे ततोत्तरात्प्राधिकं नमस्कारः सर्वार्थस्य प्रसाधकः। योनमस्करुते तस्य नमस्कृतं नदरिद्रतानाकीर्तिर्नोरिचोरादिनरादि बाधते क्वचित्। नापुत्रनातस्य भवेन्नरोगो नमस्सूरिकानमारिजं भयंतस्य नाहिष्याद्यादिजं भयं मधुसिक्तजपाप्यहवनाल्लोकवश्यदः। पद्मं मधुरपूर्णं तुहुनेल्लक्ष्मीसंस्पृष्टये। कारस्करसमिद्धो माच्छत्रो रुचाटनं भवेत्। कारस्करं मजुहुयादोहिणा समिधां त्रिशतं मन्त्री पुनः सष्टंगानां सर्वपदां विमुक्तये सर्वपदा ध्येयं हादि रां तै चरीहिणं वटं पूर्वाक्तं

५. सं. यंत्रमालिख्यग्रसंस्तस्योपरित्यजेत्। जपेन सुरतस्थित्वा ध्यात्वा देवीं परात्परां समाविश्य गन्ताः सर्वे पलायंत्येव तत्क्षणं
 १८२ न। नित्यं पूजयतो यन्त्रं लोकासुः पादसेवनः यन्त्रे संस्थाप्य कलशं कषायोदैः प्रपूरयेत् जप्त्वा संस्थापये ध्यायन् कर्तुं
 स्नातांतदेव हि गर्भिणी तु भवत्येव स्नानाद्यंत्रस्य धारणात्। सर्वसुद्राविमुचंति मणिमन्त्रोषधा अपि अपस्मारापि शा
 न्याश्च प्रेत रुद्रादयोपि च धारणाद्यंत्रराजस्य पलायंत्येव तत्क्षणान्। अथास्य यंत्रमाह। प्राक् प्रत्यगष्टरेखस्युर्दक्षिणो
 दक्त्रयोदशपंतिरो मन्त्रवर्णाश्च कोष्ठेष्वालिख्य। तद्बहिः एकैकशश्च रेखाये विष्टुभश्चासरास्त्रिखेत्। अवभिष्टास
 रद्वंद्वमंत्यश्रुत्वा यतो लिखेत्। बाह्ये मातृकया वेष्ट्य तन्मध्ये साध्यनामकं भूर्जपत्रे समालिख्य यत्र मेतत्तु निक्षिपेत्। के
 दारेथय हे वापि प्राणस्यापन पूर्वकं वन्या गजावराहाश्च आखुव्याद्यादयोपि च शालभाः पक्षिणो यैः सस्य सेनादि हिं
 सकारवध्यास्य पादनेत्रास्युर्न विंशतिकदाचनमद्वलेपट हे वापि ध्वजवावं धयेत् पुनः दर्शनात् ध्वजस्यैव श्रवणात्
 न विंशतिकदाचनमेन् भवेन्नूनं नात्र कार्या विचारणा। अस्यार्थः। प्रथमं पूर्वपश्चिमतः अष्टौ रेखान् विलिख्य तदुपरि द
 क्षिणोत्तरतस्त्रयोदशरेखान् विलिख्य। तन्मध्ये साध्यनामा दीन् विलिख्य कोष्ठेषु चतुरशीतिषु मूलोक्तस्य मन्त्रवर्णानकै
 कशः ईशानादि क्रमेण विलिख्य। तद्बहिरेखाग्रश्रुत्वे पुजातवेदो मन्त्रस्यैकैकमक्षरं विलिख्य। अवभिष्टद्वयमंत्यश्रुत्वा रामः
 १८२

येविलिख्य। तद्बहिर्मात्तकयाकेष्टयेदिति ॥ अथ दुर्गाद्वादशाक्षरीमन्त्रः। कल्यांतरोक्तश्चान्न प्रसंगाद्विलिख्यते। शेषपर्यंक
 शायिनिनारायणीकृषिः। जगती छंदः शेषपर्यंकशायिनीनारायणीदेवताशांतिदुर्गावादेवतासर्वज्ञायै ह्रीं दुर्गायै हत्
 नित्यलक्ष्म्यै ह्रीं दुर्गायै भिरः अनादिबोधायै ह्रीं दुर्गायै भिरवास्वतंत्रायै ह्रीं दुर्गायै कवचं अलुप्रशक्त्यै ह्रीं दुर्गायै नेत्रं अ
 नेत्रशक्त्यै ह्रीं दुर्गायै अस्त्रं ध्यानं हीरांभोनिधिमध्यस्थे स्वर्णद्वीपे मनोरमे सर्वतुकुसुमोपेतं नाताष्टसप्तमन्त्रितेरत्न
 सिंहासनस्त्रानां स्वर्णवर्णमनोहरां देवीं ध्यायेदतिस्वच्छवेषां भूषासमन्वितां शंखचक्रमसिंचनं सशरं चापंगदां मूल
 कं विभाणां वरदाभयामृतघटां रत्नौघपात्रं तथा। भूषाभिर्मकुटादिभिस्त्रिनयनां पीतांबरमं विकां ध्यायेच्चंदकलान्वितां सु
 रगणैरीज्याजगन्मंगलां। दुर्गादेवीं शरणमहंप्रपद्ये। इति मन्त्रः अनेनापि मन्त्रेण पूर्ववज्जपनमस्कारादीं कुर्यात्। सक
 लोपद्रवशांतिर्भवति ॥ अथ वैरोचनीकल्पे उक्तप्रकारेणापि ध्यानादिकं मस्य मंत्रोच्यते। अंगादिकं तु पूर्ववदेव मन्त्रय
 दैः षड्विंशवांगानि मध्ये दुग्धांबुधे स्वतोनामास्ति द्वीपनायकं लक्षयोजनविस्तारं तस्मिन् आकारसप्रकं सर्वरत्नमयं तस्य
 मध्ये मंडपमुज्ज्वलां सहस्ररत्नस्तंभौघप्रद्युप्तमणिभास्वरं तस्मिन् स्वर्णमयं पीठं पादैरष्टभिरुद्धृतं तस्योपर्यब्जमरुणः
 पत्रैर्दशशतैर्युतं तस्मिन् तं शैव्यामाशयानां जगदीश्वरीं किरीटमुकटोद्भासिनीं लकुंचित्तमूर्धजां उघं निहार

प्र.सं. १८३ किरणविंवरम्यतराननां कलाटतिलकीमूला स्वाहादीधितिमंजलांच द्रभास्करविंवाभ्यां नयनाभ्यां विराजतीं मौक्तिकसु
 गिवोद्भासिदंतपंक्तिविराजितां। हारगैवेयसंछनपीनोन्नतकुचद्वयांकंकनांगदरत्नादयेवामेपाणि सरोरुहे विभ्राज
 मानंकमलंकंययंतीशनैःशनैः तस्मिन्नाहितनेत्रांतांजयारुणकलेबरां दक्षिणां बाहुलसि कामुयधानाहितामृज्जुला
 तयत्याकमलमासोण्याचचरणांबुजंमक्ष्यकूर्मवराहादिमूर्तिभिर्दशभीरपि परितः सेव्यमानांतांशोणवस्त्राजलेपनां
 ध्यात्वैवमरिसंघातमहादावानलांजयेत्। ॐ ह्रीं दुंदुर्गा देवीं शरणमहंप्रपद्ये। इति मन्त्रः बजैः सह पंचदशाक्षरः।
 विपत्सुक्तिप्रधानोयं मन्त्रः। अथ पूजापश्चिमसंध्यासमये पश्चिमवदनो विलिख्य यन्त्रमिदम्॥ संपूज्यास्मिन्देवीं दीप
 मुखे सन्नमेद्विपत्सुक्तौ षट्कोणांतस्कुतारांतः साध्यनामसमालिखेत्। द्वादशाक्षरमन्त्रार्णान् द्विशः कोणे पुचालिखे
 त्। तत्तत्संधिष्वंगमन्त्राणि परितो विलिखेदुधः। दशशुद्धेषु पुद्यस्य चतुरोर्णामुनोरथः। भिष्टानं स दले हस्त्यः परितश्च
 प्रवेष्टयेत्। स्वराश्च यत्र सामान्यान् विलिखेत्कर्णिकांतरे। भूपुरा श्रीचतुसारांशकीं दुमालिखेत्। यंत्रमेतद्विष्णुशक्तौ
 सर्वाभीष्टफलप्रदम्। अस्यार्थः। प्रथमं षट्कोणं विलिख्य। तन्मध्ये प्रणवं तन्मध्ये साध्यनाम। तत्परितः स्वरां विलि
 ख्य। पुनः षट्कोणेषु दुर्गा देवीं मित्यादिद्वादशाक्षरीमन्त्रस्य वर्णान् द्वौ द्वौ विलिखेत् कोणसंधिष्वंगमन्त्राणि विलिख्य

रामः

१८३

तद्वहिर्दशदलंपद्मं विलिख्य तेषु तमः। ग्निवर्णमित्यस्य चतुरश्रतरो वर्णान् विलिख्य। अवशिष्टमंत्ये दले विलिख्य त
 दहिः कादिवर्णैः संवेष्ट्य। तद्वहिश्चतुरश्रं विलिख्य। तस्य कोणेषु प्रणवमुत्तरेण शीर्षे दुर्गाबीजानि त्रीण्यपि विलिखेत्। अस्मि
 न्मन्त्रे एकोनविंशत्यटले वक्ष्यमाणजात वेदो मन्त्रस्य वक्ष्यमाणं पीठं संपूज्य अन्नावाह्य समर्चयेत्। अग्नैः प्रथमारत्तिः
 चक्राय शंखाय नंदकाय खेटाय शराय चापाय गदायै शूलाय वराय अभयाय अमृताय टाय रत्नकुंभाय इति द्वितीया र
 त्तिः। जंजयायै विंजयायै किंकीर्णायै प्रिंप्रीत्यै प्रंप्रभायै श्रंश्रद्धायै मंमेधायै शुंशुत्यै इति तृतीया रत्तिः ब्रह्मणे विस्रवे रु
 द्राय इंद्राय इति दिक्षु वाण्यै लक्ष्म्यै उमायै शचीदेव्यै इति विदिक्षु स्वाहायै स्वभायै इति दक्षिणोत्तरयोः। इति चतुर्थ्या र
 त्तिः मातृभिः पंचमी इंद्रादिभिः षष्ठी कज्जादिभिः सप्तमी एवं पूजाविधिः जपापारंती तुलसीरक्ता ज्जानीति मन्त्रवित्। अ
 दाय सुरभीष्यै वपुष्याख्ये तानिकामदा ॥ अथ सकलोपद्रवशान्तिप्रददुर्गामन्त्रप्रसंगात् दृष्टिदोषजिह्वा दोषशान्तिकरे
 दुर्गामन्त्रः। कल्यांतरेतोप्यत्र योग्यता वशाद्विलिख्यते। ह्रीं दुर्गे भगवति मनो ग्रहं मय मय जिह्वा पिशाची रुक्मा दयोक्ता
 दय हित दृश्य हित दृष्टि परदृष्टि सर्प दृष्टि सर्वदृष्टि विषं नाशय हुं फट् स्वाहा। इति मन्त्रः अथ जिह्वा दोषशान्तिप्रदम
 न्त्रप्रसंगात् हस्ताभ्यामित्युक्ते जिह्वा शान्तिकरी लिख्यते वशिष्ठ ऋषिः नृविगनुष्टुप् छंदः। विश्वो देवा देवता हस्ताभ्यां द

प्र. सं. १८४ शशाखाभ्यां जिह्वावाचः पुरोगवी अनामयिलुभ्यां त्राताभ्यां लोपस्य शामसि इति मन्त्रः अनेन जिह्वा दोषशान्तिर्भवति अथ दुर्गामन्त्र प्रसंगात् गाणि दुर्गाय नमः उच्चारणं करं कर्त्तव्यं तरोक्तमन्त्रयोग्यता वशात् लिख्यते वायुमंडलमालिख्य रुद्रविंदुयुतं ततः। तन्मध्ये वायुमालिख्य साध्यकर्म समावृतं सविंदून् क्रमशो वर्णान् मन्त्रस्यानलसंयुतान्। तद्वा ह्येवायुबीजेन परितो वेष्टयेद्बुधः। तथैव बह्वि बीजेन वेष्टयेद्दशसंख्यायादिरासुत इहिविवंशस्तपुक्तं तपा र्थिवम्। शलाग्रे वायुमालिख्य तन्मध्ये वायुमालिखेत्। सिसृपदे समा लिख्य निखने स्नाप्य मंदिरे। उच्चारणं भवेत्सद्यः त्रिदिनात् प्राक् न संशयः वायुमंडलं षट्कोणं दुंधुं सिबवेनाश्वा विणिर्गादुः। इति गाणि दुर्गामन्त्रः। अपमर्थः। प्रथमं षट्कोणं विलिख्य। तद्बहिरेकादशविंदुभिः परितो वेष्टयेत्। पुनः षट्कोणकर्णिकामध्ये यं इति विलिखेत्। तन्मध्ये साध्यनामादियन्त्रान्यामान् विलिखेत्। पुनरेकादशविंदुषु गाणि दुर्गामन्त्रस्य वर्णान् विंदुयुक्तान् रं इत्यनलसंयुक्तांश्च विलिखेत्। पुनस्तद्बहिर्वर्त्त इयं विलिख्य प्रथमे वर्त्ते ऐकादशसंख्याकैर्वायुबीजैर्वेष्टयेत्। यं इति वायुबीजं। द्वितीये वर्त्ते एकादशसंख्याकैरग्निबीजैर्वेष्टयेत् रं इत्यग्निबीजं पुनस्तद्बहिश्चतुरश्रं विलिख्य। तस्याग्रेषु शशमः तानि विलिख्य। तस्याग्रे यं इति विलिख्य तन्मध्ये पि यं इति विलिखेत्। एवं विलिख्य निखनेत्। उच्चारणं भवेत्सद्यः १८४

For Private And Personal

प्र. सं. नरोग्निर्देवतारं इति मन्त्रः ॥ अथ अग्निबीजप्रसंगात् अमृतबीजमप्यत्र लिख्यते अमृतबीजस्य । हिरण्यगर्भः
 १८५ ऋषिः । अनुष्टुप् छंदः । वरुणो देवता वं इति मन्त्रः ॥ अथ गाणि दुर्गाणि मन्त्रप्रसंगात् भद्रकालीमन्त्रोपिकल्यांतरोक्तोत्र
 योम्यतावशाल्लिख्यते । भद्रकालीमन्त्रोऽस्य । ईश्वरऋषिः । त्रिष्टुप् छंदः । श्रीभद्रकालीदेवता । लंबीजं लींशक्तिः । लंकी
 लकंममशत्रुसंहारार्थे विनियोगः । लामित्यादिना षडंगं याभस्यो धूलितांगीभुजगपरिवृताया च चर्मोत्तरीया निर्मासी
 मांसभक्षी विगतनरभिरो वद्धमालाकराली । चामुंजारक्तकंठी शवशयनिरता वद्धमुंडप्रचंडानिः शंकाकोटरासी भ
 यदुरितहरी भद्रकाली प्रसन्ना । लींलीलं काली कपाली स्वाहा इति मन्त्रः ॥ अथ भद्रकालीमन्त्रान्तरं कल्यांतरोक्तं
 लिख्यते ईश्वरऋषिः । त्रिष्टुप् छंदः । भद्रकालीदेवता । लंबीजं लींशक्तिः । लंकीलकंममभद्रकाली प्रसादसिद्ध्यर्थं
 विनियोगः । लामित्यादिना करं न्यासः । तेनैव षडंगं च ध्यानं मातर्मेमधुकैटभग्निमहिषप्राणापहारोद्यमेहेतानि
 र्मितधूम्रलोचनवधेचंडमुंजार्दिनीनिः शेषीकतरक्तबीजदलुजेनित्येनिसंभापहेतुं भस्मसि निसंहरासुदुरितं
 दुर्गेनमस्तेविकेभंभद्रकाल्यै नमः । इति मन्त्रः । रसाकरादौ प्रसिद्धा विमौमन्त्रः ॥ अथ भद्रकालीमन्त्रप्रसंगात् । ज्वा रामः
 लाभैरवीमन्त्रोपिकल्यांतरे प्रोक्तोत्र योम्यतावशाल्लिख्यते । शक्तिः संमोहेन ऋषिः । गायत्री छंदः । ज्वालाभिन्नभैरवी दे १८५

वता रांबीजं रीं शक्तिः रूं कीलकं मस सर्वा भीष्टमिथ्यर्थे विनियोगः रं हृत् रीं शिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं अंगारनद्यो ह्य
 कूलसंस्थां शुक्लां च सर्वाभरणं च रुक्मां अंगारपूर्णे न करद्वयेन साध्यस्य कुक्षौ क्षिपति स्वरं तां। रीं रीं रूं ज्वालाभिन्न भैर
 वी अमुकाः मुकयोः परस्परं विद्वेषणं कुरु स्वाहा। इति मन्त्रः। अनेन मन्त्रेण रक्तमयजलेन संध्यायांतर्पयेत् विद्वेषणं
 भवति। विद्वेषणप्रधानोयं मन्त्रः॥ अथ विद्वेषणमन्त्रप्रसंगात्। वक्ष्याकर्षणकरहशास्त्रमन्त्रोपयोग्यतावशां लिख्य
 ते। मदगजारूढमहाशास्त्रललाटतिलकचषकहस्तनीलकंजुकलोकवश्याकर्षणज्वालयतायतापयवेगयमीघ्रमा
 कषयाकर्षय स्वाहा इति मन्त्रः। अस्य यन्त्रमाह मातं नाम युतं द्विरेफसहितं बाह्ये कलावेष्टितं तद्वाह्ये ग्निमरुत्पुरं च
 विलिखेतांबूलपत्रोदरे लेखिन्मापरपुष्टकं टककृताब्जे तार्कदुग्धं लिखेत् त्रं दीपयित्वा ग्निरात्रिदिवसाद्रंभां समाकर्ष
 ति। अस्यार्थः। प्रथमं रेपु ह्यमन्तरं सर्वां विलिखेत्। तदंतः यं इति विलिखेत्। तन्मध्ये साध्यनामादियं त्रन्माणां विलिखेत्।
 पुनस्तद्वाह्ये स्वरैर्वेष्टयेत्। तद्वाह्ये त्रिकोणं च तद्वाह्ये पट्कोणं च विलिखेत्। एवं तांबूलपत्रोदरे पुष्टकं टके न विलिख्य
 खेतार्कक्षीरेण विलिदीपेतापयेत्। एवं त्रिदिवसे कृते स्त्रियमाकर्षयति परपुष्टकं टकं कुर्विह्यमुत्तु॥ अथ पूर्वतरो
 रोक्तभिन्नभैरवी मन्त्रप्रसंगात् सुखप्रसवकरयसिणी मन्त्रोपिलिख्यते। ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः। यसिणी देवता। हिम

मुख्यै। ब्रह्मविष्णुशिवात्मकसमीरसौराययोमपीठा यनमः। हस्तेखाकमलासनायनमः। इति सौरपीठं अस्मि
 नौरपीठे समावाह्यहार्त्तेस्वीष्टुकंकसमर्चयेत्। हस्तेखायैगगनायैरक्तायैकरालिकायैमद्बोद्धुमायै। इति भुवने
 शीविधानोक्ताभिः शक्तिभिः प्रथमावृत्तिः अंगैर्द्वितीयावृत्तिः। मातृभिरुत्तीयावृत्तिः। सोमोमाया। बुं बुधाय बुं वृहस्प
 तये। सुं शुक्राय अं अंगारकाय शं शनैश्वराय रां राहवे कं कतवे। इति चतुर्थ्यावृत्तिः। दं द्रादिभिः पंचमी एव मा
 र्कवयुः शक्तिं परिपूजयेत्। अर्घ्यविधानतः परं उपरिष्ठात्सौराष्ट्रासविधानेति रम्यते तत्रैवानुसंधेयम्॥ अथाऽज
 पाविधानमुच्यते। ब्रह्म ऋषिः देवी गायत्री छंदः परमात्मा देवता। हं बीजं सः शक्तिः हं सां हत। हं सी शिरः हं सं शिखा
 इत्यादि षडङ्गानि ध्यानं अरुणकनकवर्णपद्मसंस्त्वं च गौरीं न नियमितचिह्नं सौम्यतानूनपातं भवतु भवदभीष्टप्राप्त
 ये पाशटंकाभयवर्दविचित्रं रूपमर्धाविकेशं। तत्र सौम्यतानूनपातं सोमाग्निस्वरूपं हं सः इति मन्त्रः। प्रयोगविशे
 षे सोहमिति च योजयेत्। द्वादशलक्षजपः। आज्यसिक्तैः पायसेन द्वादश सहस्रं जुहुयात्। मोक्षारोग्यप्रधानोपम
 न्नः। अथ पूजार्थं। पूर्वभूवने शी चतुरस्रोक्तसौरपीठं संपूज्य प्राक्मातृकावर्णोक्तवर्णोष्धीषे केन पाचितकषा
 येन कलशमन्त्रा पूर्य अस्मिन्नावाह्यसमर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। ॐ ऋतात्मने ॐ वस्वात्मने ॐ परमात्मने ॐ ॐ

प्र.सं.
१८७

तरात्सने इति महादिह। ऋतजायै। अज्जायै गो जायै अद्रिजायै कोणेषु एवं द्वितीयावृत्तिः इन्द्रादिभिः स्वतीया वज्रादि
भिश्चतुर्थी एवं संपूज्य कलशमभिषिञ्च्य चर्ममपि दद्यात्। अथास्यैवमंत्रस्य प्रयोगविशेष उच्यते विधाय लिपिपंकजं
मनुयुतो ह्यसत्यं कजं निधाय चट्मनुपूरयत्तवारिणा तत्मुखं विधाय राशिनात्ममन्त्रयुतवामदोष्णा पुनः सुधापितरमे
सुसाध्यमभिषेचयेत् जलैः। नारीनरो वा विधिनाभिषिक्तो मन्त्रेण तेनेति विषद्वयोस्तैः ऐगैस्तथापि प्रहितैर्विषुक्तधिरा
यजीवेत्करणैः सुसुद्धैः अयमर्थः एकपञ्चाशद्वल्लयुक्तं पञ्चविलिख्य तेषु दलेषु मातृकावर्णाने कैक विलिखेत् पुन
स्तत्कर्णिकायां हंसदले नेमन्त्रं विलिख्य तत्र कर्णिकाभ्ये च निधाय तज्जलेन पूरयत् पुनः वामहस्ततले च चंद्रमं
जलमिति ध्यात्वा तेन हस्तलेन हंसदलात्कामन्त्रजपपुरःसरं चट्मुखं विधाय। जज्जलं सुधायितं कस्तूरी चटुधायितं
नजलेन हंसदले तन्मन्त्रजपपुरःसरं साध्यमभिषेचयेत्। तस्याद्विषद्वयोर्द्वयोरगशमन्त्राद्विषमन्त्राद्युच्चांतःकरण
मुद्दिश्य भवति। प्रतिघण्टां गतं करेण तेनैव जलाभिपूर्णं प्रजप्य मन्त्री चटुकां विधाय सुधापितैस्तैर्विषं निषण्णं निषिं चे
द्विषं निहतिरपि कालकूटं अयमर्थः पूर्वोक्तेन वामहस्ततले नैव जलपूर्णं चटुं विधाय हंसदले तन्मन्त्रमन्त्री पदसूचि
तः गरुडबीजपुत्रः सरं जप्त्वा मन्त्राधितैस्तैर्जलैर्विषं यस्तमभिषिञ्चेत्। कालकूटविषमपि नाशयति स्त्री मिति गरुडबीजं।

राम

१८७

प्रयोगांतरंगदितनिजपाणितलंविषिणःभिरसिप्रविधायजतैःभितधीःअचिरात्सतिमोचयतेविषतोमतिमानथवस
 कदष्टमपिअयमर्थःपूर्वोक्तवामहस्ततलमेवविषग्रस्तस्यभिरसिशीतिमत्वानिधायमन्त्रजपध्यानपुरःसरंजलैःसे
 चयेत्तस्माच्छीघ्रंविधानमुक्तोभवति॥अथप्रयोजनतिलकारण्यसौरमन्त्रविधानमुच्यतेदेवभाग्नृषिः।गायत्रीकं
 दः।आदित्योदेवता।ह्रींबीजं।सःशक्तिः॥ह्रांहत्।ह्रींभिरः।हूंभिरवा।इत्याद्यंगानिध्यानंअरुणसरोरुहसंस्कृत्।ह
 गरुणोरुणसरोजपुगलधरः।करकलिताभयवरदोषुतिविंबोमितभूषणस्वनोवतुनः॥ह्रांहींसः।इतिमन्त्रः।गृह्यादा
 चरणतलंकंठादागृह्यमागलंकांतात्।विन्यस्यमन्त्रवर्णनक्रमेणमन्त्रीकरोतुचांगविधिः।द्वादशलसंजयेत्।आज्य
 सितैरंजैर्वात्रिमधुराप्तुतैस्तिलैर्वाद्वादशसरुसंजुहुयात्।पुरश्चरणाहोमार्थेअथपूजाविधिः।प्राक्भुवेमीचतुरसरी
 विधानोक्तसौरपीठेपुरश्चरणाकलशंसंपूर्यसमावाप्त्यसमर्चयेत्।अंगैःप्रथमावृत्तिः।सोमाद्यष्टग्रहैर्द्वितियावृत्तिः।तत्र
 विशेषउच्यतेप्रागादिदिशासंस्थाः।शशिवधरगुरुभार्गवाःक्रमेणस्युः।आग्नेयादिष्वग्निषुधरणिजमंदाहिकेतवःपू
 ज्याः।एतेषांग्रहादीनांवर्णादीनितदायुधानिचोच्यते।शुभसितशुक्लासितधूमरुक्ताः।क्रमशः।चंद्राद्याःकेलंतावा
 मोरुन्यस्तवामकरलसिताः।अपरकराभयमुद्राविकृतमुखोद्वितांजलियुक्दंष्ट्रोयास्योमंदः।सुवर्णसदृशाशुकादिभूष

प्र.सं. १८८ अथ एवमष्टगह्वैः संपूज्य पुनर्लोके श्यैस्त्र्योऽष्टतिः अथ प्रयोगः संपूज्यैर्विधिना विधिवद्गोरोचनादिभिर्द्रव्यैः दद्यात्
 १८८ अथ एवमष्टगह्वैः संपूज्य पुनर्लोके श्यैस्त्र्योऽष्टतिः अथ प्रयोगः संपूज्यैर्विधिना विधिवद्गोरोचनादिभिर्द्रव्यैः दद्यात्
 रवीरजपाकुशाग्रात्। स्थामाकृतं दुल्लयुतां श्वयथाप्रलाभात्संयोज्य भक्तिभरितो धर्मविधिर्विधेयः अस्यार्थः। अस्य कुंकु
 मं वै न वं तं ऊडमिति विशेषः। रक्तं रक्तचंदनं। सितं कर्पूरदि। प्रयोगांतरं। कृत्वामंडलमष्टपत्रलसिततत्कर्मि
 कयांतथापत्राग्रेषु विधाय कुंभनवकंतसूरयित्वा जलैः॥ आवाह्यक्रमशोग्रहान्नवसमाराध्याभिषेकक्रियां कुर्या
 द्योग्रहवैकृतानि विलयं त्यस्य तस्मीर्भवेत्। अथ मर्त्यः अष्टपत्रं पद्मं पिष्टभूतं तं जुले दर्भाग्रेण विलिख्य। तद्वत्ता
 ग्रेषु च कर्णिकार्या चर्षा ठपूजापुरःसरं। नवकुंभां जलपूर्णं निधापयेत्। पुनस्तेषु मध्यस्थं कुंभमारभ्य पूर्वदिक्क्रमे
 ण आदित्यादि नवग्रहान् समावाह्यानेन सौरविधानेन समर्च्य साध्यं समभिषिंचेत्॥ अनेन पिशाचादिग्रहपीडा
 ग्रहपीषपीडा च न स्पतिलस्मी भवेच्च। प्रयोगांतरं॥ अथ यद्ग्रहप्रकारमाह। ग्रहपरिवृतमिष्टापूर्वकृष्णादिनेशं
 प्रतिजुहुतं निजसैवैरुते वाग्रहाणां॥ शुभमिति रूपरागे चंद्रभान्वो स्वभेवारिपुनः पजभयेवाधोरूपे गदेवा॥ अ
 र्कद्विजां प्रिपमयूरकपिप्यलाश्च सोढुं वराः स्वदिरशम्यभिधाः स दूर्वाः दर्भान् हयाश्च समिधोष्टशतं क्रमेण सर्पिर्ह

रामः
१८८

विष्टताः पृथगेव च स्युः आज्याहुत्याथादावांते च व्याहृतिभिरपिर्जुह्यात् सोमादीनां दिमिदिमि समाधाय वद्विंश
यावत्। होमे सम्यक्कृतवतीमुदांति सर्वे ग्रहाश्च युध्य सम्यग्जयमपिरुजः शांतिमायुश्च दीर्घं कृत्या शांतिव्रजति पुन
रेकत्र वा सर्व होमः। ग्रह उपरिवृतमित्यादि ग्रन्थानामयमर्थः॥ निजजन्मनस्तत्र दिने वा गृहाणामवस्थितिं वैषम्यका
ले वा जन्मनस्तत्रे चंद्रसूर्यग्रहकाले वा अन्यस्मिन् शुभदिने वा शत्रुभये वा घोरव्याधिभये वा अग्निसंस्थाप्य पृथक् ज्योते
न आसत्येनेत्यादि मन्त्रेण वा नामभिर्वासूर्यं समावाहयेत्। पुनः स्तस्याग्नेः। प्रागादिदिषु पृथक् अग्निसंस्थाप्य तेषु क्र
मेण शशिबुधरारुसुकान् क्रमेणाप्यायस्वेत्यादिना तस्य तस्योक्तेन मन्त्रेण वा तत्तं नामभिर्वासं पूज्य पुनरग्नेयादिको
णेष्वग्निसंस्थाप्य तेषु क्रमेण अंगारकशनैश्च गृहकेतून् क्रमेण तत्तन्मन्त्रैः पूज्य पूर्वमाज्येन प्रणवपूर्वक व्याहृति
भिस्तत्र वत्तुत्वा पुनर्कादिभिर्नवभिः समिद्रिरुक्कैरैकैरष्टोत्तरशतशसं स्य तत्तन्मन्त्रेण तत्र तत्तुत्वा पुनः। तत्त
दुक्तद्रव्ययुक्तेन हर्षाचिनत्तन्मन्त्रैः। स्तत्र तत्र तावदुत्वा पुनरप्याज्येन तत्तन्मन्त्रैः। स्तत्र तत्र तावदेव हुने तु पुन
र्याहृति पूर्वक प्रणवेनाज्यं तत्र हुनेत्। तत्र तु अनेकवाग्निसंस्थाप्य जुहोति चेदनेककर्त्तृभिर्होतव्यम्। अथवा
एककर्त्ता जुहोति चेत्। एकस्मिन्नेवाग्नौ सर्वानपि गृहान् समावाह्य स एव कर्त्ता सर्वैर्द्रव्यैर्हुनेच्च एवं हुते उक्तफलं भ

प्र.सं- वति। अर्कं द्विजां प्रिपंपलाशं मायूरकं अपामार्गं पिप्यलं। अश्वत्थं खादिरं करुं कपिशमि वन्हि अस्य सौरमन्त्रस्य फ
 १८६ लश्रुतिः। अमुना विधिना हुता चर्चनावैः प्रभजे द्योदिनशो नरो दिने शं मणिभिः सधनैश्च धान्यवर्यैः परिपूर्णो वस
 थो भवेच्चिराय॥ सौराष्ट्रसरविधानमुच्यते। देवभागऋषिः। गायत्री छंदः। आदित्यो देवता ॐ बीजं ह्रीं शक्तिः॥ ॐ सत्य
 तेजो ज्वलज्वालामणि हुं फट् स्वाहा हत॥ ॐ ब्रह्म तेजो ज्वालामणि हुं फट् स्वाहा शिरः॥ ॐ विष्णु तेजो ज्वलज्वालाम
 णि हुं फट् स्वाहा शिखा॥ ॐ रुद्र तेजो ज्वलज्वालामणि हुं फट् स्वाहा कवचम्॥ ॐ वह्नि तेजो ज्वलज्वालामणि हुं फ
 ट् स्वाहा नेत्रम्॥ ॐ सर्वतजो ज्वलज्वालामणि हुं फट् स्वाहा अस्त्रं अथ ध्यान। अरुणो रुणपंकजे निषणः। कमलेभी
 तिवरौ करौ र्दधानः स्वरुचाहितमंडलत्रिनेत्रोरविराकल्पशताकुलो वताहः। ॐ ऋणिः सूर्य आदित्य। इति मन्त्रः।
 आरोग्यप्रधानोयं मन्त्रः। अथ न्यासः। अं आदित्याय नमः। इंरबये नमः। उं भानवे नमः। क्रं भास्कराय नमः। लुं सूर्या
 य नमः। एताः। पंचमूर्त्तयः सशिरोमुखहृदयगुं ह्यचरणेषु क्रमश एव मन्त्रितमः। एतेषु न्यसेत्। पुनः सशिरोमुखगल
 हृदयोदरनामिषि बांधिषु प्रविन्यसेत्। प्रणवाद्यैरष्टवर्णैः। क्रमेण श्लोपनदक्षरन्यासः। ॐ धिनमः। इत्यादि अष्टलक्ष
 जपेत्। त्रिमधुरसिक्ताभिः क्षीरद्रुमसमिद्धिर्वाष्टतसि कैरं नैर्वा अष्टसहस्रं जुहुयात्। पुरश्चणा होमः। अथ पूजावि

पिः। प्राकृभुवनेरीचतुरसरविधानोक्तसौरपीठसंपूज्यतस्मिन्सौरपीठेषुश्रवणाकलशशुद्धादिः। संपूर्णरक्तवा
 सोयुगेनसंवेष्टयदिनेशंसंपूजयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः आदित्यावृत्तिर्मध्येसंपूजयेत्। व्यादयश्चत्वारोदिक्षुरव
 येभानवैभारकरापसूर्याय इति उपायै प्रज्ञामै प्रभायै संध्यायै इति विविदिक्षु इति द्वितीयावृत्तिः ब्राह्मणे माहेश्वर्यै को
 मायै वैष्णव्यै वाराह्यै इंद्राण्यै चामुंडायै अरुणाय नमः। तत्रारुणायै तिलतीयावृत्तिः। शशिने बुधाय बृहस्पतये
 शुक्राय एते प्रागादिदिक्षु अंगारकाय मंदाय राहवे केतवे इत्याग्नेयादिकोणेषु एतान्सूर्यपरिषदे दत्तं तत्वेन स
 मर्चयेत्। एतेषां ग्रहादीनां वर्णान्युच्यंते सुभसित पीत शुक्लारक्तसितधूमकलकाः क्रमशश्चंद्राद्याः केतवताः वामां
 कन्यस्तवामकरलसिताः। अपरकराभयसुद्राविकृतमुखोर्हिंकाराहितांजलियुक् दंष्ट्रोयास्योमंदः सुवर्णसदृशं शु
 कादिभूषणैश्चैवैश्वर्यावृत्तिः। इंद्राय सुराय पिपतेये सूर्यपार्षदाय अग्नये तेजोपिपतेये सूर्यापार्षदाय नमः। इ
 त्यादिभिर्लोकेभैः पंचमी एवं कलशंसंपूज्यतस्तस्य ह्यायया शक्तिजप्ता हुत्वा तेनाभिषिच्य द्वादशसंख्यं वसुवस्त्वं च
 शरवे दत्त्वा द्वादशसंख्याकान् ब्राह्मणान् भोजयेच्च। पुनः प्राकृभुवनेरीचतुरसरविधानोक्तप्रकारेण सूर्याय च द
 त्वात्। नित्यशः तद्द्वारेकाभयसूर्यस्य प्रदाजमाह। उक्तप्रकारेण सूर्यसंपूज्य पुनः प्रतिपूज्य। शक्तिमितितत्र पुनः

प्र.सं.
१६०

प्रणि ध्यायतां मरचितं चषके प्रजिम्बे नानु। प्रतिगतं कमलं। परिपूरयेत् सुविमलै रहातय वकुश दूर्वा तिलस र्वप
कुसुमचंदनोपेतैः। प्रस्फुगाद्यै र्चिद्रं स्वै र्यं सभा वयेत्स ग्राहि तभी।। दृष्टं दिने रास यप्री ठगतं तथै व व्यो मस्कृतं
परिहृता वरणं विलोक्य। अष्टौ लं शतमथ प्रजपेन्न नु तं पूर्यै र्दकं मित्र करेण पिपं यात्रं। भूयो भ्यर्च्य सु धामयं
जलमथोते द्रं च पुष्पादिभिर्जीलु भ्या मवमिगंतं चषकं ध्यामस्त र्मषो ह रत् दद्यात्तं डल वं धृष्टि हृदयो भक्त्यार्थं
मोजो बलज्योतिर्दीप्ति यं शो ष्ट ति स्मृ तिक रं लक्ष्मी प्रदं भास्व ते। भयं कृतं सुपुष्पां जलिरपि पु नै रष्ट य तं जपेन्मन्त्री
याव द्रस्मि सु भा नो र्व्या पु नो त्यं भः सु धामयं त द पि। अष्ट सप्तमं जलं वा सितं कृत्वा त्रोटि न पतिरप्यम तत्वमा तनो
ति सधनविभवदारपुत्रमिन्नं पशुमणं जु ष्म नंत भोगयेति चक्षु र्धिसा य दि न शो ष्ट द तां दिना दौ दै त्या प नो दित
न वेदिन वल्लभाय। अर्घ्यं समग्रं विभवस्त यवार्कं वारि प्रां र्ममं च सि भवा ह्म य वा दिरायेः एवं भजं निते न्दिरो नि
रुज श्र भवति॥ इति प्रपंच सार संग्रहे गो र्वा णे द्र वि र्चिते ध सु दं स य दृ तं। अष्टौ सप्तमं च प्रसगात् स ज्ञ सारोक्तं
सौराष्ट्र सरय चमपि लिख्यते॥ त्रैको णो द र सार शक्ति पत्रिः। को णे पु ष्पं च तं को णे ग र्जि नमष्ट प्र ज्ञ सि रितं प्रो ला
सिताष्टा सूरं वा ह्यो ष्ठा व तमा व कं कु वं षे वेदा हि मा या व तं यं जं सु द्र वि ष ग द्र ज्वर ह रं सौर स नस्त प्र दं। अस्या र्थः प्र

रामः
१६०

यम श्रीकोणं विलिख्य । तदंतः प्रणवं विलिख्य । तदंतः श्रीमिति विलिखेत् । पुनस्त्रिषु कोणेषुपि श्रीमिति विलिखेत् ।
 पुनः प्रणवोदरगतशक्तिमध्ये साध्य न माही न विलिखेत् । न द्वहिष्टदलं पंच विलिख्य । तेषु प्रागादिक्रमेण छणिः सूर्य
 आदित्य इत्यस्यैकैकमक्षरं विलिखेत् । तद्वहिर्मातृका वर्णैर्वेष्टयेत् । तद्वहिर्मुखं विलिख्य । प्रणवदि सुभुवने मी
 विदिषु विलिखेत् । एवं विलिख्य छत उक्त फलं भवति ॥ अथ सौरयंत्र प्रसंगात्तद्दशांति यंत्रमपि मन्त्रसारोक्तं योग्यता
 वशां लिख्यते आसत्येनेत्युच्चातारं कर्णिकामध्यसंस्कृतं ॥ साध्यगर्भं समा वेष्ट्य प्राग्दले विलिखेत्ततः । आप्यायस्वेत्युच्चा
 याम्ये उद्बुध्यस्वेति पश्चिमे वृहस्पतेत्युच्चा सौम्ये प्रवः शुक्राय इत्यपि अग्नेयकोणोपत्रे अग्निमूर्धेति त्रैर्ऋते शंनो देवि
 त्वचं पत्रे वायव्ये कोणगे ततः । कयानश्चित्र इत्येते केतुं कण्वच विंदले तद्वा ह्ये मातृका वर्णैः संवेष्ट्य कुग्रहाश्रियु ॐ
 ह्रीं हंसाक्षरादिषु सोहं हंसाक्षरां विलिखेत् । स्वर्णादिपट्टेषु लिख्य यंत्रमेतद्यथाविधि । अभिषिक्तं सुभैस्तोयैः कृ
 तपुण्याहमंगलं कर्णिकायां क्रमादर्थ्याः प्रागाद्यष्टदलेषु च सूर्ये दंगारसौम्यकिंजीवाहिभृगुकेतकः । सुजप्रसि
 क्तसंपातं स्वस्वमं श्रैर्यथाविधि ग्रहपीडाप्रथमतः कृत्या ज्वरविनाशनं सर्वामयहरं श्रीदेवि जयप्रदं आयुष्करं पुत्रदं
 च परचक्रनिवारणं किमत्र बहुनोक्तेन वाञ्छितार्थप्रदं नृणां । अस्यार्थः प्रथममष्टदलं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रण

समर

प्र.सं. १६१ वं विलिख्य। तन्मध्ये साध्यनामादियन्त्रम्यायान्विलिखेत्। पुनस्तारं आसत्ये नृजसावर्तमानोदत्यनया कचावेष्टये
 त। पुनः प्राग्दले आप्यायस्व इत्यचं विलिखेत्। पुनर्याम्येदले उदुध्यस्वाग्नेप्रति ईत्यचं विलिखेत्। पुनः पश्चिमेदले
 यदहस्यते भति अेदर्य इत्यचं विलिखेत्। पुनः सौम्येदले प्रवः शुक्लाय भावव इत्यचं विलिखेत्। पुनराग्नेयेदले अ
 ग्निमूर्धादिबदत्यचं विलिखेत्। पुनः नैर्ऋत्येदले शंनोदेवीरभिष्टय इत्यचं विलिखेत्। पुनर्वायव्येदले कयानश्चि
 त्र आभुवत् इत्यचं विलिखेत्। पुनरैशेदले केतुं कण्वचकेतवे इत्यचं विलिखेत्॥ तद्वह्निर्दत्तं विलिख्य मातृकावर्णे
 वेष्टयेत्। पुनरस्त्वद्वहिश्चतुरश्रं विलिख्य तत्कोणेषु ॐ ह्रीं हंस इति सौरचतुरश्रं विलिखेत्। पुनश्चतुर्दिसु सोहंसः
 इति विलिखेत्। एवं स्वर्णादिषु दृष्ट्या लिरव्य अभिषिच्य पुण्याहप्रोक्षणं च कृत्वा तत्तन्मन्त्रैर्हत्वा तस्मिन् तस्मिन् दले
 संपातस्पर्शं च कृत्वा तत्तन्मन्त्रैर्जप्याधारयेत्। उक्तफलं भवति॥ अथ चन्द्रमनुविधानमुच्यते। अत्रिऋषिः पंडितः कंदः
 सोमो देवता सोमबीजं आयशक्तिः सांहत् सीशिरः सूशिखा सैंकवचं सोमनेत्रं सः अस्त्रं ध्यानं विमलकमलसंस्कः सुप्र
 संनान नेंदुर्वरदकुंदहस्तः श्वारुहारादिभूषः स्फटिकरजतवर्णो वाञ्छितप्राप्तये वो भवतु भवद्भीष्टघोषितांकः। रामः
 शशांकः सोमो मायनमः। इति मन्त्रः सकारत्रयोदस्वरविंदुभिः। प्रथमं बीजं ऐश्वर्यं प्रधानोपमन्त्रः परललसंजपेत् १६१

मु

पंचमी दशमी पंचदशीषु विशेषः। अयं तं प्रजपेन्मन्त्रं सायान्हेम्यर्च्यं गाधिपं पयोधेन हनेद्द्रव्यः स पृथगेन सहस्रं कं
 अयमर्थः। उक्तदिनेष्वयं तं सायान्हेम्यर्च्यं जप्त्वा सोमं संपूज्य एतसि क्तेन क्षीगं नेन सहस्रं कं जुहुयात्। पुरश्चरणकाले एवं कृ
 त्वा षट्सं पुरश्चर्य पुनरुज्यसि क्तेन सितपापसेन षट्सहस्रं जुनेत्। पुरश्चरणा होमः। अथ पूजाविधिः गुंगुरु
 भ्यो नमः। इत्याचारभ्यः। अंसूर्यमज्जलाय नमः। मंवंहि मंज्जलाय नमः। उंसोमंज्जलाय नमः। इत्याद्युत्कमेण सोमां तं पीठं
 संपूज्या बाह्यं समर्चयेत्। विधुराकायकमुद्धत्यै नंदाय सुधायै सजीविन्यै समीप्यै। आश्यायिन्यै चंद्रिकायै ल्हादिन्यै इति
 पीठं वशक्तयः। अस्मिन्ना बाह्यं अंगैः केसरेषु समर्चयेत्। इति प्रथमाष्टकं। रोहिण्यै कृतिकायै रेवत्यै भरणीयै रात्र्यै
 आर्द्रायै ज्येष्ठायै कालायै इति दलमष्टकं शक्तयः। पुल्लकुंदा भासतां रविभूषिताः। सितमास्यां वरोपेताः। रचितां ज
 लयोमताः। इति द्वितीयाष्टकं। आदित्याय बुधाय च हस्तेन मे शुक्राय मंगलाय च दायाय शक्रवे केतवे। इति दलाष्टकेषु
 इति तृतीयाष्टकं। पुनर्लोके रोस्तु द्विहिंश्चतुर्थी एवं सुसितैर्गंधकुसुमैः पात्रैः स्तुभ्यमयैश्च समर्च्य विधिः। अथ प्रयोग
 विधिः। इति सिद्धं मनुं मन्त्री राशिनं मूर्ध्नि चिंतयन् त्रिसहस्रं जपेद्वात्रौ मासान् तत्कं जपौ भवेत्। अयमर्थः। राशिनं स्व
 मूर्ध्नि संचिंत्य रात्रौ स्तौ पुटितं मन्त्रं नित्यं शस्त्रिं सहस्रं जपेत्। एवं मासे कृतं मलं जपौ भवति। अनेन च द्रमनुजा प्रयोगा

१ सं. तरमुच्यते। हृदयां भोजसंस्कृतं भावयं प्रजपन् नुंराज्यै श्वर्ये वत्सरेण प्राप्नुयादप्यकिंचरः। दिनेदिने त्रिसहस्रसंख्या
 १६२ जपः। श्रीबीजपुटितः कर्तव्यः। प्रयोगांतरं। आहाराचारनियतो जपे लक्षचतुष्टयं। असंशयस्तरं तेन निधाममपिलभ्य
 ते। प्रयोगांतरं चोराज्वरागराः शीर्षरोगाः कृत्याश्चकामिलाः। तन्मन्त्रायुतजापेन नश्यंतिसकलापदाः। अथसोमार्घ्यवि
 धानमुच्यते। त्रितयं मंडलानां तु कृत्वा पाश्चान्यपूर्वकं। आसीनः पश्चिमे मध्ये संस्ते द्रव्यमिविन्यसेत्। पूर्वस्मिन् पं
 कजोपेते पूर्ववत्सोममर्चयेत्। राकायामुदयेरात्रो निजकार्यं विचिंतयन् तत्र राकायां पौर्णमास्यां संस्थाप्य राजतं नव
 चषकं परिपूरयेत्। गव्येन शुद्धपयसा स्पृष्ट्वा पात्रो मनुं जपेत् अष्टोत्तरशतादृत्या दद्याद्द्वयं दवे विद्यामन्त्रे जोयय
 वत्तद्गतात्मना विद्ये विद्यापदे प्रोक्त्वा मालिनीति च चंद्रिणी चन्द्रमुख्यमिजायां तं निगदेत्क्षणवादिकं अस्यार्थः। ॐ वि
 द्ये विद्यामालिनि चंद्रिणि च दमुखी स्वाहा। इत्यर्घ्यमन्त्रः। प्रतिमासं च षण्मासात्सिद्धिमेष्यतिकां सितां दृष्टाय दीधते
 कन्यां कन्यां विंदे निजेषितां। अमितां श्रियमाप्नोति कांतिं पुत्रान्यशः पश्यन्। सोमार्घ्यं दाता लभते दीर्घमायुश्च विंद
 ति॥ अथाग्निममन्त्रविधानमुच्यते। भृगु ऋषिः। गायत्री छंदः। अग्निर्देवता॥ ॐ बीजं स्वाहा शक्तिः। सहस्रार्चिषे रामः
 नमः। हतुस्वस्ति पूर्णाय नमः शिरः। उत्तिष्ठ पुरुषाय नमः। भिखाधूमव्यापिने नमः कवचं सप्तजिह्वाय नमः। नेत्रं १६२

मन्त्रं गो

धनु र्धराय नमः। अस्त्रं स्वाहां ते न व्याहृति त्रितये न तद्विगच्छत्यावा वं उ गानि। ध्यानं शक्तिः स्वस्तिक पाशान् सां
 कुशवरदाभयां दधन्निनेत्रः। मुकुटादिविविधभूषो वता तत्चिरं पावकः प्रसन्नो वः॥ ॐ भूर्भुवः स्वस्वाहा इति स प्रा
 णो यं मन्त्रः। ऐश्वर्य प्रधानो यं मन्त्रः षडलसजपः। अथ पूजा प्रथमं षट् कोणं विलिख्य। तद्वह्निर्वर्तं विलिख्य तद्व
 ह्निकोणं विलिखेत्। एतदग्निपीठं अस्मिन् पीठे पीतायै श्वेतायै अरुणायै कलायै धूम्रायै तीक्ष्णायै सुक्लिङ्गिन्यै रु
 चिरायै ज्वालिन्यै इति नवशक्तिभिः। समर्च्य तस्मिन् अग्निमूर्तिसमावाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रथमावलिः जातवेदसे सप्त
 जिह्वाय हव्यवाहनाय अश्वोदरजाय वैश्वानराय कौमारतेजसे विश्वमुखाय देवमुखाय। इत्यष्टमूर्तिभिर्द्वितीयावलिः
 लोके शैस्वतीया। एवं संपूज्य कृशानुं सर्पिः शिकेन पयोनेन षष्ठिदिना दुत्यत्रैः। सिततरैर्धान्यविशेषैः कृतेन दशांशं जुहु
 यात् पुरश्चरण होमः। अथ प्रयोगः आज्यैरष्टोर्ध्वशतं प्रतिपदमारभ्य मन्त्रविद्दिनशः चतुरो मासां जुहुयात् क्षीरत्या
 यथा भवेत्तस्य प्रयोगांतरं शुद्धाभिः शालिभिर्दिनमनु जुहुयात् तस्यांग राक्षसानेन शाली पूर्णग्रहस्यात्। गोमहिषाद्यै
 श्वर्तकुलं तस्य शालीकुलं चेन्न तं अयमर्थः। शाली धान्यैर्नित्यशः अष्टोर्ध्वशतं जुहुयात्। अनेन वत्सरमानेन धान्य
 गोमहिषादयोऽप्यजायंते। प्रयोगांतरं शुद्धाभैर्दशसिकैः प्रतिदिनमग्नौ समग्नौ समेधिते जुहुयात्। अन्नसमृद्धिर्मह

दावेवहीसिनाः मन्त्रद्वादशसहस्रं जपेत्सम्यगुपोषितः। एवं पुरश्चरणजपः। तत्र वत्सरादेश्चतुर्दश्यां चित्राभि
 मानुषपैतृकदैविकमासत्रयस्यापिकृत्स्नचतुर्दश्यामित्यर्थः। अथ पूजाविधिः पूर्वोक्ताभिमन्त्रणी ठेसमावाह्य
 समर्चयेत्कृशानुः अगैः प्रथमावृत्तिः। जातवेदसे सप्तजिह्वाय हव्यवाहनाय अश्वोदरजाय वैश्वानराय कौमार
 तेजसे विश्वमुखाय देवमुखाय। इति द्वितीयावृत्तिः। लोके शैस्तृतीया तदायुधैश्चतुर्थी एवं संपूज्यं पुरणं होमं कुर्या
 त्। अथ पुरश्चरणहोमविधिः। समिदाद्यममावास्यां परिशोध्य यथाविधि ब्राह्मणान् भोजयित्वा स्वयं भुक्त्वा समाहितः।
 परे ह्नि प्रतिपद्ये तैजुहुयादूर्चितेन ते मन्त्री वटसमिद्धी हितिलराजीह विर्च्यतैः अष्टोत्तरशतावृत्या हुनेदकैकशः
 क्रमात् राजीकटुकदशाहमेवं कृत्वाथ पुनरेकादशीतिथौ शक्त्या प्रतर्प्य विप्रांश्च प्रदद्याद्गुरुदक्षिणां सुवर्णवासोवा
 थान्यादिशोणां च सतर्पणं पुनरष्टोत्तरं मन्त्री सहस्रं दिनशोजयेत्। अयमर्थः चैत्रचतुर्दश्यां ऐनं मन्त्रमुषोष्य संदीप्य प्रा
 तर्द्धादशसहस्रं संख्यं पुरश्चर्य देवं संपूज्य पुनरमावास्यायां वटसमिद्धी हितिलराजीह विर्च्यतानि एतानि षट्द्रव्या
 णि संपाद्य ब्राह्मणान् भोजयित्वा स्वयं भुक्त्वा च पुनः परदिने प्रथमायामुक्तप्रकारेणाग्नौ समर्चयेत्तैः पङ्क्तिर्द्रव्यैरेकै
 कैरष्टोत्तरशतं जुहुयात् पुनः परेद्युक्तद्रव्यैर्दत्त्वा विप्रांश्च प्रतर्प्य पुनर्नित्यशः। अष्टोत्तरसहस्रं जपेत्। एवं पुरणं

प्र.सं. १६४ रणाविधिः। अथ प्रयोगः। प्रजपेदथ वा सहस्रसंख्यं दिनशो वत्सरतो भवेन्महान्दी अयमर्थः। पूर्वोक्तपुष्परणावि-
 ध्युक्तप्रकारेण जपश्चेन्महालक्ष्मीसिद्धिरित्युक्तं अथ वारि नशः सहस्रसंख्यं जपश्चेदपि महालक्ष्मीसिद्धिर्भवती
 त्यभिप्रायः। प्रयोगान्तरं जुहुयात्प्रति वासरं शतारव्यं हविषा बूदेन भवेन्न हासमृद्धिः। संवत्सरं नित्यशः शतसंख्यं ह्रीं
 विष्णु जुहुयादित्यर्थः। प्रयोगान्तरं पालाशैः कुसुमैर्हुनेदधिष्ठितसौद्राप्तुतैर्मण्डलं नित्यं वा शतं तथैव करवीरै-
 र्त्थैः। समृद्ध्यै हुनेत् सौद्रं तेन। अयमर्थः। एतेष्वपि द्रव्येषु सिकैः पलाशकुसुमैर्निमग्नोत्तरशतसंख्यायामण्डलं
 नेत्। अथ वा करवीरकुसुमैः एवमेव हुनेत्। तेन समृद्धिर्भवति करवीरं अरलिष्यु। प्रयोगान्तरं षण्मासं कपिला-
 एतेन दिनशोष्ये सहस्रं तथा होतव्यं लभते स्वराज्यसदृशीं लक्ष्मीं यथा वामहत्॥ अथोतिष्ठेत्याद्यग्निमन्त्र उ-
 च्यते। भृगु ऋषिः गायत्री छंदः। अग्निर्देवता ॐ बीजं स्वाहा शक्तिः। उतिष्ठ पुरुषा हत्। हरिपिंगलशिरः। लो-
 हिता सशिखा देहि मे कवचं ददापयनेनं स्वाहा अस्त्वध्यानेन हे मा भवत्वसुरद्रुमोदरभुवोनिर्योतमश्वाकृतिं वर्षतं
 धनधान्यरत्ननिजयान्द्रुदैः संततं ज्वालापल्लवितस्वसेमविवरं भक्तार्तिसंभेदनं वंदे धर्मसुखार्थमोक्षफलदं दिव्या
 कृतिषा बकं उतिष्ठ पुरुष हरिपिंगललोहिता सरेहि मे ददापय स्वाहा। इति मन्त्रः ऐश्वर्यप्रधानोऽयं मन्त्रः। त

रामः
१६४

संजपेत्। चतसिकैः पायसैर्दृशांशं पुरश्चरण होमः। अथ पूजा पूर्वतरोक्ताग्निमन्त्रपीठे कृशानुं समावाह्य समर्चये
 त्। अंगैः प्रथमावृत्तिः जातवेदसे सप्त जिह्वयद्वा व्यवाहनाय अश्वोदराय वैश्वानराय कौमारतेजसे विश्वसुखा
 यदेव मुखाय इति द्वितीयावृत्तिः लोके शैलतीया तदामुधैश्चतुर्थी अथ प्रयोगः दिनावतारे मनुमे नमन्वहं जपेत्सह
 स्रं नियमेन मन्त्रवित्। अष्टस्य तापैयशसे श्रियेरुजो विमुक्तये युक्तमतिस्तथा युषे दिनावतारे प्रातः काले अस्यार्थः
 अष्टस्य तापैर्न सिंहवीजयोगः। यशसे अजपायोगः। श्रियै तद्योगः रुजो विमुक्तये दुर्गावीजयोगः आयुषे मृत्युं कंजयो
 गश्च तत्तद्बीजयोगेन तत्तदुचितं ध्यानं प्रयोगांतरं शालीतंदुलकैः सितैश्च पयसा कृत्वा हविः पावकं गंधाद्यैः परिपू
 ज्यते न हविषा संवर्त्य पिंडं महत्। आज्यालोलितमेव जुहुयाज्जह्यामनुं मन्त्रवित्साष्टौर्ध्वं प्रतिपद्यो शतमथ स्यादिति
 रावत्सरात्। अथ मर्त्यं शालीकुलञ्चैतत् धवलितेन शालीतंदुलेन सीरसं युक्तेन हविः कृत्वा तेन हविषामहं पिंडं नि
 वर्त्या ज्योतिस्तत्पिंडं मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं जप्त्वा प्रतिप्रतिपदं जुहुयात् संवत्सरात् लक्ष्मीर्भवति। प्रयोगांतरं अष्टोत्तरश
 तमथोऽष्टमं द्रव्यैव मीनं प्रती प्रतिपदं जुहुयात् योनैः। साज्यैर्भवेन्नखलु तत्र विचारणीयं संवत्सरात् च निकेतन
 मिंदिरायाः अथ मर्त्यः। अंगुष्ठमथ्यमानां मिकां गुल्याणां संहतिः। मृगमुद्रा आज्यसिकैः पयोधैः प्रतिप्रतिपदं म

प्र.सं. १६५ तरश
 गीमुद्रयाअष्टोत्तरशतं जुहुयात् एवंसंवत्सरे कतेलक्ष्यानिक्ते मावासस्त्वनंभवति प्रयोगांतरं अष्टोर्ध्वशतं हवि
 षमन्त्रैः शान्तेन नित्यशो जुहुयात्। षण्मासा दा द्यतमो भवति नरो नात्र संदेहः प्रयोगांतरं शालीभिः शुद्धोभिः प्रति
 दिनमष्टौ जुहुयात्। धनधान्यसमृद्धिः। स्यान्मन्त्रीसंवत्सरार्थमात्रेण शाली प्रयोगांतरं। आज्यैरमुतं जुहुयात्
 तिमासं प्रति पदं समारभ्य अतिमहती लक्ष्मी स्यादस्य तु षण्मासं देहः। अयमर्थः। प्रतिमासं प्रति प्रतिपदं आज्यै
 रयुतं जुहुयात् एवं षण्मासे कते लक्ष्मी भवति। प्रयोगांतरं अरुणैः पुनरत्यलैः शतं योमधुरसिक्तैः। प्रजुहोतु वत्सरा
 र्थमनुनाप्य मुना दशाधिकं लभते मंक्षुमद्वत्तरां चलक्ष्मी अरुणोत्पलं अयमर्थः। दशात्तरं शतसंख्यं अरुणोत्पलै
 स्त्रिभुपुरसिक्तैः। षण्मासं जुहुयात्। लक्ष्मी भवति। प्रयोगांतरं। जातीपलाशकरवीरजपारख्यविल्वव्याघातके स
 रकरंडभवेः प्रसूनैः एकैकशः शतमथो मधुरत्रयाक्तैर्जुह्वत्यति प्रतिपदं श्रियमेति वर्षात् जाती कसीरं जपा
 करंडं व्याघातं कोत्रै अयमर्थः एतैरुक्तैः तु सुमैः सर्वैस्त्रिभुपुरसिक्तैः प्रत्येकं शतसंख्यं प्रति प्रतिपदं जुहु
 यात् एवं संवत्सरे कते लक्ष्मी भवति। प्रयोगांतरं खंडैश्च सप्तदिनमप्यमृतालतोलैः मन्त्रो हुने द्रुणसदृश
 मथो पयोक्तैः। सम्यक् समर्च्य दहनं च विरेण जंतु श्रातुर्पिकादि विषमज्वरतो वियुंज्यात्। अमृतालतै शि
 १६५

नेनमः चंनमः परायउपस्कात्मनेनमः इति वाक्पाणिपादपायसस्त्रेण्यस्य ऊंनमः पश्य आकाशात्मनेनमः पंन
 मः पश्य वाय्वात्मनेनमः गंनमः परायतेजआत्मनेनमः रवंनमः पश्य अवात्मनेनमः कंनमः पराय एथिव्यात्मनेनमः
 इति शिरोमुखहृद्दुह्यपक्षुविन्यस्य रंनमः पराय ह्रमुं उरीकात्मनेनमः पंनमः पराय सूर्यमण्डलाय द्वादशकलात्मने
 नमः संनमः पराय सोमण्डलाय षोडशकलात्मनेनमः रंनमः पराय वह्निमंडलाय द्वादशकलात्मनेनमः इति चतुष्टयं ह
 रि विन्यस्य गोनमः पराय शांत्यतीतात्मनेनमः गेंनमः पराय शांत्यात्मनेनमः गुंनमः पश्य विद्युत्तमनेनमः गिनमः पराय
 प्रतिष्ठात्मनेनमः कंनमः पराय निवृत्यात्मनेनमः इति शिरोमुखहृद्दुह्यां प्रिंषु विन्यस्य मूलेन व्यापयेत् पुनः भुवन
 त्रयं न्यासः गांश्लोकाय नमः गींभुवर्लोकाय नमः गूंस्वर्लोकाय नमः इति पादादिन्याभ्यंतं नाभ्यां दिगलांतं गलादिशि
 र्धांतं व्याप्य मूलेन व्यापयेत् पुनः वर्णन्यासः तत्प्रकारः महागणपतीमन्त्रेण मातृकावर्णान् प्रत्येकं पठित्वा मातृकान्या
 सस्थानेषु न्यसेत् तत्प्रकारः महागणपतीमन्त्रमुच्चार्य तदंते मातृकाप्रथमवर्णं सविंदुकमुच्चार्य तदंतेपि महागणप
 तीमन्त्रमुच्चार्य नम इति न्यसेत् एवमेव सांतं विन्यस्य मूलेन व्यापयेत् पुनः पदन्यासः तत्पुरुषाय नमः विद्यहे नमः व
 क्रतुंजाय नमः धीमही नमः तंनमः नोनमः दंतिनमः प्रचोदयात् नमः इति गणपतीगायत्र्यष्टय दानिके फालदेशे

प्रसं- मुखकंठनाभ्युरुजानुपदेषु विन्यस्य मूलेन व्यापयेत् । अथ मन्त्रन्यासः गगानां नमः तानां मण्डपतिं नमः हवामहे नमः
 १६८ कविं नमः कवीनां नमः उपमश्रवस्तमं नमः ज्येष्ठराजं नमः ब्रह्मणां नमः ब्रह्मणः नमः षते नमः आ नमः नः नमः षष्ठ्य
 नमः उत्तिभिः नमः सीदं नमः सादनं नमः इति सप्तदशपदानि कालिकवदनकर्णद्वयास्यगुलांसहजाभिषु ह्येषु जानु
 द्वयांश्चिद्वयष्टककस्तु विन्यस्य मूलेन व्यापयेत् एवमुक्त्वा शरीरकल्पनार्थं षडध्वंन्यासं कृत्वा पुनः स्कूलशरीरकल्पना
 र्थं पंचाशद्विधं न्यासं कुर्यात् । तत्प्रकारस्तु अष्टमपटले श्रीविद्याविधानेलपुषोढान्यासप्रकरणे उक्तः । अथ विनाय
 कादिन्यासः मूर्ध्नि त्रैलोक्यनिष्ठायां हजाभिषिक्वानुषु विनायकादिविघ्नेशं श्रृणुष्वेति विन्यसेत् विनायको विरूपा
 क्षः करकर्मापराजितः कंडवेगोगजग्रीवः करालश्रृंगविक्रमः सकर्णस्येष्टे तेष्वेव विदीं दशविघ्नपान् । दशविघ्नपाः
 अत्रैव चतुरारुतितर्पणविधानेव स्यते । अथ विवरणौक्तो प्रकारेण विघ्नेशं न्यासविधानं लिख्यते प्रणवपुटितैः पं
 चबीजैः अंगुलेषु च विन्यस्य अवशिष्टेन करयो व्याप्य । अंगान्यंगुलीषु विन्यस्य मूलेन देहे त्रिशो व्याप्य प्रणवपुटितं बी
 जपंचकं मूर्धादिषु विन्यस्य अवशिष्टेन तत्रैव व्याप्य तथैव पंचवक्त्रेषु शिरोभूमध्यचक्षुद्वयास्येषु दोः पक्षं च ग्रेषु क
 र्तिद्वयांसद्वयहस्तचक्रादसिष्ये न जानुद्वयनाभिषु स्तनद्वयमलष्टापरगलेषु न्यसित्वा मूर्द्धं भूमध्यासिकर्णद्व

सप्तमे दले अपामि दंत्ययनं इत्य चं विलिखेत् । अष्टमे दले आपनेते इत्य चं विलिखेत् । पनं बहिर्बं तद्वर्षं विलिख्य
 पूर्ववत्ते । अहाव्यग्ने इत्य चावेष्टयेत् । द्वितीये दले मातृकया वष्टयेत् । तद्वहिश्चतुरश्रं विलिख्य तस्य प्रागादिदिशु
 वं वं इति विलिखेत् । कोणेषु ठं ठं इति विलिखेत् । एवंतामु । दिपट्टे विलिख्य । स्थापिते गृह दाहादिभयं न भवति
 इति प्रपंचसार संग्रहे गीर्वाणेंद्रविरचिते पंच दशः पटलः ॥ शुभमस्तु अथ श्रीमद्भागवतपतिविधानमुच्यते । गण
 क ऋषिः । नृचिद्राय त्री कूं दं । श्रीमद्भागवतपतिर्देवता गंवीजं ह्रीं शक्तिः ॐ श्रीं ह्रीं क्रीं ग्लौंगंगां हृत् । ॐ श्रीं ह्रीं
 क्रीं ग्लौंगं गीं शिरः । इत्याद्यंगानि । ध्यानं मं दाराद्यैः कल्पवृक्षविशेषैर्विशिष्टतरफलदैः । शिशिरितचतुराशं तवा
 लानपचंदिककुले च तले संसवजलनिधिसहरीकणजालकवाहिना च गंधवहेन संसेविते सुरतरुसुमनश्चित
 मधुपपक्षचरणपरेण रत्नमयमणिवज्रप्रवालफलपुष्पपल्लवस्यमत्तं महतो धस्ता दतु भिर्युगपत्संसेवितस्य
 कल्पतरोः । सिं ह्मुखपादपीठगलिपिमयपद्मे त्रिषट्कोणोत्प्लसिते । भासीनसेत्तकरदो प्रहृदुदरो दशभुजोरु
 णोगजवदनः । इत्यामनसध्यानं तत्र लिपिमयपद्मेत्यादिनामयमर्थः ॥ त्रिकोणमध्ये प्रणवेगं इति साध्यं दियुतं ति
 स्त्रिंशो ह्रीं क्रीं ग्लौं इत्येभिस्तं संवेष्ट्य षट्कोणेषु बीजषट्कं न दंतं त्रानेष्टं षट्कं अष्ट दलेषु मन्त्रपदाष्टकं तद्वहि

३-सं. र्त्तत्रये मा ल क या पा रो नां कु शे न च सं व ष्य । त द्वा हि र्भू प र द्व ये आं हीं इ ति को णे षु दि श्व दि क् भे दे न वि लि खेत् ।
 १६७ इ ति अ या स्य न्या स् वि धिः । प्र थ मं ष उ ष्व न्या सं क र्मा त् । त त्स कार स्तु दि वि धो भ व ति वा च्य वा च क भे दे न त त्वा पि वा
 च्यं त्रि वि धं क ला त त्व भु व न भे दे न वा च क म पि त्रि वि धं वर् णं प द म न्न भे दे न त त्र क ला न्या सो ष था हौं न मः प रा य शां त्य ती
 त क ला त्म ने न मः । हौं न मः प रा य शां ति क ला त्म ने न मः । हूं न मः प रा य वि द्या क ला त्म ने न मः । ह्रीं न मः प रा य प्र ति ष्ठा क
 ला त्म ने न मः । ह्रीं न मः प रा य नि ष्ठ ति क ला त्म ने न मः । इ ति पंच क ला म न्नान् शि रो भू म ष्य ह् । द्रु ह्य पा दे षु वि न्य स्य मू ले
 न न्या प ये त् । पु न त त्व न्या सः मं न मः प रा य जी वा त्म ने न मः । मं न मः प रा य प्रा णा त्म ने न मः । बं न मः प रा य बु ध्या त्म ने न
 मः । फं न मः प रा य अ हं का रा त्म ने न मः । पं न मः प रा य म न आ त्म ने न मः । इ ति पंच म न्त्रे षु द्वा भ्यां शि र आ दि व्या ष्य । त्र यं
 ह् दि न्य से त् । नं न मः प रा य रू प त न्मा त्म ने न मः । थं न मः प रा य र स त न्मा त्म ने न मः । प रा य गं ध त न्मा त्म ने न मः
 इ ति शि रो भू म ष्य ह् । द्रु ह्य पा दे षु न्य स्य णं न मः प रा य श्रो त्रा त्म ने न मः । ढं न मः प रा य त्व गा त्म ने न मः । हुं न मः प रा य
 च सु रा त्म ने न मः । ठं न मः प रा य जि ह्वा त्म ने न मः । टं न मः प रा य घ्रा ण त्म ने न मः । इ ति श्रो त्र त्व कू च सु र्जि ह्वा घ्रा णे षु न्य
 स्य त्रं न मः प रा य वा गा त्म ने न मः । दूं न मः प रा य पा ण्या त्म ने न मः । जं न मः प रा य पा दा त्म ने न मः । छं न मः प रा य पा द्या त्म
 ४ शब्द त न्मा त्म ने न मः । धं न मः प रा य स्पर्श त न्मा त्म ने न मः । दं न मः प रा य ॥

रामः

१६७

म

ति ह्यअयमर्थः अमृताखंडैः सीरसिकैर्नित्यशः स्निग्धसंख्यं हुनेत्। एवं हुते चातुर्थिकादि विषज्वरतो विप्र-
 को भवति प्रयोगांतरं सीरदुग्धमल्लगभिषक्जलैर्यथावत्संपूर्यकं भूमिपूज्यकृशानुमन्त्रं जप्यामन्तुं पुनरुन्निह
 स्नानात्रं सेकक्रियाज्वरहरीग्रहवैकतघ्नी अयमर्थः। सीरदुग्धाः। अश्वत्थवटौ दुंदुवरप्लुक्षाः। एतेषां त्र्यंशं चाक्थित
 जलेन कलशं संपूर्य सम्यक् संपूज्य एनं मन्त्रं त्रिसहस्रं संख्यं जप्यासाध्यमभिषिंचेत्। तस्मात् ज्वरग्रहदोषादि
 पीडनं रक्षंति प्रयोगांतरं पयसि हृदयदघ्रे भानुमालोक्य निष्ठं प्रतिजपत्तु सहस्रं नित्यशो मन्त्रमेनं सदुरितम
 पमृत्कं रोगजातांश्च हित्वा व्रजति नियतसौख्यं वत्सरादीर्यमायुः अयमर्थः हृदयदघ्रं हृदयप्रमाणं एवं सहस्रं
 संख्यं जले स्त्रित्वा नित्यशो जपेत् उक्तफलं भवति प्रयोगांतरं मनुमामुनाष्टशतजपमथप्रपिबेज्जलज्वलन-
 दीपनकृत्। गुरुभक्तमप्युदरगंडमुनापरिजापितं पचति कुक्ष्यनलं अयमर्थः। अनेन मन्त्रेणाष्टोत्तरशतं जलं
 जप्याप्रपिबेत्। तस्माद्जीर्णादि रोगं शमयेत्। प्रयोगांतरं हुनेद्गुरुणपंकजैस्त्रिमधुराप्तुनैर्नित्यशः सहस्रं
 तुमासतः। एथुत्तरारमाजायते प्रतिप्रतिपदं हुनेदिति बुधो धवा वत्सरं विनष्टवसुष्यसौ भवति चेदि रामं दि-
 रं। अयमर्थः अरुणपंकजैस्त्रिमधुरसिकैर्नित्यशः। सहस्रं संख्यं षण्मासं जुहुयात्। अथवा प्रतिप्रतिपदं

प्र.सं. १६६ संवत्सरं जुहुयात् तस्मादुक्तफलं भवति ॥ अथाग्निमन्त्रप्रसंगात् । स्वशरीरादिषु दग्धेषु सत्सु तच्छांत्यर्थं मन्त्र उ-
 च्यते यद्यस्ति शां भवी विद्यापदि धर्मः सनातनः । यदि मे भक्तिभरिता शीतो भवद्वृत्ताशनः ॥ यत्र कुहा ह्यं चेत् । शीतो भ-
 वेद्यन्त्री शीघ्रदहेति प्रयोजयेत् शनो देवी रभी एवे इत्यचापि अग्निदग्धेषु जुग्यात् । जपादिना तस्माच्छांतिर्भव-
 ति ॥ अथाग्निमन्त्रप्रसंगात् अग्निविषयापि यन्त्रमग्निनाग्रहदाहाभयप्रदं यन्त्रं सासेक्तं मयमग्ने जरितेति सूक्त-
 स्य यन्त्रमप्यन्त्रयोग्यतावशालिख्यते । अथानलातं कभरं वस्त्रेयं नमस्त्रिदं कर्णिकायां साध्युक्तं तारं पत्रा एको-
 दशे । अयमग्नेति सूक्तस्य प्रतिपन्नं क्रमाद्वाचं एकमेकमहाव्यग्रैश्चामातृकयापि च आवेष्ट्य दिक्षु वं बीजं कोणेषु दप-
 रं लिखेत् । ताम्रादिपट्टेष्वालिख्य यन्त्रमेतद्यथाविधिः । संस्थापितं मंदिरादौ शमयेदग्निजंभ्यं समावहेत्समृद्धिं च
 स्फीतामाभूतसंज्ञकं अयमर्थः । प्रथममष्टपत्रं विसिख्य तन्मध्ये प्रणवं विलिख्य । तन्मध्ये साध्यनामादियं न्या-
 यान् विलिखेत् । पुनरष्टदलेषु अयमग्ने जरितेति सूक्तं विलिखेत् । तत्र तु प्रथमे दले अयमग्ने जरित्वा न्वे इत्यचं वि-
 लिखेत् । द्वितीये दले । प्रवृत्ते अग्ने इत्यचं विलिखेत् । तृतीये दले उत वा अपरि इत्यचं विलिखेत् । चतुर्थे दले शमः
 यदुद्धतो निवनो इत्यचं विलिखेत् । पंचमे दले प्रत्यस्य श्रेणये इत्यचं विलिखेत् । षष्ठे दले उत शुष्मा इत्यचं विलिखेत् ॥ १६६

पिप्पलफलनीलवगुद्रवैः काथैः संपूजयेद्यथावत् क्रमाद्वागणपतिमिष्टुनानि अभ्यर्च्योपचारैर्हृत्वा विधिवत् । पु
 नः समभिषिञ्चेत् । अयमर्थः । सौरद्रुमं अश्वत्थवटौ तुंबरप्लतागेहिणं आलपिप्पलं अरशुफलनिन्याणल्लचतुर्दलं
 विलिख्य तत्कर्णिकायां चतेषु चतुर्दलाशेषेषु च उक्तैरेतैः काथोदकैः क्रमेणैकैकैकैकैकत्रकलशं संपूरयेत् । तत्र दि
 क्स्वकलशचतुष्टये रमारमेशादिचतुष्टयं सशक्तिकं मध्यकलशे गणपतिं च समावाह्यैः षोडशोपचारैः । संपू
 ज्य पुनस्तत्समीपे अग्निं समाध्याय गणपतिं समावाह्यपूर्वकैरष्टद्वयैर्दीप्साहोमं कृत्वा तान् कलशान् प्राग्दल
 स्वकलशादि क्रमेण गुरुः शिष्यमभिषिञ्चेत् । पुनरुक्तसंख्यं पुरश्चर्य पश्चादग्नौ विघ्नं सपरिवारं संपूज्य । अष्टद्वयै
 र्मितितैर्जपाद्दशांशं पुरश्चरणं होमं कुर्यात् । अथाग्नेन विघ्नमन्त्रेण प्रयोगश्च्यते । अष्टद्वयैरन्यैर्घातुं हुयात् तत्तत्र
 योनावाद्यै अन्यैर्द्वयैश्चेत् । स्वर्णाक्षैर्मधुनाथगव्यपयसा गोसिद्धये सर्पिषालक्ष्यै शर्करया जुहोतु यशसे दद्यात्स
 र्वार्थये । अत्रैरन्नसमृद्धये च सतिलैर्द्रव्याप्तये तं दुलैर्लाजाभिः पतयेत्कुसुं भकुसुमैः साभ्यारिजैर्वाससे पद्मैर्भूपति
 मुत्पलैर्नृपवधून्तन्त्रिणः कैरवैरश्वत्थादिसमिद्रिरग्रजमुखाद्वर्णान्वधूः पिष्टजैः पुनर्व्यादिभिरन्वहं च वशयेज्जु
 ह्वन्नाष्टद्वये लोणैर्दृष्टिं समृद्धये च जुहुयात् । पुनर्वैतसैः अयमर्थः । संख्यानुक्तेस्तद्व्याप्तये । एतै

प्र.सं.
२०१

रुक्मैर्द्रव्यैः सर्वैः सहस्रसंख्यं तत्तत्प्रयोजनावाप्त्यै जुहुयात्। कुसुंभं कुभं पैष्णुं अश्वारि अरलि उत्पलं नैबृक्षै रवं
 आं पत् पु अश्वत्थादि समित्। अश्वत्थ व दौ तुं वर प्ल साणां समिधः अग्रज सुख वर्णाः। ब्राह्मणः प्रभृतयो व
 र्णाः। पिष्टजैः पुनत्यादिभिरिति पिष्टनिर्मिताभिः साध्य प्रतिकृतिभिरित्यर्थः। एतैरुक्मैः पद्मप्रभृतिभिर्हुत्वा भूपति
 प्रभृतयं सूक्ताः साध्यावशी भवन्तित्यभिप्रायः। लोणं लवणं तैरनादृष्टये जुहुयात् वेतस समित्। नावं चितैर्दृष्टार्थं जु
 हुयादित्यर्थः॥ पुनरथ चतुराष्ट्र तितर्पण प्रकारः संसेप्रेणो न्यते मन्त्रेणाथ पुरामुनैव चतुराष्ट्र त्यासमा तथ श्री
 शक्तिः सुरभूविनाय करतिनामै ववोजादिकं आमोदादि निधि द्वयं च सचतुः पूर्व चतुर्वारकं मन्त्री तर्पण यो
 भित्तपितं संप्राप्नुयात् मंडलात्। अस्य तर्पणविधिग्रंथस्यायमर्थः प्रथमं सप्तम पट लोक्त प्रकारेण गंगुरुग च
 त्रिवं दनादिकं कृत्वा अवैर प्राक् षडंग विधानोक्तवत् कस्यां संकृत्वा मूले न व्याप्य परे पि प्रागुक्तवत् अंगरुष्यादि ब
 विधाय ध्यात्वा चतुर्वारं जपेत्। पुनः पुरतः ऐश्वर्य जलनिधिं संचित्य तस्मिन् मंदार संनान पारिजात कल्पद्रुमान
 महादि सुसंचित्य। हरिचन्दनमाग्वेयादिकोणेषु चिंतयेत्। तन्मध्ये सर्वर्तु कुसुमोपेतस्य सुरद्रुमाधः। पद्माकारं रामः
 सिंहासनं संचित्य तस्मिन् दलानल पुरपुराष्ट्र तर्कणिकां च स्मरेत्। पुनर्जलं स्पृष्ट्वा यं यं वंदति पंचविंशतिवारं प्राणा २०१

जीवसु धाराख्ये वसुमत्यपि विष्णुनिधियुगप्रमदाः अग्रे अवि ल्वमभितश्चेत्यादिग्रंथानामयमर्थः । पूर्वोक्तबीजपूरे
 त्यादिमार्गेण स्वमात्मानं महागणपतिरूपं ध्यात्वा पुनरग्रे विल्ववृक्षं ध्यात्वा तदभितः रमारमेशौ ध्यायेत् । स पद्मयु
 गारमासचक्रद्वारमेशः । दक्षिणभागे वटवृक्षं ध्यात्वा । तदभितः गिरिजावृषाकौ ध्यायेत् । स पाशांकुशगिरिजास
 परशुशूलो वृषांकः पुनः पश्चिमभागे विल्ववृक्षं ध्यात्वा तदभितः रतिपुष्पबाणौ ध्यायेत् । सोमलयुगारतीसे शुचाप
 पुष्पबाणाः । पुष्पबाणाख्याः पुनः सव्ये भागे प्रियंगुवृक्षं ध्यायेत् । प्रियंगुन्याणल्ल तदभितः महीवराहध्यायेत् । सगु
 ककलमाग्रामहीकलमाग्रंकुलञ्चैत्रल्ल । सगदाचक्रो वराहां च तसौ मूर्तयः एव ध्येयाः । तद्वद्दिः पट्कोणे षडङ्घ्रिं ध्या
 ध्यायेत् । प्रथममग्रकोणे सिद्धिशक्तिं च प्रमोदविष्णुं च ध्यायेत् । तद्दक्षिणकोणे मन्दिरशक्तिं च प्रमोदविष्णुं च ध्याये
 त् । उत्तरकोणे कांतिशक्तिं च सुमुखविष्णुं च ध्यायेत् । एषकोणे मन्दनावतीशक्तिं च दुर्मुखविष्णुं च ध्यायेत् । तद्द
 क्षिणतः मन्दवाशक्तिं च विष्णुं च ध्यायेत् । उत्तरः प्रभिन्नमन्दविवशाश्च ध्येयाः । एतेषां षडङ्घ्रिप्राणां उत्तरपार्श्वे वसु
 धाराशक्तिं च शंखनिधिमूर्तिं च ध्यायेत् । दक्षिणपार्श्वे वसुमतीशक्तिं च पुष्पनिधिमूर्तिं च ध्यायेत् । वसुधा शंख
 निधि मौक्तिका भौवसुमती पुष्पनिधी माणिक्या भौ एतौ उभौ च वर्षे तौ धारयाधनानि सदा इति । ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्रीं गं

प्र.सं. २०० गणपतये वरद सर्वजनमेव शमानय स्वाहा। इति मन्त्रः। तत्र गणपतये इति चतुर्थ्यैव योजयेत्। ऐश्वर्य्यप्रधानो
यं मन्त्रः। अथाविंशतिवर्णो यं मन्त्रः एवं ध्यात्वा विघ्नेश्वर मन्त्रं स चतुश्चत्वारिंशत्सदृशं च चतुर्लसं जपेत्। प्रतिदिनं च
तुश्चत्वारिंशत्संख्यं प्रतर्पयेद्द्विप्रं जपाद्दशांशं होमोष्ट्रं द्वैर्मिलितैः। मोदकपुलाजाः समस्तवस्त्रेषु नारीकेलितानाः
कदलीफलसहितानष्टद्रव्याणिसंप्रदिष्टानि अथ पूजासिंहमुखपादपीठगलिपिमयपसेत्रिषट्कोणोल्लान्ति
ने इति पूर्वध्यानविषये प्रोक्ते पीठेन वशक्तिरिष्येत्। तीर्थायै ज्वालिन्यै नारायै भोगदायै कामरूपिण्यै उग्रायै ते
जोवत्यै सत्यायै विघ्ननाशिन्यै इति नवशक्तयः सर्वशक्तिकमलासनाय नमः। इति पीठमन्त्रः। अस्मिन्नावाह्य
संयजेत्। विघ्नं रमायै रमेशाय उमायै महेशाय रत्यै पुष्पबाणाय मह्यै वराहाय इति प्रथमाष्टतिः सिध्यै आमोदाय स
मर्थ्यै प्रमोदाय कांत्यै सुसुखाय मदनाय वत्यै दुर्मुखाय मदद्रवायै अविघ्नाय द्राविण्यै विघ्नकर्त्रे वसुधारायै शंखनि
धये वसुमत्यै पुण्यनिधये। इति द्वितीयाष्टतिः। अथ मिथुनानां स्नानविशेषः। पूर्वध्यानविषये प्रोक्तं अंगैस्तृतीया
ष्टतिः मालमिश्रतुर्थाष्टतिः दंदादिभिः पंचमी एवं संपूज्य पुनरुक्तक्रमेण सपरिवारं महागणपतिं ध्यात्वा पुरश्च
रणां कुर्यात्। तत्र दीप्ताकलशविधिरुच्यते मध्ये च दिग्बलानां चतुष्टयायै प्रविन्यसेत्। कलशान्। सीरद्विल्वरोहिण

रामः
२००

यास्य करपत्तं च्यग्रहत्सु वर्णान्यसित्वा पुनः पदाष्टक अष्टाधारेषु न्यसेत् । पदचतुर्दशकं चेच्चतुर्दशाधारेषु नव
 कचेन्नवाधारेषु दशकं चेद्दशाधारेषु मूलाधारवर्षपालिङ्गमूलजठरनाभ्युदरहृदयोरोगललं विकाभूमध्यस्त
 ललाटकेशांतमूर्ध्नांश्चतुर्दशाधाराः । वृषणजठरोदरोरोवर्ज्या दशाधाराः केशांतवर्ज्या नवाधाराः ललाटव
 र्ज्या अष्टाधाराः बीजषट्कं पदषट्कं वरदेत्यंतं सप्तमं अवशिष्टमष्टमंगणपतपदत्यंतं सप्तमं वरसंतमष्टमं अ
 वशिष्टं नवमं सर्वजनं मे इत्यंतं नवमं सर्वजनं मे इत्यंतं नवमं अवशिष्टं दशपदपक्षे वरवरदेति च पदद्वयमवगं
 तव्यं पुनः मूर्ध्ना भूम्या सिद्ध्यास्येषु बीजपंचकं सर्वजनं मे वशमानयस्वाहेत्यनेन सहितं न्यसेत् । तथैव पंचक
 क्रेषु शिरोभूमध्यचसुद्ध्यास्येषु करपत्तं च्यग्रेष्वपि कटयंसुद्धयकटिहृत्स्वपि जानुद्वयमुल्फहृत्पनाभिष्वपि
 स्तनद्वयकंठपृष्ठककुत्स्वपि एवं विभूतिन्यासो बीजपंचकमेव पुनः बीजपंचकमेव मूर्ध्ना भूम्या सिद्धिदनेषु
 सर्वजनमित्यादिव्यापकत्वेन न्यसेत् । रमारमेशादिकं मूर्ध्नादिपंचभूतस्थानेषु । तत्र पंचमः । पुरि विनायकौ न
 भित्तल्याश्च कर्णतत्पार्श्वेषु बिभ्रषट्कं सराक्तिसशक्तिकं निधिद्वयं च वामदक्षिणस्तनद्वयायाः । पुन्हा ब्रह्माण्या
 दिकमलिकादिषूक्तेषु स्थानेषु सामान्यपटलोक्ताश्च न्यासाः कार्या इति । अस्य ब्रह्माण्यादिन्यासस्य स्थानानि प्रा

प्र.सं. १६६ कूटप्रमेपटलेप्रपंचयागन्यासविधाने उक्ता निसामान्य पटलोकस्तुगुरुगणपतिवन्दनादिलिपिन्यासांततदादावे
 वकर्तव्यं ध्यानं बीजापूरगदे सुकार्मुकरुजाचक्राब्जपाशोत्पलश्रीव्यग्रस्वविषाणरत्नकलशस्रोतकरांभोरुहध्ये
 योवज्रभयाचपद्मकरयास्त्रिशेज्वलद्रूपयाविश्वोत्पतिविनाशमंस्क्रिनिकरोविश्वोविशिष्टार्थदः। रुजाशूलंकरपु
 ष्करचतकलशसूतमणिमुक्ताप्रवालवर्षेण अविरतयारं विकिरनपरितः साधकसमग्रसंपत्त्यै मदजनलोलुपम
 धुकरमालां निजकर्णकालताडनयानिर्वासयन्मुहुर्मुहुर्मरैरसुरैश्चमेवितोयुगपत् एवं स्वरूपध्यानं एवं महाग
 णपतिरूपप्राप्त्या न ध्यात्वा पुनः परिवारान्ध्यायेत्। अग्रे यद्विन्वमभितश्चरमारमेशो तद्वसिणे वटजुषौ गिरिजाव
 षं कौटुष्ठेयपिप्यलजुषौरनिषुष्यवाणौ सव्ये प्रियंगुमहितश्चमही वराहौ ध्येयौ चपद्मयुगचक्रदरैः पुरोक्तौ पाशां
 कशाख्यपरशुनिशिखैरथान्यौ युग्मोत्पले सुमथचापशरैस्तृतीयावन्धोशुकाब्जकलमाग्रगदारथागैः ध्येयाः प
 टकोणाश्रिषु परितः पाशांकशाभयष्टकराः सप्रमदागणपतयोरकाकाराः प्रभिन्नमद्विवशाः। अग्राश्चाचामोदः
 प्रमोदसुमुखौ चतमभितोश्रयुगेष्टे चतुर्मुखाख्यः सवमुमभितो विघ्नविघ्नकर्तारौ सव्यापसभागे तस्य ध्येयौ च शं
 गपुष्पनिधिमौक्तिकमाणिक्याभौ वर्षंतौ धारयाधनानि सदा सिद्धिस्तृद्धी चान्याकांतिर्मदनावतिमदद्रव्यादाचि

रामः
 १६६

नायम्यशेषणदाहनप्लावनादीन्विधाय पीठंतर्पयेत् गुंगुलंतर्पयामि गंगणपतिंतर्पयामि इतिकर्णिकायां पुनः आधा
 रशक्तिंतर्पयामीत्यारभ्यरत्नसिंहासनंतर्पयामीत्यंतंकर्णिकायामपर्युपरिसंतर्पयेत्। धर्मज्ञानं वैराग्यं ऐश्वर्यं इति तत्रैव
 नेयादिकोणेषु तर्पयेत्। अधर्मअज्ञानं अवैराग्यं अनैश्वर्यमिति तत्रैव पूर्वादिदिक्षु संसत्वरं रजः तंतमः। ममापां विं
 विद्यां पंपद्यं अंसूर्यमंडलं उंसोममंडलं मंवह्निमंडलं अंआत्मानं उं अंतरात्मानं मंपरमात्मानं ॐ ह्रीं ज्ञानात्मानं एता
 न्कर्णिकामध्ये तर्पयेत्। पुनः प्रथमं महागणपतिपीठविधानोक्ततीर्थादिनवशक्तिः कर्णिकायामष्टदिक्षु मध्ये तर्प
 येत्। ॐ ह्रीं गंसर्वशक्तिकमलासनंतर्पयामीतिकर्णिकामध्ये च संतर्पयेत्। एवं पीठसंतर्प्य कर्णिकायां मूलमन्त्रेण
 पुष्पमुद्रया पुष्पमाराध्य मूर्तिं परिकल्प्य पुनरावाहयेत्। ॐ ॐ ॐ गणानां त्वागणपतिमित्यक्ता प्रणवमेकवारमुक्त्वा मू
 लमुक्त्वा महागणपतिमावाहयामीत्कदकांजलिना आवाहितो भव इत्यादिमुद्राः प्रदर्श्य मूले न विचारं व्याप्य गों नमः
 परायशां त्यतीततत्वात्मने नमः। गें नमः परायशां तितत्वात्मने नमः। गुं नमः परायविद्यातत्वात्मने नमः। गिं नमः सराय प्र
 तिष्ठातत्वात्मने नमः। गं नमः परायनिवृत्तितत्वात्मने नमः। एवं तत्त्वानि विन्यस्य। लिपिन्यासं कृत्वा व्याप्या दीनू रुत्वा बी
 जपूरेत्यादि ध्यात्वा आसनादिकं दद्यात्। पुनः पुरतः स्वर्णमया चरं सं चिंत्य तस्मिन् ओटकष्टयुक्तिलोजसु त्वि सुना
 परा

प्र. सं.
१०२

रिकेलक दलीफला न्यष्टद्रव्याणि सुरभिमुदाप्रदर्शनपूर्वकं संवित्पतज्जलममृतबीजेन जप्यते नमलेन गणपतेरासे
तर्पयेत्। प्रथमं मूलतर्पणाय मूलं च चतुर्वारं संतर्प्य पुनः मूलमेव चतुर्वारं पुनर्विभूतये च मूलेन चतुर्वारं पुनर्विभूत
तर्पयेत्। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं महाविभूतये बरेवर दे सर्वजनं मेव शमानय स्वाहा तर्पयामि इति चतुर्वारं महागणपतेः पुरतः
संतर्प्य पुनर्मूलमन्त्रं चतुर्वारं पुनः ॐ तर्पयामि सर्वजं तर्पयामि वशमानय स्वाहा तर्पयामि गदांत। इक्षु कार्मुकं। रु
जां चक्रं। अञ्जं। पाशं। उत्पलं। वीह्यग्रं। स्वविषाणं। रत्नकलशं तर्पयामि एतांश्च पूर्ववदृष्टिषु अवशिष्टत्रयमीशको
णे च मूलचतुर्वारपुरःसरं चतुश्चतुर्वारं संतर्पयेत्। पुस्तद्वहिः। कर्णिकायामेव दशविधान् तर्पयेत्। तत्प्रकारः। ॐ
श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं विघ्नगणपते बरवर दे सर्वजनं मेव शमानय स्वाहा तर्पयामि बीजान्युक्ता विनायकगणपते इत्यादि
बीजान्युक्ता वीरगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता शूरगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता वरदगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता ह
स्तिमुखगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता एकदंतगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता लंबोदरगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता
क्षिप्रगणपते इत्यादि बीजान्युक्ता महागणपते बरवर दे सर्वजनं मेव शमानय स्वाहा तर्पयामि एतान् दृष्टिषु अव
शिष्टद्वयमीशकोणे मूलचतुर्वारपुरःसरं चतुश्चतुर्वारं संतर्पयेत्। पुनः ॐ श्रीं रमां तर्पयामि ॐ श्रीं रमेशं तर्पयामि ॐ ह्रीं उ

रामः

१०२

मां तर्पयामि ॐ ह्रीं महेश्वरं ॐ क्लीं रतिं ॐ क्लीं पुष्पवाणं ॐ ग्लौं महीं ॐ ग्लौं वराहं इति कर्णिकायां पुरत आरभ्य च तु
 र्दिक्षु मूलचतुराष्ट्या चतुश्चतुर्वारं तर्पयेत्। ततः क्लृप्ति पुरुषावेकत्रैव ॐ गं पुष्टिं तर्पयामि ॐ गं विनायकं तर्पयामि
 मि इति द्वावपीशकोणे चतुराष्ट्या तर्पयेत् पुनः षड्दिघ्नान् संतर्पयेत्। तत्कर्णिकाया द्वहिः पूर्वसंचितं तषट्को
 णेषु ॐ श्रीं गं सिद्धिं तर्पयामि ॐ श्रीं गं आमोदं तर्पयामि ॐ श्रीं गं समृद्धिं तर्पयामि ॐ श्रीं गं प्रमोदं तर्पयामि ॐ श्रीं
 गं कांतिं ॐ श्रीं गं सुमुखं ॐ श्रीं गं मदनावतीं ॐ श्रीं गं दुर्मुखं ॐ श्रीं गं मदद्रवां ॐ श्रीं गं अविघ्न ॐ श्रीं गं द्राविणीं ॐ श्रीं
 गं विघ्नकर्त्तारं एतैः पूर्वगणपतेरग्रकोणेषु नस्ततो दक्षिणे तदुत्तरश्च एवमेव षट्कोणत्रयेऽपि एवं षट्कोणेषु चतु
 राष्ट्या मूलचतुः पूर्वकं संतर्पयेत्। तत्रापि शक्तिपुरुषावेकत्रैव सर्वाश्च मूर्त्तयो महागणपतिमभिमुखीकृत्य ध्या
 तव्याः पुनः ॐ क्लीं गं वसुधारां तर्पयामि ॐ क्लीं गं शंखनिधिं ॐ ग्लौं गं वसुमती ॐ ग्लौं गं पुष्पनिधिं तर्पयामि। इति ष
 ट्कोणा द्वहिः दक्षिणोत्तरयोः देवापेक्षया चतुराष्ट्या तर्पयेत्। तत्रापि शक्तिपुरुषावेकत्रैव पुनः षडंगं मन्त्रैस्तर्प
 येत्। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गां हृदयं तर्पयामि बीजांस्तुक्कागीं शिरस्तर्पयामि इत्यादि षट्कोणा द्वहिः आग्नेयादिको
 णेषु पुरतो नेत्रं दिश्वस्त्रं एवं मूलतर्पणेन विना एकैकवारं तर्पयेत्। पुनस्तद्वहिर्ब्राह्म्यादिस्तर्पयेत् ब्राह्मीं तर्पया

प्र.सं. २०३. मीत्यादि इति मूलेन विना एकवारं परितः केसरेषु तर्पयत्। पुनः स्तद्वहिः पूर्वचिन्ति तेष्वष्टदलेषु द्वादं सुराधिपतिं
 विप्रपार्षदं तर्पयामि। इत्यादिब्रह्मांतं संतर्प्य पुनस्तदायुधान् वज्रंतर्पयामीत्यादि एकैकवारं दत्ताग्रेषु संतर्प
 येत्। पुनः कुंभोदरं तर्पयामि। इत्येकवारं पुरतः संतर्प्य मूलं चतुर्वारं संतर्प्य अमृतमुद्रां प्रदर्शयमानं संपूजां कृत्वा
 अष्टवारं जङ्घागंडूषादिकं समर्पयेत्। पुनरपि मानसपूजां कृत्वा तांबूलादिराजोपचारान् समर्प्य गणानां त्वेष्ट्या
 स्तत्वा इतः पूर्वं प्राणबुद्धीत्यादि मन्त्रेण चुलुकोदकं कृत्वा लयांगं त्वाज्जहासयेत्। आवाहनसमयोक्तवदेव म
 न्त्रमुक्त्वा भगवन् समस्व समस्व ॐ जहासयामीत्यंजलिजलं प्रक्षिप्योद्वास्य प्राणायामं कृत्वा स्वस्यापिलयांगं कु
 र्यात्। भवं चतुरारुति तर्पणविधिः समाप्तः॥ ग्लौमिति बीजं एतत्। स्तंभनकरं परं॥ अथ विप्रेशकल्योक्तप्रयोगः।
 प्रत्येकमथ वामिश्चैर्हनेत्सर्वार्थसिद्धये पूर्वोक्ताष्टद्वयैरित्यर्थः। भगुवारे विशेषेण नारिकेलैर्गदूर्वया आवत्स
 रं हनेन्मन्त्री श्रियमायुश्च विंदति। अयुतं नियुतं वापि निलदुर्बाज्यपायसैः अपस्माराद्भवेतालाः सद्यो नश्यन्ति किं
 ननः। अपामार्गसमिद्धो मादृहानश्यन्ति वष्मुखपद्महोमेन साम्राज्यं लभते नान्नसंक्षयः उत्पलैर्वश्यमथ वारक्त
 पद्मेन बाहुनेत्। दध्ना सर्वसंमृद्धिस्त्याद्यान्यैरन्नपतिर्भवेत्। रुष्टिकामः प्रजुहुयाद्देतसानां समिद्धैः पायसंगुल

रामः
 २०३

संमिश्रं कदलीफलसंयुतं आज्याक्तां नात्रिकैलैश्च सर्वकाम्यार्थसिद्धये। इतिकल्योक्तं किंचित्लिखितं॥ अथ गणप-
तिमन्त्रप्रसंगात् भूतग्रहमूषिकविषादिशमनकरं विघ्नमन्त्रांतरं कल्यांतरोक्तमप्यत्र लिख्यते। ॐ नमो महागण-
पतये महावीरदशभुजाय मदकालविनाशनमृत्कंहनहनयमथमथकालं संहारसंहारसर्वग्रहान् चूर्णय ना-
गान् मोढय मोढय रुद्ररूपत्रिभुवनेश्वर सर्वतोमुखं हं फट् स्वाहा। इति मन्त्रः। अनेनापिशतं जप्त्वा ज्वरादीन् भ-
स्मना स्पृशेत्। प्रजलप्रयोगोपि मूषाया। मभिमन्त्र्य प्रदापयेत्। मूषिकविषादौ जलमभिमन्त्र्य प्रसिंचेदित्यभिप्रायः।
अथ मूषिकोपि नाशनमन्त्रप्रसंगात् मन्त्रसारोक्तमार्जालरुद्रमन्त्रोपि मूषिकाद्युच्चाटनकरेन लिख्यते वशिष्ठकृषिः
अनुष्टुप् छंदः मार्जालरूपी रुद्रो देवता ॐ नमो भगवते हुत्वा मार्जालरुद्राय शिरः दुष्टसत्त्वशिखाविनाशनाय क-
वचं नखं दंष्ट्रायुधाय नेत्रं हं फट् स्वाहा अस्त्रं ध्यानं उद्धतो द्वांतपिंगैस्त्रिभिरनलकणामसिभिः प्रोद्धमंतं कोपोदधेऽग्र-
दीर्घप्रविरलरत्नममृत्कग्रनादं रवा दंतं मूषिकार्थंश्च दचटिति हठादुन्नता दुन्नतां संबं देमार्जालरुद्रं स्वरतरन-
स्वरं स्तब्धवालाग्रभागं ॐ नमो भगवते मार्जालरुद्राय दुष्टसत्त्वविनाशनाय नखदंष्ट्रायुधाय हं फट् स्वाहा इति
मन्त्रः व्याघ्रादिमूषिकमुखदुष्टसत्त्वविनाशनप्रधानोऽयं मन्त्रः। अथ मूषिकोच्चाटनमन्त्रांतरं कल्यांतरोक्तप्रकारेण

प्र स २०४ लिख्यते। ॐ नमः सर्वमूर्षिकेभ्यो विश्वामित्राज्ञापयति शीघ्रं गच्छंतु मूर्षिका स्वाहा ॥ ॐ नमो भगवते मार्जालरुद्राय
 यतीक्ष्णस्वदंष्ट्रायुधाय त्रिशिरसे रक्तशुक्ररुस्त्वदनाय चलसुहृदाय सन्नद्धकायाय सर्वदुष्टनिवारणाय आनेत्र
 चाटवोच्चाटय ह्रीं हं फट् स्वाहा अयमपि मूर्षिकोच्चाटनमन्त्रः ॥ अथ मूर्षिकोच्चाटनमन्त्रप्रसंगात् मन्त्रसरोक्तः
 क्रिमिकीटपतंगनाशन हनुमन्मन्त्रोप्यत्र लिख्यते वसिष्ठ ऋषिः अथ नुष्टुपकुंदः। हनुमान् देवता ॐ नमो भगव
 ते हनु हनुमते शिरः क्रिमिकीटपतंगादिशिखादुष्टसत्त्वानिकवचं नाशय नाशय नेत्रं हं फट् अस्त्रं ध्यानं कोधो
 हतविघ्नूर्णितारुणनरप्रोद्धांतनेत्रद्वयप्रोद्यद्बद्धिशिखस्फुलिंगनिकरपुष्टामिचोरादिकुंधोरं मेरुसमानदेह
 मरुणश्चोत्रास्यपादोऽस्त्रलंबं देवानरमांजनेयमनिशंदंष्ट्राकरालाननं। ॐ नमो भगवते हनुमते क्रिमिकीटपतंगा
 दिदुष्टसत्त्वानि नाशय नाशय हं फट् इति मन्त्रः। अस्य यंत्रं मध्ये तारं स्वस्युगलसत्केसरे चाष्टपत्रे मन्त्रस्याणां
 जलनिधिमिताना लिखेद्द्व्यंजनायैः वीतं मालामनुवरं भवैरक्षरैश्चापि बाह्ये भूगे हस्ते प्रवरपूलदं वानरेंद्रस्य
 यंत्रं आलिख्यतालपत्रेशोभनदिवसे प्रजप्य मन्त्रं मनुं शात्यादिसस्य मध्ये संस्थाप्यास्त्रेण दिशुरक्षां च वितनोत्तकी
 टवैरिस्तेन विहंगाद्युपद्रवे घोरे। ॐ नमो भगवते हनुमते रामप्राणसमायलक्षणप्राणदाय सीतादुःखहराय रा

ह

रामः २०४

वणदपं प्रायमम रात्रूनाशविनाशय सर्वसमृद्धिं कुरु कुरु हुं फट् स्वाहा इति मालाम नोद्विषष्टयः। अथ प्रयो
 गः। सस्यानं वा प्रवालानां वा वानरोपद्रवे मनुं प्रतिषद्य प्रतिक्षिप्तं पाषाणमथ तान् प्रतिज्ज्ञा दये न्यन्नशक्त्या नष्टं
 तादिशो दशसस्यानामपि सर्वेषां फलानामप्युपद्रवान् क्रिमिकीटपतंगादिदुष्टसत्त्वसमुद्रवान् भस्मसंजप्य नि
 क्षिप्तं तत्तदाकारभूमिषु शमयेत्किंच महतीं संपदं च समावहेत् ॥ अथाकाशभैरवकृत्योक्तप्रकारेण महागणप
 तीमन्त्रस्य प्रयोगविशेषोच्यते साध्यद्विफलके लोहे तालपत्रे यत्ता- के लिखेत् सप्तचतुष्कोष्ठे रेखरेखाग्रशूलके
 क्रमान्मन्त्रं बहिः साध्यमावाह्यचरणेश्वरं संपूज्य विधिबच्चकं स्य शम्भुं स हस्तकं जपावसानात्पूर्वरां स्त्रीणामाकर्ष
 णं लभेत्। सप्तचतुष्कोष्ठं अष्टविंशतिकोष्ठं प्रयोगांतरं श्वेतार्कमप्यपामार्गं परेत यथि वीरुहं सिद्धयोगदिनात्पूर्व
 शुक्रसौम्ये दुवारके गंधपुष्पंच धूपंच वलिंदत्वा प्रणम्य तत्तयदं र्थं केन सह शोभिभूतलेसां प्रतं वयं आगतास्तत्र
 तस्मिन्नेतिष्ठतिष्ठमहौषधे। इति सूत्रं निधावेष्ट्य दशवारं जपेन्मनुं सिद्धयोगे समुत्पाद्य मूलमच्छिद्रमादितः सक्ता
 श्लीयकं कृत्वा चेष्टातस्मिन् गणेश्वरं अष्टोत्तरसहस्रं लज्जाम्वाह्यत्वां श्लीयकं तेन हस्तेने जतूनां करग्रं सस्य शे दु
 धः तस्य स्पर्शनमात्रेण महावश्यं भवेद्ध्रुवं जंतवस्तद्वरं प्राप्य दास्यंति प्राणमप्यहो प्रयोगांतरं कां कमां शी शिफा

प्र.सं. २०५ पिष्टकृत्वा तु कुलिशं ततः। संपूज्य पूर्ववज्ज ह्वासर्पा वा सविलेन्यसेत्। सर्प आगत्य कुलिशं आघ्राण निम्बरा नने
 आदाय कुलिशं पश्चाद् द्वे द्वारोप्यमूर्धनिसहैव सर्प आगच्छेद्देश देशोत्तरेष्वपि सर्पनिवर्तितुं देविकुलं भूतले
 न्यसेत् सर्पो वसति तत्रैव गच्छेत्तोयाभिषेचनात्। काकमालिमणतक्कालिशिफेति मुच्यते प्रयोगांतरं व्याधातयोग
 सहिते लज्जामूलं यया पुरासकांगुलीकं कृत्वा धत्त्वानामिकया विके मेलने पुरुषं योषासृशेद्वसति तेन तु तत्क्षणादे
 वषट्कं जायते मोक्षनाम्नसं लज्जावभौचं डिल्ल ॥ अथ महागणपती प्रसंगात् महागणपतिविषयं यत्र मपिक
 त्यांतरोक्तमत्र लिख्यते बीजं षट्कोणमध्यस्फुरदनलपुरेतारगे दिक्षु लक्ष्मीमायाकंदर्पभूमिस्तदनुरसपुटेष्वा
 लिखेद्बीजं षट्कं तत्संधिष्वंगमन्त्रान् वसुदलकमले मूलमन्त्रस्य वर्णान् शिष्टान्यत्रैष विद्वान्विलिखत्तु गुणाः
 श्रांत्यमंत्येपलाशे आवीतं लिपिमिः क्रमात् क्रमवशात्पाशांकुशाभ्यामपि स्माकोणं द्वितयेन वेष्टितमिदं यंत्रं गणा
 धीशतु मध्ये षट्पुवनेष्टपत्रे पृथिवी बाह्या नलेष्वंतरे वर्या कर्षणमारणाचलगतिगामांकितं चेष्टितं अस्यार्थः
 प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये षणवसो द्रुगतनिकोणमध्यं गं द्रुति बीजं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामा दीनं गमः
 विलिखेत्। अथ वा तारक इति कप्रत्ययपाठे षट्कोणमध्यस्फुरदनलपुरे इत्येकं पदं भस्मिन् प्रथमं षट्कोणं त २०५

दंतस्त्रिकोणं तदंतं प्रणवं तदंतर्गणपतिबीजं विलिखेत्। पुनश्च तर्दिं सुश्रीबीजं भुवनेशीकामभूर्बीजानि क्रमेण विलि-
 ख्य पुनः षट्कोणेषु ताराश्रीभुवनेशीकामभूर्गणपतिबीजानि ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं दत्ते तानि क्रमेण विलिखेत्। अथ
 वागणपतिबीजमेव सर्वत्र विलिखेत्। पुनः षट्कोणं संधिष्वंग षट्क विलिख्य तद्बहिरष्टदंतं पदं विलिख्य सप्तसुम-
 न्नं वर्णांस्त्रिंशस्त्रिंशो विलिखेत्। अवशिष्टमेकमक्षरं तस्यै विलिखेत्। गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वरं मा नय स्वाहा
 इति मन्त्रोद्वा विंशत्यक्षरः तद्बहिर्वर्त्तनत्रयं विलिख्य प्रथमेष्टत्ते पूर्वोदि शम्भारभ्य मातृकां सां तं विलिख्य पुनरपि तत्
 आरभ्य अन्योन्यामिमुखासरेण सकाराद्यकारां तं विलिख्य द्वितीयेष्टत्ते आमिति पाशासरेणावस्थावेष्टयेत्। तृती-
 येष्टत्ते क्रोमित्यं कुशाक्षरावस्थावेष्टयेत्। तद्बहिश्चतुरश्रद्वयं विलिखेत्। मध्ये षड्भुवने षट्कोणेषु मध्ये अंतरे त्रि-
 कोण षट्कोणांतरे ग्राय इति विद्वेषणमिति॥ अथ गणपती मन्त्रप्रसंगात् विद्यया पदद्येष्ट्य चासंयुक्तस्य महागण-
 पती मन्त्रस्य यन्त्रं मन्त्रसारोक्तमन्त्रं लिख्यते आलिख्य कर्णिकामध्ये शक्तिं कोणेषु षट्स्वपिताराश्रीशक्तिकामेलाविष्ट-
 बीजानि तद्बहिः आलिख्य चाष्टपत्रस्य पदस्य प्रथमे दले कए इत्यादि वारं बीजं द्वितीये च दले पुनः यदद्येत्वा दचो
 वर्णानि षोडशैवे तृतीयके कामबीजं ह्रस्वेत्यादि पत्रं भूय चतुर्थके उदगा इत्यष्टवर्णानां लिख्यापि च पंचमे सकलेत्या-

प्र.सं.
२०६

दिशाक्तश्च बीजं षष्ठे दले पुनः सर्वतदिंद्र इत्यादि वर्णां लक्षौ च सप्तमे पत्रे गणपतेत्यादि नववर्णान्दलेष्टमे सर्वेत्यादि द्वादशावर्णां तद्वाह्ये मालकाक्षरं समावेष्ट्य कुये हाभि चै श्रीं हीं क्लीं मिति क्रमात् । आलिखेद्देमपट्टादौ हेमसूच्या शुभे दिने महागणपतेर्यंत्रं मेतत्रैलौक्यं रंजनं धन धान्य धरा धेनु वा सोतं कर भाजनैः । रत्नैर्भांडैश्च निचितामावहेत् न्यहतीं श्रियं अस्यार्थः । प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये भुवने श्री विलिख्य षट्कोणेषु प्रणव श्री बीज भुवने श्री काम बीज भूवी प्रबीजानि विलिख्य तद्द्विहिरष्टपत्रं पद्मं विलिख्य तेषु प्रथमे दले वाग्भव पूर्वकं विद्या प्रथमपादं विलिख्य द्वितीये ऐंद्र गायत्र्या षष्ठौ वर्णान् विलिख्य तृतीये काम बीज पुरः सरं विद्या द्वितीयपादं विलिख्य चतुर्थे ऐंद्र गायत्र्या नवम्या द्यष्ट वर्णान् विलिख्य पंचमसौः इत्येतद्वाला तृतीय बीज पुरं विद्या तृतीयपादं विलिख्य षष्ठे ऐंद्र गायत्र्या स्तृतीयपादं विलिख्य सप्तमे गणपते वरवरदेति नववर्णानि विलिख्य अष्टमे अवशिष्टान् द्वादश वर्णानां लिख्य बहिर्मालका वर्णैः संबेष्ट्य चतुर्कोणेषु वाग्भव श्री भुवने श्री काम बीजानि विलिखेत् इति अस्मिन् सौ गणपते इति संबुध्यं तं ॥ अथ विप्र बीज विधानमुच्यते गणक क्रयिः न विद्रायत्री छंदः बीजगपति देवता अंबीजं गं शक्तिः गां हत् गीं शिरः । इत्याद्यंगानि ध्यानं रक्तोरक्तांगरागां शुक्लकुसुमयुगस्तंदिलश्चंद्रमौलीं नेत्रै

रामः
२०६

सुक्तस्त्रिभिर्वा मनकस्वरणो वीजपूरात्तनासः हस्ताग्राङ्कुप्रपाशाङ्कुशरद्वरदो नागवक्रो हि भूषो देवः पद्मा
 स नो वो भवतु न तसुरो भूतये विघ्नराजः ॥ ॐ गं इति मन्त्रः ॥ अर्चाविधौ ॐ गं नमः इति नमो तः होमविधौ ॐ गं स्वा
 हांतः लसचतुष्टयजपः ऐश्वर्यप्रधानोऽयं मन्त्रः पूर्वोक्तैरष्टद्वयैः पुरश्चरणा होमोदशांशः अथ पूजा केवलाष्टदल
 पद्मे पीठे तीव्राद्याभिर्नवराक्तिभिः पूर्वोक्ताभिः समर्च्य तत्र समावाह्य समर्चयेत् ॥ गणाधियाय गणेशाय गणना
 यकाय गणकीजाय इति कर्णिकायां चतुर्दिक्षु यजेत् ॥ अंगैः किंजल्कैः समर्चयेत् ॥ किंजल्कैः दलमूलैः दस्यर्थः पुनः व
 क्रतुं जाय एकदंष्ट्राय भद्रोदराय गजाननाय लंबोदराय विकटाय विघ्नराजाय धूमवर्णाय इति दलमध्ये पुनः
 जेत् ॥ तद्वा ह्ये मालाभिः तद्वा ह्ये लोके शैः अथ प्रयोगः ॥ नालिकेरान्वितैर्मन्त्रीसक्तुलाजजिलैर्हनेत् ॥ आरभ्याश्च
 प्रतिदिनं चतुर्थ्यां तंचतुःशतां दिनशः सर्ववश्यं स्यात् सर्वकामफलां नृणां प्रयोगांतरं तिलतंडुलकैर्लक्ष्मीवश्यक
 च पणस्करं मधुरत्रयसिक्ताभिलीजाभिः सप्तवासरं जुहुयात् कन्यकार्थी वा कन्यकावावर्त्थिनी आज्यं गुलमधु
 संमिश्रं निमधुरसंज्ञकं भवति तिलतंडुलकैः पृथक् पृथक् जुहुनेदित्यर्थः प्रयोगांतरं चतुर्थ्यां नालिकेरैस्तु हो
 मः सद्यः श्रिया बहः प्रयोगांतरं हविषाष्टतसिक्तेन सर्वकाम्यार्थदोहतः प्रयोगांतरं दध्यक्तलोणमुद्राभिर्हने

प्रसं. त्रिंशच्चतुर्दिनं दृष्टार्थसिध्यै मतिमान् सद्यः संवादसिद्धये अयमर्थः लोणसुद्रा लशालिका अभ्येमुद्रेति मुतिरेति व
 २०७ दंति मुतिरेति कोललु शिं विधान्य विशेष इतिकेचित् तस्मिन्पक्षे लवणेन च सुद्रया च दधिसिक्तपारात्रौ चतुर्दि
 नं संख्यानुक्ते सहस्रमिति न्यायात् सहस्रं जुहुयात् तस्मादिष्टलाभश्च वादिप्रतिवादिनोः कार्यं संवादश्च भवेत्।
 प्रयोगांतरं दृष्टादृशंगणपूथ्यात्वा मन्त्री तोयैः। सुधामयैः। दिनादौ दिनशस्तस्य तर्पयेन्मस्तके सुधीः चत्वारिंशच्च
 जुः पूर्वतत्पूर्वं वा चतुः शतं चत्वारिंशद्दिनात्तस्य कां सित्ता सिद्धिरेष्यति अस्य मन्त्रस्य यन्त्रं नवनीतेन वेलिरव्या
 दनुलोमविलोमतः उदरस्त्रितसाध्याख्यांत दीजंतु प्रवेक्ष्येत्। समीरणं प्रतिष्ठाप्य जप्ताष्टशतसंख्यकं तूष्णीं प्रभस्य
 येदेतत्स पुरात्रादृशी करं अस्यार्थः कर्णिकायां षट्कोणमध्ये परस्परामिमुखं गकारद्वयमालिख्य मध्ये बीजभाग
 साध्यादिकं विलिख्य बीजैः संवेक्ष्य षट्कोणेष्वंग षट्कं लिखित्वा अष्टदलेके सवेषु खरान् विलिख्य दलेषु एकदं
 टाय विद्महे वक्तुं जायधीमहितनो विघ्नः प्रचोदयात्। इत्येनां गायत्रीं विभज्य त्रिंशत्त्रिंशो विलिख्य बाह्ये व्यंज
 नावेष्टितं बहिश्चतुर्श्रये बीजं त्वालिख्य त्वासाध्यस्य प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा जप्त्वा साध्यदिग्वदनो भूत्वा अर्थरात्रौ स्व
 यं भक्षयेत्॥ अथ सिद्धप्रसादगणपतिमन्त्रो लिख्यते। गणकक्रपिः। विराट् छंदः सिद्धगणपतिर्देवता गं बीजं

रामः
२०७

वशास्त्रिख्यते गणकऋषिः गायत्री छंदः श्रीगणपतिर्देवता गकारे बीजं बिंदुः शक्तिः ब्रह्मा बीजमित्यादि ॐ गंगा
 णपतये नमः इति मन्त्रः गामित्यादि षडंगं ॥ अथ गणपती मन्त्र प्रसंगात् वक्रतुंडगणपती मन्त्रोपिलिख्यते शुक्र
 ऋषिः। अलुष्टुप् छंदः वक्रतुंडगणपतिर्देवता हुं बीजं वं शक्तिः ब्रह्म बीजमित्यादि वक्रतुंडाय हुं षडसरीरेवम
 न्न षडंगं ध्यानं स्वर्णवर्णं चतुर्बाहुं पाशांकशधरं विभुं वरदाभयहस्तं च विलसत्कर्णचामरं द्वादशसहस्रं जपः ॥
 अथ वक्रतुंडगणपति मन्त्र प्रसंगात् गणपती न्यसरी मन्त्रोपिकल्पांत रोक्तो न योग्यता वशास्त्रिख्यते शुक्र
 ऋषिः गायत्री छंदः गणपतिर्देवता ॐ बीजं ह्रीं शक्तिः ब्रह्म बीजमित्यादि ॐ ह्रीं ग्रीं ह्रीं इति मन्त्रः गामित्यादि
 षडंगं ध्यानं स्वर्णवर्णं चतुर्बाहुं पाशांकशधरं विभुं आभयपात्रं स्वदंडं च शक्तियुक्तं विचिंतयेत् ॥ अथ गणपती
 मन्त्र प्रसंगात् कुक्षिगणपती मन्त्रोपिलिख्यते ॐ हुं ग्लौं ठ ठ राजसर्वजन हृदयगतिमतिमुखकोध जिह्वां स्तंभय
 स्वाहा इति मन्त्रः ॐ हुं ग्लौं हृदयाय नमः ॐ ठ ठ शिरसं स्वाहा ॐ राजशिखायै ॐ सर्वजन हृदयगतिमतिमुखको
 ध जिह्वां स्तंभां कवचं ॐ स्तंभय स्तंभय स्तंभय नेत्रं ॐ स्वाहा अस्त्रं लसजपः राजनी चूर्णमिश्रितैर्नारिकेलैर्दशां
 शं पुरश्चरण होमः ॥ अथ वीरगणपती मन्त्रः ॐ ह्रीं हरि हरि गणपतये वरद वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा

प्र.सं.
२०६

इति मन्त्रः ॐ ह्रीं हूत् ॐ हरि हरि शिरः ॐ गणपतये शिखा ॐ वरद वरद कवचं ॐ सर्वजनं मे वशमानयनेन
 स्वाहा अस्त्रं ॥ अथ विष्णु यन्त्र प्रसंगात् हरिद्रागणपती मन्त्रोपलिख्यते मदनक्रषिः अनुष्टुप् छंदः हरिद्रागणप
 तिर्देवता गौं बीजं स्वाहा शक्तिः गौं हूत् गौं शिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं पाशांकशैलवधनुः शरपद्मदंतशाल्य
 ग्रन्थकलशधरणाभिरामं पार्श्वस्थं दारयुगलं कनकाभूषणं हारिद्रागणपतिं करुणानिवासं ॐ हूं गौं हरिद्रागण
 पतये वर वरद सर्वजहृदये स्तंभयस्तंभय स्वाहा इति मन्त्रः वश्यस्तंभनप्रधानो यं मन्त्रः अथ गणेश मन्त्र प्रसंगात्
 गणेशांकनिवासिनी महा लक्ष्मी मन्त्रोपि गणेश कल्योक्तोत्तलिख्यते गौं क्रषिः नृचिद्रायत्री छंदः गणेशांकनिवा
 सिनी महा लक्ष्मीर्देवता श्रीं बीजं ह्रीं शक्तिः स्वाहा कीलकं ॐ श्रीं हूत् श्रीं श्रीं शिरः ह्रीं श्रीं शिखा क्लीं श्रीं कवचं गौं श्रीं ने
 त्रंगं श्रीः अस्त्रं ध्यानं मुक्ताभां दिव्यवस्त्रां मृगमदतिलकां पुल्लकल्हारमालां केयूरैर्मखलाद्यैर्नवमणिरवचितैर्भूष
 णैर्भासमानां कर्पूरामोदवक्रां परिमितरूपां पूर्णनेत्रारविंदां श्री लक्ष्मीं पद्महस्तां जितपतिहृदयां विश्वभूष्येन
 मामि ॐ श्रीं ह्रीं गौं आ नमो भगवती महा लक्ष्मी वरवरदे श्री महा विभूतये स्वाहा अष्टाविंशतिवर्णः ऐश्वर्यप्रधानो
 यं मन्त्रः अष्टाविंशति सहजपः अस्य यन्त्रं मध्ये तारं चलस्मीं हूत् वह भवने शक्तिमारसमार्णान् सप्तारे सप्त वर्णा

रामः
२०६

नमः शक्तिः गामित्यादिनाषडंगं ध्यानं च तपाशांकुराकल्पकलतिकास्वरद्वयौजपूरयुतः शशिशकलितमौलि
 स्त्रिलोचनोरुणतरङ्गगजवदनः। भासुरराष्ट्रणदीप्तोत्तुहदुदरपद्मविष्टरोललितध्वेयोनायतदोः पदसरसीरुहः
 संपदेसदामनुजैः गंक्षिप्रप्रसादनायनमः। इति मन्त्रः लसचतुष्कं जपेत्। वश्यैश्वर्यप्रधानोयमन्त्रः त्रिमधुरसि
 कैश्चतितैरयुतं पुरश्चरण होमः। मोदकादिभिः पूर्वोक्तैः रष्ट्रद्वयैर्वा पुरश्चरण होमः। अथ पूजायै यन्त्रं विवरणोक्त
 प्रकारेण लिख्यते। कर्णिकायां षट्कोणे बीजे साध्यादिकं लिखेत्। तेनैव बीजेन वेष्टयेत्। तद्बहिर्दलके सरेषु
 स्वरान् दलेषु सिधेति पूर्व दले प्रेति आग्नेये पुनरेकैक दले ऐकैक वर्णं तद्बहिः मायत्र्या व्यंजने च वेष्टयेत् गायत्रीपू
 र्वोक्ता इति अस्मिन् यन्त्रे पूर्वोक्त विघ्नपीठे समावाह्या विघ्नं संपूजयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः विघ्नविनायकाय वीरा
 यशराय वरदाय हस्तिमुखाय लंबोदराय एकहंष्ट्राय इति द्वितीयावृत्तिः मालाभिस्तृतीया लोकोशैश्चतुर्थी अथ प्रयो
 गः पूज्याः सितचतुपायसहवनात्संजायते महालक्ष्मीः। एतैः पृथक् पृथक् हुनेदित्यर्थः सितोति शर्करा पूज्या इ
 ति पूर्वेषु संबंधः प्रयोगांतरं केवलं चतुहृतं सितो विघ्नः सद्यो वशीकरोतु जगत् प्रयोगांतरं एकमपि नारिकेलं स
 चर्मलोष्ठं धनं हुनेन्मन्त्री दिनशुक्लारिंशद्दिनतः सप्तवांछितार्थं मभ्येतिस चर्मलोष्ठं धनमिति तस्य नारिकेलस्य

प्र.सं.
२०८

चर्मचलोष्ठं च दं धनीकृत्य तस्मिन्नग्नौ तदं तस्त्वं नारिकेले मखंडे मे बहुनेत् प्रयोगां तरं स हृष्टयुक्तसक्तुला जैस्तिलै
रभीष्टार्थसिद्धये जुहुयात् सा पूषा नारिकेलं शुक्लकदलीभिस्तथा समधुराभिः । अष्टमिरेतैर्विहितो होमः सर्वार्थसा
धको भवति अष्टमिरिति पूर्वोक्त एष्टकादियुक्तमपूपादिद्रव्यं अष्टद्रव्यं समधुराभिस्त्रिमधुरसिक्ताभिरित्यर्थः
एतैरष्टद्रव्यैर्मिलितेनैव बहुनेत् अत्र लाजेति कलमलाजा प्रयोगां तरं दिनशः सप्ततान्न तोय ह्यात्रायापको
हृस्त्वा नांष्ट ह्यात्रायापक इति गृह्यात्राभ्यतीत्यर्थः अन्वहमन्नामा दौगणपंसं तर्पये चतुर्पूर्वैश्चत्वारिंशद्वा
रं शुद्धजलैरिन्दिराप्तये मन्त्री प्रयोगां तरं विं वा दंबुद्वत्तमेत्यसवितुः सोपानकैराजतैस्तौ पंतो यजविष्टरंष्ट त
त ता दंतं सपाशां कुशं दं तां साध्यन्त के निधाय सुधया तदं धनिर्यातमासिंचंतं वपुरन्वर्हगणपतिस्त्वामृतै
स्तर्पयेत् ॥ अथ गणपती मन्त्र प्रसंगाद् अर्कगणपति मन्त्रोपिकल्यांतरोक्तोन्नयोग्यतावशात् स्त्रियते ॐ मंगणप
ती अर्कगणपति वरवरदसर्वजनमेव शमानय स्वाहा इति मन्त्रः ऋष्यादिकं तु पूर्वोक्तवदेव ध्यानं मूढारूढं लं
वसूत्रं सर्पयज्ञोपवीतिनं विषाणं पाशकमलंगोदकं च करैर्दृढं सुक्तामणिलताजालैर्भूषितं भुवनेश्वरं भद्रासनो
परिष्टं तं पूजयेन्नित्यशः सुधीः लसंजपेत् ॥ अथ गणपति मन्त्र प्रसंगात् गणपति मन्त्रोपिकल्यांतरोक्तोन्नयोग्यता

२०८

नस्वरदलकमलेशिष्टवर्णान्क्रमेण तद्वाह्ये चंद्रवर्णतदनुपुटमहीकोणलक्ष्मीसमस्तत्रैलोक्यैश्वर्यजातप्रद
 मिदमतुलंसर्वसौभाग्ययंत्रं शातंकं भमयेपत्रे सर्वसौभाग्ययन्त्रकं समालिख्य मरुतच्छाप्य शतं जप्या विधानतः
 उत्तमांगेतु कंठे वा वाह्यमूले न वा सुधीः निवहेद्यंत्रं न तु निखिलैश्वर्यसिद्धये सौभाग्ययन्त्रकं यंत्रवर्तने साध
 का हृतं परितस्तस्य षट्कोशं पुण्यक्षेत्रं तपस्विनां अस्यार्थः तत्र चन्द्रवर्णमिति दत्तं लक्ष्मीसमस्तमितिसमस्त
 कोणेषु श्रीबीजमित्यर्थः अवशिष्टं स्यैषार्थः अथ प्रयोगः उपरागे समारभ्य आदाने सोमसूर्ययोः तथा जपे दागृह
 हणं दृढव्रतमतंद्रितः सहस्रकोशविस्तीर्णं सर्वसम्पत्तिशालिनीं अकंदकामहीं प्राप्य भोगभोगी भवेद्युवं वले
 न वा तस्करेण कपटानूनयेन वा न गृह्णीयात् न गृह्णीयात् न गृह्णीयात् कदाचन दुष्टवीर्यस्तु गृह्णीयात् दुरुहस्ताच्च
 पुस्तकात् तंदहत्याशुसालक्ष्मीसुगान्वसंभवं इति वल्लभां वा कल्पः समाप्तः ॥ अथ गणपतिमन्त्रप्रसंगात् मंत्र
 देवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण विधुन्यस्त्रिविधानमुच्यते मार्गवक्रषिः विराट्कुंदः श्रीमहागणपतिर्देवताश्री
 बीजं ह्रीं शक्तिः ग्राहृत् श्रीशिरः दद्याद्यंगानि ध्यानं गजेन्द्रं वदनं दास्याच्च लक्षणं सचामरं हेमवर्णं चित्तुर्बाहुं पाशां
 कुशधरं परं स्वदंतं दक्षिणे हस्ते सव्ये त्वाग्रफलं तथा ॥ पुष्करे कलशं चैव धारयंतं मनुं स्मरेत् । ह्रीं ग्री ह्रीं इति मन्त्रः

३.सं. ऐश्वर्यफलप्रधानोयमंनः गकाररेफचतुर्थस्वरविंदुयुक्तो हस्ते स्वापटितो मन्त्रः सप्ततत्रपनाधिकारसिद्धिः च
 २१० तुल्यसृजयः अपूपैर्दर्शांशुपुरश्चरणहोमः ब्रह्मचारीणां भोजयेच्च अथ पूजाप्राप्तुं गणपतिपीठे समावाह्यसम
 र्वयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः विघ्नगणपतये विनायकगणपतये वीरगणपतये शांतिगणपतये वरदगणपतये हर्ष
 स्तिम्रगणपतये एकदंतगणपतये लंबोदरगणपतये क्षिप्रगणपतये महागणपतये इति द्वितीयावृत्तिः
 मातृभिस्तृतीया लोके शैश्वर्यं तदायुधैः पंचमी अथ विविद्योगः शाली तंडुलसिद्धांश्च क्षीरप्रदापयेत् चतुर्थ
 तं गुलं चैव अर्धमुष्टिं च सर्पिषा तदर्थं मरिचं दद्यात् तदर्थं जीरकं भवेत् एवं संस्कृतसिद्धांश्च समभ्यर्च्य विनायकं त
 दग्रे जुहुयाद् द्वावेकमासमंतद्वितः अवश्यं लभते सिद्धं धनं सप्तमं प्रयोगान्तरं पृथक् कान्गुलं समिश्रान्
 लिकैरस्य न्विनात् मरीचैर्जीरकैश्चैव न विमिश्रितान् कृत्वेतैर्जुहुयाद् द्वावेकमासं हस्तमन्त्रवित्तमः द्रष्टुं च
 न भते द्रुतं वनवाधान्यमेव वा पशून्वासांश्च शिशांश्च कुर्यात् विचारणां प्रयोगान्तरं कल्पयेच्चतुर्थ्यां तु य
 जपित्वा विनायकं अपूपैर्गुलं समिश्रितं सुपक्वं अष्टताप्तुतैः नैव संनिधौ मन्त्री जुहुयात् स हस्तकं तस्य सिद्धिः रामः
 तिमासात्तु धनं वदन्न संशयः वश्यार्थं भुक्ष्येत् न राजानं वशमानयेत् फलैः सगुलैर्द्रुवाणां विणं वश २१०

मानयेत्। पललंतिलंम ध्वक्तेरिसु दं डै श्वप्रमदां वरमानयेत् कन्याधी जुहुयात्ताजैस्तं नाम पुटमंत्रतः एकां
 कन्यान्वदुन सप्तभोजयेत्सलंभे दूधं चन्द्रसूर्यग्रहे प्राप्ते पलंतुकपिलाष्टतंकर्णमानं वचाचूर्णमिश्रीकृत्या
 भिमंनयेत्। पद्मपत्रैः सह संतुलितं विनियतं व्रतीया वज्जीर्णं मवेता वच्चा निध्यानतत्परं गद्यपद्यमयीं वाणीं
 सप्ताहाद्वापतो विरात् वंध्या क्रतुस्त्वावदिने पूजयित्वा विनायकं निष्कार्घ्यमात्रमानेन हरिद्रां सैंधवं वचां गोमू
 त्रं कुसुमेषु सह समभिमंत्रितं बटुं कन्यां भक्ष्य भोजयित्वा यत्कृतात्। प्रार्थयित्वा स्वतः तदपि वेचारी त
 दौषधं ततः सालभते पुत्रं सर्वलक्षणसंयुतं आयुष्मंतं स्वरूपं च बुद्धिमंतं शिष्या वदं विवादविषयं सेत्रं समासाद्य
 समाहितः आत्मानं गणयं ध्यात्वा पुष्कराग्नेण बुद्धिमान् संपुटं मोक्षराशेन मंत्रं कृत्वा विचक्षणः भेदयेत् कुंखलादी
 निततो मोक्षो भविष्यति हरिचंदनकर्पूरेण लिप्यगणनायकं क्षीरेण सुंदमिश्रेण जुहुयात् तस्य सन्निधौ अग्रे सह
 सं त्रिदिने र्ज्वरं शांतिं भविष्यति सुपकान्मधुरा कृत्वा अपूपान् सर्पिषा सह जुहुयात् ज्वलिते वन्द्यौ शमं याति मसूरि
 का अपूपैः सौद्रं युक्तैः जुहुयाद्देवसंनिधौ मासमेकं प्रमेहस्य स्याति स्यान्नात्र संशयः गुडाक्तैः सुपलारैः स्यात्सेत्र
 लाभः श्वजुह्वतः अनेन चान्नं लभते चहृत्वा विदेहकुमारीं मधुलाजहोमैः मधुसिक्तैर्लारियर्त्यः ॥ अथ गंगणपती

प्र.सं.
२११

मन्त्र प्रसंगात् उच्छिष्टगणपतीमन्त्रः हस्तिमुखाय लंबोदराय उच्छिष्टाय महात्मने ओं श्रीं श्रीं उच्छिष्टाय स्वाहा इति मन्त्रः ब्रह्माक्षरिणः गायत्री छंदः उच्छिष्टगणपतिर्देवता क्रौं वीजं स्वाहा शक्तिः ॐ हस्तिमुखाय लंबोदराय हुत ॐ उच्छिष्टाय महात्मने शिरः ॐ क्रौं शिखा ॐ श्रीं कवचे ॐ ह्रीं नेत्रं ॐ उच्छिष्टाय स्वाहा अस्त्रं उच्छिष्टो रक्षा अष्टम्यां समभ्यर्च्य रत्नचतुर्दशी पर्यंतं नित्यमष्टोत्तरसहस्रं जपेत् । अथ ध्यानं गे गे शस्य पाशां कुशधनुः शरान् सां द्रुसिंदुर रक्तां मननं नारीमुखातुरं नारीयोनिमुखा स्वादलोलुपं कामलोहितं स्ववामां कच्छदाराणां गाढालिंगं नतत्परं स्वपादपद्मभक्तानामभीष्टफलदायकं विद्यावश्यप्रधानोयं मन्त्रः ॥ अथ हेरंबगणपतीमन्त्रः ॐ गं नमः दीर्घस्वरसुक्तेन मूलमन्त्रवीजेन षडंगः लक्षवसे जपः ॥ अथ विघ्नमन्त्र प्रसंगात् विघ्नमालामन्त्रश्च कल्यांतरोक्तो न लिख्यते ओं नमो गणपते महावीर दशभुजमहं कालविनाशनमृत्युं हननं कालं संहारधमं धमं मथ मथ त्रैलोक्यं मोहय मोहय ब्रह्मविलसु रुद्रान् मोहय मोहय अचिंत्यवलपराक्रम सर्वव्याधीन् विनाशय विनाशय सर्वग्रहान् चूर्णय चूर्णय नागान् मोहय मोहय रुद्ररूपत्रिभुवनेश्वर सर्वतोमुखं हुं फट् स्वाहा इति मन्त्रः अथ शक्तिगणपतिमन्त्रो लिख्यते ॐ ह्रीं संहत ॐ ह्रीं विरिविरिगणपतिशिरः ॐ ह्रीं वरवरदशिखा ॐ ह्रीं

रामः

२११

सर्वजनमेकवचं ॐ ह्रीं वशमानयने नमः ॐ ह्रीं स्वाहा अस्रं क्रथादिकं पूर्ववत् ध्यानं आलिङ्ग्य देविमभितो विष
 णापरस्परस्पर्ष्टकटीनिवेशं संधारुणं पाशसृणीवहस्तं भयापहं शक्तिगणेशमीडे ॐ ह्रीं संविरिगणपतिवर
 वरदसर्वजनमेवशमानयस्वाहा इत्येकोमन्त्रः ॐ ह्रीं संविरि विरिगणपत्यै वरवरदे सर्वजनमेवशमानयस्वा
 हा इत्यपरोमन्त्रः संशुलीय गणपतीमन्त्रः ॥ अथ मन्त्रदेवता प्रकाशिकोक्तप्रकारेण कुक्षिगणपतीमन्त्रोपि
 लिख्यते ॐ हूं ह्रौं ह्रत् ठठ शिरः राजा शिखा सर्कजनहृदयगतिमति क्रोधजिह्वांकवचं स्तंभयस्तंभयस्तंभयने
 त्रं स्वाहा अस्रंगणकक्रुषिः नृचिद्रायत्री छंदः कुक्षिगणपतिर्देवता ऐश्वर्यजलनिधिमध्ये द्वीपे सर्वर्तुसुंदरे म
 ङ्गी मणिमयमंडपमध्ये माणिक्यमणिप्रभाक्तरुमितलेसिंहमुखपादपीठे सरसिजमध्ये समासी नंगजवदनं
 तं ध्यायेत् पाशांकुशीनं महाकुक्षिं उदरगतच्छिद्राद्यं शंकरसुसुसमाहितात्मकुक्षिंच सर्वालंरुतिरीशं वांछि
 तत्त्वमही न नर्द्धांगं ॐ हूं ह्रौं ठठ राजसर्वजनहृदयगतिमति क्रोधजिह्वां स्तंभय स्वाहा इति मन्त्रः लक्षजपः
 हरिद्राचूर्णमिलितैर्नलिकैलैर्दशांशं पुरश्चरणहोमः ततः प्रयोगः न्यधिकविंशतिशतं तिसृषु च संध्यासु संज
 पेन्यञ्जीतावत् कंजुहयाद्रजनीमिश्रं च नारिकेलफलं इति सप्तदिना लभते सेनास्तंभं तस्मात्तन्नी संध्यासु यवा

प्र. सं. २१२ मंत्री विघ्नेशं सप्त तर्पयेत्तोयैः न्यक्तन्निमधुरमिश्र इत्यर्थः ॥ अथ विघ्नमन्त्रप्रसंगात् मन्त्र देवता प्रकाशिकोक्तप्रकारेण
 शक्तिगणपतिमन्त्रोपिलिख्यते गणकऋषिः न चिद्रायत्री छंदः शक्तिगणपतिर्देवता गं बीजं ह्रीं शक्तिः ॐ ह्रीं ह
 त्गं शिरः ह्रीं शिखा बशंकवचं आनयनेत्रं स्वाहा अस्त्रं ध्यानं हस्ते विभूतमिषु खंडवदरोपाशांकुशौषु फरस्य
 एष्वप्रमदावरांगमनया स्पृष्टं स्वजायस्य शाश्यामां ग्याविभृताब्जया विनयनं च द्रार्थं चूडं जपारक्तं हस्तिमुखं सम
 गामि सततं भोगानिलोलं विभुं ॐ ह्रीं गं ह्रीं वशमानय स्वाहा इति मन्त्रः लक्षजपः दक्षु खंडैर्दशांशं पुरश्चरणं होमः
 दक्षु खंडं खंडशर्करैः पूजादिकं पूर्वतरोक्तवत् अथ प्रयोगः अपूपैराज्यसिक्तैर्वीजुत्तया नमन्त्रसिद्धये स्वगुरुं धन
 धान्याद्यैः प्रीणयेत्प्रीतमानसः कृत्वा पूषैस्त्रिमध्वाक्तैर्वशये दुविपार्थिवान् चतुर्थ्यां नारिकेलैः णमहतीं श्रियमाप्नुया
 त् लवणैर्मधुसंयुक्तैर्वशये द्वनिताजनं ॥ अथ गणपतिमन्त्रप्रसंगात् लक्ष्मीगणेशमन्त्रोपिलिख्यते गणकऋषिः
 भनुदृष्टं छंदः लक्ष्मीगणेशो देवता ॐ नमो लक्ष्मीगणेशाय मद्वापुनं प्रयच्छ स्वाहा इति मन्त्रः लक्ष्मीगणेशमन्त्रेण
 नवनीतं प्रदापयेत् शतं सहस्रमयुतमभिमन्त्र्य ऋतौ पुनः ऋतुस्नानदिने स्त्रीभ्यः एवं दद्यात् सुताप्तये ॥ इति रामः
 प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणेंद्रविरचिते षोडशः पटलः ॥ अथ मन्मथविधानमुच्यते संमोहनऋषिः गायत्री छंदः ॥ २१२

ण

मनोभवो देवता उंबीजं ईशक्तिः क्वां हत क्कींशिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं अरुणमरु वासो मात्य दामांगरागंस्व
 कर कलितपाशंसांकुशास्त्रेसु चापेमणिमयमकुटाद्यैर्दीपकल्पजातैररुण नलिनसंस्कृ चिंतये दंगयोनिं क्कीं इति
 मन्त्रः वश्यैश्वर्यप्रधानोयमः। तरुणी लक्षजपः तरुणीरादित्यः द्वादशलक्षजपेदित्यर्थः किंशुकपुष्पैस्त्रिमधुर
 सिक्तैर्दंशंशं होमः किंशुकं मुरुकं पुअथ पूजापद्य पीठे मोहिन्यै सौमिण्यै त्रासिन्यै स्तंभिन्यै आकर्षिण्यै द्राविण्यै
 आह्लादिन्यै किंजायै क्केदिन्यै इति संपूज्य कामं सबाह्यसबाह्यसमर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः द्वांशोषणबाणा
 द्वांशो मोहनबाणाय क्कीं सं दीपनबाणाय ब्रं तापनबाणाय सः मादनबाणाय इति द्वितीयावृत्तिः अनंगरूपायै अं
 नंगमदनायै अनंगमन्त्रायै अनंगकुसुमायै अनंगकुसुमातुरायै अनंगशिशिरायै अनंगमेखलायै अनंग दीपि
 कायै इति तृतीयावृत्तिः लोकशैश्वर्यायै अस्य यन्त्रमुच्यते आतिरव्यात्कर्णिकायामनलपुरपुमारबीजं ससा
 ध्यंतद्रं ध्रुवंगषट्कं बहिरपिगुणशोमारगायत्रिवर्णान् मालामन्त्रं दलाग्रेष्वपिगुहमुखशः पार्थिव्याभिष्वनंगं
 कुर्याद्यन्त्रं तदेतद्गुवनमपि वशेकाकशामानवेषु अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणविलिख्य तत्कर्णिकामध्ये क्कीं मितिका
 मबीजं विलिख्य तन्मध्ये साक्षा नामादियन्त्रं न्यायान्विलिख्येत् पुनः षट्सुकोणेषु षडंगानि विलिखेत्। तद्

प्र.सं. २१३ द्विरष्टदलं पद्मं विलिख्य तद्दलमूलेषु कामगायत्रिवर्णान् त्रिधा स्निशो विलिख्य तद्दलाग्रेषु काममालमन्त्रं पठ-
 षत् संख्यया विलिखेत् तद्दहिष्मत्तु तुरगं विलिख्य तत्कोणेषु कामवीलिखेत् । कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय
 धीमहितं नो नंगः प्रचोदयात् एषा कामगायत्री काममाला मन्त्रस्तनमः । कामदेवाय सर्वजनप्रियाय सर्वजनसं-
 मोहनाय ज्वलज्वल प्रज्वल सर्वजनस्य हृदयं मम वशं कुरु कस्वाहा इति मन्त्रः इति यन्त्रकृत्तिकलशो बहुरा-
 कतकः पुमान् न परिमोहयति प्रमदावमिश्रसमानगरादिकमाश्वरी नपि वशं कुरुते अथास्यैव काममन्त्रस्यान्यः
 पूजाविधिरुच्यते येनार्चितः स देवो वाञ्छितमखिलं करोति मन्त्रविदां ध्यानं अरुणतरवसनमाल्यानुलेपना-
 भरणामिसुशरासधरं न्यस्तशरवीजदेहोऽप्यायेदात्मनमंरुचिरं अष्टमपदलोक्तपंचवाणान्यस्त्वा एवं ध्यात्वा पू-
 जयेद्दंगजं पूर्वविधानोक्ते पीठे समावाह्य समर्चयेत् अमृतोद्भवाय स्वाहा हृत् । म केतनाय स्वाहा शिरः संकल्प-
 जाय स्वाहा शिरवा असतस्त्याय स्वाहा कवचं द सुधनु र्धराय स्वाहा नेत्रं पुष्पशराय स्वाहा अस्त्रं एतैरगैः प्रथ-
 मावृत्तिः द्वांशो षण्णवाणाय दीं मोहनवाणाय क्लीं स दीपनवाणाय क्लृं तापनवाणाय सः मादनवाणाय इति द्वि-
 तीयावृत्तिः युवत्यै विप्रतं भायै ज्योत्स्नायै सुभ्रुवै म द द्रवायै सुरतायै वारुण्यै लोलायै कांत्यै सौदामिन्यै काम-

रामः
२१३

श्च नायै चंद्रलेखायै शुक्रै मदनयै योत्सै मायावत्यै इति तृतीयावृत्तिः शोकाय मोहाय विलासाय विभ्रमाय मदन
 तुराय अपन्नपाय यूने कामिने चूतषुष्याय रति प्रियाय ग्रीष्माय तपांताय ऊर्जाय हेमांतया शिशिराय मदाय एते
 मारपरिवारकाः एतैश्चतुर्थीवृत्तिः परभृते सारसाय शुक्राय मेघाय अपांगाय भूविलासाय हावाय इति पंचम्या
 वृत्तिः ह्रीं माधव्यै ह्रीं मालत्यै ह्रीं हरिणाक्ष्यै श्रीं मदीकृतायै एताः समरप्रियाश्चामरहस्ताः कोणेषु चतुषु पूज्यः
 इति षष्ठावृत्तिः इंद्रादिभिः सप्तमीमदनविधानमितीत्यंशोक्तं योनेन पूजयेद्दिशि नासद्यः सकललोकपूज्यो भ
 वेन्मनोज्ञां चमंदिरं लक्ष्म्याः विलसद्दहंकारतनुमनः शिबो विभ्रमास्य दीभूतः बुद्धिः शरीराच्चार्यं नरः सदाचि
 त्तयोनिमधिगच्छेदिति विलसद्दहंकारतनुरित्यादेन यमर्थः एवमादिगुणयुक्तो भूत्वा एवमादिगुणवतीं नारीं
 मोहयेत् इति अथास्वयन्चांतरमाह साध्याख्यातारवर्णैः प्रतिपुटितलसत्कर्णिकंपन्नराजतारं त्विकपसया शद
 रासमिदं तु गंजांतगां तासराढ्यं मा आशाशूलांकितं तद्विपतिरिपुदले सम्यगातिरख्यं संरंमारं जह्या स्यात्परायति
 वरागता सा भवेत्सद्य एव अयमर्थः अष्टदलं पद्मं विलिख्य तत्कर्णिकायां ईदृश्येत् छक्तिप्रणवविलिखेत् पुनस्त
 न्मध्ये साध्यायास्त्रीयो नामासराण्येकैकं ईदृश्यनेन शक्तिप्रणववीजेन पुटित्वा जीवस्य परितो विलिखेत् तारस्य

प्र.सं. २१४ ईकारोर्थो विवरणे प्रोक्तः पुनर्दलेषु प्रथमे दले तारख्यं शक्तिप्रणवं ईमिति कृत्विति अस्य स्वरः अः इति पक्षः
जेति पंचदशस्वरः अं इति अष्टादशेति अष्टादशो वर्णः ख इति समीदिति सप्तमो वर्णः क इति क्रतु इति षष्ठस्वरः
ऊ इति गंजंत इति एकादशस्वरः ए इति गांत इति विंशतिवर्णः घकारः एतान्ष्टौ वर्णानष्टपत्रेष्वेकैकं विलिख्य
पुनरष्टदिकं स्फुटलाग्राणि शूलाकाराणि कुर्यात् एवं तां बूलपत्रे लिखित्वा साध्यनामयुतं प्राणप्रतिष्ठामन्त्रं मारं
बीजं च जप्त्वा ससाध्यकोयां भक्षयति सास्त्री अस्य साधकस्य सद्य एव वशगा भवति अथ प्रयोगः हंसारूढो मदन
स्त्रैलोक्यसोभको भवेदाशुद्युतोरंजतकृत्या जीवोपेतस्तथायुषेशस्तः अयमर्थः हंसारूढ इति हंसपदोत्त
रो मदनः हंसः क्लीं इत्येवं जपतः प्रोक्तफलसिद्धिरित्यर्थः द्युयुत इति द्युहकारः तदुपरिकामः हं क्लीं इति
जपः प्रोक्तफलं जीवोपेत इति जीवः सकारः तदुपरिकामः सः क्लीं इत्येवं जपतः प्रोक्तफलसिद्धिः अथास्यैव
मारमन्त्रस्य प्रयोगांतरमुच्यते तारयुं जात्वमानाम्नौ हुत्वा संपातितेन चाज्येन संभोजयेत् पतिं स्वं वनितास
सनितांतरं जितो भवति अस्मार्थं प्रणवपूर्वकं ॐ क्लीं स्वाहा इत्यनेन प्रकारेण स्वाहाकारात्पूर्वसाध्यनामसंयो
ज्य अथ वा कामबीजस्य ईकारांशं पास्य तत्र ॐ कारं संयोज्य क्लेनं स्वाहा इत्येनं प्रकारेणाज्येन यथाशक्ति हुत्वा

संपादिताज्यं वनिता स्वंपतिं भोजयेत् अनेन सः सुतरां रंजितो भवति प्रयोगांतरं दध्यक्ताभिर्जुहुयात्त्वा जाभिः।
 कन्यकां समाकांशान् कन्यापि वरं लभते विधिनानित्यानु रक्तममुनैव प्रयोगांतरं अभिनवैः सुमनोभिरक्तकंजैर्दधि
 युतैर्विहिताह वनक्रिया परमवश्य करी परिकांशितामभिबद्धेदन्निरादिव कंन्यकां पूर्वोक्त लाज होमस्य वाका वि
 कन्यकालप्स्यते अस्य लशोकपुष्य होमस्याभिकांशिता कन्या लप्स्यते वश्य करी च इति विशेषः किंच अभीष्टदा
 स्मरणादपि स्मरस्तथा जपादर्वनया विशेषतः प्रशस्तो स्याद्विलोकवर्तिनाश्चिराय वरणाश्च भवन्ति मन्त्रिणः
 अथ काममन्त्र प्रसंगात् पंचमनोभवात्मकं यन्मपि मन्त्रसारेक्तमंत्रयोग्यता वशास्त्रिख्यते वन्दे गेहयुगांतर-
 स्क्रमदने मायां लिखेद्वाग्भवं षट्कोणेष्वथ संधिषु प्रविलिखेद्दंकारमावेष्टयेत् स्त्रीबीजेन समीरिता र्धयुगलप्र
 सोभणत्रैपुरं यंत्रं पंचमनोभवात्मकमिदं सौंदर्यं संपत्करं इदं त्रिपुरभैरवीयं त्रमपि पंचमनोभवात्मकत्वाद् न
 लिखितं अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां कामबीजं तन्मध्ये भुवने शीतन्मध्ये साध्यनामा दीन् वि
 लिख्य षट्सुकोणेषु ऐमिति वाग्भवं विलिख्य तत्कोणसंधिषु ब्रूं इति विलिख्य कोणाग्रेषु स्त्रींकार षट्कं विलिख्य त
 स्य एकैकस्य रेफांशेन स्वंस्वं परिवर्त्य इतरेतरस्याधोभागे न नीत्वा तदिनरेतरस्य ईंकारोंशेन संबन्धीनयात् इति।

प्र.सं. २१५ अथ पंचमनो भवयन्नांतरमपि कल्यांतरोक्तप्रकारेण लिख्यते मदनभासितमध्यमयेंद्रियश्च द्विराजित पंचमनो
 भवंस्मरशरैर्लिपिभिश्च समावृतं ब्रुव ह कोणविराजितमान्मयं लिखतु पंचमनो भवयन्त्रमित्युदीरितदशेषसम्
 द्दितं कनकनिमित्तपट्टतलेततः शुभतरेदिवसे विधत्तं पुनः सकलमानवसिद्धसुरांगना हृदयरंजनमीश्वितसि
 द्दितं रुचकपूर्वविभूषणमप्यगं विदधती वनिताय खिलान्तरां निजवशे प्रविधाय रमां परां समधिगम्य सुतैः सह
 मोदते इति विलिख्य च कुंकुमकर्द्दमेतदनुलिप्ततनोः सकलं जगत् वशमुपेति निरीक्षणमात्रतः किमु तसां त्वसहा
 सनसंगमैः ॥ अस्यार्थः प्रथमं पंचदलं पद्मं विलिख्य तन्मध्यकामबीजं तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिख्य तेषु पंच
 दलेषु ऐं ह्रीं क्लीं ब्रूं स्त्रीं इति पंचमनो भवमन्त्रान् विलिख्य तद्बहिर्वत्तद्वयं विलिख्य प्रथमे द्वा द्वौ विणेत्यादि
 प्रागुक्तपंचबाणमंत्रैर्वेष्टयेत् द्वितीये दत्ते मालकया च संवेष्ट्य बहिश्चतुरश्रकोणेषु कामबीजं विलिखेदिति ॥ अ
 थकाममन्त्रप्रसंगात् रतिमन्त्रोपि गणपतिविषयोक्तो न योग्यतावशां लिख्यते वामदेव ऋषिः दैवी गायत्री छंदः रति
 विद्यादेवता क्लीं बीजं ईशक्तिः आक्लां हत् ईक्लीं शिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं हेमाभां दिव्यवस्त्रां स्तनभरमितौ दिव्यमा
 त्यां गरांगी हस्ताग्र्यं च्छनी लोपलकुसुमधरां फल्लकह्वारनेत्रां हृषांगी सुप्रन्नां मणिकनकमहाभूषणे भूषितां गीं प

रामः
 २१५

चेषु प्राणनाथां प्रशंता भयहरां मारविद्यां नमस्ये ईक्ष्मीं नमो भगवति रतिविद्ये मद्दामोहि नि कामेशि सर्वलोकवशं
 कुरु कुरु स्वाहा इति मन्त्रः द्वाविंशशब्दार्ण सहस्रं जपेत् अथास्थयंत्रं तिर्यक्तथोर्ध्वं शरान्तरेखाः क्रमेण मन्त्रं परितः
 स्मि शब्दं कामाख्यं मायामृतपूर्णं बाह्यं जगद्दशशो भविमो हयंत्रं यंत्रमेतन्महावीर्यममोघं सर्वसिद्धिदं तं लमत्रे स
 मालिख्य पूज्यं जप्यासपल्लवं अष्टोत्तरशतं मन्त्री स्वेष्टद्वारे परित्यजेत् । योपि द्वापुरुषो वापि तस्य सात्त्विकं वशं व्रजेत्
 वधूनां वामपादांगपांसुना दायमन्त्रं वित्तं तस्मिन्मन्त्रमिदं लिख्य पूज्यं जप्यापरांतं द्रुहात्स्वर्गहातं तन्मंत्रं
 विद्विक्किरेच्छनैः तन्मार्गेणैव सायोषा समायाति ध्रुवं सणात् । तथैव पुरुषो तस्य पादांगपांसुना अथवा कर्षभे देन
 वस्यमाणे न साध्ययेत् । जंतूनां मंगलं जेस्वेकमादाय रतिविद्यया तत्र तस्याणमावाह्यविधिबत्साधकोत्तमः तद्यन्त्र
 मध्ये संस्थाप्य जपेदष्टोत्तरं शतं त्रिदिनात्साधकैर्द्रव्यवशमायांति जंतवः एवं तु कामिनी कुर्यात्कामिनीं सर्वसिद्धि
 ये कामी च कामिनीं चापि स्त्रीस्त्रियं पुरुषं पुमान् इति अस्यार्थः शरान्तरेखा इति शरः पंच शरान्तं न वरत्ना निमाये
 ईकारपल्लवमिति मन्त्राते हुं फडितिततक्रियोचितपदयोजनं ईकारादिमन्त्रवर्णान् कोष्ठेषु बीजद्वयेन बाह्ये
 वेष्टयेच्च । अथ गोपालाष्टादशाक्षरीविधानमुच्यते श्रीनारद ऋषिः गायत्री छंदः श्रीकृष्णो देवता क्लीं कृत्वा य हत

प्रो.सं. गोविंदाय शिरः गोपीजन शिखा वल्लभाय कवचं स्वाहा अस्त्रं ध्यानं अब्याम्बीलत्कलाय बुतिरहिरिपुपिंकोससत्
 २१६ केशजाला गोपीनेत्रोत्पलाराधितललितवपुर्गोपगोबं दवीतः श्रीमद्वक्त्रारविंदप्रतिहसितशशांकाकृतिः पीत
 वासा देवोसौ वेणुवाद्यक्षपितजनपटतिर्देवकीनंदनो वः मीलत्कलाय बुतिः अयःकृतकय बुतिः क्लींकलाय
 गोविंदाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा इति मन्त्रः मोक्षप्रधानोयं मन्त्रः विंवराति सहस्रजपः अरुणकमलैर्दशांशो होमः
 अथ पूजा ऐकोनविंशतिपटले वक्ष्यमाणा शरीविधाने वक्ष्यमाणवैष्णवी ठे समावाह्य समर्चयेत् कृष्णं अंगैः
 प्रथमावृत्तिः। आशापलैर्द्वितीयावृत्तिः। तदस्त्रैस्तृतीयावृत्तिः अथ प्रयोगः जुहुयादुग्धहविभिर्विमलैः सर्पिः सि
 तोपलोपेतैः दृष्टं तुष्टोलस्मीं समावहेत्सद्यरेव गोविंदः सीतोत्पलं खंडशर्करैः प्रयोगांतरं यामंगळगौरमपि वाम
 न्त्रजापीमनुष्यो देवेशं तं मुखमनुमुहुस्तर्पयेदुग्धवुध्या शैबस्तोमैः सतु बहुरसोपेतमहारजातं दद्यान्नित्यं प्र
 वरधनधान्यां शुकाद्यं मुकुंदः तोयदुग्धमिति संकल्प्य देवस्य मुखे आस्ये संतर्पयेत् अपूर्वनगरादिप्रवेशकाम
 तेन समुकुंदो अस्मै अन्नादिकं ददाति प्रयोगांतरं भिक्षावृत्तिर्दिनमनु तमेवं विचिंत्यात्मरूपं गोपस्त्रीभाम्यो मुहुरप
 हरंतं मनोभिः सहैवं लीलीवत्साललितललितैश्चेष्टितैर्दुग्धसर्पिर्देवाद्यं वा सपूनरमितामेति भिक्षां ग्रहेभ्यः २१६

अस्यार्थः भिक्षुकस्तु गोपस्त्रीभ्यः। अथ हर्ता गोविन्दः आत्मेति ध्यात्वा तस्य लादिन्यपि च ध्यात्वा भिक्षार्थं गच्छेत्। सुद-
 ष्पादिकमानमेति अस्य मन्त्रस्य त्रिकाल ध्यानं बालं नीलांबुदाभं नवमणिविरणक्तिं किणीजाल नद्धः श्रोणीजंघात
 युग्मं विमलरुनखप्रोल्लसत्कर्णभूषणं फलाम्भोजाभवक्कं हतशकटपतस्तनाद्यं प्रसन्नं गोविन्दं वंदितेन्द्रिय मरवरम
 जं पूजयेद्वासरादौ वं वां देवैर्मुकुंदं विकसितकरवं दाभमिंदीवरासंगो यो पीबं दवीतं जितरिपुनि वहं कुंदं मंदारभा-
 सं नीलग्रीवाग्रपिच्छाकलनसुविलसत्कुंतलं भानुमंतं देवं पीतांबरतंजयतु च दिनशोमध्यमेन्होरमायै करवंदं मूकतिद्र-
 इतिकेरलभाषानूनैवणक्कीति द्राविडभाषाविकांत्यास्वस्तवैरिव्रजमजितमपास्तावनीभारमाद्यैरावीतनारदाद्यै-
 र्भुविभिरनुदिनं तत्तन्निर्हीहेतोः। सायान्हे निर्मलं तं निरुपममजरं पूजयेन्नीरभासं मन्त्री विश्वोदयस्थित्यपहरणपरं
 मुक्तिदं वासुदेवं त्रिकामेवं प्रविचिंत्य पूजयेत् वासुदेवं ध्यानिं मन्त्री मन्त्रजापि च नित्यं यद्यद्वांछ्यत्रयत्र प्रयाति तत्
 त्वाप्नात तत्र तत्र प्रकारं प्रीतः क्रीडेद्देतवन्मानुषेषु इति॥ अथ गोपालकमन्त्रप्रसगात् क्रमदीपिकोक्तप्रकारेणापि गो-
 पालकाद्या दशाक्षरी दशाक्षर्योरुभयोरपिन्यासमेकप्रकारेणैव वक्ष्ये प्रथमं तावत् सप्तमेषु टक्के मातृकाविधाने उक्तेन
 प्रकारेण स्नानादि त्रियमपुरः स्मरं पद्मस्वस्तिकाद्यासने स्थित्वा गुरुगणपति वंदनं तालत्रयदिम्बं धनादीन् विधाय

प्र.स. पुनरपि तत्रैव सप्तमे पटले ईश्वरक्रे. धूममित्यादि उक्तेन प्रकारेण भूतशुद्धिकला पुनर्मातृकान्यासमपि तत्रै
 २१७ वक्तृप्रकारेण कुर्यात् अत्र तु मातृकान्यासश्चतुर्विधः। तत्प्रकारः कथ्यते प्रथमं शुद्धमातृकान्यासः द्वितीयस्तस्य
 विंदुकमातृकान्यासः तृतीयस्तस्य विसर्गकमातृकान्यासः। चतुर्थस्तस्य विसर्गोभयात्मको मातृकान्यासः तस्य का
 रविशेषस्तथा कृत्वा सप्तमे पटले दशविधमातृकान्यासः प्रकरणे उक्तः एवं मातृकाचतुर्विधन्यासं कृत्वा पुनरपि सप्तमे
 पटले मातृकान्यासप्रकरणे उक्तेन प्रकारेण कीर्त्यादिशक्तियुक्तैः केशवादिभिर्न्यसेत् तन्त्यासार्थं ध्यानमुच्यते उद्य
 त्तद्योतनशतरुचिंतप्रहेमावदातं पार्श्वद्वंद्वे जलपिसुतया विश्वधात्र्या चतुष्टं नानारक्तोल्लसितविविधाकल्प
 मापीतवस्त्रंबंदे विलुं दरकमलकौमोदकीचक्रपाणिम्॥ एवं ध्यात्वा केशवादीन् न्यसेत् एतस्य न्यासस्य फलमाह
 मेधासुखं तिष्ठति कीर्तिकांतिलक्ष्मीसौभाग्ये श्रिरमुपलंभितो भवेत्सः। इति अथवा एता नेव केशवादीन् रमावि
 जपुरस्तरं अंश्रीं केशवाय कीर्त्ये नमः एवं प्रकारेण क्रमेण न्यसेत् एतस्य न्यासस्य फलमाह। अमुमेवरमापुरस्सरं प्रभ
 जेद्यो मनुजो विधिं बुधः समुपेत्य रमां प्रीयसीं पुनरभे हरितां व्रजत्यसौ पुनस्तत्त्वान्मासंकुर्यात् तत्प्रकारः कथ्य
 ते मं नमः परायजीवात्मने नमः भं नमः परायप्राणात्मने नमः एताभ्यां ह्यभ्यां शिर आदिपादांतं व्यापयेत्॥ बं नमः पराय

रामः
२१७

बुध्यात्मनेनमः फंनमः परायअहंकारात्मनेनमः पंनमः परायमनआत्मनेनमः इति त्रयं हृदिविन्यस्य नंनमः परा
 यशब्दतन्मात्रात्मनेनमः थंनमः परायस्पर्शतन्मात्रात्मनेनमः दंनमः परायरूपतत्त्वात्मनेनमः थंनमः परायसत
 त्त्वात्रात्मनेनमः तंनमः परायगंधतन्मात्रात्मनेनमः इति शिरोमुखहृद्गुह्यांग्रिषुन्यस्य णंनमः परायश्रोत्रात्मनेनमः
 इति श्रोत्रेयोः ठंनमः परायत्वगात्रात्मनेनमः इति त्वविद्यापकं जंनमः परायचक्षुरात्मनेनमः इति दृशोः ठंनमः परायजि
 ह्वात्मनेनमः इति जिह्वायां टंनमः परायघ्राणात्मनेनमः इति घ्राणयोः जंनमः परायवागात्मनेनमः झंनमः परायपा
 ण्यात्मनेनमः जंनमः परायपादात्मनेनमः छंनमः परायपाश्चात्मात्मनेनमः चंनमः परायउपस्थात्मनेनमः इति वागादि
 नास्यादिस्वस्वस्थानेषुन्यस्य जंनमः परायआकाशात्मनेनमः घंनमः परायवाय्वात्मनेनमः गंनमः परायवन्धात्मनेनमः
 खंनमः परायअवात्मनेनमः कंनमः परायएथिव्यात्मनेनमः इति शिरोमुखहृद्गुह्यांग्रिषुन्यस्य शंनमः परायहृत्तुंज
 रीकात्मनेनमः हंनमः परायसूर्यमंडलाय द्वादशकलात्मनेनमः संनमः परायसोममंडलाय षोडशकलात्मनेनमः रं
 नमः परायबन्धिमंडलाय द्वादशकलात्मनेनमः इति चतुष्टयं हृदिविन्यस्य षोंनमः परायपरमेष्ठ्यात्मनेनमः वासुदेवा
 यनमः यंनमः परायपुरुषात्मनेनमः संकर्षणायनमः रांनमः परायविष्वात्मनेनमः प्रद्युम्नायनमः वंनमः परायनिवृत्यात्मने

प्र. सं. २१८ अनिरुद्धाय नमः लो नमः पराय सर्वात्मने नारायणाय नमः इति पंचतत्त्वानि रोमुख हृद्गुह्यां प्रिषु न्यस्य क्रौं नमः परा
 यकोपतत्त्वात्मने रुसिंहाय नमः इति मूर्धादिपादांतं व्यापयेत्। एवं तत्त्व न्यासः एतस्य न्यासस्य फलमाह क्रमेणेति
 तत्त्वात्मको न्यास उक्तः सप्तानि प्य कट्विंश मूर्त्यादिषु स्यत् इति कृत अधिकतो भवति ध्रुवं सकल वैष्णवमन्त्रजपादि
 शु इति पुनः प्राक्सप्तमे पटले मालकाप्रकरणे उक्तेन प्रकारेण प्राणायामं कृत्वा पुनर्वैष्णवपीठन्यासं कुर्यात् तस्य
 कारैव स्ये गुंगुरुभ्यो नमः इति शिरसि गंगणपतये नमः इति मूलाधारे आधारशक्त्यै नमः मूलप्रकृत्यै आदि कूर्माये
 अनंताय० पृथिव्यै० सारसमुद्राय० श्वेत द्वीपाय० रत्नमंडपायः कल्पक वृक्षाय० श्वेत कुन्नाय० सितचामराभ्यां नमः र
 त्सिंहासनाय० एतां मन्त्रां मूलाधारादारभ्य उपर्युपरि क्रमेण हृदयपर्यंतं न्यस्त्वा धर्माय० ज्ञानाय० वैराग्याय० ऐश्वर्या
 य० एतान् मन्त्रान् दक्षिणपादहस्तवामहस्तपादमूले न्यसेत् अधर्माय० अज्ञानाय० अवैराग्याय० अनैश्वर्याय० एता
 न्मन्त्रान् नाभिदक्षपश्चीनवामपार्श्वेषु न्यसेत् संसंत्वाय० रं रजसेन० तंतमसे० मं माया० विविद्यायै० अं अनंताय० पंप
 द्माय० अंसूर्यमंडलाय० उंसोममंडलाय० मंवह्निमंडलाय० अं आत्मने नमः उं अंतरात्मने० मं परमात्मने० ॐ ह्रीं ज्ञाना
 त्मने० एतान् मन्त्रान् हृदि न्यसेत् पुनः हृदये अष्टदलं संचित्य तेषु प्रागादि क्रमेण विमलायै उक्तर्षिण्यै० ज्ञानायै० क्रिया

रामः
२१८

यैः योगायैः प्रह्लैः सत्यायैः दर्शान्यैः अनुग्रहायैः एवमेताः शक्तयः अष्टदत्तेषु न्यस्तव्याः नवमीं कर्णिकायां च म्यास्त्वा
 पुनः ओ नमो भगवते विश्वे सर्वरूपात्मने वासुदेवाय सर्वात्मसंयोगयोगपद्मपीठात्मने नमः इत्यमासवमन्त्रं च क
 र्णिकायां न्यसेत् एवं पीठं न्यासं कृत्वा प्राक्सप्तमपठलोकप्रकारेण समावाह्यतत्र कर्णिकायां मूर्तिं तेजोरूपेण सं
 भाव्य तत्परमकं ज्योतिर्मूलेन व्यापकांगकष्यादिना सकलीकृत्य उपरि न्यं व क विधाने वक्ष्यमाणक्रमेण प्राणप्रतिष्ठां
 कृत्वा मानसपूजां प्राक्सप्तमे पठले उक्तेन प्रकारेण कुर्यात् पुनर्दर्शाक्षरीमन्त्रेण प्रणवपुटितेन हस्ततलद्वये अं
 तः बाह्ययोः पार्श्वयोश्च व्यापयेत् पुनर्दर्शाक्षरीमन्त्रवर्णैर्दर्शभिराद्यंतप्रणवैर्नमो तैरंगुलीषु दशासु दक्षिणांगुष्ठादि
 वामांगुष्ठांतः सृष्टिन्यासः तत्र दक्षिणांगुष्ठस्य मूलपर्वणि प्रथमप्रणवाः द्वितीयपर्वणि मन्त्रप्रथमवर्णः सान्स्वारः तृ
 तीयपर्वणि द्वितीयः प्रणवः अग्रे नम इति नम इति तृतीयपर्वण्येव वा एवमेव सर्वास्वप्यंगुलिषु क्रमेण सृष्टिन्यासं
 कृत्वा पुनर्दर्शनांगुष्ठादितत्कनिष्ठिकांतं कृत्वा वामांगुष्ठादितत्कनिष्ठिकांतं च कुर्यात् एवं स्थितिं न्यासः पुनः
 वामांगुष्ठादितत्कनिष्ठिकांतं कृत्वा दक्षिणकनिष्ठिकादितदंगुष्ठांतं च कुर्यात् एवं संव्हारन्यासः पुनरपि सृष्टिस्थि
 ती कुर्यात् पुनर्दर्शाक्षरीवर्णैः सविंदुकेर्दर्शनांगुष्ठादिवामांगुष्ठांतं आग्रं करन्यासरूपेण गोंचम इत्यादि क्रमेण

प्र. सं. २१^६ न्यस्तुपादर्शासरीमन्त्रस्य दशगौराच कायस्वाहे स्थाद्यैः पंचांगैश्च वक्ष्यमाणैरुभयोरपिकारयोः करन्यासरूपेण अगुष्ठाभ्यां नमः इत्यादि क्रमेण कुर्यात् पुनर्दशासरीमन्त्रेण मातृकावर्णानेव सविंदुकान् एकेकं क्रमेण पुटित्वा पूर्ववन्वसेत् पुनर्दशतत्त्वन्यासं वक्ष्ये गौं नमः पराय एधि व्यात्मने नमः पीं नमः पराय अवात्मने नमः जं नमः पराय ते जात्मने नमः नं नमः पराय वायात्मने नमः वं नमः पराय आकाशात्मने नमः तं नमः पराय अहंकारात्मने नमः भां नमः पराय बुद्ध्यात्मने नमः मद् दात्मने नमः इति यं नमः पराय प्रकृत्यात्मने नमः स्वां नमः पराय पुरुषात्मने नमः ह्रां नमः पराय परमात्मने नमः इति एतेषां स्थानानि पादांधुहृदयास्य केन्यस्त पंचमध्ये द्वयं त्रयं सकलं गंततो न्यस्तुत द्विपर्यासनः इति तत्रांधुरिति गुह्यं के इति शिरसि मध्ये द्वयमिति हृदि द्वयमित्यर्थः त्रयं व्यापकं एवं संहारन्यासः मन्त्रांश्च स्थानानि चैतद्विपरित क्रमेण स योज्य सृष्टि न्यासं कुर्यात् तदुक्तं च संहता वज्रगवो मनुवर्यः सृष्टिर्वर्त्तनि भवेत्प्रतियात इति एवं दशतत्त्वन्यासं कुर्यात् अस्य न्यासस्य फलमाह गुप्ततमो वन्यासः संप्रोक्तस्तत्त्वदशकपरिः कृपः कार्यो न्येधपि सद्भिर्गोपालकमनुष्ठादिति फलसिद्धे इति पुनः प्रथमं प्रणवपुटितेन दशासरीमन्त्रेण मूर्धादिपादांतं त्रिव्याप्य पुथर्दशासरीमन्त्रस्याक्षरन्यासं कुर्यात् तस्य स्थाना विमूर्धन्यस्थीः अयोध्राणे मुखे हृदये ज

रामः
२१^६

ठर शिवजानुपत्सु तथा स्रान्यसेत् उक्तासृष्टिः शिष्टै स्थितिरपि मुनिभिरभिहिता हृदादिमुखांति कासंहारोऽप्यादि
 मूर्धातस्थितयमिदमिति विरचयेच्च सृष्टिमनुस्मृतिं अस्यार्थः प्रथमं मूर्धादिपादांतोन्यासः सृष्टिः पुनर्हृदादिकमे
 णपादांतं सृष्टिक्रमेणन्यस्त्वा अवशिष्टैः पंचभिर्वर्णैः शिरादिमुखांतं न्यसेत् एषास्मृतिः पुनरंघ्रादिमूर्धातः संह
 रन्यासक्रमः एवंन्यस्त्वा पुनरपि सृष्टिस्मृती कुर्यात् तदुक्तं च न्यासः संहारांतो मस्करी वैखासनेषु विहितोयं स्मृत्यंतो
 गृहमेधिपुसृष्ट्यंतो वर्णिनामिति प्राहुः वैराग्ययुजिगृहस्ते संहारं केचिदाह्वराचार्याः सहजानां वनवासि स्मृतिचं
 विद्यार्थिनांतथा सृष्टिं इति पुनः विभूतिपंजरन्यासः तत्त्वस्यैव दनशासरी मन्त्रस्य दशरुत्वन्यासः तस्य स्त्रानाजुचं
 ते आधारः स्वजनामिहृदलमुखांसोरुद्वयेकंधरानाभ्योः कुक्षिहृदोरुजयुगले पार्श्वपरः श्रोणिषु कास्यासिः श्रुति
 नः कपोलकरपत्तं प्यग्रशाखासुकेतयान्यादिदिशासु मूर्ध्निसकले दोष्टोभसक्षोस्तथा शिरोस्यास्यकर्णास्यहृत्तुं
 दकं दां धुजानुप्रपत्सु वित्यमन्त्रान्मनूत्यान्यसेत् श्रोत्रगंजांसवक्षोजपार्श्वस्मिगुरूस्त्वचिजाजुजं पांघ्रियुसु इति तत्र
 ध्वज इति लिंगं कंधरमिति कर्णः अग्रमिति एष्ठः नदतिनासिकाअसुः इति गृह्यम् ॥ स्मृतिनिजपनं सविजुरु
 मूलं कंदं नामितत्रा आधारदिजुरुद्वयपर्यंतं प्रथमोन्यासः कंधरादिश्रोणीपर्यंतं द्वितीयोन्यासः कास्यादिकपोल

प्र.सं. २२० पर्यंत तृतीयो न्यासः दक्षिण करसंध्यग्रेषु तत् शाखासु चतुर्थः बागे पित्तयेव पंचमः पाद द्वयसंध्यग्रेषु च तत् शाखासु चतथैव षष्ठसप्तमः शिरादि दुर्बान्तमष्टमः तत्र क्रमविशेषस्तु पूर्वैः शिरसि पुनः शिरसः प्राच्यादि चतुर्दिक्षु पुनः शिरस्यैव वेष्टनाकारेण दोहये दुर्बोदि पाद द्वये च सकलैव्याप करूपेण इति पुनः शिरादि पादांतं नवमः श्रोत्रादि अंगियुग्म पर्यंतं दशमः एवं देशविधन्यासं कुर्यात्। अस्य न्यासस्य फलमाह इति कथितं विभूतिपंजरं सकल सुखार्थ धर्म मोक्षदं नरनरुणिमबो नुरंजनं हरिचरणान्नभक्तिवर्धनं इति पुनर्मूर्तिपंजरं न्यासं वक्ष्ये ॐ ॐ ॐ कृष्णवर्णाय धात्रे केशवाय नमः ॐ आनं कनकवर्णाय अर्यम्णे नारायणाय नमः ॐ दंश्यामवर्णाय मित्राय माधवाय नमः ॐ ईभं कर्पूरवर्णाय वरुणाय गोविदाय नमः ॐ जंगरक्तवर्णाय शाय विष्णवे नमः ॥ ॐ जंबूध्वजवर्णाय भगवते धुम्रवर्णाय नमः ॥ ॐ एतं हरितवर्णाय विवस्वते त्रिविक्रमाय नमः ॐ ऐं वां पिंगलवर्णाय इंद्राय वामनाय नमः ॥ ॐ ॐ सुं अश्ववर्णाय पूष्णे श्रीधराय नमः ॐ औं देवि चित्रवर्णाय पर्जन्याय हृषीकेशाय नमः ॥ ॐ ॐ बां पांडुरवर्णाय त्वष्ट्रे पद्मनाभाय नमः ॐ अः यं अं जनवर्णाय विष्णवे तामोदराय नमः ॐ ॐ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय अं नमः एवं क्लीवाक्षरचतुष्टयं रामः रहितस्वरद्वादशवर्णान् वासुदेवाद्वादशाक्षरमन्त्रवर्णैश्च काष्ठ्यैकानक्यादिद्वादशवर्णविशेषां स्वथानादिसूर्य २२०

द्वादशनामानि च केशवादिष्वेष्ट्यावद्वादशनामानि च मिलित्वा अयं मूर्तिपंजरन्यासः अस्य न्यासस्य स्थानानि फालो
 दरहृद्गलकूपतले वामे तरपार्श्वशुजादिगलवामत्रयपृष्ठककुत्सु तथा मूर्धन्यपि षड्युगवर्णमनुः इति॥ तत्र वा
 मत्रये तु गलादिपार्श्वपर्यंतं क्रमः एतस्य न्यासस्य फलमाह स्फूर्तये यास्य मंत्रस्य कीर्तितं मूर्तिपंजरं आर्तिग्रहविषा
 रिघ्नं कीर्तिश्रीकांतिवर्द्धनं इति एतावत्पर्यंतं उभयोरपि मन्त्रयोर्न्यासः समान एव अतः परं दशासरीप्रधानेन चेदि
 शेषः कथ्यते पुनरपि पूर्ववदेव दशासरीमन्त्रेण सृष्टिस्थितीकृत्वा दशाक्षर्या दशभिर्वर्णैर्दशांगंच पंचांगंच तस्य म
 न्नस्य कृत्वा तस्य ऋषिभ्यं हो देवतादींश्च कुर्यात् तत्र दशांगप्रकारः कथ्यते गौहत्पींशिरः जंशिरखानं कवचं च नेत्रं
 तं अस्त्रं भांपार्श्वाभ्यां कटिभ्यां स्वांष्टांभ्यां ह्रामूष्त्रे एवं दशांगानि कृत्वा पुनः पंचांगानि कुर्यात् आचक्राय स्वाहा हत्
 विचक्राय स्वाहा शिरः सुचक्राय स्वाहा शिखा त्रैलोक्यरक्षण चक्राय स्वाहा ह कवचं असुरांतक चक्राय स्वाहा अ
 स्त्रं एवं पंचांगानि कृत्वा पुनर्दशासरीमन्त्रस्या ऋष्यादि कुर्यात् श्रीवरदऋषिः विराट्छंदः श्रीकृष्णो देवता एवम
 ष्यादीन् विधाय पुनः किरीटादिमुद्राः प्रदर्शयेत् किरीटादिमुद्राप्रकारं तु उपरिविवंशत्यसरीविधानेन वक्ष्यामः पुनः
 सुदर्शनेदिग्बन्धनं कुर्यात् ॐ नमः सुदर्शनाय भस्माय फट् इति सुदर्शनमन्त्रः पुनर्बीजशक्त्यादीन्यसेत् कामबीजं स्वा

प्र.सं.
२२१

हा शक्तिः रुक्मः प्रकृतिः दुर्गाधिष्ठात्री देवता पुरुषार्थचतुष्टये विनियोगः एतान् बीजशक्त्या हीन् प्रागुक्तसप्तमे पटले उक्तेषु स्थानेषु न्यसेत् पुनः अधिप्रकटसौरभ्यो द्रुलिलमाध्विकोत्कुल्लसत्प्रसूनेत्यादि क्रमदीपिकायां तृतीयपटले उक्तेन प्रकारेण ध्यायेत् तदतिविस्तरं तस्मादत्र नोच्यते तस्मात्प्रपञ्चसारोक्तक्रमेण अब्यामीलकलायेत्यादिना प्रागुक्तेन वा ध्यायेत् ध्यानं तु उभयोरपि मन्त्रयोरेकप्रकारमेव गोपीजनवल्लभाय स्वाहा इति मन्त्रो दशाक्षरी मन्त्रः श्रीरुक्मदारविन्दे भक्तिवर्द्धनप्रधानोऽयं मन्त्रः एतावत्यर्थं तं दशाक्षरी मन्त्रविषय एवोक्त अतः परमष्टादशाक्षरी मन्त्रन्यासं वक्ष्ये प्रथमं वक्ष्यमाणैः पञ्चांगमन्त्रैः करद्वन्द्वे अंगुलिषु विन्यस्य पुनरष्टादशाक्षरी मन्त्रेण त्रिवारं मूर्ध्नि दिपादां तं व्याप्य प्रणवेनाप्येकवारं व्याप्य पुनरष्टादशाक्षरी मन्त्रवर्णान् पदानि च वक्ष्यमाणस्थानेषु सविन्दुकान् नमोऽंतांश्च न्यसेत् कचशुविललाटभूयुग्मांतरश्रवणासिणोयुगुलवदनग्रीवाह्रन्नाभिकटपुभयांधुषु न्यस्तशितधीर्जान्वंश्चो रसरांश्चिरसिधुवचपनमुखहृदुह्यांधिष्वर्पयेत् पदपञ्चकं इति कचभविशिरसीत्यर्थः श्रवणादिद्वन्द्वस्थानेषु प्रत्येकं अंधुरिति गुह्यं जान्वंश्चो रेकैकं एवं वर्णन्यासः अवशिष्टेन पदन्यास उक्तः तत्र ध्रुवमिति सर्वत्र प्रणवः अत्र कामबीजं वा तच्छिरसि विन्यस्य पुनरवशिष्टैर्वर्णैर्वक्ष्यमाणपञ्चांगकुप्तिवद्विभज्य नयनादिपञ्चस्थानेषु पञ्चपदानि विन्यसेत् पुनरस्याष्ट

रामः
२२१

दशाक्षरीमन्त्रस्य पंचांगानि कुर्यात् क्लीं क्लाम् गोविंदाय शिरः गोपीजनशिखावल्लभाय कवचं स्वाअस्त्रं श्रीनारद
 ऋषिः गायत्री छंदः श्रीकल्लोदेवता एवमंग ऋष्यादीन् विधाय बीजशक्त्यादीन् पूर्वोक्तदशाक्षरीविधानोक्तप्रकारेण कृ
 त्वा किरीटादिमुद्रांश्च उपरि गोपालकविंशत्यक्षरीविधाने बह्यमाणप्रकारेण बध्या पूर्वोक्तप्रकारेण सुदर्शनेन दि
 खंधनं कृत्वा दशप्रकरसौरभ्योद्भूतिलेन्यादि तृतीयपटलोक्तप्रकारेण वा अव्यामीलकलायेत्यादि प्रपंचसारोक्तप्रकारे
 ण बाध्या त्वाजप्यात् क्लीं क्लाम् गोविंदाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा इति मन्त्रः मोक्षकलप्रधानोयं मन्त्रः एतावत्यर्थे त
 मष्टादशाक्षरीन्यास एव एवमन्त्रद्वयस्य न्यासं कृत्वा दशाक्षरीमन्त्रश्चेत्तु चतुश्चत्वारिंशत्सहस्रसंख्यं पूर्वसेवापुरःस
 रं दशलसंपुनश्चरणं कृत्वा त्रिमधुरसिक्तैरुणां भोरुहैर्दशांशं हुनेच्च अष्टादशाक्षरीमन्त्रश्चेत्तु अष्टतद्विनयसंख्यं पूर्त
 सेवापुरःसरं पंचलसंपुनश्चरणं कृत्वा त्रिमधुरसंयुक्तगुंजाज्यमधुमेन नसंसिक्तैरुणां बुजैरवपंचाशत्सहस्रसंख्यं हु
 नेत् अंबुजानामलाभेषाय सैर्घृतसितासहितैरुक्तसंख्यमभयोरपि मन्त्रयोर्होमः ऋहोमे अशक्तश्चेत् जपसंख्यायाश्च
 तर्गुणं जपेत् एवं गोपालकाष्टादशाक्षरीदशाक्षर्योन्यासविधिरुक्तम् ॥ अथ गोपालकाष्टादशाक्षरीदशाक्षर्यो रुभयो
 रपि पूजाक्रम एकेनैव प्रकारेण लिख्यते तत्र सामान्यकालपूजा च त्रिकालपूजा चेति द्विविधा पूजा तत्र प्रथमं सामान्य

प्र.सं. २२२ कालपूजा क्रमो दीक्षीपटले कलशपूजाविधानोक्तप्रकारेण लिख्यते तत्र सामान्य कालपूजायां लुप्या न अथ प्रकार
सारमोद्रलितेत्यादिक्रमदीपिकोक्तप्रकारः तेन वा प्रपंचसारोक्तेन अव्यामिलकलायेत्यादिना बाध्यात्वा पूजामारभेत
तत्र प्रथमं पूजार्थं यन्ममुच्यते मध्ये कोणेषु षट्स्वप्नलपुरपुरस्यालिखेत्कर्णिकायां कंदर्पसाध्ययुक्तं विवरगतप
उर्णद्विद्विशः केसरेषु शक्तिः श्रीपूर्वकाणि द्विनवलिपिमनोरसराणि च्छदानां मध्ये वर्णोदशानां दशलिपिमनुवर्ष
स्य चैकैकशेन भूतद्वानाभिष्टतं श्रीगमन्मध्ये नगोरोचनाविलिखितं तपनीयसूच्यापट्टे हिरण्यरचिते गुलिकीकृतं त
द्रोपालयन्त्रमखिनार्थं दमेन दुक्तं संपातसिक्तमभिजप्तमिदं महद्भिर्धोर्यजगन्त्रयवशीकरणैकदक्षरक्षायशः सु
तमहीधनधान्यलक्ष्मीसौभाग्यलभुभिरनलमनर्थवीर्यशक्तोन्मादापस्तृतिविषमूर्त्ताविभ्रमज्वरार्तानां ध्यायंश्चिर
सिप्रजयेद्यन्मिदं द्वादशदिशमयितुं विवृतिं अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां कामबीजं विलिख्य तन्म
ध्ये साध्यनामादियन्त्रन्यायान्विलिख्य षट्सुकोणेषु कामबीजं विलिख्य कोणरेषु गोपालकषडसरीमन्त्रस्य क्रीं कला
यनमः द्यस्यैकैकमक्षरं विलिख्य तद्बहिर्दशदलं पद्मं विलितस्य कसरेषु भवनेशीलक्ष्मीबीजपूर्वकाष्टदशाक्षरीव
र्णानां ह्रीं श्रीं क्रीं कलायेत्यादीन् द्वौ द्वौ विलिख्य दशदलमध्ये षुगोपीजनवल्लभयस्वाहेति दशाक्षरीवर्णानामेकैकं वि

रामः
२२२

लिखेत् तत्र दशाक्षरीयन्त्रप्रधानेन च देवं अष्टादशाक्षरीयन्त्रप्रधानेन चेत अन्यथा कथं केसरेषु दशाक्षरीमन्त्रवर्णान् दत्तेषु तु अष्टादशाक्षरीमन्त्रवर्णान् शक्तिः कामबीजादिक्रमेण विलिखेत् एवमुभयोरपि पञ्चयोर्विशेषः पुनस्तद्बहिश्चतुरश्रं विलिख्य तत्कोणेषु कामबीजं विलिखेत्। एवमुक्तेन प्रकारेण संपूज्य पृथक् उक्तफलं भवतीति वैष्णवपीठं संपूज्य तस्मिन् ये तद्यन्त्रं त्वभाव्य तस्मिन् दशाक्षरीमूर्तिं अष्टादशाक्षरीमूर्तिं च तन्मूलमन्त्रेण समावाह्य आवरणैः सह समर्चयेत्। प्रथमं मूलदेवताया अंगपूजां कुर्यात् तत्प्रकारः कथ्यते प्रथममष्टादशाक्षरीप्रधानेन चेत स्य वर्णन्यासपदन्यासोक्तस्थानेषु क्लीं नमः कं नम इत्यादिभिर्वर्णैः क्लीं क्लृप्ताय नमः गोविंदाय नम इत्यादिभिर्पञ्चांगकुप्यवत्यैश्च समर्चयेत् दशाक्षरीपूजाविधानं चेत द्वर्णैर्दशभिस्तद्वर्णन्यासोक्तस्थानेषु सृष्टिस्थिति संहारक्रमेण भजेत् अनयोरुभयोरपि मन्त्रयोस्तानि प्राक् न्यासविधाने उक्तावितत्र सृष्टिस्थिति द्वे एव यजेद्वा सृष्टिस्थिति संहारं तमिष्ट्वा पुनरपि सृष्टिस्थितियजेद्वा एवं दशाक्षरीविधानेन च दुक्तप्रकारेण समभ्यर्च्य पुनरुभयोरपि मन्त्रयोः साधारणेनोच्यते पुनः मूलमन्त्रस्य दशाक्षरीमन्त्रस्य वाष्टादशाक्षरीमन्त्रस्य वा पञ्चांगैश्च दशाक्षरीमन्त्रस्य वा पञ्चांगैश्च दशाक्षरीवर्णं कृते दर्शगैश्च समर्चयेत्। तत्र पञ्चांगस्नानानि हृदादिनेत्ररहितपञ्चस्थानानि क्लीं क्लृप्ताय हृदयाय नमः गोविंदाय शिर

प्र.सं. २२३ सेनमः गोपीजनशिखायै नमः इत्येवंप्रकारेण दशांगानितुगो हृदयाय नमः पीशिरसे नमः इत्यादि षडंगस्त्वा ने पु
 त्वा अवशिष्टैः भांपार्श्वीभ्यां नमः पंकटिभ्यां नमः स्वांष्टाभ्यां नमः हांमूध्रे नमः इत्येवंप्रक्रमेण सप्तम्यर्च्य पुनर्वंदने
 णुंचतुर्थ्ये तेन समर्चयेत् वसोदेशे वनमालांचतुर्थ्ये तेन दक्षिणस्तनयोर्ध्वदेशे श्रीवत्साय नमः इति कौस्तभरत्नाय
 नमः इति कंठे एव अवयवस्त्वा देवताः समर्चयेत् क्रमदीपिकायामेतावत्पर्यं वा वयवस्त्वा देवता उक्ताः कल्पान्त
 रतु इतोऽप्यधिकाः संति तस्मात्तामपि समर्चयेद्वा शक्त्यानुसारेण तत्प्रकारश्चात्र कथ्यते ॐ क्लीं गुणत्रयात्मने व ह्रीं पी
 जाय नमः ॐ क्लीं दिवसात्मने उत्तंसाय नमः ॐ क्लीं सावित्र्यात्मने निलकाय तारकामबीजपुरःसरं शब्दादिविषयात्म
 काभ्यां मकरकुंडलाभ्यां नमः ललितादिरागात्मभ्यां कर्णावतंसाभ्यां नमः वर्णात्मने ग्रीवावतंसाय नमः व्याहृत्यात्मने
 स्कंधाभरणाय नमः पंचतन्त्रात्मने पताकाय नमः विज्ञानादिविषयात्मभ्यां केयूराभ्यां नमः अणिमाद्यात्मभ्यां हस्ते क
 टकाभ्यां नमः कर्मेन्द्रियात्मभ्यो अंगुलीयेभ्यो नमः शब्दब्रह्मात्मने वेणवे नमः उदात्तस्वरात्मने नादाय नमः पंचतन्त्रा
 त्मने वनमालायै नमः प्रकृत्यात्मने श्रीवत्साय नमः पुरुषात्मने कौस्तुभाय नमः वागादिविषयात्मभ्यः संधिवंधेभ्यो रामः
 नमः मन्त्रात्मने कुसिवंधाय नमः प्राणादिवाग्वात्मने भिकमलाय नमः दिगात्मने पीतांबराय नमः अंगिरात्मने कटि २२३

सूत्राय नमः गंधर्वात्मभ्यां जानुजंघायुगलाभ्यां नमः कर्णयजुः सामात्मभ्यः कटकांदुकनूपुरेभ्यो नमः अव्याकृतात्मने वि
 त्त्वफलाय नमः एवं बर्हापीडादिमन्त्रैः देवस्य श्रीकलसस्य देहेतत्तत्कानेषु समर्चयेत् इयमप्यर्चना उभयोरपि मन्त्रयोः
 समानैव पुनर्मूलमन्त्रेण दशासूर्यावा अष्टा दशासूर्यावा त्रिवारं जलगंधपुष्पैर्देवं समर्च्य पुनरावरणदेवताः समर्चयेत्
 तत्प्रकार उच्यते दामाय नमः सुदामाय नमः वसुदामाय नमः किंकिणी दामाय नमः एतास्त मूर्तिस्तेजोरूपतया ध्यात्वा
 पूर्वादिदिक्षु समर्चयेत् एवं प्रथमावृत्तिः पुनः स्तब्द्धिः केसरेषु मूलमन्त्रस्य प्रागुक्तपंचांगैर्द्वितीयावृत्तिः तत आग्नेयादि
 पुहृदयादिचतुष्टयं दिस्वरूपं पुनस्तब्द्धिर्दलमध्ये पुरुक्लिण्याद्यष्टमहिषीः समर्चयेत् रुक्मिण्यै सत्यभामायै नामिचित्यै
 सुनंदायै मित्रविंदायै सुलक्ष्णायै जाववत्यै सुशीलायै इति पूर्वादिदिक्षु तृतीयावृत्तिः एतासामायुधरोचिंषि उच्यंते दक्षिण
 करश्च ते कमलावसुभरितसुपात्रमुदितान्यकराः तपनीयमरतकाभाः सुसितविचित्रां वरादिशाः स्वेतां एशुकचभराल
 सांग्योविविधमणिप्रकरविलसिताभरणाः इति पुनर्दलाग्रेषु प्रागादिदिक्षु वसुदेवापनंदगोपायवलभद्राय गोपेभ्यः इति
 समर्चयेत् पुनराग्नेयादिषु देवक्यै यशोदायै सुभद्रायै गोपीभ्यः इति समर्चयेत् एतेषां वर्णायुधादय उच्यंते ज्ञानमुद्रा
 भयकरौ पितरौ पीतपांडुरौ दिव्या मात्यां वराले हारमणिकुंडलमंडिते बलः शंखे दुधवलो मुसलं लांगलं दधत् हाला

क्रमेण वाध्यात्वाप्रातः कालीनपूजामारभेत् पीठपूजावाहनोपचारप्रदानादयः सर्वेऽपि पूर्वोक्तसामान्यकालपूजा
विधानोक्तवदेव आवरणानामेव विशेषः तत्र प्रथमं पंचांगैः प्रथमावरणैः समर्चयेत् तत्र स्थानानि प्रागुक्तवदेव पुन
रिंद्रादिभिर्द्वितीयावृत्तिः वज्रादिभिस्तृतीया एवमावरणत्रितये न समर्चयेत् तत्र प्रातर्निवेद्य द्रव्यमाहसितामो
च हयैर्गवीनैश्च दध्ना विमिश्रेण दौग्धेन संप्रीणयेत् इति एवं संपूज्य पुनः केवलदधिबुध्यावागुलमिश्रितदधिबु
ध्यावाजुलेन अष्टाविंशतिवारं श्रीकृष्णस्य मुखे संतर्पयेत् तर्पणप्रकारस्तु उपरिष्ठादस्य ने एवं प्रातः संपूज्य संतर्प्य
चाष्टोत्तरसहस्रं नित्यशः प्रजप्यात् एवं प्रातः कालीनपूजाविधिः ॥ अथ माध्यंदिनपूजाविधिर्लिख्यते। अथ म
ध्याह्नकालपूजार्थं ध्यानमुच्यते मध्यंदिने जपविधानविशिष्टरूपं वदं सुरर्षिवनिखेचरिमुख्यदंडैः। इति क्रमदीपि
कायां पंचमपठलोक्तप्रकारेण वा वेद्यं देवैर्मुकुंदं विकसितेत्यादि प्रपंचसाराक्तध्यानेन वाध्यात्वामध्याह्नकालपूजां
कुर्यात् तत्र क्रमदीपिकोक्तध्यानानि अनिविस्माराणि तस्मात्तान्यत्र न लिख्यते तस्मात् प्रपंचरोक्तध्याने नैव ध्येयाः ॥
अत्रापि पीठवाहनोपचारदयः पूर्ववदेव आवृतौ विशेषः दामायसु दामायवसु दामायकिंकिणि दामाय इति पूर्वोदि
रिसु प्रथमावृत्तिः। अंगैर्द्वितीयावृत्तिः रुक्मिण्याद्यष्टमहिषीभिः प्राक्सामान्यकालपूजाविधानोक्ताभिस्तृतीयावृत्तिः पु

प्र.सं. २२५ न वंसु देवन दगो पादिभिः सुहृद्भिस्त दयितामिश्च प्राक् सामा काल पूजा विधानोक्त क्रमेण चतुर्थ्या वृत्तिः पुनर्मै दार संत
 न पारिजात कल्प दृम हरि चंदनैः प्राक् सामान्य काल पूजा विधानोक्तैः पंचम्या वृत्तिः पुनरिंद्रादिभिः षष्ठा वृत्तिः पुन
 वज्रादिभिः सप्तमी एवं ध्यान्हे संपूजयेत्। अथ माध्यांदिन न निवेद्य द्रव्य माह दत्त्वा पुण्यांजलि मपि विध्या र्पयित्वा च
 पाद्यं सा चामं कल्पयतु विपुल स्वर्ण पात्रे निवेद्यम्॥ सुरभितरेण दुग्धं हविषा सुसितेन सितं सता सममुप दंश कैरुचि
 रह्य विचित्र रसैः दधिन वनीत नूतन सीतोपल पूव लिका च तगुल नालिकेर कदली फल पुष्परसैः दनि एवं निवेद्यं
 कृत्वा पुनर्मूलमन्त्रेण रघोत्तर शतमथोज्जुह्यात्। पयोत्रै सर्पिः सुतैः सुसित शर्करया विमिश्रैर्दद्यात् बलिं च निज
 दिक्षु सुरर्षि योगी वर्गोपदैवत गणेभ्य उदार चेत्ताः एवं वैश्वदेव तिल चकृत्वा पुनः पूजां च समाप्य पुनर्न वनीत मिलित पा
 य सवु ध्या जलैः पूर्व व देव अष्टाविंशति संख्यं वस्यमाण प्रकारेण संतर्प्य पुनरघोत्तर सहस्रं शतं वा जपेच्च एवं माध्यं
 दिन पूजा विधिः॥ अथ तृतीय काल पूजा विधानं वस्ये सायान्हे द्वार वत्यातु विचित्रोद्यान शोभिते। इत्यादि पंचमपट
 लोक्त क्रमेण वा विनोत्था ध्व वैरीव्रज मित्यादि प्रागुक्त प्रपंच सारोक्त प्रकारेण वा ध्यात्वा तृतीय काल पूजा मारभेत तृतीय
 काल पूजा यामस्तिका लविकल्पना सायान्हे निशि वेत्यत्र वदंजे केविपश्चितः दशासरेण चेद्वात्रौ सायान्हेष्टादशार्णतः २२५

उभयीमुभयेनैव कुर्यादित्यपरे जगुः निशिवादिनां तसमये प्रपूजयेन्नित्यसोच्यतं भक्त्या समयमुभयं हिततः संसाराब्धिं
 समुक्तीतीर्षति यः तत्र सायं ध्यायस्य पूजायाश्च रात्री ध्यानस्य पूजायाश्च विशेषोऽस्ति तत्र प्रथमं सायं कालीनपूजामुक्तेन प्र
 रेण ध्यात्वा आरभेत अत्रापि पीठावाहनादयः पूर्वैः केनैव प्रकारेण आरतौ विशेषः प्रथममंगैः प्रथमावरणे अर्चयेत् ।
 पुनः रुक्मिण्याद्याभिर्महिषीभिः प्रागुक्ताभिर्द्वितीयावृत्तिः पुनः नारदाय पर्वताभाजस्रवे निशठाय उद्धवाय दारुकाय
 विष्वक्सेनाय शैनेपाय इति पूर्वाद्यष्टदिग्गुरुजयेत्यग्रे एवं तृतीयावृत्तिः इंद्रादिभिश्चतुर्थी एवं संपूज्य पायसेन नि
 वेद्यं कुर्यात् पूजासु होमं सर्वो सुकुर्यान्मध्यादिने यवा पुनः स्रंडमिश्रदुग्धबुध्या जलैस्तर्पयेत् अष्टाविंशतिवारं वस्यमा
 णक्रमेण पुनरष्टोत्तरशतं जपेच्च एसापं कालीनपूजाप्रकार उक्तः ॥ अथ रात्रिकालीनपूजाप्रकार उच्यते प्रथमतः द्रव्यं
 ध्यानमुच्यते रात्रौ चेन्मन्त्राक्रांतं मानसं देवकी सुतं यजेद्वासपरिश्रातगोपीमंडलमध्यगं द्रव्यं सुव्रतं मरणं वितस्त
 मात्रोन्नतं कौबिनिस्वन्यशंकुं आक्रम्य पद्मानितरेतराक्तहस्तैर्भ्रमोयं खलु ससगोष्ठीस्कूलनीरजसूनपरागभृतालहरी
 कणजालहरेण सतामरुतापरितापहृताध्युषिते सुसिते यमुनापुलिने विपुले अशरीरि निशातशरोन्मथितं प्रमदा
 शतकोटिभिराकुलिते उडुनाथकरैर्विशदीकृतदिक्प्रसरे विचरद्भ्रमरीनिकरे विद्याधरकिन्नरसिद्धसुरैर्गंधर्वभुजंग

प्र.सं. २२६ मचारणकैः दासेपहितैस्त्रविमानमनैस्त्रैरभिष्टुपुष्पचयेदतरेतरबंधकरप्रमदागणकल्पितरासविहारविधौ
 मणिशंकुगमप्यमुनावपुषाबहुधाविहितस्मकदिव्यतनुंलुहशामभयोः प्रथमंतरंगं त्वपि तद्रत्नवद्धभुजद्वितयमीनि
 जसंगविज्जं भदनंगशिखिज्वलितांगतसत्पुलकालियुजाविविधं श्रुतिभिर्नमनो हृतरस्वरसप्तकमूर्च्छनतानगणैः भ्रम
 माणममूर्धिरुदारमणिस्तुरमंजनशितचारुतरं इतिभिन्नतनुर्मणिभिर्मिलितं तपनीयमयैरिवमारतकं मणिनिर्मित
 मध्यगशंकुलसद्विपुलारुणपंगजमध्यगतं अतसीकुसुमाभतनुं तरुणारुणपद्मपलाशं दशनवपल्लवचित्रितगुच्छ
 ललच्छिखिपिच्छपिनद्धकचप्रचयं चरलं तवमिंदुसमानमुखं मणिकुण्डलमंडितगंडुयुगं शशरक्तसदृशं दशनच्छद
 नं मणिराजदनेकविधाभरणं असनप्रसवच्छदनोज्वलसदृशनंसुविलासतिवासभुवं नवविद्रुमभद्रतरांश्चितलंभमरा
 कुलदामविराजिभुजं तरुणीकुचयुक्थरिंभमिलम्भरुणारुणवक्षसमुक्तगतिं शिवेवेषु समीरितगानपरंस्मरविह्वलि
 तं भुवनैकगुरुं एवं ध्यात्वा रात्रिकालीनपूजामारभेत तत्रापि पीठपूजावाहनादयः पूर्ववदेव आद्यतौ तु विशेषः प्रथम
 मंगैः प्रथमारतिः तद्वहिः षोडशदलेषु केशवादिषोडशस्वरमूर्तयः सशक्ताः समर्चनीयाः ॐ क्लीं श्रीं केरावकीर्ति
 भ्यां नमः आं क्लीं श्रीं नारायणकांतिभ्यां नमः इं माधवतुष्टिभ्यां नमः ईं गोविंदपुष्टिभ्यां नमः उं विष्णुष्टिभ्यां नमः ॐ मधु

रामः
 २२६

मूदनकांतिभ्यां नमः क्रंवि विक्रमक्रियाभ्यां नमः क्रंवामनदयाभ्यां लं श्रिधभमेधाभ्यां लं हृषीकेशद्वर्षाभ्यां नमः एं
 पद्मनाभश्चन्द्राभ्यां नमः ऐं रामोदरलज्याभ्यां ॐ बासुदेवलक्ष्मीभ्यां ॐ संकर्षणसरस्वतीभ्यां ॐ प्रद्युम्नप्रीतिभ्यां नमः अ
 अनिरुद्धरतिभ्यां नमः एतैः केशवादिभिः कामश्रीबीजद्वयसंसयुतैर्द्वितीयावृत्तिः इंद्रादिभिस्तृतीयावृत्तिः कर्मादिभिश्चतुर्थी
 वरात्रौ चतुर्भिर्गवर्णैः संपूज्य रजितारचिते चषकसहितं सुभृतं सुपयोस्य निवेदयत् तत् विभवे सति कां स्य मयेषु एतत्
 चषकेषु तु षोडशसु क्रमशः एव रान्निपूजाप्रकारः एवं मन्त्रद्वयस्य सामान्यकालपूजाया साकं पंचविधमूजा उक्ता ॥ अथ
 मन्त्रद्वयस्य त्रिकालतर्पणप्रकारः कथ्यते ॥ संतर्प्य पीठमन्त्रैः त्र्यंशं रुद्राय ममत्स तं तत्र आवाह्य पूजयेत् ततो यौरेवास्त्रि
 तैः समुपाहरैः वध्वयधेनुमुद्रांतोयैः संपाद्य तर्पणद्रव्यैः तद्दुध्यां जलिना तं सुवर्णचषकीकृतेन तर्पयत्तु विंशतिर
 शोपेता कालत्रयतर्पणेषु संख्यता भूयः सकालविहितात्सकृत्सकृत्तर्पयेच्च परिवारान् प्रातर्दधिगुलं मिश्रमन्त्रे ध्योपा
 यसंसनवनीतं शीरं तृतीयकालं ससितोपलमित्युदीरितं द्रव्यं तर्पयामि पदं योज्यं मन्त्रान्ते न्येषु नाम सुद्वितीयां तेषु तु पु
 नः पूजाशेषं समा मयेत् अभ्युस्य तत्पसादादिरात्मानं प्रपि वेदपः ॥ तज्जप्यात्तमथोस्य ततश्च यः प्रजपेन्मनुं यावत्संतर्प
 ये मन्त्री तावत्संख्यं जपेन्मनुं इति तत्र धेनुमुद्राः प्रकरः प्राक्सप्तमे पटले उक्तः एवमेव सर्वमन्त्रविषयेषु तर्पणवि

प्र.सं. २२९ धिः तर्पणद्रव्यस्य तु तत्र तत्र विशेषः मन्त्राश्च तत्र द्विषयोक्ताः पीठमपि तत्र द्विषयं तर्पणप्रकारस्तु सर्वत्रैवमेव एवंगो
पालकाद्या दशाक्षरीमन्त्रस्य गोपालदशाक्षरीमन्त्रस्य च समानत्वेन कचित्कविद्विशेषेण च न्यासपूजातर्पणविधयः
क्ताः ॥ अथ गोपालकदशाक्षरीमन्त्रप्रसंगात् मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेणापि गोपालकदशाक्षरीमन्त्रस्य पुरश्चरणा
दिविधिर्लिख्यते ऋष्यादिकं तु पूर्वतत् चत्वारिंशत्सहस्रं जपः पुसश्चरणं अयुतद्वितयं वा अयुतं वा पुरश्चरणं अथ प्रयो
गः यद्देहेन्द्राह्यणिमन्त्रीवशीकर्तुं समर्चयेत् वैश्यानां वश्यकामस्तु रक्तकवीरजैः शूद्राणां वश्यकामस्तु पुष्पैर्नीलोत्स
लेर्नवैः स्त्रीवश्यकामीचे शुक्लैः पुष्पैस्तु लमिश्रितैः यता कैर्जुह्यान्मन्त्रीस्त्रियो वश्या भवन्ति हि अन्नाद्यकामी जुह्या
देवमेव समाहितः तद्रस्मधारयेन्नित्यं भवेदन्नाद्यवांस्तथा सहस्रं जुह्यादाज्यं हिरण्यार्थी समाहितः पद्मैः समर्च्य गो
विंदं मन्त्रीसत्थनवान् भवेत् ययकामयते तत्तत्पद्महोमेन सिध्यति वस्त्रार्थी शुक्लकुसुमैः सहस्रं साष्टकं हुनेत् भूतप्रेत
पिशाचाद्या ह्यपस्मारादयो ग्रहाः पूतनाद्यास्तथा कष्टं सहस्रं नियतो जेपेत् जपात्सर्वपलायने सिंहत्रस्ताः सृगा इव विप
संहरणे रुष्टा जपेत्कालीयमर्दनं अष्टोत्तरशतं जप्त्वा मन्त्रं कुर्यात्प्रयत्नतः हस्तेन मूर्ध्नि विन्यस्य नाशयेच्चैव तद्विषमं च
कामस्यरे हेवं मन्त्रं प्रणवसंपुटं अयुतं तु शुचिर्शुक्लान्निसन्नं तु ततो जपेत् मन्त्रेण वेदशास्त्रार्थं वक्तुं योग्या भवेच्च वाक् भि

रामः
२२९

सा हारोजपेन्मन्त्रं संवत्सरमंतद्वितः श्रीमानाज्यतमोऽश्वत्थासर्वज्ञो नात्र संशयः कान्यार्थी रवादिरेव न्होरु किंणीवल्ल
 भंस्मरन् दधिमध्वाज्यदुग्धा नैर्जुहुयाद्युतं बुधः नवनीताशनं कलं ध्यात्वा लूकलबन्धनं अयुतं नवनीतेन हुत्वा
 पुत्रमवाप्नुयात् जपेदष्टोत्तरशतं पितृवंतं पूजनास्तनं कलं ध्यात्वा ग्रहयस्तापश्ये धांवति ते ग्रहाः समस्तविषनाशार्थं
 कलां कालीयमर्दनं ध्यायं जपेत्साष्टशतं हुं कल्याणाशये द्विषं कलं तु गरुडारुढं दं दं तु पारिजातकं समस्तामरजेतारं
 संचिंत्याष्टोत्तरं शतं तैस्तु करवीरैश्च हुत्वा शत्रुजयं लभेत् शनैश्चरति नेश्वत्यं जपेदादिं पपाणिना अष्टोत्तरशतं शु
 द्धोऽप्रियतेनापमृत्युभिः अमीयादन्वहं विद्वाद्भस्मामि मन्त्रितं आरोग्यं मद्दाप्रोतिबलं तेजश्च विंदति मेधा कामो हु
 ने दग्धौ पात्ता शैराज्यमिश्रितेः समिद्धिः पूर्ववंध्यात्वालभै नो धात्रं संशयः प्रतिष्ठां कामयेद्यस्तु भगवंतं विविंतयेत् शंख
 पद्मादिनिधिभिः सेवितं द्वारकास्थितं अष्टोत्तरसहस्रं तु प्रतिष्ठां लभते धनं सर्वलोकान्वशीकर्तुं कामयन्त्यं कजासनेकदं व
 मूलेगायंतं चिंतयेत् सर्वनायकं अपामार्गं समिद्धिस्तु अष्टोत्तरसहस्रं कंजस्त्रातु जुहुयाद्रस्य सर्वलोको बरो भवेत् अन्नेन चा
 न्नमाप्रोतिपयसापशुमान् भवेत् वश्यार्थं जुहुयात्सुषैर्लाजैः कन्यामवाप्नुयात् तसैव दधिमाप्रोतिविलैर्धनमवाप्नुया
 त् दुर्वाभिरायुः सप्तोति गतिमलुचीमिष्वस्तु जित

प्र.सं. २२८ विष्णुतिलवणेन हने दृश्यंति तैः शशुवशं नयेत् । अनेन जपहोमेन यथा योग्येन साधयेत् ॥ शुक्लादिकसुमं मदारदिक
 सुमं अथ गोपालकमन्त्रप्रसंगात् गुप्तागोपालकमन्त्रोच्यति रस्यतरः कल्यांतरोक्तप्रकारेण लिख्यते आनंदनारदऋषिः अम
 तविराट् कुंडः समस्तजगन्मोहनमहाविष्णुर्देवताशहकलरां हत् शहकलरांशिरः दह्यादंगानि उपद्रास्वत्सहस्र
 पुतिममृतकरदूहकांतिप्रभावं द्वाभ्यां दोर्भ्यां च वैष्णुं विदधतमुपरिष्ठात्किं ताभाम नोत्तां वामां कस्थाधि कन्यास्तनकलश
 मथो वामदोष्मां स्पृशंतं वै देव्याख्या नमुद्रा लसदितरकरं बोध्ययंतं स्वमीशं शहकलरीं इति मन्त्रः ज्ञानप्रधानोयं मन्त्रः
 अंगेंद्रवज्जादिभिः पूजापंचलसजपः । अयमेव मन्त्रोहकाराद्यश्च शकाराद्यश्च इति त्रिविधोऽस्ति ॥ अथ सनकुमारी योक्त
 प्रकारेण गोपालकविंशत्यसूरी मन्त्रविधानमुच्यते श्रीनारदऋषिः गायत्री कुंडः श्रीरुक्मोदेवता श्रीं ह्रीं क्लीं हत् रुक्मायशि
 रः । गोविंदाय गिर्या गोपीजनकवचं वल्लभाय नेत्रं स्वाहा अस्त्रं ध्यानं श्रीमत्या द्वारवत्यां नवकनकमये शूलं लेख्यवद्योध्ये
 कल्पद्रुमायो विविधमणिलसन्मंदपे संनिविष्टं चक्रं शंखं च वेणुं नलिनमथ गदां योगमुद्रां दधानां वंदे संसिच्यमानं मणि
 मयकलशैर्वल्लभाभिर्मकुंदं श्रीं ह्रीं क्लीं रुक्माय गोविंदाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा इति मन्त्रः ऐश्वर्यफलप्रधानोयं मन्त्रः अ
 थ पूजाविधिं वैष्णवीं समावाह्य समर्चयेत् रुक्मिण्यै सत्यभामायै इति देवस्य दक्षिणवामपार्श्वयोः सुवर्णकुंभाय नमः इ

रामः
 २२८

तिदेवस्य ऊर्वोरिधः समर्चयेत् कल्पद्रुमं जयै नमः इति ऊर्वोरुपरि एवं प्रथमावृत्तिः अंगै द्वितीयावृत्तिः रुक्मिण्यै स
 त्यभामायै नाग्नचित्यै सुनंदायै मिन्त्रविंदायै सुलक्ष्णायै जांबवत्यै सुसीलायै इति तृतीयावृत्तिः एनासांकरधृतायुथ
 वर्णायुधयः प्रागुक्ताष्टादशासृग्विधा नोक्तवदेव पुनः । वासुदेवाय शांत्यात्मने संकर्षणाय श्रियात्मने प्रद्युम्नाय बागात्म
 ने अनिरुद्धाय रत्यात्मने इति चतुर्थ्यावृत्तिः पुनः वासुदेवाय प्रद्युम्नाय संकर्षणाय अनिरुद्धाय इति पूर्वादिदि सुलक्ष्म्यै
 सरम्बत्यै प्रीत्यै इति आग्नेयादिषु एवं पंचम्यावृत्तिः मंदाराय पारिजाताय संतानाय हरिचंद्रनाय इति पूर्वादिदि सुकेत
 क्यै करवीराय उशीराय हरिचंद्रनाय इति विदिषु कल्पद्रुमाय इति मध्ये इति षष्ठ्यावृत्तिः पद्माय महापद्माय मकराय क
 कपाय शंखाय कुंडाय नीलाय मुकुंदाय ऐं क्लीं सौः षोडशसहस्रपद्मिभ्यो नमः इति सप्तम्यावृत्तिः केशावाय नारायणाय मा
 धवाय गोविंदाय विल्वे मधुसूदनाय त्रीविक्रमाय वामनाय श्रीधराय हृषीकेशाय पद्मनाभाय दामोदराय इत्यष्टम्यावृत्तिः
 मत्स्याय कूर्माय वराहाय नृसिंहाय वामनाय परशुरामाय बलभद्रामाया कल्याय कल्किने एवं नवम्यावृत्तिः इंद्रादिभि
 र्दशमी वज्रादिभिरेकादशी ऐरावताय पुंडरीकाय वामनाय कुमुदाय अजनाय पुष्पदंताय सार्वभौमाय सुप्रतीकाय एतै
 र्दिग्गजैर्द्वादश्यावृत्तिः एवमावरदेवेताः समर्च्य पुनः जितंते पुंडरीकासनमस्ते विश्वभावनसुब्रह्मण्या नमस्ते स्तनमः

स्त्रानेषुसं हारन्यासरूपेणप्रतिलोमस्यानवर्णरूपेणसृष्टिन्यासरूपेणअनुलोमस्त्रानवर्णेनवन्यस्त्रापुनर्दशतत्त्व
 न्यासंकुर्यात्। तत्प्रकारस्तुप्रागष्टादशासरीन्यासविधानेउक्तःपुनर्मूलेनेव्यापकंकृत्वामूलमन्त्रवर्णान्यसेत्तत्प्रका
 रउच्यतेमूर्ध्निफालेभ्रूवौर्मध्येनेत्रयोःकर्णयोःनसोःआननेचुबुकेकंठेदोर्मूलेहृदितुंडकेनाभौलिंगेतथाधारेकट्योर्जीव्यो
 र्ग्रंथयोगुल्फयोःपादयोर्नस्येत्सृष्टिरेषासमीरितास्थितिर्हृदादिकांसांतंसंहतिश्चरणादिकादतितत्रस्थितिन्यासे
 वर्णान् हृदयादारभ्यपादांतन्यस्त्राशिष्टैःशिरादिअंसद्वयांतन्यसेत्संहारेतुस्त्रानमात्रंप्रतिलोमेनएवंसृष्ट्यादिसं
 हारांतंपंचवारंन्यस्त्रापुनरपिसृष्टिस्थितीकुर्यात्गृहस्तुश्वेतसन्यासीचेत्संहारांतंचन्यसेत्तदुक्तंचन्यासःसंहारां
 तोमत्करीवैखानसेषुविहितोयंस्थित्यंतोगृहमेधिषुसृष्ट्यंतोवर्णिनामितिप्राहुःवैराग्यपुजीगृहस्तुसंहारकेष्विदा
 द्दराचार्याःसहजानौवनवासिनीस्थितिंचविद्यार्थीनांतथासृष्टिरेवंतत्तदाश्रमानसारणसृष्ट्याद्यंतन्यासंकुर्यात्सृष्टि
 स्थितिसंहाररूपेणन्यासविधौसर्वत्रैवमेवंन्यायःपुनरस्यन्यान्यासस्यमुद्राप्रकारउक्तःशिरसिविहितामध्यासैवाक्षिणित
 र्जनिकांविताश्रवसिरहितांगुष्ठास्तेनान्वितोपकनिष्ठिकानसिचवेदनैर् सर्वाःसज्यायसीहृदितर्जनीप्रथमजमुतामध्या
 नाभौश्रवेविहिताध्वजेतरवांगुष्ठयोजान्नोःसांगुष्ठास्तपदद्वयेइतिअत्रदशासरीप्रधानोक्तानिस्त्रानानितस्मादयमेवा

प्र सं. २३० न्यत्रापिन्यासांतरेयुक्तेषु स्थानेषु न्यायः अत्राऽनुक्तस्थानेषु सर्वाभिर्न्यासः कर्तव्यः एवमसरन्यासं कृत्वा मूर्तिपंजरन्यासं प्रागष्टादशासरीविधाने उक्तेन प्रकारेण कृत्वा पुनः षडङ्गन्यासं कुर्यात् त्रींश्रीं क्रीं हृत् कृत्वा पशिरः गोविंदाय शिखा गोपीजनकवचं बलभाय नेत्रं स्वाहा अस्त्रं एवं षडङ्गन्यासं कृत्वा पुनः किरीटादिमुद्राप्रदर्शयेत् तत्प्रकार उच्यते तत्र प्रथमं मुद्राणां क्रम उच्यते किरीटवर्हापी डकुंजलद्वयचक्रशंखगदापद्मयोगेण मालाश्रीवत्सकौस्तभविलाफलमुद्राः क्रमेण प्रदर्शयेत् प्रथमं दक्षिणवामकरयोर्मध्यमांयुलिद्वयं प्रसार्य अन्योन्याग्रं संस्पृशेत् उभयोरपि करयोस्तर्जनीमनामिकां च किंचित्संकुच्य एष्टभागेन तर्जन्यातर्जनीं अनामिकाया अनामिकां च संस्पृशेत् अङ्गुष्ठयंतु प्रसार्याग्रेण अन्योन्यं संस्पृशेत् कनिष्ठिकाद्वयं च प्रसार्याग्रेण अन्योन्यं संस्पृशेत् एषा किरीटमुद्रा एनां शिरसि नन्मन्त्रेण किरीटाय नमः इत्यनेन प्रदर्शयेत् हस्तद्वयस्य मणिबंधमध्योन्यव्यत्यासेन बद्ध्वा अङ्गुलीश्च प्रसार्य किंचिदाकुंच्य मस्तकोपरि भागे पराश्वरेण प्रदर्शयेत् एषा वर्हापी डमुद्रा पुनर्दक्षिणकरतलमधोमुखेन वामकरतलमूर्ध्वमुखेन च प्रसार्य व्यत्यासेन संयोज्य दक्षिणकनिष्ठिकां वामतर्जन्या उपरि प्रसार्य संमुखेन संश्लेषयेत् दक्षिणतर्जनीं वामकनिष्ठिकाया उपरि प्रसार्य संमुखेन संश्लेषयेत् दक्षिणानामिकां वामतर्जन्या अधोभागेन नीत्वा वामाङ्गुष्ठोपरि संमुखेन संश्लेषयेत् आ

२३०

मानामि कामध्ये तु दक्षिणतर्जन्यामध्यमे तु दक्षिणतर्जन्या उपरि मार्गेण नीत्वा दक्षिणांगुष्ठस्याधस्तात् तेन संमुखं
 कृत्यान्योन्यं संश्लेषयेत् एषा श्रीवत्समुद्रा एनां वक्षस्वने दक्षिणहस्तेनोपरि भागेन तन्मन्त्रेण प्रदर्शयेत्। दक्षिणफ
 रांगुष्ठतर्जनीद्वयं संश्लिष्य इतरांगुलित्रयं प्रसार्य पुनर्वा मकरतलमपि तथैव कृत्वा अपरगलादारभ्य नाभिपर्यं
 तं प्रदर्शयेत् एषा वनमालामुद्रा ॥ एनां तन्मन्त्रेण प्रदर्शयेत् प्रथमं वामकनिष्ठिका नामि कामध्यामाः प्रसार्य तत्र भ
 नामि कामध्यमे ऊर्ध्वमुखे प्रसार्य पुनस्तिष्ठणामण्यंगुलीनां मूलदेशे उपरि भागेतिर्यग्दक्षिणमध्यमा तयेत् ॥ पुनस्त
 सामेव तिष्ठणामंगुलीनां मध्योभागे मूलप्रदेशेतिर्यग्दक्षिणानामिकां नीत्वा वामतर्जन्या उपरि मध्यदेशं संस्थेत् पुन
 र्दक्षिणकनिष्ठिकां वामकनिष्ठिकाग्रस्य उपरि भागे संश्लेषयेत् पुनर्दक्षिणतर्जन्याग्रं च वामानामि कामध्यमांगुष्ठग्राणि
 च ऊर्ध्वं कृत्य अन्योन्याग्राणि संश्लेषयेत् दक्षिणांगुष्ठं तु वामहस्ततलस्य पार्श्वे संवंध्यात् एषा कौस्तभमुद्रा एनां कंठदेशे
 तन्मन्त्रेण प्रदर्शयेत् प्रथमं दक्षिणांगुष्ठतर्जनीद्वयं किंचित्संकुच्य अन्योन्याग्रेण संस्थेत् इन्द्रमार्गेण मांगुष्ठनीत्वा ततर्ज
 न्याग्रमपि तथैव स्थेत् पुनरुभयोः करयोः इतरेतरांगुलीः क्रजूकृता अन्योन्यासीकृता किंचित्संकुचिताग्राः कर्णयोः
 प्रदर्शयेत् एनां मकरकुंडलमुद्रां तन्मन्त्रेण । ॐ ह्रीं वामकरांगुष्ठे लम्बस्तस्य कनिष्ठिका दक्षिणांगुष्ठं संसक्ता तत्कानिष्ठा

प्र.सं. २३१ प्रसारितातर्जनीमध्यमानामाः किंचित्संकुच्यचालिताः वेणुमुद्देहकयितासुगुहाप्रेयसीहरेः एनांतन्मन्त्रौ ॐ ३३ं ४ दे शो
 प्रदर्शयेत् उच्यते च्युतमुद्राणां मुद्राविल्वफलाकृतिः अंगुष्ठं वाममुद्रं जीतमितरकरंगुष्ठे केनाथ बद्ध्वा तस्याग्रपीड
 यित्वांगुलिभिरपि चतावामहस्तांगुलीभिः बद्ध्वा बाह्वोर्द्विस्थापयतु विमलधी र्याहरन्मारबीजं बिल्वारव्यामुद्रि कैषा
 स्फुटमिह कयितागोपनीयाविधिज्ञैः मनोवाणि देहैर्धेदिह च पुनचापि विहितं मत्यामत्या वा तदपि निखिलं दुष्क
 तचयं द्रमां मुद्राजानन् सपयति नरस्तं सुरगणानमंत्यस्याधीना भवंति सततं सर्वजनता एनां बिल्वमुद्रांतन्मन्त्रेण ह
 दिप्रदर्शयेत् करेण परस्परं हस्तौ प्रसारितांगुलिकौ विपर्यस्तमुखौ संयोज्य दक्षिणांगुष्ठाग्रेण सव्यकनिष्ठिकाग्रं संयोज्य
 वसव्यांगुष्ठाग्रेण दक्षिणकनिष्ठिकाग्रं संयोज्य दक्षिणभागे स्कंधादुपरि भ्रामयेत् एषा सुदर्शनमुद्रा एनांतन्मन्त्रेण प्र
 दर्शयेत् दक्षिणांगुष्ठं वसव्यांगुलिचतुष्कमुष्टिना गृहीत्वा सव्यांगुष्ठमूर्ध्वं प्रसार्य दक्षिणांगुलिभिश्च तसृभिः सहिताभिः
 संयोज्य वामपार्श्वे शिरोपरि प्रदर्शयेत् एषा संखमुद्रा एनांतन्मन्त्रेण प्रदर्शयेत् ततो हस्तौ परस्परं संमुखं संयोज्य परस्प
 रमंगुलिवदोष्पंगुलिर्विन्यस्य मुष्टिं दृढां कृत्वा मध्यमांगुलिके संमुखं संस्थिते और्ध्वं प्रसार्य वामोरुमूलभागेतिर्यक् प्रदर्श
 येत् एषा कौमोदकीमुद्रा एनांतन्मन्त्रेण प्रदर्शयेत् मणिवद्धौ परस्परं संमुखौ संयोज्य विकसितपद्मवदन्या अंगुलीरा

रामः
२३१

कुंचितायाः समंतो विरचय्य अंगुष्ठौ पार्श्वयोः संयोज्य मध्यतः कर्णिकावदीषत् आकुंचयित्वा दक्षिणोरुमूलदेशे उ-
 र्ध्वं प्रदर्शयेत् एषा पद्मदा एतांतन्त्रेण उपायनामः इत्येनेन प्रदर्शयेत्। वामकरांगुष्ठा तर्जन्योन्वसंस्पृश्यानां
 मध्यस्तात् उर्ध्वमुखेन निधाय तत्सकरस्योपरि दक्षिणहस्तं च तथैव कृत्वा निधापयेत् एषा योगमुद्रा एतांतन्त्रेण प्रदर्श-
 येत् एवं किरीटामुद्राः प्रदर्शय्यायेत् द्वारवत्या सहस्रार्कभासुरौर्भवानोत्तमैः अनल्पैः कल्पवृक्षैश्च परितेमणिमंदपे-
 ज्वलद्गलमयसंभट्टारतोरणकुड्यके फलसगलसच्छन्विता नालं विमौक्तिके षट्परागस्वलीराजद्रव्यनद्योश्च मध्यतः
 अनारतगलद्रवसुधस्य स्वस्तरोरथः रत्नप्रदीपावलिभिः प्रदीपितदिगंतरे उद्यदादित्यसंकाशमणिमिहासनां बुजे स-
 मासीनोऽप्यतोऽप्येयो दुतहाटकसंनिभः समानोदितचंद्रार्कतटित्कोटिसमद्युतिः सर्वो गसुंदरः सौम्यः सर्वो भरणभूषितः
 शीतवासाश्च कशंखगदापद्मोज्ज्वलद्भजः अनारतो ज्वलद्गलभासु कलशं स्पृशन् वामपादां बुजाग्रेण मुस्ततावल्लभक-
 विंरुक्मिणीसत्यभामेस्य मूर्ध्नि रत्नोपधारया संचिंत्यौ दक्षगोस्ते स्वदोस्ते कलशौ स्पृश्यानां निचिंत्य सुनंता च दिशंस्तौ कल-
 शौ तयोः ताभ्यां च दक्षवामस्ते मित्रविंदासु लसणे रत्ननद्योः समुद्धृत्य रत्नपूर्यद्यदौ तयोः जां ववती सुशीला च दिशंस्तौ द-
 क्षशमके वृत्तिः पोजशमाहसंख्याताः परितः प्रियाः ध्येयाः कनकरत्नौपधारामुक्तलशोज्ज्वलाः तद्बहिः श्राष्टनिधयः पूर-

प्र.सं. २३२ यंतौ धर्मैर्धरांतद्दृष्टिर्दृष्टतयः सर्वे परो वचसुदयः ध्यात्वेनं परमात्मानं विंशत्यर्णमनुं जपेत् इति एवं ध्यात्वा काममा
 लामन्त्रं कामगायत्रीं च जप्त्वा विंशत्यर्णमनुं प्रागुक्तं भवने श्रयोदिचतुर्लसं जपेत् आज्यैर्दशांशं हुनेच्च काममालामन्त्रं का
 मगायत्रीमन्त्रं च उपरिष्ठा हृष्यामः अथास्यमन्त्रस्य पूजाविधिः तदर्थं यंत्रं वस्ये गोमये नोपलिप्योद्धितं तत्र पीठं निधापये
 त् विलिप्य गंधपत्रं केन लिखेदष्टदलां बुजं कर्णिकायां तु षट्कोणं ससाध्यं तत्र मानमथं शिष्टैस्तप्तदशभिरक्षरैर्वेष्टये
 त्स्मरं प्राग्रसोनिकोणेषु श्रियं शिष्टेषु संविदं षडक्षरसंघिषु च केसरेषु स्त्रिंशः विलिखेत् स्मरगायत्रीमालामन्त्रं दलाष्ट
 के षट्क्षः संलिख्य तद्वा ह्यवेष्टयेन्मालकाक्षरैः। भूविंबं च लिखेद्वा ह्ये श्रीमायेदिग्विदिस्वपि सतद्यंत्रं हाटकादिपट्टे
 ध्यालिख्य पूर्ववत् साधितं धारयेद्यो वै सोच्यते त्रिदशैरपि अस्यार्थः प्रथममष्टदलपट्टं विलिख्य तत्कर्णिकायां षट्को
 णं विलिख्य तन्मध्ये क्रीमिति मारवीजं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादिपञ्चन्यासां विलिखेत् पुनः कस्मायेत्यादिभिः
 शिष्टैः सप्तदशभिरक्षरैस्तत्कामबीजं वेष्टयेत् पुनः षट्कोणेषु प्राग्रसोनिकोणेषु श्रीमिति बीजं विलिखेत् तत्तदीतरको
 णेषु त्रिषु भवने शीं विलिखेत् पुनः कोणसंघिषु ह्रस्वमि क्रीं कस्मायनमः इति षडक्षराणि विलिखेत् पुनरष्टदलके
 सरेषु कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय धीमहितो नमः इति षडक्षराणि विलिखेत् ॥ अस्याः स्मरगायत्र्याः श्रीणि श्रीण्यक्षराणि विलि

रामः
२३२

खेत् पुनर्दलमध्ये पुनमः काग देवाय सर्वजनप्रियाय सर्वजनसंमोहनाय ज्वलज्वलप्रज्वल सर्वजस्य हृदयं मम
 वशं कुरु कुरु स्वाहा इत्यस्य मारमालागन्धस्य पट्टपट्टवर्णाविलिखेत् अथ मारमालागन्धः सर्वगोपालकमन्त्रजपादौ
 मारवीजाद्योजप्योजगत्रयवशीकरणार्थं इयं गायत्री च सर्वगोपालकमन्त्रजपादौ जप्यव्याजनरंजनार्थं ॥ पुन
 र्मातृकावर्णैर्वह्निर्विष्टयेत् पुनस्तद्धिश्चतुरश्रमष्टशूलयुक्तं विलिख्य तस्य दिसु श्रीमिति विलिख्य कोणेषु भुव
 ने श्रीं विलिखेत् एवं स्वर्णादिपट्टे विलिख्य चारिते उक्तफलं स्यात् इति अस्मिन् यन्त्रे वैष्णवपीठं संपूज्य तस्मिन् पौ
 रुषीमूर्तिसंभाव्य तत्राच्युतं समावाह्य समर्चयेत् ॥ प्रथमं मूलदेवताविग्रहे पूर्वोक्तवर्णन्यासक्रमेण तैर्मूलमन्त्र
 वर्णैः स्तुतिस्मृति क्रमेण समभ्यर्च्य षडंगमंत्रैर्हृदयोदिस्त्रानेषु च समभ्यर्च्य किरीटकुंडलद्वयचक्रशरवगदापद्म
 मालाश्रीवत्सकौस्तुभवेष्वादिस्तुतं नाम्ना समभ्यर्च्य पुनर्मूलमन्त्रेण त्रिवारं समभ्यर्च्य पुनरावरणदेवतापूजां कुर्यात् ॥
 प्रथमं षट्कोणस्यामेयादिकोणेषु अंगैः प्रथमावृत्तिः पुनः ॥ वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय इत्यष्टदलप
 द्मस्यामेयादिदलमूलेषु पुनः ॥ शान्त्यै श्रीयै सरस्वत्यै रत्यै इति पूर्वोदिदिग्दलमूलेषु एवं द्वितीयावृत्तिः पुनः रुक्मिण्यै स
 त्यभामायै इति दक्षसव्यपार्श्ववर्तिनोः पन्नाग्रयोर्ध्वजेत् नामविद्यै सुनंदायै मित्रविंदायै सुलसणायै जांबवत्यै बुशी

प्र-सं- लायै इतिपूर्वाद्यवशिष्टदलाग्रेषुसर्मयेत् एवं तृतीयावृत्तिः पुनः षोडशसहस्रमहिविभ्यो नमः इति सरु देवसम
 २३३ चयं त्रैलोक्यं चतुर्थावृत्तिः पुनः इन्द्रनिधये नीलनिधये मुकुन्दनिधये मकरनिधये आनन्दनिधये कक्ष्यनिधये शं
 खनिधये पुष्पनिधये इत्यष्टनिधयः एतैः पञ्चम्यावृत्तिः पुनरिन्द्रादिभिः षष्ठीवज्रादिभिः सप्तमी एवं संपूज्य दधिरत्नं
 उज्जयमिश्रेण पयोन्नेन निवेद्यं कृत्वा आत्मन्युद्धास्यात्मानं समभ्यर्च्य न्यास्वाजपेत्। अत्र फलमाह॥ जप होमार्च
 नध्या नैर्घोमं प्रभजते मुनं तद्देहमपूर्यते रत्नस्वर्णधान्यै रनारतं पृथ्वी पृथ्वी करेतस्य सर्वसर्वकुलाकुला पुत्रैर्मित्रैः
 ससंपन्नः प्रयात्यंते परांगतिं इति अथ प्रयोगविधिः॥ बन्ध्या वभ्यर्च्य गोविंदं शुक्लपुष्पैः सतंडुलैः आज्या कैरयुतं
 हुत्वा भस्म तं मूत्रिधारयेत् तस्यान्नामसमृद्धि स्यात् दृशे सर्वमोषितः शुक्लपुष्पमंदारादिधवलपुष्पप्रयोगांतरं आज्यै
 र्लसंहने दत्तपद्मैर्वा मधुराप्नुतैः श्रिया तस्यैंद्रमैश्चर्यं त्रुणवेशायते एवं मधुरत्रिमधुरं प्रयोगांतरं शुक्लादिवस्त्रलाभा
 यशुक्लादिकुसुमैर्हुनेत्। त्रिमध्याकैर्दशशतमाज्याकैर्वा पृथक् संयुक्तं अस्यार्थः मंदारादिशुक्लकुसुमैः शुक्लवस्त्रलाभा
 यजपादिरक्तकुसुमैः रक्तवस्त्रलाभा यत्रिमधुरसिक्तैर्वा आज्यसिक्तैर्वा अथेतरसहस्रहुनेत् प्रयोगांतरं सौद्रसिक्तैः पुष्पैः रामः
 रथोत्तरसहस्रकंहने नित्यं यः समासात्पुगे ध्यात्तपतेर्भवेत् सौद्रं मधुसितपुष्पमंदारादि पुनः गोपालकदशाक्षरी वि २३३

धानेष्यष्टादशांसीविधानेषियत्रयत्रयोयःप्रयोगउक्तःसोप्यनेनमंत्रेणकर्तव्यःअनेनापियोयःप्रयोगउक्तःसुताभ्याम
 पिकर्तुमशक्यःएवंक्रमदीपिकोक्तोविंशत्यसरीविधिः॥अथगोपालमन्त्रप्रसंगात्तन्मन्त्रसार्गेक्तविंशत्यसरीयंत्रमुच्य
 तेषट्कोणकर्णिकामध्येससाध्यंमदनंलिखेत्षट्सुकोणेषुषट्पुत्रवर्णचतुर्दलेदशपत्रेकैकरोद्यदशांशैकैकवर्ण
 केविंशत्यणत्यर्णमनोर्बर्णान्क्रमाद्द्वौद्वौविलेखयेत्मालामन्त्रेणमारस्यवाणैर्मातृकयापिचवेष्टितंशपुरात्रस्तुशक्ति
 श्रीवसुधास्मरंविंशत्यर्णमनोर्यन्प्रोक्तमेतद्वथाहुंतगोपनायंप्रयत्नेननदेयंयस्यकस्यचित्धर्मार्थसुखासोऽप्युःपु
 त्रधान्यसुप्रदंस्साकरंवश्यकरंकांतिसौभाग्यकीर्तिदंकिमत्रबहुनोक्तेनकांसितार्थसुरद्वयःअस्यार्थःप्रथमंषट्
 कोणंविलिख्यतन्मध्येक्लीमतिकामबीजंविलिखेत्तन्मध्येसाध्यनामादियन्नन्यायान्विलिखेत्तद्वहिश्वतुर्दलंतद्व
 हिर्दशदलंतद्वहिर्यतत्रयंतद्वहिश्वतुरग्रंविलिख्यपुनःषट्सुकोणेषुक्लींकृत्स्नायनमःइत्यस्यमन्त्रस्यएकैकमक्षरंवि
 लिखेत्पुनःचतुर्दलेषुक्लींकृत्स्नींइत्यस्यएकैकमक्षरंविलिखेत्पुनर्दशदलमूलेषुगोपीजनवल्लभायस्वाहाइत्य
 स्यैकैकमक्षरंविलिखेत्पुनर्दशदलमध्येश्रींक्लींकृत्स्नायगोविंदायगोपीजनवल्लभायस्वाहाइत्यस्यवर्णान्द्वौद्वौवि
 लिखेत्पुनःप्रथमेष्टेनमःकामदेवायसर्षजनप्रियायसर्वजनसंमोहनायज्वलज्वलप्रजलसर्वजनस्यहृदयंममं

प्र.सं. २३४ शंकुरुकुरुस्वाहा इत्यनेनमारमालामन्त्रेणवेष्टयेत् पुनर्द्वितीयेष्टते द्वां द्राविणवाणायनमः द्वीं सोऽस्य बाणायनमः त्रीं
 वशीकरणवाणायनमः चतुर्वाणायनमः संमोहनवाणायनमः इति पंचवाणमन्त्रैर्वेष्टयेत् पुनस्तृतीयेष्ट
 तेमातृकावर्णैर्वेष्टयेत् पुनः श्वतुरश्रकोणेषु ह्रीं श्रीं ग्लौं क्रीं इत्यस्यैकैकमक्षरं विलिखेदिति ॥ अथ कल्यांतरोक्तं विंश
 त्यक्षरीयन्त्रं लिख्यते साध्यगर्भं लिखेत्कामं वह्निगे हयुगोदरे षट्सुकोणे पुषङ्गुर्णं चतुर्थत्रांबुजे ततः केसरोदयश्चतुर्व
 र्णं द्वादशार्णमनोलिखेत् त्रीणि त्रीणि च वर्णानि प्रतिपत्रं तोवहिः ॐ नमो भगवते वासुदेवाय इति द्वादशाक्षरी पद्मे
 दिक्पत्रके सराजद्वयार्णमनुकेसरे दिक्पत्रं दशपत्रं विंशत्यर्णमनो वर्णान् प्रतिपत्रं द्विशोलिखेत् वह्निः षोडशप
 त्रेष्वस्वरोदयत्केसरे षष्ठ्यर्थाभावाद्यस्य सूक्तस्याप्यर्धमर्धमचाक्रमान् वह्निः संवेष्ट्य काद्यैश्च ततो भूविं वमालिखेत् वाराह
 बीजं तद्विस्तृतं भूबीजं कोणगं लिखेत् हकारषष्ठस्वरविंदुमिः वाराहबीजं स्तौमिति भूबीजं गोपालयन्त्रमेतद्विविधनाम्ना
 पितृगृहे तत्र गावः पयस्विन्यः सवपाश्च शिरोमयाः पीनोऽधो बहुरूपाश्च सुशीलाश्च भवंति हि धनधान्यधरारत्नशालि
 नी तस्य मंदिरं रत्नस्मीरनिस्त्रिंशत्कृत्वा वसेदाशुतसंप्रवं इति पूर्वलिखितविंशत्यर्णयंत्राजुसारादस्यार्थस्पष्टः ॥ अथ गोस्तरामः
 मङ्गिकरयंत्रप्रसंगात् आगावसूक्तस्यापि यन्त्रं गोसम्यद्धिप्रदं त्रलिख्यते मध्ये तारं स साध्यं वसुदत्तविवरे गव्यसूक्तस्य

रामः
२३४

चर्चामेकामेकांक्रमेणप्रविलिखतुबहिर्वैष्टितंमातृकार्णैः आगावसूक्तयन्त्रं कुग्रहगतमिदंस्त्रपितंमंदिनादौ दृष्ट्वाहो
 गृष्टिकातर्णकरषमहिषैः संकुलामाशुलस्मीः अयंस्पष्टार्थः ॥ अथगोपालकमन्त्रप्रसंगात् गोपालकसंख्यावंदनं
 कारोलिख्यतेप्रथमंवैदिकसंख्यावंदनंकृत्वा ॥ दक्षिणहस्ततलेनजलमादायवामकरतलेहृदयमन्त्रेणतत्सलिलं
 निधायतदंगुष्ठविवरनिर्गतजलविंदुमिः दक्षिणकरेणनेत्रमन्त्रेणगिरिसंप्रोक्ष्यावशिष्टमन्त्रमन्त्रेण दक्षिणकरेण
 सायाधोनिष्ठाप्यपुनरप्येवंचतुःकृत्वोभ्यह्य दक्षिणकरेणहृदयमन्त्रेणजलमादायवामनासापुटेनाघ्रायअंतर्गतं
 दोषंप्रक्षाल्य दक्षिणेननिःसार्यविस्त्रज्यांजलिनाजलमादायादित्यमंजलगतायमारुढायन्यात्रिरचर्थनिवेद्यस
 दंगादीन्यसेत् रासक्रीडारतंकृष्णंगोपीमंजलमध्यगंगायांतंमधुरंवेणुं ध्यात्वातुरविमंजलेतदभिमुखोत्थित्वाशु
 जः तद्वायवींयथाशक्तिजप्यापुनः स्वमन्त्रस्यांगन्यासादीन्कृत्वा प्रागुक्तवत् पीठतर्पणपूर्वकं तर्पणं कुर्यात् एवं
 गोपालकसंख्यावंदनविधिः ॥ गोपीजनायविद्महेगोपीवल्लभायधीमहितन्नः कन्ः प्रचोदयात् इतिगोपासगायत्री
 अस्यामूलमन्त्रवदृष्यदिअथवामारगायत्रीकामदेवायहत्विद्महेशिरः पुष्यवाणायकशिखावीमहिकवचंसद्यौ
 नंगः नेत्रंप्रचोदयात् अस्मन्नारदगायत्रीकृत्वाऋष्याः शिरोललाटेनेत्रद्वयोः पक्षं ध्येयेषु वर्णशोन्यसेत् अंगम

प्र.सं. २३५ अथ ब्रह्मगायत्रीमन्त्रः इति प्रपञ्चसारसंग्रहे गीर्वाणे द्विविधे सप्तदशः पटलः ॥ अथ श्रीकृष्णमन्त्रप्रसंगात् श्रीराम
मन्त्रोपलिरख्यते ब्रह्मह्माक्षिः गायत्री वंदः श्रीरामो देवत्तरां बीजं नमः शक्तिः मम सर्वैश्वर्यं सर्वसौभाग्यं सर्वलोकवन्द्यं
विद्याज्ञानसिद्ध्यर्थे विनियोगः रां हृत्तरीं शिरः स्तुं शिखारैकवचरोनेत्रं रः अस्त्रं अथ वामूलमन्त्र षडक्षरैरेव षडङ्गानि
कुर्यात् एतैर्मन्त्रैरेव करन्यासं च कुर्यात् अथासरं न्यासः ब्रह्मरंध्रे भुवोर्मध्ये हृदि नाभौ च गुह्यके पादयोः प्रविन्य स्य भा
वयेद्वावनां सुधीः ध्यानं आधारे भावयेद्भक्तिं चित्तदानं दूरुपिणीं उद्यदादित्यसंकाशमाधारं तविद्युत्कोटिप्रतीकाशं
चन्द्रकोटिसुशीतलंसुषुम्नामुखमुन्मील्य प्रापयेदुपदेशतः ब्रह्माध्वनानयेदेतत्तद्वा दशांतेन्दुमंडलम् ॥ प्राप्यैयं विधि
ना ब्रह्मपाययेत्तत्सुधां मृतंततः परिगतं कुडसुधाधाराभिराप्नुतं निजदेहं जगत्सर्वमेकीभूतं विचिंतयेत् निष्प्रपं
चं निराकारं निरवद्यं निरञ्जनं अशून्यशून्योपरमंसदसद्भाववर्जितं अखंडानंदमात्मानं भावयेन्मुनिसत्तम इति ध्यानां
तरं उपसंहृत्य तत्तेजो यद्वा हृदयपंकजरागज्योतिर्मयं ध्यायेत्सर्वलोकैकसाक्षिणं जगदुत्पत्तिसंभूतिविपरीतिकरं परं
देवासुरमुनीन्द्रैश्च योगिवंदैश्च सेवितं चतुर्भुजं शंखचक्रगदापंकजधारिणं किरीटहारकेयूररत्नकुंडलशोभितं एवं ध्या
त्वा जपेन्नन्त्रं षट्सहस्रं दिने दिने सर्वेषां शुचि मूलानां नित्यनैमित्तिकात्मकां कर्मणामविरोधेषु कालेषु जडूष्यते वा च श्रियः ॥ २३५

पति भूत्वा कविर्भवति बत्सरात् इति ध्यानांतरं यद्वा कल्पतरोर्मूले सौवर्ण्यं मण्डपं मुने तन्मध्येष्टदलं पद्ममुद्यदादित्यसं
 निभं वीरासनेन तन्मध्ये समासीनं महामुने सम्यक्ज्ञानमयीं मुद्रां दधानं दक्षिणे करे तेजःप्रकाशिनौ वामज्जानुमूर्धनि
 चापरं जानकीवल्लभं देवमिंद्रनीलसम्प्रभं व्याख्याननिरतं देवं द्विभुजं रघुनंदनं वामभागे समासीनौ सीतां कांचनसंनि
 भां भजतां कामदानित्यं नीलोत्पलकरां कुजां लक्ष्मणं पश्चिमे भागे च तच्छत्रं सचामरं पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ तालवन्ता कुंगभभौ
 एवं ध्यात्वा जपेन्मन्त्रं ज्ञानलक्ष्योऽभ्याजनं चातुर्विध्यं कवित्वं च षण्मासाज्जायते पुनः जपतां मन्त्रिणामेव मंतयौ मे न र्यौ
 मतां पुरश्चरणकृत्येन विना च फालदो मुने ध्यानांतरं कालांभो धरकांतिकांतमनिशं वीरासनाध्यासितं मुद्रां ज्ञानमयीं द
 धानमपरं हस्तांबुजं जानुनी सीतां पार्श्वगतां सरोरुह तमां विद्युन्निभं राघवं पश्यंतं मुकुटांगदादिविविधा कल्यो ज्वलांग
 भजे रां रामाय नमः इति मन्त्रः अतः परं प्रवक्ष्यामि पौरश्चरणिकं विधिं जितेंद्रियो हविष्यासीश कयावकभोजनं पश्चिमा
 भिमुखे देवे वृषशूल्येशिवा लयेन द्याः समुद्रगामिन्यास्तीरे गोष्ठे यवामुने अश्वत्थविल्वयोर्मूले सिंधुतीरे जलाशये पर्वता
 ग्रे तथा मन्त्रीस्थानेष्वन्यतमे जपेत् द्वादशलक्षं जपेत् दशांशं तर्पयेत् तद्दशांशं विल्वसमिद्रिश्च तत्फलैश्च तस्य त्रैश्व
 तल्लुप्तुमैश्च त्रिमधुरसिक्तैर्हृतेत् पुरश्चरणार्थं अथ कल्यांतरोक्तन्यासविधिः शुद्धमातृका केशवादिमातृका तत्त्वमूर्ति

प्र.सं. २३६ पंजरान्प्राक्गोपालकविधानोक्तान्मसेत् अथपूजाविधिः तदर्थंयन्त्रं वस्ये अथोच्यतेमहायन्त्रंरघुनंदनविग्रहसं
भाग्यदं वश्यकरंरिपुनाशकरंपरं आयुरारोग्यदं पुंसांग्रहज्वरनिवारणंयमन्त्रायमप्रोक्तंमन्त्रात्सादेवतेरितापुराभं
गवताप्युक्तंयंत्रेसंमोहनालयैर्देहात्मनोर्यथाभेदोमन्त्रदेवतयोस्तथातस्मात्पीठेमहायन्त्रंलिखित्वातत्रपूजयेत्
विनायक्रेणचेत्पूजादेवतानप्रसीदतिततोवस्थामियंत्रस्यस्वरूपंगुरुदर्शितंषट्कोणंपूर्वमालिख्यतदग्रेवर्तमालि
खेत्। बहिरष्टदलंपद्मंततःपार्थिवमंडलंएवंमंडलमालिख्यशोभनंब्यक्तमुज्ज्वलंषट्कोणांतर्लिखेद्बीजंसाध्याख्य
कर्मगर्भितम्॥ मान्मथेनैवबीजेनतद्बीजंवेष्टयेद्बहिः। अवशिष्टैर्मनोवर्णैर्मान्मथंतच्चवेष्टयेत्तद्शास्रेणमन्त्रेणत
त्सर्वंवेष्टयेत्पुनः। अग्न्यादिकोणषट्केतूषडंगानिचविन्यसेत् श्रीं ह्रीं इतिलिखेत्तथात्षट्कोणस्यकपोलयोः को
णाग्रेषुचहंबीजंकेसरेषुस्वरान्क्रमात्ततोमालामनोवर्णैःपूर्वाद्यष्टदलेषुचतेषुसप्तसुमंत्रं चोविन्यसेद्दससंख्यया
अवशिष्टंपंचवर्णंविन्यसेदष्टमेदलेवृत्ताकारेणतत्सर्वंवेष्टयेत्कादिवर्णकैःबीजद्वयंलिखेत्तथाद्व्यष्टहेदिग्विदिस्तुचना
रसिंहंमहाबीजंबाराहंचमुनेक्रमात् इतिअस्यार्थः प्रथमंषट्कोणंबिलिख्यतन्मध्येमन्त्रस्यप्रथमबीजंरां इतिविलिख्य रामः
तन्मध्येसाध्यनामादीन्बिलिख्यपुनःकामबीजेनपूर्वलिखितमन्त्रप्रथमबीजंवेष्टयेत्पुनरवशिष्टेनमूलमन्त्रवर्णं २३६

पंचकेनतत्कामबीजमपिवेष्टयेत् पुनर्वक्ष्यमाणेनरामदशाक्षरं पूर्वलिखितं सर्वं वेष्टयेत् हुं जानकीवल्लभाय स्वाहा
 इतिरामदशाक्षरीमन्त्रः पुनः षडंगानि षट्सुकोणेषु एकैकं विलिख्य षट्कोणकपोलद्वन्द्वे श्रीं ह्रीं इत्येकैकं एकैकस्मि
 न्कपोले एवं सर्वकपोलेष्वपि विलिख्य पुनः षट्कोणग्रेषु हकारेजकारविंदुकूटं हुं इत्येतद्बीजं विलिख्य पुनर्वहिर
 षट्दलं षड्विलिख्य तत्केसरे स्थानेषु षट्सुस्वरान् द्वौ द्वौ विलिखेत् पुनस्तेषु दलेषु मालमन्त्रवर्णान् षट् षट्संख्यया स
 त्सुखपिदलेषु विलिख्य अष्टमे अवशिष्टवर्णान् विलिखेत् तदुच्यते ॐ नमो भगवते रघुनंदनाय रक्षोप्रविशारदाय म
 धुरप्रसन्नवदनायामिततेजसे वलाय रामाय विष्णवे नमः एतेन सप्तचत्वारिंशद्वर्णवतामालामन्त्रेण षट्संख्यया सप्त
 दलेषु अवशिष्टवर्णपंचकं अष्टमे च विलिख्य तद्वहिर्यत्तं विलिख्य तस्मिन्कादिसांतैर्वर्णैर्वेष्टयेत् तद्वहिर्युत्तरस्त्रे सा
 षट्शलाग्रं विलिख्य तस्य दिक्षु नारसिंहबीजं विलिख्य कोणेषु हुमिति वराहबीजं विलिखेत्। स्रग्दरे फौकारविंदु
 नाम्भूषितो मुने नारसिंहो महामन्त्रो भजतां कल्पभूरुहः पंचमस्वरसंयुक्तो हकारो विंदुभूषितः वाराहबीजमित्युक्तं
 लक्ष्मीधनश्चाप्रदं एतद्यंत्रं समा लिख्य सौवर्णे राजते पटे भूर्जे वा सम्यगुद्धृत्य गुलिकी कृत्य धारयेत् अपुत्रो लभते पु
 त्रमधनो धनवान् भवेत् किमत्र बहूनां केन सर्वसिद्धिप्रदं नृणां यत्र मेतत्समा लिख्य धारयेत् सातकापहं इत्येवं यन्त्र

प्र. सं. मंडलं विलिख्य तस्मिन् वैष्णवपीठं संपूज्य तदुपरि श्रीराममावाह्य उपचारैः समर्चयेत् सर्वमंगैः षट्कोणेषु सप्तर्चने
 २३७ तत्पुनर्बामभागे सीतां मंत्रेण यजेत् तन्मन्त्रस्तु जनकऋषिः गायत्री छंदः सीताश्रीदेवता श्रीं सीतायै नमः इति सीता
 मन्त्रः इमं मन्त्रं भार्या न्वितो जयेत् तस्मादैश्वर्यसिद्धिर्भवति पुनः शार्ङ्गय नमः इति देवस्य पुरतो यजेत् पुनः शरभ्यो न
 मः इति देवस्य बाभदक्षिणतो यजेत् इत्थं प्रथमाष्टतिः तद्द्विष्टदलेषु प्राग्दले हनुमते नमः इति पुनराग्नेयं मुद्रां क
 य नमः इति भरता० विभीषणाय० लक्ष्मणाय० अंगदाय० शत्रुघ्राय० जांबवते नमः इत्यवशिष्टेषु दलेषु क्रमेण स
 र्वे च प्रणवाद्याः समर्चनीयाः एवं द्वितीयाष्टतिः पुनः छष्टये जयं नाय विजयाय सुराष्ट्राय राष्ट्रवर्धनाय भक्तोपाय ध
 र्मपालाय सुमन्त्राय एतैरष्टमन्त्रिभिस्तृतीयाष्टतिः इन्द्रादिभिश्च तुर्यी वज्रादिभिः पंचमी अथ त्रयो गविधिः मधुव्र
 मेन जुहुयात्पायसं नैव वा पुनः कुबेरसदृशो लक्ष्म्या विद्यया धिषणाय ते ॥ अथ सप्तमन्त्रप्रसंगात् सप्तमं देवताप्रकारि
 कोक्तं श्रीरामदशाक्षरीमन्त्रोपिलिख्य ते दशाक्षरीमन्त्रस्य वसिष्ठऋषिः विराट्छंदः सीतापाणिग्रहणं समर्थं श्रीरामो दे
 वताङ्गीबीजं स्वाहा शक्तिः क्लृप्तं हृत्क्लीं शिरः इत्यादिषडङ्गानि राजायो ध्यानं गरवित स मंडपे रत्नभित्तौ रत्नदिसुस्ति नै
 स सुमनस्तोरणे दिव्यगंधेनानादिगन्धेन पतिधनो दिव्यसिंहा न स्खो दिव्याकारैरनुजनिवहैः सेवितः स्वद्रुममूलैर्दि

व्यैर्मा लैर्दिर्वि च स त तं स्तूयमानः सुरैः पैराजः प्राते दृढमुनि वरैः वामदेवादिभिश्च राकाचंद्रोपमितसुमुखश्यामल
 आरुलक्ष्म्या ध्येयः सद्यो विरचितमहाराजराज्याभिषेकः। हुं जानकी वल्लभाय स्वाहा इति मन्त्रः अथासरन्यासः मूर्ध्नि
 फाले भुवोर्मध्ये आस्ये कंठे हृदि नाभौ गुह्ये जानपादयोरसरन्यासः समस्तेन व्यापकन्यासः षडक्षरोक्तविधानेन पूजां
 कुर्यात् लक्षं जपेत् पुरश्चरणार्थं अथ प्रयोगः जाती प्रसूनैर्जुहुयाच्चंदनांभः समुक्षितैः जनवश्यापकमलैर्धनधा
 न्यायसंपदेनीलोत्पलानां होमेन वशयेदखिलं जगत् विल्वप्रसूनैर्जुहुयादिरावाप्तये नरः दूर्वाहोमेन दीर्घायुर्भ
 वेन्मन्त्री निरामयः रक्तोत्पलहृतैर्मन्त्री धनमाप्नोति वांछितं मेधाकामेन होतव्यं पालाशकुसुमैर्नवैः तज्जपमंभः प्रपि
 बेत्कविर्भवति वत्सरात् तन्मन्त्रितां भुंजीत महदारोग्यमाप्नुयात् ॥ अथ सीताराममन्त्रोपलिख्यते सुयज्ञऋषिः
 जगती छंदः सीतारामो देवता श्रीबीजं स्वाहा शक्तिः ॐ क्लीं ह्रत् श्रीं श्रीं शिरः रां रामाय नमः शिखा श्रीं सीतायै स्वाहा क
 वचं रां श्रीं श्रीं नेत्राभ्यां क्लीं ॐ अस्त्रं सप्ताष्टापदभां विदेहत नमो रामां कपीठस्त्रितांत द्वक्के सृणतत्पराम निमिषां हस्तस्त्रि
 ताब्जोत्पलां रामं दाशरथीं रमाकुचलसद्वसंत दास्ये सृणंकस्तूरीरचितस्वदाक्षिणकरं ध्यायेदभीष्टाप्तये प्रणवं मान्त्र
 थं बीजं लक्ष्मीबीजं द्वयंतथाराममं षड्रौ च सीतामन्त्रं षडक्षरान्मभग्निबीजं ततं पश्चाद्रामाब्जं द्वयंतथा कामबीजं

प्र. सं. २३८ ततः पश्चात् प्रणवं च पटं क्रमात् सीताराममहोमन्त्रं जपेद्वांछितमाप्नुयात् ॐ क्लीं श्रीं श्रीं श्रीं रामाय नमः श्रीं सीताये स्वाहा
 रां श्रीं श्रीं क्लीं ॐ इति मन्त्रः एकविंशति वर्णो यं मुक्तिमुक्तिप्रदोऽन्यथा षट्सरोक्तवत् जपपूजादिकं अथ यन्त्रं षट्कोणं
 पूर्वमालिख्य तदग्रेष्टतमालिखेत् बहिरष्टदलं पद्मं राममालालिखेत् क्रमात् पूर्वादिदलपर्यंतं मवसाने वशिष्टकं षोड-
 शार्णान् बहिरलिख्य तद्वहिः प्रणवं लिखेत् षट्कोणमध्ये श्रीरामं लक्ष्मीबीजेन वेष्टयेत् एवमुद्धृत्य विधिवन्मुद्रा षट्कंप्रद-
 रायेत् गंधपुष्पादिधूपैश्च दीपनैवेद्यमेव च एवं कुर्वीत मतिमान् रामसायुज्यमाप्नुयात् अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणं विलि-
 ख्य तन्मध्ये रां बीजं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामा दीन् विलिख्य तन्मध्ये ध्यानस्तोकोक्तं राममूर्त्याकारं विलिख्य षट्सु-
 कोणेष्वपि रामितिरां बीजं विलिख्य तानि बीजानि प्रत्येकं श्रीबीजेन वेष्टयेत् बहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य तेषु राममालामन्त्र-
 वर्णान् पूर्वोक्तान् सप्तसुदलेषु षट् षट्संख्यया विलिख्य अवशिष्टानष्टमे विलिख्य तद्वह्निर्वृत्तं विलिख्य तस्मिन् ॐ नमः
 सीताय तयै रामाय नमः नमः नमः फट् इति समष्टौ दशाक्षरी मन्त्रेण वेष्टयेत् तद्वहिः प्रणवेन वेष्टयेदिति ॥ अथ श्रीरामद्वादशा-
 क्षरी मन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः गायत्री छंदः श्रीरोमोदेवतारं बीजं श्रीं शक्तिः ॐ हूत् श्रीं शिरः भरताग्रजराशिस्वा क्लीं कवचस्वा
 हा अस्य ध्यानं पूर्ववत् ॐ ह्रीं भरताग्रजराम क्लीं स्वाहा इति मन्त्रः ॥ अथ श्रीराम षोडशाक्षरी मन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः बृह-

रामः
२३८

ती कुंदः श्रीरामो देवता हं बीजं रां शक्तिः मूलमन्त्रपदैः पंचांगानि ध्यानां पूर्ववत् ॐ नमः सीतापतये राभाय हन हन
 हं फट् इति मन्त्रः ॥ अथ श्रीराम द्वात्रिंशदसरीमन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः अनुष्टुप् कुंदः श्रीरामो देवता ॐ बीजं श्रीं शक्तिः मं
 न्त्रपदैः सैः सम स्तैश्च पंचांगानि ध्यानादि पूर्ववत् ॐ राम भद्रमहे वासरधुवीर नृपोत्तम दशास्यांत कमारस श्रियं मे
 देहि दापय इति मूलमन्त्रः ॥ अथ श्रीराम द्वात्रिंशदसरीमन्त्रांतरं शुक्र ऋषिः अनुष्टुप् कुंदः श्रीरामो देवता रां बीजं आयेति
 शक्तिः पादचतुष्टये न समस्तेन च पंचांगानि ध्यानादिकं पूर्ववत् नमो ब्रह्मण्य देवाय राभाया कुं ठ तेजसे उत्तम श्लोक धूर्या
 यहस्तदं जर्पितां प्रिये इति मूलमन्त्रः लक्ष्मजपः साज्यपायसेन दशांशं होमः अथ श्रीराम मन्त्रांतरं अगस्त्य ऋषिः वहती कुं
 दः श्रीरामो देवता ह्रीं बीजं नमः शक्तिः ॐ ह्रीं श्रीं द्वां दाशरथा यसीतावल्लभाय नै लोकनाथाय नमः इति मूलमन्त्रेः त्रयोविं
 शत्यर्णः ध्यानादिकं पूर्ववत् ॥ अथ राम मन्त्रप्रसंगात् लक्ष्मणादि मन्त्रातिरिच्यते लक्ष्मणमन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः गायत्रं कुंदः
 लक्ष्मणो देवता लं बीजं नमः शक्तिः पुरुषार्थचतुष्टये विनियोगं द्विभुजं स्वर्णरुचिरतनुं पद्मनिभेक्षणं धनुर्बाणकरं रामसेवा
 संसक्तमानसं लं लक्ष्मणाय नमः इति मन्त्रः भरतशत्रुघ्नमन्त्रयोरपि ऋषिः श्रुंदसी पूर्ववत् भरतशत्रुघ्नौ देवते भं भरता
 य नमः रां शत्रुघ्राय नमः ॥ हनुमन्मन्त्रस्य ईश्वर ऋषिः अनुष्टुप् कुंदः हनुमान् देवता ह्रां बीजं नमः शक्तिः मं कीलकं म

प्र.सं. २३६ महनुमस्त्रीत्यर्थे विनियोग ॐ नमो हनुमते आजनेयाय हतू रूद्रमूर्तये शिरः वसुसुताय शिखा अग्निगर्भाय कवचं
 रामदूताय नेत्रं ब्रह्मास्त्रनिवारणाय अस्त्रं एतैरेव करन्यासं च स्फटिकाभं स्वर्णकांतिं द्विशुजं च कृतांजलिं कुण्डलद्वयं
 संशोभिमुखं भोजं मुहुर्भजे ह्रीं नमो भगवन् प्रकटपराक्रम आक्रांतदिङ्मंडलयशो वितानयधवलीकृतजयवज्र
 देह रुद्रावतारलंकापुरीदहन उदधिबंधन देशग्रीवकृतांतकसीताश्वासन अंजनागर्भसंभव रामलक्ष्मणानंदकर
 कपि सैन्यप्रकारक सुग्रीवधारणपर्वतोत्पाटनवालवृहत्चारिन् गंभीरराक्षसर्वग्रहविनाशन सर्वज्वरोत्सादन जाकि
 नीविध्वंसन ॐ ह्रीं हा हा हं हं स हं स एहि सर्वविषं हर हर परबलं सो भय सो भय मम सर्वकार्याणि साधय साधय हं फट्
 म्याहा दति हनुमन्मालामन्त्रः एतान् लक्ष्मणादिमंत्रान् राममंत्रांगत्वेन यथाशक्ति जपेत् अथ श्रीराममन्त्रप्रसंगात् श्री
 रामसंस्थावंदनमपि यान्यांतरे क्तमत्र योग्यतावशां लिख्यते अस्य श्रीरामसंस्थावंदनस्य अगस्त्यभगवान् ऋषिः गायत्री
 छंदः श्रीरघुनाथो देवता अस्त्रमन्त्रेण जलं संशोध्य च कीकृत्य कवचमन्त्रेणावगुंठय पश्चात् ब्रह्मांजोदरतीर्थानि करैः स्थ
 णानितेरवेतेन सत्येन मे देव तीर्थं देहि दिवाकर इति मन्त्रेण आदित्याज्जलं प्रार्थ्य अंकुशमुद्रयामंडलं विभिद्य करे तज्जलं रामः
 मादाय गंगे च यमुने च निमन्त्रेण तज्जलं जले प्रतिष्ठाप्य आवाहनादि षण्मुद्रां प्रदर्शयेत् आवाहितो भव संस्थापितो २३६

भवसंनिहितो भवसंनिहितो भवसंमुखो भव अमृतापितो भव इति पश्चात् गंधपुष्पधूपदीपनैवैद्यैः संपूज्य ॐ नमो भ
 गवते रघुनंदनाय रसोष्ट्रविशारदाय मधुरप्रसन्नवदनायामिततेजसे नलाय रामाय विस्लवे नमः । इति मालामुजनां
 जलिना जलमादाय दक्षिणकरस्त्वं जलवामकरे निक्षिप्य मालाप्रभुं नवधा विभज्य नवप्रोक्षणं कुर्यात् अवशिष्टं जलं दक्षि
 णकरे गृहीत्वा हं जानकीवल्लभाय स्वाहेति पिबेत् पश्चादूर्ध्वं अस्य श्रीरामार्घ्यमन्त्रस्य अगस्त्य ऋषिः गायत्री मंत्रः श्रीरा
 मचंद्रो देवता दाशरथाय अंगुष्ठाभ्यां नमः विद्महे तर्जनीभ्यां ० सीतावल्लभाय मध्य० धीमहि अनामि० तं नो रामः कनिष्ठ
 चोदयात् करतलकर० इति मन्त्रेण करेन्यस्त्वा अनेन मन्त्रेणांगन्यासं कुर्यात् दाशरथाय हृत् विद्महे शिरः सीतावल्लभ
 शिखा धीमहि कवचं तं नो रामः नेत्रं प्रचोदयात् अस्त्रं इति पश्चात् सूयं मंडलमध्यस्तं रामं सीतासमन्वितं नमामि पुंडरी
 काक्षमांजनेयं गुणैरं इति श्लोकेन सूर्यमंडले रामं ध्यात्वा दाशरथाय विद्महे सीतावल्लभ धीमहितं नो रामः प्रचोदयात् र
 विमंडलं स्थाय रामाय नमोर्घ्यं समर्पयामि इत्यर्घ्यं वपं समर्थं जलमानाय तीरे गत्वा श्रीं सीतायै स्वाहेत्यात्मानं परिषिज्य
 आदित्याभिमुखो भूत्वा श्रीरामचंद्रो मस्तीत्यात्मानं भावयेत् ततो जलमाविश्य रां रामाय नमः ॥ रामं तर्पयामीति एकविंश
 तिकरं संतर्प्य पश्चात् सीतादीन् तत्तन्मनुजानां तर्पयेत् अवशिष्टं श्रीरामदेवताः संगृह्य समस्त श्रीरामदेवताभ्यः स्तर्पयामी

प्र.सं. २५० तितर्पयेत् ततः ऐंरामायनमः इति करेजलमादाय अभिमन्त्रिः पिबेत् ततः आचम्य रामायनम इति अनुष्ठितं सर्वे रा
मायनमः इति करेजलमादाय अभिमन्त्रिः पिबेत् ततः आचम्य रामायनम इति अनुष्ठितं सर्वे रामार्पयेत् इति रा
मसंध्योपासनविधिः॥ अथ गायत्री अस्य श्रीरामगायत्र्याः पूर्ववदृष्ट्यादिपूर्ववदेवांगन्यासः करन्यासश्च सूर्यमंडलमध्य
स्थमित्यनेन ध्यात्वा सूर्यमंडलस्थिताय रामाय गंधादिपंचोपचारं कृत्वा आदित्याभिमुखो भूत्वा अनामिकमूले अंगु
ष्ठनिधाय दाशरथाय विद्महे इति गायत्रीं जपेत् गुह्यादिगुह्यगोप्रस्वं ग्रहाणां स्मृतं जपं सिद्धिर्भवतु मे देवता महंश
रणं गतः इति गायत्रीं रामाय समर्प्य अंगन्यासं कृत्वा उपस्थानं कुर्यात् उपस्थानमन्त्रः नमस्ते राम देवाय ज्योतिषां पतये
नमः साक्षिणे सर्वभूतानामत्यंतानंदमूर्तये रघुनाथाय दिव्याय महाकारुण्यकाय च नमोस्तु कौशिकानंददायिने ब्रह्म
रूपिणे त्रिकालमेव यः कुर्याद्राम एव भवेत्स्वयं इति रामसंध्योपनविधिः समाप्तः॥ अथ श्रीराममन्त्रप्रसंगात् हनुमन्
मन्त्रोपलिख्यते ब्रह्मा ऋषिः गायत्रं छंदः हनुमान् देवता ह्रीं बीजं ह्रीं शक्तिः श्रीहनुमत्प्रीत्यर्थे विनियोगः ह्रीं हूत् ह्रीं शि
रः इत्याद्यंगानि ध्याने आंजने यमति पाटलाननं कांचनाद्रिकमर्नाय विग्रहं पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पव
यामि नात्मनंदनम्॥ ॐ नमो भगवते हनुमते मम मदनक्षोभं संहर आत्मतत्त्वप्रकाशय प्रकाशय हुं फट् स्वाहा॥ इति रामः २५०

मन्त्रः विद्याप्रदः॥ हनुमन्मन्त्रांतरमाह कशीकुस्वरवर अंजनावरपुत्र आवेशि आवेशि ॐ ह्रीं हनुमत् फट् पूर्वोक्तव
 दंग क्रप्यादि ध्यानं अनेन पिशाचाश्चादि निवृत्तिः॥ अथ प्रसंगान् मन्त्रसारोक्त हनुमन्मन्त्रोत्थ त्रयोग्यता वशास्त्रिरव्यते
 वसिष्ठ ऋषिः अत्यनुष्टुप् छंदः हनुमान् देवता ॐ नमो हनुमते हन् मम मदन सो भंशिरः संहर संहर शिखा आत्मत
 त्वं कवचं प्रकाशय प्रकाशय नेत्रं हं फट् स्वाहा अस्त्रं वामे जा नु निबाम बाहु मपरं तानाख्यमुद्रायुतं हृदये कलयन् वतो मुनि
 गणैर ध्यात्वा देते स्रगः आसीनः कदली वने मणि मये वालार्क कोटि प्रभो ध्यायन् ब्रह्म परं करोतु मनसः शुद्धं हनुमान्मम
 ॐ नमो हनुमते मम मदन सो भं संहर संहर आत्मत त्वं प्रकाशय प्रकाशय हं फट् स्वाहा मदन सो भं शांति विद्या प्रदानोयं म
 न्नः शीर्षालिक श्रवण नैत्र कपाल नासा दोः पाद संधि कटि नाभिस पार्श्व हस्तु कंठं सयुग्म मुख मूर्ध सुचक्र मेण मन्त्रा सरान्य
 सत् शुद्ध मतिस्वदेहे तसंजयेत् कदली पकैर्वापन सपकैर्वा स्वादु पुनैर्दंशं शं परश्चरणा होमः अथ पूजा नव शक्तिर
 हिते सामान्य पीठे आवाह्य अंगैः प्रथमावृत्तिः जां वव ते विनताय नीलाय पनसाय गंधमादनाय सुषेणाय मैटवाय द्विवि
 दाय दति द्वितीयावृत्तिः लोके शैल्युतीया तदायुधैश्चतुर्थी अथ यन्त्रं कर्णिकायां लिखे चारं साध्य गर्भं च तद्बहिः अष्टपत्रे
 केसरोद्यत्वरद्वंद्वे मनोः क्रमात् आद्ये सप्त द्वितीये चतुर्वर्णां स्तृतीयके सप्ततुर्ये पंचमे च त्रीणि त्रीण्य सराण्य पिषट्स

प्र.सं. २४१ प्राष्टमपत्रेषु चतुरश्वतुरोसरान् वृत्तोल्लसत्कादिवर्णभूपुरा अस्थितारकं हनूमतोयं व्रमेत द्वां छिन्नार्थं प्रदं परं इदमेव विलि
ख्यसाधुयं व्रनवनीते प्रजप्य मन्त्रमेनं परिभक्षयतामनंगपीडा प्ररामनंग छतिशुद्धिमेति चेत्तः प्रयोगांतरं आदाय होष्ट्या
सलिलं प्रसन्नं प्रजप्य मन्त्रं प्रपिबे त्रिवारं रागादिदोषशमायकं हेतुना नोदयाय प्रशमाय वृत्तेः ॥ अथ विद्या प्रदं मन्त्रप्रसंगा
त्विद्या प्रदं विद्या गोपालमन्त्रोपिलिख्यते श्रीनारद ऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीकृष्णो देवता मन्त्रेण व्यस्तेन समस्तेन च पंचा
गानि ध्याने दिव्योद्याने विवस्वत्सतिममणिमये मंडपे योगपीठे मध्ये यः सर्वं वेदांतमयसुरतरोः संनिषणो मुकुंदः वैदैः कल्प
हरूपैः शिखरिशतसमालं बिकोशैश्चतुर्भिर्न्यायेस्तर्कैः पुराणैः स्मृतिभिरभिवृतस्तद्दशौ श्रामराद्यैः दद्याद्भिभक्त रागै
ररिदरमरलीपुष्पवाणेषु चापानसस्तकपूर्णकुंभौ स्मरललितवपुर्दिव्यभूषांगरागः व्याख्यां वाचे वितलत्स्फुटरुचिरपदं
वेणुनाविन्धमाने शब्दब्रह्मोद्भवेन श्रियमरुणरुचिर्बल्लभोनः कलसस्समहाकलससर्वज्ञत्वं प्रसीदमे ॥ रमारमणविश्वेरात्रि
द्यामाशुप्रयच्छमे ॥ इति मन्त्रः लसंजपेत् ॥ अथ विद्या गोपालमन्त्रप्रसंगात्क्रमदीपिकोक्तविद्या गोपालमन्त्रोपिलिख्यते ॥
श्रीनारद ऋषिः गायत्री छंदः श्रीकृष्णो देवता ॥ ऐं क्लीं कृष्णाय नमः ॥ ह्रीं गोविंदाय नमः ॥ श्रीगोपीजनशिखा ॥ वल्लभाय क
वचं ॥ स्वाहा सौः ॥ अरुं । ध्याने वामार्द्धहस्ते दधतं विद्यासर्वस्वपुस्तकम् ॥ अस्मालां च दशोर्ध्वस्फाटिकां मातृकानयीं

रा.सं.
२४१

शब्दब्रह्ममयं वेणुमयोपाणिद्वयेरितम्॥गायंतं पीतवस्त्रं श्यामलं कोमलकृष्णम्॥बर्हिं बर्हिं कृतो तं सं सर्वं तं सर्वं वेदिभिः
 ॥उपासितं मुनिगणैरुपतिष्ठेद्धरिं सदा॥ध्यात्वैवं प्रमदावेषविलासं भुवनेश्वरम्॥चतुर्लक्षं जपेन्मंत्रं अमुं मन्त्री सुसंयतः
 ऐं क्लीं कृष्णाय ह्रीं गोविंदाय ह्रीं गोपीजनवल्लभाय स्वाहा सौः॥इति मन्त्रः द्वाविंशत्यक्षरः॥विद्याप्रधानो यं मन्त्रः चतुर्लक्षजपः
 त्रिमधुरसिक्तैः पलाशकुसुमैर्दशांशं जुहुयात्॥पुरश्चरणाच्छं विंशत्यक्षरी विधानोक्तवत् पूजा॥अस्य मन्त्रस्य फलमाह॥यो
 स्मिन्निष्णातधीर्मन्त्री वर्तते वक्रगद्गरात्॥गद्यपद्यमयी वाणी तस्य गंगा प्रवाहवत्॥सर्वदेवेषु शास्त्रेषु संगीतेषु च पंडितः
 ॥संवितं परमांलब्धा चांते भूयात्परंपदम्॥अथ गोपालसाम्यात्संतानगोपालमन्त्रोपलिस्यते॥श्रीनारदऋषिः अनुष्टु
 पछंदः श्रीकृष्णो देवता ग्लौबीजं नमः शक्तिः पुत्रार्थे विनियोगः देवकी सुत गोविंद हत्॥वास्तु देवजगत्पते देहि मे
 तनयं कृष्णशिखा॥त्वामहं शरणं गतः कवचम्॥ॐ नमः॥अस्त्रं॥ध्यानम्॥वैकुण्ठादागतं कृष्णं रथस्थं करुणानिधिम्॥कि
 रीटिसारथिं पुत्रान्ममयंतं परात्परम्॥आदाय तान् रथस्थांश्च गुरवे वैदिकाय च॥अर्पयंतं महाभागं ध्यायेत्पुत्रार्थमच्युतम्॥
 ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं देवकी सुत गोविंद वास्तु देवजगत्पते देहि मे तनयं कृष्णत्वामहं शरणं गतः॥इति मन्त्रः॥अथ संतानगोपा
 लमन्त्रांतरमप्यत्र लिख्यते॥ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः॥श्रीकृष्णो देवता॥क्लीं बीजम्॥नमः शक्तिः॥पुत्रार्थे विनियोगः॥क्लोह

प्र.सं. २४३ त्। क्लीं शिरः क्लं शिखा दद्याच्चंगानि। ध्यानम्। शंखं चक्रगदापद्मं दधानं सूक्तिकागृहे॥ अंकेशायानं देवक्याः कृष्णं वंदे वि
 मुक्तये। ॐ नमो भगवते जगत्पूज्ये नमः। इति मन्त्रः। अथ संतानगोपालमंत्रप्रसंगात्स नकुमारीयोक्त संतानसंतानगो
 पालमन्त्रोपलिरव्यते। श्रीनारद ऋषिः। अनुष्टुप् छंदः। श्रीकृष्णो देवता क्लं हत्। क्लीं शिरः। दद्याच्चंगानि। अथ वासुदेवकी
 सुतगोविंदहत्। वासुदेवजगत्पते शिरः देहि मे तनयं कृष्णशिखा। त्वामहं शरणं गतः कवचम्। समस्ते नारुम्॥ शं
 खचक्रगदापद्मान्यायंतं जनार्दनम्॥ अंकेशायानं देवक्याः सूक्तिका मंदिरे शुभे एवं रूपं सदा कृष्णं कृतार्थं भावयेत्कृधीः
 ॥ देवकी सुतगोविंद वासुदेवजगत्पते। देहि मे तनयं कृष्णत्वामहं शरणं गतः। इति मन्त्रः। मन्त्रत्रयस्यापि त्रिलसृज
 पः॥ पुरश्चर्या। अथास्यैव संतानगोपालमन्त्रस्य पूजादिसनत्कृता आक्तप्रकारेण लिख्यते यैस्त्वपीठे समावाह्य समर्च
 येत्। अंगैः प्रथमारतिः द्वादशभिः द्वितीया रतिः। वज्रादिभिस्तृतीया। दशम्यपटरात्रौ तु शुक्लपक्षे च ये द्वारिम्॥ पुत्रार्थं
 स्वस्तिकेन्यस्य शरावच्छतसंयुतं कर्पूरवर्तिन्यास्यास्मिन् ज्वालयेद्दीपमुत्तमं पद्ममष्टदलं कृत्वा तत्र स्तुं कृत्वा समर्चयेत्। स
 र्वोपचारसंयुक्तं परिवारगणैः सह त्रिसंध्यमर्चयेद्देवमेकादश्यां जनार्दनं क्षीरद्वयकपायेण संपूर्य कलशद्वयं तत्रावा
 ह्याच्युतं शक्ताप्रोक्तवत् पूजयेत्पुनः संस्थाय कलशद्वयं द्वयोर्दशमं अष्टोत्तरशतं वापि जपेच्च मन्त्रमनन्यधीः द्वादश्या

रामः
२४२

मथगोविंदं संपूज्य विधि पूर्वकरा लयत्रं पायसं स्वादुगोसर्पिर्गुडमिश्रितं पक्वान्नमो चाफलवत्समृपापूपतंडुलं स्वादूपा
 दं शं मुस्लिगंधं कपिलादधिखंडवत् निवेदयेत् स्वर्णपात्रे पात्रभूताय विष्णवे सुसीतलैश्च कर्पूरैः पादलैः सुरभीकृतं वस्त्रपूतं
 स्वकृतं रं पाणीयं च निवेदयेत् स्ववित्तशक्त्या गोविंदं बुद्ध्या अद्वापवित्रया द्विजेभ्यो भोजनं दद्यात् सर्वकामसमृद्धिमानं
 संस्कृते वा न लेबिषु मावाह्यार्थादिभिर्यजेत् हविषा श्रोतं रशतमष्टाविंशतिरेव वा द्वात्रिंशं क्वचिद् दृष्ट्या च तेनाष्टश
 तं द्रुतेत् संपातं कलशद्वंद्वे निविध्यै मौचदंपती अभिविच्य पुनस्ताभ्यां ध्यायंस्तोयमयं स्तोयं नयं हरिं अष्टोत्तरशतं जह्या
 हविष्येषं प्रदापयेत् कृष्णं ध्यात्वा तु तं पत्नी तमादाय सुखासने आसीना प्राज्ज्वरी भूत्वा एवं विष्णुं प्रशस्तयेत् सुसुक्ता न
 ब्राह्मणवरा नृतां ब्रूतैर्मौदकादिभिः प्रतर्प्य यनमस्तूर्या द्विषुं बुद्ध्या च तान् द्विजान् ततस्ताभ्यामिष्टसिद्धिर्न वयोरस्त्विति
 द्विजाः ब्रूयुस्तौ च सुमंहर्षौ फलितं नो भिवांछितं इति स्मरंता वनघौ भुंजीयातामनंतरं एवं यः कुरुते विप्रो वित्तशाठ्यवि
 वर्जितः विष्णुभक्तो विशिष्टाय द्वादृश्यां सितपद्मैः सो विराज्य भते पुत्रमायुष्यं तं सुवर्चसम् ॥ संतते आधिकर्तारं विष्णु
 भक्तं महामतिं हरिद्रः कर्तुमेवं यः न शक्नोति द्विजोत्तमः जपेद्वा तर्पयेद्वापि सोऽपि पुत्रमवाप्नुयात् अथ संतानगीपात
 मन्त्रप्रसंगात् अस्यैव मन्त्रस्य मन्त्रसारोक्तं संतानकरणं लिख्यते कामं मध्ये स्वरयुगलमल्लेखरेष्वष्टपत्रैश्च लिख्यैवं जल

प्र सं.
२४३

निधिमितान्मन्त्रवर्णान्क्रमेण भूयो हलिभर्बहिरभिवं तभूपुरस्कृतदेतद्यं त्रंसद्योवितरति नृणां पुत्रपौत्रादिवृद्धिं
अस्यार्थः प्रथममष्टपत्रं पञ्चविलिख्य तत्कर्णिकायां क्रीमि तिका मवीजं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादियन्त्रन्याया
विलिखेत् पुनरष्टपत्रकेसरे पञ्च अकारादिषोडशस्य राद्वौ द्वौ विलिखेत् पुनर्द्वैतमध्ये तु संतानगोपालकमन्त्रवर्णान्
चतुरश्रतुरां विलिखेत् पुनस्तद्वह्निर्बतं विलिख्य तस्मिन्कादि वर्णैर्वेष्टयेत् पुनस्तद्वह्निश्चतुरस्रं विलिखेत् एनं न
वनीते स्त्र्यर्णादिषट्के विलिख्य नारी उपसृज्यात् तस्मात्पुत्रं प्रसूते ॥ अथ संतानकरयन्त्रप्रसंगात्पञ्चसरोक्तं संतान
करं पुरुषसूक्तयन्त्रमप्यत्र लिख्यते षट्कोणकर्णिका मध्ये तारं साध्य समन्वितं सुदर्शन षड्दर्शनं च षट्सुकोणेषु संधि
पुनर्दंगानि चतुष्षत्रकेसरेषु क्रमेण च गोपालकश्चतुर्वर्णमन्त्रस्यैकैकमक्षरं दलेषु द्वादशार्णस्य त्रीणि त्रीण्यक्षर
गणि च अष्टपत्रकेसरो द्वादशार्णैकैकवर्णके च सिंहा नुष्टभो वर्णान् चतुरश्रतुरस्तनः सुदर्शन द्वादशवर्णकेसरेषोड
शच्छदे क्रवां पुरुषसूक्तस्य क्रमात् षोडशकं बहिः मातृकार्णालसूद्रुतं भूपुराश्च स्फुटारकौ यन्त्रं पुरुषसूक्तस्य पुत्रा
युः कीर्तिकांतिदं सर्वपहं श्रीदं धर्मार्थसुखमोक्षदं ह्यंगवीने प्रविलिख्य यन्त्रं त्रिवारमेतत्प्रतिजप्य सूक्तं प्रातः
समद्या निता विदग्धं पुत्रं प्रसूते कमलासतुल्यं चोरे विषे चो रतते विचारे ज्वरे चो रतरे च शूलै ह्यंगवीने प्रविलि
रति

रामः
२४३

ख्ययन्त्रं प्रभक्षयेत्तत्प्रशमायजप्त्वा अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये साध्यं नामा
 दियन्त्रं न्यायान्विलिखेत् पुनः सहस्रारहं फट् इति सुदर्शन षड्गोणं षट्सु कोणेषु विलिखेत् पुनः कोणद्वंद्वान्तरा
 लेषु आचक्राय स्वाहा हृदयानमः विचक्राय स्वाहा शिरसे स्वाहा सुचक्राय स्वाहा शिरसायै वौषट् धी चक्राय स्वाहा क
 कचाय हं संचक्राय स्वाहा नेत्रत्रयाय वौषट् ज्वाला चक्राय स्वाहा अस्त्राय फट् इत्येतानि सुदर्शन षडंगानि विलिखे
 त् पुनस्तद्बहिः श्वेतुर्दलं पद्मं विलिख्य तत्केसरेषु क्रीं कसूक्रीं इति गोपालकचतुर्वर्णान्विलिखेत् पुनस्तद्दलमध्ये
 षु ॐ नमो भगवते वासुदेवाय इति द्वादशाक्षरमन्त्रस्य त्रीणि त्रीण्यक्षराणि विलिखेत् पुनस्तद्बहिरष्टपत्रं पद्मं विलि
 ख्य तत्केसरेषु ॐ नमो नारायणाय ॥ इत्यष्टाक्षरस्यैकैकमक्षरं विलिखेत् पुनस्तद्दलमध्ये उग्रं वीरं महाविभुं ज्वलं
 तं सर्वतोमुखं नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्युमृत्युं नमाम्यहं इति नृसिंहद्वान्त्रिंशद्वर्णस्य चतुरश्वतरोत्तरान्विलिखेत् पुन
 स्तद्बहिषोऽशषोऽशषत्रं विलिख्य तत्केसरेषु ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय हं फट् इति सुदर्शन षोडशार्णस्यैकैक
 मक्षरं विलिख्य पुनस्तद्दलमध्ये क्रुवेदोक्तपुरुषसूक्तस्य षोडशऋचः क्रमेण षोडशदलेषु विलिखेत् तद्बहिर्वत्तं
 विलिख्य तस्मिन् मातृकावर्णैर्वैष्टयत् पुनस्तद्बहिः श्वेतुरस्रं विलिख्य तत्कोणेषु प्रणवं विलिखेत् एवं नवनीते विलि

प्र. सं २४४ ख्य षोडशसहस्रसंख्यं पुरुषसूक्तं जपित्वा वनितां प्राशयेत् तस्मात्सु त्रं प्रसूते अथ वा ज्वरग्रस्तं वा अभिचारग्रस्तं वा
 विपग्रस्तं वा शूलव्याधिरग्रस्तं वा एवं वितिरव्य जप्त्वा प्राशयेत् तच्छान्तिर्भविष्यति॥ अथ प्रसंगात् क्रविधानोक्तप्रका
 रेण पुरुषसूक्तेन संतानयागविधिर्तिरव्य ते सहस्रशीर्षेति षोडशः नारायणऋषिः अनुष्टुप् छंदः भगवान् पूषादे
 वता सहस्रशीर्षेति सूक्तं त्रिवारं दिने दिने विस्वादि सर्वदेवानां सर्वा च फलं लभेत् त्रिवारं जपेदित्यर्थः शुक्लपक्षे शु
 भे वारे शुभे नक्षत्रे गोचरे द्वादश्यां पुत्रकामस्तु चरुं कुर्वीत वैष्णवं विस्मवेत्वा जुष्टं निर्वपामि॥ इत्यनेन प्रकारेणेत्यर्थः
 दं पत्योरुपवासस्या देकादश्यां शिवालये ऋग्भिः षोडशभिः सम्यक् चराचरं चरुं पुरुषसूक्तेन अपयेत्सुत्रकाम्यया
 प्राप्नुयाद्देसं वंसूनुमचिरात्संततिस्समं द्वादश्यां सम्यक्पयसानिर्वपेद्द्वैष्णवं चरुयः करोति सहस्रं संतायाति विस्मोः
 परंपदं होममिति शेषः अयं होमः संतानार्थं न भवति पुनः हुत्वा मिं विधिवद्भक्त्या ऋग्भिः षोडशभिर्विधः कृतां जलि
 पुटो भूत्वा स्तवं च्छाशीः प्रयोजयेत् अस्य त्रयोपदेशः प्रथमं षोडशभिः ऋग्भिः आज्याहुतिं कृत्वा पुनस्ताभिः पक्वाहुतिं
 कृत्वा पुनरप्याज्याहुतिं कुर्यादित्यर्थः समिधोश्च त्वरसस्य हुत्वा ज्यं जुहुयासनः उपस्था यूहता शस्यथा त्वाच्यं म
 धुसूदनं हविर्होमं ततः कुर्यात्प्रत्युचं वा मयतः शुचिः सूक्तेन जुहुयादाज्यं हविः शेषं तु पूर्ववदवराय स्मिष्टकृद्दोमं

रामः
 २४४

कुर्यादित्यर्थः अस्य त्रापे देशः अश्वत्थसमिधः षोडशभिर्ऋग्भिर्हत्वा एकैकहोमानंतरं तत्तद्गृज्यपपूर्वकं अश्वत्थ
 पत्रषोडशकं क्रमेण पुरतो निधाय पुनराज्याहुतिसमयेप्येकैकाहुत्यनंतरं तत्तद्गृज्यपपूर्वकं तेषु पत्रेषु संपातं च गृही
 त्वा पुनश्चरुहोमसमयेपि तथैव संपातं गृहीत्वा आज्यहोमसमयेपि तथैव गृह्णीयात् तदुपरि षोडशपत्रैराच्छादये
 त् इत्यर्थः हविः शेषं नमस्कृत्वा नारी नारायणं पतिं भक्त्या हविः शेषं तद्व्याशीः संविशेत्सुपाम् ॥ अस्य त्रापे देशः
 आचार्यस्तु नारीं पुरुषसूक्तन्यासादिकं कारयित्वा अश्वत्थपत्रस्कंधं संपातं एकैकं गृज्यपपूर्वकं अश्वत्थपत्रैर्गैव तस्य
 आस्ये निक्षिपेत् पुनः संपातविधायकाश्वत्थपत्रैर्जलानुपानं च एकैकं गृज्यपपूर्वकं दद्यादित्यर्थः ततः कृत्वा विदं
 कं कर्म कर्तव्यं द्विजतर्पणं द्वितीयास्त्रिनिबलेन याचगर्भं न विंदति अपुत्रा मृतपुत्रा वा याचकन्यां प्रसूयते सिंप्रं सा जनये
 त्पुत्रं कश्यपश्च गोयथाव्रयीत् इत्यं क्रमविधाने प्रोक्तं ॥ अथ पुरुषसूक्तपूजाविधिः आद्यमावाहयेद्देवमन्त्रानुपुरुषोत्तमं
 द्वितीययासनं दद्यात्पाद्यं चैव तृतीययाचतुर्थार्घ्यं प्रदातव्यं पंचम्याचमनीयकं षष्ठया स्नानं प्रकुर्यात् सप्तम्या वस्त्र
 मेव च यत्नोपवीतमष्टम्या नवम्या गंधमेव च दशम्या पुष्पदानं स्यादेकादश्या च धूपं कंद्वा दश्या च तथा दीपं त्रयोद
 श्या च रुंतथा चतुर्दश्यां जलं कृत्वा पंचदश्या प्रदक्षिणं षोडश्यां द्वासनं कुर्याच्छेषकर्माणि पूर्ववत् एवं पुरुषसूक्त

प्र.सं. पूजाविधिः समाप्तः ॥ अथन्यासविधिः नारायणऋषिः अनुष्टुप् छंदः पुरुषो देवता अतो देवा अवंतु नः ॐ भूः पुरुषा
 २४५ यनमः हृत् इदं विलुर्विचक्रमे ॐ भूः पुरुषाय नमः शिरः शीणिपदाविचक्रमे ॐ सुवः पुरुषाय नमः शिखाविस्त्रोः क
 र्माणि पश्वत ॐ महः पुरुषाय नमः कवचं तद्विस्त्रोः परमं पदं ॐ जनः पुरुषाय नमः नेत्रत्रयाय तद्वि प्रासो विपन्य वः क्रक
 सर्वत्र ॐ भूर्भुवः स्वः सत्यपुरुषाय नमः अस्त्रं इति ध्यानं गौ सीरा भंपुंडरीकासनस्थं चक्राब्जाक्षं शंखकौमोदकीभ्यां
 श्रीभूमिभ्यामर्चितं योगपीठं ध्यायेद्देवं पूजयेत्सौरुषेण अथन्यासः वामांगाद्यं कं रचरणजानूरुयुग्मेषु नाभौ हृत्कंठांसद्वि
 तयवदनास्युत्तमांगेषु मन्त्री तन्नासीत्येकमेव स्थानं एवं षोडशाभिर्कर्मिभिर्यसेत् स एषः संहतिन्यासः एतद्विपरीत
 स्थानेन स एष्टिन्यासः नाभावारभ्यकारांतन्यस्त्वाशिष्टाभिः शिरादिहृदंतं न्यसेत् एवं स्थितिन्यासः ॥ अथ घोरेज्वरे घो
 रतरे च शूले इति पुरुषसूक्तं यंत्रस्य पूर्वज्वरशांतिप्रदत्वं मुक्तं किल तत्संज्ञात् ज्वरशांतिकं कुवेरयंत्रमपि मन्त्रसारात्
 मन्त्रयोग्यतावशाद्विरच्यते कर्णिकायां लिखेत्तारं क्रमात्पत्रेषु चाष्टसु वर्णान् कुवेरमन्त्रस्य चतुरश्रतरो वद्विः रसो हणं वाजि
 नमित्वा चामातृकया वृतं भूपराश्रिषु ठं षीजं वं बीजं दिसु चालिखेत् एतद्यंत्रं कुवेरस्य रक्षाकरमनुत्तमं चातुर्थिकादि
 विषमज्वराद्यानाशुहंति च अस्यार्थः प्रथममष्टपत्रं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये नामादियंत्रन्याया
 साध्य

रामः
 २४५

न्विलिखेत् पुनरष्टपत्रेषु कुवेरं ते मुखं रौद्रं नंदिमानं दिमावहं ज्वरं मत्कं भयं घोरं ज्वरं नाशमेज्वर इत्यस्य मन्त्रस्य
 वर्णाश्चतुरश्वतुरो विलिखेत् पुनस्तद्वह्निर्न द्वयं विलिख्य पूर्ववृत्ते रक्षो हणं बाजिनमाजिघर्मिमित्येवावेष्टयेत् द्वि-
 तीये वृत्ते मातृकया वेष्टयेत् पुनस्तद्वह्निर्भूपुरं विलिख्य तत्कोणेषु ठं ठं इति विलिख्य तद्विष्णुवं वं इति विलिखेत् एवं
 विलिख्य षट्ते उक्तफलं भवेति ॥ अथ ज्वरशान्ति यंत्रप्रसंगात् ज्वरशान्तिप्रदो मन्त्रः कल्प्यते रक्तः शैवज्वरविषयो त्र-
 योग्यतावशास्त्रिख्य तेज्वरमन्त्रस्य कालाग्निः कृषिः अनुष्टुप् छंदः कालज्वरो देवता आंबीजं ज्वरः शक्तिः ज्वरशमनार्थ-
 रक्तं त्रिनेत्रं त्रिपदं त्रिहस्तं त्रिशूलिनं रुद्रसुतं कशांगं भस्मायुधं वक्रशशांकमौलिं ध्यायेत् समस्तं त्रिपदज्वरं तं त्रिपाद-
 हस्तं नेत्रयशीर्षाय नमो नमः ज्वराय व्याधिराजाय दहारे स्वासमूर्तये ॐ त्रिपादं त्रिहस्तं प्रहरणस्त्रिशिरां रक्तलोचनः स
 मे प्रीतः सुखं दद्यात्सर्वमयपतिज्वरः कुवेरं ते मुखं रौद्रं नंदिमानं दिमावहं ज्वरं मत्कं भयं घोरं ज्वरं नाशय मेज्वर भस्मा
 युधाय त्रिदंष्ट्राय धीमहित नो ज्वरः प्रचोदयात् ॥ अथ शैवज्वरमंत्रांतरं वैष्णवम्बरशान्तिकरमन्त्रोप्यत्र
 योग्यतावशास्त्रिख्य ते आद्यंतः कवयः पुराणाः सूक्ष्मा वं ह तो ह्यनुशासितारः सर्वज्वरान्घ्नं तुं मानिरुद्धप्रद्युम्ना संक-
 र्षणवासुदेवाः ज्वरं च ज्वरसारं च ज्वरातिसारमेव च शीतज्वरं तथा धूम्रं संनिपातज्वरं तथा सकाहिकं द्याहिकं च त-

३.सं. २४६ यात्रिदिवसज्वरं चातुर्थिकं तथा त्कग्रं तथैवं संततज्वरं दोषोत्थं संनिपातोत्थं तथैवागंतुकज्वरं रामं नंयाशु गोविंदं चिं
 धिभिर्ध्यस्य वेत्तां ॥ अथ कुबेरयन्त्रप्रसंगात् कुबेरस्य लोकपालत्वात् लोकपालमुख्यस्यैंद्रस्यापि मन्त्रो मन्त्रसारोक्त
 रैंद्रगायत्र्याख्यो त्रयोम्यतावशाल्लिख्यते सुकेस्रऋषिः गायत्री छंदः विबुधेश्वरो देवतायद्दद्यद्वात्कच्चरत्रहनशि
 रः उदगा अभिसूर्यशिरवा सर्वतदिंद्रकवचं ते वशे अस्त्रं ध्यानां पारिजाततरु बद्धमणिकुट्टिमोपरिसमास्त्रितां
 पाणिपंकजयुगात्तरक्तकलशमिषिक्तनिजविग्रहं पादलौगमरुणाभभूषणममलेंदुसुंदरमुखश्रियं पाकशासनमहं
 निरां च नमधर्मकामधनमोक्षदं यदद्यकच्चरत्रहनुदगा अभिसूर्यं सर्वतदिंद्रते वशे इति मन्त्रः ऐश्वर्यवश्यप्र
 धानोयं मन्त्रः द्वादशलक्षजपः जपसमये नित्यशः शुद्धहविष्यं हुते तजपांते रक्तकमलैस्त्रिमधुरसिक्तैर्दशांशं पुर
 श्वरणार्थं हुते त्कं श्रोत्रनयनघ्राणमुखदोः पादसंधिषु आधारहृन्मस्तकेषु मन्त्रार्णान्क्रमरोन्यसेत् पूजाविधान
 नंतु अस्मिन्नेव पदलेख्यमाणे रैंद्रत्रिष्टुप्मंत्रविधाने वक्ष्यामः अथ प्रयोगः रविबिंबसंस्कृतममराधियतिप्रविचिं
 त्यनित्यममुमेवमनुं जपतामथाष्टशतमाशुवशे भुवनं भवेत् किमु तमर्त्यजनः अरुणैः कमलैर्मधुरासु तैर्जह्नु रामः
 यादनले विधिनाष्टशतं उदिते सवितर्यथ वत्सरतो धनधान्यसमृद्धिरमुष्य भवेत् जातीभिर्यशसे श्रियैकवलयै २४६

श्वेतैस्तथाकैरवैर्वस्त्रापैत्यपयसायुषेकुरवकैर्वृध्याधनायां धसास्वर्णां श्वैमधुनापलाशकुसुमैः पुत्रायमुक्तैश्च कुशैरष्ट
 र्ध्वं छतसंयुतैर्दशशतं मन्त्रीदिना दौहनेतृजातीकुरवकुं केंकुं अंधः अन्नं अथयन्त्रं मध्येतारं तदनुगुणशोमन्त्रव
 र्णाद्रलाश्रे किंजल्केषु स्वरयुगमथ व्यंजमारूढवृत्तं स्माविं बाश्रद्वयगुलसं न्यारपीजंत देतद्यं प्रोक्तं निखिलसुखदं
 श्रीकरं वश्यकारि आलिरव्ययन्त्रममुमेव सुवर्णपट्टे गौरोचनायु स्तणचंदनगोमयाद्रिः सूर्यादिरण्यकृतया प्रवरे मुहू
 र्ते संधारयेत्सकलसंपदवाप्तिहेतोः स्यथार्थः यन्त्रांतरमाह कर्णिकायां समाध्यातुं तारं पत्रैश्चोष्टु अग्निरव्यम्यमि
 जलधित्रीणि त्रिद्वयसराणि च आलिरव्यमालकावर्णैर्भूषणैश्च वेष्टयेत् पदद्वयकेत्युच्यते यंत्रं वश्यसौभाग्यकांतिदं सुव
 र्णरत्नधान्यादिसर्वसंपत्करं परं द्रव्ययन्त्रं अग्निरिति त्रीणि अश्वि इति द्वयं ॥ अथैन्द्रगायत्री मन्त्रप्रसंख्यार्थं ऐन्द्रनिष्ट
 पृचिंता मण्यारव्यो मन्त्रसारोक्तो न योग्यता वशात्तिरव्यते गृह्यमगदक्रपिः त्रिष्टुप्कुंदः इन्द्रो देवता इन्द्रश्रेष्ठानिद्रवि
 णानि धेहि हतचित्तिं दसस्य सुभगत्वमस्मेशिरः षोडशीणा मरिष्टिंतनूसां शिखास्वाद्याने वाचः सुदिनत्वमन्हां कवचं
 इन्द्रश्रेष्ठानीत्यादिसर्वमुक्ता अस्त्रं ध्यानं मातंगाराति पीठे स्थितमतिरुचिरं नंदने कल्पयस्तेर्मद्वराद्यैर्मनोहैर्विबुध
 मुनिजतंततप्तकार्तस्वराभं हस्तोद्यस्वर्णकुंभप्रकरपरिगलद्रक्तधाराप्रवाहान्वर्षतं वांछितार्थं प्रदमे मरणतिष्ठु प्रसन्नं

प्र.सं.
२४७

मामि दन्द्र श्रेष्ठानीत्यादिमन्त्रः ऐश्वर्यप्रधानोयंमन्त्रः लक्षंजपेत् पुरश्चरणार्थं अस्यैवाक्षरन्यास उच्यते शीर्षालिकश्रव
णनेत्रस्योसगंडंतोष्ठपाणिपदसंधिषुसाग्रकेषुआरनाभिजठरस्तनपार्श्वेष्टहृन्मस्तकेषुमजुंविन्यसेत्तुक्रमेणवि
न्यस्यैवंमन्त्रवर्णान्पदाविन्यसेत् भयोदेवतात्वप्रसिद्धैस्त्वानेष्टेषुद्व्यष्टसंख्येषु देहेताराद्यानि द्वाष्टसंख्यानिमन्त्रीशी
र्षश्रुतिकपोलांसदस्यार्थकटीषुचगुह्यवामकटीपार्श्वसांसगंडश्रवःसुचआधारनाभिहृदयवदनेषुयथाक्रमेण
वंपदंन्यासंचकुर्यात् अस्यैवमन्त्रस्य ध्यानांतरमुच्यते उपवनेमरुतामथनंदनेप्रततगेहेलसल्ललनागणेकनक
भासितभूमितलेचितेविबुधशाखिशतैरखिलार्थदैःकषितहेमलतानिकरोज्ज्वलैःकलनिनादविहंगमनोद्वरैः
कनकपंकजसौरभवाहितासुरसरिम्भरुताचमनोरमसुरमणिमंठपमुज्ज्वलंविबुधपादपपंकजमध्यगंमणिमयंचत
दंतरभूतलेद्विरदवैरिमहासनमद्भुतंउपरिसंस्थितमुज्ज्वलभूषणरुणभासुरकोटिसमप्रभंमहितरत्नकिरीटमनो
हरमणिमयूरबविगजितकुंडलंमस्तृणकुंकुमपंकपरिस्फुरंतिलकशोभिलत्ताटतटांतरंकमललोचनमुन्नतनासि
कमुकुरगंडतलंमधुरस्थितंअधरकांतिपराजितपल्लवंविगलितांकशशांकनिभाननंविमलकंबुविराजितकं
धरंविबिधहारलतांचितवस्संकनकतालगतंवसुसंचयंनिजकरैर्दधतंनिजसेवितंमहितरत्नमरीचिचयोल्ल

रामः
२४७

सज्जन ठरबं धमनो हरमध्यगं विविधरत्नलसन्मणिमेखलाकलितसूक्ष्मदुकूलविराजितां अमरबंधुरसिंधुरनायिका
 सदशपीनवरोरुमनोहरंप्रपदमर्जुतकच्छपमंगुलीनखमयूरवज्रितेंदुकरांकरं मुनिसुरासुरसिद्धिमहोरगाद्यखिललो
 कनतां प्रिसरोरुहं त्रिभुवनैकपरायणमिष्टदं त्रिदशनाथमनारतमाश्रये एवं ध्यात्वा लसंजपित्वा दशांशं त्रिमधु
 रसिकैः कमलैर्जुहुयात् ॥ पुरश्चरणांगहोमः अथ पूजाविधिः कथ्यैसमष्टयै ॥ सुखदायै मनोत्तायै कांत्यै ॥ कामदायै सुख
 पायै कामरूपायै सर्वज्ञायै द्रुत्यष्टदलेष्वष्टशक्तिः समर्च्य नवमी कर्णिकायां च समर्च्य ॐ नमो भगवते सर्वरत्नमयाय
 सिंहासनाय नमः इति कर्णिकायां समर्चयेत् एतस्मिन्मीढे द्वादं समावाह्यतत्र प्रथमं पलोमनंदनायै नम इति द्रुत्यवा
 मपार्श्वे समर्चयेत् मातलये नमः इति पुरतः पुनरंगैः समर्चयेत् परित इति प्रथमावृत्तिः पुनः मद्राय संतानाय कल्प
 पादपायहरिचंदनाय इति चतुर्दिक्षु पारिजाताय नमः इति षष्ठे समर्चयेत् इति द्वितीयावृत्तिः आदिसेभ्यो नमः वि
 श्वेभ्यो देवेभ्यो नमः मरुद्भ्यो नमः प्रजापतिभ्यो नमः वसुभ्यो नमः अग्निभ्यो नमः रुद्रेभ्यो नमः साध्येभ्यो नमः इति तृती
 यावरणे अष्टदलेषु समर्चयेत् पुनः उर्वर्यै मेनकायै रंभायै च तार्क्ष्यै पूजिकस्थलायै तिलोत्तमायै चित्रलेखायै उन्म
 दायै इति चतुर्थ्यावृत्तिः गुरुभ्यो नमः नारायणाय तुं वरवे चित्रथाय अभ्रमुवल्लभाय वाजिपतये अदित्यै जयंताय

प्र.सं. २४८ इति पंचम्यावृत्तिः इंद्रादिभिः षष्ठी एवं संपूज्य पुरस्तात्कंबं पूर्वकं उपरिष्ठात्तं त्रोत्तरं जुह्वयात् कमलैर्मधुरयुक्तेर
 युक्तं पुरश्चरणार्थं अथ प्रयोगविधिः दूर्वात्रिकैश्चाथ सहस्रसंख्यं दध्याप्लुतैः सप्तदिनं हृतं दधः रोगैर्विमुक्तः सह बंधु
 वर्गैः शतं प्रजीवे कुरदां नरोसौ प्रयोगांतरं पाशांकशौकामभीतिमुद्रांकैर्देधानं कमलासनस्थं रक्तांशुकालेपन
 माल्यमेनं शचीपतिं तत्प्राप्तिं निशीथे विचिंत्य पाशांकशशक्तिबीजायुक्तं मनुमन्त्रितमः सहस्रं जपेन नंगातुरचित
 वृत्तिमप्युर्वशीमानयते निजां के आह्नीक्रोमिति पाशांकशशक्तिबीजानि प्रयोगांतरं वराभीतिशक्तिः पविंचापि हस्तै
 र्वहंतं सुरक्तं प्रसन्नाननाब्जं वलारातिमेनं विचिंत्यार्कविंबे प्रजप्यात्सहस्रं समृद्धैर्दिनादौ अथास्य यंत्रं कर्णिकायां
 लिखेत्तारं मनोः पत्रेषु चाष्टसु पंचषट् पंचषट् पंचरसभूतषड्गणकान् वयंतं रभिमातृकया भूपुरेण च वेष्टयेत् इंद्र
 श्रेष्ठानि मन्त्रस्य यन्त्रं सर्वसमृद्धिदं आयुरारोग्यसौभाग्यधनधान्यसुतप्रदं सर्वरक्षाकरं वश्यं सुदिनं तद्वशः प्रदं कि
 मत्र बहूनां कतेन वाच्छितार्थं प्रदं परं प्रयोगांतरं दध्याप्लुतं मधुरयुतांशालीनां मंजरीजुहोत्यग्नौ शालीपूर्णं गृह्णाम्यनमं
 त्रितमो मंडलत्रयादूर्वाक्षालीकुलचेन्नलमंजरीकतिरिक्तमधुरं त्रिमधुरं अयमर्थः त्रिमधुरसिक्ताभिः शा
 लीभिर्नित्यशः सहस्रसंख्यं मंडलत्रयं हृतेदिति प्रयोगांतरं वैश्वदेवनिरतौ ग्रहाश्रीमीयो वसुसंख्यमंधसातस्य भक्त

रामः
 २४८

मतिमृष्टमन्त्रं हंसं प्रयच्छति सहस्रलोचनः अयमर्थः वैश्वदेवांते अनेनाष्टसंख्यं जुह्यान्नित्यशः इति प्रयोगांतरं सकृदुच्चरतोऽप्यमराधिपतिर्मनुवर्यमुवसस्यमुखे मुखं जस्य कुटुंबस्य तस्य परंपरदात्यशं नंदिनशः सरसं अयमर्थः प्रातः प्रातरेकवारं जपतो द्विजस्य कुटुंबस्य तस्य अवश्यमात्रं प्रयच्छति इति अथास्य यंत्रमुच्यते ॥ साध्याख्या कर्मयुक्तं शिविपुरयुगलस्यालिरवत्कर्णिकायां तारं कोणेषु बीजं वसुदत्तकमले केसरोद्यत्स्वराढयेदिकुपत्रेन्द्रियार्णान् गृह्य वदनमितान् कोणपत्रेषु पचानाबीतं व्यंजनागैरवनिपुरगतं यंत्रमैंद्रंतदेतत् अस्यार्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामा दीनं विलिखेत् पुनः षट्सु कोणेषु लंघंतीं द्वीजं विलिखेत् पुनस्तद्वहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य तत्केसरेषु स्वरान् द्वौ द्वौ विलिखेत् पुनः पूर्वादि त्र्यनुदलेषु र्दंष्ट्रेष्टानि मन्त्रस्य वर्णान् पंचवर्णांशो विलिखेत् पुनराग्नेयादिकोणपत्रेषु अवशिष्टान् वर्णान् षट् षट् विलिखेत् पुनस्तद्वहिरष्टदलं विलिख्य कादि वर्णैर्वैष्टयेत् पुनस्तद्वहिश्रुतं विलिखेत् अथ ताम्रादिषट् विंशतिषु धारणायुधिष्वफलं चोच्यते आलिरख्ये दंताग्रपट्टे सुजलं कृत्वा वन्द्य साधुसंपातसिंहरां कुर्यात्कृत्वा पितृमंदिरादौ रसो भूतप्रेतक्षेत्रादिकेभ्यः पदमेव विलिख्य हेमपट्टे कृतसंपातविधिं जपादिसिद्धं रुचिकादिषु भूषणेषु यं जादित्वा नो लभते निजेष्टसिद्धिप्रयोगः

प्र.सं.
२४८

गांतरंमंदाकिनीतटरुहतिदशदुमायोवंदारकैःपरिवृतंगजराजसंस्कंदोभ्यांसुवर्णचषकस्त्रमभीष्टजातमादायस
धकवरायसमर्पयंतं ध्यात्वा जपन्ननुदिनं नियमेन यो मुंमन्त्रोत्तमं शितमतिः शतमष्टयुक्तं देवे समग्रमुदिते च सहस्रम
नौसंपूर्णरत्नचयो भविता शब्दमात्रात् प्रयोगांतरं ज्ञानारव्यमुद्राकुलिशभयेष्टान् दोर्मिर्वहंतं सुसितं प्रसन्नं विवि
त्यमं प्रजपेत्त हसं व्रजेत्त बाम्बल्लशतान्नरोसौ प्रयोगांतरं धवलनलिनमध्ये सन्निषण्णं सितांगं सुरमुनिपितृसिधे
सेवितं सुप्रसन्नं दशशतभुजदंजोत्तासिपीयुषकुंभैरमृतजलमजस्रं स्नावर्यतं निजांगे स्वरुपरिदृढमेवं चिंतयित्वा
सहस्रं जपति नियमयुक्तो मंत्रवर्यं नरो यः सुतुदुरितवियुक्तो विश्वसंवाद्युक्तो जगति गणनहीनं विंदते दीर्घमा
युः प्रयोगांतरं दिनशोदिनावतारे चत्वारिंशच्चतुःशतं प्रजपेत् मासं भदि नैमं स चतुःशतमायुषे च लक्ष्ये च ॥ अथेंद्र
मन्त्रप्रसंगात् इन्द्राणीमन्त्रोपिमन्त्रसारोक्तो न लिख्यते ॥ वृहस्पतिऋषिः गायत्री छंदः इंद्राणी देवता ह्रीं क्लीं हत् इं
द्राणी शिरः सौभाग्यदेवतेशिखामधवल्लुप्रियेकवचं सौभाग्यं नेत्रत्रयं देहि मे स्वाहा अस्त्रं ध्यानं कल्पद्रूद्यानम
ध्ये विविधमणिलसन्मंदपांतर्विशजन्मातंगातिपीठप्रविलसितसरोजन्मसंस्कां प्रसन्नापीनोत्तुंगस्तनीतांष्टयज
घनजरांपद्मपत्रायताक्षीमिंद्राणीमिंद्रनीलोत्पललल्लकलनिभां हृदयभूषां नमामि ह्रीं क्लीं इंद्राणी सौभाग्यदेवते म

रामः
२४८

घवत् प्रियेसौ भाग्यं देहि मेस्वाहा इति मन्त्रः सौ भाग्यलक्ष्मीप्रधानोमं मन्त्रः लक्ष्मं जपेत् रक्तपद्मैस्त्रिमधुरसिक्तैर्वा
 रक्तोत्पलैस्तत्सिक्तैर्वा लोणैर्वा वकुलकुसुमैर्वा कैरवैर्वा त्रिमधुरसिक्तैश्चेत्तेषु एकैकं नदशांशं जुहुयात् पुरश्चरणा
 होमः रक्तोत्पलं शोभेत् तलपुलोणं ज्युष्य वकुलं कैरवं आपलपु अथ पूजाविधिः कांलै प्रभायै रमायै विद्यायै मदनायै म
 दनातुरायै रत्यायै मनोज्ञायै हृद्यायै इत्यष्टदलेषु च नवमीं कर्णिकायां च समर्च्य ह्रीं सर्वशक्ति कमलासनाय नमः इ
 तिकर्णिकायां समर्च्य अस्मिन् पीठे इन्द्राणां समावाह्यं समर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः उवाचै मे न कायै रं भायै प्रम्लोच
 नायै पुंजिकस्तुलायै तिलोत्तमायै घृतायै सुरूपायै इति द्वितीयावृत्तिः इन्द्रादिभिस्तृतीया वज्रादिभिश्चतुर्थी अथ प्र
 योगः जुहुयाच्च पंककुसुमैः प्रातर्वेश्याजनं वशो कर्तुं चंदनपंकपितैः सायं नवमालिकाप्रसूनैर्वा पालाशपुष्पैर्मधुरं
 त्रयाक्षै रित्यादातुं जुहुयात्सहस्रं कन्यां वरायाय वरोपितं द्विजेप्सितामाशु वरो विधांतु लाजाभिरंजलिमत्ताभि
 रथाष्टसंख्यं वन्हौ जुहोतु विधिबद्धतसंप्रताभिः कन्यां हृदाभिलषितामचिरेण लब्धुं सौ भाग्यं येन धनधान्यसुतापु
 येवाभयमर्थः चंदनसिक्तैर्नवमालिकापुष्पैर्वा त्रिमधुरसिक्तैः पलाशपुष्पैर्वा सहस्रसंख्यं जुहुयात् सायं काले दृष्टा
 यपुरुषाय कन्यां दातुं अंजलिमिताभिर्लाजाभिरष्टसंख्यं जुहुयात् वाञ्छितां कन्यां लभते सौ भाग्यं श्रीश्च लभते नवम

प्रसं- २५० लिका मल्लिकाषु प्रयोगांतरं आदाय दोष्णप्रतिपादयंतीं वराय कन्यामभिवांछिताय सुरेंद्रकांतां प्रविचिंत्य जप्यात्
 कन्याप्रदानाय सहस्रसंख्यं अयमर्थः एवंध्यालाजप्लाकन्याप्रदानं लभते प्रयोगांतरं कन्यापिनित्यं कृतकर्णवेधाविद्या
 प्रजप्यादयत्तत्वं संख्यं सौभाग्यहृदं महतीयवेपं वरं लभेत त्रिदशेंद्रतुल्यं तत्वं संख्यम् ॥ चतुर्विंशतिसंख्यं यस्यैव
 यन्महाह षट्कोणकर्णिकामध्ये ससाध्यं भवने शरीं आलिखेत् षट्सुकोणेषु षड्दूर्णकोणसंधिषु अंगां न्यष्टसु पत्रेषु
 गुणरास्यान्मनोः क्रमात् द्वौ द्वौ स्वरौ केसरेषु मारुतिं च दिक्षुपि इन्द्राणी यन्ममेतत् परं त्रैलोक्यं रंजनं सौभाग्यशोभा
 सौंदर्यधनधान्यसुतप्रदं अयमर्थः प्रथमं षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां भवने शीं विलिख्य तन्मध्ये सध्यना
 मादीन् विलिखेत् पुनः षट्कोणेषु द्वौ द्वौ स्वरौ नमः इति विलिखेत् पुनः कोणसंधिषु अंगषट्कं विलिखेत्
 पुनस्तद्विरष्टपत्रं पद्मं विलिख्य तत्केसरेषु द्वौ द्वौ स्वरौ विलिख्य तद्वलमध्ये मन्त्रवर्णान् त्रीण्यक्षराणि विलिखे
 त् पुनः श्वतुरङ्गं विलिख्य तस्य दिक्षु क्रीमिति विलिख्य तत्कोणेषु द्वीमिति विलिखेत् एवं विलिख्य ध्यते उक्तफलं भ
 वति प्रयोगांतरं वदनशालनं जनमभियेककाले परादिकं वापि यत्तां प्रजप्य कुर्यात् सौभाग्यानायुषे समध्ये च ॥ अ
 षषणवविधानमुच्यते प्रजापतिकपिः देवीया देवीं हं हं परमाद्या देवतां अंगं नं जं शक्तिः अं ओं भां हं हं भां हं ॥ २५१

शिरः उं वां ऊं शिखाये वौ ऐं कवचं ओं ओं औं नेत्रं अं ओं अः अस्त्रं अथवा औं भूः हृत् औं भुवः शिरः ओं सुत्रः शिखा ओं
 महः कवचं ओं जनः नेत्रं उं नपः अस्त्रं इत्येतैर्वा र्धं जंगान् कुर्यात् अथास्य चतुर्दशयोगविधिः तत्र चतुर्धर्मयोगः
 प्रथमः सच्चैवंकार्यः नाभ्यादिगतमूर्तिचतुष्टयममृतमयैरूपहारैः संपूज्य तत्तेजोरूपं कलाप्रणवेनैकीकृत्यामृत
 मास्त्रावयेत् इति चतुर्धर्मयोगः क्रमः एवमेव ब्रह्मविष्णुरुद्रभेदाभेदलिंगयोगाद्रष्टव्याः तत्र ब्रह्मादिप्रयोगत्रये चतु
 र्धपि स्थानेषु तत्तन्मूर्तयवद्रष्टव्याः भेदयोगे ह सर्वत्रभिन्नशरीरमूर्तित्रयं अभिन्नयोगे अभिन्नशरीरमूर्तित्रयं लिङ्ग
 योगे लिङ्गरूपं अथचिद्रवणं भयोगः शरीरचतुष्टयस्य चित्तेजसाख्याप्तिचिंतनं पुनराप्त्यादिगुणैर्वा ज्यवाचकैकत्वप्र
 तिपत्त्याप्रणवजपलक्षणोगुणयोगः तत्र सूक्ष्मसूक्ष्मयोः कारणसंहारः संहारयोगः पुनरेतयोः सच्चिद्रूपव्याप्तिचिंत
 नामोतयोगः पुनर्द्वैतस्य कल्पितत्वेन सत्ताप्रतीतित्वचिंतनमनुज्ञात्रयोगः पुनर्द्वैतस्य चिद्व्यतिरेकेणासत्त्वाच्चित्तोविका
 रत्वचिंतनमनुज्ञायोगः पुनरपि कचित्त्वादिधर्मराहित्यचिंतनं निर्विकल्पयोगः एतदुक्तं भवति नाभिहृदयभूमध्य
 मूर्द्धसु अं नमः उं नमः मं नमः ॐ नम इति प्रणवावपवैः प्रणवेन च न्यासपूर्वकं ब्रह्मविष्णुरुद्रैः संभाव्य सर्वत्र मानस
 पूजां अमृतमयैरूपहारैः संपूज्य पुनस्तान् तेजोरूपान् कलाप्रणवोच्चारणैर्कीकृत्य षोडशां तस्मिन्मृतं संयोजयेत्।

प्र.सं. २५१ इति प्रथमो योगः पुनः अंनम इति प्रणवप्रथमा वयवेन ब्रह्मं चतुर्षु स्थानेषु पूर्ववत्संपूज्य प्रणवेन तेजोरूपं कृत्वा
 अमृतं तेन संयोजयेत् पुनः उंनमः मंनमः इति द्वाभ्यां विल्लुरुद्रौ तथैव संयोजयेत् पुनः प्रणवावयवै स्त्रिभिरपि
 चतुर्षु स्थानेषु तथैव कार्यः तत्र त्रयाणामपि न्यासस्थानविशेषस्तनाभेर्दक्षिणतो वामतः — नाभौ च तथैव इति रह
 दादिस्थानेष्वपि दृष्टव्यं इत्थं भेदयोगः पुनः प्रणवेन चतुर्षु स्थानेषु न्यासपूर्वकं मानसोपहारं तेजोरूपीकरणसम
 र्पणान्तं भेदयोगनिर्गमयोगचिद्वष्टभयोगास्त्रयोपि कार्याः तत्र भावनाविशेषाः पूर्वोक्ताः अतः परं प्रणवोषे तद्दृष्ट्या
 संपूर्वकं पूर्ववदेव सर्वेष्ववशिष्टगुणयोगाद्यानि विहितकयोगा दृष्टव्याः तत्रापि भावनाविशेषाः पूर्वोक्ताः इत्येव
 चतुर्दशयोगान् कृत्वा खनामसहावाक्यप्रणवोच्चारणेन स्वात्मन्यवस्थाय प्रणवं मकार उकार अकारैर्व्यापकचतुष्टयं कु
 र्वन्तमूर्तिशरीरचतुष्टयमुत्पाद्य संहारन्यासेन नाभ्यादिषु मूर्तिचतुष्टयं संभाव्य अमृतमयैरूपहारैः संपूज्य प्राणा
 नायम्यमूर्तिचतुष्टयमेकीकुर्वन् अमृतमा व्यांगक्रुणादिकं विन्यस्य सरूतृणवमुच्चार्य सबाह्याभ्यंतरममृतमास्त्राव्या
 मृतमयो वेत् ॥ अथ प्रणवानुष्ठानपद्धत्कृत्त प्रकारेणापि प्रणवन्यासविशेषोलिख्यते अं अं नमो ब्रह्मणे नमः अं अं नमो
 नमो पिष्ठावे नमः इं मं नमः शिवाय नमः हूं मं नमो ब्रह्मणे नमः उं उं नमो विष्णवे नमः जं मं नमः शिवाय नमः क्रं अं नमो

रामः
 २५१

ब्रह्मणेनमः इत्यादिप्रणवावयवैरनुलोमविलोमितैर्ब्रह्मविष्णुशिवपदैश्चसंयोज्यउक्तरीत्याअवशिष्टान्मातृकाव
 न्मातृकान्यासस्थानेषुन्यसेत्पुनःअंअंनमःउंआंनमःमंइंनमःअंइंनमःउंउंनमःमंऊंनमःइत्यादिप्रणवावय
 वत्रितयपूर्वकान्मातृकावर्णान्मातृकास्थानेषुन्यसेत्पुनःओंअंओंनमःओंआंओंनमःओंइंओंनमःओंईंओं
 नमःइत्यादिप्रणवपुटितवर्णान्मातृकास्थानेषुन्यसेत्पुनःओंअंब्रह्मणेनमःओंआंविष्णवेनमःओंइंरुद्राय
 नमःओंईंअंकारायनमःओंउंप्रणवायनमःओंऊंसर्वव्यापिनेनमःओंकंअनंतायनमःओंकंलंनमःओंलं
 स्मायनमःशुक्रायनमःवैद्युतायनमःपरायब्रह्मणेनकायएकरुद्रायईंशानायभगवतेमहेश्वरायमहादेवायसदा
 शिवायसर्वरसिन्नेसर्वगात्रायसर्वप्रियतमायनित्यलक्षयेसर्वापगमायसर्वकांतायसर्वप्रतिष्ठायसर्वश्रोत्रेसर्वस्त्रा
 मिनेसर्वसमृद्धायसर्वचक्रायसर्वक्रियायसर्वेच्छायसर्वदीप्तायसर्वालिङ्गितायसर्वहिंसिकायसर्वदाहकायसर्वभा
 वायसर्वबद्धायगुणबीजायध्रुवायवेदादयेआदयेमध्यमायपरायत्रिमात्राययोनयेसर्वदेहाश्रयायसंवातकायस
 र्वोष्मणेनमःइत्थंप्रणवमातृकावर्णपूर्वकमातृकान्यासस्थानेषुन्यसेत्पुनःसमान्यासाख्यांगुरुगणपतिवंदना
 दिकंमातृकान्यासांतंप्रसिद्धरीत्याकुर्यात्॥अथयोगविधिःएवंजपादिसिद्धप्रबोयोगायथोचितभासनमास्थायन

प्र.सं. २५२ नम्रन्यासादिकं कृत्वा मूलाधारत्रिकोणमध्ये मूलाधारगतस्यादिवर्णत्रयतेजसोमध्यत्रिकोणविंदुस्त्वृत्तनादम
 पींपरांशब्दब्रह्मात्मिकां देवीं भावयेत् आत्मकुंडलिनीं तस्यामध्यगतं सूक्ष्मं सर्वविश्वस्य कारणं जीवात्मकं परं तेजः संवि
 द्द्रूपं वरं स्मरेत् इत्थं कृत्वा क्रमेण मूलाधारे अकारादिप्रणवांशत्रयत्रिरेखं त्रिकोणं संचिंत्य प्रणवस्य बीजं तन्मध्ये दीपाका
 रं संचिंत्य ओंकारो गुणबीज इत्याद्युक्तविभूतियुक्तं ध्यात्वा वधावयेत् प्रणवमुच्चार्य मुन्मन्यंतमात्रोपेतमुच्चार्येत
 न्नादात्मकमलिविशितिकोमलशब्दब्रह्मापरनामकं सूक्ष्मं तेजः स्तं तु निभं नादं सुष्ठु नो ध्वनात् दग्गतपरमात्मगतं
 निनयेत् इति सूक्ष्मतंतुनयनयोगः अथैवमेव मूलाधारे आवर्तत्रितययुक्तं विंदुं संचिंत्य तारं तपोच्चार्योच्चार्य द्वादशां
 तस्त्वचितं तु प्रोक्तं परिकल्प्य ततो मृतवर्षे ध्यायन्तारमभ्यसेत् इति विंदुस्वरूपनयनात्मकः सपापमृत्युहरो योगः
 एवं मूलाधारादित्रिदिकोणमध्ये विंदुगतनादरूपप्रभां विसृतं तु निभां विचिंत्य प्रणवमुन्मंतमात्रायुक्तं उच्चार्य द्वादशां
 तस्त्वचिच्चक्षेत्रे नीत्वा तस्मादमृतवर्षे भावयेत् प्रणवमावर्तयेत् इति मन्त्रानयनात्मको योगः विहरणादिनिपुणः
 मूलाधारगतत्रिकोणमध्ये विंदुगतनादं तेजः पीततंतुनिभं ध्यात्वा कृत्वा क्रमेण परमात्मनि निनयेत् पुनरावृत्तिविहिनं
 त्सारमभ्यसेत् पीततंतुनयनात्मको योगः मोक्षकरः ॥ अथ मूलाधारे एवं विचिंत्य स्कूलसूक्ष्मकारणसामान्यबीजसंविदं

रामः
२५२

भावक्रमेणाकारसुकारेऽकारं मकारं मकारं विंदौ विंदुना देनादं राक्तौ शक्तिमुन्मन्यन्ते निर्विद्वत्त्वादित्सृणेशां ते संहरे
 त् प्रणवमभ्यसेत् अयं क्रमः संहारात्मको मोक्षप्रदो योगः एवमहरहयौगं कृत्वा दिनत्रयादौ च मनसा जागृद्राक्षकं
 पीजं स्वप्नरूपे विंदौ तं सुषुप्तिरूपेनादेतंतु यैरूपायां शक्तौ तान्तरीयातीतरूपेणां ते च जदामिः सः मनसा संहरेत् । अ
 यं मन्त्रोच्चारको मोक्षप्रदो योगः समन्त्रोच्चारके योगे सस्माभ्यां स्वमहिमायां वाचिव्यायां व्यातिरूपायां मूलाधारस्थायां वा
 पिमध्यमाख्यवैखरीं श्रद्धादयः सुखस्त्वयोश्च प्रणवोच्चारणेन क्रमेण उत्साद्यतां पंचमीं वैखरीमेवोच्चारणानंतरं तदंतर्ध्व
 निरूपेणास्य भूमध्यमूर्ध्वद्वादशांतपोऽशांतं स्थित्वा आसुक्रमेण वैखरीमध्यमापरास्तस्मात्स्यासुसंहरेत् प्रणवमभ्य
 सेत् योगं कुर्यात् इत्यादिसर्वमवगंतव्यं अथास्य प्रणवस्य यन्मपि भावनार्थं मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण लि
 ख्यते षट्कुसिं पीठसंस्कृतदुपरिविलसत्सोमसूत्रं सविंदं तच्च ध्येनादसंस्कृतप्रणवमभिव्यक्तं विंदुना दौ पुनश्च इत्थं सं
 चिंत्य योगी विविधमनुदिनं नारगं व्योमसंस्कृतं सर्वोच्चारं महेशं सकृदपि मनसा संस्परेद्यः समुक्तः अस्यार्थः षट्कुसिरित्य
 कारोन्वर्थसंज्ञः पीठ इत्यकारः सोमसूत्रमिति तिर्यग्भूतरेखा द्वयं विंदुरितितदुपरिरेखा बलयं नादमिति तत्र दीर्घरेखा
 तारं प्रणवस्य दुपरिचविंदुना दौ व्योमहकारः शेषं प्रसिद्धं ध्यानं विलुप्तमास्वत्किरीटांगदवत्तयगलाकल्पहारादरां धिप्रो

प्र.सं. २५३ शीशुपंसवसोमणिमकरमहाकुण्डलामंडितांगं हस्तोच्चक्रशंखं बुजगदममलंपीतकौशेयमाशाविद्योतद्रासमुद्य
 हिनकरसदृशंपद्मसंस्कृन्मामिॐ इतिमन्त्रः शतलक्षजपः पायसैर्घृतसिक्तैश्चदशांशं होमः विप्रभूरुहसमि
 द्निर्वविप्रभूरुहंपलाशं एवं पुरंश्चरणा होमः ॥ अथप्रयोगांतरहोमः सर्पिः पायसशालीतिलसमिदाज्यैरनेनपोजु
 ह्यात् एहिकपारत्रिकमपिसत्तुलभतेवाच्छित्तं फलं नचिरात् अथपूजावैष्णवपीठमुकुंदं समावाह्यसमर्चये
 न् अंगैः प्रथमावृतिः वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिकृज्जाय स्फटिकस्वर्णदूवं द्रुनीलाकाराश्चदणतः चतु
 र्भुजाश्चक्रशंखगदापंकधारिणः किरीटकेयूरिणश्चपीतांबरधरा अपि एतैर्महादिग्दलेषु समर्चयेत् पुनः शांत्यै
 श्रियै सरस्वत्यै रत्यै अक्षयक्षरजोदुग्धदूवं वृणोस्वलंकृताः एतामिरवांतरदले एतामिर्मूर्तिशक्तिभिर्दितीयावृ
 तिः आत्मने अंतरात्मने परमात्मने ज्ञानात्मने निवृत्यै प्रतिष्ठायै विद्यायै शांत्यै ज्वलज्वालासमाभास्युरात्माद्या मू
 र्तिशक्तयः एतामिर्मूर्तिशक्तिभिर्दिग्दलेष्वंतरालदलेषु च समर्चयेत् एवं तृतीयावृतिः इन्द्रादिभिश्चतुर्थी वज्रादि
 भिः पंचमी ॥ अथप्रणवप्रसंगात् शक्तिप्रणवमन्त्रविधिश्चकल्यांतरोक्तोत्रलिख्यते ईशः ऋषिः पंक्तिः छंदः श
 क्तिभैरवी देवता आहुत ईश्वरः इत्यादि दीर्घस्वरषट्केनांगानि प्रकाशमध्यस्थितजित्स्वरूपावराभये संदधा

रामः
२५३

तीं त्रिनेत्रां सिं दूरवर्णामति कोमलांगीं मायामयीं तत्त्वमयीं नमामि ध्यानानंतरं कल्पद्रुमूलमणिकुट्टिमसंनिवि
 द्वांसुकातपत्रकृतमौक्तिकवृष्टिहृष्टां दृष्टाभये विदधती मरुणां त्रिनेत्रामिष्टाक्षये भगवती मनलया मः ईदृति
 मन्त्रः ॥ स विंदुकश्चतुर्थस्वरः एकविंशतिलसंज्ञपेत् दशांशमाज्यैर्हुनेत् पुरश्चरणार्थं अस्त्यैश्वर्यफलप्रदाना
 यं मन्त्रः अथ पूजा प्राक्सप्तमे पदे भुवनेरी विधानोक्ते पीठे समावाह्य समर्चयेत् एक राक्तित्वादावरेणादयो न
 संति अथ वा भुवनेश्वरी त्रिगुणित विधानोक्तवत् संपूजयेत् अथास्य मन्त्रस्य न्यासविधिः ऐं ह्रीं श्रीं सुप्रबोधैक
 नाथा श्रीपादुकां पूजयामि ऐं ह्रीं श्रीं रक्तां वाघादश्रीपादुकां पूजयामि बीजत्रयादि शुक्लां बापादुकां पूजया
 मि बीजत्रयादि निष्कलानंदनाथा श्रीपादुकेत्यादित्यादि सकलानंदनाथा श्रीपादुकेत्यादि नवान्मानंदनाथा
 श्रीपादुकेत्यादि आकृशानंदनाथा श्रीपादुकेत्यादि इति मूर्ध्नि तत्रैव वामे दक्षिणे पूर्वदक्षिण पश्चिमोत्तरोषु वि
 न्यसेत् सर्वत्र बीजत्रयादि च पुनः सच्चिदानंदपरमशिवसंविदे नमः चिदानंदपरमशिवसंविदे नमः आनंदा
 नंदपरमशिवसंविदे नमः इति नाभौ तद्दामे तद्दक्षिणे च बीजत्रयाद्येव विन्यसेत् पुनः ईं नम इति मूलमन्त्रेण
 नाभि हृदयभूम्येषु न्यस्त्वा पुनः सपरार्थात्मकविंद्वं विततवक्त्रश्रीपादुकां पूजयामि विंद्वद्वयांकितस्तनयुगल

प्र.सं २५४ श्रीपादुकां पूजयामि सपत्तर्कविंदुव्यदितोस्वयोनि श्रीपादुकां पूजयामि इति बीजत्रयादिमुखस्तनयुगलये
 निषुविन्यस्य पुनर्मूलमन्त्रेण षड्विंशद्वास्त्राणां यामं कृत्वा लिपिन्यासकरन्यासव्यापकांगकथादीनकृत्वा ध्याज
 पेत् ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणे इविरचिते अष्टादशः यदलः ॥ अथ वै सवाष्टसरीविधानमुच्यते साध्यना
 रायणऋषिः देवीगायत्री छंदः परमात्मा देवता अंबीजं आयसक्तिः रुद्रोक्ताय स्वाहा हत् महोक्ताय स्वाहा शिरः
 वीरोक्ताय स्वाहा शिखायुक्ताय स्वाहा कषचं सहस्रोक्ताय स्वाहा असं पुनरपि मंत्रवर्णैरेवाष्टांगानि कुर्यात् ॐ हत्
 नं शिरः मोखां कवचं रात्रे त्रयं अस्त्रं नां उदराय नमः यंष्टाय नमः इति तत्र न्यास एवाष्टांगविधिः न तु पुजायां अ
 कौंघाभंकिरीटान्वितं करलसत्कुंजलं दीप्तिराजकेयूरं कौस्तुभाभाशवलरुचिरह्वरं सपीतांबरं च नानारत्नां शु
 मिन्नाभरणरात्तयुजं श्रीधरास्त्रिष्टयाभ्यं वंदे दोः सक्तचिन्नांबुरुहदरगदां विश्ववंद्यं मुकुटं ॐ नमो नारायणाय ह
 मन्त्रः मोक्षफलप्रधानो यमन्त्रः द्वाविंशल्लक्षैजपेत् न दर्धवा अष्टरुजं वा तर्जनीरहितामिरंगुलीभिर्वा जपेत् त
 त्राति हतं नातिविलंबितं च गौतमोप्याह कनिष्ठनामिकां गुष्ठमध्यमाभिर्जपेत् तदा अस्यार्थः अनामिकामध्य
 मूलकनिष्ठा मूलमध्याग्रानामाग्रमध्यमाग्रमध्यमूलपर्यंतमिति नवसुपर्वसुगणनायां कृतायां नववारं जपेत् २५४

वति एवं द्वादशवारमावर्त्तनेन अष्टौत्तरशतं वारं जपो भवति कुलमूलावतारे अंगुलीभिर्जपं कुर्वन् सांगुलिभि
 र्जपेत् अंगुष्ठेन विना जपं विफलं भवती प्रिये पर्वभिर्वांगुलीनां तु जपेद्दुर्दिनं प्रिये मध्यमानामिका मध्यपर्वद्व
 यमिह प्रिये मेरुं प्रकल्प्य तं कुर्वन् प्रादक्षिण्यमनुक्रमान् अनामामूलपर्वदिक्निष्ठानुक्रमेण तु तर्जन्यादितो
 देवि मध्यामूलावसानकंगणयेच्चक्रमेणैवं किंचित्संकोचयेत्तलं अंगुलीर्न वियुंजीत जपकाले महेश्वरि ॥ अंगु
 लीनां वियोगे तु ह्रिद्रतेषु अवतेजपः अथ वाममध्यमूलपर्वद्वयं प्रिये मेरुं कृत्वा जपेद्देवि तर्जनीमूलकावधि अ
 नामामध्यपर्वदिप्रादक्षिण्यक्रमेण वै अंगुलीजपोरेखा जपः पर्वजपश्च कनिष्ठिकाद्यंगुलीगतरेखाभिर्जपोरे
 खा जपः भैरवीतत्रैव अनामामध्यमारभ्य कनिष्ठानुक्रमेण तु मध्यमामूलपर्यन्ताकरमालाप्रकीर्तिना स्मृतिसारे स
 रुदुच्चारिते शब्दे प्रणवं समुदीरयेत् प्रोक्तेषामरवाण्यापि प्राणायामं समाचरेत् बहुप्रलापे चाचम्य न्यस्यां गानिततो
 जपेत् सुधैर्येवं तथा स्पर्श्य स्थानानां स्पर्शने भवेत् वायवीयसंहितायां जस्लीपी कंचुकी नग्नो मुक्तकेशो गलाव
 तः अपवित्रकरो शुद्धः प्रलपं न जपेद्कचित् असंरुतौ करौ कृत्वा शिरसि प्रारतोऽपि वाचिंता व्याकुलचित्तो क्रुद्धो
 भ्रान्तः सुधान्वितः अनायासः शयानो वा गच्छन्नुच्छित्त एव वारं व्यायामसि वस्थाने न जपेत्तिमिरांतरेऽप्यत्र

प्र.सं. २५५ गूढपातोवाधानशेय्यागतस्तथाप्रसार्य नजपेत्पादाबुक्तरासनं एव वा नादिसितो विशेषज्ञान कलसाग्राजिनेष्ट
 हीविशेष्यतिर्वनस्त्वश्च ब्रह्मचारीचस्नातकः कपिलपंचरात्रे विशेषपादयवालस्याज्जपहोमार्चनानंतरं उत्तिष्ठति
 तदान्यासं पञ्चगव्यं सेत्तु नः अश्वत्थोदुंबरजाः प्लवस्यगोधसंभवाः समिधः तिलसर्वपदौ गन्धघृतान्यष्टद्रव्या
 णिसंप्रदिष्टानि एतैर्द्रव्यैर्वासरसिजैर्मधुराक्षुतैर्वा दशांशं जुहुयात् परश्चरणा होमः अथानुष्ठानपद्धत्युक्तप्र
 कारेणाष्टाक्षरन्यासविधिर्लिख्यते तत्र च गुरवं दनादिसामान्यन्यासं लिपिन्यासांतं प्रसिद्धीत्यानिर्वच्य केश
 गदिन्यासं सप्तमपटलोक्तप्रकारेण वैष्णवपीठन्यासं सप्तदशपटलप्रकारेण चकृत्वा तस्मिन् विलुप्तमूर्तये न
 मः इति मूर्तिसंकल्प्य तस्यामावाह्यमानसपूजां कृत्वा तेजोमयं भावयित्वा करतलपृष्ठपार्श्वेषु मूलेन च व्याप्य
 ॐ ॐ ॐ नमः ॐ नं ॐ नं ओं मों ओं नमः इत्यादि क्रमेण मूलमन्त्रवर्णैर्दक्षिणतर्जनीमारभ्य प्रथमपर्वणि प्र
 थमतारं द्वितीयपर्वणि मंत्रवर्णं तृतीयपर्वणि द्वितीयतारं अग्रे नमश्चेति क्रमेण वामतर्जन्यंतं स्पृष्ट्वा न्यासं कु
 र्यात् तर्जनीद्वयादिकनिष्ठांतं स्थितिः वामतर्जन्यादिदक्षिणतर्जन्यंतं संहारन्यासं कृत्वा एवं स्पृष्ट्वा क्रमणा रामः
 शांगन्यासं कृत्वा गुष्ठाद्वयादिकनिष्ठद्वयांतं युगपत्संचांगन्यस्य ताभ्यां कराभ्यां तारपुटितेन मूलेन देहे विशो २५५

व्याप्यमूलपुरितमात्कान्यासंचषोऽनमः परायपरमेष्ठ्यात्मनेवासुदेवायनमः इत्यादिसप्तदशपटलेगोपाल
 कन्यासविधांनोक्तप्रकारेणपंचतत्त्वन्यासंचकृत्वा मूलमन्त्राक्षराणिमूर्धेक्षणास्यहृदयनाभिगुं ह्यजानुपा
 देषुन्यस्याष्टतत्त्वानिन्यसेत् ॐयंनमः परायष्टयिव्यात्मनेनमः ॐणांनमः परायअवात्मनेनमः ॐयंनमः
 परायतेजआत्मनेनमः ॐरांनमः परायवायव्यात्मनेनमः ॐनांनमः परायआकाशात्मनेनमः ॐमोंनमः परा
 यअहंकारात्मनेनमः ॐनंनमः परायप्रकृत्यात्मनेनमः इतिमन्त्रवर्णप्रतिलोमिताष्टतत्त्वानिपादगुह्यह
 ददनशिरसुपंचहृदि हयंसर्वीगेचन्यसेत् पुनः ॐविंद्वात्मने ॐनादात्मनेनमः ॐअंतरात्मनेनमः ॐशक्त्या
 त्मनेनमः ॐपरमात्मनेनमः ॐशांतात्मनेनमः ॐज्ञानात्मने ॐयोनः परायेतिपंचतत्त्वानिचसंभूयद्वादशत
 त्वानि रत्नेषु आदितश्चतुर्भिर्व्यापयेत् पुनः पूर्वोक्ताष्टस्थानेषु अवशिष्टानिन्यसेत् पुनर्मूलमन्त्रवर्णन्यासं
 कुर्यात् आधारहृददनदोः पदमूलनाभौकंठेसनाभि हृदयस्तनपार्श्वेष्टेकास्येक्षणाश्रवणमंधवहेचदोः प
 त्बंधंगुलीषुहृदिधातुषुसानिलेषुमूर्धेक्षणास्यहृदयोदरसोरुजंघापादद्वेषुलिपिरोन्यसतुक्रमेणगंडां
 सकोरुचरणेषुरथांगशंखश्रीमद्गदांबुजपदेषुसमाहितात्मा इत्युक्तप्रकारेण दशाष्टन्यासंचकृत्वाहृदिधा

प्र. सं. २५६ तु पुसानिलेष्वपित्यत्र ॐ त्वगात्मने नमः नरकात्मने ० मांसात्मने नमः नांमेद आत्मने ० रां अस्थ्यात्मने ० यं मज्जात्मने ० गां शुक्रात्मने ० यं प्राणात्मने नमः इति धातुमन्त्रः रां चक्कात्मने नमः णां गदात्मने ० यं पद्मात्मने नमः इति च चक्रादिषु योज्यं एवं मूलमन्त्रवर्णान्यस्त्वामूर्तिपंजरन्यासं प्राक्सप्तदशपटले गोपालाष्टादशाक्षरी विधाने उक्तेन प्रकारेण कृत्वा पुनः ॐ किरीटकेयूरहारमकरकुंजलालंकृतशंखचक्रगदाब्जहस्तपीतांबरधरश्रीवत्सां कितवसस्त्वलश्रीभूमि सहित स्वात्मज्योतिर्देयदीप्ति कराय सहस्रादित्ये ते जसे परमात्मने नमः इति मूर्ध्नि विन्यस्य पुनर्मूलमन्त्रस्याष्टांगं न्यासं पंचांगन्यासं च कृत्वा शंखाय नमः चक्राय नमः गदायै नमः पद्माय नमः इत्यायुधानित तत्त्वज्ञानेषु विन्यस्य क्रष्ट्यादीन् कृत्वा ध्यात्वा जपेत् ॥ अथास्मिन्नेव प्रपञ्चसारे प्रोक्त प्रकारेणाप्यन्यासविधिर्लिख्यते प्रथमं प्राक्सप्तदशपटले उक्तेन प्रकारेण देहे गुंगुरुभ्यो नमः इत्यादि वैश्वपीठन्यस्त्वा पुनः सुदर्शनास्त्रेण तालत्रयदिग्बंधनादीन् कृत्वा पुनः प्राक्सप्तमे पटले मातृकान्यासप्रकरणे आधारहृद्वदन इत्यादि प्रोक्त प्रकारेणाष्टाक्षरवर्णन्यासं दशरुत्वो न्यस्त्वा पुनरपि सप्तदशपटले गोपालन्यासविधानेन उक्तेन प्रकारेण मूर्तिपंजरन्यासं कुर्यात् तस्य स्थानं ललाटे दरहृत्कंठदक्षपाश्वर्यासतटले तथा वामत्रयेष्टककु

दाश्वतयाक्रमं द्वादशाक्षरमन्त्रं चैव मन्त्रविन्मूर्ध्नि विन्यसेत् मूर्द्धस्योवासु देवस्तु प्राप्नोति सकलां तरे पुनस्तत्पतिप
 त्यर्थं किरीटादिमनुं जपेत् किरीटमन्त्रस्तु प्राक्सप्तमे पटले पूजाप्रकरणे पुण्यांजल्यर्थमुक्तः ॥ अथास्यमन्त्रस्य
 दीक्षाविधिः प्रथममासने उपविश्य स्वांगे पीठन्यासं प्राक्सप्तदशे पटले गोपाल कवि ध्याने उक्तेन प्रकारेण कृत्वा
 गंधादिभिरात्मानं मानं सोपचारैः संपूज्य ॥ किरीटमन्त्रेण पंचवारं त्रिवारं वा पुण्यांजलिं कृत्वा पुनर्वा ह्ये प्राक्तनव
 मे पटले भुवने शीवि ध्याने प्रोक्तत्रिगुणितयं च मंडलवैष्णवपीठं संपूज्य तस्मिन् पीठे पंचगव्यैर्वा गोक्षीरैर्वा षड्भि
 राति पटले वक्ष्यमाणधन्वंतरीवि ध्याने वक्ष्यमाणवैष्णवाष्टगंधलोलितैः अम्बुश्रवणैर्वा तु वरप्रसन्नकक्षित
 जलैर्वा ककलशान्तैर्वै वक्ष्यमाणप्रकारेणा पूर्य समावाह्यवैष्णवाष्टाक्षरमूर्तिमन्त्रवक्ष्यमाणक्रमेण संपूज्य प्राक्
 सप्तमपटलोक्तवि ध्याने नकुंजं संपाद्याग्निं समाधाय अत्रैव पुरश्चरणं होमोक्तैरष्टद्वयैरष्टाक्षरमन्त्रेण पृथग्विधैर्वा
 शानं कृत्वा बलिं दत्त्वा फलशमभिषिच्य शिष्याय मनुं प्रवदेद्गुरुः एवं दीक्षाविधिः अथ पूजार्थं वैष्णवपीठवि
 धानमुच्यते ॥ गुरुभ्यो नमः गंगणपतये नमः इत्यादि प्राक्सप्तमे पटले मानुकाविधाने उक्तेन प्रकारेण सामा
 न्यपीठं सर्वे संपूज्य पुनैर्वैष्णवपीठं नवशक्तयः संपूज्याः ता उच्यन्ते विमलैः ॥ उक्तविधिं ज्ञानार्थं क्रियायै योगा

प्र. सं. २५५ ये प्रह्वे सत्यायै ईशायै अनुग्रहायै इत्यष्टदलेषु अष्टशक्तिभिर्नवमीं कर्णिकायां च समभ्यर्च्य ॐ नमो भगवते वि
 एनवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वात्मसंयोगयोगपदपीठात्मने नमः इति कर्णिकायां समभ्यर्च्य तस्मिन् विसुं स
 मावाह्य समयेत् अंगैर्हलमूदिग्दलेषु शान्त्यै श्रियै सरस्वत्यै रत्यै इत्यामेयादि दलेषु इति द्वितीयावृत्तिः च का
 यशं स्वायगदायै पद्माय कौस्तुभाय मुसलाय खड्गाय त्वनमालायै रक्ताश्वपीतकनकश्यामकस्तुभुशुक्रभासस्यु
 एवमादिवर्णयुक्तां आयुधमूर्तयः एतैरायुधैस्तृतीयावृत्तिः पुनः ध्वजाय वै न ते याय शंखनिधये पुष्पनि
 धये इति द्विसुसमर्चयेत् तत्र ध्वजवैनतेयौ देवस्य एव देशाग्रदेशस्तुदिग्दलयोः वामदक्षिणस्तुदलयोः शं
 खपुष्पनिधी ॥ पुनः ॥ विघ्नाय आर्वाय दुर्गायै विष्वक्सेनाय इति कोणेषु समर्चयेत् तत्र देवस्य पाश्चात्यदे
 शस्तुदक्षिणवामकोणदलयोश्च देवस्य अग्रदेशस्तुदक्षिणवामकोणदलयोश्च समर्चयेत् इति चतुर्थ्यावृ
 त्तिः ध्वजादीनां रोचींषि उच्यंते ध्वजस्य मोविपोरक्तो निधी शुक्लारुणप्रभौ अरुणश्यामलस्यामपीता विघ्नाद
 योमता इन्द्रादिभिः पंचमी अथास्यैव पूजाविधानांतरमुच्यते अंगैः प्रथमावृत्तिः वासुदेवादिमूर्तिचतुष्टये न
 पूर्वोक्तशक्तिभिः सह द्वितीयाकेशादिभिर्मूर्तिभिस्तृतीया इन्द्रादिश्चतुर्थी अथास्यैव पूजाविधानांतरमुच्य

रामः
 २५७

ते वासुदेवादिभिः सशक्तिकैः प्रथावृत्तिः चक्राद्यैर्हितीयाध्वजाद्यैस्तृतीयाकेशवाद्यैश्चतुर्थीदंष्ट्रादिभिः पञ्चमी
 अस्त्यैवपूजाविधानान्तरमुच्यते वासुदेवादिभिः सशक्तिकैः प्रथमावृत्तिः ध्वजादिभिर्हितीयादंष्ट्रादिभिस्तृतीया
 इत्कृत्तविधिचतुष्के पूजयितुरथैकमपियथाशक्तिः अचिरेण भवति लक्ष्मिर्हस्तगता सकलवर्गसिद्धिकरी के
 शवादिद्वादशमूर्तीनां नामानि लिख्यन्ते केशपायनारायणाय माधवाय गोविन्दाय विस्मवमधुसूदनाय त्रिविक्रमाय
 वामनाय श्रीधराय हृषीकेशाय पद्मनाभाय दामोदराय नम इति ॥ इति प्रपञ्चसारे गीर्वाणेंद्रविरचिते प्रपञ्चसारसं
 ग्रहेण कोनविंशतिः पटलः ॥ अनेन विधानेन वैष्णवाद्यासुरमूर्तिसंपूज्य अनया कृत्या हरिस्तोतव्यः प्रसीद भ
 गवन् मद्भक्तानां कुण्डितात्मने तं वाञ्छिष्यं कजरजोरागिणां भक्तिमुत्तमां अजप्रसीद भगवन् अमितद्युतिपञ्जरं
 अप्रमेयप्रसीदास्मदुखहन्तुरुषोत्तमस्वसंवेद्यः स्वरूपात्मज्ञानामय अचिन्त्याधार विश्वात्मन् प्रसीदेशानिरंजनप्र
 सीदतुंगतुंगानां प्रसीद शिवशोभनप्रसीदस्यष्टगंभीरगंभीराणां महाद्युते प्रसीद व्यस्तविस्तीर्णविस्तीर्णानामणोर
 णे प्रसीदाद्गद्गद्जातीनां प्रसीदांतांतयायिनां गरीयः सर्वेश प्रसीदानन्यदेहिनां जयमायवमायात्मन् जयकेशव
 केशिहन् जयसुंदरसौम्यात्मन् जयशाश्वतशंखभृत् जयशार्ङ्गधरः श्रीमन् जयनंदकनंदन जयचक्रग

प्र.सं. २५८ दौपाणे जयाव्ययजनार्दनजयरत्नाकराबंधंकिरीटाक्रांतमस्तकजयपक्षिपतिह्यायानिरुद्धाकराकरनमस्तेम
 धुसूदननमस्ते नलिनापांगनमस्ते नयनांजननमः पापहरे शाननमः सर्वभयापहानमः संभृतसर्वोत्तमनमः
 संभृतकौस्तुभनमस्ते नयनातीतनमोति क्रांतवाक्यथनमोविभिन्नज्ञेयांशानमः स्मृतिपथातिगनमस्तिमूर्तिभेदे
 नसर्गस्त्रित्यंतहेतवे विष्णवे त्रिदिवाशतिजिष्णवे परमात्मने चक्रभिचारिचक्रायचक्रिणे चक्रबंधवे विष्णाय विश्व
 वंद्याय विश्वभूताय तेनमः नमोस्तु योगिध्येयाय नमोस्तु ध्यानरूपिणे भुक्तिप्रदाय भक्तानां वमस्ते मुक्तिदायि
 ने मनोवाक्कायवेशास्यं ध्यानस्तुतिनमस्क्रियादेवेशकर्मसर्वमेभवे दाराधनंतव इति जपहवनार्चाभेदतो वि
 स्तुपूजानिरतहृदयकर्मायस्तुमन्त्रीचिरायसखलुसकलकामान्प्राप्य हृष्टांतरात्मा जननमृतिवियुक्तामुत्तमां
 मुक्तिमेति एवं वैष्णवाष्टाक्षरमूर्तिस्तुत्वापंचीकरणमन्त्रैश्च पंचपुण्यांजलिमन्त्रैश्च किरीटमन्त्रेण च प्राक्सप्तमप
 टलोकैः पुण्यांजलिं कृत्वा पुनः पूजां समापयेत् ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणे द्रविचरिते विंशतिः पटलः ॥ अ
 थमन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण अष्टाक्षरस्य यन्त्रादिप्रयोगविशेषाः लिख्यन्ते आदावष्टदलंपद्मं विलिख्य कार्णि
 कायां षट्कोणं विलिख्य नदंतः प्रणवमध्यस्थं साध्यनामयुक्तं अमिति बाजं विलिख्य दलमध्ये अष्टोत्तराणि वि

रामः
 २५८

लिख्य दत्ताग्रेषु जतिष्ठ श्रीकरस्वाहा इति श्रीकराष्टसखर्णान्विलिख्य तद्बहिः षट्कोणं विलिख्य कोणेषु सुदर्शन
 षडसराण्यालिख्य तद्बहिर्द्वादशदलानि विलिख्य दलेषु वासुदेवद्वादशाक्षराणि लिखित्वा तद्बहिर्द्वात्रिंशद्दला
 निरचयित्वा दलेषु नृसिंहाजुष्टपवर्णान्संलिख्य तद्बहिर्नृसिंहैकाक्षरेण वेष्टयेत् एतच्च नृजपहोमादिसाधितं
 समस्तसंपदक्षामोक्षकरं भवति ॥ अथ प्रयोगः दधि मध्वाज्यसंयुक्ताश्चतुर्गुणसंयुक्ताः गल्चीरयुतं हत्वा मृत्फ
 मेवातिवर्त्तते प्रयोगांतरं शनैश्चरदिने श्वत्थं नित्यमासि ग्यपाणिना जपेद्दृष्टशतं शुद्धो म्रियते नापमृत्फमिः प्रयो
 गांतरं पंचविंशतिरुत्तस्तजपेच्छुद्धाः पिवेत्पुण्याज्यसमिधो वा पिबेद्दुग्धादागदो भवेत् उदकं भनवं पूर्णं उ
 पस्पृश्या युतं जपेत् तेनाभिषिक्तगोत्रस्तव्याधिभिः परिमुच्यते अग्नीयादन्वं हविर्दानं सप्ताभिर्मन्त्रितं आरोग्यं
 महदाप्नोति बलं तेजश्च विंदति भक्षयेत्सर्वभक्ष्यांश्च सक्ताभिर्मन्त्रितं तत्सर्वं जीर्षयेत् सम्यगपि हत्वा हलं विषं श
 तमष्टोत्तरं जप्यामश्नपूतं जलं पिबेत् अहन्यहनि षण्मासातामेधाविवर्धनं चन्द्रसूर्योपरागेषु विषुवे चाजनेषु
 च त्रिवारमेकवारं वा समुषोषयथाविधि स्पृशन्नष्टसहस्रं तुजप्या ब्राह्मीरसं शुचिः त्रिः पिवेत् लभते मेधांश्चुतवां
 ओपजायते विल्वैरयुतहोमेन महाधनपतिर्भवेत् पद्मं तु मयंसूत्रममुतेनाभिर्मन्त्रितं धारयेद्दक्षिणे हस्ते सर्व

प्र.सं. २५५ रक्षा भवेत्सदा ॥ अथ वैष्णवाद्यासरादिमन्त्रप्रसंगात् मुक्तिव्रदत्वसामान्येन नामत्रयमपि कस्यां तरोक्तोत्रयोग्य
 तावशास्त्रिख्यते पराशरव्यासनारदाक्रपयः विराट्छंदः परब्रह्मदेवता अच्युताय नमः अनंताय नमः गोविंदाय
 नमः इति मन्त्रः अथवा अच्युतायानंताय गोविंदाय नमः इति मन्त्रः मोक्षारोग्यप्रधामोयंमः अस्मिन् यस्मै शौनका
 पिः छंदो देवते तुल्ये अच्युताय नमः हृत् अनंताय नमः शिरः गोविंदाय नमः शिरसा अच्युताय नमः कवचं अनंता
 य नमः क्षेत्र गोविंदाय नमः अस्त्रं ध्यानं शंखचक्रधरं देवं चतुर्बाहुं किरीटिनं सर्वायुधैरुपेतं च गरुडोपरि संस्थितं
 सनकादिमुनिद्वैस्तु सर्वदेवैरुपासितं श्रीभूमि सहितं देवमुदयादित्यसंनिनं प्रातरुद्यत्सहस्रं शुभं डलोपम
 कुंडलं सर्वलोकस्य रक्षार्थं मनंतं नित्यमेव तु अनंतवरदानं च प्रयच्छंतं मुद्रान्वितं एवं ध्यात्वा हरिर्नित्यं परब्रह्म स्व
 रूपीणं प्रातर्मध्यं दिने चैव सायान्हे च विशेषतः अर्चयेद्देवदेवेशं गंधपुष्पजलादिभिः अथ प्रयोगविधिः विनियो
 गं प्रवक्ष्यामि यथा वद्विजसप्ततमाः नास्मात्परतरारसासगार्त्ता नां विधीयते अष्टोत्तरसहस्रं वा शतं वा जपसंख्यया रो
 गार्त्ताभ्यां जयेन्मूढिकुशैर्दूर्वाभिरेव वा अथ मर्त्यः अनेन मंत्रेणाष्टोत्तरशतं जप्त्वा कुशैर्वा दूर्वया वा साध्यस्य मूर्द्धि
 मार्जयेत् सर्वरोगानशं निप्रयोगांतरं अभिषिञ्चेत्तथामूर्द्धिरविद्वारे तथा भस्मानित्यं चैव पिवेत्तोयमष्टाविंशतिसं

एमः
 २५६

ख्ययासर्वरोगविनिर्मुक्तः शतवर्षाणि जीवति अयमर्थः प्रत्यक् रविवारं कलशं संपूज्य ह्वा अभिषिं चेत् अष्टविंश
 तिसंख्यं नित्यं पिबेच्च तस्मादुक्तफलं भवति प्रयोगांतरं ह्नेने ह्नेने तैर्दूर्वागल्लूचीभिः एथक् एथक् लसं चैव जपे
 अंत्रं महारोगस्य शांतये गल्लूची शितिल अयमर्थः एतैर्द्रव्यैः एथक् एथक् सहस्रं ह्नेनेत् तसं जपेच्च ॥ तस्मादुक्त
 फलं भवति प्रयोगांतरं विल्वमूले तथा श्वेत्यमूले वारोगिणं स्मरन् स्पृशं जप्या निरिसे प्र आदित्यं मनसा स्मरन् एवं क
 तवतः पुंसो रोग शांतिर्भविष्यति अयमर्थः विल्वं वा श्वेत्यं वा स्पृश्या रोगिणं स्मृत्वा जप्त्वा पुनरादित्यं मनसा ध्यात्वा तं रो
 गिणं निरीसेत् तस्मादुक्तफलं भवति प्रयोगांतरं कन्या र्थी लाजहोमेन श्री कामो विल्वपत्रैकैः पुत्रार्थी च त होमेन च
 रोग्यार्थी तैर्द्रुनेन प्रयोगांतरं ज्वरग्रह निरस्तं च स्पृश्या लसं जपेज्जले भसा ध्योपि भवेत्स्वच्छो भस्मना ता उये हु
 धः मूर्ध्नि चैव ललाटे च जपे अंत्रत्रयं ह्नेने आविश्य सर्वं वदति यथेष्टं गच्छति एवं अयमर्थः ज्वरग्रस्तं वापि शाचय
 स्तं वा स्पृश्या पुनर्जले स्थित्वा लसं जपेत् तस्मात्तद्वांतिः अथवा भस्मसाध्यस्य उक्तस्थले पुमं जप्या निरिसेत्
 तस्माद्भूतपिशाचार्थं आविश्य गच्छति प्रयोगांतरं मोक्षकामी जपेन्नित्यमष्टोत्तरसहस्रं कंया वज्जी वंकरे तस्य स्मि
 तामुक्तिन संशयः ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्च विधवास्तथा गल्लूचि र्धृत दूर्वाभिस्तिल विल्वकुशैः शरैः यथा

प्र.सं. २६० कामीहुनेनित्यंतत्तत्कामस्यसिद्धयेरारंणाणल्लअययमर्थःएतैर्द्व्यैःएथक्सहस्रसंख्यंहुनेद्यंकंचित्काम
 मुद्दिष्यतस्मात्तत्कामंलभेतेप्रयोगांतरंरविवारेजलेस्थित्वानाभिद्व्यैजपेन्नरःअष्टोत्तरसहस्रंतुज्वरनाशोभ
 विष्यतिप्रयोगांतरंग्रहायस्मारकुष्ठादिपिशाचाःप्रेतएवचालसंहुनेतुदूर्वाभिस्तच्छांतिस्तुभविष्यतिअयमर्थःदू
 र्वस्मालसंहेतुग्रहायस्मारादिशांतिःप्रयोगांतरंस्पृष्ट्वाश्वत्थंजपेद्धर्षंरविमंडलमध्यगंध्यायनकल्लंलभेत्कामा
 ननुरूपोक्तुंविनींअयमर्थःरविमंडलमध्येश्रीकल्लंघ्यात्वाअश्वत्थंस्पृष्ट्वाजपेत् नश्यंतिसकलारोगाःसत्यंसत्यं
 वदाम्यहंसर्वेभंवतिमुक्ताश्वनामत्रयजपान्विताःअगतीनांगतिस्वेतन्मन्त्रत्रयमनुत्तमंगृहीत्वावाग्यतोमन्त्र
 मेकादश्यांसदक्षिणांयथात्वाभंजपेन्मन्त्रमर्चयेत्तुविशेषतःकिमत्रबहुनोक्तेनसर्वसिद्धिकराह्यमीआचार्या
 त्सममिप्राप्तोह्यदत्त्वागुगुदक्षिणांअभ्यस्तोपिमहामन्त्रःश्रेयसेनात्रकल्पतेअथास्ययन्ममुच्यतेषट्कोणमध्येप्र
 णवंतदंतरेसाध्यपुनश्चप्रणवंविलिखेत्तद्विहःप्रागादिकोणेषुमनोःपादानिनामत्रययन्मनुत्तमेतत्अस्यार्थः
 प्रथमंषट्कोणंविलिख्यतन्मध्येप्रणवंविलिख्यसाध्यनामादीन्विलिखेत्षट्सुकोणेषुअच्युतायइतिपूर्व
 कोणेनमइत्याग्नयकोणेअनंतायनमःगोविंदायनमःएवंषट्पदानिषट्कोणेषुविलिख्यतद्विहःप्रणवेनवे

रामः
 २६०

षट्पद्मं एवं नाम त्रययं त्रमुक्तं एतद्विलिख्य धृते अमिष्टफलं विशेषतो रक्षाकरं च भवति इति नाम त्रयकल्पः स
 माप्तः अथ वैष्णवद्वादशाक्षरीमन्त्रविधानमुच्यते प्रजापतिऋषिः गायत्री छंदः विष्णुर्देवता अंबीजनमः शक्तिः
 ॐ हूँ नमः शिरः भगवते शिरः भगवते प्रशिखा वासुदेवाय कवचं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय अस्त्रं ध्यानं हरिमुज्ज्व
 लचक्रदराज्जगदाकुलदोः परिघंसितपद्मगतं वलयंगदहारकिरीटधरनवकुंदरुचप्रणमामि सदा औनमो
 भगवते वासुदेवाय इति मन्त्रः मोक्षप्रधानो यमन्त्रः द्वादशालसंजपः अथाक्षरन्यासं वक्ष्ये स पादजानुयुगललिंग
 नाभ्युदरेषु च हृद्दोर्गलास्यदन्मस्तशिखास्वक्षरशो न्यसेत् इति संहारन्यासः शिखालोलारुनेत्रास्यगलहोहृद
 येष पितृकुक्षिनाभिलिंगाख्यजानुपादेषु विन्यसेत् इति स्पष्टिन्यासः हृत्कुक्षिनाभिषु तथागुं ह्यं जानुपदेष्वथः कु
 रकर्णास्यदृडमस्तशिखासूर्ध्वं च विन्यसेत् इति स्थिति न्यासः एतस्य त्रिविधन्यासस्य फलमुच्यते सें हूँ ते दोषसं
 हारः स्पष्टे शुभपुष्टयः स्थिते च शांतिविन्यासास्तस्मात्कार्यास्तयोगताः शुद्धैस्तिलैर्द्वादशसहस्रं पुरश्चरणा
 होमैः अथ पूजा पूर्वोक्तवैष्णवपीठे वासुदेवं समावाह्य समर्चयेत् अंगैः प्रथमावृत्तिः वासुदेवाय संकर्षणाय प्रथुम्ना
 य अनिरुद्धाय एताश्च तस्मो मूतयो दिक्षु पुनः लक्ष्यै सरस्वत्यै प्रीत्यै रत्यै एता विदिक्षु एतैर्द्वितीयावृत्तिः केशवा

प्र. सं. २६१ यनारायणाय माधवाय गोविंदाय विष्णवे मधुसूदनाय विविक्ताय वामनाय श्रीधराय हृषीकेशाय पद्मनाभाय
 दामोदराय एतैस्तृतीयावृत्तिः इन्द्रादिभिश्चतुर्थी अथ प्रयोगः समिधामयं दुग्धं वृक्षातीनां जुहुयादकं सहस्रं
 कं सहस्रं कं ननसः परिशुद्धये मनश्ची सद्यते नापि पयो धसासितेन अस्यार्थः दुग्धं वृक्षास्तु अश्वत्थवटौ दुंदुवरप्रसां
 सीरसिकैरेतैरर्कसहस्रं जुहुयात् द्वादशसहस्रं जुहुयात् सद्यते नेति धवलीकृतेन सीरोदनेन सद्यतसिक्तेन
 च सहस्रं जुहुयात् तत्फलार्थे वैत्यर्थः ॥ हरिः ॐ अथ सुदर्शनविधानमुच्यते अहिर्बुध्न्यः कृषिः अनुष्टुप् छंदः ॥
 श्रीसुदर्शने महाविष्णुर्देवतारं बीजं हं शक्तिः आचक्राय स्वाहा हत् विचक्राय स्वाहा शिरः सुचक्राय स्वाहा शि
 शिखा धी चक्राय स्वाहा ककबचं संचक्राय स्वाहानेत्रं ज्वाला चक्राय स्वाहा अस्त्रं पुनः ऐं दीं दिशं चक्रे नवभ्रामि
 नमश्चक्राय स्वाहेति पूर्वदिग्बंधः आग्नेयीं दिशं चक्रे णवभ्रामीत्यादि अधोदिशं चक्रे णवभ्रामिनमश्चक्राय स्वाहा
 द्निदिग्बंधनं कुर्यात् अथ वारं दीं दिशं समारभ्य दिशं त्वधस्तादंतमित्यारभ्य शीर्षे च दिशं प्रबंधः इत्यत्र दि
 ग्बंधनं मन्त्रोच्चारणे च शब्दनिर्देशात् दिग्बंधनं नमस्तस्मै स्वाहांते अस्त्राय फडिति सर्वास्वपि दिक्षु योज्यदिग्बंधनं कुर्या
 त् अस्मिन् यस्मै अस्मन्नोपदेशः कथं पूर्वोक्तप्रकारेण आचक्राय स्वाहेत्याद्यंगं नेत्रांतं कृत्वा तत्रैवास्त्रं स्थाने तु ऐं दीं दि

रामः
२६१

सर्वतो बहिर्दक्षिणतो वामतश्च एवमेव चक्राब्जं द्वां विलिख्य उत्तरचक्रमध्ये कुंभं निधाय दक्षिणचक्रमध्ये होमं
 कर्म कुर्यात् कूरकर्मण्येवं शांतिकर्मणि तु दक्षिणतः कुंभः उत्तरतो होमकर्म इति सर्वत्र न्यायः तत्र पूर्वकलशो
 तौ दकेन संपूर्ण्य संपूज्य पुनर्होमं द्रव्यैर्जुह्यात् घृता मार्गं केध्या सतैः सद्राजितिलपायसैश्च सकलैर्द्रव्यैर्घृता
 कैः क्रमादिति होमद्रव्याण्युक्तानि अयमर्थः घृतैश्चापामार्गं ध्वंश्च असरे श्वराजिभिश्च तिलैश्च सीरपायसैश्च पं
 चगव्यैस्सर्वमिलित्वा तेन च पुनरपि घृतेन चक्रमेण हते दिति अपामार्गं ध्वं नापरुधिराजि कटुकैश्चैर्यैः कैः
 षड्विंशत्कृत्तरा तं जुह्यात् एतेषां द्रव्याणां हतशेषं दशांशं कलशे निक्षिपेत् पुनः प्रस्थार्धं च कृतं पिंडं कलश
 जले निक्षिपेत् पुनः कुंभहोमं स्थास्ति तत्र क्रयोर्मध्यं च तत्साध्यं संस्थाप्य तेन कुंभेन चतुर्विंशति पटले ॐ स्था
 ने हृषीकेश इत्यादि वक्ष्यमाण मन्त्रेण नीराज्य पुनस्तं घटं सद्रव्यं कुंभहिरारात् साध्यस्य अष्टमे राशिस्थाने निक्षिपे
 त् घटस्य दक्षिणभागे अग्न्यादिकं सर्वं च निक्षिपेत् तत्राष्टमे राशिस्थानमुच्यते प्राच्यामे षट्चौ आग्नेये मिथुनं द
 क्षिणतः कर्कसिंहौ नैर्ऋते कन्या पश्चिमे तु लाटश्चिकौ वायव्ये चाप उत्तरे मकरकुंभौ रे शान्यां मीनं च सदा सुस्थि
 तं एते पुरोगिणोष्टमे राशौ कुंभं विनिक्षिपेत् हुतावशिष्टान्नेन बलिं तत्र दद्यात् अनेन मन्त्रेण नमो विष्णुगणेभ्यः

प्र.सं. २६४ सर्वशांति करेभ्यो बलिं गृह्णंतु शांतये नमः इति बलिं तत्र दद्यात् अस्य चक्रहोमकर्मणः फलश्रुतिः ज्वरदिकं
 रोगपरंपरां वा विस्मृत्या पस्मारभवां रुजां वारसः पिशाचग्रहवैकुंठा विधिस्त्वयं मनुजुते द्विकारं प्रयोगांतरं पालाशै
 वा स्तनजट्टमजैर्वा पंजरे कृतैः फलकैः संपूर्य पंचगव्यैः स्तत्र तु संस्थाप्य शुद्धमपि गदिनं पूर्वदिष्टैर्दिक्षु च सज
 पंजुद्भयुः पृथग्विजावशिनः द्रव्यैः सदक्षिणं तामभ्यर्च्य च मुच्यते रुजो जंतुः स्तनजट्टमः । अश्वत्थवद्यौ तु वरप्रसाः ।
 अस्यार्थः उक्तेष्वेकेन दारुणा पंजरं संपाद्य तत्र भूमौ पूर्ववत् सुदर्शनचक्राब्जस्वरूपं विलिख्य तदुपरि फलकं
 जरपूरितं च पंचगव्यमध्यं साध्यं संस्थाप्य तत्परितः अष्टसु दिक्षु तथैव चक्राणि विलिख्य तेषु वाके वलं स्कुंदिले
 पु वा अष्टभिर्ब्राह्मणैः पृथक्पालाससमिद्धिश्च सीरदुमचतुष्टयस्य समिद्धिश्च पंचगव्यैश्च एवंपङ्क्तिरपि द्रव्यैः साध्यं
 स्पृष्ट्वा जपपूर्वकं सर्वे ब्राह्मणा जुद्भयुः इति महाचक्रहोमः प्रयोगांतरं विप्रसीरदुमत्वद्भूमलयजमुरका श्रीरुद्रा
 विधामा बिल्वा पामार्गराजौ तिलतुलशियुगं कांतिदूर्वा यवाकैः तः लक्ष्मी देवाकुशा गोमय कमल वचारे च नापंच
 गव्यैः सिद्धे ग्नौ कुंभसिद्धमनुजपतपमहितं भस्म सर्वार्थदायी लक्ष्यायु फलमलं पिशाचभूता पस्मारादिकं चिरे
 गनाशये च सुद्रादीनपि विविधान्योपसर्गाने तस्मात् न परतरा समस्तरसा अस्यार्थः विप्रदुमं पलाशसीरदुमं २६४

स्वनाम्नासः विरचितगुणपाशांकुशंगुणाप्रणवः प्रथमप्रणवः शंतनोनाद्वितीयाक्षरंततोऽंकुशं विलिखेदित्यर्थः अ
 थवाप्रथमवृत्तबीज्यासर्विंदुकं हकारं विलिख्य ततः साध्यनामाक्षरस्यैकमक्षरं विलिख्य ततः सकारं पुनरपि ह
 कारं पुनः साध्यनामद्वितीयाक्षरंततः सकारं एवं हकारसकाराभ्यां साध्यनामाक्षराणि पुदिवा विलिखेत् पुनस्त
 द्वाहो वृत्ते प्राग्भागे पाशाक्षरमालिख्य तस्य दीर्घांशरे खयायन्त्रमभितः समावेष्टयेत् पुनस्तद्वाहो वृत्ते प्राग्भागे
 अंकुशाक्षरमालिख्य तस्य दीर्घांशरे खयायन्त्रमभितः समावेष्टयेत् इति त्रय आमिति पाशः क्रोमिति अंकुशः एवं
 मंडलप्रकारः अस्मिन् मंडले पुरश्चरणाकलशं सीरहमलकाथोदकैर्वा दुग्धेन वा पंचगव्यैर्वा पाशो मूत्रैर्वा संपू
 र्य वैष्णवपीठे समावाह्य समर्चयेत्। चक्रहरिं क्रमेण अंगैः प्रथमावृत्तिः तत्र पूर्वोक्तषष्ठांगमन्त्रेण सविशेषे स
 र्वादिशश्वक्रेण बध्नामिनमोज्वालाचक्राय स्वाहा अस्त्राय फडितियोजयेत्। चक्राय शंखाय गदायै पद्माय मुस
 लाय धनुषे पाशाय अंकुशाय एतेषां रोचिं पीतवर्णं कृत्वा श्यामाद्विशस्विमाः इति चक्रपद्मे पीतवर्णं मुसलांकु
 शौ रक्तवर्णं शंखगदे सिते धनुः पाशौ श्यामौ एतौ रायुधैर्द्वितीयावृत्तिः लक्ष्म्यै सरस्वत्यै रत्यै प्रीत्यै कीर्त्यै तुष्ट्यै पुष्ट्यै
 ऐतिलतीयावृत्तिः इंद्रादिभिश्चतुर्थी अथ चक्रहोमप्रयोगप्रकारः पीताभाकरः पीताभाकर्णिकास्या दूरुणतर

प्र. सं. मरंस्या मलं त्वं तरालं नेमि श्वेता च बाह्ये विरचित शिखिरे कुलं पार्थिवां तं च कृद्वं लिखित्वा विशदमतिरथोसौ
 २६३ मय्यार्यं च मन्त्री कुंभं संपूज्य सौम्ये प्ररचयतु तथा दक्षिणे होमकर्म अस्मार्थः प्रर्यं कर्णिका वृत्तं ययेष्ट विशाले न वि
 लिख्य तद्वहिः कर्णिका विशाल षष्ठांशमानेन वृत्तं कृत्वा तद्वहिस्ततो द्विगुणमानेन वृत्तं कृत्वा तद्वहिः कर्णिका
 वृत्त षष्ठांशमानेन वृत्त द्वयं विधाय कर्णिका वृत्त मध्यं पीतवर्णैर्हरिद्रा चूर्णादिभिरा पूर्य तद्वाह्य वृत्त वीथिं च पी
 तवर्णैरेवा पूर्य तद्वाह्य वृत्त वीथ्यामष्टदलानि कृत्वा इतरेतरदलयोरंतरालमेकांगुलप्रमाणं यथा भवेत्तथाष्ट
 दलानि विलिख्य तदलानां मध्यं रक्तवर्णैरा पूर्य दोषारजः सारसंयुक्तं रक्तमुच्यते पुनर्दलयोरंतरालाष्टकं श्यामाका
 रैर्विल्वपत्रचूर्णादिभिरा पूर्य तद्वाह्य वृत्तं नेम्याख्यं श्वेतवर्णैस्तंडुलचूर्णादिभिरा पूर्य तद्वाह्य वृत्त मध्ये पिक
 कृष्णचूर्णैर्दग्धपूलाकचूर्णैरा पूर्येत् तदुक्तं चास्मिन्नेव शास्त्रे प्राक् दीक्षापटले रजांसि पंचवर्णानि पद्मद्रव्या
 न्यकानि च पीतशुक्लारुणशीतिश्यामान्येतानि भूतशः हारिद्रं श्याद्रजः पीतं तंडुलं च सितं भवेत् तथा दोषार
 जः सारसंयुक्तं रक्तमुच्यते कृष्णं दग्धपूलाकोत्थं श्यामं विल्वदलादिकं इति पुनस्तस्या एवं वृत्तरेखाया वहिरग्नि
 र्ज्वालाकाराभिस्त्रिभंगिरूपाभिरनैकाभिरेस्वाभिः परितो वेष्टयेत् पुनस्तद्वहिश्चतुरस्रं विलिख्य पुनरस्य पद्म
 रामः २६३

रांचक्रेणवध्नामिनमोज्वालाचक्रायस्वाहाअस्त्रायफट्टएवमाग्नेयादिष्वपि एवंदिग्बंधनमंत्रस्यांतेअस्त्रायफ
 डितिसंयोज्यअंगषट्सुदर्शदिग्बंधनरूपेणकुर्यादितिपुनःॐत्रैलोक्यंरसरस्रहंफट्टस्वाहाअनेनाग्निप्राका
 रमन्त्रेणपरितोग्निप्राकारंभावयेत्।अस्यमन्त्रस्यासरन्यासउच्यतेतारंतुमूर्ध्वासितारुणकल्लवर्णमध्येभुवो
 अक्षमथोवदनेहकारंहुहुह्यजानुपदसंधिषुवामशिष्टान्वर्णान्यसेदितितनौपुनरग्निवर्णान्अस्यार्थःअका
 रउकारमकाराणांसंधिःकीलप्रणवःतेनसितारुणकल्लवर्णत्रयस्वरूपंतारंशिरसिन्यसेत्पुनःसकारादिव
 र्णान्अग्निवर्णान्यात्वाभूमध्यादिषुस्थानेषुन्यसेदितिअव्याज्रास्करसप्रभाभिरखिलाभाभिर्दिशोभासय
 न्भीमासःसरदट्टहासविलसदंष्ट्राप्रदीपाननंदोर्भिश्चक्रदरौगदाब्जमुसलास्त्रासांश्चपाशांकुशौविभ्रसिंग
 शिरोरुहोथभवतश्चक्राभिधानोहरिःॐसहस्रारहंफट्टइतिमन्त्रः।साप्रधात्रोयंमन्त्रःद्वादशलक्षजपःसुद
 र्शनायविद्महेमहाज्वालायधीमहितन्नश्चक्रःप्रचोदयात्।इयंसौदर्शनीगायत्रीमूलमन्त्रंजप्नुमिच्छतायथा
 राक्तिजप्तव्याअनयासांनिध्यमुद्रांचप्रदर्शयेत्करतलाभ्यांबद्धोंजलिःप्रणतोवाएषासांनिध्यमुद्रापुनःॐ
 नमोभगवतेमहासुदर्शनायमहाचक्रायमहाज्वालायदीप्तिरूपायसर्वतोरसरक्षमांमहाबलायस्वाहारहा

प्र.सं. २६२ करः प्रसिद्धोयंक्रियमाणेषुकर्मसुतिलसर्षपान्न बिल्वज्यदौ ग्धैर्द्वादशसहस्रं जुहुयात् पुरश्चरणाहो मः दो
 ग्धं पायसं अथ केलशपूजार्थं यंत्रं लिख्यते भूमौ तंडुलचूर्णानि प्रविकीर्य तस्मिन् दर्भाग्रेण यंत्रं लिखेत् अयं न
 यः सर्वत्र कलशविधौ समानः षट्कोणां तस्कुतारं विवरलिखितमन्त्राक्षरं सधिराजत् स्वाहं वा ह्येकलाके सं
 जुदरगताक्षरं चाष्टपत्रं पद्मवर्णैर्विराजद्विकृतिरसलसत्योऽशार्णकुवीतं व्योमांत्यागं स्वनाम्ना विरचितमुणप
 चयन् अस्मार्थः प्रथमषट्कोणं विलिख्य तदंतः प्रणवं विलिख्य तस्मिन् जीवसाध्यनामादीन् विलिख्य षट्
 कोणेषु सुदर्शनषड्गणान् विलिख्य कोणद्वंद्वस्य संघौषडंगानि विलिखेत् तत्र षष्ठांगे पूर्वोक्तपक्षविशेषे सर्वादि
 श्वकेण वध्नामिनमोज्ज्वलाचक्राय स्वाहा अस्त्राय फट् इति विलिखेत् एवं षडंगानां मध्ये षष्ठदिग्बन्धनमन्त्रेण
 साकं विलिख्य पुनस्तद्वाह्ये अष्टपत्रं विलिख्य तद्वलमूले स्वरान् द्वौ द्वौ विलिख्य तन्मध्ये वैष्णवाक्षरस्य एकैक
 सरं विलिखेत् तद्वहिः षोडशपत्रं पद्मं विलिख्य तद्वलमूले काटिवर्णान् भागशः संलिखेत् अवशिष्टं मालिखेत्
 पुनर्दलमध्ये सुदर्शनषोडशार्णं ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय हं फट् इत्यस्यैकैक सरं विलिखेत् पुनर्द
 हि र्दत्तत्रयं विलिख्य पूर्ववत्ते हं हं इत्यनेनाष्टावेष्टयेत् द्वितीये वत्ते सं सं इत्येनाष्टावेष्टयेत् तृतीये वत्ते

न्य देशेर सातु विधेयामन्त्रिणः सदा तत्रैवैनां प्रकुर्वीत कृद्धिदां शौर्यं वर्द्धिनीं अष्टदि सुखे नेलुंजान् हस्तमात्र
 प्रमाणकान् मध्ये चल सणोपेतां चतुरस्मां त्रिमेखलां न कर्णिका योनियुक्तां श्व शुभान्दष्टि मनोहरान् पूर्वादीशा
 नपर्यंतं दि सुकुंडेषु च क्रमात् अग्निमाधाय विधिवत्सरस्तीर्य कुशां कुरैः बटव सोद्रवो वह्निरग्न्यास्य सूरिभिः
 मन्त्री कुर्यात्क्रमेणैव संस्कारान् षोडश क्रमात् वहेः पश्चाद्दत्तेनैव जुहुयादष्टकं शतं प्रत्येकं च क्रमाध्यात्वा
 अंतर्गो विधिवत्सुनः सौ दर्शनं महाचक्रं ताम्रपट्टे लिखेच्छुभं पटितं मंडलं वन्देति बीजं च तत्र वैहेलि बीजमि
 ति फट्कारः अथ वाचकाद्या युधा घना मासराणि सविंदु कानीत्यर्थः तद्बहिः पहिः षडं विलिख्य तद्बीजं तत्र
 विन्यसेत् तद्बहिः षोडश दलं पद्मं संलिख्य देशिकः तत्र तेषु दलेषु ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय हुं फट्
 दस्यस्व वर्णान् विलिखेत् मध्ये बीजं प्रतिष्ठाप्य दि सु मध्ये खने च तान् समीकृत्य ते तः कुंजान् तदूर्ध्वेषु हुते त
 दा अग्निमाधाय विधिना घृतेन जुहुयात्सुनः पृथक् स हस्तमात्रं तु हत्वामध्ये च तं यतं ब्राह्मणान्भोजयेन्मध्ये
 वितयं च यथोचितं सहस्रं दिनं वा विभक्तियुक्तः सदृशिणं पश्चात्समाविशेत्स्वामी नो चेत्तत्र शुभावहं भूतपूर्
 वमथान्यद्वारसाहीनेन संविशेत् यस्मिन् देशेरसेयं कृता भवति वृद्धिदा तत्रैव वर्द्धते लक्ष्मीः शौर्यं शतैश्च

प्र.सं. २६७ नित्यशः अरयश्चनबार्धतेतं देशं वीक्षितुं समाः भूतप्रेतपिशाचाश्च परकृत्याश्च नित्याशः चोरव्याध्र मृगाणां
 च बाधा तत्र न विद्यते तस्माद्यत्ने ममतिमान्नसामेनां च कारयेत् आचार्या यततो दद्याद्भूम्यादींश्च हाट
 कान् आचार्ये तोषयेद्यस्मात्तस्मिन्नुद्ये शुभं भवेत् प्रयोगांतरं ॥ भूय एव प्रवक्ष्यामि सुद्रकर्मप्रतिक्रियां भस्मसाध्य
 विधानेन साधिते नैव भस्मना ब्राह्मे मुहूर्ते मावास्या मुत्थाया च म्यवा म्यतः सितपद्मस्य पत्रेण कपिला गोमयं शु
 चिभूम्या मपत्तिं तंगृह्य शुचौ देशे विनिक्षिपेत् त्रिरात्रमेकरात्रं वा यावच्छुष्कं भवेच्चरुत्तावति धापत द्वे हं कि
 मिकीट विवर्जितं सौरवारे समादाय गोष्ठे देवालये पिवा शुचिना गोमये नैव मंडलं चतुरस्रकं कृत्वा निधाय तन्म
 ध्ये संस्थो ह्यमपाणिना अष्टोत्तरसहस्रेण मन्त्रयित्वाग्निना दहेत् सम्यग्दग्धं समादाय सितभस्मसु निर्मितं
 आलोज्यवर्जयेद्दोषान् पूर्ववद्भस्मसाधयेत् तेनापस्मारयसादीनपमृत्कंचनाशयेत् इत्येवमाह भगवान्
 गार्ग्यो नाम महासुनिः प्रयोगांतरमत्रैव पुनरेव विधीयते पंचगव्यशरुदोषाक्रांत्यपामार्गरेव नासीरवक्ष्ये पला
 शत्वग्बिल्वपद्मदलादिकं लक्ष्मीदेवीकुशादूर्वासरसः तिलराजिकाचंदनं कुंकुमं कुष्ठं वचार्कतुलसीपुनः पट
 स्पैरीदृशैर्द्रव्यैः साधितं भस्म मन्त्रितं सुदोषश्रमपापघ्नं रक्षाकीर्त्यायुषः पुरः गोबालगर्भिणीयस्तव्याद्यादिषु च

रामः
 २६७

सां — सिभीह तानिस्त्रादिशोरद्वंद्वं तिफट् मोनाराय ॐ सर्वेसनमहं स्पृतिस्त्राचासिरव्यसुं द्वाफट् नाय एवंस्काने
 हृषीकेशविदर्भितमित्यनेनश्लोकोक्तंमन्त्रत्रयं अस्यसुदर्शमोक्तवत्तस्मादीनिअनेनरसादौजपः कार्येषुनरनेनमन्त्र
 त्रयेणसप्तकोष्ठयंत्रविधानमस्ति तदुच्यते। अष्टाक्षरं त्रितपादचतुष्फकोष्ठं कोणत्रयालिखितसाध्यसुदर्श
 च रेखाभिरण्युभवतःश्रुतिशः प्रद्वंद्वं तत्सप्तकोष्ठमिति यन्त्रमिदं प्रशस्तं भूर्जे वा सौमपट्टे तदनुमस्य तरेकर्षट् वास्य
 यन्त्रं मन्त्री सम्यक्लिखित्वा पुनरथगुलि कीकृत्य लाक्षाभिबीजं कृत्वा भस्मादि होमप्रविहितं च तसं पाता तशक्तिंज
 प्रंसम्यङ् निबध्यात् प्रतिशममुपयांत्येव सर्वेति कारः अस्यार्थः प्रथमं दक्षिणवामतः अष्टौ रेखा विलिख्य तासुर
 कस्मिन्पार्श्वे आरभ्य पूर्वरेखाग्रं स्वस्य पंचमरेखाग्रेण अर्धचंद्राकृत्यानीत्या बध्नीयात् पुनस्ततोऽप्यधस्त्रितरेखाग्र
 मपि ततः पंचमरेखाग्रेण संबध्नीयात् एवं सर्वरेखाग्रमपि बध्नीयात् पुनरितपार्श्वमपि एवं बध्नीयात् पुनः पूर्वको
 ष्ठे वैष्णवाक्षरमन्त्रस्य प्रथमाक्षरद्वयमुत्तरपार्श्वे विलिख्य कोष्ठस्य मध्यप्रदेशे स्काने हृषीकेश इत्यस्य प्रथमपादं
 पंडितो विलिख्य तद्वक्षिणपार्श्वेऽपि अष्टाक्षरस्य तृतीयचतुर्थ्याक्षरे विलिखेत् पुनः सर्वतः पश्चिमकोष्ठेऽपि तथै
 व दक्षिणत आरभ्य पूर्वप्राति लोभ्येन क्रमः तत्र दक्षिणपार्श्वे अष्टाक्षरस्य पंचमषष्ठाक्षरे विलिख्य ततः गीतानि

प्र. सं. २६६
 पु. भः द्वितीयपादासराणिविलिख्य तदुत्तरपार्श्वेपि अष्टाक्षरस्य सप्तमाक्षरे विलिखेत् पुनः सर्वस्मात् प्राक्को-
 ष्टस्याधः स्थित तत्कोष्ठेपि पूर्ववदष्टाक्षरप्रथमद्वितीयाक्षरे विलिख्य गीतात्रिष्टुप्स्वतीयपादं विलिख्य अष्टाक्षरस्य
 तृतीयचतुर्थ्याक्षरे विलिख्य पुनः सर्वतः पश्चिमस्थितकोष्ठात् प्राक्कोष्ठेपि पूर्ववत्प्रथममष्टाक्षरस्य पंचमषष्ठाक्षरे
 विलिखेत् पुनर्मध्यस्थितकोष्ठेषु त्रिषु पूर्वप्राक्कोष्ठे सुदर्शनषड्गोत्राक्षरस्य नामचवर्णशोविदर्भरूपेण विलि-
 ख्य पुनस्तदधः कोष्ठाद्वयेपि तथैव विलिखेत् अथवा एतेषु त्रिषु कोष्ठेषु प्रथमं पूर्वकोष्ठस्य उत्तरपार्श्वे सुदर्शन
 प्रथमाक्षरं विलिख्य पश्चात् साध्यनामयावत् परिसमावाप्तिविलिख्य पुनः सुदर्शनस्य द्वितीयाक्षरं विलिखेत्
 अवशिष्टकोष्ठद्वयेपि अवशिष्टसुदर्शनाक्षराण्यप्येवमेव साध्यनामयुक्तानि विलिखेत् अयं क्रमस्तु पूर्वकोष्ठलि-
 खितन्यायानुसारात् समीचीनपक्षः एवं सप्तकोशायं न लेखनप्रकारः एवं भूर्जपट्टे वा सौमपट्टे वा मण्डनतरकर्प-
 टे वा लिखित्वा ॥ गुलकीकृत्य लास्याभिवीतं कृत्वा यत्ने उक्तफलं भवति भूर्जपट्टं पूज्यमप्यट्टे सौमवैण पट्टमस्य
 णतरकर्पटं मन्त्रलपट्टलासा अरक्क ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणेंद्रविरचिते एकविंशतिः पटलः ॥ अथ सु-
 दर्शनकल्पोक्तप्रयोगविधिः अथ वस्यामिरसार्थं दुर्गस्य नगरस्य च ग्रामस्य चाथराष्टस्य रसां सौदर्शनीं परां यस्मि-

अश्वत्थवरौदुंबरप्लक्षाः एतेषां त्वक्चर्ममलयजंचंदनसारं सुरंसुरसं जमेव काष्ठीरंकुंकुमंकुण्डकोदुं विधा
मामंचलअपामार्गेनायुरुविण्जीकदुकुतुलसीयुगंकुसुतुलसीश्यामतुलशीचक्रांतिविस्तुक्रांतिअंकीयरुकुल
स्मीश्रीतासिदेविश्रीदेवियाशंतद्विनिवचकशंपुरोचनागोरोचनाअन्यान्यौषधानिस्यशार्थानि एतान्यौषधानिघ
टस्त्वपंचगव्यंप्रसिष्यअग्नौपक्कं कलासर्वशोषयित्वायदादग्धाभस्मरूपंभवति तदा तस्मिन्नेव घटाग्नौशत
संख्याकामाज्याहुतिंकृत्वा तद्रस्मउष्टृत्य घृतउक्तफलंभवतिप्रयोगांतरम् ॥ अथगुग्गुलुगुंकायाः सहस्रम
पिसाष्टकंहृत्तेनं त्रीविदिनंचतुर्दिनं वासकलोपद्रवनिवारणंभवति गुल्गुलुकुंकुलियकद्विप्रयोगांतरंस्वरमंज
रियाः समिधामयुतं वायं ववित्तमोजुहुयात् ज्वरभूतामयविस्मृत्यपस्मृतीः शमयितुंनियतचितः स्वरमंजरीना
युरुविआज्यकैर्जुहुयाद्वियैः सरसिजैर्दूर्वाभिरप्यायुषेमेधामैद्विजभूरुहैश्चकुमुदैश्चेतैस्तथा वाससेशुद्धाज्यैः
पशवेष्पुदुंबरभवैः पुत्रायवाश्वत्थजैरेकाद्वं विधिवत्सहस्रसुमितैरष्टोत्तरंमुक्तयेद्विजभूरुहपलाशुसर्वेष्य
यतसंख्याकाः अश्वत्थंतुसहस्रसंमितमेकाद्वं हुतेत् अथास्ययन्ममुच्यते मध्येतारदुनुचमनंवर्णशः को
णपट्केवादोचांगंलिखतुकनकेरूप्यकेवाथतामेपाषाणेवाविधिवदभिजपाथसंस्थापितंतच्चक्रंचोपहृति

प्र.सं. २६५ पुभयध्वंसिरसाकरं च अस्यार्थः प्रवावंकर्णिकायां सुदर्शनषड्गणानुकोणषट्केकोणयोरंतरालेषु षडंगानिवि
 लिखेदिति ॥ अथ मन्त्रत्रयं मिलित्वा जपविधानमुच्यते स्तूत्रे हृषीकेशविदर्भितश्चाष्टाक्षरश्चाप्यभिजयमेत
 त् रसांगहादेः सततं विधत्ते मन्त्रं सुगुप्तं च मनुत्रयेण अस्यार्थः प्रथमं श्रीमदष्टाक्षरमन्त्रे आदितो द्व्यक्षरः अथ सु
 दर्शनप्रथमाक्षरं ततः गीता त्रिष्टुभः प्रथमद्वितीयाक्षरांते ततः सुदर्शनमन्त्रे द्वितीयाक्षरं ततः त्रिष्टुभः तृतीयचतुर्था
 क्षरे ततः सुदर्शनमन्त्रे तृतीयं ततः त्रिष्टुभः पंचमषष्ठे इत्येवं क्रमेण त्रिष्टुप् प्रमपादां त्वाक्षरपर्यंतं संयोज्यां त्वाक्षर
 स्यैकस्यांते अष्टाक्षरं तृतीयचतुर्थाक्षरे पंचमषष्ठाक्षरे च युक्ता ततः सुदर्शनाद्यमक्षरं त्रिष्टुप् द्वितीयपादाद्ये द्वयमि
 त्येवं क्रमेण चतुष्टयद्वये संयोज्य एकवारं त्रिष्टुभोजपे सुदर्शनमन्त्रस्य चतुर्वारं श्रीमदष्टाक्षरस्य द्विवारं चावृत्तिर्भव
 तितत्र विदर्भराद्वेन सुदर्शनमन्त्रस्य योगः साष्टाक्षरमित्कत्वाष्टारस्य योगः विदर्भादिशब्दाभावात् अष्टाक्षरस्य त्रि
 ष्टुभः पादानामाद्यंतेषु द्विद्विक्रमेणाक्षराणां योजनं संप्रदायादागतं अक्षरद्वयद्वयांतरांतरा एकैकं संयुक्तं विदर्भित
 मित्कच्यते स्तूत्रे हृषीकेशविदर्भितमित्यादिस्तोकोक्तमर्थं व्याख्याने न लिखित्वा मन्त्रतएवेदानीं लिख्यते ॥ ॐ न
 ॐ स्तूत्रे हृषीकेशस्मात्वरप्रकीर्णं फट्मोनावाय ॐ जगत्सहस्रस्य स्नानररज्यते ॥ हुं च फट्नाय ॐ न ॐ र

रामः
२६५

रास्यतेतत्र दोषेतिमंचलः॥ क्रांतिविलुक्तांतिपुरं कुंकुलीयं सरसादूर्वा अशुष्क इवा इतरत् पूर्वोक्तमस्मविधा
 नस्तुलेस्यशार्थं एवमेवापरंकल्पं पुनरत्रविधीयते ब्रह्मसीरतरुत्वं च सरसादूर्वा वचरोचना लक्ष्मी चंदनविल्वि
 कुंकुमकुशापामार्गराजीतिलान् देवीगुल्गुलुपद्मकुष्ठतुलशी क्रांतांतिशागो मयानेकी कृत्य घटेन गत्यमथि
 तं भस्मात्सरसाप्रदं आत्मनश्चात्मनाथानां रक्षणार्थमयं विधिः एवमादीनि जेथ्यानि नवभांडे विनिसिषेत् प्रणवे
 नाग्निमाधाय तमभ्यर्चयथाविधि अग्नौ निधाय नद्वां उंसीरकाष्ठैश्च निर्दहेत् सर्वमौषधजातं तद्यावद्भस्म
 भवेद्बुधः श्रुतमस्मनिकर्पूरचूर्णं तत्र विनिसिषेत् सहस्रमयुतं वापि स्थितं तत्र जपेत्तु नः सर्वशक्तिकरं ह्ये
 तत्सर्वरक्षा करं परं श्रीकरं सुखदं वश्यं सर्वरोगनिवारणं सर्वव्याघ्रप्रसमनं सर्वपापविनाशवं यस्मिन्देशे स्थि
 तं भस्म सदेशो निरुपद्रवः धनधान्यसमृद्धिश्च सर्वदा सुखदं भवेत् योनित्यं धारयेद्देतत्सर्वत्र विजयी भवेत् ।
 सर्वमायुरवाप्नोति पापेभ्योपि विमुच्यते तत्र ब्रह्मतरुपलाशु इतरत् पूर्वोक्तस्य लेस्यशार्थः प्रयोगांतरम् ॥ क
 स्माष्टम्यां रवौ मेषे सिंह चापगते खने वसेत्र मध्ये भिजिक्काले शिलां श्वेतामुदंज्जुखः गव्ये निक्षिप्य जप्त्वा तां सेत्र
 द्रोहं विनश्यति ॥ अथ सुदर्शनविधाने स्थां ने हृषीकेशेति प्रयोगप्रसंगात् स्थां ने हृषीकेशेति गीता त्रिष्टुप् मंत्रो

प्र.सं. २६८ लिख्यते अर्जनऋषिः त्रिष्टुपूछंदः विश्वरूपधरो विलुर्देवतामन्त्रपादैर्व्यसैः समस्तैश्च पंचांगानिध्यानं अ-
 ग्नीषोमात्मकमरिगदाशार्डगरवंगैः सशंखैरुद्यद्वाहुं हलमुसलंशूलैः सदंडैः सकुंतैः शक्त्यापाशांकुशकुलिशतं-
 काग्निभिश्चार्कवह्निषोतद्वक्रांधिकरसरसिजंतप्रकार्तस्वभावं विश्वाकाशावकाशप्रविततमयुतादित्यनीकाश-
 मुघहाह्वयग्रनानाययनिकरं विश्वरूपं नमामि स्थाने हृषीकेशत्यादिगीतात्रिष्टुपमन्त्रः रसात्रधानोयंमन्त्रः ॥
 अर्थमुदर्शनयंत्रे चोरग्रहरिपुभयध्वं मिनीचोरनिवृत्तिफलोक्तिप्रसंगात् चोरनिवृत्त्यादिप्रयोजकः कार्तवीर्यमंत्रोपि
 मन्त्रसासैक्तोत्रलिख्यते दत्तात्रेयऋषिः अनुष्टुपूछंदः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता कृतवीरसुतः हृतराजाशिरः सहस्र-
 भुजमंजनः शिखा अवतीर्णः कवचं हरिः साक्षात्त्रे पालयेत्स कलं मम अस्मिन् ध्यानं वा हासा हसराज ह हलतरशिखो-
 दामकल्यांतवह्निऋशकारप्रदीपांकुशकुलितमहाध्वांतं दंतावलेन्द्रकूरंकूरादृहासाकुलनिधृतमृगस्तैमवेतालभु-
 तव्यालाद्यं स्पंदनस्कंदं विबुधमुनिनुतं कार्तवीर्यनमामि कृतवीरसुतो राजा सहस्रभुजमंजनः अवतीर्णो हरिः साक्षा-
 त्सालदोत्सकलं नम इति द्वाविंशदणोमन्त्रः नष्टद्रव्याकर्षणरसाप्रधानोयंमन्त्रः ध्यानमात्रेण रसास्यात्सुमं हृत्कभ-
 पेष्पपि चोरैर्हृतं तथा द्रव्यं सद्यो याति प्रकाशतं त्वसजयः रक्तकमलैस्त्रिमधुरसिक्तैर्दशांशंपुरश्चरणो होमः अथ २६८

पूजा वै समवर्षी ठेसमावा द्यसमर्चयेत् प्रथमं पुरतो दत्तात्रेयं यजेत् अस्य वामपाश्र्वे गभंयजेत् पुमरंगैः प्रथमावति-
 क्रषिभ्यो नमः अप्सरेभ्यो नमः सिद्धेभ्यो नमः गंधर्वेभ्यो नमः चारुणेभ्यो नमः विद्याधारेभ्यो नमः किंपुरुषेभ्यो नमः ।
 किं नरेभ्यो नमः इति द्वितीयावतिः रंदादिभिस्तृतीयावजादिभिश्चतुर्थी अथ प्रयोगः सहस्रममृताकांशैर्जुहुयात्की-
 रलो लितैः आरोग्यायायुषेकांत्यै धनधान्यसमृद्धये अमृतंणीं तिलप्रयोगांतरं वैश्वदेवावसाने च दूर्वाभिर्घृतसंयुतैः
 एकादशाग्नौ जुहुयात् आरोग्यायायुषेऽश्रिये प्रयोगांतरं अपामार्गं समिद्धिस्तु माहिषाज्यपरिप्लुतैः नष्टद्रव्यस्य लाभाय
 सहस्रं जुहुयात् त्रिंशि अपामार्गं नायुरुवि प्रयोगांतरं घृतलो लितैर्वदेधैः सहस्रं संख्यं जुहोतु संपूज्य शत्रुसयाय ल-
 स्येत स्करनाशाय सर्वरसायै प्रयोगांतरं विभीतकदुमेधैश्च माहिषाज्यबिलो लितैः तस्करादिविनाशाय हुनेदृशे-
 तं शतं विभीतकं तांशि दोर्भिः पंचशतैरपियुगपद्वाणान् सिपं मनुचिंत्य प्रजपेन्नम्रं मन्त्रीरिपुचोराद्यान् क्षणेन
 नाशयितुं अस्य यन्त्रं षट्कोणकणिकामध्ये सौबीजं साध्य संयुतं कोणेषु चक्रमन्त्रस्य क्रमेणैकैकमक्षरं आचक्राद्यं ग-
 मन्त्रांश्च कोणसंधिषु तद्वहिः केसरेष्वष्टपत्रस्य स्वरयुग्मं दलोदरे चतुरश्रं तु वर्णान् मन्त्रस्यास्य यथाक्रमं आवेष्ट्य
 व्यंजनाणैश्च भूपुराश्रिषु तद्वहिः सौबीजमातिस्वेदेवं यन्त्रमेतदुदीरितं तत्र चक्रमन्त्रस्येति सुदर्शनमन्त्रस्येत्यर्थः

प्र. सं. २६६ आचक्राद्यंगमिति सुदर्शनस्यांगमित्यर्थः ॥ अथ कार्तवीर्यमन्त्रांतरम् ॥ कार्तवीर्यार्जुनो नाम राजा बाहुसहस्रवान् तस्य
संस्मरणादेव हृतं नष्टं चलभ्यते इति मन्त्रः नष्टद्रव्याकर्षणप्रधानोयं मन्त्रः कार्तवीर्यार्जुनो हृत्नाम राजा शिरःबाहु
सहस्रवान् शिखा तस्य संस्मरणादेव कवचं हृतं नष्टं च नेत्रं लभ्यते अस्त्रं कृष्णादि ध्यानजपपूजादि पूर्ववत् अथ
प्रयोगः चौरैर्हृतस्य द्रव्यस्य स्थानस्य द्वाजपेत्तुं स चः प्रकाशतां याति त्रिदिना दृशमेति च नष्टद्रव्यस्य सिद्धिस्त्याज्ज
पमात्रेण तत्संज्ञात् चौरैर्हृतस्य द्रव्यस्य विनष्टस्याथवा शतं तस्मात्पायजपेद्देवं कार्तवीर्यमनुस्मरन् ॥ अथ कल्पा
तरोक्तः कार्तवीर्यमन्त्रोऽपि प्रसंगाद्भिरव्यते दत्तात्रेय ऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता कार्तवीर्यार्जुनो
नाम हृत्नाम राजा बाहुसहस्रभृत् शिरः तस्य संस्मरणादेव शिखा हृतं नष्टं चलभ्यते कवचं सर्वैरस्त्रं ध्यानं सहस्रब्रा
ह्मं सशरं स चापं रक्तां वरं रक्तकिरीटकुण्डलं चोरादिदुष्टभयनारानमिष्टदंतं ध्यायेन्महाबलविजृम्भित कार्तवीर्यं आ
कं कार्तवीर्यार्जुनो नाम राजा बाहुसहस्रभृत् ह्रीं तस्य संस्मरणादेव हृतं नष्टं चलभ्यते क्रोठसहस्रारहं फट्क्रो
ठीं आं इति मन्त्रः ॥ अनेन मन्त्रेण नष्टद्रव्यशेषवातद्रवस्त्रितस्य लंवास्पृष्ट्वा जपेत् तस्मात्तद्रव्यं च तच्चोरश्च लभ्यते रामः
ते द्रव्ये नष्टे सति तदानीमारभ्य नवतिघटिकायाः पूर्वमेवारंभणी योजपः नो चेन्न फलतीति शिरोष्टिः तद्यं नमपि २६६

लिखित्वा नस्य पुर तस्मिन्वाजप्रे नष्टद्वयसिद्धिः। अथकार्तवीर्यार्जुनस्य मन्त्रांतराणिलिख्यते दत्तात्रेयऋषिः वि
 राट्छंदः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता प्रो बीजं नमः शक्तिः सर्वार्थसिद्ध्यर्थे० ह्रीं ह्रत् ह्रीं शिरः ह्रीं शिरः इत्याद्यंगानि
 ॐ प्रो श्रीं कार्तवीर्यार्जुनाय सर्वार्थसिद्धिं नमः चोरस्तंभनकरं॥ दत्तात्रेयऋषिः त्रिष्टुप्छंदः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो दे
 वता प्रो बीजं श्रीशक्तिः वसुहारी चोरस्तंभनार्थे विनियोगः ह्रीं ह्रत् ह्रीं शिरः इत्याद्यंगानि ॐ ह्रीं ह्रीं कार्तवीर्यार्जु
 नाय वसुहारी चोरान्स्तंभयस्तंभय नमः एतयोर्मन्त्रयोर्ध्यानं अव्याक्तवर्भ्यात्प्रभाकरनिभः प्रद्योतिनो द्योतितः स्व
 र्णस्रक् परिवीतकंधरधरो रक्ताशुको स्त्रीषावान् नानारत्नविभूषितः करसहस्रार्धातबाणासनो बाणात्तार्क्ष्यसह
 स्रबाहुरनिशंभुवल्गुभानः प्रभुः लक्षजयः अस्य यंत्रं आशापत्रे सरोजे दत्तमनुविलसतस्य गायत्रिचूर्णान्विस्त्रो
 भूत्वा र्णवत्तंसकलमुखकरं यन्मनुष्टुभाख्यं अर्णं॥ मातृकार्णं कार्तवीर्याय विद्महे सहस्रकरधीमहि तन्नो र्जनः
 प्रचोदयात् सर्वरोमप्रयोगेषु जप्त्वा सैषा हितास्त्रिता गायत्री जपमात्रेण मन्त्री वीर्यं प्रसाधयेत् अनुष्टुभोजपादे वी
 नष्टद्वयं च सिद्ध्यति मृताश्चोरा भविष्यंति तत्तथा न तदन्यथा तद्यंत्रस्थापनाच्छ्रणां सर्वरक्षा प्राप्तायते ॐ ह्रीं क्रीं ह्रीं
 आं ह्रीं क्रीं ह्रीं फट् श्रीं ऐं ह्रीं कार्तवीर्यार्जुनाय सर्वसिद्धिं नमः इत्यानुष्टुभो मन्त्रः। अस्य कार्तवीर्यार्जुनमाला मन्त्रस्य

प्र.सं. २७० दत्तात्रेय ऋषिः गायत्री कंदः कार्तवीर्यार्जुनो देवता दत्तात्रेय प्रियतमा य हत् माहिष्मतीनाथाय शिः रेवानदी जल
 क्रीडात् प्रायशिराधी पतये कवचं सहस्र वाहवे अस्त्रं ध्यानं दोर्दे उषु सहस्रं मिततरेष्वजस्रं लसत्कोटौ श्वश
 रैरुदग्रनिशितैरुद्यद्विबलैः स्वत्यभः ब्रह्मांजनपरिपूरयन् स्वनिनदैर्गजद्वयान्दोलितद्योतत्सुं उत्तमंडितो वि
 जयते श्री कार्तवीर्यो विभुः ॐ नमो भगवते कार्तवीर्यार्जुनाय हैहयाधिपतये सहस्रकवचाय सहस्रकर सहस्राय
 सर्वदुष्टांतकाय सर्वशिष्टेष्टसर्वत्रोदधेश गंतुकामानस्महसुं लुंपकांश्चोरसमूहान् स्वकर सहस्रैर्निवारय नि
 वारय रुज्वरुज्वपाशा सहस्रैर्बन्धबंध अंकुश सहस्रैराकुंजाकुंडल स्वचाषोद्रतैर्बाण सहस्रैर्मिदं मिदं स्वहस्तोद्रतय
 ज सहस्रैश्चिह्नं दक्षिणं दं स्वहस्तोद्रतमुसल सहस्रैर्मर्दय मर्दय स्वशंखोद्रतनाद सहस्रैर्भीषय भीषय स्वहस्तोद्र
 तचक्र सहस्रैः कृतं तय कृतं तय त्रासय त्रासय गर्जय गर्जय आकर्षय आकर्षय मोहय मोहय मारय मारय उन्मादय उन्मा
 दय तापय नापय विदारय विदारय स्तंभय स्तंभय जंभय जंभय मारय मारय वशीकुरु वशीकुरु उच्चाटय उच्चाटय वि
 नाशय विनाशय दत्तात्रेय श्री पादप्रियतम कार्तवीर्यार्जुन सर्वत्रोदधेश गंतुकामानस्महसुं लुंपकांश्चोरसमूहान् रामः
 समग्रमुन्मूलोन्मूलय हं फट् स्वाहा अनेन मन्त्रराजेन सर्वकर्माणि साधयेत् त्रिसहस्रं जपः प्रोक्तं मालामन्त्रज २७०

अथै नम इति पूजयेत् श्वसिते अनिलाय नम इति रवये राशनै इति दक्षिण वामयोर्वाकोः अष्टभ्यो वसुभ्यो न
 मः इति कुक्षौ तत्र तु धरग्रहस्तथा सोम आपो ग्निर्वायुरेव च प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ समीरिताः पुनर्दिग्भ्यो न
 मः इति क्षुति पथे अश्विभ्यो नमः इति दृशोः॥ ब्रह्मणे नमः इति पादयोः हरये नमः इति हृदये शंकराय नमः
 इति मुखे एवं संपूजयेद्ग्राहं अथ फलविशेषा वा पार्थेन ध्यानविशेष उच्यते ध्यातः स न भूयद्देसो भुवनतुलत
 रां वारुणेशांतिमुच्चैराग्नेये वश्यमूर्त्यादिकमनिलपुरस्को यमुच्चाटनादीन् रक्षाव्योमोरिभूतग्रहविषदुरितेभ्योः
 निलाग्न्योस्तृपीजां युद्धे वह्निर्योर्वैजयमपि सुतरां संविधते वराहः अस्यार्थाः भगद्देध्यातो वराहो भुवनं दद्या
 त् वारुणमंडले ध्यातः शांतिं दद्यात् आग्नयमंडले वश्यकत्यादिकं अनिलपुरस्को ध्यातः उच्चाटनादिफलं दद्या
 त् व्योममंडले ध्यातः अरिग्रहपिषदुरितेभ्यो रक्षां दद्यात् अनिलाग्न्योऽपि जां दद्यात् अनिलाग्निमंडलं षट्को
 णवह्निस्त्रिकोणं वह्निर्योर्वैजयं दद्यात् वह्निर्योर्मंडलं त्रिकोणवह्निः षट्कोणांतत्र जूर्तिरि रोगः अथ
 प्रयोगांतरं हरिस्को केष्टम्यामयसितरुचौ कोलवपुषासितांगव्यैः सर्वैर्युजमयुतजपामपिशिलां उदग्बद्धो मन्त्री
 मनुजपतरस्कापयतु तामयलं सेत्रेषु हूतमरिनिरोधं शमयति सितांगव्यैरिति दशपलमितां वित्वादिपत्रस्का

प्र.सं. २७३ मित्यपि योज्यं अस्मार्थः सिंहमासे शुक्लाष्टम्यां शुक्लांशिला माहायकोलवपूरूपं स्वात्मानं ध्यात्वा पंचगव्यै युतं व
 राहमन्त्रेण तच्छिलां जप्त्वा उदग्बक्रो मन्त्री मनुं जप्त्वा स्थापयेत् सेत्रेषु शत्रुणां सेत्रविरोधो न क्रियते प्रयोगांतरं भौ
 मे वारेथ भानूदये मनुं जपवान् संग्रहीत्वा मृदंशं कोलात्वा वैरिरुद्धादपि च कुतलतस्तं च कृत्वा गुणांशं एकं जातौ
 विलिंष्यात्पुनरपरतरं पात्रे तथा न्यतोये तस्मिन्सुदुग्धे प्रतिपचतु हविः संस्कृते हव्यवाहे आराध्य चाष्टोर्ध्वशतं
 प्रमाणं साज्यं नमन्त्री हविषाय ते नमस्तस्मै रवारं जुहुयाद्यथा वक्ष्ये त्रोत्थिता वत्स शर्म प्रयानि अस्मार्थः अंगार वारे सु
 यो रया तं तं शत्रु निरुद्धं सेत्राद्वा वराहमन्त्रं जपेन्मृदं गृहीत्वा स्वात्मानं कोलरूपं ध्यात्वा ताम्रदं त्रिधा विभज्य ए
 कांशं जातं पाकस्कले विलिंष्यादपरांशं पाकपात्रे विलिंष्यात्तृतीयांशं तोये विनियोजयेत् तेन तोयेन सुदुग्धेन हवि
 संस्कृते ग्नौ पचतु तेन हविषाज्ययुक्तेन अष्टोर्ध्वशतप्रमाणेन सप्तभौम वारं जुहुयात् सेत्रोत्थिता वत्स शर्म शत्रु निरु
 द्धं सेत्रे तच्छांतिं प्राप्स्यतीत्यर्थः प्रयोगांतरं भृगु वारे च मुखेहः संग्रह्य मृदं हविः समापाद्य जुहुयाद्दीरितविधिना व
 लिमपि दद्यान्न ही विरोधेषु दुतक्रियैवं दिवसैश्च सप्तभिः प्राणाशये दुमिविवा दसंकटं परेत वेतालपि शाच जाकि रामः
 नीसमुत्थितां वा विकृतिं विधिस्त्रयं अस्मार्थः शुक्रवारे उदयकाले साध्यं सेत्राद्मृदं संग्रह्य पूर्ववत् तद्विलोडितं हविः २७३

चारु कुच द्वंद्व कुं कुमांकित वससे नमोलस्मी पते तुभ्यं सर्वानिष्टप्रदायिने ध्यानांतरं हस्तैर्विभत्सरसिजगदाशं
 खचक्राणिविद्यां पद्यादर्शकनककलशं मेघविद्युद्विलासं वामोत्तुंगस्तनमविरला कल्पमाप्सेषमोहादेकीभूतं व
 पुरवतुनः पुंडरीकाक्षलक्ष्योः ॐ ऐं श्रीं ह्रीं क्लीं लस्मीनारायणाय नमः इति चतुर्दशाक्षरो मन्त्रः एष्वर्य प्रधानो यमन्त्रः
 अथ वाराहमन्त्रविधानमुच्यते भार्गव ऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीवराहो देवता हं बीजं स्वाहा शक्तिः एकमंगाय ह
 न्नव्यो मोक्ताय शिरःतेजोधिपतये शिखा विश्वरूपाय कवचं महादंष्ट्राय अस्त्रं अथ वामन्त्रवर्णैरेवांगानि कुर्यात् ॐ
 नमो भगवते हस्तवराह रूपाय शिरःभूर्भुवःस्वः पतये शिखाभूषितत्वं मे कवचं देहि ददापय स्वाहा अस्त्रं ध्याने
 जानोरापादमुद्यत्कनकमिव हिमप्रख्यमाजालनाभेः कंठादानाभिवप्रभमथ शिरसश्चागलं नीलवर्णं मौले व्यो
 माभमाकंकरलसदरिशं स्वासिखेदंगदाख्याशक्तीष्टाभीतियुक्तं प्रणमतव सुलोत्सासिदंष्ट्रं वराहं ध्यानांतरं सज
 लांबुबाहूः निभमुद्यतदौः परिघंधराधरसमानतलंसितदंष्ट्रिकाधृतभुवंत्वथवाप्रविचिंतयेत्सपदि कोलम
 सुं ध्यानांतरं हेमप्रख्यं पार्थिवैर्मंडलेवांग्रीहाराभं नीरजे येस्तदाभं वायोः कृष्णं दुप्रभं वादिविष्णुं कोदं व्याघ्रं सत्यं
 स्तं यजेद्वा अस्यार्थः पार्थिवमंडलं चतुरस्रं तस्मिन् वराहमूर्तिं स्वर्णप्रभारूपं वा ध्यायेत् आप्ये अर्घ्यं च द्राकामा

३२२ भंवावराहं ध्यायेत् अनेमं उलेत्रिकोणे आम्बाभंवा ध्यायेत् वायोमं उलेत्र कोणाकारे क स वर्णं वा ध्यायेत् आ
 काशमं उलेत्र ताकारे बुधभंवा ध्यायेत् इति ॐ नमो भगवते वराह रूपाय भूर्भुवः स्वः पनये भूपति त्वमे देहि ददा
 पयस्वाहा ॥ इति मन्त्रः लक्षजपः त्रिमधुरसिकैः पद्मैर्दंशांशं क्रोमः घृतमधुगुलमिश्रं त्रिमधुरसंज्ञं भवति ध्यानाद
 पिथनसिद्धिर्मेव जपार्चाधरो भेत्सधरः जपहुतपूजाविधिभिर्मै सुनरो धनधरं दिगवान्त्स्यात् अथ पूजाविधिः अ
 थ पत्रमयपद्ममुल्लसत्कर्णिकं विधिवदारचर्यचमं उलेत्र विसदस्रसंनिभं सूकरं यजेत् तत्र सिद्धये अस्यार्थः प्र
 थमं पद्मपत्रं पद्मं तत्कर्णिकामध्ये भूमिति तदंतः साध्यनामविलिखेत् केसरं स्वरद्वंद्वम् ॥ दलमध्ये वराहमन्त्र
 स्य चतुरश्रं तुरो वर्णान् अंते पंचचतुर्द्विः कादिवर्गैर्वेष्टयेत् तद्वहिश्चतुस्त्र नत्कोणेषु हुमिति वराहबीजं
 हकारच छस्वरविंदुभिर्वाराहबीजं तस्मिन् उले वैष्णवपीठं संपूज्य तत्र समावाह्यं सूकरमूर्तिं यजेत् प्रथमं च
 तुभिर्गैश्चतस्रुदिक्षु अस्त्रैर्विदिक्षु और्ध्वमधश्च संयजेत् इति प्रथमारतिः चक्राय शंखाय कृपाणाय खो
 राय गदायै शक्तये वगय अभयाय इति द्वितीयारतिः दंदादिभिस्तृतीया पुनः कोलस्यावयवस्त्रितान्दे वा रामः
 न्यरि पूजयेत् दंष्ट्रायां तु सशैलवदनगार्ण्यापगायै श्रीवसुधायै नमः इति पूजयेत् पुनर्देवस्य हंकृतौ वागी २७२

पाश्चोरात्मांश्चापि विशेषतः सपयेत्सोभयेच्चैवोच्चादयेन्मारयेत्तथावशयेत्तत्क्षणाद्देवि नैलो क्यमपि मन्त्रवि
 त्॥ अथ श्रीकराष्टासुरविधानमुच्यते वामदेवकृषिः पंक्तिच्छदः हरिर्देवताभीषयभीषयद्वंद्वं हत्त्रासयद्वंद्वं शि
 रः प्रमर्दं प्रमर्दयद्वंद्वं शिखाप्रध्वंसयप्रध्वंसयद्वंद्वं कवचरसरसद्वंद्वं अस्त्रं अथासरन्यासः मूर्द्धासि कर्णहृदयो
 दरसोरुजंघापादहृदयेषु लिपिणो न्यस्य तु स्वदेहेषु विप्रादिकोऽप्युखकरोरुपदेषु वर्णान् चक्रादिकानपि करेषु
 ततस्तदस्त्रान् अस्मार्यः पूर्वमूर्द्धासीत्याद्युक्तस्थानेषु अष्टौ वर्णान् क्रमेण न्यस्त्वा पुनर्विप्रादिकानि न्यस्या
 यमर्थः ऊर्ध्वदक्षणेभ्यो नमः तिस्रिण्येभ्यो नमः ठवैश्येभ्यो नमः श्रीं शूद्रेभ्यो नमः इति मुखकरोरुपदेषु कंचका
 यनमः रंशं स्वायनमः स्वांगदायनमः हांपदायनमः इति चतुर्भुजमात्मानं ध्यात्वा तत्तत्करेषु न्यसेत् इति दु
 ग्धाब्धिद्वीपवर्याप्रविलसितसुरोद्यानकल्पद्रुमायो भद्रां भोजनमपीडो परिगतविनतानं दनस्कंदसंस्कंदोभिर्वभ
 द्रथांगं स दरमथगदापंकजे स्वर्णवर्णो भास्वन्मौलिर्विचित्राभरणपरिगतकियेयो मुकुंदः उत्तिष्ठ श्रीकरस्वाहा इति
 मन्त्रः ऐश्वर्यप्रधानो यमन्त्रः अष्टलक्षजयः श्रीदुग्धरसोऽस्य समिद्धिरब्जैः साज्येन दौग्धेन च सर्पिषा च साज्येन दौ
 ग्धेनेति आज्यसिक्तेन सीराच्चेत्यर्थः श्रीरसं बिल्वं एतै रष्टद्रव्यै र्दंशांशं पुरश्चरणा होमः अथ पूजाविधिः वैष्ण

प्र.सं. २७१ वपीठे समावाह्य समावाह्य समर्चयेत् श्रियै मत्स्यै च तै कां तै इति दिक् पत्रेषु समर्चयेत् वासु देवाय सं कर्षणाय प्र
 द्युम्नाय अनिक्रद्धाय इति कोणगेषु पत्रेषु समर्चयेत् देवस्य वाम दक्षिणयोः पार्श्वयोः शंखनिधये पुष्पनिधये इ
 तिविष्वक्से न च देवस्य वाम पार्श्वे पुनरिंद्रादीन् समर्चयेत् अथ प्रयोगः दूर्वाभिराज्यैश्चरुपयुंज्या दद्याद्दुरवे च दक्षिणां कृत्वा परिभोजयेच्च विप्रांस्तेषु दीनेषु स्वशक्तितो भक्त्या अप
 मृत्युगै गपापान्विजित्य स तु दीर्घमायुराप्नोति दूर्वाभिराज्यैश्चरुपयुंज्या दद्याद्दुरवे च दक्षिणां शक्या परिभोज
 येच्च विप्रांस्तेषु दीनेषु स्वशक्तितो भक्त्या अपमृत्युगै गपापान्विजित्य स तु दीर्घमायुराप्नोति दूर्वाभिराज्यैश्चरुणा
 च हत्वा तत्संपाते मुपयुंज्यादित्यर्थः प्रयोगांतरं अनुदिनमादित्यमुखः प्रजपेत्तूर्ध्वं कृतस्वबाहुयुगः तस्य गृहे
 त्रसमृद्धिश्चिराय संजायते सुपुष्टतरा अथ श्रीकराष्टासरमन्त्रप्रसंगात् श्रीकर लक्ष्मी नारायणो मन्त्रोऽपि लिख्यते
 ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः लक्ष्मी नारायणो देवता आमादिषडंगं अथ वा ॐ लंपुंडरी का ह्याक परमेश्वराय वमह
 त् ॐ लक्ष्मी सकलसुरवसौ भाग्यनिधये नमः शिरः ॐ नां वां कित्सिद्धिप्रदाय नमः शिखा ॐ रां अखिल दुःख श
 मनाय नमः कवचं ॐ यं आनंदं सुंदरं लक्ष्मीयतये नमः नेत्रं ॐ णाल लक्ष्मी नारायणाय नमः अस्त्रं ध्यानं लक्ष्मी

रामः
२७१

संपाद्य वराहमन्त्रेण जुहुयात् अष्टौर्ध्वशतसंख्यं अंशविष्टान्नेन बलिंदद्यान्मन्त्रेण अनेन विधिना सप्त भू
 गुवारं जुहुयात् शत्रुभिर्भविवाद्पीडानुजायते अनेनैव पिशाचादि निवृत्तिश्च प्रयोगांतरं विलोडयता मेघ
 मृदं च दुग्धं हुते हुते वाष्टयुतं सहस्रं हिमं डला देवमहीमहार्घस्यान्मन्त्रिणोऽस्यैव तु निः सपत्न्याः अस्मार्थः
 साध्यसेत्रामृदं गृहीत्वा दुग्धे वाष्टये वा विलोडयते नाशे च रसहस्रं जुहुयात् एवं मंडलं हुते तन्नेन सा
 ध्यमहीमर्घानिः सपत्न्या च अस्मैव साध्यकस्य वशी भवति प्रयोगांतरं नृपतरुसमिधामयुतं त्रेणानेन यो हुते
 च न्नी गृहयात्रास्य नसीदेत्सोत्रादिकमपि च बद्धं ये क्रमशः नृपतरुकोणैः प्रयोगांतरं अष्टौर्ध्वशतं मन्त्रीदिम
 शो यो वा जुहोति शालिभिः स तु बलरेण रुचरं विराजते व्रीहिपूर्णग्रहः शालिकुलचैर्नक्षत्रमन्त्रेणानेन सर्पिर्ज
 हृतदशशतं मंडलात् स्वर्णसिद्धिः स्वादुक्तेनांजलिं न्या अपि कुसुमसहस्रेण वा वाससां च अंजलिनी चूणावण
 ति स्वादु त्रिमधुरं लाजानां कन्यकाया अपि च मधुमतां होमतो वांछितायाः सिद्धी रक्तोत्पलानामपि मधुयुजां
 स्याद्भुतात् श्रीः समयादिति तत्र मधुमतां मधुसिक्तानामित्यर्थः केवलाजानां होमतः कन्यकायाः सिद्धिः स्तो
 त्रलंशत्रैतेषु अयमपि होमः सहस्रसंख्याकाः वराहयंत्रविधानं मुच्यते भूमिति वराहबीजंतारेषु मपिलिखि

प्र.सं- २७४ त्वात्तद्वाह्येनलपुंरंसमापुटितंतद्वाह्यकेचतुर्दलमब्जंस्यात्तद्वह्निस्तथाष्टदलंवाह्येषोऽशपत्रंमंडलमा
 खंजलीयमपिबाह्येसूकरबीजेसाध्यसेत्रारण्यांचक्रमःश्रिषुचरलोष्पंगमनूनपिदलमूलेष्टाणकेसराणि
 लिखेत्अष्टवष्टौदलमनुसूकरमन्त्रस्यचाक्षरान्क्रमशःअन्येवशिष्टमक्षरमथाष्टपत्रेस्वरादयकिंजल्केव
 र्णांश्चतुश्चतुरपितथाष्टमेपंचवाविलिखेत्पत्रेब्जंनकिंजल्केत्येद्वौद्वौत्रयमंत्यकेदलेविलिखेत्तारम
 हिकोलाणैःप्रवेष्टयेत्साध्यवर्णपरिपुटितैःतद्वाह्येमनुवर्णैर्विदर्मिताभिश्चसाध्यपदलिपिभिःस्माविब
 चतुष्कोणेगर्भगसाध्याक्षरंचभूबीजंअष्टसुशुलेषुतथावाराहंवासुधेतसंष्टकंअस्यार्थःप्रणवंविलिख्यतस्यो
 दरेभूमिति विलिखेत्पुनस्तारस्यबहिःषट्कोणंविलिखेत्तद्वह्निश्चतुर्दलंविलिखेत्॥तद्वह्निरष्टंतद्वह्निः॥
 षोडशदलंतद्वह्निर्दत्तचतुष्टयंतद्वह्निश्चतुरस्रंविलिखेत्पुनःप्रणवांतस्मिन्भूमपदस्योदरेसाध्यसेत्रस्य
 नामएतस्सेत्रपतिव्यंमेकुरुइतिविलिखेत्॥साध्यसेत्रस्यानुद्देशेभूपतित्वंमेकुरुइतिविलिखेत्पुनःष
 ट्कोणकोणेषुसुदर्शनषण्णान्विलिखेत्कोणद्वंद्वस्यांतरालेसूकरमन्त्रस्यांशानिपंचविलिखेत्पुनश्चतुर्दल
 मूलेवैष्णवाक्षराणिद्वौद्वौविलिखेत्द्वौमध्यैसूकरमन्त्रस्याक्षराणिअष्टशोविलिखेत्अवशिष्टमेकमक्षर

मपि चतुर्थे दले विलिखेत् पुनरष्टपत्रे स्वराणो द्वौ द्वौ दलमूले विलिखेत् दलमध्ये सूकरमन्त्राणां श्रुतुरो विलि
 खेत् अवशिष्टमेकमक्षरमप्यष्टमे दले विलिखेत् पुनरन्त्येषोऽष्टपत्रे दलमूले कादि वर्णा द्वौ द्वौ विलिखेत्।
 अवशिष्टं मालिखेत् पुनर्दलमध्ये सूकरवर्णा द्वौ द्वौ विलिखेत् अवशिष्टे एकमक्षरमप्यन्त्ये दलमध्ये विलिखे
 त्॥ तद्बहिर्वर्त्तचतुष्टयं विलिख्य प्रथमे दले प्रणवसाध्यनामाक्षरद्वन्द्वैः पुटित्वा वेष्टयेत् द्वितीये दले सौं इत्य
 नेन महीबीजेन नसाध्याक्षरपुटितेन वेष्टयेत् तृतीये दले भूमित्यनेन कोलबीजेन साध्याक्षरपुटितेन वे
 ष्टयेत् तद्वा ह्ये दले मन्त्रवर्णैः साध्यसेत्रनामानि पुटित्वा विलिखेत् पुनस्तद्बहिः श्रुतुरसं कोणेषु ग्लौमिति बीजं
 विलिखेत् एतस्योदरे साध्यनाम विलिखेत् पुनश्चतुरस्रकोणाग्रे अष्टशूलानि विलिखेत् तेषां चतुर्णामुदरे वा
 राहं बीजं चतुर्णामुदरे वा सुधं भूबीजं विलिखेत् अथ लेखनद्रव्यं लेख्यपट्टविशेषश्चोच्यते लासा चंदनकुंकुमल
 धुकर्पूरैः सरोचनैर्विलिखेत् गोशकदंभोयुक्तैर्लेखिन्या ह्ये मयादिने प्रवरे अस्यार्थः लासादिद्रव्यैर्मिलितैर्वि
 लिखेत् लासाजतुसौमाख्ये शुभदुकूले चेत्येतैर्द्रव्यैर्विलिखेत् स्वर्णादिपट्टे चत्स्वर्णादिलेखिन्या उक्तद्रव्य
 सिक्तया लिखेत्॥ अथ स्वर्णादिपट्टविशेषश्च तस्मिन् लिलिते फलविशेषश्चोच्यते सौवर्णे राज्यसिद्धिरजनक

प्र.सं. २७५ फलके ग्रामसिद्धिं च ताम्रेसाहस्रस्वर्णसिद्धिं भुजदललिखितं चाशुसंसारयात्राम् ॥ सौमेलाभं च नायाः पित्रु
 तरुफलके कार्यसिद्धिं निजेषां यंत्रं संजप्तिं कुपुंघतुहृतकृतसंपातपातं करोति अस्यार्थः भुजदलं काकसुवल्गु
 त्रविशेषः पित्रुतरुवेंपुसौमंवेणपट्ट ॥ उक्तपट्टविशेषे लिखित्वा जह्यामन्नेणाज्याहुतियथाशक्तिकृत्वा तत्संपा
 तेन पट्टं संसिंचत् ॥ तस्मादुक्तफलं भवतीत्यर्थः यंत्रस्थापनप्रकार उच्यते मन्त्री समास्थाय वराहरूपं साध्यप्र
 देशे निखने च यंत्रं स्थिराय राशावभिवाह्य कोलमंगानि दिक्षु सिपतां यथावत् अस्यार्थः साधकः स्वमात्मानं व
 राहरूपं ध्यात्वा साध्यं तस्य स्थिरराशिस्थाने निखने तत्रावाहनं च कृत्वा यंत्रं स्य दिक्षु विदिक्षु विदिक्षु च मंत्र
 स्यांगानि कुर्याच्छरीरे यथा ॥ तत्रांगचतुष्टयं दिक्षु पंचमं विदिक्षु कुर्यात् अस्यैव यंत्रस्य प्रयोगांतरं यन्मम सुरक्षा
 यैरो गग्रहवैकृतेषु जंतूनां संजप्य शिरसि वध्यात् सन्तु निरोगस्त्वयत्नतौ भवति ॥ अथ मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्त
 प्रकारेण वराहमन्त्रस्य पुरश्चरणादिविधिं लिख्यते वित्त्वत्संस्थे रोनि त्यंजयेन्माससहस्रकं दशांशं जुहुयाद
 न्नैः पुरश्चरणवान् भवेत् अथ प्रयोगः ॥ विवाहस्येव मासाद्यतस्य जन्मदिने हिने तत्रासीनो जपेन्मन्त्रमष्टोत्तर
 सहस्रकं एवं कृतवतस्तस्य भूविवाहो विनश्यति प्रयोगांतरं आत्मानं मेरुसदृशं वराहं चिंतयन् जपेत् ॥ अंग

खारेयः सेनं सप्रकृत्वः प्रदक्षिणं कृत्वा मृदं तु सं प्रास्य तस्य सेनं भविष्यति प्रयोगांतरम् ॥ नित्यं भूमिं स्पृशं न्न जपे
 दष्ट सहस्रकं बिंदते महतीं भूमिं मसपत्नामकं टकां अंकुवारे तथा प्रोक्तं रविबारे विशेषतः जपे त्वतिष्ठाकाम
 स्तु महतीं भूमिमाप्नुयात् नित्यमष्टसहस्रं तु योजपे हरि मर्चयन् महतीं श्रियमाप्नोति गुरो राजा भविष्यति ॥ अ
 थ वराहमन्त्रप्रसंगात् कल्पांतरोक्तस्तत्तु योगविशेषापिलिख्यते लक्षहोमोजपांते स्याद्ब्रह्मैवैव सपायसैः स
 पद्दीपानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा अस्यार्थः पंचगव्यैश्च पायसैश्च हुते दिति प्रयोगांतरं दधिमध्याज्यसिक्त
 च चतुरंगुलसंमितां गलूचीरष्टसाहस्रं हुते द्याधिर्विनश्यति आम्रपर्णे हुते तं बिलं ज्वरशांतिर्भविष्यति एते म
 हावराहोक्ताः प्रयोगाः ॥ अथ वराहाष्टाक्षरविधिः कल्पांतरोक्तो न लिख्यते ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः वराहो
 देवता ॐ हुत् भूशिरः वराहाय शिखानमः कवचं ॐ भूवराहाय नमः अस्त्रकृत्सांगं त्वतिनीलवक्त्रं न पद्म
 हयं स्थांकगसोणीशक्तिमुदारबाहुभिरथो शंखंगदामंबुजं चक्रं विभ्रतमुग्रकांतिमनिशं देवं वराहं भजे भूला
 स्मीरति कांतिभिः परिवृतं चर्मसिंसदीप्तिभिः ॐ भूवराहाय नमः इति मन्त्रः ऐश्वर्यप्रधानो यमन्त्रः पूजादि
 कं महावराहप्रोक्तवत् ॥ अथ वराहैकाक्षरमन्त्रोपिकल्पांतरोक्तो न लिख्यते भार्गव ऋषिः गायत्री छंदः वराहो

प्र.सं. २७६ देवता हां हत् ह्रीं शिरः इत्याद्यंगानि हूं इति मंत्रः हकार षष्ठस्वर बिंदुभिरयं मन्त्रः ध्यान पूजादिकं पूर्ववत् ॥
 अथ वराहमन्त्रप्रसंगात् भूलाभफलप्रदत्वसामान्यात् क्षेत्रस्य पतिनेत्यस्य मन्त्रस्य यन्त्रमपि कल्यांतरोक्तमवलि
 ख्यते कर्णिकायां कोलगर्भोत्तरं साध्य समन्वितं चक्रमन्त्रं कोणषट्के तदंगानि च संधिषु अष्टपत्रे केसरोद्यद
 शर्णद्वयवर्णके चतुरश्रतुरोवर्णान्कोलमन्त्रस्य चाष्टमे पंचचालिख्य बाह्यो च पद्मे षोडशपत्रके क्षेत्रस्येत्यादि सूत्र
 स्याप्यर्धमर्धमृचां क्रमात् धरामन्त्रेण संवेक्ष्य बाह्ये मातृकयापि च भूपुराश्रिषु भूबीजदिक्षु भूबीजमालिखेत्
 क्षेत्रस्येत्यादि सूक्तस्य यन्त्रमेतच्छ्रुते दिने ताम्रपट्टे समालिख्य स्वर्णसूत्र्या यथाविधि स्थापितं भुवने यद्वा सैवैवान
 गरेपि वादिशे वा तत्र वर्धते दिनशः सर्वसंपदः गजाश्च धेनुमहिषी वृषमेषस्वरादिभिः धनधान्यधराप्यस
 सारत्नविभूषणैः आह्लादयंति विभवैरन्यैश्च स्यात्तत्तारमाः अस्यार्थः प्रथमषट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवं त
 म्मध्ये भूमिति वराहबीजं तन्मध्ये साध्यनामादिषट्सु कोणेषु सुदर्शनषड्कोणं संधिषु सुदर्शनषडंगानि त
 द्वाहिरष्टपत्रं पद्मं विलिख्य तस्य केसरेषु वैष्णवाष्टासुरस्यै कैकमसरंच विलिखेत् पुनर्दलमध्ये प्रागुक्तमहा
 वराहमन्त्रस्य वर्णाश्चतुरश्रतुरो विलिख्य अवशिष्टमप्यष्टमे विलिख्य तद्दहिः षोडशदलं पद्मं विलिख्य तेषु स

येग्लौमिति भूबीजं च स्रौमिति नृसिंहबीजं च एकैकमेकैकस्मिन्पुटे विलिख्य वज्राष्टकाग्रे प्रणवं च वहिर्मूलमन्त्रे
 णसंवेष्ट्यै तद्बहिश्चतुस्तकोणेषु श्रीबीजं च तद्बहिरेकादशस्वरेण ऐकारेणावेष्ट्य तद्बहिः कोमित्यंकुशचक्रं हेनर
 त्तचतुष्टये संवेष्टयेत् एवं विलिख्य हरिद्रापिंडे निक्षिप्य संपूज्य निखनेदिति ॥ इति प्रपञ्चसारसारसंग्रहं गीर्वा
 णं द्रविरचिते द्वाविंशतिः पटलः ॥ अथ नृसिंहाजुष्टुभोविधानमुच्यते ब्रह्मा प्रजापतिर्वा नारदो वा ऋषिः अनुष्टुप्
 छंदः श्रीनृसिंहो महाविष्णुर्देवता हं बीजं ईशक्तिः उग्रवीरं हृत् महाविष्णुं शिरः ज्वलंतं सर्वतोमुखं शिखानृसिं
 हं भीषणं कवचं भद्रं मत्स्यं मत्स्यं नेत्रं नमाम्यहं अस्त्रं ध्यानं ज्ञानं चोरासक्ततीक्ष्णस्वनखरुचिलसद्बाहुसंस्पृष्टकेशश्च
 कशंखं च दोभ्यां दधे दनलसमं ज्योतिषा भग्नदैत्यं ज्वालां परितरं विशशिदहं नृसिंघं दीपजिह्वां दंष्ट्राग्रं धूतकै
 शं बदनमभिवहन् पातु वो नारसिंहः सालीकध्यानं उच्चद्रास्वत्सहस्रप्रभमशानिभिर्भूषणं वीसरंतं बन्हीनन्हा
 यविद्युत्तटिविततधदा भीषणं भूषणैश्च दिव्यैरादीप्तदेहं किशितनखलसद्बाहुदंडैरसैकैः संभिन्नं भिन्नदैत्यैश्च
 रत्तनुमतनुं नारसिंहं नमामि इति क्रूरध्यानं उग्रवीरं महाविष्णुं ज्वलंतं सर्वतोमुखं नृसिंहं भीषणं भद्रं मत्स्यं मत्स्यं न
 माम्यहं इति मन्त्रः रसायुः प्रधानोयं मन्त्रः स शिरो ललाटे हृदयगुणमुखकरपदसंधिकेषु साग्रेषु उदरहृदोर्गलपार्श्वे
 माले

प्र.सं. २७६ षपरेककुटिक्रमान्यसेद्वर्णान् द्वात्रिंशत्सहस्रजपैरधिकारोभवति अधिकृतिः पूर्वसेवाद्वात्रिंशद्भ्युतैः पुरश्चरणं
 भवति द्वात्रिंशत्संजपेस्सिद्धिर्भवति द्वात्रिंशत्सहस्रमाज्यसिक्तैर्दग्धानैः पुरश्चरणा होमः प्रणिपतिरस्य चोक्ता प्र
 सन्नता कूरता विशेषेण द्विविधिप्रसन्नता स्यात्साधनपूजान्यया प्रयोगविधिः अस्यार्थः अस्य नृसिंहस्य प्रसन्नतासं
 भावः कूरता विशेषेण तत्र पूजायां प्रसन्नरूपं ध्यायेत् निग्रहं विधौ कूररूपं ध्यायेत् अथ पूजापूर्वमनसा पूजयेत्
 तत्कथं प्रणामार्घ्यपाद्याचमनगंधपुष्पधूपदीनैवेद्यनृत्तगीतैः प्रपूजयेत् अथवा ह्यपूजावैष्णवपीठे स
 मावाह्य नृहरिं समर्चयेत् अगैः प्रथमावृतिः गरुजाय अनंताय शर्वाय कमलोद्भाय ॥ प्राकप्रत्यग्यमशशिनां
 दिक्षु समर्चयेत् अग्नौ हिर्यैरत्यै पुष्ट्यै रत्याग्नेयादिषु समर्चयेत् इति द्वितीयावृतिः दंद्रादिभिस्तृतीया अथ
 प्रयोगः विधाय तद्बीजविशिष्टकर्णिकं चतुश्चतुर्वर्णसेददलाष्टकं सुलक्षणं मंजुलमन्यलक्षणैर्विधाय तस्मिन्का
 लशंप्रपूर्य च यथोक्तमार्गेण समर्च्य साधकं सहस्रसंख्यं प्रजपेन्मनुंततः निरुच्चरन्मन्त्रमथाभिषेचयेद्यमेष मृत्योः
 परिवर्तते मुखात् अस्यार्थः नृसिंहबीजं कर्णिकायां विलिख्य अष्टदलेषु चतुरश्रसुरेमन्त्राणां विलिख्य त
 द्दहिर्मालकावर्णैर्वेष्टेत् द्दहिश्चतुरश्रद्वयपुटितकोणेषु नृसिंहबीजविलिखेत् तस्मिन् दग्धवत्सचर्मकथि

रामः
 २७६

स्वाहा इति दिग्बन्धः बंदे वाराहवक्त्रां बरमणिमणिमकुटां विद्रुमश्रोत्रभूषां हारग्रैवेयतुंगस्तनभरनमितां पीन
 कौशेयवस्त्रां देवींदसोर्ध्वहस्ते मुसलमथवरं लांगलं चाकपालं वामाभ्यां धारयंतीं कुवलयप्रकलितां स्याम ऐंदुप्रसंन्नाम् ॥
 ॐ ऐं ह्रीं ओं नमो भगवति वार्त्तालि वार्त्तालि वाराहि वाराहि वराह मुखिवराह मुखि अंधे अंधिनि नमः रुंधे रुंधिनि
 नमः जंभे जंभिनि नमः मोहे मोहिनि नमः सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वेषां शक्चितचक्षुर्मुखगतिजिहासंभंकुरु कुरु शीघ्रं
 वश्यं कुरु कुरु ठठठठठं फट् स्वाहा इति मन्त्रः निग्रहस्तंभनप्रधानो यं मन्त्रः मध्यं रात्रौ लक्षं जपेत् पुरश्चरणार्थं
 अथ प्रयोगार्थं पूजाक्रोको धिन्यै नमः स्तंभिन्यै नमः क्रौंचं ज्ञेयं ज्ञेयै नमः इति पाश्चयोः पुरतश्च समर्चयेत् पुन
 र्मान्दभिः समर्चयेत् अथ प्रयोगः नालिकेरफलं हित्वा तन्मध्ये तिलसंचयं सियेत् तदा स्पेवं चूककुसुमानि च निक्षेप
 मंजुलस्त्वतिलोर्ध्वं तु संस्क्राप्य तदनंतरं अस्त्रमन्त्रं समुच्चार्य प्रोक्षयेत् स्त्रवारिणां सर्वेषां तु यदं कृत्वा साध्यनामोपचं
 हितं मूलमन्त्रे सर्वेषां मिति पदे साध्यनामसंयोजयेदित्यर्थः मन्त्रं समुच्चरेत् सम्यगखिलाक्षरशोभितं हलेनाकृष्य वै
 कंजं वैरिणं कृद्भवेत नमुसक्ते न समातास्य तर्पयेत् नालिकां भस्मान्निसप्तस्वर्द्धरात्रेषु चैवं संतर्पिता प्रियेस्तंभयेद्विदेव
 सपत्न्यान्नात्र संरायः प्रयोगांतरं नालिकेरपयोभिर्वा निजपुक्तजलेन वा निसप्तरात्रं संतर्प्य तत्क्रोधस्तंभनं भवेत्

प्र-सं नमो तंयजने होमे स्वाहा तं सुरसुंदरि जयतर्पणयोः कुर्यात्साधकस्तनमः पदं स्तंभनाये शदिग्भागे निग्रहाय च य
 २७८ म्यके होमाय विधिवत् कुर्यात् कुंजलक्ष्मणयोजितं प्रयोगांतरं देवदारुतिलान् राजानजुह्यात्स्तंभहेतवे त्रिसप्तस्व
 र्द्धगत्रेषु प्रत्येकं साष्टकं शतं हुने च साधकं दोषैर्मध्ये स्त्रीनारिनाम कं तरुस्तु किं करीभूतः सपत्ना भवति ह्रवं प्रयोगां
 तरं संपत्तवेष्टं संकल्प्य मृदावालो हे कनवासंस्त्रा प्ययाम्यकुंजं ते हुने ह्यजरजः कणैः अयत्तं संजपे नमूलं त्रिसप्तस्र
 णदां बुधः त्वं ज्ञासंस्तमे दोस्त्रि मज्जाशुक्ला निर्वैरिणः योगिन्यो भस्यंत्याशुपंचमीपादसेवनः अथ यंत्रं प्रणवं
 प्रणवेनैव विपरीतं तु वेष्टयेत् ऐं ह्रीं स्तौ म्याससाध्यां ह्यां ठकारेण च वेष्टयेत् अष्टभिः कुलितैर्विद्वान्ग्लौ कौ वज्रप
 टद्वये वज्रा एकाग्रैतारं च लिखे नमूलं चतद्वहिः भूमंजुलं लिखे द्वाह्योपाश्रकोणेषु निक्षिपेत् झंजोसे न समावेष्ट्य च
 तु कैरं कुरैश्च तत् निरुद्धं तं निशापिंजे निक्षिप्यात्तर्गतं यथा संपूज्य निखने द्वात्रैगुप्तदेशेषु देवतां वाचं क्रोधं रिपुं ग
 भंगमनस्तेन मायतं दिव्यग्रह नदीं सेनां स्तंभयेत्प्रकटानपि अस्मार्यः प्रथमं प्रणवं विलिख्य तद्वहिर्विपरीतलिखि
 तप्रणवेन संवेष्ट्य तद्वहिर्वाग्भवद्वयेन अंतः साध्यनामयुक्तेन चतद्वहिर्भूविंदुद्वयेन साध्यनामयुक्तेन प्रणवं वे
 ष्णो करीत्यसंवेष्ट्य तद्वहिरमृतबीजेन संवेष्टयेत् तद्वहिः परितो वज्रायुधाष्टकं विलिख्य तस्य पुरद्वये अंतरालद्व

रामः

२७८

त्रस्यपतिनेत्यादिसूक्तस्यार्द्धमर्द्धमृचां विलिख्य बद्धिहृत्तद्वयं विलिख्य प्रथमेष्टसे ॐ ह्रीं ग्लौं नमो भगवत्यै धर
 ण्यै धरणि धरे स्वाहा ग्लौं श्रीं ॐ इत्यनेन धरामन्त्रेण वेष्टयेत् ॥ द्वितीयेष्टते मातृकयोः संवेष्टयेत् बहिश्चतुरश्रको
 णेषु ग्लौं बीजं दिसु वाराहं बीजं भूमिति विलिखेदिति ॥ अथ वाराहमन्त्रप्रसंगान् स्वप्रवाराहीमन्त्रोपिकर्त्या तरो
 कोत्र लिख्यते ईश्वरऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीस्वप्रवाराही देवता ऐं बीजं ह्रीं शक्तिः ठ ठ ठ ठ स्वाहा कीलकं ऐं ह्रीं
 हूत् नमो वाराही शिरः अघोरे शिखा स्वप्रेकवचं ठ ठ ठ ठ नेत्रं स्वाहा अस्त्रं एतैरेव पदैः कटिकं ठ गंड श्रोत्रं नेत्रभू
 मूर्धसु न्यसेत् नीलां जनगिरि श्यामां मणिरत्नविभूषितां अश्वारूढां च वाराहीं पाशांकुशधरां शिवां कामरूपां महा
 देवीं खड्गखेटकधारिणीं चतुर्भुजां तीक्ष्णदंष्ट्रां दंष्ट्राग्रस्थवसुंधरां दुष्टसंहारणोद्यक्तां साध्यां कानां चरप्रदां चिरं नि
 रंतरं भक्त्या समुपासे सनातनीं ॥ ऐं ह्रीं नमो वाराही अघोरे स्वप्रे ठ ठ ठ ठ स्वाहा ॥ इति अष्टादशाक्षरी मन्त्रः शृणु नार
 दतत्त्वेन साधनाया दृशी भवेत् सोपवासः शुचिभूत्वा कृत्वा कृतमेति शौ पूजयेद्देवदेवेशी नैवैद्यं च निवेदयेत्
 ततो जपः प्रकुर्वीत अष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ समाहितमना भूत्वा ततः सिद्धश्च साधयेत् भूतं भव्यं भविष्यच्च सर्वसा
 वकित्तस्य च सादापयति साध्यस्य स्वप्रे पूत्वा मनोगतं प्रार्थनाप्रकारः नमस्ते स्वप्रवाराहि स्वप्रे कथय मंरियोः महा

प्र.सं. २७७ भयं च जनय भक्ते मयि कृपां कुरु प्रसह्य पीडयसि प्रयो यथा साध्यते मया पारावद्धं नृदसि प्रंचित्तमाकर्षयां कुशा
 तदुःखं वारपखेटेन मदीयमतिदुस्तरं बिंधिनः खड्ग तोमस्कं कथयस्व शुभा शुभं स्वयमागत्य नः साध्यः प्रणम्याञ्ज
 करे त्वयं इति प्रार्थना श्लोकः अथ प्रयोगः भूर्जे वातां बूलदले वा विद्यामुन्नतरसेन वरापदमहि तं लिखित्वा हृदये
 विन्यस्य पुण्यादिनाभ्यर्च्य प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा महाज्वालाप्रयोगेन तन्मयं कृत्वा वामपादेनाक्रम्य त्रिसंध्यमष्टोत्तरशतं
 जपेत्तदिनसप्तकादृश्यं भवति स्त्रियो वा पुरुषो वा पि प्राणैरपि धनैरपि यावज्जीवं साधकानां वशीभवति दासवत् म
 हाभस्मा कृतिं वामपादेनाक्रम्य संजपेत् प्रयच्छस्वामुकस्येष्टं स्त्रीरत्नं ग्रामपूर्य कं राजानं मोहनं कृत्वा वश्येदवधीर
 येत् महाभस्मा कृतिं कृत्वा हृदि वा मांगुली जपेत् अष्टोत्तरसहस्रं च स्वप्ने तं भीषयत्यलं दास्यति ह्यमुकस्येदं सर्वैरपि
 मनोरथं ॥ अथ श्री वाराही मन्त्रप्रसंगात् महावाराही मन्त्रोपि मन्त्रसारां को नतिरव्यते धरणी वराहकृषिः वहती कं
 दः वाराही देवता ग्लौबीजं ऐं शक्तिः ह्रीं कीलकं ॐ ऐं ग्लौं ॐ नमो भगवति वार्तां लिखति हन् ॥ वाराहि वाराहि व
 राहमुखी शिरः अंधे अंधिनि नमः रुंधे रुंधिनि नमः शिखाजं भेजं भिनि नमः संभेस्तं भिनि नमः मोहे मोहिनि नमः कव
 चं सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वेषां वाक्चित्तचक्षुर्मखगतिजिह्वास्तं भं कुरु कुरु नेत्रं शीघ्रं वश्यं कुरु अस्त्रं ठठठ ठुं फट्

त कषायजलैः कलशं संपूर्येष्टोत्तरसहस्रं जप्त्वा अभिषिञ्चेद्यः समस्त्युमुखात्प्रमुञ्चते ॥ इति स्त्रौमिति नृसिंह बीजं
 प्रयोगांतरं दुर्वात्रिकैरष्टसहस्रसंख्यैराराध्य मन्त्री जुहुयादथाशुशान्तिं प्रयत्येव तथा पसञ्च आपो हि शान्ता इति
 च श्रुति स्यात् उत्पत्तेस्तिस्रहतीत्युपद्रवाणां होमोय भवति च शांति होनराणां यद्वा न्यनिजमनसैस्सितं चका
 मं नच्चाप्नोत्यखिलं नृणां प्रयच्छ भूयात् अयमर्थं तिस्रस्त्रिंशोदुर्वाः संयोज्याष्टोत्तरसहस्रं घटस्थासु जुहुयात् श
 वृषीजाद्युपद्रवशांत्यर्थं उत्पत्तशांत्यर्थं चान्यदपि मनसोभीष्टार्थं च आस्मिन्नर्थे आपो हि शान्ता इति श्रुतिः प्रमा
 णं प्रयोगांतरं दुःस्वप्नेष्वपि दृष्टेष्ठं वशिष्टा जाग्रता निशानेया जपमानमंत्रशक्त्या सुस्वप्नो भवति तत्सुप्णा देव अयम
 र्थः दुस्वप्ने दृष्टे नृसिंह बीजजप्त्वा अवशिष्टा सन्निनेया तस्मात् स एव दुःस्वप्नः सुस्वप्नो भवति प्रयोगांतरं चरन्यने दु
 ष्टगाहिचोरव्यालाकुले मन्त्रमिषं जपेद्यः असाधितं साधितमेव तस्य न बिद्येत तमिर्बहु रूपजाना इमं मूल
 मन्त्रमित्यर्थः प्रयोगांतरं जप्तेनाष्टसहस्रं कलशेनाप्यहि विषा र्तमभिषिञ्चेत् अनि विषमेणाप्यसौ विमुक्तः सु
 खी भवति अस्यार्थः अष्टोत्तरसहस्रं कलशं जप्त्वा अभिषिञ्चेद्विषं नश्यति प्रयोगांतरं मूषिकलूता वृश्चिकबहुपादा
 द्युत्थितं विषं शमयेत् अष्टोत्तरशतजापान्मनुरयमभिमन्यतश्च भस्माद्यंसशिरोस्त्रिकर्णं हृद्गलकुक्षिरुजाज्वरविष

प्र.सं. २८०. पविमिहिकाः मन्त्रौ पचाभिवारिककृतान्विकारानपमनुः शमयेत् अयमर्थः अनेनमन्त्रेणाष्टोत्तरशतं जप्ते मूषिक
 दिविषांतिः अनेनमन्त्रेण भस्मजप्त्वा घृतेशिरोवेदनाद्युक्त रोगानस्यंति प्रयोगांतरं नरहरिवपुषात्सनागृहीत
 हरिणाशिशुं निजवैरिणं विचिंत्य सप्तपुत्रगगनतः सितोसदुरयमनुदिनप्रतिचान्यते समासात्पञ्चदिशं प्रतिम
 नुनासिप्तोसौताद्रिशं प्रयात्यचिरात् पुत्रकलत्रधनादींस्तत्कात् पुनर्निवृत्तये सहसा अयमर्थः आत्मानं नृसिंह
 नृपं ध्यात्वा शत्रूं हरिणाशिशुं च ध्यात्वा आत्मना तं गृहीतं च ध्यात्वा तं शत्रुं गगनतः सितौ दूरतः सिप्रंचनित्य शोध
 जयेत् एवं मासे कृते यस्यां दिशिसिप्तः तस्यामेव दिशिसपुत्रकलत्रादींस्तत्काशत्रुर्गच्छति प्रयोगांतरं नरहरिवपुषा
 न्नाना निजारिनेखराग्रसमग्रभिन्नदेहं सणामि वनिहतं विचिंत्य स्वादन्निकजपमनुमेषनाशमेति अयमर्थः नरह
 रिरूपेणात्मनानखायैर्भिन्नः शत्रुं निहतं ध्यात्वा तं भस्मं निवजयेत् तस्माच्छत्रुर्नाशमाप्नोति प्रयोगांतरं पूर्वतरे म
 त्कपदे निधाय निजसाध्यनाममन्त्रितमः क्रूरेण चक्षुषा तं दहन्निबलोक्य जपतु सप्तदिनं दिनशोधैर्ध्वंसहस्रं नियते
 रिपुरस्य नात्र संदेहः अयमर्थः मृत्युमृत्युमित्यत्र पूर्वमृत्युपदं त्यक्त्वा तत्र शत्रोर्नामसंयोज्य देवदत्तमृत्युं नमास्य
 हमिति जपेत् क्रूरदृष्ट्या तं शत्रुं दहन्निवमिरीक्ष्य अशोधैर्ध्वंसहस्रं नित्यशः सप्तदिनं जपेत् तस्माच्छत्रुर्मरिष्यति प्रयो

रामः
२८०

मां तं रं भारण कर्म नाशस्तं क्रियते यद्युत्तमथ जपे कृत्यै प्रयोगांतरं वश्या कृष्टि द्वेषाण मोहोच्चाटादिका नियदिवां छे
 त्तदर्शया प्रतिपत्त्या तत्तत्कर्म प्रयाययेन्मन्त्री प्रयोगांतरं दिनमनुदिनराथं पूजयत्वा दिनादौ नरहरिपिसम्यक् प्रोत्थ
 मार्गेण मन्त्री तदनुत्तदनुमत्या भस्मनामत्रितेन प्रतिरचयतु राजे वाप्यभीष्टाथरसा अयमर्थः प्रातः काले सूर्ये तदुक्त
 विधानेन संपूज्य। पुनर्नरहरिमपि तदुक्तविधानेन संपूज्य मदनंतरं नरहरेरनुमत्या भस्मगृहीत्वा जघ्नाग्रे वा द
 दृष्टाय वा दद्यात् रसाकरं भवति प्रयोगांतरं न्यासोक्तस्थानेषु प्रविन्य सेइस्मना समन्त्राणं अखिलोपद्रवशांत्यै संपत्तये
 वांछितार्थसिद्धये च अयमर्थः नृसिंहमंत्रासरन्यासोक्तस्थानेषु स भस्ममन्त्राचूर्णन्यसेत् तस्मादुक्तफलं भवेत् प्रयो
 गांतरं अथ परराष्ट्रजये चोरात्तः कुर्यात्प्रयोगविधिमेवं नरहरमपि विधिमानं हिरण्यकशिपु द्विषं समभ्यर्च्य तस्य पुर
 स्ताद्विधिबन्धिनायवन्धिं विभीतकशरकाष्ठैः उज्ज्वलिते तु ज्वलेने समूलतूलैः शरीरे दशशतकैः खादं निबोद्धरेन्म
 नुमरिंश्च भिंदं निवसि पेक्षमिधः हुत्वा परराष्ट्रेभ्यः पूतनां संनाह्य वपुरस्तास्थाः निधनं तं रिपुसेनां स्मरेन् नृसिंहं
 पुरेव दितितनयात्यावज्जितारिरेष्यति नृपतिस्तावज्जपेत्स्मरं देवं सेंद्रसुरासुररसौ यस्यानपि जयति का कथामनु
 जान् विभीतकं तापि अथ परराष्ट्रजये चोरिम्यादिषंथानामयमर्थः प्रथमं नरहरिं समभ्यर्च्य तस्य पुरतः विभीतका

प्र.सं. २८९ छेनशरान् संपाद्य ॥ ते शरकाष्ठैरग्निं निधाय तस्मिन्मौविभी ते नैव शरान् शो नरसहस्रं संपाद्य अरी नखादग्निवमंत्रं
 जप्त्वा गीन्मिंदं निवहुते तू शरसमिधः अथवा विभी तेन शरेण च काष्ठं संपाद्य त तस्मिन्मौसमूलतूलशरान् हु
 नेन शरं नाणात् एवं हत्वा शत्रोः राज्ञः सेनां समाविश्य तानि हस्य तत्पुरस्थिर्न नृसिंहं स्मरेत् एवं स्यत्वा जपेत् ॥ माधक
 राजाय दाजयं कृत्वा आगमिष्यति तावदेवमेव ध्यात्वा जपेत् एवं कृते ईद्रादी नपि जघनि प्रयोगां तरं श्री कामः श्री प्रसू
 नैर्मदाशक्तमथ शतानां हुते तु विल्वकाष्ठैस्तत्पत्रैर्वा प्रसूनैः सुमतिरथ समिद्रिः फलैर्वा तदीयैः अयमर्थः श्री प्रसूनं श्री
 तात्सी पुष्पमेव विल्वकाष्ठं विल्वशालं श्री पुष्पैर्वा विल्वकाष्ठैर्वा विल्वपत्रैर्वा तत्पुष्पैर्वा तत्समिद्रिर्वा तत्फलैर्वा तत्सहस्रं
 हुते तत्तस्यार्थः पुत्रेभ्यः पुत्रे जीवेधनकृतदहने तत्फलैर्वा सहस्रं दूर्वाभिस्त्वायुषेन्द्रादभिमतमखिलं प्राप्नुयान्मन्त्र
 जापी पुत्रजीवम् ॥ पुत्रजीवमेवे अयमर्थः पुत्रार्थी पुत्रजीवेधनं नाग्निं संपाद्य पुत्रजीवसमिद्रिर्वा तत्फलैर्वा सह
 स्रं हुते तत् आयुषे चैव दूर्वया हुते संवत्सरं दूर्वया हुते अभीष्टमर्थं प्रप्नुयात् ॥ प्रयोगां तरं ब्राह्मी वचां वाष्टशताभिजज्ञां प्रा
 प्रातः समद्याना हरिं विचिंत्य संप्राप्य मेधां स्तु वेदशास्त्रनिष्ठा तथी स्यात्पिचक्षरेण अभिमर्थः ब्राह्मी वचां वा पिष्ट्वा शोच
 रगतसंख्यां जप्त्वा प्रातः समद्यात् संवत्सरं तस्मादुक्तफलं भवति ॥ अथ नृसिंहबीजविधानं कृत्वा नरोक्तप्रकारेण लि

रामः
 २८९

रम्यते अत्रिऋषिः जगती छंदः नृसिंहो देवता अथ वा ब्रह्मा ऋषिः गायत्री छंदः नृसिंहो देवता ओं बीजं च शक्तिः ध्या-
 नादिकं पूर्ववत् ॥ अथ वा सकारो बीजं ॐ कार शक्तिः सांहृत स्त्री शिरः इत्याद्यं गानि किरीटकौस्तुभो तुंगहारकेयू-
 रनूपरैः भूषितं पुंजरीकाक्षप्रसन्नवदनं हरिं भुजद्वयेनातस्त्वेन वैरिवसो विदारिणं भुजद्वयेन चोर्ध्वेन
 द्यौत्येन्द्राकर्षणेरतंदोर्भिश्चतुर्भिर्लसितं मध्ये च क्कारिथास्त्रिणचंदनागरुकर्पूरकुंकुमाद्यैर्विभूषितं वनमालादिशो-
 भाढ्यं स्फुरन्मकरकुंजलंदेवस्य तस्य चांकेतु हिरण्यकशिपुं स्मरेत् स्त्रौमिनिमन्त्रः ॥ अथ नृसिंहयंत्रप्रसंगात् मन्त्र
 देवता प्रकाशिकोक्तो नृसिंहानुष्टुप्पन्यासविधिश्च प्रयोगाश्च लिख्यंते ॥ ॐ उं उग्ररूपाय उग्रायै नमः ॐ ग्रं म हादं
 द्रायै नमः ॐ विंजयाय स्त्रियायै ॐ रं विजयाय वीरायै नमः ॐ मं महाबलिष्ठायै नमः ॐ हं म होत्सा हाय सर्व
 मंगलायै ॐ विंजयंताय अनंतायै ॐ सुं अपराजिताय अनंतविजयायै ॐ ज्वं ज्वाला मालिने ज्वालिन्यै ॐ
 लं दीप्तदं द्राय ज्वलनात्मिकायै नमः ॐ तं ॐ ॐ नेत्राय दीप्तजिह्वायै ॐ सं असुरांतकाय विश्वरूपायै ॐ
 वं व्योमगर्भ्याय विश्वयोन्ये नमः ॐ तों विश्वमुरवाय विभावरीयै नमः ॐ मुं व्योमरूपिणे विमलायै नमः ॐ खं विदा-
 रणाय विशुद्धायै ॐ नूं नृकेसरिणे जयायै ॐ सिं दिव्यसिंहासनाय विजयायै ॐ हं भीमाय त्रैलोक्यमोहिन्यै ॐ

प्र.सं. २२ ॐ भी वज्रनखाय भी मायै. ॐ षं वि दीर्णा स्याय भी धियै. ॐ णं भी षणाय धियै नमः ॐ भग्निनि धयै सुखा वहा
 यै. ॐ इं श्री पतये प्रीत्यै. ॐ मं यमां तकाय आह्वादि न्यै न. ॐ त्पुं कालरूपिणे लक्ष्म्यै न. ॐ मं विशो काममृतसं
 जीविन्यै. ॐ त्कं विश्व भावनाय धुवायै. ॐ नं मत्कं जयाय पूर्णायै. ॐ मां जगत्प्रीतये पूर्णामितायै. ॐ म्यं भक्त रसाक
 राय कामदायिन्यै. ॐ हं हरये संविदे नमः इत्यस्य न्यासं कुर्यात् पूर्वोक्त वर्णन्यास स्थानेषु ॥ अथ श्री नृसिंहसा
 न्निध्य करा दशविधन्यासा उच्यंते तत्रां लिन्यासः कथ्यते करद्वयांगुष्ठादि दशांगुलिषु प्रत्येकमाद्यं तं पर्वणोः सार्धंगुणै
 च त्रिंशदसराणि सविंदु कानि विन्यस्य अवशिष्टमक्षरद्वयं करतलयौ विन्यसेत् ॥ अथ देअसरन्यासः मूर्ध्नि शिरसि
 तलादेभूमध्ये नेत्रयोः श्रोत्रयोः कपोलयोः कर्णमूलयोश्चिबुके उत्तरोष्ठे अधरोष्ठे कंठे नासिकायां दक्षिण भुजे वाम
 भुजे हृदये सर्वतनौ नाभ्यां दक्षिण करतले कटिस्थाने मेढ्रे ऊर्ध्वे ज्ञानोर्ध्वे चायांगुल्फयोः पादमध्ययोः पादांगुलिषु स
 र्वसीमिरोमकूपेषुरक्तास्त्रिमज्जासु न्यसेत् अथासरन्यासो न्यः पदुत्पजं चाजानूरु कटिनाभि हृदि न्यसेत् वा स्त्रोः कंठे च
 बिंदुके दंते चोष्ठे कपोलयोः कर्णस्ये च तथा नासापुटे नेत्रे च मूर्धनि ॥ अथ पदन्यासः मुखे मूर्ध्नि तथा नासा चक्षुःश्रोत्रे च
 विन्यसेत् आस्ये च हृदये नाभौ कटिजानु पदेष्वपि ॥ अथ चतुरसरन्यासः नासाग्रे नेत्रश्रवणे नाभौ हृदि मूर्ध्नि वल्कोः ॥ २२

पद्मोः एतेषु स्थानेषु चतुरश्रतुरौ वर्णान्यसेदित्यर्थः॥ अथ पादन्यासः मूर्ध्नि हृदि नाभौ सर्वांगे अथार्थन्यासः मूर्ध्नादि
 हृदि पर्यन्ते पादादि हृदय पर्यन्ते॥ अथोग्रन्यासः मुखेशिरसि घ्राणयोश्चक्षुःश्रोत्रयोः केशरस्थाने हृदये नाभौ कट्यादि
 पादाग्र पर्यन्तं इत्येतेषु नवसु स्थानेषु उग्रमुग्रं नमाम्यहं विरं मुग्रं नमाम्यहं इत्यादि क्रमेण न्यसेत् अथैतेष्वेव स्थाने
 षु उग्रं वीरं नमाम्यहम्॥ वीरं वीरं नमाम्यहं इत्यनेन वीरन्यासः अथ पुनस्तेषु स्थानेषु उग्रं सिंहं नमाम्यहं वीरं सिंहं नमा
 म्यहं इत्यनेन क्रमेण न्यासः इति विधिन्यासः अथ हरिन्यासः तत्राद्यवर्णं मूलाधारे॥ तदादिनाभि पर्यन्तं वर्णत्रयं
 तदादि हृदय पर्यन्तं वर्णचतुष्टयं तदादिभू पर्यन्तं वर्णषट्कम्॥ ततो वर्णत्रयं नेत्रत्रये ततो वर्णद्वयं मूर्ध्नि ततो वर्णदश
 कबाहुद्वयांगुलिषु ततो वर्णद्वयं पादद्वये ततो वर्णं मूर्ध्नादि पाद पर्यन्तं विन्यसेत् इत्येवं सर्वस्थानेषु सर्ववर्णानन्तरे
 विन्येत् अस्य हरिन्यासस्य साक्षाद्हरिसारूप्यादिप्रापकस्य माहात्म्यं हरिरेव जानाति मनुष्यावक्तुं न समर्थः अथ प्र
 गविशेषलिरव्यंते लक्ष्मीकामस्तु मन्त्रः सैवंतीकुसुमैर्हनेत्॥ अयुतं मधुरायु कैर्दरिद्रो न भवेत्कुले सैवंति वेदृ
 ष्वि औदंबरसमिद्धो माधान्यसिद्धिर्भविष्यति अपूपलसोद्गमेन च न देन समो भवेत्कुडस्य संनिधौ राज्ञो जपेदष्टोत्तरं
 शतं स योऽर्थमाप्नोति प्रसादं चाधिगच्छति कुदं प्रसूनोद्गमे नमो ह्येवमवाप्स्यति॥ कदलीफलहोमेन सवं विप्रं प्र

प्र.सं. २८३ शांभुतितुलसीपत्रहोमेनकीर्तियातिनसंशयःसक्तुहोमेनशालेस्तुवशीकरमिदंभवेत् हरिद्राखंडहोमेनस्तंभ
नंभवति घटवंमधूकपुष्पहोमेनदृष्टसिद्धिर्भविष्यतिमधूकंदलुप्यैपुदधिमध्वाज्यमिश्रास्तुगलूचीश्चतुरंग-
लाःजुह्यादयुतंसोसौशतंजीवतिभोगजित्शनैश्चरदिनेश्वस्यंष्टष्टाचाष्टोत्तरंशतम्॥जपेज्जित्वासोपमृत्यूनशत
वर्षाणिजीवतिश्रीकामःसततंध्यायेत्पूर्वोक्तंहरिमितंबामांकस्त्रितयालक्ष्यालिंगितंयश्चहस्तयाविषमत्कश-
त्रुरोगादिसर्वोपद्रववारणंअथनृसिंहमन्त्रप्रसंगात्कल्यांतरोक्तप्रकारेणनृसिंहमन्त्रेणप्रतिकारबलिप्रकारोतिरम्य
तेप्रथमंनृसिंहानुष्टुभक्रष्यदीविम्यस्यउग्रंवीर्यम्यहंनरसिंहमहासिंहंज्वालामालोज्वलाननग्रहानशेषान्
सर्वेशस्वादस्वादशिलोचनस्वाहायदियस्तस्यवैव्याधिरिंद्रियाणांच्छातुषुसआदायबलिंशश्वस्त्रिंहसत्येनमुंचत्
इतिप्रजप्यगोमयेनस्कंडिलमुपलिप्यस्वदक्षभागेगणपतिपूजांविधायनंउलरजसाषट्कोणंबहिस्त्रिचतोपेतं
विधायतद्वहिःप्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदग्रग्राणिसूत्रानितयानि कृत्वा तदग्रेषुप्रतिदिङ्मूलद्वितयंविधायतन्मंडल
स्यानिकृत्यामेतादृशंमंडलंविधायप्राक्तनमंडलस्याग्रेयेस्वस्तिकंविधायपूर्वपाश्चात्यदक्षोत्तरकोष्ठद्वयेयथा
क्रमंतंउलरजःरजनीरजश्चापूर्यपुनरुत्तरदिशिप्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदग्रकादशसूत्राण्यास्त्राल्याष्टदिक्स्थ

रामः

२८३

सूत्रत्राणि बहिराकृष्याष्टचतुरश्रसंज्ञानिविधाय सर्वेषामेषां मंडलानामंतरालानि पंचवर्णसंज्ञसां एकविंशत्यष्ट
 ले सुदर्शनविधाने प्रोक्तेन पूरयित्वा स्वस्तिके रक्तोदपात्राणि स्थापयित्वा कृतस्वगुरुगणपत्यादिवंदनोत्सिंहास्त्रमंत्रे
 गतालत्रयदिग्बन्धनाग्निप्राकारान्विधाय प्रणवे कृतप्राणायामः षडंगगीर्तनिर्वृत्य शंखं संपूर्याग्निमानाय्य तूष्णीं
 क्रव्यादाग्नीं विहाय प्रणवे नमः पट्टकोणे ग्निं निधाय अग्नितो हस्तमविश्लेषय नैव शुष्कं निक्षिप्य चित्तिंगलह
 न ह्रमय च पंचसर्वज्ञाज्ञापयति स्वाहा इति दीपयित्वा दीपे सति च ताक्तपुष्पेणाग्निमध्ये समाराध्य अग्निं प्रज्वलितं
 वंदे जातवेदं हुताशनं सुवर्णमनलं समिद्धं विश्वतोमुखं इत्यनेनोपस्थाय परिषेचनादिकं कृत्वा दर्भेण परिस्तरणं
 धाय वैष्णवधीठपूजां कृत्वा नृसिंहमावाह्य व्यापकत्रयं षडंगमया दींश्च तस्मिन् विन्यस्यार्घ्यपाद्यादिकं शंखजलेन
 कल्पयित्वा आग्नेयादिषु हृदयादि चतुष्टयं दिस्वस्त्वं पुरतो नेत्रं संपूज्य वै नतैषाय नमः अनंताय नमः शर्वाय ० ब्रह्म
 णे ० श्रियै ह्रियै रत्यै पुष्ट्यै पुनरिद्रां दीन् वज्रादींश्च पूर्वाद्यष्टदिस्वमौजलगंधपुष्पादिभिः संपूज्याज्यं संस्कृत्य स्नानं संमा
 र्ज्यं वैश्वानरजातवेदं इहा वहलो हिताक्ष सर्वकर्माणि साध्यस्वाहा इति पंचदशाहुतिं हुत्वा पुनरुग्रं वीरमिति मं
 त्रेण यथाशक्त्या ज्याहुतिं विधाय च तत्पुरतेन हविषा अष्टोत्तरं शतं हुत्वा निर्ऋतिं स्तुष्टपट्टकोणे साध्यं संस्थाप्य शंख

प्र.सं. २८४ जलेनसंप्रोक्ष्यतालत्रदिग्बन्धनाग्निप्राकारान्विध्याय नृसिंहमंत्रकृष्णादिषडंगंन्यास्त्वाभस्मनास्नापयेत्तद्यथाउग्रंवि
 रंमहाविष्णुं कृष्णवेदात्मनेष्टयिव्यात्मनेनमः ज्वलंतंसर्वतोमुखंयजुर्हवैदात्मनेअवात्मनेनमः नृसिंहंभीषणंभद्रंसाम
 वेदात्मनेअग्न्यात्मनेनमः मृत्कमृत्कंनमाम्यहंअथर्ववेदात्मनेवाग्यात्मनेनमः मंत्रंसर्वमुक्तासर्ववेदात्मनेआका
 शात्मनेनमः प्रपदगुह्यहृदयवदनशिरस्सुभस्मनासहंन्यसेत् उग्रंनमः वीरंनमः महाविष्णुंनमः ज्वलंतं०सर्व
 तोमुखं० नृसिंहंभीषणं० भद्रं० मृत्कं० मृत्कं० नमामिनमः अहंनमः एतानिपदानिनमोतांनिशिरोभूमध्यद्वयव
 दनांसद्वयहृदयगुह्यजानुप्रपदेषुन्यसेत् ॐ उंनमः ॐ ग्रंनमः इत्याद्यसराणान्यासंशिरोललाटभूमध्यद्वयव
 दनांसद्वयजुरुगुह्यहृदयगुह्यवदनतोः पक्षांधिहृदयगुह्यकगलपार्श्वद्वयदृष्टककुत्सुकुर्यात् ॥ एवंत्रिरक्षरंन्या
 संरुत्वा मन्त्रस्यत्रिपादांतेतृग्यासुपुत्रगतमृत्कंनारायमृत्कमृत्कंनमाम्यहं इतिदंपन्नक्षरन्यासस्थानेषुद्वात्रिंश
 तुभस्मक्षिपेत् पुनस्त्रिरक्षरन्यासविधायामृत्कंधानुन्यासः पुनस्त्रिरक्षरक्षरन्यासः एवमन्यानपिविव्यसेत् त्वगसू
 च्यांसमेदोस्त्रिमज्जाशुक्रप्राणशक्त्यात्मनोदशधातवः एवंभस्मनास्नापयित्वा अग्नेर्दक्षिणतंतुतराभिमुखंकचिद्धा
 ह्यगंस्त्राययित्वावकुलपत्राणिकार्यमिबीजानिउन्मत्तबीजानिग्रहधूमसर्वपाणिबीजस्त्रिखंजानिसूरणभस्मातक

रामः
२८४

मोदकलाजाः समूलतूलापामार्गलोणपिंडानि एतानि सर्वाणि संमिश्रतस्यो पर्युपरि उपस्तरणं विधाय साध्यहृदि उ
 ग्रमन्त्रेण भस्मना संतस्याग्रेः अग्निभिः परिस्तरणं कृत्वा पूर्वस्यां दिशि चतुर्ष्वस्ति केषु चत्वारि पीठानि स्थापयित्वा तेषु
 कैकं कदली पत्रं तेषु कैकमन्नं तदुलं तदुपर्ये कैकं रक्तवसनं तदुपरि नालिकेरकमुकं नागवल्लीपत्राणि उत्तराग्राणि
 स्वङ्गाणि च निधाय पुष्पं समभ्यर्च्य परिस्तरणं बहिः दीर्घाणि कदलीपत्राणि स्थापयित्वा तदुपरि कैकं कदलीस्तंभं निधा
 य बहिः शलाकावर्तिः संज्वाल्या साध्यं नीराज्यं कदलीस्तंभेषु रोपयित्वा दक्षिणहस्तेन करवालं गृहीत्वा सरलाकदीपं र
 कोदक्रमकपत्रं साध्यं पत्रं तदुपरि स्थितपिंडं दीपसहिबामहस्तेन दधानः अग्नितांगं भैरवाय नमः इति साध्यं नी
 राज्यं दक्षिणेन कदलीस्तंभस्य बहिः पूर्वस्यां दिशि कदलीपत्रे स्थापयेत् एवमेव रुरूप भूतिभिर्नीराज्याभ्यां दिषु अग्नि
 तांगोरुरुश्चंडः क्रोधजन्मतभैरवः कपाली भीषणश्चेति संहारश्चाष्टभैरवाः पुनरुग्रमन्त्रेण साध्यहृदि भस्मना संता
 स्य नरसिंहमहासिंहज्वालामालोज्ज्वलाननग्रहानसेषां सर्वं शखादखादाग्नि लोचनस्वाहा इति वक्रतपत्रादिभिः ॥
 पूर्वोक्ताभिः साध्यं नीराज्यं तज्जुहुयात् पुनः क्रमुकपत्रपात्रं स्वरकोदेश्वत्यपत्रं तदुपरि सिंहाकृतिपिंडं तदुपरि च ज्व
 लितवर्तिं निधाय साध्यं यदि यस्तस्य वैव्याधिरिंद्रियाणां च धातुषु स आदाय बलिं शश्वत्सिंहसत्येन मुंचतु ॥ इति नीरा

प्र.सं.
२८५

ज्यपूर्वोक्ताष्टोत्तरशतखंडेषु दर्शनादिस्कापयेत्तदा दक्षिणतस्मिन्नेन विप्रेणापि किंचिदन्नं स दीपं यदि येति मन्त्रेण सा
ध्यं नीराज्य स्वस्तिकं स्वरको देसे प्रपुनरुग्र्येण पूर्ववत् भस्म ताडनं नारसिंहेन पूर्ववत् नीराज्य होमं च यदीय इत्यनेन ब
लिदानं तस्य पूर्ववत् न जपश्च य वमष्टोत्तरजपं वामहस्तेन करबालं दधानं बंधुत्वारकोटमि श्रान्तेनैव असितांग
भैरवाय नमः इत्यादिभिर्वह्नि बलिरुग्रमन्त्रेण करबालं साध्यं हस्ते दत्वा बलिं दत्वास्त्रमन्त्रेण साध्यं सां कृत्वा उग्रमन्त्रे
ण करबालं साध्यं हस्ते दत्वा ततः प्रोष्याग्निं स्तुतुं देवं हृदयकमले समुद्भास्याग्न्यादिकं चतुष्टयं वासांश्च मराशौ वा पू
र्ववत् देवस्कापयित्वा अष्टदिक्षु सर्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः इति केवलाग्नेन बलिं पि कीर्य स्वस्य रसां कृत्वा तत्सर्वं मवीक्ष्य शी
घ्रमागच्छेत् एवं तिस्रः पुराविषु हुत्वा तुरीयदिने पायसेनाष्टोत्तरशतं हस्ते हुत्वे तु इति प्रतिकारबलि विधिः समाप्तः अ
थ नृसिंह षडसरी विधानमुच्यते स्वयं भुक्त्रपिः पंडि हं दः नृसिंहो देवता स्त्रौ बीजं ह्रीं शक्तिः आं हृत् ह्रीं शिरः स्त्रौ शि
खा कौंकवचं हं नेत्रत्रयं फट् अस्त्रं ध्यानं अव्यानिर्वाजरौ द्वा कृतिरसि विकृतास्योत्सृज्य सती स्णादंष्ट्रं अक्रं शंखं च पाशां
कुशकुलिशगदां दारुणारब्धं दधानः रक्ताकारश्चनाभेरथः परिसितौ दिव्यभूषाविशेषो देवोर्का मिंदुनेत्रो निखिल
सुखकरो नारसिंहश्चिरं वः आं ह्रीं स्त्रौ कौं हं फट् इति मंत्रः रसाप्रधानोऽयं मंत्रः लसजपः अथ पूजायामंडलविधा

शमः

२८५

नमुच्यते हस्ते खों तस्त्वे साध्यं दहनपुरयुगाश्च स्त्वमन्त्रार्णमन्तः सिंहा मुष्टु पचतुर्वर्णकलसितदला द्व्यंकला केसरं च
 वृत्तोद्य द्वंजनावेष्टितं अवनिपुराश्च स्त्विन्तोपलदतदं त्रं रसः पिशाचामयविषरिपुध्वंसनं नारसिंहं अस्यार्थः
 षट्कोणं विलिख्य तन्मध्ये भुवनेशीं विलिखेत् तस्या अंतः साध्यनामा दीनं विलिखेत् षट् सुकोणे नृसिंह षट् क्षरी
 मंत्रवर्णान्विलिखेत् ॥ तद्वहिरष्टदलं विलिख्य तत्केसरेषु कला द्वंद्वं विलिखेत् तन्मध्ये च सिंहा मुष्टु भोवर्णाश्च तुरो
 विलिखेत् बहिः कादिलिभिर्वेष्टयेत् तद्वहिश्वतुरश्रकोणेषु चिंतामणिं सप्त विंशतिपटले वक्ष्यमाणं वेष्टयेत् अस्मि
 न्यंत्रमंडलैर्दीक्षाकलशं क्षीरद्रुमचर्मकाथोदकैः संपूर्य वैष्णवपीठं संपूज्य तस्मिन्नावाह्यं नृहरिं समर्चयेत् अंगैः
 प्रथमावृत्तिः चक्रायं शंखाय पाशाय अंकुशाय कुलिशाय गदायै रूपाणाय स्वदाय रूपाणखेदौ नृययोः करयोः दारु
 णमुद्रे तरयोः करयोरित्यभिप्रायः इति द्वितीयावृत्तिः तत्र दारुणमुद्रा हिरण्यकशिपुवहस्त्वलविद्रावणेन सर्वतो
 विस्तारः करयुगयोः गुलयो दारुणमुद्रे त्वच्युते इन्द्रादिभिस्तृतीया वज्रादिश्चतुर्थी एवं संपूज्य पुनरभिषिं चेदुक्तसंख्यं
 जपेच्च केवलं एतेन षट्सहस्रं पुरश्चरणाहोमः अथ प्रयोगः स्वरमंजरीसमर्थं जुहुयादथ मंजरीस्ततयं प्रस्थापं च ग
 व्यं सप्तदिनं भूदशांतये मन्त्री अस्यार्थः स्वरमंजरीनायु रुवितस्यामंजरी पंचगव्यसित्का सप्तदिनं सहस्रशो हुनेत् मं

प्र.सं. २८६ नजस्र पंचगव्यं प्राशयेच्च तेन पैशाचं निवृत्तिः प्रयोगांतरं किं नुरुहं समिधां यश्च जुहोति चतुर्दिनमाप्यं दुग्धयुतं तं
 चिरान्नानुजानां होमविधिश्चरशांतिकरः स्यात् ॥ अयमर्थः किं नुरुहं समित् शितिल्लचतुर्दिनं नित्यशः स्त्रिं सहस्रं दु
 ग्धसिक्तं हुनेत् ॥ ज्वरशांतिर्भवेत् प्रयोगांतरं रक्तोत्पलैः प्रतिदिनं मधुरवया कैयौ बाजुहोति नियमेन सहस्रसंख्यैः
 मासेन वां छिनमन्नजापी स्याद्वस्त्रेण धनधान्यसमृद्धगेहः अयमर्थः रक्तोत्पलं रौनैतत् पुमधुरवयसि कै स्त्रिं सह
 स्रं नित्यशो मासं हुते अभिष्टं लभ्यसितस्त्रमेचं हुते धनधान्यसमृद्धो भवति प्रयोगांतरं आरकैस्तरणी सहस्रं कं
 प्रकुलैरंभोजैस्त्रिमधुरसंयुतैर्जुहोतु लक्ष्मी स्यादतिमहति महत्तथायुः संप्राप्ता सकलजगत्प्रियश्च भूयात् अयमर्थः
 रक्तकमलैस्त्रिमधुरसिक्तैर्द्वादश सहस्रं जुहुयात् ॥ तस्मादुक्तफलं भवति प्रयोगांतरं लाजाभिस्त्रिमधुरसंहिताभि
 रनो मासार्द्धे रनिजुहुयात्तुरवे सहस्रं कन्यार्थी प्रतिलभते परोय कन्यां कन्यावा भवति वरार्थिनी वरा ह्या अयमर्थः अर्थ
 मासमहोत्सवे उदयकाले नित्यशः सहस्रसंख्यं स्त्रिमधुरसिक्ताभिर्लाजाभिः कन्यार्थी वरो वा वरार्थिनी कन्यावा हुनेदु
 भयोरपि इतरेतरसिद्धिः प्रयोगांतरं तिलैः सराजीस्वरमंजरीसमिद्धविर्घटैश्च द्विसहस्रसंख्यैः प्राजुहुतो नैव रुजो रामः
 ग्रहोद्भवानवाभिचारसतिरस्य जायते अस्यार्थः राजीकटुकस्वरमंजरीनायुरुविति तैः सर्षपैः स्वरमंजरी च हवि २८६

पाद्यतेन च प्रत्येकं द्विसहस्रं हुनेत्तु ग्रहदोषरोगाश्चाभिलष्याथ यश्च न भवति प्रयोगांतरं दशाधिकशतैः पयोद्युक्तै
 श्वदूर्वात्रयेर्हने दिनमुखे विभुं नरहरिं विचिंत्या न ले अवासुज दीर्घमायुरखिलैर्विमुक्तोगदैः सुखी भवति नानवोनि
 जकलेत्रपुत्रादिभिः अयमर्थः सहस्रसंख्यं पयोद्युक्तैर्दूर्वात्रिकैर्हनेदिति इति गीर्वाणेंद्रविरचितेषु पंचसारसंग्र
 हे त्रयोविंशतिः पटलः ॥ अथ नृसिंहमंत्रप्रसंगात् कल्याणैकं नृसिंहमंत्रांतरमुच्यते नरसिंहमहासिंहज्वाला माला
 नत्ताननरोगानशेषान्भूतेशखादखादाग्निलोचन इति मन्त्रः अनुष्टुबत् अंगक्रष्यादि ॥ अथ नृसिंहमंत्रप्रसंगात्
 कल्यांतरैकं नृसिंहसंख्या वंदनमप्यत्र योग्यता वशास्त्रिख्यते शिवंगुरुं गणेशं च प्रणम्य परदेवतां करोमि नृहरेः स
 म्यक् मन्त्राराधनपद्धतीं तत्र श्रीमान्साधकं द्रोबाह्ये मुहूर्ते उत्थाय प्रक्षालितपाणिपादमुखः प्राङ्मुख उदङ्मुख वा उ
 पविश्य गुर्वादि वंदनपूर्वकं प्राणानायम्य संकलीकृत्य देवतां ध्यात्वा मानसं संपूज्य गतदिवसकृत्यं सर्वं भगवतः पाद
 मूले समर्प्य ॥ तस्मिन् दिने करिष्यमाणस्यानुज्ञां लब्ध्वा नृसिंहस्तोत्रपठनपुरःसरं स्नानार्थं वह्निर्निर्वर्त्य आवश्यकशौचाच्च
 मनपूर्वकं अस्त्रेण स्पृष्टं स्वनिष्ठाहृदयेनादाय शिरसा जनशोधिते तीरे निधाय शिखया शर्करादिकमुद्धृत्य कवचे तान्ने
 धाविभज्य नेत्रेण निरीक्ष्य तत्रैकेन भागेन पाणिपादमुखा निप्रक्षाल्यां परेण सर्वंगान्यालिप्य निमज्ज्य मूलं शक्ति तोतुसं

प्र.सं. २८७ धायतीरमागत्यापरंमद्भागं प्रेधावि भज्यास्त्रांगमूलैरभिमन्त्र्यास्त्रजप्तंदि सुरसार्थेनिसिष्यांगजप्तं हृत्पाद्यं गेषु विन्यस्य
मूलजप्तं हृदयेनादायतीर्थनमस्कारपूर्वकं जले अवतीर्य तां मृदं जले मूलेनालो ज्यनरसिंहतीर्थं रूपंतज्जलं ध्यात्वा ॥
निमज्ज्य मूलमष्टकत्वावर्त्ततीरमागत्यास्त्रप्रौक्षितं वासः परिधाय वैदीकसं ध्यावंदनानंतरं नृसिंहसं ध्यावंदनमुपासि-
त ॥ तद्यथागुर्वादिवंदनपूर्वकांसंकलीकृत्य ॥ आत्मानं नृसिंहं रूपं ध्यात्वा मूलास्त्रमन्त्राभ्यां जलमभिमन्त्र्य शिरसा धेनु-
मुद्रां प्रदर्श्य ॥ शिखाया गालिनीमुद्रां प्रदर्शयेत्तु गालिनीमुद्रे पूर्वसप्तमे पटले पूजासामान्यविधौ प्रौक्तं पुनः कवचेना वरुणं
कथनेत्रेण निरीक्ष्यास्त्रेण दिशो वध्वा तज्जलं हृदयेनादाय प्रणवेन वामहस्ते निधाय तदंगुलिविबरनिसृतेन जलेने समू-
लेन शिरसि सप्तवारं मार्जयित्वा शेषं जलं दक्षिणहस्तेन संगृह्य वामानासापुटमा नाय्य ॥ देहांतरि ज्यापवे श्यास्त्रं मन्त्रं ज-
पन् महापातकपांचांगपातकोपांगसंमितं उपपातकरोमाणं कुक्षिस्थं पापपूरुषं शोधयित्वा दक्षिणेन नासापुटेन द-
क्षिणहस्ते विरेचयेत्पापपुरुषं तत्र समागतकज्जलाभं ध्यात्वा पुनः कल्पितवज्जशिलायाचूर्णीकुर्यादित्यधमर्षणं त-
तो हस्तं प्रसात्य मूलजप्तजलेन त्रिवारं प्राश्य प्रणवेनो गानिसंम्राज्यां जलिना र्थ्यं गृहीत्वा नृसिंहं गायत्रीमुच्चार्य स्वर्य-
मंजलसंस्थिताय नृसिंहाय त्रिवारमर्धं दत्त्वा वर्णपदपादमूलहस्तनिमज्जैः सरुक्सरुक्कं तर्प्य दशवारं गायत्रीना

रामः
२८७

रसिं हीं संजय जपं समाप्य मालामन्त्रेणोपस्थाय पूर्ववदाचम्य उपसंहरेदिति संध्यावन्दनविधिः॥ ॐ नृसिंहाय वि
 ब्रह्मेव जनस्वायधी महित नः सिंहः प्रचोदयात् इति नृसिंहगायत्री अस्य नृसिंहगायत्रीमन्त्रस्य ब्रह्माक्षयिः गायत्री
 कुंदः नृसिंहो देवता इदं तु संध्यावयेपि समानं अतएवोक्तं परमेश्वरेण संध्यालोपो न कर्तव्यः शंभोरात्रैवमेव हि दी
 सितः संध्यायाहीने नदी सा फलमश्नुत इति॥ अथ नृसिंहसंध्यावन्दनप्रसंगात् श्रीनृसिंहभस्मस्नानविधिरप्य
 त्रयोग्यतावशाद्विख्यते ब्रह्माक्षरोपगुरुपारंपर्यक्रमे स्वगुरुनाथपादांबुजं यावतावत्प्रणोमि॥ इति गुरुं नत्वा गणप
 तिदुर्गादीनपि वंदे तसु दर्शने नतालत्रयदिग्बन्धनादीनपि कृत्वा॥ ह्रह्रह्रह्रस्मै ह्रस्मैः इति मन्त्रोदयं कृत्वा ॐ ह्रीं कौं
 ह्रसः उग्रवीरं महाविभुं ज्वलंतं सर्वतोमुखं ॐ ह्रीं स्फुरस्फुरप्रस्फुरधोरधोरतरतनुरूपचटचटप्रचटप्रचटक एक
 ह्रयमवबंधबंधघातयघातयघातयहं फट नृसिंहं भीषणं भद्रं मृतकमृत्कं नमाम्यहं ॐ सहस्रारहं फट रस्म्यै ॐ
 नमः शिवाय सि प ओं स्वाहा सोहं कौं ह्रीं ॐ इति मूलमुच्चार्य॥ दक्षिणमास्यानववारे च कं विधाय अष्टादशवारमिज्या
 मूलमाधूर्य षट्त्रिंशद्वारं कुंभं कृत्वा मूलमन्त्रेण व्याप्य षोडशवारं पशयेत्यादीनि पंचतत्त्वानि पंचस्थानेषु न्यस्य। को
 पतलेन च व्याप्य वेष्ट्या वपीठन्यासं कृत्वा पंचोपचारैर्मानसपूजां कृत्वा मूलेन प्राणायामं कृत्वा तच्चैतन्यमंजलौ संगृ

प्र.सं- ह्यमूलेनकरतलएषानिव्याप्य ॥ नृसिंहापोरसुदर्शनानांएथक् एथक् करन्यासंकुर्यात् उग्रवीरमंगुष्ठाभ्याम् ॥ म
 २८५ हाविष्णुं तर्जनी ॥ ज्वलंतं सर्वतोमुखं मध्यमा ॥ नृसिंहं भीषणं भद्रं अनामिका ॥ मृत्क मृत्कं कनिष्ठिका ॥ नमाम्यहं
 करतलं ॥ स्फुरांगुष्ठाभ्यामित्यादि आचक्राय स्वाहा अंगुष्ठाभ्यामित्यादि नाच करन्यासं कृत्वा मूलेन सकृदप्यस्तेषां
 मन्त्राणां एथक् एथक् अंगानिविन्यसेत् उग्रवीरमित्यादि द्वीं स्फुरः ॥ १ ॥ हृदय ॥ १ ॥ प्रस्फुर ॥ २ ॥ शिरः पोर पोर तरतनु
 रूप शिखावट ॥ २ ॥ प्रचट ॥ २ ॥ कवचं ॥ काः ॥ २ ॥ उपम ॥ २ ॥ नेत्रं ॥ वंधरघाबम ॥ २ ॥ हुं फट् अस्त्रं आचक्राय स्वाहेत्यादितत्त
 दंगांते ऋषिश्छंदो देवतान्यसेत् ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः श्रीनृसिंहो देवता अघोर ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः अघोर रुद्रो
 देवता अहिर्बुध्न्य ऋषिः अनुष्टुप् छंदः सुदर्शनो महाविष्णुर्देवता जान्बोरासक्तेत्यादिकालाभाम इत्यादि अव्याद्रास्फ
 र इत्यादि ध्यात्वा मूलं द्वादशवारं वा एकपंचाशद्वारं वा जप्त्वा ॥ अग्निरस्मि जन्मजात वेदाद्यतं मे चक्षुरमृतं ममास
 न्मर्कस्त्रिधा त्रजसो विमानो जस्रो धर्मो हविरस्मि नाम ॥ इति भस्मादाय अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति
 भस्म स्थूलमिति भस्म व्योम इति भस्म सर्वं हवा इदं भस्म मन इत्येतानि वसूंषि भस्मामि ॥ इति भस्माभिर्मन्त्र्य ॥ शंजो देवी रामः
 रिति भस्म नो दोषानपास्य पंचासरेण पंचवारं भस्माभिर्मन्त्र्य ॥ पंचासरेण भनास कृत्वा ॥ भस्मना पंचासरेण सारं ॥ २८८

न्याससंचतलस्थानेषुन्यस्य। मूलेनभस्मनासकृद्व्याप्य॥ उग्रंवीरंमहाविसुंककुटस्थिव्यात्मनेनमः॥ ज्वलंतंसर्वतोमुखंयज्जंबाव्यनेनमः॥ नृसिंहंभीषणंभद्रंसामान्यात्मनेनमः॥ मत्स्यंमत्स्यंनमाम्यहंअथवींगिरसवाध्यात्मनेनमः॥
 उग्रंवीरं० नमाम्यहम्॥ इतिहासपुराणाभ्यांप्रणवाकाशात्मनेनमः॥ इतिपादनाभिहृत्त्रिशिरःसुभस्मनाकरद्वयेनन्यस्य॥ उग्रं० म्यहंइतिपादाशिरोतंब्याप्य॥ ॐउग्रनृसिंहायनमः॥ ॐकृद्वनृसिंहायनमः॥ ॐवीरनृसिंहाय० ॐविलंबनृसिंहायन० ॐकोपनृसिंहायनमः॥ इतिशिरोनासिकाहज्जातुपादेषुकरद्वयेनभस्मनान्यस्य॥ नृसिंहमन्त्रेणकेशादिव्याप्य॥ ॐउग्रंनः॥ ॐवीरंनमः॥ ॐमहाविसुंनमः॥ ॐज्वलंतंन० ॐसर्वतोमुखंनमः॥ ॐनृसिंहंनमः॥ ॐभीषणंनमः॥ ॐभद्रंनमः॥ ॐमत्स्यंमत्स्यंनमः॥ ॐनमामिनमः॥ ॐअहंनमः॥ इतिशिरोललाटनेत्रद्वयमुखकंठहृत्नाभिकटिजातुपादेषुभस्मनापदानिन्यसेत्॥ नृसिंहेनव्याप्य॥ ॐउंउंउंनमः॥ इत्यादिनृसिंहासरेणसशिरोललाटद्वयगुमुखकरपदसंधिकेषुसाग्रकेषु॥ उदरहृद्गर्गलपार्श्वेषुपरेककुटिक्रमान्यसेद्वर्णान्॥ ॐह्रींस्फुर॥ २॥ ॐनमस्तुत्याद्यदौरेकादशपदानि॥ शिरोललाटमुखकंठहृत्नाभिकटयूरुजातुजंघापदेषुन्यस्य॥ सुदर्शनासराणिशिरोवदनहृद्गुह्यजामुपदेषुन्यस्य॥ वामहास्तेभस्मनिधाय॥ ॐह्रींह्रींहंसःसाध्यनुच्चार्यपा

प्र.सं. लयया लय ॥ उग्रं वी० मुखं ॐ ह्रीं स्फुर० हुं फट् । नृसिंहं भीषणं भद्रं ममत्वगा तमृत्कं नाशय नाशय मृत्कं मृत्कं नमाम्य
 २८६ हम् ॥ ॐ सह० हुं फट् रस्म्यौ जं नमः शिवाय सिं प ओं स्वाहा सो हं ह्रीं ॐ इति तद्रस्मदक्षिणहस्तेन स्पृष्ट्वा भिमन्त्र्य
 अं अच्युताय रोगनाशाय हरये अमृताय नमः । सं अनंताय रोगनाशाय० मृताय नमः । ठं अमृताय रोग० अमृताय नमः ॥
 ऐं गोविंदाय रोग० ताय नमः । वं विसुवे० नमः ॥ इति पंचांमृतमन्त्रेण भस्मना व्यापयेत् ॥ नृसिंहाक्षरं न्यासं च । अघोरपदं
 न्यासं च । सुदर्शनाक्षरं न्यासं च भस्मना निधाय ॥ मूलेन साध्यनामसहितं असृयात्तमिति भस्माभिमन्त्र्य । पंचामृतेन व्याप
 येत् ॥ एवमेव मांसगतमेदोगतास्त्रिगतमज्जागतशुक्लगतसर्वगत इत्युह्यम् ॥ पंचाक्षरेण भस्मना व्याप्य ॥ पंचाक्षराणि
 विन्यस्य । पंचाक्षरेण न्याप्य । मूलेन च न्याप्य । भस्मवामहस्ते निधाय ॥ मूलेनाभिमन्त्र्य । जलेनालोज्य । अग्निरित्यादिस
 त्यभिर्मन्त्रैः । शिलोललाटहृदयदंष्ट्रांश्चामांसपृष्ठककुत्स्त्रिपुंड्रं कृत्वा । अघोरं नृसिंहभावेन स्थित्वा ॥ मूलं सकज्ज
 स्था ॥ नृसिंहाघोरसुदर्शनानां करन्यासां गन्यासऋषिच्छंदो देवता । न्यासानि च विधाय ॥ तालत्रयदिग्बंधनाग्निप्राकारे
 ण रक्षां कुर्यात् । इति भस्मनाविधिः ॥ अघोरपदन्यासः ॥ कहगास्यकं ठ कहवाभ्यं धूरुजानुं जघयोः पदयोः ॥ नृसिंहपदं रामः
 न्यासः । केफालनेत्रास्यकं ठ हस्तुन्यसेच्च । नाभौ कटिजानुपत्सु । नृसिंहाघोरसुदर्शनानां ऋषिच्छंदो देवता षडंगानि ॥ २८६

स्वाध्यात्वा मन्त्रत्रयमपि जपेत्। अतीवरसाकरं भवति ॥ ॥ अथ लक्ष्मीनरसिंहमन्त्रविधानमन्त्रे देवताप्रकाशिकोक्त
 मन्त्रलिख्यते। ब्रह्मा ऋषिः अति छंदः। लक्ष्मीनरसिंहो देवता। श्रीबीजं ह्रीं शक्तिः श्राद्धत् श्रीशिरः इत्याद्यंगानि बां मां क
 स्त्रु श्रिया युक्तं चक्रं स्वाब्जं चक्रम्। पीतांबरं सर्वभूषं प्रसन्नं नृहरिं भजे ॥ ॐ श्रीं ह्रीं जयजय लक्ष्मीप्रियाय नित्यप्रसुदि
 तचेतसे न स्मीश्रितार्थदेहाय ह्रीं नमः ॥ इति मंत्रः। अष्टोत्तरसहस्रजपः। मध्वक्तमल्लिकापुष्पैः सहस्रहोमः ॥ अथ पू
 जा वैष्णवपीठे समावाह्यसमर्चयेत् ॥ अंगैः प्रमारतिः। भास्वर्यै। भास्वर्यै। चिंतायै। द्युत्यै। उन्मीलिन्यै। श्यामायै। काल्यै। रु
 च्यै। इति शक्तिमिर्दितीया। लोके शैल्यतीया। वज्रादिभिश्चतुर्थी ॥ ॥ अथ सुदर्शननारसिंहमन्त्रः तत्रैवोक्तो लिख्यते।
 जयंतः दुर्वासावा ऋषिः। जगती छंदः सुदर्शनं नृसिंहो देवता। ह्रीं बीजं। स्वाहा शक्तिः। चक्रराजाय ज्वालाचक्राय जगच्च
 काय अक्रांतकचक्राय महासुदर्शनचक्राय। एभिः स्वाहांतैः पंचांगानि चक्राब्जासनमध्यस्कं कालाग्निसदृशप्रभं
 चतुर्भुजं विकासासं चतुश्चक्रधरं हरिम् ॥ योगपट्टपिनङ्गां त्रिनेत्रं चोग्रविग्रहम् ॥ ध्यायेत्तमस्तदुःखघ्नमशोदुर्ममूल
 तः ॥ ॐ सहस्रारज्वालावर्तिने ह्रीं हन हन हं फट् स्वाहा ॥ इति मंत्रः। हादरा लसजयः ॥ आज्येन चतुश्चत्वारिंशत्सह
 स्रहोमः ॥ रसाजयप्रधानोयं मन्त्रः। अथ पूजा। पूर्वोक्तपीठे समावाह्यसमर्चयेत्। अंगैः प्रथमारतिः। जयायै विजयायै

प्र.सं. २६० अजितायै अपराजितायै इति दिक्षु। मोहिनेह्नादिन्येमायायै सिध्यै इति विदिक्षु। पुरतः भटावर्चयेत्। घृतमुद्गरपा
 रौनौकलौभौ सितदंष्ट्रकौ। इति द्वितीयावृत्तिः। ईडादिभिस्तृतीया। वज्रादिभिश्चतुर्थी। अथ यन्त्रम्। दशदलं पद्मं विर
 चय्य तत्र कर्णिकायां। प्रणवोदरे ह न शब्दं विलिख्य तस्योदरे शत्रुनाम विलिख्य। दशदलेषु मंत्रासराणि द्वंद्वशो विलि
 ख्य। तद्वा ह्येष ट्कोणं विलिख्य। कोणेषु नृसिंहेकासरं विलिख्य॥ तद्वा ह्येज्ज्वालापरिचतं त्रिकोणं विलिख्य। एतद्यन्त्रं
 जपहोमादिसाधितं समस्त शत्रुनिवारणं सर्वरक्षाकरम्॥ अथ प्रयोगः। ब्राह्मणो जपमिच्छेत् कुशानां स्त्रीर्यभूतले। तस्मिन् देशे
 समाराध्य सुदर्शनं च केसरीम्। मन्त्रं सहस्रमावृत्य हुने देवस्य सन्निधौ। सहस्रं मूलमन्त्रेण अपामार्गेण साधकः। तद्
 स्तिलकं कृत्वा निर्गच्छेत् कुत्रु सन्निधौ॥ दासवल्लुरुते शत्रून् ससद्यः किं करो भवेत्॥ अथ शत्रुमनस्त्यज्य तर्पणं वापि
 कारयेत्। तज्जप्त्वा ह्योदके पट्टेरचयित्वा यन्त्रकम्। तेनांगुलीयकं कृत्वा जपहोमादिसाधितं। अयुतं जपमाप्नो
 ति नात्र कार्या विचारणा। अथौदुंबरपीठे तु देवदेवं निषपयेत्॥ तस्याग्रे वर्तुले हुने ह्येखादिरं समित्। अयुतं गोघृ
 ताकैस्तु मध्वकैर्वा जितेन्द्रियैः। जययाप्नोति संवादे नित्यं परशुरामवत्॥॥ अथ कल्पान्तरोक्त प्रकारेण लक्ष्मीनृसिं
 हमन्त्रो लिख्यते ब्रह्मा कविः अनुष्टुप् छंदः। लक्ष्मीनृसिंहो देवता। ओं अं ज्यं वीरं महाविश्वं शुक्लवर्णाय आनंदा

रामः
२६०

त्मने हत्। ॐ उं ज्वलंतं सर्वतोमुखं कृष्णवर्णाय प्रियात्मने शिरः ॐ मन्दसिंहं भीषणं भद्रं विंगलवर्णाय ज्योतिरात्मने
 शिखा। द्विवारं प्रणवांते मत्क मत्कं नमाम्यहं हे मघर्णाय मायात्मने कवचं। मूलमांतमुक्ता सर्ववेदात्मकाय विषुद्वर्णाय
 महाचक्रात्मने अस्त्रं। ध्यानम्। सत्यज्ञानसुखस्वरूपममलं क्षीराब्धि मध्यस्थितं योगारूढमतिप्रसन्नवदनं भूषा
 सहस्रोज्ज्वलम्॥ असंचक्रपिनाकसाभयवरान्विभाणमच्छवीं कृत्रीभूतफणी दुर्मिदुधबलं स्मी नृसिंहं भजे॥ ॐ
 ई हं उग्रं वीरं महाबलं ज्वलंतं सर्वतोमुखं नृसिंहं भीषणं भद्रं मत्क मत्कं नमाम्यहं। हं ई ॐ इत्यष्टविंशदर्शो मन्त्रः॥ अ
 थास्य पूजावै स्रवपीठे समावाह्य कर्णिकायां प्रणवसंपुटितं नृसिंहवीजं संभाव्य तत्र मूर्तिसंभाव्य। तत्पुरतः ईशानादि
 क्रमेण अका उकार मकारान्विभाव्य तत्र ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान्समभ्यर्च्य दक्षवामयोः हंस इत्यक्षरद्वयं संभाव्य। तत्र
 सूर्यचंद्रमसौ समभ्यर्च्य। एतत्सर्वं प्रणवेन वेष्टितं संभाव्य। तद्ब्रह्मिः षट्पत्रं विभाव्य। तत्र आचक्राद्यंगमंत्रैः एकविंश
 त्पटले सुदर्शनविधानोक्तैः समभ्यर्च्य। सुमित्यंतं मायया तद्देष्टव्यं। तद्ब्रह्मिः षट्पत्रं विभाव्य। तत्र वासुदेवाद्योदिसुशान्ति
 श्रीसरस्वतीरत्यादयः विदिसुसमभ्यर्च्य। ह्रीमिति बहिर्मायया देष्टव्यं। बहिर्ह्यष्टदशदलं विभाव्य। तत्र वासुदेवद्वा
 दशाक्षरीवर्णपूर्वकाणि ध्यात्वा दिहा दशादित्यनामानि समभ्यर्च्य। ह्रीमिति तद्देष्टव्यं। ध्यात्वेनमः। अर्यम्णेनमः। मि

प्र.सं. २८१ त्रायनमः। वरुणायनमः। अंशायनमः। भगयनमः। विवस्वतेनमः। इंद्रायनमः। पूसेनमः। पर्जन्यायनमः। तद्रेन
 मः। विस्मवेनमः। तद्वहिः षोडशदलं विभाव्य। तत्र केशवादिषोडशमूर्तिः संपूज्य॥ ईकारेण तद्वेष्टेत्। तद्वहिर्द्वात्रिं
 रादलं संभाव्य। तेषु प्रणवसंपुटितउग्रमित्यादिमूलघर्णपूर्वकं ब्रह्मणेश्रीन्तसिंहायनमः। विस्मवेश्रीन्तसिंहायनमः।
 महेश्वरायश्रीन्तसिंहेत्यादि। पुरुषाय ईश्वराय सरस्वत्यै ध्रियै गौर्यै प्रकृत्यै विद्यायै ॐ काराय चतसृभ्योऽर्धमात्राभ्योन
 मः वेदेभ्यः सांगेभ्यः सशाखेभ्योनमः। पंचाम्निभ्योनमः। सप्तमः। द्वाहतिभ्योनमः। अष्टभ्यो लोकपालेभ्योनमः। अष्ट
 भ्यो वसुभ्योनमः। एकादशरुद्रेभ्योनमः। द्वादशादित्येभ्योनमः। अष्टभ्यो गृहेभ्योनमः। पंचमहाभूतेभ्योनमः। तत्र पि
 रोषणस्य बहुवचनत्वेऽपि विशेष्यस्य न्तसिंहस्य एकवचनत्वमेव। कालायनमः। मनवेनमः। मृत्यवेनमः। यमायन
 मः। अंतकायनमः। प्राणाय० सूर्याय० सोमाय० विराट्पुरुषाय० सर्वस्मै० इति द्वात्रिंशन्नामानि। तद्वहिर्भुवने श्यावे
 ष्ठे। तद्वहिर्भूपुरं संभाव्य। तत्र प्राग्भागे प्रणवसंपुटितान् ककाराद्यष्टौ वर्णानुक्ता। अष्टभ्यो वसुभ्योनमः। इति संपू
 ज्य। दक्षिणभागे प्रकाशदिक्कारातान् तारसंपुटितानुक्ता द्वादशादित्येभ्योनम इति संपूज्य उत्तरतः सकरादि
 सकारां तान् प्रणवसंपुटितानुक्ता पश्चिमे नकारादिषकारां तान् प्रणवसंपुटितानुक्ता विश्वेभ्यो देवोभ्योनमः

इतिसंपूज्य। देवस्य षष्ठभागे अनंताय नमः। इति पुरोभागे प्रल्हादादि भोक्तेभ्यो नमः। नारदादिभ्यो नमः। सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः। इति षष्ठे शान्ये विष्वक्सेनाय नमः। इति एवं पूजाविधिः॥ ॥ अथ प्रसंगात् लक्ष्मीनृसिंहमन्त्रा उच्यन्ते॥ ब्रह्मा ऋषिः। अनुष्टुप् छंदः। लक्ष्मीनृसिंहो देवता। ॐ ईं हं उग्रं वीरं महाविष्णुं ज्वलंतं सर्वतो मुखम्॥ नृसिंहं भीषणं भद्रं मृतकमृत्कनं मां यद्दं हं ईं ॐ इति मन्त्रः। अनुष्टुप् उक्तवदंगानि। ध्यानम्॥ सत्यज्ञानसुखस्वरूपममलं सीराभिमध्यस्थितं योगारूढमतिप्रसन्नवदनं भूषासहस्रोज्ज्वलम्॥ त्र्यक्षं चक्रपिनाकसाभयवरान् विभाणमच्छविं छत्रीभूतफणींद्रमिंदुधवलं लक्ष्मीनृसिंहं भजे॥ लक्ष्मीनृसिंहमन्त्रांतरम्॥ लक्ष्मीनृसिंहमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः। अनुष्टुप् छंदः॥ लक्ष्मीनृसिंहो देवता। ॐ ह्रीं वीजम्। स्वाहा शक्तिः। मम भोगमोक्षार्थे विनियोगः॥ ॐ ह्रीं नमः। हन्। ॐ भगवते शिरः। ॐ लक्ष्मीनृसिंहाय शिखा। ॐ महाविष्णवे कवचं। ॐ सकसदुरितनिवारणाय नैत्रम्। ॐ हुं फट् स्वाहा अस्त्रम्॥ सत्यं ज्ञानमिति ध्यानम्॥ लक्ष्मीनृसिंहमन्त्रांतरस्य। ब्रह्मा ऋषिः। अतिजगती छंदः। ॐ लक्ष्मीनृसिंहो देवता। ॐ ह्रीं वीजं। ॐ नमः शक्तिः। मम भोगमोक्षार्थे विनियोगः। ह्रां हन्। ह्रीं शिरः। इत्याद्यंगानि। नमः सुदर्शनाय स्वाहा अस्त्राय फट्। ॐ श्रीं ह्रीं जय जय लक्ष्मी प्रियाय नित्यप्रकटितचेतसे लक्ष्मीश्रितार्थदेहाय ह्रीं ॐ नमः॥ चक्राब्जशंखान्सगदां दधानः। प्रवालरस्मिः कम

प्र.सं २८२ लांकरेण॥ आश्लषयं नाम समानवणाभूयाद्भूत्यदवतां नृसिंहः॥ लक्ष्मीनृसिंहमंत्रांतरस्य। संकर्षणभगवान् ऋषिः।
 गायत्री छंदः। लक्ष्मीनृसिंहो विष्णुर्देवता। ॐ सांहतृ। ॐ सींशिरः। इत्याद्यंगानि। ॐ नमः सुदर्शनाय स्वाहा। अस्म्यफट्
 ॐ सौं कैं हंष्टं। रुक्मं। व्यूः सः फट् ॐ नमः। इति मन्त्रः॥ विभाणश्चक्रशंखौ रुणिमुसल गदा पद्मपाशाश्च दोर्भिः। लक्ष्मीम
 न्येन गृह्णन्मदवि वशदशं सव्यभागोरुसंस्त्रं। फल्लदं धूकपुष्पद्युतियुतविनतानंदनस्कंधसंस्त्रं श्रित्योयुष्माभिरीशो
 नरहरिवपुषा दीर्घरक्तं स्त्रिनेत्रः॥ ॥ लक्ष्मीनृसिंहषडसरीमन्त्रस्य। संकर्षणभगवान् ऋषिः। गायत्री छंदः। लक्ष्मी
 नृसिंहो देवता। ॐ सौं बीजं। ॐ फट् शक्तिः। ॐ ऐं हतृ। ॐ क्लींशिरः। ॐ श्रींशिरवा। ॐ ह्रीं कवचं। ॐ सः नेत्रं। ॐ फट्
 अस्त्रं। ॐ नमः सुदर्शनाय स्वाहा। अस्त्रम्॥ ऐं क्लीं ह्रीं सः फट्। इति मन्त्रः। चक्रशंखवराभीतिदधानस्त्रिष्टवत्सभैः
 श्वेतपीतांबरधरश्चित्यः पुरुषकेसरी॥ ॥ लक्ष्मीनृसिंहाष्टादशासरीमन्त्रस्य। अत्रिर्भगवान् ऋषिः। अतिजगती छंदः।
 लक्ष्मीनृसिंहो देवता। सौं बीजं। नमः शक्तिः। सांहतृ। सींशिरः। इत्याद्यंगानि। ॐ नमः सुदर्शनाय स्वाहा। अस्त्रं॥
 ॐ अनंतगरुडस्थिताय लक्ष्मीनृसिंहाय नमः। शंखचक्रगदाखड्गमुसलान् रुणिदामनी॥ धनं च विभूत्यस्त्रीवान् रामः
 ध्येयोरक्तो नृकेसरी॥ ॥ अथ लक्ष्मीनृसिंहमन्त्रांतरमुच्यते॥ विधिः प्रजापतिर्ऋषिः। अतिजगती छंदः। लक्ष्मीनृसिंहः २८२

होदेवता॥ॐ हूँ शिरः। ह्रीं शिरः। श्रीं कवचं। ह्रीं नेत्रं। लक्ष्मीसिंहायसर्वात्मने सर्वैश्वर्यप्रदायनमः॥ अस्त्रं। ध्यानं॥
 शंखचक्रधरं देवं चतुर्भुजसमन्वितं। प्रसन्नवदनं शांतं भोगासनसमन्वितं। योगपट्टाभिनिद्धाहमवज्ञेदक्षिणं पदम्।
 दक्षिणोपरि हस्तेन दक्षिणं जानुमाविशन्। सव्यायस्थितहस्तेन लक्ष्मीमालिङ्ग्य मोहयन्। सर्वलक्षणसंपन्नां सर्वाभ-
 रणभूषितां। चतुर्भुजां प्रसन्नां च उर्ध्वाभ्यां पद्मधारिणी। अधराभ्यां मुदं ध्यात्री मन्योन्यं वीक्ष्यमाणयोः॥ एवं ध्यात्वा सह-
 संतुजपेन्मन्त्रः समाहितः। सर्वान्कामानवाप्नोति अंते कैवल्यमाप्नुयात्॥ ॐ क्लीं ह्रीं श्रीं ह्रीं लक्ष्मीन्सिंहायसर्वात्म-
 ने सर्वैश्वर्यप्रदायनमः॥ इति मन्त्रः। उक्ताः सर्वेऽपि मन्त्रा एषैश्वर्यप्रधाना मन्त्राः॥ ॥ अथ नृसिंहमन्त्रप्रसंगात् अघोरनृ-
 सिंहमिलितोऽपि मन्त्रः कल्यांतरोक्तो न योग्यतावशास्त्रिख्यते॥ अघोरब्रह्मणानृषा। विषुवनुष्टुभौ छंदोऽसि। अघोरनृ-
 सिंहो देवते॥ ॐ ह्रीं ह्रीं जगं वीरं महाविलुंज्वलंतं सर्वतोमुखं। स्फुरस्फुरप्रस्फुरप्रस्फुरधोरतरतनुरूपचटचटप्र-
 चटप्रचटुकहकहवमवमबंधबंधघातयघातयहंफटनृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्युमृत्युं नमाम्यहं॥ इति मन्त्रः।
 रसाप्रधायं मन्त्रः॥ ॥ अथ नृसिंहमन्त्रप्रसंगात् ज्वालानृसिंहमन्त्रोऽपि कल्यांतरोक्तो न योग्यतावशास्त्रिख्यते। संकर्षण-
 ऋषिः। गायत्री छंदः। ज्वालानृसिंहो देवता। ह्रीं बीजम्। हुं ह्रीं स्वाहा शक्तिः। हां हूँ शिरः। इत्याद्यंगानिः। ध्यानम्॥

अयमर्थः। प्रथमं षट्कोणं विलिख्य। तेषु सुदर्शनं विलिख्य। तत्कर्णिकायां प्रणवं विलिख्य। ग्लौमित्यनेन प्रणवं संवे
 द्य। तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिखेत्। पुनरष्टदलं पद्मं विलिख्य। तेषु वैष्णवाष्टसरम्। तद्वा ह्येवादशपत्रं विलिख्य
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय। इति विलिखेत्। तद्बहिः षोडशपत्रं विलिख्य। तेषु। ॐ नमो भगवते महासुदर्शनाय हुं
 फट्। इति विलिखेत्। तद्बहिर्द्वात्रिंशदलं विलिख्य। तेषु नृसिंहाजुष्टभं विलिख्य। तद्बहिर्द्वतं विलिख्य। मातृकावर्णैर्वे
 श्येत् इति॥ ॥ अथ नृसिंहमन्त्रप्रसंगात् नृसिंहस्य भूतावेशनकरणादिसामर्थ्यात् तत्प्रसंगात् प्रयोगसारोक्तप्रकारेण द
 विधभूतावेशनप्रकारो लिख्यते॥ आवेशबंधनविदारणशूलभेदछेदांगदाहृदममक्रमणासिवेधाः। हस्तापनंच द
 शहंजविधाः प्रसिद्धाः संत्रेषु मन्त्रविहिता वृषकेतनेन। ॐ नमः पशुपतये ॐ नमो भूताधिपतये ॐ नमो रुद्राय नमः।
 ॐ खड्गशवणविहरन्त्य नृत्यश्मशानभस्मार्चितशरीराय धंटाकपालमालाधराय। व्याघ्रचर्मपरीधानाय शशांककत
 रोस्वराय। कृष्णसर्पयज्ञोपवीतिने। ललाटवद्बृहद्वर्तितकपालिने। हनभूतान्नासय मंडलमध्ये खड्गरुद्रां कुशे
 न समयं प्रवेशय आवेशय चंजामि धाराधिपतिरुद्र आतापयति स्वाहा। भूतनाशस्य मन्त्रो यमाख्यातो मन्त्रनायकः। आ
 वेशनादिकं कर्म कर्तव्यं तेन मन्त्रिणा। ॐ नमश्चंजक्रोधायरुद्राय तुरुमुहं भूतसमयेति ह्रस्वाहा॥ तेनामन्त्रयि स्वाबंधा

प्र. सं. २६४ तिष्ठंति समये ग्रहाः॥ संस्थाप्यैवं ग्रहग्रस्तं शिखाबंधेन मन्त्रवित्॥ वह्निवायुपुरांतं स्तुं कृत्वा प्रथमं योजितम्॥ मन्त्रेणा
 मन्त्रितं कृत्वा सिंघे ब्रुद्धो दकं मुखे। तेन वेशं प्रयात्या शुग्रहस्तो यदि ध्रुवम्॥ भीतो मुह्यति वसिष्ठं ग्रहो मन्त्रानुभावतः॥
 रज्जातज्जप्रयास्तं भेत्तौ वा वेष्टयेत् ध्रुवम्॥ तेन रज्जा भवेद्भीतो निगृहीतश्च जायते॥ पैशंप्रतिकृतिं कृत्वा साध्यमावाह्य
 साधकः। सणेन दारयेद्भूतः सणान्मुह्यति गृह्यकः। तद्व्यति कृतिं कृत्वा वर्षाशूलेन भेदयेत्॥ साध्यमावाह्य मन्त्रेण
 ततो भीतः पलायते। हृदये व्यतिगच्छत्वा मन्त्रेणानेन मर्मसु। सतजं सरति सिंघं मुच्यते विग्रहः। सिंघा प्रतिकृतिं वन्हो
 कुंजंतं स्तुं डिलेपिवा। राजीसहस्रहोमेन दुष्टो दग्धो भवेद्गृहः। मन्त्रेण ताडयेद्भूतं तिलैर्वा माषसर्षपैः॥ जप्रयावेत्रय
 स्थावाचक्रितामुंचति ग्रहः। मन्त्रेणानेन संजपेः सिद्धयै भोमयेद्गुरुं। कंदमानस्तदान्पस्मिन् वांछिते संग्रमेद्गृहः। भूम्यां
 निर्माय तद्विंबं ध्यात्वा मन्त्रेण च सुषोः। श्रेयसेत्वादि रंकीलं तत्सणाक्षीयते गृहः। धूपनस्यां जनालेपस्नानपानातिषड्वि
 दुः। कर्माणि कीलशस्तानि हृत्तापे भूतमुक्तये॥ निर्गुं जीतुलसी पत्रं देववाली कटुत्रयम्॥ कटुकाला बुकावेति श्रीकैर्धू
 योग्रहापहः। चतुर्जातक्रमं कोलपंचमूलं निशाभयं। वाकुची सहितं नस्यं गृहघ्नं स्याच्छिवांभसा। काकांजप्रतिसंधौ द्वौ
 गोमूत्रेणांजयेद्दृशोः। दुष्टग्रहोपशांतिस्थं सुराणां ज्यमथापिवा। अमृतापटोलानि कटुत्रिपुलाग्निमनः। शिलाविलाशा

रामः
 २६४

भिगृहभूमलोपुचदनसुरदारुभिरुचरेत् । गृहानुलेपः । निंबयत्रास्त्रिलशुनीलेपः सर्वप्रदापहः । चतुष्पथोमात्रगृहे
 वनेवावीथ्यालयेवासरिनस्तटेवा । निमील्यभूतांबुक्कायमूत्रगव्यैर्गृहास्तमभित्यजंति । रक्ताश्वमारंमधुकंवचं । पिशा
 चीमपिदेवदालीम् ॥ पिबेच्चकृष्णोदरमांजंमूत्रव्यसारिचक्षुर्गृहविग्रहाय । भयमर्थः । कटुकलावकापेचरे । बाक्रची । कार
 पोकरिशी । शिवकटुकाय । सोढुंबौलोसि । निंबपत्रास्त्रि । वैष्णिलैआरक । मधुकंअतिमधुरम् ॥ चतुर्जातं । एतलवंकलवंक
 पत्री । नागपु । विशाला । फेकंपशलै । पिशाची । गंधमास । पंचमूलि । शितमसि । पेरमसि । शिववतलै । कंडं । कतारि ।
 शुक्र ॥ ॥ अथविसुपंजरविममुच्यते ॥ ब्रह्महस्यतीक्री । अनुष्टुप्त्रिष्टुभौकुंदसी । विश्वरूपविसुदेवता । ॐबी
 जंममःशक्तिः । ॐस्त्वानेहृषीकेशनवप्रकीर्त्यासहहृत् नमोजगत्प्रहृष्यत्यनुरज्जतेचसहस्रारशिरः । नारारसांसि
 भीतानिदिशोद्रवतीहंफट्टयिस्वा । यथासर्वेनमस्यसिद्धसंघाः य ॐकवचम् ॥ एतैः सयस्तरं स्त । मूलमन्त्रः । ॐ ॐस्त्वा
 नेहृषीकेशनवप्रकीर्त्यासहनमोजगत्प्रहृष्यत्यनुरज्जतेच । स्मरनारारसांसिभीतानिदिशोद्रवतीहंफट्टयथासर्वेन
 मस्यंतित्वसिद्धसंघाः य ॐ इतिमन्त्रः । रक्षाप्रधानोयंमन्त्रः । अस्पमंत्रस्यजपसमयेध्यानमुच्यते ॥ अर्केदुवह्निल
 पस्फुरितत्रिमन्त्रशक्तिप्रबंधमहसः परमस्यविष्णोः । पारारविंदगलितामृतसिक्तगाप्रंसाध्यंस्मरेज्जपविधामपि

प्र.सं. २८५ साधकेशः। विष्णोसाविध्यलब्धोत्पत्तिबलचलद्धस्तदंजोद्यतास्त्रैश्वकाद्यैर्भीषणास्येक्षणचरणवचोहासहंका
 रचरैः। उत्सिप्तासिप्तकतस्फुरितविदलिताचूर्णितध्वस्तशांतान्ध्यायेद्वेतालभूतग्रहदुरितपिशाचारिणागादिरो
 गान् एतद्दहवेतालपीडादौ ध्येयः। अथविष्णुयंजरपूजाविधिः प्रथमं वैष्णवपीठसंपूज्य तस्मिन् समावाह्य तस्मिन् वि
 श्वरूपमूर्तिमेवं ध्यायेत्। अग्रीषोमात्ममरिगदाशाङ्गस्वप्नैः सशस्त्रैरुद्यद्वाहं हलमुसलशूलैः सदंजैः सकुंतैः। शक्त्या
 पाशांकशकुलिराटं काग्निभिश्चार्कवह्निद्योतकद्वक्त्राभ्रिकरसरसिजंतप्रकार्तस्वराभं विश्वाकाशाप्रकाशप्रविततम
 युताऽदित्यनीकाशमुद्यद्वाहग्रव्यग्रजानाद्युधनिकरधरं विश्वरूपं नमामि॥ अस्य विश्वरूपस्य मंत्रः। ॐ नमो भगवते
 महाविष्णवे वासुदेवाय विश्वरूपराशरर्णमवमेष भविष्यवे नमः। अनेन रसादौ प्रयोजयेत्। एवं विश्वरूपं ध्यात्वा प
 रिवारैः समर्चयेत् प्रथमं मूलमन्त्रेण समन्वयेः। पुनः वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय। इति महादिशु
 शान्त्यै प्रियै सरस्वत्यै रत्यै इति कोणे पुनः समर्चनीयाः। पुनः चक्रं च चक्रांककिरीटमौलिसंश्लेषचक्रं सगदं सशाङ्गं। रक्ताव
 रं रक्ततनुं करालदंष्ट्राननं प्राग्दलके बंधीत। एवं चक्रमूर्तिं ध्यात्वा प्राग्दले अनेन वक्ष्यमाणेन चक्रमन्त्रेण समर्चयेत्। रामः
 ॐ विष्णवे चक्रिणे नमः। ॐ ॐ स्तुते नमो हृषीकेश तव प्रकीर्त्या सह नमो जगत्पुरुष त्वनुरज्जने च। स्तारनागरसांसिभी २८५

तानिदिशोद्वंतिहुंफट्टयणासर्वेनमस्यंतिचसिद्धसंघाः। यॐ नमो भगवतेवासुदेवायविस्मवेचक्रमूर्तेमांरसरसचक्र
 मूर्तिधरायचक्रमूर्तिधरसेनाधिपतयेमहाचक्रायहुंफट्टइतिपुनः पूज्यागदागदांकिंतमौलिःसगदासचक्रशंखधनुः
 पीतांबरानुलेपापीताकुण्डाचयाभ्यसंस्कृतलेखबंगदामूर्तिध्यात्वाअनेनगदामन्त्रेणसमर्चयेत्तदसिंघेदलेॐ विस्मवे
 गदिनेनमःॐॐ स्तूनेहृषीकेशतवप्रकीर्त्यासह नमोमर्चयेत्तदसिंघेदलेॐ विस्मवेगदिनेनमःॐॐ स्तूनेहृषीके
 शतवप्रकीर्त्यासह नमोजगत्सहृष्यत्यनुरज्जतेच। स्तारनारसां सिभीतानिदिशोद्वंतिहुंफट्टयणासर्वेनमस्यंतिचसि
 द्धसंघाः यॐॐ नमो भगवतेवासुदेवायविस्मवेगदिमूर्तेमांरसरसगदिमूर्तिधरायगदिमूर्तिधरसेनाधिपतयेमहागदा
 येहुंफट्टइतिपुनःशामंशांकिंतकंशां रार्जोरिदंगदाहस्तरंकांशुकानुलेपनमात्पादींवारुणेयजेत्यनेनैवंध्यात्वा
 शांमूर्तिमनेनमन्त्रेणयजेत्यश्रिमदले। ॐ विस्मवेशांकिंनेनमःॐॐ स्तूने० त्वासह नमोजगत्स० च। स्तारनारसां० तिहुं
 फट्टयणासर्वे० घाः यॐॐ नमो भग० वायविस्मवेशांमूर्तेमांरसरसशांमूर्तिधरायशांमूर्तिधरसेनाधिपतयेमहा
 शांयहुंफट्टइतिपुनःखड्गं सखड्गं शिरसंखड्गारिगदाधनुष्करधूमम्। विरुतांबरानुलेपयजं समभ्यर्चयेदुदक्यत्रे
 एवं ध्यात्वाअनेनखड्गमन्त्रेणउत्तरदलेसमर्चयेत्ॐ विस्मवेखड्गिनेनमः। ॐॐ स्तूने० त्वासह दूत्यादियॐमित्यंतं॥ ॐ

प्र.सं. २६६ नो भगवते वासुदेवाय खड्गमूर्ते मारसरसखड्गमूर्ति धराय खड्गमूर्ति धरसेनाधिपतये महाखड्गाय हुं फट् इति पुनः शंखं
 सशंखशिरं सशंखारिगदाय नुष्करं सुसितं । सितवसनमाल्यमूषं यजेन्महानादममिसंस्कृदले ॥ एवं ध्यात्वा शंखमूर्तिं
 गेयदले अनेन मन्त्रेण समर्चयेत् ॐ विष्णवे हृषीकेशाय नमः । ॐ ॐ स्तुते हृषीकेश तव प्रकीर्त्यै त्यादिय ॐ इत्यंते ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय विष्णवे शंखमूर्ते मारसरसशंखमूर्ति धराय शंखमूर्ति धरसेनाधिपतये महापांचजन्याय स्वाहा इति म
 न्नः पुनः हलमूर्तिमपि हलायुधधरं च शंखमूर्तेरुक्तचिह्नोपेतं चतुर्भुजं च ध्यात्वा निर्कतिदले अनेन मन्त्रेण हलमूर्तिं स
 यजेत् ॐ विष्णवे हृषीकेशाय नमः । ॐ ॐ स्तुते हृषीकेश इति व ॐ मित्यंते ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे हलमूर्ते
 मारसरसहलमूर्ति धराय हलमूर्ति धरसेनाधिपतये महाहलाय स्वाहा इति पुनः मुसलमूर्तिमपि मुसलायुधधरं च हलमू
 र्तेरुक्तचिह्नोपेतं चतुर्भुजं च ध्यात्वा वायं दले अनेन मन्त्रेण समर्चयेत् ॥ ॐ वं विष्णवे हृषीकेशाय नमः । ॐ ॐ स्तुते
 हृषीकेशे त्यादिय ॐ इत्यंते ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे मुसलमूर्ते मारसरसमुसलमूर्ति धराय मुसलमूर्ति धर
 सेनाधिपतये महामुसलाय स्वाहा इति पुनः शूलमूर्तिमपि शूलधरं च मुसलमूर्तेरुक्तचिह्नोपेतं चतुर्भुजं च ध्यात्वा
 अनेन मन्त्रेण ऐशान्येदले समर्चयेत् । ॐ विष्णवे हृषीकेशाय नमः । ॐ ॐ स्तुते हृषीकेशे त्यादिय ॐ मित्यंते ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे शूलमूर्ते मारसरसशूलमूर्ति धराय शूलमूर्ति धरसेनाधिपतये महाशूलाय स्वाहा इति पुनः शूलमूर्तिमपि शूलधरं च शूलमूर्तेरुक्तचिह्नोपेतं चतुर्भुजं च ध्यात्वा

रामः
 २६६

भगवते वासुदेवाय विष्णवे त्रिशूलमूर्ते मां सरस्वती त्रिशूलमूर्ति धराय त्रिशूलमूर्ति धरसेनाधिप तये महा त्रिशूलाय
 स्वाहा इति पुनः दंडाय शयुधावांतराष्टदलेषु क्रमेण समर्चयेत् तदुच्यते ॥ ॐ विस्मवे जना र्दनाय नमः ॥ ॐ स्थाने ह
 षी केशोत्पादिय ॐ मित्यंतं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्मवे दंडमूर्ते मां सरस्वती दंडमूर्ति धराय दंडमूर्ति धरसेनाधिप
 तये महा दंडाय नमः ॥ इति प्रथमे वांतरदले समर्चयेत् पुनः ॐ विस्मवे जना र्दनाय नमः ॥ ॐ ॐ स्थाने ह षी केशोत्पादि
 य ॐ मित्यंतं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्मवे कुंतमूर्ते मां सरस्वती कुंतमूर्ति धराय कुंतमूर्ति धरसेनाधिप तये महा
 कुंताय नमः ॥ इति द्वितीयावांतरदले पुनः ॐ विस्मवे जना र्दनाय नमः ॥ ॐ ॐ स्थाने ह षी केशोत्पादिय ॐ मित्यंतं ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय विस्मवेशक्तिमूर्ते मां सरस्वती शक्तिमूर्ति धराय शक्तिमूर्ति धरसेनाधिप तये महा शक्तये नमः ॥ इति
 तृतीये वांतरदले पुनः ॐ विस्मवे जना र्दनाय ॥ ॐ ॐ स्थाने ह षी केशोत्पादिय ॐ मित्यंतं ॐ नमो भगवते वादे वाय वि
 स्मवे याशमूर्ते मां सरस्वती याशमूर्ति धराय याशमूर्ति धरसेनाधिप तये महा याशाय नमः ॥ इति चतुर्थे वांतरदले पुनः ॥
 ॐ विस्मवे जना र्दनाय नमः ॥ ॐ ॐ स्थाने ह षी केशोत्पादिय ॐ मित्यंतं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्मवे अंकुशमू
 र्ते मां सरस्वती अंकुशमूर्ति धराय अंकुशमूर्ति धरसेनाधिप तये महा अंकुशाय नमः ॥ इति पंचमे वांतरदले पुनः ॐ वि

प्र.सं. २६७ स्तुतवे जनार्दननायनमः॥ ॐ ॐ स्तुतने हृषीकेशेत्यादिय ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे कुलिशमूर्ते मां रसरसकुलिश
 मूर्तिधराय कुलिशमूर्तिधरसेनाधिपतये महाकुलिशाय नमः॥ इति षष्ठे वांतरदले। पुनः॥ ॐ विष्णवे जनार्दननायनमः॥
 ॐ ॐ स्तुतने हृषीकेशेत्यादिय ॐ मित्यंतं। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे परशुमूर्ते मां रसरसपरशुमूर्तिधराय प
 रशुमूर्तिधरसेनाधिपतये महापरशवे नमः॥ इति सप्तमे वांतरदले॥ पुनः॥ ॐ विष्णवे जनार्दननायनमः॥ ॐ ॐ स्तुतने हृषी
 केशेत्यादिय ओमित्यंतं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे शतमुखवह्निमूर्ते मां रसरसशतमुखवह्निमूर्तिधराय शत
 मुखवह्निमूर्तिधरसेनाधिपतये महाशतमुखवह्नये नमः॥ इत्यादि अष्टमे वांतरदले समर्चयेत्। एतास्तदंजायष्ट
 मूर्तयोरक्ताभाश्चतुर्भुजाः। स्वास्वायुधधराश्च प्येयाः॥ पुनः। चक्रासिबाणगदादिरचर्मशार्ङ्गशक्त्याख्यकांदधते दंष्ट्रांगल
 म्बरुधंसजलांबुवाह। घोरत्विषं महावराहमधस्ताध्यात्वा अनेन मन्त्रेण समर्चयेत्। ॐ विष्णवे कोटररूपिणे नमः॥
 ॐ ॐ स्तुतने हृषीकेशेत्यादिय ॐ इत्यंतं। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विष्णवे पौत्रोद्भूतधराय वराहमूर्ते मां स्तुतव
 राहमूर्तिधराय वराहमूर्तिधरसेनाधिपतये महावराहाय नमः॥ इति। पुनः॥ अर्कानलोज्ज्वलमुखं नयनैस्त्रिभिश्च व
 ह्निमयमंतमपि धूमसटाकलापं। शुक्राभभूषमरिशंखगदासिबाहुं रसिंहं स्वस्त्वले ध्यात्वा अनेन वक्ष्यमाणेन मंत्रे

रामः
२६०

णसमर्चयेत्। ॐ विस्रवे नृसिंहाय नमः। ॐ ॐ स्थाने हृषीकेशे त्यादिय ॐ दस्यंतं। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे
 नखदलितरिपुविग्रहाय नृसिंहमूर्ते मां रसरस नृसिंहमूर्तिधराय नृसिंहमूर्तिधरसेनाधिपतये महानरसिंहाय नमः
 इति। पुनः। नार्ह्य। समग्रवत्सुय तं नुस्वपस्वविसेपविस्रव विस्रव विपस्वपस्व। संजाग्रतुं लमंडजदंडनाथं च पसिराजमग्रे
 ध्यात्वा। अनेन वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण अग्रे समर्चयेत्। ॐ विस्रवे पसिराजाय नमः। ॐ ॐ स्थाने हृषीकेशे त्यादिय ॐ मित्यं
 तं। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे पसिराजाय गरुडते हरिबाहनाय प्राणात्मने गरुडमूर्ते मां रसरस गरुडमूर्तिधरा
 य गरुडमूर्तिधरसेनाधिपतये महागरुडाय नमः। दस्यग्रसमर्चयेत्। न्यासस्तु क्रियते चेत् एतावत्संयं तमुक्तेर्मंत्रैरुक्तेष्वव
 तत्तत्स्थानेषु साध्यं शरीरे न्यसेत्। तस्मादतीवरसाकरं भवति। पुनः॥ केशवाय। नारायणाय। माधवाय। गोविंदाय। विस्र
 वे। मधुसूदनाय॥ त्रिविक्रमाय। वामनाय। श्रीधराय॥ हृषीकेशाय। पद्मनाभाय। हंसोदराय। वासुदेवाय। संकर्षणाय।
 प्रद्युम्नाय। अनिरुद्धाय। एतेन मूर्तिषोडशकेन बहिरर्चयेत्। पुनस्तद्वहिरिंद्रादिभिः। तद्वहिर्वज्रादिभिरर्चयेत्। एवं वि
 स्रपंजरपूजाविधिरुक्तः। पुनरनेन पूजाविधानेन सिकता प्रतिष्ठांवा। उपलप्रतिष्ठांवा चरुप्रतिष्ठांवा कुर्यात्। वास्तोवा
 ग्रामे वापु रे वाराष्ट्रे वा तत्सकाउच्यते। आग्रे ये वक्ष्यमाणेन विधानेन समाहितः। सिकतोपलचर्बीदीनमाधैमे दस्यते

क्र.सं २८८ क्रियाः। वासौ पुरे वा ग्रामे वा विदध्या द्विषयेषु वा। मध्ये च षोडशाशांते खने दशादशावतानि स्थादियंथा नाम यमयः। पुनः
 ग्रामादीनामष्टदिक्षु अष्टावांतरदिक्षु च मध्ये तसुरश्चाष्टदशकुंडानि निखनेत। हस्तप्रमाणेन कुंडस्यागाधं च परितः। अग्रे
 मंच। एवं चतुरश्ररूपेण विखनेत। अन्यस्यादन्यस्मात्कुंडत। अन्यदन्यत्कुंडं प्रतिगंतुं मध्यमार्गोश्च परिकल्पयेत्। पुनरे
 तानि कुंडानि गोमयेनो लिप्य। पुनः पाषाणं चासिकतां वा चरुं वा स्थापनीय। द्रव्यं शुष्क कमलपत्रे पविशतिषु। एतस्त्वापनी
 यद्रव्यं विभज्य संपाद्य। पुनराचार्यो मध्यगतकुंडस्य पुरतः उपविश्य। तस्मिन्। कुंडे वैष्णवपीठसं पूज्य तस्मिन् वक्ष्य
 माणविष्णुपंजरयंत्रं मनसालिखित्वा संस्थाप्य तस्मिन् विश्वरूपबुद्ध्या एकं कमलपत्रं स्तुं सिकतादि स्थापयेत्। पुनश्च
 तुर्दिक्स्थेषु कुंडेष्वपि अन्यत्कमलपत्रमपि सिकतादि। चक्रगदाशार्ङ्गखड्गबुद्ध्या क्रमेण चतस्रश्चपि दिक्षु स्थापयेत्। पुनः
 पुनः कोणचतुष्टयस्थितेष्वपि कुंडेषु कमलपत्रं स्तुं सिकतादि। शंखहलमृगसलशूलबुद्ध्या क्रमेण चतुर्थपि कोणेषु
 स्थापयेत्। पुनः अवांतराष्टदिक्स्थेष्वपि कुंडेषु कमलपत्रं स्तुं सिकतादि। दंडकुंतशक्तिपाशां कुशकुलिशपरशुग
 तमुखवह्निबुद्ध्या क्रमेण स्थापयेत्। पुनः अधश्च ऊर्ध्वं च सूकरबुद्ध्या नृहरिबुद्ध्या च क्रमेण कमलपत्रं स्तुं सिकता
 दि स्थापयेत्। पुनर्मध्यकुंडस्य पुरतो यत्कुंडं तस्मिन् गरुडबुद्ध्या कमलपत्रं स्तुं सिकतादि स्थापयेत्। पुनः सर्वत्र सम

रामः

२८८

स्यलीकृत्य सुपलिप्य। तत्रमध्यकुंजोपरितंडुलान्प्रविकीर्य। तस्मिन्तंडुलेस्वर्णपट्टेविष्णुपंजरयंत्रं विलिख्यनिधाय। त-
 त्पुरतः प्रत्यङ्मुखो भूत्वा तस्मिन् यंत्रे पूर्वोक्तपूजाविधानेन संपूज्य। पुनस्तत्र हृदये पितृवैवामूलमन्त्रैरेव वा समभ्यर्च्य नै-
 वेद्यं कृत्वा। पुनः सपिःसिक्तेनाग्नेन मूलमन्त्रेण अष्टोत्तरशतसंख्यं हुत्वा। पुनः अश्वत्थवदौ हुंवरप्लक्षाणां सिमिधः क्रमे-
 ण च कादिभिर्मन्त्रैरेकैकेन क्रमेण एकैकां समिधमष्टोत्तरशतसंख्यं हुनेत्। पुनः शिखादिभिश्चतुर्भिर्मन्त्रैश्च दंजादिभिरष्ट-
 भिर्मन्त्रैश्च संभूय द्वादशभिर्मन्त्रैरेकैके स्तिलंच सप्तपंचष्टयकृष्टयकृष्टौ शसंख्यं हुनेत्। पुनश्च कादिमूर्तीनां तत्र तत्र र-
 कीकृतान्नेन तत्र तत्र मन्त्रैर्वलिंदघात्रिशस्त्रिणः। पुनरुद्वाश्य पूजां परिसमाप्य तत्र तत्र मपितत्रैव निखन्य पिधाय च। गुरुं द-
 क्षिणान्त्वा ब्राह्मणां न्योजयेच्च। एवं कृते फलमाह। तत्रोपसर्गान्श्यंति नरनारी महीश्विताः। ग्रहसुद्रपिशाचाद्याने संते-
 तां दिशं भयात्। अश्वपातादिका ये च भयान्श्यंते चिरात्। सम्यद्दिर्गो सम्यद्दिश्च प्रजावद्धिश्च जायते। धनधान्यसमृद्धि-
 श्च वर्धते न कुलं क्रमात्। दारिद्र्यरोगनिर्मुक्तः सुखमाभुतसंप्लवं। रसाभिरुत बलैरसुरैश्च सर्वैर्दैत्यैः समुद्यतमहास्रकरैः
 परीतः। विष्णोस्तु पंजरमिदं प्रभजंतमन्वात्साह्मन्महेंद्रमपरत्र नरे कथाका ॥ ॥ अथ विष्णुपंजरयंत्रं लिख्यते। विष्णुं
 लिखेन्मध्यगशक्तिविंदौ कपोलयोः सिंहवराहबीजे। तं द्विश्चरूपा हयमन्त्रवीतं। प्रवेष्टयेत्सोऽशवर्णकेन। यंत्रस्य बी

प्र.सं. २६६ जेषचतुर्धु पूर्व प्राग् सिण प्रत्यगु दग्गा तपु ॥ विद्वास्व चक्र च गदा च शार्ङ्गं स्वङ्गं च मन्त्रैः सहितं विलिख्यात् । शंख हल मुस-
 ल शूलान्यग्या यश्चिष्यथाष्टवीजेषु । दंडं कुंतं शक्ति पाशां कुराकलि श परशु शतमुख वन्हीना सप्रण बहुदण्ड भगवन्नि-
 सुस्वाख्या नमूर्ति धर पुक्ताः । सेनापति सहितानि जमेन्नातामूत्रयोत्र लिखितव्याः । सन्निष्ट भावहि गृहेण पूर्व सा नुष्टुभे दो-
 र्नि लयेन चापि । गायत्रि मन्त्रो लसितेन भूयः संवेष्टयेत् केनिके तनेन । अनुले । मविलो मगैश्च वपै रभि वीतं वसुधा पुरद्वये-
 न । नलिनं पुनरष्टयुगमपत्रं प्रविदध्या दथ मूर्ति मन्त्र युक्तम् । तद्वहिर्मंडलं सर्वलक्षणै रभिलसितम् । तस्मिन्नावाह्य वि-
 धि वद्वि श्वरूप हरि यजेत् । इति । अस्यार्थः प्रथमं स्वेष्टमानेन दत्तं विलिख्य । तन्मध्ये भुवनेश्वरी बीजं विलिख्य । तन्मध्ये च-
 तं विलिख्य । तन्मध्ये विष्णुशब्द लसितं प्रथमं स्तुकार मकारं विलिख्य । तन्मध्ये रतं विलिख्य । तन्मध्ये षोडशबाहु सहि-
 तम् । विष्णुमूर्त्याकारं विलिख्य । तस्योदरे साप्यनाम विलिख्य । तस्य हस्तेषु षोडश सुदक्षिणा धो हस्तमारभ्य बाया धो हस्ता-
 वसानं क्रमेण । चक्र गदा शार्ङ्गं स्वङ्गं शंख हल मुसल शूल दंडं कुंतं शक्ति पाशां कुराकलि श परशु शतमुख वन्हीना ययुषस्व-
 रूप लेखन पूर्व कं वस्यमाणा षोडशा सरमन्त्रस्य । प्रथमं नवमं पंचमं दशमं द्वितीयं एकादशं षष्ठं द्वादशं तृतीयं त्रयोदशं चतु-
 सप्तमं चतुर्दशं चतुर्थं पंचदशं षष्ठं षोडशा सराणि विलिखेत् । ॐ नमो भगवते वासुदेवाय हं फट् स्वाहा इति षोडशारीम-

रामः
२६६

अ। तत्र च काद्या युध धन षोडशहस्तातां कमस्क। दक्षिणाधो हस्तमारभ्य वामाधो हस्तावसानं क्रमेण प्रपंचासारज
 धानपद्धतीकारमतम्॥ विवरणकारमतंतु। दक्षिणाधो हस्तमारभ्य पंचमपंचमे हस्ते। चक्रगदाशार्जखड्गचतुष्टयं। द
 क्षिणाधो हस्तमारभ्य पंचमपंचमे। शंखहलमुसलभूलचतुष्टयं। दक्षिणाधो द्वितीयहस्तमारभ्य एकैकांतरित
 हस्तेषु। हंजाद्यष्टकम्। इत्येवमायुधधारणक्रमः। पुनर्भुवने शीमध्यस्थितस्य प्रथमस्वरस्य अकारस्य कपोलयोः। न
 सिंहबीजं स्त्रीं। वराहबीजं हूं मिति च द्वयं विलिखेत्। पुनः कर्णिकामध्यस्थितायाः भुवनेश्याः कपोलयोः गरुडचक्र
 बीजद्वयं विलिखेत्। रं द्रुति चक्रबीजं। स्त्रीं मिति गरुडबीजं। पुनः कर्णिकावत्ताद्विर्वृतं विलिख्य। तस्मिन् नृते यथा पूर्वव
 त्तविलिखित भुवनेश्वरीबीजमावेष्टितं भवेत्तथा। विश्वरूपमन्त्रेण संवेष्टयेत्। ॐ नमो भगवते महाविष्णवे वासुदेवाय
 विश्वरूपशरणं भवमेष भविष्य वेनमः। इति विश्वरूपमन्त्रः। चतुस्त्रिंशद्वर्णाः। पुनस्तद्बहिस्त्रितीयवृत्ते। षोडशार्णे न
 वेष्टयेत्। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय हुं फट् स्वाहा। इति षोडशारमन्त्रः। पुनश्चतुर्थे वृत्ते प्रतिलोम सप्तव्याहति
 भिर्वेष्टयेत्। पुनस्तद्बहिः पूर्वपश्चिमतो दक्षिणोत्तरतुश्च षट्कोणद्वितयरूपद्वादशकोणं विलिख्यातेषु कोणेषु। ई। इ
 ति शक्तिप्रणवं विलिख्य। पूर्वादिक्रमेण द्वादशकोणानां कपोलेषु। प्रतिलोमगायत्र्या सरणिद्वंद्वशो विलिख्य तद्बहि

प्र.सं. ३०० वत्तद्वयं विलिख्या तयोर्मध्ये षोडशदिक्षु विलिखितैर्भुवने शीबीजैरेकैकांतरितसंबंधैः संवेश्य पुनस्तेषु बीजेषु प्राग-
 दक्षिणप्रत्यगुदग्दलेषु क्रमेण चक्रगदाशार्ङ्गखड्गाकारेण मूर्तिलिखित्वा तन्मस्तकेषु स्वस्वमन्त्रांश्च पूर्वोक्तक्रमेण पूर्वो-
 क्तषोडशस्रवर्णैकैकपूर्वकं विलिखेत्। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे चक्रमूर्ते इत्यादिपूर्वपूजाविधाने प्रोक्त-
 श्चक्रमन्त्रः। ॐ नमो भगवते वासुदेवाय विस्रवे गदिमूर्ते इत्यादिगदामन्त्रः। अवशिष्टायुधद्वयमन्त्रोप्येव मुक्तरीत्या
 पूजाविधानोक्तप्रकारेण लेखनीयः। पुनः आसंखादिकोणेषु भुवने शीबीजेषु शंखहलमुसलशुलाकारेण मूर्तिर्विलि-
 ख्य। तन्मस्तकेषु स्वस्वमन्त्रांश्च पूर्वोक्तक्रमेण पूर्वोक्तषोडशस्रमन्त्रस्य पंचमादिवर्णैकैकपूर्वकान् विलिखेत्। ॐ नमो
 भगवते वासुदेवाय विस्रवेशंखमूर्ते इत्यादिपूर्वपूजाविधाने प्रोक्ताः शंखादिमन्त्राः। पुनरवांतरादिगता भवने शी-
 बीजेष्वष्टमुदङ्कुतशक्तिपाशंकुशकुलिशपरशुशानमुखवन्धयायुधरूपाणि विलिख्य। तन्मस्तकेषु स्वस्वमन्त्रांश्च पूर्वो-
 क्तषोडशस्रमन्त्रस्य पूर्वोक्तक्रमेण नवमादिवर्णैकैकपूर्वकान् विलिखेत्। ॐ नमो भगवते इत्यादिपूर्वपूजावि-
 धाने प्रोक्ता दंडकुंतादिमन्त्राः। पुनः षोडशभुवने शीबीजवेष्वष्टतस्य पूर्वोपरभागयोः। नसिंहवराहमूर्ती अपिलिखि-
 त्वा। तन्मस्तकयोर्द्वयमपि पूर्वपूजाविधाने प्रोक्तं विलिख्य। शक्तिवेष्वनबाह्ये नसिंहस्याग्रे गरुडचक्रमूर्तिद्वयं विलि- ३००

रव्य। तन्मस्तकेषु तन्मन्त्रद्वयं च पूर्वो विलिखेत्। सर्वा सामायुधमूर्तीनां पूजाविधानोक्तध्यानप्रकारेण लेखनप्रकारः। पु
 नस्तद्बहिस्त्रिकोणं विलिख्य। तन्मध्ये जातवेदो मन्त्रः परितो विलिख्य। तद्बहिः सोममंजलात्सकं च तं विलिख्य। तस्मिन्
 न्यंबकमन्त्रेण संवेष्ट्य। तद्बहिः सूर्यमंजलात्सकं च तं विलिख्य। तस्मिन् गायत्र्यसराणिलिखित्वा ॥ पुनस्तद्बहिर्द्वयं
 विलिख्य। प्रथमे अनुलोममातृकाभिर्द्वितीये प्रतिलोममातृकाभिश्च वेष्टयेत्। पुनश्चतुरश्रद्वयं पुटित्वा विलिख्य। तस्य पू
 र्वादौ चतुर्षु कोणेषु च सिंहबीजं हौमिति। आग्नेयादिकोणेषु रश्मौजमिति चिंतामणिबीजं च विलिखेत्। तद्बहिः षोड
 शदलं पद्मं विलिख्य। तेषु पूर्वलिखितक्रमेण च काद्यायुधमूर्तिषोडशकमास्त्रिख्य। तन्मस्तकेषु पूर्वोक्तक्रमेण पूर्वोक्त
 षोडशवर्णैकैकपूर्वकं चक्रादिमन्त्रांश्च विलिखेत्। पुनः पूर्वोक्तस्थानेषु च सिंहवराहगरुडचक्रमूर्तिचतुष्टयं विलिख्य
 तन्मस्तकेषु तन्मन्त्रांश्च विलिखेत्। पूर्वोक्तशक्तिबीजगतान्यायुधानि समन्त्रकाणिततदायुधाकाराणिलिखेद्वा। केवलं त
 न्मन्त्रानेव लिखेद्वा। षोडशदलस्थान्यायुधानि तु। स्वमूर्तिसहितानि ललाटलिखितमन्त्रकाण्येव लिखेदिति विशेषः। इ
 तियं त्रलेखनप्रकारो विवरणं च अनुष्ठानपद्धत्या च आलोच्य प्रदर्शितम् ॥ ॥ अथ विष्णुपंजरकल्पनाजपप्रकारः। प्र
 थमं पूर्वोक्तबन्धूलमन्त्रस्य अंगक्रथादीन् कृत्वा ध्यात्वा वक्ष्यमाणमन्त्रान् जपेत् ॥ प्रथमं जातवेदो मन्त्रमेकवारं जप्त्वा

प्र.सं. ३०१ दत्तं तं रं च्यं व कं त तो ब्रह्म गाय त्री त त स्त्वा ने हृषी केश इत्यादि गीता निष्ठु प। त तः पूर्वोक्त विष्णु रूप मन्त्रः। त तः पूर्वोक्त षोडशाक्षरी मन्त्रः। एतान् क्रमेण जपेत्। त तः। एतानि क उ वा च भगवन्नि त्यादि त नि बो ध म ही प ते। इत्यंतं वक्ष्यमाणं स्तोत्रं स्तोत्रं स्यात्। पुनः पूर्ववज्जातवे दो मन्त्रादि षष्ठं त्रान् वि वारं जपेत्। पुनः ह्रीं मिति वरा हवीजांते स्त्रौ मिति नृसिंहं बीजमुच्चार्यं। तदंते सकार रेफ ओं कारं वि - रूपं स्त्रौ मिति गरुड बीजमुक्ता। तदंते र मिति स विं दु करे फ स्वरूपं चक्र बीजं। तदंते प्रणव भुवने शी बीजद्वयं। तदंते पूर्वोक्त षोडशाक्षरी वर्णैकैकं। तदंते वक्ष्यमाणान् मन्त्रान् क्रमेण जपेत्। विष्णुः प्राच्यां स्थितश्च की विस्रवे नमः। पुनरपि वरा हवीजादि षोडशाक्षर द्वितीय वर्णपर्यंतं जप्त्वा विष्णु रक्षिण तो ग दी विस्रवे नमः। इति जप्त्वा पुनरपि पूर्ववत्। प्रतीच्यां शार्ङ्गं च मिस्रवे नमः। विष्णुः खड्गी म मो तरे विस्रवे नमः। इति जप्त्वा पुनः हृषी केशो वि को णे सु। हृषी केशाय नमः। इति पूर्ववत् बीजजपान्ते वि को ण च तुष्टये हृषी केश मन्त्रमेवं जप्त्वा। पूर्ववद् बीजांते। तद्धि द्रेषु जना र्दनः। जना र्दनाय नम इति तद्धि द्राष्ट के अष्ट वारं जना र्दन मन्त्रः पूर्वोक्त बीजपुरःसरं जपेत्। एवं कृते षोडशाक्षरी मन्त्रस्य एकैक वर्ण विनिधोगेन एकादृतिर्भवति। पुनः षोडशाक्षर मन्त्र वर्णारहितमी तर बीजपुरःसरं षोडशाक्षरी वर्णस्त्वा ने वक्ष्यमाण तत्त रामः बीजपुरःसरं च। हुं क्रोड रूपी हरिर्भूमौ महावरा हाय नम इति जपेत्। पुनरप्युक्त बीजांते स्त्रौ नरसिंहो अं वरे महा नरसिंह ३०१

हायनः। उक्तबीजांते स्त्रौ विसुरग्रे स्थितो गरुडः महागरुजाय नमः। उक्तमन्त्रांते रविश्चरग्रे स्थितं चक्रं महाचक्राय
 नमः। इत्येतान् चक्रादि विंशतिमन्त्रान् त्रिवारं जप्त्वा। पुनः षोडशाक्षरमन्त्रं विश्वरूपमन्त्रं च स्थाने हृषीकेशे त्यादिगी
 ता त्रिष्टुप् मन्त्रं च गायत्री च न्यंबक मन्त्रं च जातवेदो मन्त्रं च त्रिवारमावर्त्य पुनः। सुरांतमेवंतं चक्रं भ्रमयेत् क्षुदर्शनं। इ
 त्यादि विसुचक्रं तथा हत्वाः। इत्यंतं वस्यमाणं स्तोत्रं सकृज्जाप्त्वा। पुनः पूर्वोक्त षोडशाक्षरी मन्त्रं च विश्वरूपमन्त्रं च गीता
 त्रिष्टुप् मन्त्रं च गायत्री न्यंबकं जातवेदो मन्त्रं च एकैकमावर्त्य। पुनर्वैपरीत्येन जातवेदो मन्त्रक्रमेण तदेव मन्त्रं षट् पंच
 वारमावर्त्य। पुनः। ॐ नमो भगवते विस्मवे विश्वमूर्ते मां रसुरस। ॐ नमो भगवते विस्मवे विश्वरूपाय। ॐ नमो भगवते वि-
 स्मवे विश्वरूपमूर्तये। ॐ नमो भगवते विस्मवे विश्वरूपमूर्तिधराय। ॐ नमो भगवते विस्मवे विश्वरूपमूर्तिधरसेनाधिप
 तये। ॐ नमो भगवते महाविस्मवे वासुदेवाय विश्वरूपशरणं भवमेष भविस्मवे नमः। इति विश्वरूपमन्त्रः। पंचवारं जप्त्वा
 पुनश्चक्रादि विंशतिमन्त्रान् पंचवारमावर्तयेत्। तद्यथा। बराहच सिंह गरुड चक्रप्रणवभुवने शीबीजांते षोडशाक्ष
 रीवर्णैकैकपूर्वकं विसुः प्राच्यां स्थितश्चक्री। ॐ नमो भगवते विस्मवे चक्रमूर्ते मां रसुरस। ॐ नमो भगवते विस्मवे चक्रा
 य चक्रमूर्तये चक्रमूर्तिधराय चक्रमूर्तिधरसेनाधिपतय सहस्रारं हं फट्। इति चक्रमन्त्रः। पुनर्वराहादिबीजांते विस्म

प्र.सं. ३०२
 र्दक्षिणतोगदी। ॐ नमो भगवते विष्णवे गदिमूर्ते मां सरस्वती ॐ नमो भगवते विष्णवे गदिने गदिमूर्तये गदिमूर्तिधराय गदि
 मूर्तिधरसेनाधिपतये महागदायै हुं फट्। पुनः शाङ्गीयन्ये अवशिष्टमंत्राः॥ प्रतीच्यां शाङ्गं धृग्विष्णुरित्यादिमहाशाङ्गी
 यहुं फट्। इत्याद्येव मुक्तीत्या औह्याः। पुनर्वैष्णवाक्षरगीतात्रिष्टुप्सु दर्शनमंत्रानादौ संयोज्य बुद्धिः स्वास्त्वयमित्यादि
 वस्यमाणगाथात्रयं प्रत्येकं पंचवारमावर्त्य। पुनः। ॐ नमो भगवते सर्वविष्णवे विष्णुरूपिणे वासुदेवाय च काया सर्वा
 युधधृते नमः। इत्येकवारं जप्त्वा अंगक्रियादिकं पूर्वोक्तबल्लभाजपमुपसंहरेत्। एवं विष्णुपंजरकल्याणाप्रकारः। पूर्व
 सिकताप्रतिष्ठाविधानां तेषां प्रोक्तः फलवाचकश्लोकः। अत्राप्यनुसंधेयः। अथानुसूचितगाथाप्रकारे लिख्यते॥ शतानिक
 उवाच॥ भगवन् किं हरीं सांसचकार हि जेतमः। ययानि धूर्तवीर्योसौ नीरसो रजनीचरः। शौनक उवाच। एकाग्रचित्तो गो
 विंदे तज्जपंस्तत्परायणः। सर्वदुष्टोपशमनं प्रविष्टो विष्णुपंजरं। शतानिको वाचा॥ विष्णुपंजरमिहामिश्रोतुं धर्मभृतां वर
 सदा सर्वभयेभ्यस्तरक्षाया परमा भवेत्। शौनक उवाच। त्रिपुरंजयपुत्रः पूर्ववृद्धाणां विष्णुपंजरं। शंकरस्य कुरुश्रेष्ठरक्ष
 णाय निरूपितं। बागीशेन तु शक्रस्य बलं हंतुं प्रयास्यतः। तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि तन्निबोधमहीयते। विष्णुः प्राच्यां छित्तश्च
 की विष्णुर्दक्षिणतोगदी प्रतीच्यां शाङ्गं धृग्विष्णुः खड्गी चैव ममोतरे। हृषीकेशो विकीर्णेषु तच्छिद्रेषु जनार्दनः। क्रौञ्चस्त

रामः
 ३०२

पीहरिभूमौ नसिंहो बरेमम। सुगंतमेवं तंचक्रं भ्रमत्येतत्सु दर्शनम्। तस्मां शुमाला दुष्टेष्ट्या हंतुप्रेतनिशाचरान्। गदाये
 यंसहसार्चिरुद्धमत्पावकोपमा। रसोभूतपिशाचानां जाकिनीनां च नाशिनीं। शार्ङ्गविभुर्जिते चैतद्वासुदेवस्य माद्रेपुनाति
 र्यञ्जनुष्यकृष्णं उष्ट्रेतासीन् हन्तरोषतः। खड्गधाराज्वलज्योत्स्नानिर्धूताये ममाहिताः। तेषां तु सौम्यतां सद्योगरुजेनैव
 पन्नगाः। सर्वभवंतु ते सौम्याः कृष्णशंखरवाहताः। चितिदत्तिहराये मेये जनास्मृतिहारकाः। बलौ जसांच हर्तारस्त्रयावि
 भंशकाश्च ये। ये चोपभोगहर्तारो ये च रक्षणनाशकाः। कुश्मां जास्ते प्रणश्यंतु विभुचक्ररथाहताः। वराहोरसुतुजले विप
 मेषु च वामनः। अटव्यां नारसिंहं स्तु सर्वतः पातुकेशवः। बुद्धिस्वास्थ्यं मनः स्वास्थं स्वास्थ्यमैन्द्रियकं तथा न मां स्तु देव
 देवस्य वासुदेवस्य कीर्तनात्। एष्टे पुरस्तात् नमो दक्षिणोत्तरे विकोणतश्चास्तु जनार्दनो हरिः। तमीज्यमीशानमनंतमच्यु
 तं जनार्दनं प्रणिपतितो नसीदती। यथा परं ब्रह्म हरिस्तथा परजगत्स्वरूपं च स एव केशवः। ऋतेनेतनाच्युतवामकीर्तवा
 त्स्वप्नाशमेतु विविधं ममाशुभम्। इति पूर्वाक्तगाथा समाप्ता ॥ ॥ इति प्रपंचसारसारसंक्षेपे गीर्वाणोद्विरचिते। चतुर्विं
 शतिः पटलः। अथ प्रासादविधानमुच्यते॥ मनः प्रसादप्रदत्वात् प्रासादसंज्ञा। अथ शैवाचमनं जलदृष्ट्वा ब्रह्मतीर्थे न
 ॐ वं ह्रीं आत्मतत्त्वाय स्वाहा ॐ वं ह्रीं विद्यातत्त्वाय स्वाहा ॐ वं ह्रीं शिवतत्त्वाय स्वाहा वामदेव ऋषिः पंक्तिछंदः ईशो देवता ह्रीं

प्र.सं. ३०३ हत् ह्रीं शिरः इत्याद्यंगानि ध्यानं भूलाहि टंक घंटासि स्फणिकुलिश पाशाग्य भीति र्दधानं दोर्मिः। शीतां शुखं उ प्रति घटि
 तजटाभारमौलिं त्रिनेत्रं। नानाकल्याभिरमापय नमहिमतार्थप्रदं सुप्रसन्नं पद्मसूचकं स्फटिकमणिमं पार्वतीशं नमामि
 हौं। इति मन्त्रः। हकारचतुर्थस्वरविंदुभिरपंमन्त्रः। एकादश लसं जपेत्। मधुरत्रयाप्लुतैः करवीरपुष्पैर्वाजपाकुसुमैर्वाकम
 लैर्वाधवलेन पायस्त्रेन वानस्पतरुसमिद्रिवां दशांशं होमः। करवीरम्। अरली। जपैः। शेंपर न्य वृक्षं। कोनै। अथ न्यासः।
 हौं ईशानाय नमः। हें तत्पुरुषाय नमः। हूं अर्धोराय नमः। हिं वामदेवाय नमः। हंसं योजाताय नमः। इत्यंगुलिपंगुणादिषु
 विन्यसेत्। पुनरेतैरुक्तैः पंचभिर्मन्त्रैः मूर्ध्ना न न हृद्गुह्यापादेषु च न्यसेत्। पुनरेतैः पंचभिर्मन्त्रैर्ऊर्ध्वप्राग्दक्षिणोदक्षपश्चि
 मसंस्केषु न्यसेत्। अथ पूजार्थं पीठविधानं मुच्यते अष्टपत्रगुणवतराशिभिर्वीथिकल्पतरुभिः समावृतं। मंडलं प्र
 ति विधाय शूलिनं पीठमन्त्रनवशक्तिभिर्यजेत्। अस्यार्थः। प्रथमं मष्टपत्र पदं विलिख्य। तद्बहिर्वतत्रयं विलिख्य। तद्बहि
 र्द्वादशराशिमंडलं विलिख्य। तद्बहिश्चतुरश्रद्वयं विलिख्य। तच्चतुरश्रद्वयोरंतरालं वीथिसंज्ञं भवति। तस्यां वीथ्यां लता
 कृत्वा विलिखेत्। तत्कल्पतरुसंज्ञं भवति। अष्टदलकर्णिकामध्ये प्रासादवीजं विलिख्य। अष्टदलमूलेषु स्वरहं हं विलि
 ख्य। दलमध्ये ॐ ह्रीं हौं नमः शिवाय। इति शैवाष्टाक्षरं विलिख्य। सर्वतोवहिःकादिवर्णैरावेक्ष्य। तद्बहिश्चतुरश्रकोणेषु

रायः
२०३

प्रासादवीजं विलिखेत् । इत्येवं शेषपीठं विलिख्य । तस्मिन् नवशक्तिभिर्यजेत् । वामायै । ज्यैष्ठ्यै । शैब्यै । कालविक्रियै । बलविक्रियै । बलप्रमथिन्यै । सर्वभूतदमन्यै । मनोन्मन्यै । इत्यष्टदलैश्चष्टशक्तीः नवमीं कर्णिकायां समर्चयेत् । ॐ नमो भगवते सकलगुणस्य शक्तियुक्ताय अनंताय योगपीठाक्षने नमः । इति कर्णिकायां समर्च्य । तस्मिन् पीठे ईशमूर्तिं समावाह्य समर्चयेत् । प्रथमतस्तुरुषाय नमः । अथोरेभ्यो नमः । सद्योजाताय नमः । गमा देवाय नमः । ईशानाय नमः । एतामूर्तयश्चतसृषु । पूर्वदक्षिणपश्चिमोऽतरेषु । ईशेशान्यै । निवृत्यै । प्रतिष्ठायै । विद्यायै । इति विदिसु समर्चनीयाः । शांत्यनीतायै । इत्यैशान्यै । इति प्रथमावृत्तिः । एतासां मूर्तीनां रोचींषिविलिख्य तोसद्यो वेदाहरिणः समालाभयवरदकरः कुंदमंदारगौरवामाकाश्वीरवक्रोभयवरदपरम्बसमालाविलासी । अस्य ग्वेदपाशां कुशउमरुकखट्वांगशूलान्कपालं विभाणो भीमदंष्ट्रं जनरुचिरतु नर्भीतिदंश्चापुघोरः विबुद्धर्णोऽथ वेदाभयवरदकुठरं दधत्तुरुषाख्यः प्रोक्ताः सर्वत्रिणेन विध्यतमुखचतुष्काश्चतुर्बहवश्च मुक्तागौरोभयेष्टधिककरकमलोघोरतः पंचवक्त्रः स्वीसोऽप्येयो वृजन्नोद्भवमुररिपुरुद्रेष्वरास्युः शिवांताः । भूतानां शक्तिव्याघ्रापत्वाज्जगति वानिरुत्याद्याः । तेजोरूपाः करपदवर्णविहीना मनीषिभिः प्रोक्ताः । पुनरंगैर्हि तीयावृत्तिः । अनंताय । सूक्ष्माय । शिवोत्तमाय । एकनेत्राय । ऐकरुद्राय । त्रिमूर्तये । श्रीकंठाय । शिखंडिने नमः । इति तृतीयावृत्तिः । एते

प्र.सं. ३०४ शमायुधरो चींषितु। शूलाशनिशरचाप-हसितसुहोर्देउभीषणाः सर्वपद्मासनाश्च नानाविधभूषणभूषितास्त्रिने-
 स्युः। पाटलपीतसितारुणशीतिरक्तशीतिप्रभाश्च धूम्रांताः। कोटीवितसहस्रिशकलयुताश्चमूर्तयः क्रमशः इति। पु-
 नः। उमायै० चं डेश्वराय० नंदिने० महाकालाय० गणेश्वराय न० वृषाय न० भिंगिरिदये० स्कंदाय० तत्र उत्तरादिदि-
 क्रमेण उमादयः संपूज्याः। इति चतुर्थ्यारतिः। कनकविंदूरजविद्रुममरकतमुक्तासिताकरक्ताभाः। पद्मासनसंस्क्राश्च
 कमादुमाघागहंतिकाः प्रोक्ताः। पुनरिंद्रादिभिः पंचमी। कज्जादिभिः षष्ठी॥ ॥ अथाष्टत्रिंशत्कलान्यासयुक्तपंचब्रह्मन्या-
 सोभिधीयते। तत्रादौ मूलमन्त्रस्य पंचाक्षरस्य वक्ष्यमाणस्य ऋष्यादिकं विन्यस्य पंचब्रह्ममन्त्राणां ऋष्यादीन् विन्यस्य सेतु-
 तत्र ईशानः सर्वविद्यानामित्यस्य। भूर् ईश्वरः ऋषिः भूरिगनुष्टुप् छंदः ईश्वरो देवता तत्सुरुषमन्त्रस्य तत्सुरुषः ऋषिः गा-
 यत्री छंदः। आपो देवता। अपोरमन्त्रस्य। अग्निः ऋषिः। अनुष्टुप् छंदः। आपो देवता॥ वामदेवमन्त्रस्य। वामदेवः ऋषिः। प्र-
 कृती छंदः। भर्गो देवता। सद्योजातमन्त्रस्य। हरः ऋषिः। अनुष्टुप् छंदः। भर्गो देवता। पुनैतेषां षडंगानि कथ्यंते। ऐं श्रीं ह्रीं
 स्रैं सौः सर्वज्ञशक्तिधाम्नेहत्। अमृततेजोमयमानित्वप्रायब्रह्मशिरसे शिरः। ज्वलितशिशिवस्त्रे अनादिबोधाय शिखा। रामः
 वज्रिणे वज्रधराय स्वाहा स्वतंत्राय कवचम्॥ सौं चौं हौं अलुप्तशक्तये नेत्रं। ॐ श्रीं पशुदंष्ट्रा अनेतशक्तये अस्त्रं। एतान्ये ३०४

बांगानिसर्वाणिऽकप्रणवपंचपूर्वकाण्येव कुर्यात्। पुनरीशानादिपंच ब्रह्ममन्त्रैः। करन्यासंकुर्यात्। तथाशिरोवक्त्रहृ
 दयगुं ह्यपादेषु। तथोर्ध्ववक्त्रपूर्वदक्षिणपश्चिमोतरेषुक्रमेणन्यसेत्। अनंतरंपूर्वोक्तांगमन्त्रैः षडंगं विन्यस्य। अस्त्रेणता
 लत्रयेणपाशुपतेनतालत्रयदिग्वंधनादीन्कलाः। पंच ब्रह्ममन्त्रान् विभज्यअष्टत्रिंशत्कलान्यासंकुर्यात्। तन्यासंकुर्वाणः
 सर्वदेवताधिष्ठानसदाशिवाख्यब्रह्ममयशरीरेसर्वदाहमाः कलादेवताः प्रतिष्ठिताः इतिभावयेत्। तत्र ईशानकलाः स
 मुष्मगुष्ठेनन्यस्त्रायतत्पुरुषकलाः सांगुष्ठतर्जन्याअघोरकलाः सांगुष्ठमध्यमायावामदेवकलाः सांगुष्ठानामिकायाः स
 द्योजातकलाः सांगुष्ठकनिष्ठिकयासचन्यासद्वयंसमुल्लसति। ईशानः सर्वविद्यानांनमः। शशिन्यै नमः। ईश्वरः सर्वभूता
 नांनमः। अंगदायनमः। ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिर्ब्रह्मानमः। दृष्टदोयै नमः। शिवोमेअस्तनमः। मरीच्यै नमः। सदाशिवो
 नमः। ज्वालिन्यै०। एताः पंचकलाः प्राग्दक्षिणपश्चिमोदीच्य ऊर्ध्वमुखेषुन्यसेत्। तत्पुरुषायविद्महे नमः। शांयै नमः। महा
 देवायधीमहि नमः। विद्यायै नमः। नन्नोरुद्र नमः। प्रतिष्ठायै नमः। प्रचोदयान्नमः। निवृत्यै नमः। एताश्चतस्रः स्तत्पुरुष
 कलाः प्राक्पश्चिमदक्षिणोदीच्यास्येषुन्यसेत्। अघोरेभ्योनमः। तामस्यै नमः। अथघोरेभ्योनमः। मेघायै नमः। घोरन
 मः। सुधायै नमः। घोरेतरेभ्योनमः। निद्रायै नमः। सर्वतः शर्वनमः। मृत्यवे नमः। सर्वेभ्योनमः। मायायै०। नमस्तेअस्तनमः॥

प्र.सं. ३०५ भयायै नमः॥ रुद्ररूपेभ्यो नमः॥ ज्वरायै नमः॥ अष्टावेताः अष्टोरकलाः हस्तं वांसद्वयनाभिजठरपृष्ठोरसिन्यसेत्। वामदेवा
यनमः॥ विरजायै नमः॥ ज्येष्ठाय नमः॥ रक्षायै नमः॥ रुद्राय नमः॥ रक्ष्यै नमः॥ कालाय० पाल्यै नमः॥ कलनमः॥ कामायै नमः॥ विकर
णाय नमः॥ क्रियायै नमः॥ वलनमः॥ एताः पंचकलाः प्राक्पश्चिमदक्षिणोदीच्योर्ध्वमुखेषु न्यसेत्। बुध्यै नमः॥ विकरणाय न
मः॥ जनायै नमः॥ वलनमः॥ कार्प्यै नमः॥ प्रमथनाय नमः॥ धात्र्यै नमः॥ सर्वभूतदमनाय नमः॥ आमण्यै नमः॥ मननमः॥ मोहि
न्यै नमः॥ उन्मनाय नमः॥ मोहायै नमः॥ एवं वामदेवकलास्त्रयोदशकलाः। गुह्यो ज्योत्स्नद्वयजानुद्वयजंघाद्वयस्फिक्द्वयक
टिसंधिपार्श्वद्वयेषु न्यसेत्। तत्र कट्योरेकं स्फिगिति जघनद्वयं। सद्योजातं प्रपद्यामि नमः॥ सिध्यै नमः॥ सद्योजाताय वै नमः॥
ऋध्यै नमः॥ भवे नमः॥ दूत्यै नमः॥ अभवे नमः॥ लस्यै नमः॥ अनादिभवे नमः॥ मेधायै नमः॥ भजस्वमां नमः॥ कांत्यै नमः॥ भवन
मः॥ सुधायै नमः॥ उद्वाय नमः॥ धृत्यै नमः॥ अष्टावेताः सद्योजातकलाः पादतलद्वयहस्ततलद्वयघ्राणशिरोबाहुद्वयेषु न
सेत्। तत्र घ्राणमित्येकं स्नानं। एवं प्रत्येकमष्टत्रिंशत्कलान्या संकृत्वामूलमन्त्रपंचासरसंपुटितान् पंच ब्रह्ममन्त्रान् शरीरे व्या
पकृत्वे न न्यस्या। स्वात्मानं सदा शिवात्मकं ध्यात्वा॥ स्वशरीरं च सर्वदेवताधिष्ठितं ध्यात्वा गंधादिभिरभ्यर्च्य सदा शिवो हामि
ति ध्यायेत्। तस्या संकुर्वाणो यत्र देशे तिष्ठति तं देशं योजनमिति शैव सेनमित्याचक्षते। तदुक्तं च वै। विन्यासः प्रतिमाकृ

रामः

३०५

तौचनितरां सांनिध्यरुत्स्यादयंदेहेचापिशरीरिणोनिगदितःसान्निध्यकारीतिच।आस्तेयत्रतथामुनैवदिनशोविन्यस्त
 देहः।प्रमान्सेनंदेशमुंचयोजनमिदंशैवागमत्ताविदुः॥॥अथपंचब्रह्मपूजाविधिः॥प्रागुक्तेरौवंपीठेसमावाह्यसम
 र्चयेत्।अथमंतसुरुषादिभिःपंचभिःक्राभिःप्रासादोक्तनिवृत्यादियुताभिर्मध्यप्राग्याम्यसौम्यापरदिशिसमर्चयेत्।निव
 र्त्त्यादयोमध्येविदिशुच।एवंप्रथमारतिः।पुनरंगैःप्राक्कन्यासविधानोक्तैर्द्वितीयावतिः।पुनः।अंताय०सूक्ष्माय०शिवोतमा
 य०एकनेत्राय०एकरुद्राय०त्रिमूर्तये०श्रीकंठाय०शिखंडिने०इति तृतीयावतिः।पुनउमायै०चंडेश्वराय०ने
 दिने०महाकालाय०नमः।गणेश्वराय०वषाय०मिंगिरिदे०स्कंदाय०इतिउत्तरादिक्रमेणचतुर्थ्यावतिः।इहादिभि
 पंचमी।वज्रादिभिःषष्ठी।इत्थंपंचब्रह्मपूजाविधानम्॥॥अथप्रसिद्धपंचाक्षरविधानमुच्यते॥वामदेवकषिःपं
 किंछंदः।सदाशिवरुद्रोदेवता।अंबीजं।आयशक्तिः।ॐहत्।नंशिरः।मंशिखा।शंकवचं।वांनेत्रत्रयं।यंअस्त्रं॥अ
 थत्राशास्त्रांतरोक्तांगप्रकारउच्यते॥ॐॐॐसर्वज्ञशक्तिधाम्नेहृक्।ॐनंनित्यलक्ष्मिशक्तिधाम्नेशिरः।ॐमंअनादिबोधश
 क्तिधाम्नेशिखा॥ॐशिखतंत्रशक्तिधाम्नेकवचं।ॐवांअलुप्तशक्तिधाम्नेतेनत्रयंॐयंअनंतशक्तिधाम्नेअस्त्रं॥एतद्वा
 कुर्यात्।पुनः।तत्सुरुषाय०नमः।अचोरेभ्यो०नमः।सद्योताताय०वामदेवाय०ईशानाय०नमः।एतान्पंचमन्त्रान्तनीमध्य

५. सं भानामिकांगुष्ठेष्वंगुलिषु विन्यसेत्। पुनः। एतान् वक्रहृद्गुह्यपादमूर्द्धस्वपि च न्यसेत्। पुनरप्येते रवमन्त्रैः। प्रातःप्रात्यह्ना
 ३०६ रुणो दीच्य वक्रष्वपि मूर्धसु न्यसेत्। पुनः ध्यानम्॥ विश्वदोर्भिः कुठारं मगमभयवरो सुप्रसन्नो महेशः सर्वलोककारदीप्तः सरी
 मिजनिलयो व्याघ्रचर्मत्रवासाः। ध्ययेत्सुकापरगा मंतरसघटितादिप्रभः पंचवक्रस्य सः को दीरको दीघटिततुहिनरो वि
 श्वलातुंगमौलिः। ॐ नमः शिवाय॥ इति मन्त्रः। मोक्षप्रधानो यमन्त्रः। विंशतिलसजपः। शुद्धस्तिलैर्वा घृतैर्वा दोषघ्ना नवा
 क्षीरद्वयसमिद्धिर्वा विंशतिसहस्रं जेत्। पुरश्चरणार्थं। अथ पूजा। अत्रैव प्राक् प्रासादोक्तं पीठसमावाह्यसमर्चयेत्॥ तस्य
 रुषाय वमः। अघोरभ्यो नमः। सद्योजाताय वमः। वामदेवाय॥ ईशानाय नमः। तत्पुरुषादिमूर्त्तीनामायुधवर्णास्तु। तत्पु
 रुषाद्याः सर्वे प्रधानसंशोक्तबाहुहेतियुताः। उल्लासिमुखचतुष्कास्तेजोरूपो विलसणस्त्रीशः। इति एताभिर्मूर्तिभिः सशक्ति
 सहिताभिः प्रासादोक्तवत्। प्रथमा वृत्तिः। अंगैर्द्वितीया वृत्तिः। पुनः पूर्वप्रासादोक्तैरनंतादिभिस्त्रयीया वृत्तिः। पुनरपि
 तत्रैवोक्तैरुमादिभिश्चतुर्थी। इंद्रादिभिः पंचमी। वज्रादिभिः षष्ठी। अस्मैव पूजाविधानान्तरमुच्यते॥ पूर्वप्रासादोक्तपीठं
 स्वहृदये विन्यस्य। तस्मिन् पीठे मूनमन्त्रेणावाह्य। पूर्वोक्तांगान्यपि विन्यस्य। मूलमन्त्रवर्णान् विन्यसेत्। कथं। हस्तुखांसे
 रुयग्नेषु षड्वर्णान् क्रमशो न्यसेत्। कंठमूले तथा नाभौ पार्श्वयुक् षष्ठहस्तुच। मूर्द्धास्य नेत्रप्राणेषु दोः पक्षं ध्ययेत्। चाम

रामः
 ३०६

शिरोवक्त्रहृदयजठरोरुपदेवपि। हृदाननपरश्वेणाभीत्याख्यवरदेपुच। मुखंसहृदयेषुत्रीनपरान्यादोरुकुसिषु। उ
 र्ध्वाधःक्रमतःकुर्याद्गोलकान्यासमुत्तमं। एवंषड्गुणैर्दशरुत्वोन्यसेत्। तत्रदोर्मूलसंख्यांगुलिमूलमध्याग्रेषु। पादमूल
 जानुसंधिपाष्ठर्ष्यंगुलीमूलाग्रेषुषट्सुस्थानेषुवितियोगः। ऊर्ध्वाधःक्रमदतिगोलकावत्। ऊर्ध्वक्रमतश्चअधःक्रमत
 श्च। त्रीणिण्यसराणिन्यसेत्। पुनस्तत्पुरुषाचोरवामदेवसद्योजातसंज्ञकानूललाटद्वयसंज्ञकहृदयेषुक्रमान्यसेत्। पु
 नरिमंमन्त्रंजपेत्। नमोस्तुस्थाणुभूतायज्योतिर्लिङ्गावतात्मने॥ चतुर्मूर्तिवपुकायभासितांगायशंभवे। पुनरवेनैवमन्त्रे
 णमिजदेहेषुपुष्पमुद्रयापुष्पांजलिंवाकुर्यात्। त्रिवारंमंचवारंवाएवमात्मपूजांरुत्वापुनर्वाह्यपूजामारभेत्। शैवपीठे
 समावाह्यपंचाक्षरमूर्तिसमर्चयेत्। अंगैःप्रथमावृत्तिःतत्पुरुषायनमः। अद्योगायनमः। सद्योजातायनमः। वामदेवा
 यनमः। दशानायनमः। निवृत्यै० प्रतिष्ठायै० विद्यायै० शांत्यै० शांत्यतीतायै० इतितत्रमूर्तयोदिक्षु। दशैशान्येरा
 कयोविदिक्षुऐशान्येच। इतिद्वितीयावृत्तिः। वषाय० क्षेत्रपालाय० चंडेश्वराय० दुर्गायै० गुहाय० नंदिनेन० गणप
 य० सैन्यपाय० इति तृतीयावृत्तिः। इंद्रादिभिश्चतुर्थीएवंसंपूज्या। अनेनस्तोत्रेणस्तोत्रबोमहेश्वरः। नमोविरिंचवि
 ष्णोशभेदेनपरमात्मने। संसंस्थितिसंहारव्याहृतिव्यस्तमूर्तेये। नमः। चतुर्थीप्रोद्धूतभूतभीतात्मनेभुवः। भूरिभारा

प्र.सं. १०७ तिसंहर्षे भूतनाथायशूलिने॥ विश्वग्रासायविलसत्कोलकूटविवाशिने॥ तत्कलांकांकितग्रीवनीलकंठायतेनमः॥
 नमोललाटनयनप्रोल्लसत्कृष्णवर्त्तना॥ धास्तस्मरनिरस्तापियोगिध्यातायसंभवे॥ नमोदेहार्थकांतायदग्धदसाध्व
 शयच॥ चतुर्वर्गेष्वभीष्टार्थदायिनेमायिनेणवे॥ स्कूलायमूलभूतायशूलदारितविद्विषे॥ कालहन्त्रेनमश्चंद्रखंडमंडि
 तमौलये॥ विवाहसेकपर्दीतभ्रांताहिसरिदिंदवे॥ देवदैत्यासुरेंद्राणांमौलिघृष्टांघ्रयेनमः॥ भस्माभ्यक्तायभक्तानांभुक्ति
 मुक्तिप्रदायिने॥ व्यक्ताव्यक्तस्वरूपायशंकरायचतेनमः॥ नमोऽधकांतकरिपवेषुसद्विवेनमोस्तुतेद्विरद्वराभेदिने॥ वि
 पोल्लसत्कृणिकुलबद्धमूर्तयेनमः॥ सदावरदपवाहनायते॥ वियन्मरुद्भुतबह्मपार्वसुंधरामखेशरव्यमतमयूरवमूर्त
 ये॥ नमः॥ सदानरकभयावभेदिनेभवेहनोभवभयभंगकृद्विभो॥ एवंस्तुत्वापुनरुद्दासयेत्॥ खेहृदयांबुजे॥ ॥ अथ
 शैवपूजाविधानप्रसंगात्पार्थिवलिंगपूजाविधिः॥ एताहारणसंघट्टप्रतिष्ठाह्वानकर्मच॥ स्वपनंपूजनंचाथविसर्ज
 मतःपरं॥ हरोमहेश्वरश्चैवशूलपाणिःपिनाकचक्र॥ पशोःपतिःशिवश्चैवमहादेवेतिवातभिः॥ हरेत्यादिसप्तभिर्ना
 मभिर्महाहरणादिसप्तकर्मकुर्यात्॥ ॥ अथमन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेणअस्यपंचाक्षरस्यप्रयोगाल्लिख्यंते॥ रामः
 आरुह्यंपर्वतंपुण्यंजपेत्तत्समंतद्रितः॥ तत्सहस्रंमहानद्यांमहादायुष्यमाप्नुयात्॥ दूर्वांकुरैस्तिनैर्वापिगलूचीशक

नैस्तथा॥ होमात्तु दशसाहस्रं जायते चीरजीवितः। आदित्यादिमुखो भुत्वा जपेत्समनन्यधीः। अग्न्यावष्टशतं नित्यं जुहुया
 द्याधिशान्तये। समस्तव्याधिशान्त्यर्थं जुहुयादयुतं नरः। पलाशसमिधो वह्नौ नीरोगी मनुजो भवेत्। शनैश्चरति वेश्मसं स्पृ
 शन्नष्टो नरं शतं। शनैश्चरकृतापी ज्ञापतो न स्पृशता। नित्यमष्टशतं जप्त्वापि वेसाशौर्कसंनिधौ। औदर्यैस्तु महारो
 गैर्मासेनैकेन मुच्यते॥ स्पृष्ट्वैकादशसाहस्रं जपन्नन्नं जलतुवा। आरोग्यं तत्क्षणात्तस्य विषममृतं भवेत्। चंद्रसूर्यग्रहे
 पूर्वमुपोष्य विधिना शुचिः। यावद्ग्रहणमोक्षं तु तावन्नद्यां समाहितः। जपेत्समुद्रगामिन्यां पीवेत्तन्मन्त्रितं तु वा। अष्टोत्त
 रसहस्रेणपि वेद्ब्रह्मीरसं द्विजः। महासारस्वतं तेन सर्वशस्त्रप्रकाशनं। चंद्रसूर्यग्रेलिंगं समभ्यर्चययाविधि। यत्किं
 चित्पार्थयेद्देवं जपेदयुतमादरात्। सर्वाङ्कामानवाप्नोति पुरुषो नात्र संशयः॥ अथास्य पञ्चमपिमन्त्रदेवताप्रकाशिको
 क्तप्रकारेण लिख्यते। तत्रादौ षट्कोणमंडलं लिखित्वा। तदंतःसाध्यनामयुक्तं प्रासादवीजं विलिख्य। षट्कोणे पुष्पणव
 सहितान् पंचाक्षरवर्णान्। कोणविवरेषु षडंगमन्त्रान् विलिख्य। तद्वहिः पंचदलानि विरच्य। तद्वत्तेषु ईशानादिपंच
 ब्रह्मनामानि प्रागादि क्रमेण चतुर्थीनमोतानि विलिखेत्। तद्वहिरष्टदलानि रचयित्वा। तद्वत्तेषु मातृकाष्टवर्गान्कादिपंच
 चकंयादित्रयं इत्येवं विलिख्य। तद्वहिरष्टदलं चक्रेन वेष्टयेत्। एतद्यंत्रं जपेत्तद्विदुः। आयुरारोग्यैश्चर्य

प्र.सं. ३०८ सर्वसंपदसाधुक्तिमुक्तिफलानि भवन्ति ॥ अथ प्रसंगात् श्रीरुद्रमहान्यासः ॥ अथातः पंचांगरुद्राणां न्यासपूर्वकं जप
होमार्चनविधिब्याख्यास्यामो याते रुद्रेति शिखायां । अस्मिन्महत्सर्गवद्वति शिरसि । सहस्राणीति ललाटे । हंसः शुचिष
दिति भ्रुवोर्मध्ये । त्र्यंबकं यजामहे इति नेत्रयोः । नमस्तुत्यायेति कर्णयोः । मानस्तोकेति नासिकायां । अवतत्येति मुखे ।
नीलग्रीवौ द्वौ कंठे । नमस्ते अस्त्रायुधेति बाह्वोः । याते हेति रित्युपवाह्वोः । ये तीर्थानीति हस्तयोः । सद्योजातमिति पंचानु
वाकानां पंचषंगुलिषु । नमो वः किरिकेभ्य इति हृदये । नमो गेणेभ्य इति पृष्ठे । नमो हिरण्यवाहवद्वति पार्श्वयोः । वि
ज्यं धनुरिति जठरो हिरण्यगर्भ इति नाभौ । मिदुष्टम इति कटपांये भूतानामधिपतय इति गुह्ये । ये अन्नैश्चित्यं जै । ई
ज्यश्चासीत्ययाने । मानोमहांतमित्यूर्वोः । एव ते रुद्र इति जान्वोः । संसृष्टजिदिति जंघयोः । विश्वं भूतमिति गुल्फयो महा
येषथामिति पादयोः । अथ्यवो चदिति कवचं । नमो विलिप्तेत्युपकवचं । नमो अस्कनीलग्रीवायेति तृतीयं नेत्रं । प्रमुं च
धन्वन इत्यस्त्रं । एतावंतश्चेति दिग्वंधः । ॐ नमो भगवते रुद्राय इति नमस्कारं न्यसेत् । ॐ कारं मूर्द्ध्नि विन्यस्य नकारं ना
सिकाग्रतः । मोकारं तु ललाटे वैभकारं मुखमध्यतः । गकारं कंठदेशे तु वकारं हृदिविन्यसेत् । तेकारं दक्षिणे हस्ते
रुकारं वामतो न्यसेत् । द्राकारं नाभिदेशेति यकारं पादयोर्न्यसेत् । सद्यंच पादयोर्न्यस्य वामन्यस्योरुमध्यतः अघोरं ह

रामः
३०८

दि विन्यस्य मुखे तत्पुरुषं न्यसेत् । ईशानं मूर्ध्नि विन्यस्य हंसो नाम सदाशिवः । हंसं हंसेति यो ब्रूयाच्च सो नाम सदाशिवः ।
 एवं न्यासविधिं कृत्वा ततः संपुटमारभेत् । त्रितारमिंद्र त्वन्नो अग्ने सुगन्धः पञ्चामु सुन्वतं तत्वा याम्प्रा नो नियुद्रिर्वयं सोम
 तमीशानमस्मे रुद्रास्यो नाष्टथिवीत्येतत्संपुटमिंद्रादीन् दिक्षु विन्यस्य । एवमेवात्मनि रौद्रीकरणं कृत्वा । त्वगस्त्रि म तैः पा
 पैः प्रमुच्यते सर्वभूतेष्वपराजितो भवति । ततो भूतप्रेतपिशाचवृह्मराक्षसयक्षयमदूतशाकिनीजाकिनीसर्पश्वापद
 तस्कराद्युपद्रवाद्युपघाताः सर्वे ज्वलंतं पश्यंतु । मानोज्योतिरवोध्यग्निरूर्ध्वामूचानं मर्माणि ते जातवेदा इति । गुह्य
 नाभि हृदय कठशिरस्वभिमन्य । आत्मरक्षा कर्तव्या । शिवसंकल्पं दयं ॥ पुरुषसूक्तं शिरः । उत्तरभारायणं शिखा । अ
 प्रतिरथं कवचं । प्रतिपूरुषं नेत्रं । शतरुद्रियमस्त्रं । एवं पंचांगं सकृज्जेत् । अष्टांगं प्रणम्य । हिरण्यगर्भः यः प्राणतो ब्रह्म
 जज्ञानं महीद्यौरुपश्वासयाग्ने नययाते अग्ने इमं षमप्रस्तरमाहि सीदेत्यष्टांगं प्रणम्या यात्मानं रुद्ररूपं ध्यायेत् । शुद्ध
 स्फटिकसंकाशं त्रिनेत्रं पंचवक्त्रं दशभुजसहितं सर्वाभरणभूषितं ॥ दशभूजेष्वभयवादशक्तिशूलास्रमालापिनाक
 डमरुखट्वांगनीलोत्पलबीजपूरफल युक्तं निलग्रीवंशशांकचिन्हं नागययोषवीतिनं । नागाभरणभूषितं । व्याघ्रचर्म
 तरीयकं ज्वलंतं कपित्थजटिलमशिवाविद्योतकारणं । वृषस्कंधसमारूढमुमादेहार्धधारिणं ॥ अमृतनेनाप्लुतं ह

प्र.मुं. ३०६ श्रुतिव्यभोगसमन्वितं॥दिग्देवत।समायुक्तं सुरासुरनमस्कृतं।नित्यंचशाश्वतं शुद्धं शिवमक्षरमव्यं।सर्वव्यापिनमीशा
 नंरुद्रं वैविश्वरूपिणं।एवं ध्यात्वा द्विजः सम्यक्ततो जनमारभेत्।पूर्वोक्तानां न्यासमंत्राणां अत्यन्ता प्रसिद्धानां आदि
 ग्रहणक्रियते॥यातेरुद्रशिवातनू इत्यक्।अस्मिन्महत्पर्णवेंतरिसे इत्यक्।सहस्राणिसहस्रशो य इत्यक्।हंसः शु
 चिषट्सुरंतरिक्षसत् इत्यक्।न्यंबकमन्त्रः।अवतस्वधनुस्त्वष्टं सहस्र इत्यक्।मीलग्रीवाः शितिकंठाः चराः तेषा
 ऽसहस्रेत्यक्।नीलग्रीवाः शितिकंठादिवं० तेषामित्यक्।नमस्ते अस्त्वायुधायेत्यक्।याते हेतिर्मिदुष्टमेत्यक्।ये तीर्था
 निप्रचरन्तीत्यक्।सद्योजातंप्रपद्येत्यक्।वामदेवात्यादिषंचमन्त्रः।नमो वः किरिकेभ्यो देवानामित्यक्।नमोगणेभ्यः
 वोनमः इत्यक्।नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये इत्यक्।ये अज्ञेषु विविध्यन्तीत्यक्।विज्यं धनुः कपर्दिन इत्यक्।मीदुष्टम
 शिवतमेत्यक्।ये मूतानामधितयो इत्यक्।ये अज्ञेषु विविध्यन्तीत्यक्।ईज्यश्चासिवंद्यश्चेत्यक्।मानो माहांतमुत्तमा
 नो इत्यक्।एष ते रुद्र भागस्तं तुषस्वेत्यक्।संस्तुष्टजित्सोमपाबाहु इत्यक्।विश्वं भूतं भुवनं चित्रं इत्यक्।ये पथां प
 थिरक्षय इत्यक्।अध्यवोचत् अधिवक्ता इत्यक्।नमो विल्मिने च कवचिने च इत्यक्।नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्रे
 इत्यक्।प्रमुंच धन्वनस्त्वमुभयो इत्यक्।य एतावंतश्च भूयां सश्चेत्यक्।त्रातारमिंद्रमवितारमिंद्रमित्यक्।त्वन्नो अ

रामः
 ३०६

प्र.सं. ३१० श्वित्रं सर्वमेतं प्रजानां तं सुषारथिरश्वानि० मदत्रषष्ठि विशतं सहस्रं यज्ञगृह्यं नवनायनाज्यं ॥ दशापंचविशतं य
 त्परंचतन्मे० ॥ ये पंचपंचा० त० ॥ वेदाहमेतं पुरुषं० ॥ येन कर्माणि प्रच० त० ॥ ये मनो हृदयं च देवा० ॥ यस्येदं धीराः पुनंति
 कवयो ब्रह्माणमेतं द्वादशं तद्दुं ॥ पावस्वजंगमं च पौराकाशं त० ॥ येन धौरुग्राष्ट्रिबीचां तरि सये पर्वताः प्रदिशेदिश
 श्र ॥ येनेदं सर्वजगद्वाप्तप्रजानां त० ॥ अव्यक्तं चाप्रमेयं च० त० ॥ कैलासशिखरे रम्ये त० ॥ आदिवर्णतपसा ज्वलंतं तपस्य
 स्यसिगृहासि जायमानः ॥ शिवरूपं शिवमुदितं शिवालयं त० ॥ येनेदं सर्वजगतो वभूउर्ये देवा अपिम हतो जातवेदाः
 तदेवामितमसोज्योतिरेकं त० ॥ गोभिर्जुष्टो धनेनाप्र० ॥ योसौ सर्वेषु देवेषु पद्यते ह्यद ईश्वरात् ॥ अकायो निब्रीमो
 ह्यात्मा त० ॥ यो वेदादिषु गायत्री सर्वथापिम हेश्वरात् ॥ यदुरुक्तं यदाज्ञेयं त० ॥ योसौ सर्वेषु वेदेषु प्रथत प्रण ॐ
 कारं प्रणवं च मे हेश्वरं ॥ यः सर्वयस्य चित्सर्वं तन्मे० ॥ यो वै वेदं महादेवं प्रणवं पुरुषोत्तमं ॥ ॐ कारं पामात्मानं त० ॥
 ॐ कारं चतुर्भुजं लोकनाथं नारायणं सर्वस्थितं सर्वजगंतं सर्वव्याप्तं त० ॥ तत्परात्परतो ब्रह्मा तत्परात्परतो हरिः ॥ प
 रात्परात्परं ज्ञानं त० ॥ यद्ददं शिवस्त० अतिविनाशपित्वा सर्वमिदं नास्ति पुनस्तथैव दृष्टं ध्रुवं ॥ अस्ति नास्ति हि रामः
 तं मध्यमं पदं त० ॥ अस्ति नास्ति विपरीतोद्भूवी दोस्तिगृह्यं वा इदं सर्वं ॥ अस्ति नास्ति परात्परोत्तत्परं त० ॥ ॐ नमो भ ३१०

नेवरुणस्येत्यक्। सुगन्धः पञ्चामभयं कृणोतु इत्यक्। असुचं तमयजमानमिच्छरत्यक्। तत्वायामि ब्रह्मणा इत्यक्। आ
 नोनियुद्धिः शक्तिनीभिरध्वरं इत्यक्॥ वायवे नमः। वयं सोमव्रतेन वदति क्रकृद् ईशानाय नमः। अस्मे रुद्रामेहना इति
 क्रकृज्ज्वाय नमः। रथो नाष्टिष्वी इति क्रकृष्टिष्वे नमः॥ इतिलतीयो न्यासः॥ अथ गुह्याद्यभिर्मन्त्राणं॥ एतत्सं पुरमि
 द्रादिदिशु विन्यस्यैवमेवात्मनि रौद्रीकरणं कृत्वा॥ त्वगस्मिगतैः प्रापैः प्रमुच्यते। सर्वभूतेष्वपराजितो भवति॥ ततो भू
 तप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसयक्षयम इतश्चाकिनिजाकिनी सर्पश्चापदत्तदु पद्मबायुपद्माताः सर्वज्वलंतं पश्यं तुमारं स
 तु॥ रौद्रीकरणमन्त्रस्तू विशूरसिप्रवाहणो बुध्यः॥ मनोज्योति इति क्रकृगुह्याय नमः। अबोध्यग्निः समिधा जना ना
 मिति क्रकृनाभ्यै नमः। मूर्ध्ना नंदिवो अरतिं इति क्रकृहृदयाय नमः। मर्माणि ते वर्मभिच्छ्या दयामिति क्रकृमुखाय न
 मः। जातवेदाय दिवापावकोसि इति क्रकृशिरसे नमः॥ इत्याम्बरसा कर्तव्याः शिवसंकल्पं हृदयं पुरुषसूक्तं शि
 रः उत्तरतारायणं शिरसा अप्रतिरथं कवचं प्रति पुरुषं नेत्रं शतरुद्रीयमस्त्रं वपं चांगं सकज्जपेत्॥ इति पंचमो न्या
 सः॥ शिवसंकल्पसूक्तं॥ यज्जाग्रतो दूरमुदैवतु देवः दूरंगमं ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु॥ यत्प्रजानमुत चे
 तोष्टति श्व० तन्मे मम०॥ येनेदं भूतं भुवनं० मस्तु॥ वस्मिन्तन्वः सामयजू बिषस्मिन् प्रतिष्ठितारणमा विवाराः॥ यस्मिन्

तत्तेरुद्रायशिवसंकल्पं हृदयायनमः॥ ह हस्त्रशीर्षाधरुषा० अश्विनोव्यातौ इष्टं गनिषा०॥ अनमो भगवतेरुद्राय
 यउत्तरनारायणं॥ शिखायै वषट्॥ ॐ आशुः शिशानो वृषभोनभीमी० ॐ नमो भगवतेरुद्राय अष्टीरथं कवचा
 यहुः ॐ त्वमग्नेरुद्रो असुरीमहादिवः॥ त्वं शर्द्धामारुतं दृष्ट्वा ईशिषे॥ त्वं वातैरूणैर्यामिशंगयः॥ त्वं पूषा विस्ततः
 पासिनुन्मना॥ देवा देवेषु श्रयध्वं॥ प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वं० स्त्रयः स्त्रिंशेषु श्रयध्वं देवास्त्रिरेकादशास्त्रियं स्त्रिंशः
 उत्तरवर्त्मानः उत्तर० तन्मे सम्य च्यतां॥ वयं० णां॥ भूर्भुवः सुवः स्वाहा॥ ॐ नमो भ० पशतरुद्रीयमस्त्राय फट्॥ ए
 वपंचांगं सकज्जपेत्॥ अष्टांगं प्रणम्य॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे० यः प्राणतो निमित्यतो० ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं०॥ म
 महीद्यौः एषिवीचनं॥ उपच्यास्य एषिवी० अग्नेन यमुपथा० पाते अग्नेयस्त्रियात्तनं॥ यथा वः स्वाहा अग्नये दाशे
 ० निपाहिः॥ ॐ प्रजनने ब्रह्मातिष्ठतु पादयोर्विस्तुस्तिष्ठतु० परिवतास्तिष्ठंतु॥ सर्वेष्वंगे० तिष्ठंतु मारुतं॥ अग्निर्मे वादि
 यथा स्थानानि तिष्ठंतु॥ अथात्मानं शिवात्मानं पंचाशं चिंतयेद्बुधः शुद्धस्फटिकसंकाशं त्रिनेत्रं पंचवक्त्रकंगदाधरं
 दशभुजं स० तं नीलग्री० तिनं॥ व्याघ्रचर्मोत्त० प्रदं॥ कमंडलुं त्वं सूत्राभ्यामन्वितं शूलपाणिनं॥ ज्वलंतं पिंगलजदाशि
 वाविधौ तकारकं॥ अमृतेनाप्लुतेनाहृष्टं उमादे० णं॥ दिव्यसिंहासनासीनं दिव्यभोगसमन्वितं॥ दिग्देवतासमायुक्तं

प्र.सं. ३११ रा०स्कृतं।नित्यंच० भं०ए०यं॥सर्वव्या०नंरुद्रं०णं॥एवंध्यात्वाततःसम्यक्ततोयजनमारभेत्॥आरा०दिभिः॥आरा०
 स्वरः॥आत्वावहं०ममहव्यायशर्वै॥एषतेरुद्रभागस्तंजु०कृनिवासाः॥चत्वारिंशंगान्नयो०मंत्याषुआविवेश॥सुप्रसं
 नो०शांतोभवअभिसुखोभव॥स्वामीसर्वज०नकं॥तावत्वंप्रीतिभावेनस्थानेचास्मिन्स्थिरोभव॥सद्योजातमित्या
 वाहनं॥सद्योमःइत्यासनं।भ०मांपापं।भवो०नइत्यर्घ्यं।वाग०ज्य०मःस्नानं॥आपोहिष्ठेति०स्नानं॥ज्येष्ठायवस्त्रं॥
 श्रेष्ठायउपवीतं।रुद्रायअलंकारःबलायगंधं॥कलविकरणायअसतान्।बलविकरणायपुष्पं।बलायधूपं।ष
 लप्रमथनायदीपंत्सर्वभू०नैवेद्यं।मनो०तांबूलं।रुद्रायदक्षिणां।अयंवकुमितिमन्त्रपुष्पं॥मंत्र०नाततयथास्त
 तस्नानं॥अथतर्पणं।धवायदेवा०महतेदेवायनमःभवस्यदेवस्यपत्न्यै०एतैर्नामभिपत्नींस्तर्पयेत्॥भवंदेवतर्पया
 मि०॥ततएकांशवारंरुद्रगायत्रींजपेत्॥तत्पुरुषा०त्॥सुप्रसंनोभवसुसुखोभव०शांतोभवअभिसुखोभव।स्वामी
 सर्वजगनाथेगुरुनमस्कारः॥ततोभैरवाष्टकपूजा॥असितांगरुरुक्रोध०उन्मत्त०कपाल०भीषण०संहारइतिन्यास
 समाप्तः॥अथश्रीरुद्रन्यासप्रसंगाद्धीरुद्रयंत्रमपिलिख्यते॥त्रिपंचरत्नंचतुरस्रकंतयाबहिःशतारंहुतभुक्त
 न्वितं॥मध्येचसाध्यंपरितश्चशंकरंश्रीरुद्रयंत्रंमुनयोवदंति॥अस्यार्थः॥प्रथमंचतुरस्रंविलिख्यतत्कोणेषुअष्टश

रामः
३११

लानियथा भवन्ति तथा विलिख्य तद्वह्निः प्रणवं विलिख्य तादृह्तरमिति विलिखेत् ॥ अथ वा तारस्य वह्निस्त्रिको
 णं विलिखेत् ॥ चतुरस्रमध्ये साध्यनामानि विलिखेत् ॥ पुनः नमस्ताराय नमः शंभो शिव तस्य च इत्यनेन वेष्टयेत् ॥
 एवं विलिख्य घाते रक्षा करं भवति ॥ अथ पंचाक्षरादिमन्त्रप्रसंगात् चिदंबरपंचाक्षरमन्त्रोपिलिख्यते ॥ सदा शिवक
 षिः मन्त्राविराट् छंदः चिदंतरनदेशो देवता ॥ हं बीजं सः शक्तिः सो हं कीलकं ह्रीं हत् शिवाय नमः शिरः मः शिवाय न
 मः शिखाय नमः शिवाय कवचाय नमः नेत्रावाय नमः शिवाय अस्त्रं ॥ ध्यानं ॥ प्रथमं वह्निहस्तं च द्वितीयं चरणौ तथा ॥ तृ
 तीयं लंबहस्तं चतुर्थं उमरुं स्मरेत् ॥ अभयं पंचमं त्वित्यं तां उवं भावयेत् कृधीः ॥ एवं क्रमस्तुः अक्षरात् वयवेषु विनि
 युज्य भावयेदित्यर्थः ॥ ॐ ह्रीं श्रीं नमः शिवाय श्रीं ह्रीं ॐ ॥ इति मन्त्रः सोऽष्टप्रधानो यं मन्त्रः ॥ चतुर्दशसहस्रं बाल
 लस्रवाजयेत् ॥ अस्मै व ध्यानांतरं ॥ इदं कसलसुंदरं सदा सिकां च न नृत्यतः सदा चित्तमुदंचितं किमपि कुंचितं लं
 विचिंतय चिदंबरे हृदयपंकजेशाश्वतं विरचिकरकंदुकं चरणमिंदुचूडामणः ॥ ध्यानांतरं ॥ वामे हस्ते थवन्दि
 नयुतमथ करे दक्षिणे शिखरूपं शब्दब्रह्मैकनिष्ठं उमरुक्रमभयं यंचकारं च वामे ॥ हस्ते श्रीदक्षिणे नमः पदस
 रसि जेनात्ममोहं मयात्मा च क्रम्यावस्थितत्वां भजति हि निटिले निग्रहानुग्रहाभ्यां ॥ १ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं नमः शिवाय ॥

प्र.सं. इति द्वितीयमूलमन्त्रः॥ अथ ध्वनिमन्त्रः॥ शिवशिवचरणशिवानंदं शिवशिवशिवाशिवाय नमः॥ अथ ध्वनिमन्त्रः॥
 ३१२ र्णात्मा ध्वनिमन्त्र उदाहृतः॥ भूमध्ये दीपवत्संस्थं तां जवंस्वस्य चिंतयतु॥ सदा जपेदिनं मंत्रं सर्वरोगहरं परं॥ श्रीं
 ह्रीं शिवाय नम इत्याकर्षणमन्त्रः॥ यं नमः शिवास्तंभनमन्त्रः॥ मंशीवाय नमो हनमंत्रः॥ शिवाय नमः शिद्वसि सं
 हारमन्त्रः॥ नमः शिवाय उच्चाटनमन्त्रः॥ आकर्षणाद्यामनबोलसमन्त्रेण सिद्धिदः॥ श्रीमतांबुवचरणौ सदा शर
 णमहं प्रपद्ये इति॥ तां जवमन्त्रः॥ आकर्षणयंत्रं ठकारमध्ये शिनमयवा इति इति लिखेत्॥ स्तंभनयंत्रं चतुरस्रं
 विलिख्य कोनेषु चतुर्षु लकारं विलिख्य मध्ये नेकारं लिखेत्॥ मोहनयंत्रं अर्धचंद्राकारं विलिख्य मध्ये मकारं लिखे
 त्॥ संहारयंत्रं त्रिकोणं विलिख्य तन्मध्ये शिकारं लिखेत्॥ उच्चाटनयंत्रं षड्कोणं विलिख्य तन्मध्ये वाय इत्यक्षरद्व
 यं लिखेत्॥ एतानि यंत्राणि तेन तेन मंत्रेण जपेत्॥ मः वाय न शिद्वतिगोरसमन्त्रः॥ क्लीं एहि एहि जगच्चक्रं सर्वां
 सर्वशोभितं॥ सर्वैश्वर्यं जगदाधारं अस्मिन् चक्रे प्राणप्रतिष्ठां कुरु स्वाहा॥ इति चक्रप्राणप्रतिष्ठामन्त्रः॥ अथ चिदं
 वरसभानटमन्त्रः॥ सदा शिवऋषिः नृविद्वायत्री हं दः महादेव चिदंबरसभानटो देवता॥ ॐ बीजं उं शक्तिः मं
 कीलकं॥ ॐ ह्रीं परं ज्योतिर्हं सहस्रहृत्॥ व्योम व्योम व्योम्ना शक्तिशिरः शिवज्योतिरानंदवदत शिखा परप्रकाशानंद

रामः

३१२

नाथकवचंस्तुपादुकां पूजयामि नेत्रम् ॥ ह्रीं शिवायै नमः अस्त्रं अंगमन्त्रस्य मूलमन्त्रः ॥ सप्तार्णवपरिसेप ॥ इत्यादि ध्यानम् ॥ अथ रक्षा करप्रधानचिदंबरमन्त्रांतरमपि लिख्यते ॥ सदाशिवऋषिः विराट्छंदः चिदंबरनटेशो देवता श्रीबीजं ह्रीं शक्तिः चित्कीलकं । पंचमाक्षररहितेनेकादिवर्गपंचकेन याद्विचतुष्टयेन च षडङ्गानि कुर्यात् ॥ ध्यानं सुवर्णरत्नघुतिमिश्ररूपं विनिग्रहेधः पुनरूर्ध्वभोगे ॥ अनुग्रहे श्यामलकृष्णवर्णं श्रीमन्त्ररूपं परमार्थदायि ॥ ॐ ह्रीं श्रीं नमः शिवाय शिवशिवचरणं शिवनानंतं शिवशिवशिवायरहिमवानस्य बानस्य विषं रक्षन्मिवैरं दुंशा कस्वाहा ॥ अथ चिदंबरपंचाक्षरमन्त्रप्रसंगात् गरुडपंचाक्षरमन्त्रोपि लिख्यते । काश्यपऋषिः पंक्तिछंदः श्रीगरुडो देवता । अं बीजं स्वाहा शक्तिः सांहत्सी शिरः इत्याद्यङ्गानि । ध्यानं ॥ अमृतकलशहस्तं कांतिसंपूर्णं देहं संकलविबुधबंधं वेदशास्त्रैरचित्यं ॥ विविधसुलभपक्षैर्धूयमानां उगोलं सकलविषविनाशं चितं ये त्वस्मिराजं ॥ स्तिप ॐ स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥ अनेन मन्त्रेण जलसेचनादिनाविषनाशो भवति ॥ अथ गरुडपंचाक्षरमन्त्रप्रसंगात् गरुडपंचाक्षरयंत्रमपि मन्त्रसारोक्तं लिख्यते ॥ मध्ये तारं साध्युक्तं लिखेत् । कोणेषु पंचसु । सायणान् पंचतद्वा ह्येव सुपत्रोदरे ततः प्रोदनः बंहंसः सोहं इति वर्णान् क्रमालिखेत् ॥ तद्वा ह्येतत्त्वगरुडं मन्त्रेणावेक्ष्य तद्बहिमा

प्र.सं. ३१३ लकावर्णैश्चसंवेष्ट्य भूपुराश्रिषुचक्रमात्। आग्नेये ठं निऋत्यां वं वायौ हंसः शिवेततः। यथा वकाशं कुप्य हेयद्यनंतं
 महामनुं ॥ इत्येव गारुडं यंत्र ॥ प्रोक्तं सर्वविषापहं ॥ ताम्रपट्टं समालिख्य स्थापितं निजवेष्ट्य नि ॥ सर्पानुच्चाटयेत् दाशु
 देशाद्देशांतरं सणात् ॥ यद्यनंतं कद्रुतोसि रत्नादिगारुजे पणिषु दुक्क अष्टनागविषयो यद्यनंतं मंजः ॥ तत्त्वगुरु
 उमन्त्रः ॥ ॐ नमो भगवते तत्त्वगुरु जाय अमृतकलशोद्भवाय विष्णुवरवाहनाय बालखिल्यानुजाय हंससहचरा
 यवासवोद्यानसंहननाय वज्रनखांजकं पशालं कृतशरीराय विनतानंदनाय दुष्टसर्पगर्वविषहनाय नागा
 तकाय असुरांतकाय यौम्यौ दुष्टविषं हितं हितं आवेशयावेशय दुष्टग्रहं हितं हितं आवेशय असुरग्रहं वा
 यस्य ग्रहं वायस्य ग्रहं वागाढाष्टं खलग्रहं वा पातिग्रहं वा पथ्यग्रहं ताशैत्यग्रहं वास्कंदग्रहं वा विनायकग्रहं
 वा सोमग्रहं वा सूर्यग्रहं वा ऐकाहिकग्रहं वा घ्राहिकग्रहं वा चांतुर्थिकग्रहं वा ज्वरग्रहं वा यदिरुद्रलोकग्रहं वा
 सीध्रमावेशयावेशय हनरदहरमथरविध्वंसयरघटघटप्रचटरहुंखरुद्रआज्ञापय स्वाहा ॥ इति अवशिष्ट
 स्पष्टार्थः ॥ अस्यैव गारुडं पंचाक्षरं मन्त्रस्य जपपूजादिकंप्रकारांतरेण लिख्यते ॥ दक्षऋषिः पंडिच्छंदः लक्ष्मी
 शसहितं श्रीगुरुदेवता ॥ ॐ सिं ॐ हत् ॐ पं ॐ शिरः ॐ ॐ ॐ शिखा ॐ स्वां ॐ कवचं ॐ हां ॐ नेत्रं ॐ सि

रामः

३१३

प०ॐ स्वाहा०ॐ अस्त्रं॥ मूर्धास्य हृदये नाभौ पादयोरक्षरान्यसेत्॥ नाभिपादशिरोवक्त्रहृदयेषु स्थितिं न्यसेत्॥ पादा
 दिमूर्धपर्यंतं संहारन्यासं लक्षणं॥ गारुडकल्पे उक्तं॥ संहारपूर्वस्य स्थितो वर्णिनामुपवर्ण्यते॥ संहारपूर्वस्थि
 त्यंतो गृहस्थानामुदाकृता॥ वानप्रस्थाश्रमादीनां यतीनां यतचेतसां॥ द्वयोरन्यंतरस्यांते संहारसमुदाहृतः॥ गरु
 डपंचाक्षरस्यांगमन्त्रांतरज्वलरमहात्मने स्वाहा हृत्॥ गरुडचूडामणे स्वाहा शिरः॥ गरुडशिखायै स्वाहा शिख
 गरुडप्रभंजनरप्रभेदनरवित्रासयरविमर्दयर स्वाहा कवचं॥ उग्ररूपधारकसर्वसर्पभयंकरभीषयरसर्पदह्रभ
 स्त्रीकुरुरस्वाहानेत्रं॥ अप्रतिहतशासनहुंफट् स्वाहा अस्त्रं॥ गरुडपंचाक्षरस्य द्वादशलक्षं जपः॥ एतेन वा एत
 सिक्तशालिपिष्टेन वा दशांशहोमः॥ अथ पूजाविधिः॥ वैष्णवपीठे समावाह्य अंगैः प्रथमावृत्तिः ॐ सुं सुपर्णा
 यनमः॥ ॐ गंगारुडाय नमः॥ ॐ वैवनेतेयाय नमः॥ ॐ तांतास्ययि नमः॥ इति दिग्दलेषु॥ ॐ लंलक्ष्मै नमः॥ ॐ कीं
 कीत्यै नमः॥ ॐ जंजयाय नमः॥ ॐ नांमायायै नमः॥ इति विदिग्दलेषु॥ इति द्वितीयावृत्तिः॥ ॐ कुंकुमुदाय ॐ कुंकु
 मुदाक्षाय नमः॥ ॐ पुंपुंडरीकाक्षाय॥ ॐ वां वामदेवाय॥ ॐ संसनकाय ॐ संसनकुमाय॥ ॐ शंशंकुकर्णाय॥
 ॐ संसर्वनेत्राय॥ ॐ सुं सुमुखाय ॐ सुं सुप्रतिष्ठाय इत्यैतैर्दशभिः स्तुतीयावृत्तिः॥ इन्द्रादिभिश्चतुर्थीहिस्तोत्र

प्र.सं. ३१४ विमुखौकृत्वाग्रयपित्वाकनिष्ठिके ॥ तर्जन्यौ प्रसृते श्लिष्टे श्लिष्टावंगुष्ठौ तथा ॥ मध्यमानामिके द्वौ तु द्वौ पक्षावि
 वचिंतयत् ॥ एषागरुडमुद्रास्यादशेषविषनाशिनि ॥ अथगरुडपंचाक्षरस्य फलमाह ॥ भूतपिशाचपैयगराल
 रोगोन्मादज्वरापस्मृतिग्रंथि क्खेदादिमेहोदराश्च ॥ पवननेत्रादिरोगापहं ॥ अथगरुडमंत्रप्रसंगात्कल्पान्तरोक्तप्र
 कारेण आशुगरुडमन्त्रोपिलिख्यते ॥ शंकरऋषिः जगती कंदः आशुतास्यो देवता ॥ गंवीजं स्वाहा शक्तिः सर्वविषह
 रणे विनियोगः ॥ गां गीं मित्या पं गानि ॥ ध्याने ॥ आजानोस्तप्त हेमप्रभमलहिमप्रख्यमानाभितस्मिन् आकंठं कुंकुमाभं
 भ्रमरकुलमिव श्याममामूर्ध्वकेशं ॥ ब्रह्मांजब्याप्त देहं हि भुजमहि वरैर्भूषणैर्भूषितांगं ॥ पिंगाक्षं तीक्ष्णदंष्ट्रं वरदम
 भयदं तास्य नृगं नमामि ॥ १ ॥ ॐ श्रीं श्रीं गरुडाय महा गरुडाय समस्तां जंज बहिः स्त्रै लोक्य नायकाय नागशोणितदि
 ग्धां गाय ॐ पक्षिगजाय विलुवाहनाय सर्वसर्पान्संहर रमठ रमर्द यर मोठ यर लोठ यर त्रोट यर भ्रामयर मुंचर आ
 कर्षयर आग क्क आग क्क आवेशयर सिद्धयर शीत्युतर ध्रुव समस्त भूतवेतालावाशय नाशय सर्वग्रहान्नाशय नाशय
 सर्वशत्रून्विनाशयर सर्वसर्पान्संहर स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥ षट्सप्तशताक्षरो यमं न्त्रः ॥ विषहरण भूतनीग्रहप्रधा गमः
 नोयं मन्त्रः ॥ द्वादशसहस्रं जपः ॥ नागरूपविष्टेन तिललाजपायसघृतगुडैश्च शतांशं होमः ॥ पूर्वोक्तवत्सूजा ॥ अ ३१४

थयन्नं॥ षट्कोणं तरिताग्निवायुलिखित्वामामाचसप्राणं कम्॥ कोणेष्वग्निषु साध्यवह्निसहितं तद्वाह्यं चिंतामणिं
 पाशं शक्तिसंबिंदुकं च विलसद्वाह्यं कुशेनावृतम्॥ तारेणावृतमिंदुना दसहितं सर्पग्रहादीन् हरेत्॥ अथ वा षट्
 कोणं तरिताग्निवायुमनुयुक्मथ्याक्षरद्वादशं कोणेष्विति पाठविशेषः॥ एतच्च क्रौं पूज्यजपे दष्टोत्तरं शतम्॥ प्रये
 गकाले संप्रापे र्थ्यात्वा भूतं विलोकयत्॥ तत्रा लोकनमात्रेण शिप्रसिद्धिर्भविष्यति॥ अस्यार्थः॥ प्रथमं षट्कोणं लिख्य
 तन्मध्ये रमित्यग्निबीजं च यमिति वायुबीजं च ह्रीं मिति माया बीजं च अंतरे तं विलिख्य ॐ विष्णुवाहनाय इति सप्राणं केन
 वेष्टयेत्॥ अथ वा कर्णिकायां रमित्यग्निबीजं विलिख्य तदंतर्वायुबीजं विलिखेत्॥ तद्वाहि ॐ पक्षिराजाया विष्णुवाह
 नायेति द्वादशाक्षरेण वेष्टयेत्॥ इति पुनः षट्कोणेषु साध्यसहितं बन्धिबीजं विलिख्य॥ तत्कपोलेषु रश्मौ जमिति
 चिंतामणिबीजं लिखेत्॥ पुनः आमिति पाशाक्षरेण वेष्टयेत्॥ पुनः ह्रीमिति शक्तिबीजेन वेष्टयेत्॥ तद्वाहि क्रौमित्यं
 कुशबीजेन वेष्टयेत्॥ तद्वाहि विंदुना दसहितेन तारेण वेष्टयेत्॥ तारः प्रणवः बिंदुरनुस्वास्नादमिति प्रणवरेखा
 ग्रकुंडलीरुत्वांतः प्रविष्टरूपमिति॥ यंत्रांतरम्॥ द्विरष्टकोष्टमालिख्य प्रत्येका दशवर्णकम्॥ विशिखं च लुरेखाग्रे
 तद्रेखाग्रे तु नामकम्॥ भास्मेपांसुनिसं लिख्य प्राणानावाह्यं तत्र तु॥ शत्रोस्तु दिंजमुखो भूत्वा जपे दष्टोत्तरं शतम्॥

प्र.सं. ३१५ लि तद्भस्मदर्शनादेवरिपुंसप्रतिसगच्छति॥ अस्यार्थः॥ षोडशकोष्ठानिलिख्यप्रतिकोष्ठंमूलमन्त्रवर्णान्एकादशवर्णशो
 विभज्यविलिखेत्॥ रखाग्रेषुशूलान्विलिख्यशूलग्रेषुसाध्यनामविलिखेत्॥ यंत्रांतरंः शिखिभक्तुकसुकोणं चाष्टप
 त्रंभुवंचक्रतुशतशाशिसामिर्भास्करं व्योमकंच॥ सकलमनलवायुस्तद्वह्निःसाध्यशक्तिंष्टतमृतसुतवंध्यागर्भदं
 तास्यमेतत्॥ अस्यार्थः॥ प्रथमत्रिकोणंतद्वह्निःषट्कोणंतद्वहिरष्टकोणंतद्वहिरष्टदलंतद्वह्चतुरश्रंचविलि
 खेत्॥ तत्रत्रिकोणेषुद्वंद्वबीजंलमितिलिखेत्॥ षट्कोणेषुचंद्रबीजंविलिख्यअष्टकोणेषुरमित्यग्निबीजंविलिख्य
 अष्टदलेषुसूर्यबीजंघ्रीमिति विलिख्य। भूपुरकोणेषुचतुरस्रेषुआकाशबीजंहमिति विलिख्य॥ पुनस्त्रिकोणषट्
 कोणाष्टकोणाष्टदलभूपुरेषुअग्निबीजंवायुबीजंसर्वत्रविलिखेत्। अस्यत्रोपदेशः॥ प्रथममनलंविलिख्यतदंत
 र्वायुबीजंविलिख्यतदंतस्तत्रोक्तोसराणिलिखेत्। तद्वह्नि तदनुभुवनेशीपटितसाध्यनामवर्णैर्वैष्टयेदिति॥ यंत्रा
 न्तरम्॥ षट्कोणंविलिखेत्सूर्वतद्वयेशूलमादिशेत्॥ वर्तुलंवर्तुलंचैवतन्मध्येवायुंविलिख्यतु॥ षट्कोणेषुलि
 खेद्वह्निंशूलग्रेष्वथनामोक्तम्। अभिमन्त्र्यचतुर्वारंततोयेनाभिषेचयेत्॥ तोयदर्शनमात्रेणधावतिष्ठवमंविके॥ यं
 त्रांतरं॥ अर्धचंद्राकृतिंरुत्नामध्येवारुणमालिखेत्॥ कोणद्वयेतुजुंसंचसंकोरेणंतुवेष्टयेत्॥ एतद्यंत्रंमहावीर्यं

रामः
 ३१५

दर्शनाप्लावनं परम् ॥ यंत्रकीलालमंत्राग्निः प्रमृज्यति न संशयः ॥ तत्र वमिति वारुणबीजम् ॥ अथ विषहरगरुडमं
 त्रप्रसंगात् विषहरनीलकंठश्च शरीमन्त्रोपलिख्यते ॥ हरऋषिः अनुष्टुप् छंदः नीलकंठरुद्रो देवता ॥ प्रों बीजं
 ठः शक्तिः श्रीं कीलकं ॥ हरहरस्वाहा हूत् ॥ कपर्दिने स्वाहा शिरः नीलकंठाय स्वाहा शिरः ॥ कालकूटविषमसृणाय
 स्वाहा कवर्च ॥ नीलकंठिने स्वाहा अस्त्रं ॥ ध्यानं ॥ बालार्कयुततेजसुं च तजटाजूटं दुखं जोज्वलं नागैर्द्रौः कृतभूषणै
 र्जपवटीं शूलं कपालं करैः ॥ खट्वांगं दधत्तं त्रिनेत्रविलसत् प्रचाननं सुंदरं ॥ व्याघ्रतक्षपरिधानमब्जनिलयं श्री
 नीलकंठं भजे ॥ १ ॥ प्रों श्रीं ठः इति मंत्रः ॥ अथ नीलकंठमन्त्रं प्रसंगाद्वा प्रधान आपदुद्धारणमहाबटुकभैरवमन्त्रो
 पि शिवकिंकरत्वेन मन्त्रदेवताप्रकाशिकोक्तप्रकारेण लिख्यते ॥ बृहदारण्यकऋषिः अनुष्टुप् छंदः ॥ आपदुद्धारणम
 हाबटुकभैरवो देवता ह्रां वां ह्रीं वीं इत्याद्यं गानि ह्रां वां बीजं ह्रीं वीं शक्तिः हूं बुं कीलकं ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्युच्चाटना
 र्थे विनियोगः ॥ ध्यानं ॥ करकलितकपालः कुंजलीदंडपणिस्तुरुणमिति रनीलाव्यालयोपवीति ॥ क्रतुसम्यक्सपर्या
 विघ्नविध्वंसहेतुर्जयति वटुकनाथः सिद्धिदः साधकानां ॥ ॐ श्रीं ह्रीं कीं बुं स्मृं ॥ जंबटकाय आपदुद्धारणाय कुरु बटुका
 यु ह्रीं ॥ इति मन्त्रः ॥ पंचविंशतिवर्णः ॥ तावलसजपः ॥ त्रिमधुरसिक्तैर्दशांशपुरश्चारणहोमः ॥ अस्यैव यंत्रं ॥ श्री

प्र.सं. ३१६ मायास्मरकूटमन्त्रविलिखेत्मध्येदलेष्वष्टसिद्धिः प्रोक्तं बटुकाय शब्दमपरान्मन्त्रस्य वर्णान् बहिः॥ अष्टद्वंद्वेषु तद्व
 हिरचः स्तत्संख्यपत्रेष्वथोद्ब्रविंशदलकादि सांतसहितं यंत्रं लिखेद्भूपुरे॥ अस्यार्थः॥ प्रथममष्टपत्रं विलिख्य तत्कर्
 णिकायां प्रणवं विलिख्य तन्मध्ये श्रीं ह्रीं क्लीं स्मृत्वा जं मिति च तस्य षडिहं विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामादीन् विलिखेत्
 पुनरष्टदलेषु बटुकाय बटुकाय इति द्विरुक्तयस्यैकैकमक्षरं लिखेत्॥ तद्वहिः षोडशदलं पद्मं विलिख्य तेषु आप
 दुद्धारणाय कुरु कुरु बटुकाय ह्रीं॥ एतान् वर्णानैकैकं विलिख्य तद्वहिः षोडशदलेषु षोडशस्वरान् विलिख्य तद्वहि
 र्द्वात्रिंशदलपद्मं विलिख्य तेषु कादि सांतानेकैकमक्षरं विलिख्य तद्वहिः अक्षरं विलिखेत्॥ एतद्वं नृसाकरं भवति॥
 अथ पूजा॥ व्योमपद्मां किं तत्रिकोणषट्कोणवृताष्टदलचतुरस्त्राद्यकंचकं विलिख्य श्रीं ह्रीं नमस्कृत्य चार्यपुष्पाज
 लिविकीर्य॥ तस्मिन् भैरवं मूलेनावाह्यमूले ईशानादिपंचमन्त्रैश्च आवाहनादिमुद्राप्रदर्शं देवतातनौ षडंगानि वि
 न्यस्य पाद्यादी मंगमन्त्रैर्देवा ईशानादिपंचमन्त्रैर्वाहनादिरूर्ध्वपूर्वादिपंचवक्त्रेषु अभ्यर्च्य षडंगमन्त्रैर्हृदयादि
 षु॥ संपूज्य परिवारानर्चयेत्॥ तद्यथा॥ श्रीं ह्रीं ईशान बटुक भैरव पादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ श्रीं ह्रीं वामदेव बटु
 क भैरव पादुकेभ्यो श्रीं ह्रीं नमः॥ इत्यादिपंचमन्त्रान् मध्याग्रदक्षिणोत्तरपश्चिमेषु कर्णिकायामेवं प्रथमावरणं॥

रामः
३१६

ध

अग्नीशासुखायुकोणेषुपुरतोदिअसुषडंगैर्द्वितीयावरणं॥ श्रीं ह्रीं असितांगभैरवपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ एवं मवरु
भैरवचंडभैरवकौभैरवउन्मत्तभैरवकपालभैरवभीषणभैरवसंहारभैरवइतिव्योमपद्माष्टदलेषुपूर्वादीशांत
मसितांगभैरवाद्यष्टकेनतृतीयावरणं॥ व्यामपद्ममतिकर्णिकावतविशिष्टपद्ममित्यर्थः। श्रीं ह्रीं जाकिनीपुत्रपा
दुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः। एवमेवराकिनीलाकिनीशाकिनीहाकिनीकाकिनीपूर्वादिषट्कोणेषुजाकिनीपुत्रादिषट्के
केनचतुर्थावरणम्॥ ततस्तद्वहिःकर्णिकावतेश्रीं ह्रीं शाकिनीपुत्रपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः। इत्यादिमालिनीपु
त्रमन्त्रपुत्रउमापुत्ररुद्रपुत्रउर्ध्वमुखीपुत्रशक्तिपुत्रपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नम इति शाकिन्यादिसप्तकंषट्कोण
वाह्यकर्णिकावतेरेशान्यादिअग्निपर्यंतश्रीं ह्रीं गणपतिपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ एवमेवक्षेत्रपालमहाशास्त्रं व
टुकनाथइतिगणपत्यादिकुमारचतुष्कंतत्कणीकावतेआग्नेयादिनैऋत्यंतंश्रीं ह्रीं देवीपुत्रपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः।
इत्यादिमालकापुत्रकुपुत्रतत्स्थानाधिपतिरतद्दामाधिपतिरतद्देशाधिपतिदेवीपुत्रादिषष्ठंतत्कर्णिकाव
तेनैऋत्यादिवायव्यांतंश्रीं ह्रीं मेघनादपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ इत्यादिप्रचंडांभकालदूतमेघनादादिपुत्रत्रिकंत
त्कर्णिकावतेवायव्यादीशांतंइतिशाकिन्यादिवालसप्तकम्हिंगणपत्यादिकुमारचतुष्कंदेवीपुत्राद्यधिपति

प्र.सं. ३५० षट्कं मेघनादादिपुत्रत्रिकं इत्येतैः सर्वैर्मिलित्वा विंशति दे। वताभिः पंचमावरणम्॥ ततस्तद्वा ह्ये श्रीं ह्रीं मंगला
 पुत्रपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ एवमेव चर्चिका पुत्रयोगेश पुत्रहरिसिद्धी पुत्रकिलिकिला पुत्रकालरात्री पुत्रविभीषिका
 पुत्रइति पूर्वाद्यष्टदलकेसरेषु मंगलपुत्रक्राद्यष्टकेन षष्ठावरणम्॥ ततस्तद्य ह्ये श्रीं ह्रीं ब्रह्माणी पुत्रपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं
 नमः॥ एवमेव माहे श्वरी पुत्रकौमारी पुत्रवैष्णवी पुत्रवाराही पुत्रइंद्राणी पुत्रचामुंजा पुत्रमहालक्ष्मी पुत्रइति पूर्वाद्यष्ट
 दलेषु ब्रह्मण्यादिमातृपुत्रैः सप्तमावरणम्॥ पुनस्तद्वा ह्ये श्रीं ह्रीं इंद्रवटुकपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नम इत्यादि ब्रह्मवटुकांतं च
 तुरस्त्राभ्यंतरप्राकोरपरितः प्रागादि इंद्रवटुकादि दशकेन अष्टमा। वरणम्॥ पुनस्तद्वा ह्ये श्रीं ह्रीं हेतुकं भैरवपादुके
 भ्यो ह्रीं श्रीं नम इत्यादि त्रीपुरांत भैरव अग्नि भैरव वेताल भैरव अमिजिह्वा भैरव कराल भैरव भीमरूप भैरव अचल भै
 रव श्रीं ह्रीं हाटके श्वर भैरव पादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ इति चतुरस्रस्य मध्यप्राकारे प्रागादि हेतुकादि दशकेन नवमावरणम्
 श्रीं ह्रीं वज्रिणी पुत्रपादुकेभ्यो ह्रीं श्रीं नमः॥ इत्यादि पद्मिन्यंतं चतुरस्रस्य बाह्यप्राकारलोके शायुधवज्रीणी पुत्रदश
 केन पूर्वादिरि सु दशमावरणम्॥ एवं भैरवं संपूज्य बलिं दद्यात्॥ शाल्यर्चं पल्लवं सर्पिलाजचूर्णानि शर्कराः॥ गुडमि
 सुरसापूपो मध्वक्तैः परिमिश्रितैः॥ कृत्वा कवलमाराध्य देवं प्रागुक्तवर्त्मना॥ रक्तं चंदपुष्पाद्यैर्निर्मितं सैव बलिं हरेत्॥

रामः
३५३

ततः सिध्यन्ति कार्याणि बलिना नेनमन्त्रिणाम् ॥ तत्र पललमिति निभं च तथा स्य नित्यवलिः ॥ भोजनवेलायां च तदुज्ज्वलनादिसहितं सिकथं निर्वस्य मूलविद्यात्रि वारं जप्त्वा कृत्वा यशुने दद्यात् ॥ अथ प्रयोगः ॥ जुहुयात् कूर्पिषामं न्नीमहतीं श्रियमाप्नुयात् ॥ वश्याय जुहुयादिसुशकलैर्वशयेज्जनात् ॥ दसुशकलं खं जं शर्करैर्जुहुयात् ॥ पुत्रलाभाय च तथा प्रकुलैर्करवैः सुधीः ॥ धनधान्यादिसंपत्तये जुहस्ति लतं जुलैः ॥ वित्तप्रसन्नैर्जुहुयामहतीति दंती श्रियम् ॥ लौणैर्मुधुरसंमिश्रैर्वशयेद्वनिताजनात् ॥ लोणं लवणम् ॥ वृष्टिकामेन होतव्यं वेतसस्य समिद्धरैः ॥ वेतसं तीरसं तीरखंची ॥ अन्नेन जुहुयादित्यं धनधान्यादिसंपदे ॥ वश्याय जुहुयान् न्नीमधुना दिवसत्रयम् ॥ रोगो कौषधहोमेन योगो नस्यति तत्क्षणम् ॥ कृत्वा दोहे ग्रहे दोहो भूतापस्मारसंभवे ॥ व्याघ्रासने समासीनो जुहुयादयुतं तिलैः ॥ भूतादयः पलायन्ते ने संते तां दिशं भयात् ॥ जुहुयात्केवलैर्लोणैरयुतं स्तंभने ह्यया ॥ निगजादि विमोक्षाय प्रयोगाय मुदा हतः ॥ वचाचूर्णं पिलं जपंगयेनाज्येन लोलितं विभज्य भक्षयेन् न्नीमं जलं घृत्रकांक्षया ॥ विनीतं पुत्रमाप्नोति मधारे ग्यबलान्वितम् ॥ वचावशं पु ॥ वचाचूर्णं पलप्रमाणेन व्याज्यं विस्त्रज्य प्रतिदिनमष्टोत्तरसहस्रं जप्त्वा मंजलं प्राशयेत् ॥ अथ भस्मप्रयोगः ॥ साधयेन्मनुना ने भस्मसर्वार्थसिद्धिदं ॥ जशीरं चंदनं कुष्ठं पनसारं सकुंकुमं ॥ श्वेतार्कमूलं वाराही लक्ष्मीरमहीरुहाम् ॥ त्वचो वित्तवतरोर्म

प्र.सं. ३१८ लंशोपयित्वा सुचूर्णयेत् ॥ चूर्णं व्योम्नि गृहीतेन गोमयेन विमिश्रितम् ॥ कृत्वा निजापि निसंशोष्य संस्कृते हव्यवाहने ॥ मू-
 लेन दाग्यात् द्रुस्म शूद्धपात्रे विनिक्षिपेत् ॥ केतकीमालती पुष्पैव सिये द्रुस्म शोधितम् ॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्री स्पृष्ट्वा भ-
 स्म सुपूजितम् ॥ एतदायदि नशः प्राप्तीः पुंश्चं करोति यः ॥ तस्य रोगाः प्रणश्यन्ति कृत्वा द्रोहमहाग्रहाः ॥ अस्य र्थं षड्विंश-
 त्पल्ले अघोरमन्त्रं विधाने वक्ष्यामः ॥ अथ स्वर्णाकर्षण भैरवमन्त्रोपलक्षणम् ॥ दुर्वासा भगवान् नृपिः देवी गायत्री छंदः
 स्वर्णाकर्षण भैरवो देवता ॥ ह्रीं बीजं स्वाहा शक्तिः संकल्पसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ ॐ ह्रीं महाभैरवाय नमः हत् ॥ ॐ
 ह्रीं आपणस्याय शिरः ॥ ॐ ह्रीं अजामलबन्धस्याय शिखा ॥ ॐ ह्रीं लोकेश्वराय कवचम् ॥ ॐ ह्रीं स्वर्णायनेत्रम् ॥ ॐ ह्रीं
 ममदारिद्र्यापहरणाय स्त्रम् ॥ ध्यानम् ॥ कोटि सूर्यप्रतीकाशं कुबेरनिलयं महः ॥ नेत्रत्रयं चतुर्बाहुं पाशं कुशवराभ-
 यम् ॥ शशिसंजटाजूटं स्वर्णभरणभूषितम् ॥ सर्वाभरणसंपूर्णं शोभितं स्वर्णभैरवम् ॥ सिद्धविद्याधरैः सेव्यं ध्याये-
 त्कनकभैरवम् ॥ ॐ वं आं हूं ह्रीं ह्रीं महाभैरवाय आपणस्त्राय आजामलबन्धनाय लोकेश्वराय स्वर्णाकर्षणाय ममदा-
 रिद्र्यापहरणाय ह्रीं ह्रीं आं वं ॐ स्वाहा ॥ इमं मन्त्रं द्वाविंशत्कृत्वो जपि अथ मशक्तिपंचासरी विधानम् ॥ वामदेव रामः
 ऋषिः पंक्ति छंदः सदीशिवो देवता ॐ बीजं ह्रीं शक्तिः ॥ ॐ ह्रीं हत् ॐ ह्रीं शिरः इत्यादि पचासं वर्णैः ॥ अथ ध्यानम् ॥ ३१८

बं देहरं वरदशूलकपालहस्तं स्वाभीतिमद्रिस्तुतयोज्ज्वलदेहं कांति॥ वामोरूपी ठगतया निजवामहस्तन्यस्तारुणोत्सल
 युजापरिरिध्वदेहम्॥१॥ ह्रीं ॐ नमः शिवाय ह्रीं इति मंत्रः॥ ऐश्वर्यफलप्रधानः चतुर्दशलक्षजपः। तावत्सहस्रं मधुर
 सिक्ताभिन्त्यतस्तु समिद्रिः पुरश्चरणहोमः॥ अथ पूजा॥ प्रसादो केपीठेशिवं समावाह्य समर्चयेत्॥ अंगैः प्रथमारतिः॥ ह
 स्ते स्वायै गगनारक्ताकरालिकामहो कुष्मा० इति कोणेषु अग्रे वेति द्वितीयावतिः॥ वषापक्षेत्रपालाय चंजेश्वराय० दुर्गायै गु
 हाय। नंदिने राणाय सैन्यपाय इति तृतीयावतिः॥ मालमिष्यतुर्थी॥ इन्द्रायैः पंचमी॥ अथ शेषाष्टाक्षरविधानं उच्य
 ते॥ वामदेवक्रपिः पंक्तिं कृत्वा सदा शिवो देवता। पंचाक्षरवदंगानि अत्र द्वाभ्यामदियोगो विवरणकथ्यतम्॥ ॐ बीजं ह्रीं
 शक्तिः॥ ध्यानं॥ वामां कं न्यास्तवामेतरकरकमलायास्तथा वामबाहुन्यस्तारकोत्सलस्थास्तनविधृतलसद्दामबाहुः।
 प्रियायाः॥ सर्वा कल्पाभिरामो घटतपरशुमेघः करैः कांचनाभोध्मेयः पद्मासनस्थः स्मरत्तलितवपुः संपदे पार्वतीशः
 ॐ ह्रीं ह्रीं। नमः शिवाय इति मंत्रः॥ अष्टलक्षजपः॥ ऐश्वर्यः प्रधानः॥ अष्टसहस्रं न्यतस्तु समिद्रिर्जुहुयात् प्रसा
 दांते प्रोक्तं पंचब्राह्मोक्तवत्पूजा॥ ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणेंद्रविरचिते पंचविंशः पटलः॥ ॥ अथ दक्षिणामूर्ति
 विधानमुच्यते॥ श्रीशुकक्रपिः अनुष्टुप् कृत्वा श्रीदक्षिणामूर्तिदेवता ॐ बीजं ह्रीं शक्तिः ॐ ह्रीं दक्षिणामूर्तये नमः॥

प्र.सं. ३९६ त ॐ ह्रीं तुभ्यं ह्रीं शिरः। ॐ ह्रीं वटमूलमिवासि नेद्रं शिखा। ॐ ह्रीं ध्या नैकनिरतां गा य ह्रीं कवचं। ॐ ह्रीं नमो रुद्रा
 य ह्रीं नेत्रं। ॐ ह्रीं शंभवे ह्रः अस्त्रं ॥ ध्यानं ॥ मुद्रां भूदार्थं दात्रीं सपरशु हरिणां बाहुभिर्वा ह्रमेकं जान्वा सक्तं दध्या नो
 भुजगवरसमाबद्धकसो घताधः॥ आसीनश्चंद्रखंडं प्रति पटितजटः श्रीगौरस्त्रिनेत्रो दद्यादायैः शुकायैर्मुनि
 भिरभिरन्नो मावशुद्धिं भवो वः॥१॥ ॐ ह्रीं दक्षिणामूर्तये तुभ्यं वटमूलमिवासि ने ध्या नैकनिरतां गा य नमो रुद्रा
 य शंभवे ह्रीं ॐ ॥ इति मन्त्रः॥ ज्ञानप्रधानो यं मन्त्रः॥ अथासरन्यासः॥ कालिकश्रुतिदृगां उद्भयनासास्य के दरादौः सं
 धिर्कंठस्तन हृत्नाभिकटपंचधुषक्रमात्॥ यत्संधिषु पुनर्द्वाभ्यां मन्त्रविद्यापकं न्यसेदिति॥ षट्त्रिंशत्क्षरैर्न्यासः॥
 त्रिलसो तरविंशतिसहस्रं जप॥ दुग्धाप्तुतैस्त्रिलैः साज्येन पयोधसा वा ह्वयेनापि वा दशांशहोमः॥ अथ पूजा॥ पू
 र्वोक्तपंचाक्षरविधिना पूजयेत्॥ जपत्वेवं मन्त्रमेनं दिनमनुगिरिशं पूजयित्वा च ह्रत्वा स्तुत्वा नत्वा मनोवाकृतं
 भिरवहितः प्राप्य कामानशेषान्॥ व्याख्याता चागमानां भुविकविषुवरः साधुवेदांतवेदीवादी चाद्वैतविद्याफलम
 मलतरं याति शैवं पदैतत्॥ अथ संहारदक्षिणामूर्तिमं॥ मध्ये लिंगं लिखित्वा तदुपरि परितो भूपुरद्वंद्वमष्टौ शलान्य
 शां सुदिशु ब्रवत्तरिपु गणैर्धार्य च स्मारतुल्यै र्वमस्य यन्त्रम्॥ तन्मध्ये चिंतयामः करतलविलंसत्पुस्तकाक्षस्रगग्निं

रामः

३९६

व्याख्यं संहार संज्ञं सकलसुरगुरुंदसिणामूर्तिमीशम् ॥ ॐ कारसंहारदसिणामूर्तये नमः ॐ कारसंहारदसिणामूर्तये
 नमः आदिभैरवभूतप्रेतपिशाचतब्रह्मराक्षसब्रह्मराक्षसदानवदानवीसुद्रसुद्रीअशून्यंशून्यंअवेशयरउरउ
 रउरुलउरुलहररयेशयेशयोडिप्योक्त्वाहा ॥ इति पिशाचनिवृत्तिप्रधानोयंमंत्रः ॥ अथनवाक्षरीदसिणामूर्ति
 मन्त्रः ॥ ॐ अनमःशिवाय अॐ ॥ इति मन्त्रः ॥ अज्ञानेधनदीप्यायज्ञानाग्निज्वालरूपिणे ॥ आनंदाज्यहविः प्री
 तसम्येज्ञानप्रयच्छमे ॥ इतिलकुटीदसिणामूर्तिमन्त्रः ॥ उभयोरप्यनुष्टुक्तवदंगानितत्रमूलमन्त्रवर्णस्थानेनवा
 क्षरीमन्त्रस्यद्वितीयवर्णादिक्रमेणयोजयेदिति विशेषः ॥ तत्रलकुटीध्यानंतु ॥ न्यषोधकृतरोरधःशुकमुखैसुभ्रू
 पुभिः संवृतं व्याख्यातत्परमष्टभोगिविलसद्भूषंशिवंदंजिनं ॥ स्वर्णांगं स्वजयमलेंदुशकलंबीरासनाध्यासितं ॥
 व्याघ्रत्वकपटलं विपन्नगतनुन्यस्तावपुस्तंभजे ॥ वामेतुन्यस्तद— — — सिंहहेदक्षिणेज्ञानमुद्राम् ॥ कुर्वंतं चास्य
 सनेस्वकूनकमणिमयेसुस्थमं भोजनेत्रम् ॥ मूलेन्यग्रोधदारोरमरमुनीगणैः पूज्यमानंदरूपं ध्यायेद्दंसाभिधानं पर
 ममुदयुतंदसिणामूर्तिमीशम् ॥ अथनवाक्षरीन्यासः ॥ ब्रह्माद्यष्टोयंगुर्वादिबंदनंरुत्वापाशुपतास्त्रेणांगुलिन्यास
 करशुद्धितालत्रयदिग्वंधनाग्निप्रकारानाविधाय हहह इति मूलाधारहृदयभूमध्यगतसुषुम्नानाडीपर्वत्रयंभं

द्वै ५

प्र.सं. ३२० मिनिमूलाधारगतं तेजो द्वादशां तं नीत्वा स्त्रै मिति द्वादशां तं गतं तेजो मूलाधारं नयेत् ॥ द्वादशां तं स्थितं सूधामण्डलात्
तं विंदुस्त्वेषामूलमन्त्रा सराणि ध्यात्वा मन्त्रं सकृदुच्चार्य शुद्धोयं मन्त्र उत्पन्न इति ध्यात्वा प्रणवेन षट्प्राणानाम्यमू-
लेन केशादिषादपर्यंतं त्रिर्व्याप्य पीठन्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा गुरुभ्यो नमः पृथिव्यै कैलासाद्रये. वदवसाय. स्फटिक
मण्डपाय. रत्नसिंहासनाय नम इति मूलाधारादारभ्य हृदयपर्यंतं न्यस्वायुनर्धमादीन् षट्पदपदलेगीपालकबी-
धानैः कप्रकारेण न्यास्य. वामायै. जेषायै. रोष. काल्यै. कलविकरण्यै. बलविकरण्यै. बलप्रमथिन्यै. सर्वभूतदमन्यै.
मनोन्मन्यै. ॐ नमो भगवते सर्वगुणात्मशक्तियुक्ताय अनंताय योगपीठरेत्माने नम इति हृदयेष्टदले विन्यस्य मूल
मन्त्रोच्चारणपूर्वकं श्रीदक्षिणामूर्तये नम इति पीठे मूर्तिं न्यस्य तत्र पंचोपचारान्समर्प्य त्यागमिदं अर्घ्यमिदं. आचम-
नीयकमिदं. इत्येतानि समर्प्य मूलमन्त्रस्य द्वादशवारं जपेन कुंभक कुर्यात् अतः पातितं तेजः दक्षिणनासिकायाद-
क्षिणकरतले निपात्य तत्करतलेष्टदलार्धव्याप्य अंगमन्त्रैरंगुलिषडंगन्यासौ कृत्वा क्रद्धादिस्मरणपूर्वकं मूलमन्त्रेण
त्रिर्व्याप्य मूलमन्त्रा सरं न्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ नेत्रद्वयं श्रोत्रद्वयं नासिकाद्वयं अस्त्रिंशं ललाटे त्रयु-
ग आस्य कंठे द्वज्जानुपादेषु बाहुपादसंध्यंगुलीषट्सरात् न्यसेदेषां स्मृतिः च ज्ञातव्या ॥ ततो मूलेन त्रिर्व्याप्य ॥ पार्श्व

रामः
३२०

द्वयष्टनाभिहृत्कंठदक्षिणांसककुक्षामांसेषुशिरोललाटनेत्रद्वयोत्रद्वयनासिकाद्वयास्येषुबाहुद्वयमूलसंध्यां
 गुल्फेषुदक्षिणहस्ततर्जन्यंगुष्ठपर्वहं ह्रमध्यमानामिकापर्वद्वयवामतर्जन्यंगुष्ठपर्वहं ह्रपुवाममध्यमानामिका
 पर्वहं ह्रवामकनिष्ठिकापर्वत्रयदक्षिणकनिष्ठिकापर्वत्रयेषुन्यासंकुर्यात्॥ एवंकृतेमूलमन्त्रस्यपञ्चारतयो भवन्ती
 तेषांस्थितिः॥ ततोमूलमन्त्रेणेत्रिव्याप्यवामपादतलतदुपरितत्यार्धद्वयसमस्तजंघातत्यार्धद्वयऊरुतस्यार्धद्व
 येषुएवंदक्षिणपादवामहस्तदक्षिणहस्तेषु वामद्वयार्थः पादोक्तरीत्यानाभ्यादिहृदयपर्यंतंकट्यादितत्तनांतं
 हृदादिमस्तकांतमस्तकादीचतुर्दीप्तमूर्धनिचमूलमन्त्रंपंचावत्यान्यसेत्॥ एवंपंचावत्यासंहारन्यासः॥ मूले
 नत्रिव्याप्यपुनःसृष्टिस्थिताविन्यस्यपुनस्त्रिव्याप्य० ईशानायमूर्द्धनमःतत्पुरुषायवक्त्रायनमःअघोरायहृद
 याय० वामदेवाययुगह्याय० सद्योजातायपद्मानम इतिअंगुष्ठावगुलिन्यासक्रमेणशिरोवदनहृद्गुह्यापादेषु
 सूत्रन्यासंकृत्वा इशावानायजध्वं वक्त्रायनमःतत्पुरुषायपूर्ववक्त्राय० अघोरायदक्षिणवक्त्रायवामदेवायउ
 तरवक्त्राय० सद्योजातायपश्चिमवक्त्राय० इतिवक्त्रं कन्यासंकृत्वा मूलेनत्रिव्याप्यमूलेनप्रणावंनवासंप्रदितमात्र
 कान्यासंकृत्वा मूलेनत्रिव्याप्यपञ्चगव्यं कृत्वा देवतोऽविन्यन्यप्राणप्रतिष्ठांकुर्यात्॥ अत्रदक्षिणामूर्तिदेवस्य

प्र.सं. ३२९ प्राणादत्यारि विशेषः। एवं कृत्वा पुनर्ध्यात्वा जपेते॥ अथ मेधादक्षिणामूर्तिमन्त्रः॥ ब्रह्माकृषिः गायत्री हं हः मे
 धादक्षिणामूर्तिदेवता। मेधाबीजं स्वाहा शक्तिः॥ मम दक्षिणामूर्तिप्रीत्यर्थे विनियोगः॥ आं हूत ईशिरः जं शिखा ऐं क
 वचं औं नेत्रं अः अस्त्रं॥ ध्यानं॥ भस्मा व्यापांडुरांगः शशिशकलधरो ज्ञानमुद्राक्षमालावीणापुस्तैर्विराजत्करतलकमलो
 योगपीठादिरामः॥ व्याख्यापीठे निषण्णो मुनिवरनिकरैः सेवितः सुप्रसन्नः॥ सव्यालः कृतिवासाः सततमवलुनो द
 क्षिणामूर्तिरीशः॥ ॐ नमो भगवते दक्षिणामूर्तये मह्यं मेधां प्रज्ञां प्रयच्छन् स्वाहा॥ इति मन्त्रः॥ प्रज्ञापदरहितो वा
 यं मन्त्रः॥ ज्ञानप्रधानो यं मन्त्रः॥ कस्य हृन्मीमारभ्य कस्य चतुर्दशीपर्यंतं चत्वारिंशत्सहस्रं जपित्वा ज्येन दशांशेन
 पुरश्चरणहोमः॥ लसं वा जपेत्॥ विष्णालये वा पश्चिमद्वारशिवालये वाः स्मिंसे सीरपुत्रशुद्धितिलैराज्येन पाय
 सान्नेन वा दशांशं पुरश्चरणहोमः॥ अथ पूजाप्रासादोक्ते समावाह्यसमर्चयेत्॥ अं मैः प्रथमावृतिः। स्वरहं ह्राष्टके
 न द्वितीया। कचटतपशलादि वर्गे रष्टधा विभक्तैस्तृतीया॥ सरस्वत्यै० ब्रह्मणे० मनकाय० सनंदनाय० सनातनाय०
 सनत्कुमाराय० शुकाय० वेदव्यासाय० नारदाय इति चतुर्थी० पाश्र्वंत्यै शुभगायै० भद्रायै० क्रीडायै० शांत्यै० रौद्र्यैः
 कांत्यै० विजृम्भायै० इति पंचमी॥ इंद्राद्यै षष्ठी॥ हस्तस्थपुस्तकाः स्वस्थाः प्रोक्ताः सुस्वर्णभूषणाः एवं ध्यात्वा र्चनी

रामः
३२९

या इति शेषः॥ अस्य मन्त्रस्य न्यासः॥ प्रथमं गुर्वदि वंदनं कृत्वा मन्त्रांग षष्टस्त्रे पाशु पतास्त्रेण वा तालत्रयादि दिग्बन्धनं
 कृत्वा॥ हकारत्रयोच्चारणे नमूलाधारहृदयभूमध्यगतपर्वत्रयभंजनं कृत्वा ह्रस्वमिति मूलाधारगतं तेजो द्वादशांतं
 नीत्वा स्त्रे मिति द्वादशांतगतं तेजो मूलाधारं नीत्वा द्वादशांतस्थितसुधामंडलविगलितामृतविंदुरूपेण शुद्धानिम
 न्नाक्षराणि ध्यात्वा मूलमेकवारं संजं पश्य शुद्धमन्त्रउत्पन्न इति ध्यात्वा यमिति वायुबीजेन षोडशवारं मनसा पठिते
 नरेचकं स्थूलसूक्ष्मीकारणशरीरत्रयशोषणं कृत्वा रमित्यग्निबीजेन द्वात्रिंशद्वारं मनसा पठितेन पूर्वोक्तशरीर
 त्रयदहनं करं कृत्वा वगीत्यमृतबीजेन चतुषष्टिवारं मनसा पठितेन कुंभकं॥ पूर्वोक्तशरीरत्रयप्लावनकरं शरीर
 सुसन्नमिति ध्यात्वा मुलेन केशादिपादांतं त्रिशो व्याप्य पीठं न्यासं कुर्यात्॥ तत्प्रकारसप्तदशपटले उक्तः। तत्र नवशक्यप
 स्तप्रासादविधाने प्रोक्तान्यस्तव्याः पुनः श्रीदक्षिणामूर्तये नम इति कर्णिकायां मूर्तिं विन्यस्य मानसपूजां कृत्वा आस
 नस्वागतपाद्याद्युपचारान् कृत्वा द्वात्रिंशद्वारं मूलं जप्त्वा कुंभकं कृत्वा मूलमलं तेजोरूपतया ध्यात्वा दक्षिणनासि
 कया दक्षिणकरे निपात्य मूलेन तत्तेजः करतलकरष्टष्टे बुव्याप्य अंगमन्त्रैरंगुलिन्यासं कृत्वा मूलेन त्रिशो व्याप्य
 सरान्न्यसेत्। मूर्ध्नि पश्चात्तलाटे च चक्षुषोः भ्रवणद्वये। नासापुटद्वये पश्चाद्गुण्डयोर्द्वयोरेतयोरेपि॥ जिह्वाग्रे नासिका

प्र.सं. ३२२ ग्रे च बोष्टोर्पुगले गले ॥ हृदयोरोजपुष्पे च नाभौष्टे गुह्यके ॥ ऊर्वोर्जान्वोश्च जंघार्यापार्श्वयोपादयुगे तथा ॥ सर्वपा
 दांगसंधिषु परं न्यसेद्विद्वानतंद्रितः ॥ अस्मिन्यसे मूलमन्त्रे प्रज्ञापदं त्यजेत् ॥ एवमस्रान्यस्य पुनर्योगं न्यासं कुर्या
 त् ॥ तत्प्रकारस्तु ॥ आधोरतु चतुष्पत्रे प्रणवं कर्णिकोपरि ॥ पत्रेषु च तुरः पश्चाद् हृदयेष्टदलां बुजे ॥ कर्णिकायां न्यसेद्दीजं
 पत्रेषु सुविन्यसेत् ॥ अष्टौ च द्विदले पश्चात्कर्णिकायां न्यसेच्छिवं ॥ शिवो ह्रस्वः ॥ हे द्वये च ततः पश्चात्सहस्रारेशिरो
 बुजे ॥ कर्णिकायां न्यसेच्छक्तिवालां केशतरूपिणीम् ॥ बीजशक्तीवक्ष्यमाणे ॥ सप्तासराणि शिष्टानि सहस्रारेशिरो बुजे
 विन्यसेच्च ॥ इत्थं कृत्वा प्रकाशेण मूलमन्त्रवर्णैर्योगं न्यासं कृत्वा मूलेन एकवारं व्याप्य मूर्तिपंजरं न्यासं कुर्यात् ॥ ॐ अं ह्रीं
 ह्रौं नमः शिवाय महादेवाय ध्याने नमः ॥ ॐ आं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय शिवायार्थं नमः ॥ ॐ इं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय रुद्राय
 मित्राय नमः ॥ ॐ ईं ह्रीं ह्रौं शंकराय वरुणाय नमः ॥ ॐ उं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय लोहरहितापेशाय नमः ॐ ऊं ह्रीं ह्रौं नमः
 शिवाय ईशानाय भगवाय नमः ॥ ॐ एं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय विजयाय विवस्वते नमः ॐ ऐं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय भीमाय इंद्राय
 ॐ ओं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय कपर्दिने पूणे नमः ॥ ॐ औं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय हराय धर्जन्याय नमः ॥ ॐ अं ह्रीं ह्रौं नमः य
 स्थाणवे त्वष्ट्रे नमः ॥ ॐ अः ह्रीं ह्रौं नमः यनीलकण्ठाय विष्णवे नमः इतिललाटनाभि हृत्कंठे रुद्राय शिवाय तदंशसल

रामः

३२२

दूतवाममार्श्वतदंसतदूलएष्ठककुत्सुन्यसेत्॥ पुनः काननचतेत्यादिस्थानेषुमात्रकान्यसंरुत्वा॥ मुलेनत्रिशो व्या
 प्य॥ ॐ आं ॐ ह्रदयाय॥ ॐ ईं ॐ शिरः इत्यादिषडंगकृत्वा॥ क्रष्यादिविन्यस्य॥ ॐ बीजस्वाहाशक्तीगुह्यापादयोर्यस्य
 प्राणप्रतिष्ठामन्त्रेण देवतात्मकोभूत्वा ध्यात्वा मानसपूजां कृत्वा षडंगादिकं दत्त्वा मूलेन पुण्यांजलीं समान्य॥ ॐ तत्सदितः
 पूर्वमिति मन्त्रेण ब्रह्मार्पणं दत्त्वा॥ शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवः सर्वमिदं जगत्॥ शिवो जाग्रति भूतानि प्रः शिवः सोह
 मेव सः॥ त्वमेवाहमहंच त्वंसंविन्मात्रवपुर्धरः॥ आवयोरंतरं भ्रांतिर्नश्येत्वाज्ञावशात्तव॥ इत्यर्थानुसंधानपूर्वकं मूल
 मन्त्रं जपेत्॥ अथ प्रयोगः॥ यत्नाशपुष्पैर्युतहोमाद्विद्यामिधिर्भवेत्॥ प्रयोगांतरं॥ कंठमात्रे जले स्थित्वा जपेन्नम्रं
 सहस्रकम्॥ प्रत्यहं मंडलादवाकवीनामग्रणीर्भवेत्॥ प्रयोगांतरम्॥ भुंजानः प्रततो मन्त्री गोमूत्रे पक्वमोदन्नम्॥ मि
 स्तान्नमथ वाममन्त्रमयुतद्वितयं जपेत्॥ अष्टतं वेदशास्त्रादिव्याचष्टेनात्र संशयः॥ प्रयोगांतरं॥ स्वहस्ते जलमाहा
 पप्रानः काले तु साधकः पंचविंशतिवारं वा तदर्थं वा भिमन्त्रयेत्॥ तज्जलं प्राशयेन्नित्यं षण्मासात्साधकोत्तमः म
 हाबाष्मी भवेन्निर्त्यगंगाशोतः प्रवाहवत्॥ अथ सांबदक्षिणामूर्तिमन्त्रः॥ आनंदवामदेवः क्रषिः॥ भोगपंक्तिकुंदः
 सांबुदक्षिणामूर्तिर्देवता॥ ॐ ऐं ह्रत नमः क्लीं शिरः॥ शिवाय सौः शिखा॥ ॐ ऐं कवचं नमः क्लीं नेत्रं॥ शिवाय सौः अस्त्रं॥

प्र.सं. ३२३ ॐ बीजमितिनाभौ ऐं शक्तिरिति दक्षिणांसे। क्लीं कीलक मिति वामांसे न्यसेत् ॥ ध्यानं । वामोरोरूपरिस्थितांगिरिसुता
 मन्योन्यमालिंगितं श्यामामुत्पलधारिणीं शशिं निभंचालोकयंतीं शिवम् ॥ आश्लेषेण करेण पुस्तकमथोक्तं भंसुधापुरि
 तम् ॥ मुद्रां ज्ञानमयी दं ध्यानमयरेमुक्तासमालां भजे ॥ १ ॥ ॐ ऐं नमः क्लीं शिवाय सौः सांब श्री दक्षिणामूर्तेः पूजनं च पुरस
 क्रिया ॥ मेधादि दक्षिणामूर्ते श्रोतरीत्या भवेदुमे ॥ इति यमले ॥ इति मन्त्रः विद्याफलप्रधानः ॥ अथ दक्षिणामूर्तिप्रसं
 गादिघाप्रदत्वसाम्येन हयग्रीवैकाक्षरमन्त्रोपिलिख्यते ॥ ब्रह्मा ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः हयग्रीवो देवता । हकारो बीजं ऊकार
 शक्तिः वागैश्वर्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ह्रूं ह्रत् ह्रीं शिरः इत्याधंगानि ध्यानं ॥ धवलनलिननिषंसीरगौरं करग्रे
 र्जपवलयसोरो जेषुस्तकाभीष्टदाने ॥ दधतममलवस्त्राकल्यजालाभिरामं तुरगबदनविलुनौम्यविद्याप्रतिसिन्धुम् ॥
 हकारसकारचतुर्दशस्वरषष्ठस्वरान्यातरयुक्तविंद्वात्मकः ॥ ह्रौं इति मन्त्रः ॥ अथवा ह्रूं मिति मंत्रः अथ मन्त्रांतरं कृष्या
 दिपूर्ववत् ॥ जीयात्सरोजजपदामसुधाकरीरलेख्या निपाणिकमलैः सकलैर्दधानम् ॥ मं हारकुंदतुहिने दुसमा
 नदेहोमाल्यांगरागवसनाभरणोश्च वक्रः ॥ ह्रूं हयशिरसे नमः ॥ इति मन्त्रः ॥ पूजादिकं वक्ष्यमाणवत् ॥ अथैकाद
 शाक्षरः ॥ ब्रह्मा ऋषिः त्रिष्टुप् छंदः हयग्रीवो देवता । बीजेनांगानि । पूर्ववत् ध्यानादि । ह्रीं कौं ह्रीं हयशिरः ह्रीं कौं

हुं फट् इति मन्त्रः॥ विद्याफलप्रधानः॥ अथ दधिभक्तहयग्रीवमन्त्रः॥ ब्रह्मा ऋषिः अति छंदः हयग्रीवो विष्णुर्देव
 ता॥ अंगन्यासादिपूर्ववत्॥ सद्येन हस्तेन सुधाकरीरमन्येन दध्ना दनमादधानः॥ शशांकमध्ये सितपदा संस्था
 या पायास्सिताभस्तरंगानमोनः॥ ॐ नमो भगवते हयशिरसे अत्राधिपतये अन्नदाय अन्नकराय अन्नकर्म भगव
 न्नस्य भोज्ञानदानमावहावह स्वाहा॥ अथ हयग्रीवमन्त्रालम्बम्॥ हूं हंसः विश्वो तीर्णस्वरूपाय चिन्मयानंदरूपिणे॥
 तुभ्यं नमो हयग्रीवविधासजाय विश्वे स्वाहा॥ सो हूं हूं ॐ॥ पूजादिकमनुपदं वक्ष्यते॥ अथैकाक्षरः॥ ब्रह्मा ऋषिः
 गायत्री छंदः हयग्रीवो देवता॥ हं बीजं सः शक्तिः हूं ह्रीं मित्याद्यंगानि ध्यानं॥ पद्माक्षमालास्त्रिदशानि दधानम
 भोरुहसंपुटस्थम्॥ कर्पूरजं द्वाधिकगौरकांतिं हयाननं सौम्यमिह स्मरामि॥ हूं मिति मन्त्रः॥ लक्ष्म्या तु फंजपः॥ श्वे
 तयज्ञैर्दशोत्तमैश्चरणहोमः॥ विधावामेनवाव भवेन सौरित्यनेन च संपुटीकृत्या जप्तव्यः॥ अथ पूजा॥ वैष्णवीं ठेगर्च
 येत्॥ वीं गीश्वराय विष्णवे हयग्रीवाय श्रीमति मन्त्रो हंसः प्रचोदयात्॥ अंगैः प्रथमारुतिः ततोष्टदलेषु प्रागादिक्रमे
 ण० मेधायै० सरस्वत्यै० पुष्ट्यै० विजययै० अपराजितायै० तुष्ट्यै० अद्यायै० दत्तभ्यर्च्य दलाग्रेषु कुमुदाद्यान्० कुमुदाय
 कुमुदाक्षाय० पुंडरीकाय वामनाय० शंकुकर्णाय सर्वनेत्राय० सुमुखाय० सुप्रतिष्ठिताय० पिंगलाय० हरिसेवाय० इति

प्र.सं.
३२४

ततो लोकपालान् पूजयेत् ॥ ततः पद्माय ० अथमालायै ० पुस्तकाय वरदाय इति पूजयेत् ॥ प्रयोगस्तु ॥ शशि मंडल मध्य
स्थं करमन्त्र शशि प्रभम् ॥ ध्यात्वा तु विन्यसेव क्रौंचे सत्रे षोवाग्मिनां भवेत् ॥ चंद्रमंडल मध्यस्थं लगभं मन्त्रनाथकम् ॥ प्र
तिवादि मुखे ध्यातं स्तंभयेत्येव तन्मुखम् ॥ प्रणवद्वय मध्यस्थं मकार द्वय मध्यगम् ॥ बीजं हयग्रीवकैव तद्भगं शत्रूं
लिखेद्भूर्जे हरीद्रव्या ॥ यंत्रं प्रतिष्ठितं प्राणं रकात्रिकोणद्वयं रद्वयसंपुटे निधाय ॥ वेष्टयेत्प्रीतसूत्रैः सर्जेन धूपितं प्रयुक्तं
वैरिणायै नमूकत्वं कुरुते चिरात् ॥ शृंगादमेदमध्यस्थं रं फाक्रांतुं तु कारयेत् ॥ ज्वालामाला कुलं ध्यायेत् स्तंभनं परमं म
तम् ॥ शृंगादमेकारः ॥ हयग्रीवो मुष्टुप ॥ ब्रह्मा संकर्षणो ऋषिः अनुष्टुप् छंदः हयग्रीवो देवता ॥ क्रं बीजं नमः शक्तिः
ज्ञानार्थे जपे विनियोगः ॥ मन्त्रपादैः समस्तैश्च पंचांगानि ॥ ध्यानम् ॥ व्याख्या मुद्रा करसरसिजैः पुस्तकशंखचक्रैर्विभ्रा
द्भिन्नस्फटिकरचिते पुंडरीके निषण्णः ॥ अम्लानश्रीदमृतविशदैरंशुभिः प्लावयन्मामाविशूर्यादमितमहिमामा
नसेवाग ॥ धीशः ॥ ध्यानांतरम् ॥ वंदे पूरितचंद्रमंडलगतश्चेतारविर्दासनं मंदाकिन्यमृताब्जकुंदकुमुदसीरं
दुहासं हारिः ॥ मुद्रा पुस्तकशंखचक्रविलसक्कीमद्भुजामंडितं निर्यानिर्मलभारतीपरिमलं विश्वेशमश्वाननम् ॥ ध्या
नांतरम् ॥ तुषाराद्रिसमच्छाये तुलसीदामशूषणं ॥ तुरतं वदनं वंदे तुंगं सारस्वतं प्रदम् ॥ ऋग्यजुः सामरूपाय वे

दाहरणकर्मणे ॥ प्रणवो द्वीथवचसेमहाश्वशिरसेनमः ॥ इतिमन्त्रमयुतं जपेत् ॥ विद्याप्रधानोयम ॥ अथ पूजा
 केवलं पद्मपीठं संभाव्य तत्कर्णिकायां मध्ये सोममंडलं विचिंत्य तन्मध्ये बन्धिमंडलं विचिंत्य तन्मध्ये देवं समावाह्य
 तत्र दिक्षुसनंदनायसनकायाभिर्यैष्टियै नमः ॥ इति समर्चयेत् ॥ तद्वहिः षष्कोणं विचिंत्य षट्सुकोनेषु निरु
 क्तज्योतिराधंगयुक्तान् वेदान् समर्चयेत् ॥ अख्यत्रोपदेशः ॥ दिक्षु वेदान् षट्सुकोणे षंगानि समर्चयेदिति ॥ तत्र
 निरुक्तज्योतिर्व्याकरणकल्पशीलाक्षंदां स्थंगानि । तद्वहिरष्टदले ब्राह्मीमाहेश्वरी कौमारी वैष्णवी वाराही इंद्रा
 णी चामुंजामहालक्ष्मीश्च ताः प्रागादि क्रमेणार्चयेत् ॥ दलमध्येषु वक्रतुंजाय एकदंताय महोदराय गजानना
 य लंबोदराय विकटाय विघ्नराजाय धूम्रवक्राय एतान् चयेत् ॥ दलाग्रेषु अमिताभाय रुरवे ॥ भीषणाय
 रक्तनेत्राय बटुका कालमर्दनाय दंतुराय विकटाय एतान् चयेत् ॥ पुनस्तद्वहिः षोडशपत्रेषु दशावतारा
 न्दशमुपत्रेषु अवशिष्टपत्रषट्केशं खचक्रगदापद्मनंदकणाक्ष्ण्यर्चयेत् ॥ तद्वहिश्चतुरश्रे इन्द्रादिकपाला
 न् चयेत् ॥ पुनः पूर्वादिचतुर्द्वारेषु महागणपतिदुर्गाक्षेत्रपालबटुकान् क्रमेणैकेकं समर्चयेत् ॥ तद्वहिः सम
 स्तप्रकटादिनवयोगिनीः सप्तनदीर्नवग्रहांश्च अष्टपर्वतांश्च द्वात्रिंशत् विंशतिं चार्चयेत् ॥ त्रिपुराविषये

प्र.सं. ३२५ एष टलेसमस्तप्रकटादियोगिन्यः प्रोक्ताः॥ अथ प्रयोगः॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु शुद्धं बाह्यमिमं च्यवापि वेद्वापाययेद्वापि
 मात्रं यतेन्द्रियः॥ जन्ममूकस्यापि कस्यापि वाक् सिद्धिर्भवति एवम्॥ अथ प्रयोगांतरम्॥ प्रारभ्य वेत्तामारभ्य सूर्यो च
 द्रुमसोर्गृहे॥ पात्रेरुक्कमये दुग्धं वचामिश्रं प्रपूरयेत्॥ यावन्मोचनकालं तु यावत्स्थितो दकांतरे॥ कंठमात्रेण वाजा
 नुदग्धं मौनीमनुं जपेत्॥ पिवेत् सर्वमचिरात्तस्य सारस्वतं भवेत्॥ प्रयोगांतरं॥ ज्योतिष्मती लता बीजं दिने धैकैकवर्धि
 तगुं अष्टोत्तरशतं यावद्दक्षयेदमिमं चितम्॥ सरस्वत्यवतारो यस्य सत्यं स्यात्॥ द्वौ रिमानवः॥ प्रयोगांतरम् कलशं पूर्णमुदकैः
 स्थापयित्वा नवपुनः॥ तत्रावाह्यहयग्रीवं परिवारैः समन्विताम्॥ पूजयेद्दक्षपुण्याद्यैरुपचारैर्यथाविधि॥ सहस्रं प्रजपे
 न्मंत्रं कलशं संस्पृशन्बुधः॥ तेनां भस्माभिसिक्ता ये दंष्ट्या युत्रं वती भवेत्॥ षष्ठासमेतत्कार्यं स्याद्दिनशो विजितेन्द्रियैः॥
 पुत्रलाभो भवत्येव सत्यं सत्यं वदाम्यहम्॥ प्रयोगांतरं॥ सोमसूर्यग्रहे तिष्ठन् जलमध्ये तु साधकः॥ यावन्मो संजपेदेवं
 तावन्मन्त्रमनन्यधीः॥ कपिलागोष्ठं तं प्राश्यं मन्त्रसिद्धमथौषधम्॥ तस्य संबत्सरे नैव मूकस्यैव च वाग्भवेत्॥ ब्राह्मीरसेन
 पक्वेन कपिलागोष्ठे तेन च॥ अतीव संस्कृतावाणी प्रातः पीतेन मन्त्रिणः॥ ज्योतिष्मती फलाव्यस्तमन्त्रितानि च भक्षयेत्॥ रामः
 नित्यमारोग्यमायुष्यं तस्य बुद्धिश्च वर्धते॥ अथानुष्टुप्मन्त्रांतरम्॥ ब्रह्मा कृषिः अनुष्टुप् छंदः॥ हयग्रीवो देवता। तारपू ३२५

वैर्मन्त्रस्य पादैर्व्यसैः समसै पंचांगानि शक्यं कप्रभमश्ववक्रं मुक्तामयैराभरणैरुपेतं ॥ रथांगशंखान्वितबाहुयुगं
 जानुद्वयेन्यस्तकरं भजामः ॥ ॐ उद्गी इति मन्त्रः ॥ द्वात्रिंशल्लक्षजपः ॥ मधुरसिकैकुंदपुष्पैर्दशांशं होमः ॥ पूर्ववत्सू-
 ज्य ॥ वेदान्दिषु अंगानि विदिषु इति हासपुराणादींश्च समर्चयेत् ॥ तद्बहिरिन्द्रादीस्तद्बहिर्ब्रह्मादींश्चार्चयेत् ॥ अथ
 प्रयोगः ॥ मनुनानेन संजप्यंष्टतं ब्राह्मीरसे सतम् ॥ कवित्वमावहेत्संसांमंतर्गलविजं भिणी ॥ प्रयोगांतरं ॥ वचामनेन
 संजप्य भस्मयेत्सातरन्वहं ॥ सर्ववेदांगमादीनां व्याख्याता जायेत चिरात् ॥ अथाघोरमंत्रविधानम् ॥ अघोरऋषिः अनुष्टु-
 पंक्तं दः अघोररुद्रो देवता ॥ हुं बीजं ह्रीं शक्तिः ह्रीं स्फुरस्फुरहृत् ॥ प्रस्फुररशिरः घोरघोरतनुरूपशिखा चटप्रक-
 वचं ॥ कहं वमरनेत्रे त्रयं ॥ बंधरघानय रहुं फट् अस्त्रम् ॥ ध्या ॥ कालाभाभः करग्रैः परशुजमरकौरवज्रखेटौ च बाणौ
 षासौ शूलं कपालं दधति भयदो भीषणास्यस्त्रिनेत्रः ॥ रक्ताकारं बरोहि प्रवरद्यदितगात्रौ रिग्रहादीन् खाद निष्ठा-
 र्थदायी भवदनभिमतस्थितये स्यादघोरः ॥ ह्रीं स्फुरर प्रस्फुरघोर रंतरतनुरूपचटप्रचटकहं वमरं बंधर-
 घातयरहुं फट् ॥ रसाप्रधानः ॥ अथ पदन्यासः ॥ कहंगाष्टकं ठहर्नाभ्यं धूरुषु जानुजंघयोः पादयोः एकादश-
 धानि त्रैर्मन्त्राण्येन्यस्तु विग्रहे मन्त्री ॥ एकादशधा विभागप्रकार उच्यते ॥ पंचभिरथोसषड्भिर्द्वाभ्यामप्यष्टभिश्चतु-

प्र.सं. ३२६ मिंश्च ॥ षडिभश्चतुस्त्रयेणङ्गिर्द्वाभ्यांचमेदितैः ॥ कमराः ॥ चतुस्त्रयेणेतिकहादिचतुष्कं वमादिचतुष्कं बंधादिचतु
 ष्कं चणैस्त्रिभि रित्यर्थः ॥ सर्वपदादौ प्रणवशक्तियोजनीये ॥ लसंजपः ॥ स्वस्थो मुमुक्षोस्तु भवेत्तपोरः काम्यक्रियाया
 मथरक्तवर्णः ॥ क्लोमिचारेग्रहवैकृते च प्रोक्तो जपः स्यादपिलसमानः ॥ एतावसिक्तैः सतिलैस्त्रिंशु लैर्वाष्टताप्लुतैर्ह
 विभिर्वा दशांशं पुरश्चरण होमः ॥ अथ पूजा पीठविधानार्थमंत्रः ॥ हस्तैस्त्वास्थितसाध्या सरविलसितकर्णिकंकलावीतं । व
 र्गाष्टकांत केसरमंत्यै सहलक्ष्य सरोल्लसितम् । मन्त्रासरत्रयोद्यदलमध्ये दलायकं चतुर्हो बहिः पुटान्निसमाश्रितक
 वत्तारुप्रतिविलिख्य यत्र मिदं । अस्यार्थः ॥ अष्टदलस्य कर्णिकार्या भुवने शीं विलिख्य तन्मध्ये साध्या दीनू विलिख्य त
 स्यस्वरैः सविंदुं कैर्वैष्टनं कुर्यात् ॥ पुनः दलमूले कादीनां तान् पंचवर्गान् पंचसु दलमूलेषु विलिखेत् ॥ लिखित्वा षष्ठ्या
 दित्रयं सप्तमेवादित्रयं अष्टमे सादिचतुष्टयं लिखेत् पुनरघोरमन्त्रा सराणि त्रिदलमध्ये विलिखेत् । अवशिष्टानि त्रि
 णि त्रीणि दलाग्रेषु लिखेत् । तद्वा ह्यष्टकोणस्य विलिख्य तेषु प्राग्रसोनिलकोणेषु द्वंद्वं इति ॥ विलिखेत् पुनः प्रत्यग्रीश
 कोणेषु फडिलि लिखेत् ॥ अत्र मंडले प्रासादोक्तपीठे यंच गव्यैर्वाक्वाथोदके नवापुरश्चरणकलशं संपूर्य अघोरमूर्ति
 समावाह्य समर्चत् ॥ अंगैः प्रथमारतिः परश्वेडमरुकाय खड्गाय खेटाय बाणाय । धनुषे मूलाय कपालाय इ

राम.
 ३२६

ति द्वितीयामालाभिस्तृतीया। इन्द्राद्यैश्चतुर्थी। अथवा पूर्वोक्तपंचाक्षरवत्पूजा॥ अथ प्रयोगः॥ आज्यापामार्गसमितितसर्प
 पपायसाज्यकैश्चैष्टयक॥ रात्रौ सहस्रहोमाद्रुतापस्मारादिशांतिरुद्दिष्टा। अथ मर्षः॥ आज्यांतं एकैकेन सहस्रसंख्यं
 रात्रौ क्रमेण षड्भिर्दिनैर्जुहुयात्प्रिशाचादि निवृत्तिः॥ प्रयोगां०॥ सितकिंशुकनिर्गुडीकनकापामार्गजन्मनां समिधां। एष्टय
 गपि सहस्रहोमामिग्रहमोक्षोचिगद्गहणां स्यात्॥ एतैः एष्टयक एष्टयक सहस्रहोमाद्गहणां निग्रहमोक्षौ भवतः॥ प्रयो०॥ ग
 व्याक्तैर्जुहुयात्स्थगदशशतं मन्त्रीमन्त्रैश्चकैर्भूपतैश्चतुरंगुलैश्च शिवपचम्यां निशायां हुनेत्॥ इति मयूरमपामार्गः॥
 चतुरंगुलं राजवृक्षः॥ शिवपंचमी शुक्रपंचमी॥ उत्तरार्धे कफलमेवात्रापि द्रष्टव्यम्॥ प्रयोगां०॥ सर्पिर्मार्गसपंचगव्य
 चतुभिः सर्पिः ससंपातकं हुत्वा तत्पति भोजयेत्पति शमं यात्येव सर्वे ग्रहाः॥ अथ मर्षः॥ मार्गमपामार्गः सर्पिषा अपा
 मार्गेण पंचगव्यपाचितेन चरुणा च पुनरपि सर्पिषा एतैः एष्टयक एष्टयक सहस्रं तु हुत्वा संपातयत्तीत्वा साध्यं प्रति
 भोजयेद्ब्रह्मपीडानश्यति॥ अथ यंत्रांतरम्॥ षष्ठकोणे कर्णिकायां स्फुरयुगलवृत्तां साध्यगर्भौ च शक्तिं कोणोरव्ये प्र
 स्फुरद्द्वंद्वकमथ विलिखेन्नववर्णान् लेषु। षड्देद्वंद्वषड्देद्वकचतुर्गुणषट्संख्यकान्वाह्यषड्देवमार्गान् तद्ब्रह्म
 गद्भयहृद्यं नमोऽघोरमाहुः॥ अस्यार्थः॥ प्रथमं षष्कोणं विलिख्यात्कर्णिकायां भुवने शीं विलिखेत्तदंतः सा

३२७ प्र.सं. ध्यनामादीन्विलिख्य। स्फुरस्फुरेति चतुर्भिरक्षरैर्भुवनेशींवेष्टयेत्॥ पुनः षट्कोणेषुकोणसु प्रस्फुरप्रस्फुरेत्येकैकमक्षरं
 लिखेत् पुनः॥ अवशिष्टमंत्रान् षड्देवदेवषड्देवदेवदेवदेवदत्तसंख्यया दत्तेषु लिखेत्॥ पूर्वदले षडक्षराणि पुनश्चत्वारि
 पुनश्चत्वारि पुनः षट् पुनः अत्वारि पुनपि चत्वारि पुनः षडेवंक्रमेण दत्तेषु विलिख्य पुनर्बाह्येषु षट्कोणं कृत्वा तत्र प्रा
 यस्तो निलकोणेषु ह्रमिति वर्माक्षरप्रत्यगग्नीशकोणेषु फडित्यस्त्राणं विलिखेदिति। अथोरमन्त्रजपपूजादेः फलश्च
 तिः॥ नतुरिपवोनचरोमानग्रहपीडानशस्त्रबाधाच॥ नस्येलरुजामर्त्यास्यशंत्यघोरास्त्रमन्त्रजपरतान्॥ अथाचो
 रभस्मविधिः॥ उशिरं चंदनं कुण्डं घृतसारं सकुंकुमं॥ श्वेतार्कमूलं वाराहीलक्ष्मीसीरमहीरुहाम्॥ त्वचोदित्वतरौ
 मूलं सोषयित्वा सुचूर्णयेत्॥ चूर्णं व्योम्नि गृहीते नगो मयेन विमिश्रितं॥ कृत्वा पिंडानि संसोष्य संस्कृते हव्यवाहने॥
 मूलेन दग्धातद्भस्म शुद्धपात्रे विनिक्षिपेत्॥ केतकीमालतीपुष्पैर्वासयेद्भस्म शोधितं॥ अयुतं प्रजपेन्मन्त्रं स्पृष्ट्वा भस्म
 सुपूजितम्॥ एतदाहाय दिनशः प्रातः पुञ्जं करोति यः॥ तस्य रोगाः प्रणश्यंति कृत्याद्गोहमहाग्रहाः॥ एतसारं कर्तुं
 रम्॥ वाराही प्र० लक्ष्मी श्रीतावि॥ अथ पाशुपतास्त्रमन्त्रः॥ वामदेव ऋषिः॥ पंक्ति कुंदः पशुपतिर्देवता। श्रीं बीजं हुं शक्ति
 प्रणवादि मन्त्राक्षरैः षडंगन्यासः॥ ध्यानं॥ पंचवक्त्रं महाबाहुं त्रिलोचनं भीषणं भासुरं रुद्रं पिंगं श्मश्रुमूर्धजम्॥ ख

द्भ्रखेटकनाराचधनुः शरकमंडलून ॥ शक्तिशुलंचपरशुं ब्रह्मंदउकरायकैः ॥ भीषणं स्फटिकं दाभं नामाभरणभूषि
 तम् ॥ सर्वस्त्रेशंपशुपतिं सर्वरक्षाकरं स्मरेत् ॥ ॐ श्लीं पशुहंफट् ॥ इति मन्त्रः रक्षाप्रधानः ॥ असुरलसंजपः ॥ पा
 यसेन दशांशहोमः ॥ अपूजाप्राप्तादोक्तपीठे वा ॥ तत्पुरुषादिपंचब्रह्मनामभिः प्रथमाकरणम् ॥ अंगैर्द्वितीयावृत्तिः प्रा
 सादविधानोक्तैरनंतादिभिस्तृतीया ॥ उमादिभिश्चतुर्थी ॥ ध्यानोक्तायुधैपंचमी ॥ इंद्रादौः षष्ठी ॥ प्रयोगी ॥ ध्यानपू
 र्वकमंत्रजपः सर्वभीतिनिवृत्तिकरः ॥ एतन्मन्त्राभिमन्त्रितौषधप्रयोगः ॥ सर्वविषरोगहरः ॥ एतन्मन्त्रहोमसंज्ञा
 तजपसमेतशस्त्रप्रयोगः सर्वशत्रुसेनाविध्वंसकोविजयकञ्चभवति ॥ अनेन शतसंज्ञप्रंजलग्रहमुखेक्षयेत् ॥
 सप्तसंज्ञं चतिक्रंदनग्रहोमन्त्रप्रभावतः ॥ अथ खड्गरावणमन्त्रः ॥ भैरवऋषिः अनुष्टुप् छंदः खड्गरावनरुद्रो
 देवता ॥ स्वां ह्रस्वीं शिरः इत्याद्यंगानि सैवीं जं ह्रीं शक्तिः ॥ ध्यान ॥ घंटाकपालसृणिमुंडकपाणखेटखड्गांगशूल
 डमरुन्दभयंदधानम् ॥ रक्तांगमिंदुशकलाभरणं त्रिनेत्रं पंचाननाब्जमरुणांशुकमीशमीडे ॥ ॐ नमः पशुपये ॐ
 नमो भूताधिपतये ॐ नमो रुद्राय ललखड्गरावणाविहर २ सर २ नृत्य २ अश्वत्थनभस्मार्चितशरीराय षंठाकपाला
 मालाधराय व्याघ्रचर्मपरिधानाय शशांककूतशेखराय रुक्मसर्पयज्ञोपवीतिने च लरबला २ अभिवर्तिकपालि

प्र.स. नेह नरभूतान् त्रासय रमंडलमध्ये कदूरुद्रां कुशेन समयं प्रवेशय. आवेशय रचंडासि धाराधिपतिरुद्र आज्ञाय
 ३२८ यतिस्वाहा ॥ खड्गरावणमन्त्रोपसप्तयुध्वं शताक्षरः ॥ अयुतहितयं जपेत् ॥ एतसिक्तेन पापस न दशांशं पुरश्चरण हो
 मः ॥ अथ पूजाविधिप्रासादविधिनोक्तये वपीठे खमिति बीजेन मूर्तिसंभाव्यमूले नवाह्वा चयेत् ॥ अंगैर्दलमूले प्रथमारु
 तिः चुलुकं जायै. प्रस्रवले तै. कलेपिंगलायै. फल्गुण्यै. चिरिमल्लायै. मत्तमालिकायै. खिंकिण्यै. वज्रांकितजटायै. इ
 नि द्वितीयामात्रमिच्छतीया ॥ रौद्राय पिंगलाय रमशानांकाय. भीषणाय. दृढकर्णाय. भृंगिरिदये. आमामर्दाय. महाका
 लाय. एतेष्टौ द्वारपालाः ॥ द्वौ द्वौ पूर्वदिदिक्षुः पुनः कुंभकर्णाय. अशोकाय. भल्लाताय. जातहारकाय. इति कोणे वै
 कैकम् ॥ इति द्वारपालैश्चतुर्थी ॥ इन्द्रावै पंचमी. इत्यसं पूजयेत् भूतनिग्रहप्रधानोपमन्त्रः ॥ अथ शरभसालुवमन्त्र
 वामदेव ऋषिः रतिजगती छंदः कालाग्निरुद्रो देवता ॥ अथ वा कालाग्नौ रुद्र ऋषिः जगती छंदः शरभो देवता खं बीजं
 स्वाहा शक्तिः ॥ ॐ खं खं फट् हत् ॥ प्राणग्रहासिरहं फट् शिरः सर्वशत्रुसंहारणाय शिरवा ॥ शरभसालुवाय कवचं ॥ पक्षिरा
 जाय हुं फट् स्वाहा इत्यस्त्रम् ॥ ॐ मितिं दिग्वंशः ॥ ध्यानम् ॥ चंद्रार्कमि विदृष्टिः कुलिरावरनखश्चंचलात्फगजिह्वः रामः
 कालीदुर्गाचपक्षौ हृदयजठरगौभैरवो बाडवाग्निः ॥ ऊरुस्थौ व्याधि मत्क शरभरखमश्चंडवाता विवेगः संहर्ता सर्व ३२८

शत्रून्सजयति शरभः सालुवः पक्षिराजः ॥ भगस्वर्धशरीरेण पक्षाभ्यां च नार्द्धिजः । अधो वक्रश्चतुष्पाद ऊर्ध्ववक्रश्चतु
 र्भुजः ॥ कालांतदहनप्रख्यो नीलजीमूतनिस्वनः ॥ अरिस्तद्दर्शनादेव विनष्टबलविक्रमः ॥ सदा कृदोग्ररूपापपसुविस्ति
 प्रभूयते ॥ अष्टपादाय रुद्राय नमः शरभमूर्तये ॥ ॐ खेंत्वांस्वंपदं प्राणग्रहायिष्यणग्रहासिद्धं फट् सर्वशत्रुसंहारणा
 य शरभसालुकाय पक्षिराजाय हुं फट् स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥ ॐ नमोष्टपादाय सहस्रबाहवे द्विरसे त्रिनेत्राय द्विपक्षावअ
 ग्निवर्णाय मृगविहंगंरूपाय वीरशरभेश्वराय ॐ ॥ इति च मन्त्रांतरम् ॥ त्रयोदशाष्टचतुःपंचाष्टनवर्णौ विरंगानि क्रव्यादि
 पूर्ववत् ॥ रसाकराविमौमंत्रौ द्विचत्वारिंशदणसहस्रं जयेत् ॥ ध्यानांतरम् ॥ अष्टांघ्रिश्च सहस्रबाहुरनलः । प्रख्यः शिरो
 युग्मभद्विभ्रसोजवैर्द्विपुच्छुदितः सासान्द्रसिंहासहः ॥ अर्धनापि मृगाकृतिः पुनरप्यर्धेन पक्ष्माकृतिः । श्रीवीरः श
 रभः सपातु सुचिरं नीत्वा सदा मां हृदि ॥ शिरोदनदशांशं पुरश्चरणहोमः ॥ अथ यन्त्रम् ॥ रंकारं पूर्वमालिख्य तद्वाह्ये व
 र्तुलं लिखेत् । नवाक्षचतुरस्रं च तद्वाह्ये दलं भवेत् ॥ तद्वाह्ये षोडशारं च तदग्रे च तमालिखेत् ॥ तदग्रे पंचकोणं
 च रंकारं साध्य नामकम् ॥ वर्तुले मूलमालिख्य चतुरस्रे द्वांद्वौ द्वौ द्वौ अथ तत्र कवर्गस्य द्वितीयं कोणं तो भवेत् ॥ दलाष्टके संरं
 शं पंचयं संहंतयैव च ॥ लोके शबीजान्येतानि लिखित्वा षोडशेषु नः ॥ षोडशाख्यान् स्वराब्जं च साध्य कारव्यां समंततः ॥

प्र.सं. पंचकोणेषु द्वीं क्रीं क्रीं सः इत्यादिविन्यसेत् ॥ यंत्रमेवं समालिख्य तालपत्रे प्रयत्नतः । सुही सीरेण तल्लिप्य तत्र यंत्रं च
 ३२६ निक्षिपेत् ॥ चूल्या परिघटे स्थाप्येतापयेत् सर्वशत्रवः ॥ ग्रहे स्थितां पलायंते प्रसादात्सालु वस्य च ॥ साधकः सर्वमाप्नोति
 देशांतरगतोऽपि वा ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमं सविंदुकरं फलदंतः साध्यनामादित द्वहि र्दंतं तन्मूलमंत्रेणावध्य त द्वहि श्वतु
 रसं नदिसु द्वां द्वीं द्वीं द्वीं इत्यस्यैकैकमक्षरं विलिख्य खंखं इति विदिसु लिखेत् । त द्वहिरष्टदलं विलिख्य दलेषु यंत्रं तं वं
 शं पं संहं इति प्रागग्निर्दशनिर्कतिजलेशवायुसोमप्रेतेशदिस्वैकैकं यथा यथं लिखेत् ॥ त द्वहि षोडशदलं विलिख्य
 तेषु दलेषु षोडशस्वरान् विलिख्य त द्वहि र्दंतं कृत्वा परितः साध्यवर्णैर्वेष्टयेत् । त द्वहि पंचकोणं तत्कोणेषु द्वांद्री
 क्रीं ब्रूं सः ॥ इत्यस्यैकैकमक्षरं लिखेत् ॥ एवंच तालपत्रे विलिख्य तद्वं त्रं सुहि सीरेण विलिप्य परे सुही सीरं विस्मृज्य चूत्युप
 रिसूर्योदयानंतरं संस्थाप्येतापयेत् ॥ उच्चाटनं भवति । यन्त्रांतरम् ॥ त्रिकोणविलिखेत् पूर्वत हा ह्येतु दलद्वयम् ॥ द्वादशा
 रंतु त हा ह्येत हा ह्येतु न वास्तवम् ॥ सप्तारं चापि पंचारं भूपुरं च क्रमालिखेत् ॥ पावकादिष्टधियं तं लिखेत् त्रं यथा क्र
 मम् ॥ त द्वहिः कोणषट्केषु प्रागारभ्य मनुं शिवे ॥ खट्फट्जहितथाक्षिर्भिधि हंतियथा क्रमात् ॥ पदषट्क इत्यर्थः रामः
 अकारादिसकारांतं वेष्टयेद् द्विंदुसंयुतम् ॥ महायंत्रं मिदं पुण्यं सप्तावरणकंपरम् ॥ सर्वभूतवशीकारं सर्वशत्रुजयं सु ३२६

२३२

खम् ॥ नानाज्वरहरं यंत्रं नानासुद्रनिवारणं अथ प्रयोगः ॥ आजं माहिषकं वै वनवनीतं तु यो नरः ॥ हुनेत तत्र त्वमूलेन सा
 ध्यनामपरः सरम् ॥ साध्यो वशो भवेत्सि प्रसृत्यं सत्यं न संशयः ॥ नारीचदासी भवति शिवे न परिभाषितम् ॥ प्रयोगोत्तरम् ॥ दू
 र्वाकुशमृताखंडैर्गोधूमैश्च विशेषतः ॥ तितलाजैः सर्वपैश्च मिश्रित्य हुनेत ततः ॥ त्रिदिनां ते सुसंघाताः पलायंते न संश
 यः ॥ प्रयोगः ॥ द्विषंतु मुदिस्व सहस्रवारं जप्त्वा घृतं तज्जुहुयाद्दुताशे ॥ दिनवसानात्सुरतोरिषूणां शरीरनाशाय सुसि
 द्धमन्त्री ॥ पायान्नो देवः शरभस्वपायात्सहारि रोगाद्विपिनो रगाभ्याम् ॥ वैश्वानराखुकरीक्रस्रकेभ्यः परेभ्यो भूतेभ्योरुपः
 कृतांतादिति शरभमन्त्रः ॥ आधर्वणमिदं यत्र मघोरं दुरितापहम् ॥ सर्वसंरक्षणं श्रेष्ठं सर्वसौभाग्यदायकम् ॥ प्रयोगः
 मधुं मधुकमथुकं दशाहं सहस्रमेकैकदिनं बोध्यं ॥ होमं प्रकुर्यात्प्रयतो मनीषी समस्तदुर्वारभयादिमुक्तैः ॥ त्वंग
 मेतं मधुकं च कोष्ठं तिलं घृतं च पक्कुकुक्षलं च ॥ दिनं सहस्रं प्रयतो दशाहं जन्मादृतापज्वरभूतशांत्यै ॥ श्रीभार्गभीर्न
 वरात्रहोमः प्रयांति शांतिं कु ॥ पिताश्वदेवाः ॥ उदुंबराश्च त्वसमिह सहस्रैः कुर्याच्चतुर्थं ज्वरभूशांत्यै ॥ पलाशशारखा
 मिरमीष्टसिधैरसाहिकुर्यादथरवारोत्थैः कुर्यात्सुनयैर्वहुमित्रकामस्त्यनंतरायामशमीसमिद्धिः ॥ युत्रायकुर्या
 दथदीपिकाभिः प्रसादसिधैः करपुष्पैः ॥ वश्याय कुर्यामधुसिक्तपद्मैराकर्षणाय स्मरपंचबाणैः ॥ अरविदं मशोकं

प्र.सं. च चूतं च नवमं लिङ्गं नीलोत्पलं च पंचैते पंचवाणस्य साय विद्वेषणायाश्च विषां प्रियोत्थैः स्तंभक्रियायै दविजाम्भसूनैः । उच्चा
 ३३० टनायस्तु हि वालपत्रैः संहारणाया कटुसुहीभीः । सभूरशास्वाफल्यत्र पुष्पैरुन्नादनायास्य शिफां विमुक्तैः ॥ वक्षान्यद्दे
 मं हुतमस्वसीध्वं तश्चान्यसंशोस्तनुते विरुभीं ॥ दाज्जिकुसुमजालकैर्नराः मन्यथ त्वमुपयां नि सुभ्रवाम् ॥ एवमेव नियु
 तं रवेर्दिने काये दखिल काम्यसिद्धये ॥ अवेन चान्नं पयसा ययश्च पतेन भाग्यं मधुना च नांद ॥ तैले नसारं दधिभिश्च पु
 षि चूतप्रप्रवालैरभिरूपसिद्धिम् ॥ त्रिकटुसर्षपहिंस्वजमोदा नरमौलिससैर्ध्वजजीरकम् ॥ सद्यतपारदठंकणयुक्तं
 शरभहोमपरिषयमेतत् ॥ साध्यं सर्वदोषेण विनिर्मिता कृतौ वायुं समुत्पाद्य मनोः शतेन । श्वेताकै दुग्धेन ततोऽष्टचूर्णं
 पिष्ट्वा समालिप्य विताप्य बन्धौ । लेप्य प्रताप्याथ पुनः प्रलिप्य प्रताप्य लिप्त्वा निखने तस्मै शाने ॥ दत्त्वा बलिं मन्त्रमथ त्रिवारं
 जप्त्वा ततः स्नानमथाचरित्वा ॥ जपेत्सहस्रं शरभेश्वरखंजपावसाने निखिलैरवेद्यः ॥ शरीरं पिंडं तरसा विहाय सद्यो
 रिषुः कालपुरीं प्रयाति ॥ तत्र होमद्रव्याणां नामानि ॥ मुषुक्षौद्रं मधुकं मधुकपुष्पम् ॥ मधुकं षष्ठी । मधु । श्रीभार्गवीश्वे
 तदुर्वा । दीपिका पुत्रजीवं दीपकाष्टं पंचवाणाः । अरविदं मणिकं । चूतं चंपकं । नीलोत्पलं दविज कटु त्रिकटु । शिफेति । रामः
 मूलं । उरगमौलिः तत्संज्ञमेव । अष्टचूर्णं त्रिकटुजीरकह्रसैर्ध्वजहिंस्वजमोदमिति ॥ प्रयोगांतरम् ॥ संगृह्यतत्सा ३३०

ध्यविहंगमार्गसूत्रेणकोहंजमिवायवध्या॥साध्यांगजैर्दसपदांगमृदिः कलायकृतिप्रतिकल्पवायुं॥मांजिष्टमा
 लिप्यमुखेचकंदेत्तलानचूर्णैर्लथरोषदेहे॥तदस्थिरोषेणकरेणकंठमज्जसमुच्चार्यविमुच्यचैवम्॥शतप्रयोगा
 त्तरिपुस्तदेहाद्ययातियाम्यंपुरमाशुघोरम्॥कलासाध्यचतुष्यदोस्थिनिचयेषूत्कृष्टकांठतिकां॥तस्याःप्राण
 कवस्त्रभूषणसुमालेपांजनैश्चंदनैः॥आभूष्यास्यकरेणमूर्ध्निनिकटेष्टष्टाशतंमारुतम्॥जस्त्रामन्त्रसहस्रकं
 चविधिवत्स्वप्नेनतांपीजयेत्॥यस्मिन्पीडितमन्त्रशत्रुतनुषिप्रंतुतस्मिन्स्थले॥पीडांकुर्वतिनूनमग्नितपनादा
 विर्जरांगोभवेत्॥अर्कसीरकदुन्नयेणसहितांबहौप्रदग्धातदाशत्रुःकालपुरंप्रयातितरसाश्रीसालुवाज्ञावशात्॥ठ
 तिंकलात्रुसाध्यंसितिसुचिततरोःसीरमालिप्यतस्यांवायुंसंस्थाप्यजस्त्रामन्त्रमयशतकंसीरतोयेनत्वाक्तम्॥कुर्यान्निहि
 तमन्त्रप्रपचनकरणैःशत्रुलोकास्तदानींप्रायःसंतापपूर्वज्वरवरसहिताःसाम्प्रगार्वाभवन्ति॥साध्यदत्तधनोत्तांद्विवि
 धकृतियुतांतंलुनैकीकृतांताम्॥वायुंसंस्थाप्यतस्यास्तिरसिमनयकंजंतुमावेशइत्वा॥नासेगौपल्लीनामलींचकंठेभ्र
 मरयुगमथोजाठरेत्वास्त्रसूनुम्॥जस्त्रामन्त्रंलुमन्त्रीद्विशतमथस्त्रनेदैरिणीशायकोटे॥अथवंध्याचिकित्साख्यममि
 पेकंबदाम्यहम्॥वीर्यवतीवधूंशुद्धामृतस्नानदिनादितः॥दशाहंजन्मवध्याख्यांद्वाधिकंकाकवंध्यकाम्॥मन्त्र

प्रसं- वंध्यां षोडशाहंतदंततेतुविशेषतः॥ ऋतं चेति स्य चाकुंभं शतवारामिमंत्रितम्॥ अभिषिच्यततः पश्चादह्नां कुर्वीतवु
 ३३१ दिमान्॥ सीसं षण्मासवीर्यं तु ताम्रं वत्सरवीर्यकम्॥ त्रिलोहं वत्सराधंतुरजतं तु त्रिवर्षकम्॥ भूर्जपत्रं चतुर्वर्षं पंचाद्व
 पंचलोहकम्॥ दशवर्षं च काश्मीरं कनकं यावदायुषम्॥ तस्माद्विरदेवताः पूजाविधाने बह्व्यंते॥ प्रत्येकं शतवारंतु प्राणमं
 न्रं जपेद्दुधः॥ षोडशायुषं चारंतु कुर्यात्सर्वं यथाक्रमम्॥ मूलेन च सहस्रं तु प्रत्यहं प्रजपेद्बुधे॥ अभिषेकाय सानेन प्रजपेत्त
 वचूंजले॥ बध्नातु यंत्रिकां कंठे पश्चादुत्थापयेद्विवे॥ अथ सा शुद्धचित्ताख्य शुद्धांगा शुद्धवाससी॥ ततस्तदादिपयसां
 निम्नागानां तिलं घृते॥ भृगुवारे तु संस्नानं तलाय च संपूषकम्॥ ब्राह्मणं भोजयेद्देवं क्रतुस्नानं दिने दिने॥ तदा घृतपयो
 कानं क्रतुस्नानापि पेष्यव॥ भित्वा तदृष्टं पिंडं उपलेपितं भूतले॥ निश्चिप्य च करं स्नात्वा तोयेन परिपिष्य च॥ आका
 शभूतले स्वर्गचारिणो देवताः स्वयम्॥ द्वाहागत्य मुद्राकालं वदंत्वा शुतुपिंडकम्॥ दशवारमिदं जप्त्वा स्फोटयंतु करं पुनः॥
 ततः पश्चात्प्रदेशस्थो जपेन्मन्त्रं पुनः पुनः॥ प्रथमं काक आगत्य भक्षयेद्यंतु पिंडकम्॥ तद्वसिष्ठादियुग्मं च सूती भवति
 निश्चितम्॥ पुनस्त्वयुग्मं कनू नपिंडं चेत्याद्विशेषतः॥ प्रथमं प्रथमे मासि द्वितीयाद्वितीयाक्रमम्॥ उक्तलक्षणकाले तु
 सानारीर्मिणी भवेत्॥ एतद्विधानं कंगु त्वं सर्वं शास्त्रोत्तमोत्तमम्॥ इत्थं जाकुं लो मन्त्री सर्वकार्याणि कारयेत्॥ तलायां व

पभेसिंहेमीनेकुंभेचरश्चिके॥ रसाभिषेकौकर्तव्यौजाय्येमासिशुभेशुभे॥ अयमेवसर्वरक्षाबंधनन्यायः॥ अथसर्वमन्त्र
 साधारणचतुरंगविधिः॥ जपंचतर्पणंहोमंब्राह्मणाराधनंतथा॥ चतुरंगमितिरुत्थातंतस्माद्यत्नेनकारयेत्॥ स्वात्मनायसु
 खाम्यन्त्रंशश्रूवेविधियत्पदा॥ तदासिद्धिपर्यंतंगर्भस्थामन्त्रदेवता॥ जपेपूर्णेततःस्वांतेजायतेमन्त्रदेवता॥ तन्म
 नोदर्शनंयतस्वथमांगमुदाहृतम्॥ ततश्चतर्पणात्पूर्वमंत्रदेवोनवर्धते॥ वरेण्येतर्पणंतस्माद्यत्नेनपिसमाचरेत्॥ वर्ध
 मानोभवेदेवस्तर्पणारंभणादितः॥ समाप्तौवर्धतैयत्ताहितीयांगमुदाहृतम्॥ विधिनोक्तेनहोमेनमन्त्रदेवप्रभुर्भवेत्॥ स
 र्वाधिकंप्रभुत्वंयत्तृतीयांगमुदाहृतम्॥ ब्राह्मणाराधनाद्देवोदयाबान्धवोभवत्॥ तेनलब्धंप्रसादायतच्चतुर्थमुदाहृतम्॥
 मन्त्रिणामन्त्रसिद्ध्यर्थंचतुरंगमुदाहृतम्॥ इतिचतुरंगविधिः॥ अथफविशेषाप्रत्येकविशेषाच्यंते॥ यस्मान्नराद्धना
 पेक्षातत्तमीपेजपेदिमाम्॥ कैतुएवंत्यचंमन्त्रीशनोनरसहस्रकम्॥ स्वयमेवसंतुष्टस्तस्यैसर्वदत्ततिच॥ सधनंस
 सालब्ध्यासुखीभवतिनिश्चितं॥ विजनेकाननेघोरेराजचेरि॥ दिसंको॥ अभिव्ययस्वेतिक्वंचजपेत्तद्गीतिशातये॥ संग्रा
 मेतुमुलेप्राप्तेवलंधेहिस्वयंजपेत्॥ संक्रंदनवलंप्राप्यसहसाविजयीभवेत्॥ संग्रामेचतथायुद्धेशत्रूणांमाययावते॥
 वयःसुपर्णेतिक्वंचजपेत्॥ महाघोराहयुतांघोरांनदींतीर्त्वासुखीव्रजेत्॥ विजिहीर्षेतिस्क्लेनशतवाराभिमंनितं

प्र.सं. तत्तैलं पाययेदेविसानारीसूपतेद्रुतम्॥ प्रथमेपंचमेमासितृतीयेसप्तमेतथा॥ यदापीतं तदानारीतत्तृणादेवसूयते॥ व्यती
 ३३२ तकालेसंप्राप्तेविपिनेनिबसेद्यदि॥ अथमस्मात्तत्त्वंजह्याशय्यानिवेशने॥ तत्रेवकाननाधीशोरसत्यनिश्चयविके॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनजपेत्सौरभ्यंजपेत्सदा॥ विसुरित्यादिसूक्तेननारीणांपुत्रसिद्धये॥ सहस्रवारंसमन्वयतदाज्यंप्राशयेच्च
 वे॥ एवंदिनत्रयंकुर्यान्मासास्तुत्रफलंलभेत्॥ तदादिरक्षाकर्तव्यानारीणांगर्भवृद्धये॥ गणानांस्तेत्यचमन्त्रीजपेद्वि
 प्रतिवृत्तये॥ तस्यविघ्नभयंनास्तिजाग्रत्स्वप्नसुषुषु॥ बृहत्सामेत्यचामन्त्रंरक्षांसंमृज्यपार्वती॥ तद्रक्षाधारणंकुर्याज्जिं
 गमांगेवरानने॥ तथाविधंसमालोक्ययस्यगंधर्वराक्षसा॥ बहुशोभीतिमाशंक्यसंनिकर्षंनयान्तिते॥ भूतप्रेतपिशाच
 र्नाकिमुसर्वग्रहादिनाम्॥ नराणामितराणांचजंगमानांवरानने॥ अथशरभसालुवपूजाविधिः॥ त्रिकोणंविलिखेत्यू
 र्वंतद्वह्निर्दत्तमालिखेत्॥ तद्वह्निश्चाष्टयंत्रंतद्वादशारंततःपरम्॥ षोडशारंततःपश्चात्ततोभूपुरयुग्मकम्॥ त्रिकोणम
 ध्येदेवेशंशरभंसालुवेश्वरम्॥ भस्मन्येतद्विलिख्यावाह्यास्मिन्नंडलेपरिवारैःसमर्चयेत्॥ सूर्याय० चंद्राय० बृहदेति
 त्रिकोणेषुभैरवाय० वाजवाक्ये० दुर्गायै० काल्यै० इति कोणमध्येचतुर्दिक्षु॥ अष्टदक्षिणं द्वादीन॥ व्याधये० मृत्यवे० इति
 कोणपार्श्वद्वये॥ मदनायै० सुचांमुंडयै० मोहिन्यै० द्रविण्यै० राधाकार्षिकायै० पाय्यै० रमायै० मायायै० पुलिंदियै० शास्त्र्यै० सो

रामः

३३२

मिष्यै० ज्येष्ठायै० एता द्वादशदलेषु समर्चयेत् ॥ ब्रह्मणे पराय० शक्तौ० विस्रवे० माया मायै० वराहाय० एधिब्यै० विधयं०
 शिवायै० अश्विनौहौ० वीरभद्राय० भार्त्यै० शिवाय शंकराय० रुद्राय० कालरुद्रायैति षोडशदलेषु क्रमेण षोडशस्वपूर्व
 कास्तद्देवाः समर्चयेत् ॥ तद्वह्निप्रथमभूपुरेण हादि सुगणेशाय० यमाय० स्कन्दाय० भैरवासांतात्तानित्यर्थः य० इति त्वरि
 तायै० वीरभद्राय० बडवानलभैरवाय० महामाये इति वामव्यादिविदिस्वर्चयेत् ॥ तद्वाह्यभूपुरे एदिषु अष्टमातरो
 र्याः नत्परितः पुनः ब्रह्मणे० जान्हव्यै० गणेशाय० भैरवाय० कालाय नमः० भद्रकाल्यै० भीमकाल्यै० जालवेदसे० अर्ध
 नीरीश्वराय० परमात्मने० एधिब्यै० चंद्राय० शुक्राय० विस्रवेन्वलभद्राय० धनादाय० पराशक्तौ० दुर्गायै० धर्माय० निर्वि
 कल्पाय० अग्रये० भैरवाय० अश्विन्यां० भार्गवाय० ईश्वराय० वायवे० कशानवे० शक्राय० वरणाय० शंकराय० द्वादशादि
 त्येभ्यो० भार्त्यै० सदाशिवाय० एधिब्यैः नृसिंहाय नम इत्यंककारादिहांतावर्णदेवताः प्रोक्ताभिस्त्वहर्णपूर्वकादिषु
 जयेत् ॥ एवं भस्मनिययन्नं विलिख्य संपूजयेत् ॥ तस्य फलमाह ॥ तद्भूस्मागमनं श्रुत्वा कंषं त्ये विष्णु हाय हाः ॥ विष्णु
 नर्दर्शनादार्थं भूतप्रेतादि राक्षसाः ॥ अथो वरणदेवतामन्त्राश्च केचिल्लिख्यंते ॥ अघोरः कृषिः बिराट् छंदः भैरवो देव
 ताभंजी जंफट् शक्तिः भामित्यादि नार्यजंगानि ॥ कालां वुदृश्यामलमानतास्यंकरालगव्या हृतमप्रमेयम् ॥ लोलालका

प्र.सं. लांकविनाशहेतुं लुठदिषुं नौमिष्ट तादृहासम् ॥ ॐ नमो भगवते उग्र भैरवाय सर्वविघ्ननाशाय ठठस्काहा ॥ चतुर्विंश
 १३३ सहस्रं जपः ॥ अनलभवनमध्ये शक्तिबीजं फट् णं हरिहरजय हुं फट् चाष्ट कोणे ससाध्यम् ॥ बहिरपि च सुपत्रे मूल
 मन्त्रं त्रिवर्णम् ॥ भुवमयलिपिवीतं भैरवं वैरिक्जम् ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमं त्रिकोणं तन्मध्ये ह्रीं फट् इति तद्बहिरष्ट को
 णं तत्कोणेषु हरिहरजय हुं फट् इति लिखितम् ॥ तद्बहिरष्टदलेषु मूलमन्त्रं त्रिवर्णं तद्बहिचतुरसं मातृकया वेष्ट्य भैरवं व
 न्दिकोणे च येत् ॥ अष्टकोणेषु भैरवैः अघोराय ० गणेशाय ० स्कन्दाय विष्णवे ० दक्षिणामूर्तये ० चंजो हंतु गणेशाय ० आ
 पदुधारणाय ० यथाक्रमं च येत् ॥ इत्यंते अष्ट भैरवाः पूज्याः ॥ नरांतकाय ० भीमाय ० विजयाय ० रक्तभैरवाय ० इति प्र
 तीच्यादिदिस्वर्चयेदिति भैरवपूजाविधिः ॥ अथ सिद्ध भैरवमन्त्रः ॥ शंकरऋषिः स्तुति कंदः ॥ सिद्ध भैरवा देवता
 भं बीजं श्री शक्तिः मोहने विनियोगः ॥ भां ह्राप्रित्यादिषडंगानि करन्यासश्च ॥ ध्यानम् ॥ जलदपटलनीलं दीप्यमानो
 ग्रकेशं त्रिशिरः कमरुहस्तं चंद्रलेखावतंसं ॥ विमलवर्षनिरूढं चित्रशार्दूलवासं विजयमनिशमीडे विक्रमो हं जं
 जम् ॥ ॐ नमो भगवते विजय भैरवाय प्रसन्नं तकाय महाभैरव्यै महाभैरवाय सर्वविघ्ननिवारणाय शक्तिपराय च
 कपाणये पदमूलवर्णिषण्णा य अस्मिन्नुग्रहाय नायकाय आपदुद्धारणाय आकर्षय २ आवेशय २ मोहय २ भ्रामय २

राभ
३३

भीषय २ शी घं भाषय झांझीं विपुर तांज वाय अष्टोभैरवाय भाषय स्वाहा ॥ शांतं मुखमालिरव्यतेने संवेद्य सर्वतः ॥ अ
 पो सुलं द्विपार्श्वे च यन्त्रं विजलिपि ॥ विजयमद्भुतम् ॥ एतद्यन्त्रं लिखित्वा तु मन्त्रेणानेन मन्त्रं तत् ॥ भस्म दर्शने
 मात्रेण स्रग्णादावेशमाप्नुयादिति ॥ त्रिबिंदुयुक्तं पकारं विलिख्य अंतिमं बिंदुरेखाग्रेण परितः संवेद्य तस्य पार्श्वयोः
 शुलद्वयं विलिख्य तद्यन्त्रं भस्मनि विलिख्य भैरवमंत्रं जप्त्वा भस्मसिपेदावेशो भवति ॥ अथ वज्रवानलमन्त्रः ॥ भा
 स्करऋषिः रति कुंदः वज्रवानलो देवता । रं बीजं स्वाहा शक्तिः अभिष्ट सिध्यै रमित्यादिना षडंगः ॥ त्रिनयनमरुणं त्वा
 वद्धमौलिं सुशुक्लां शुक्रमरुणमनेकाकल्पमं भोजसंस्थम् ॥ अभिमतवरशक्तिं स्वस्तिकाभीतिहस्तं नमतकनक
 मालालंकृतांगं कशानुम् ॥ त्वमग्नेद्युभिस्त्वमाशुशुसणिस्त्वमद्भ्यस्त्वामश्नस्यसि ॥ त्वं वनेभ्यस्त्वमोषभ्यस्त्वं नृणां प
 तेजायसे शुचिः ॥ इति मन्त्रः ॥ पंचाष्टकोणेषु यथाक्रमेण वैश्वानरं मन्त्रमथोलिखित्वा ॥ रेखाग्रं शुलं च तद
 ग्रसाध्यं तास्य तं वाज्रं ववह्रियन्त्रं ॥ एतद्यन्त्रं समालिख्य लोहेतामेचसीसके ॥ अवाह्यपूजयेद्ब्रह्मि आग्नेयाभिमुखां वि
 के ॥ पंचाष्टकोणं च त्वारिंशत्कोष्टम् ॥ त्वमग्नेद्युभिरित्यादि च त्वारिंशद्दर्शस्तत्संख्यकोष्ठेषु यथाक्रमं लिखेदिति ॥ शुक्लव
 सूत्रं हराग्नेत्वं तद्दृढं दृढं दृढं सत्वरं फट् स्वाहा इति मन्त्रः ॥ अनेनैतद्यन्त्रं तु सप्तपल्लवं जपेन्नूनमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ द

प्र.सं. ३३४ ग्धयोगे स्वर्ने रौत्रौ श्मशाने वलि पूर्वकम् ॥ ततः स्नात्वा जपे नम्र अष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ प्रत्यक्षा द्वैरिवे श्मानि निर्दग्धानि भ
वंति हि ॥ मन्त्रांते हुं फडं दिततः तन्क्रियोचितपदयोजनं पल्लव इत्युच्यते ॥ तत्पश्चादुपसंहारः कर्तव्यश्च नरानने ॥ त
दर्थं मन्त्रः ॥ सविता ऋषिरत्युष्टी कृंदः अग्निर्देवता ह्रीं बीजं स्वाहा शक्तिः उपसंहारे विनियोगः ॥ मन्त्रपादैः पूर्वोत्तरा द्वे
श्च षडंगानि ॥ ध्यानम् ॥ स शराय स शांज्जीय शक्ति हस्ताय वन्दये ॥ कपालिने नमस्तभ्यं मत्पापं दह मुंचताम् ॥ ॐ भू भू
वः स्व० अग्निरग्नी जन्मना जात वेदाद्यतं मे च सुरमृत आसन् ॥ अर्कस्त्रिधा तुरजसो विमानो जस्रो धर्मो हविरग्नीना
मभूर्भुवः स्वर्गो मत्पापं दह मुंचतं स्वाहा ॥ जपे दष्टोत्तरं शतं ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ अथाग्नेयास्त्रमन्त्रः ॥ परब्रह्म
ऋषिः देवी गायत्री कृंदः वज्रवामुस्वामिर्देवता ॥ ॐ बीजं व्याहृति शक्तिः प्रणवपूर्विकाभिरनुलोमभिः पादशो गायत्री
भिः करन्यासां गन्यासौ ॥ बाणाग्रकोणस्थितमेधमानपराहं तं स्वमरीचिकोणैः ॥ शोणां वरे चंद्रकलावतं संनमामि देवं
वज्रवामुस्वामिम् ॥ शोचिकेशाय विद्महे वज्रवामुस्वाय धीमहि तन्नः शुक्रः प्रचोदयात् दत्ति मन्त्रः ॥ त्रिकोणवन्निबीजं
च वसुकोणे स्त्रमन्त्रकम् ॥ पदशो बाह्य केषाध्यं प्रणमा बाह्य पावकम् ॥ मनसा ततरसा साध्यं पश्चादस्त्रमनुं जपेत् ॥ वसु
कोणं अष्टकोणम् ॥ अथ व्याधिमन्त्रः ॥ वीरभद्रऋषिः अनुष्टुप् कृंदः शिवो देवता व्यां बीजं हुं शक्तिः व्यामित्यादि षडं

रामः
३३४

गम् ॥ त्रिपादं त्रिभुजं भीमं त्रिमूर्धनं त्रिलोचनम् ॥ त्रिशूलाद्विकपालाढ्यं ज्वालास्यं वक्रदंष्ट्रकम् ॥ सप्तशृंगं वसामालं
 श्वचर्मो वरधारिणम् ॥ अशेषाग्रे वृणोद्भूतं त्रिभिर्जालसमाकुलम् ॥ वक्रनासं च हस्तं च सुदयापीडितोदरम् ॥ वैरिणां देह
 मालिङ्ग्य भक्षयंतं विकर्णकम् ॥ कलायकसुमानीलं महाव्याधिकरं शिवम् ॥ चिरं ध्यात्वा जपेन्न न सहसं रिपुदिज्मुखः ॥
 ॐ नमो भगवते रुद्राय महाव्याधिकराय देवदत्तपीडय हुं फट् स्वाहा ॥ इति मन्त्रः ॥ तीर्यगूर्ध्वं चतुर्दशरेखामध्यतो
 विलिखे दधमन्त्रम् ॥ ब्राह्मशूलतदग्रकसाध्यं रोगचक्रमिदं रिपुनाशम् ॥ यन्मालिरव्यसीसैवासाध्यं च सैव वां बिके ॥
 आराध्य चाष्टचूर्णेन लिप्त्वा जप्त्वा खने निशी ॥ श्मशाने बलिपूर्वं तु पुनः स्वात्वा जपेत्तथा ॥ जपमेवं न्य हुं कुर्याच्च वृणां व्या
 धिरुद्ध्ये ॥ अहेतुकं महारोगं रिपुः संप्राप्य नश्यति ॥ यत्साध्ये लिख्यते व्याधेस्ततद्वाधिर्भविष्यति ॥ तरो गं रिपु राश्रित्य
 सुभगो नु भवेत्सुखम् ॥ अथ मर्त्यः ॥ तीर्यगूर्ध्वं चतुर्दशरेखा विलिरव्य सर्वतो मध्ये कोष्ठे मन्त्रं विलिख्य रेखाग्रेषु शूलानि
 विलिखेत् ॥ अथ मृत्युमन्त्रः ॥ नारायणऋषिः उष्ट्रिक्कुं दः मृत्युर्देवताङ्गः बीजं ह्रीं शक्तिः जीवसं हारे विनियोगः ॥ ज
 मित्वा दिषडङ्गम् ॥ ध्या ॥ रक्तासं भीमदंष्ट्रं प्रकटितवदनं वक्रनासं कराब्जैः शूलं पाशं कपालं फणिमुसलं हलं वज्रं स्त्रे
 टं वहंतम् ॥ भीमं कालाभनीलं भकुटितनयनं सौरभस्कं चरूपम् ॥ नानाभूतैः करालैः परित्तमखिलप्राणकाल

प्र.सं. ३३५ भजामि॥ ॐ नमो भगवते मत्स्यवेयमाय सर्वजीवहरणाय उग्राय दंज हस्ताय ज्ञं हें देव दत्तं गृहं सर्वलोकभयंकराय ना
शयनाशय हें हुं फट् स्वाहा॥ यद्दं कालमन्त्रस्य निशामध्ये युतं पुनः॥ जप्ता ततो जपे न्मन्त्रं सहस्रं नाम पूर्वकम्॥ तज्ज
पस्या वसाने तु सरि पुर्मरणं लक्षेत्॥ अथ रक्तचामुंजी मन्त्रः॥ शंकरऋषिः अनुष्टुप् छंदः रक्तचामुंजी देवता श्रीं वीजं ह्रीं
शक्तिः श्रीं हृत्॥ ह्रीं शिरः श्रीं शिखा ह्रीं कवचम्॥ श्रीं नेत्रं ह्रीं अस्त्रम्॥ ते नैव करन्यासः॥ रक्ताभां पीतवस्त्रां स्मितमु
खकमलामिंदुरेखावतंसाम्॥ दिव्यैर्मणि क्यमुक्तामणिगणखचितैर्भूषणैर्दीप्यमानाम्॥ पुंड्रं क्षिप्र्यापवाणाः रिज
लजसुभुजां फलपद्मापताक्षीं चामुंजीं स्तुतुं उरिपुकुलमथिनीं शाकिनीं भावयामि॥ श्रीं ह्रीं कं दूरक्तचामुंजी श्वरियात्रु
जीवविनाशिनिय ह्येहि शीघ्रं दृष्टाना कर्षया कर्षय स्वाहा॥ अक्षरसहस्रं जपः॥ अथ मोहिनी मन्त्रः ईशानऋषिः
जगती छंदः मोहिनी देवता॥ एं वीज ह्रीं शक्तिः क्लीं कीलकं मोहजे विनियोगः॥ ऐं ह्रीं हृत् ऐं ह्रीं शिरः इत्यादि षडंगम्॥
भुवनविजयदक्षा पुष्पवाणेषु चापाजगति विविधरूपादर्शयंती जनानाम्॥ तरुणतरणि शोभाश्चेतवासो वसाना
जयति निखिललोकान् जीवनी मोहनीयम्॥ ऐं ह्रीं क्लीं ॐ नमो भगवति महामोहिनि महामाये सर्वलोकवशं करि दे
वदत्तस्य वाक्चक्षुः श्रितं मोहय रनाना रूपाकृतीः शीघ्रं दर्शय ह्रीं स्वाहा॥ ॥ पंचसहस्रजपः पंचकोणं लि

रामः
३३५

For Private And Personal

प्र.सं. ३३६ रऋषिः अनुष्टुप् छंदः पुलिंदिनी देवता ईं बीजं स्वाहा शक्तिः प्रसादे विनियोगः ॥ ईं इत्यनेन षडंगः ॥ बर्ही पीडक चाभिरा
 मचिकुरां विंबोज्वलच्चंद्रिकां गुंजाहारलतां शुजालविलसद्दीवामधीरेक्षणाम् ॥ माकंददुमपल्लवाकरणपटांगधेदुविं
 वाननां देवीं दिव्यमयीं प्रसंबवदनां ध्यायेत्किं गती मतां ॥ ईं ॐ नमो भगवति श्रीशारदादेव्यस्तं तातुलभोज्यं देहि रसह्य
 गच्छागच्छांगंतुकं हृदि स्थं कार्यं सत्यं ब्रूहि ह्यत्यं ब्रूहि पुलिंदिनी ईं स्वाहा ॥ पंचाशच्छतमात्रं जपः ॥ कार्यो कार्यविवेकाभ्यां नि
 त्यमष्टोत्तरं शतम् ॥ जप्त्वा स्वपितृपुत्रस्य स्वप्ने वदति सां वि के ॥ साधकस्तद्वचः श्रुत्वा तथैवोक्तं समाचरेत् ॥ तस्य
 नास्ति भयं कापि सर्वकालं सुखी भवेत् ॥ अथ शास्त्रमन्त्रः ॥ अर्धनारीश्वरऋषिः अनुष्टुप् छंदः महाशास्ता देवता
 । ईं बीजं श्रीं शक्तिः इष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः ॥ मन्त्रपदैः षडंगानि ॥ आस्यामकोमलविशालतनुं विचित्रवा
 सोवसानमरुणोत्पलदानहस्तम् ॥ उत्तंगरत्नमुकुटकुटिलार्द्रकेशं शास्तरमिष्टवरदंशरणं प्रपद्ये ॥ ह्रीं हरिहर
 पुत्राय पुत्रलाभाय शत्रुनाशाय मदमजबाहनाय महाशास्ताय नमः ॥ त्रयत्रिंशत्सहस्रं जपः ॥ अथ संक्षोभणमन्त्रः ॥ अ
 गस्त्यऋषिः पंक्ति छंदः संक्षोभिणी देवता सं बीजं ह्रीं शक्तिः सर्वसंक्षोभणे विनियोगः ॥ सामित्यादिना षडंगम् ॥ पूर्वापं
 चमुखा रूढा परिधासिकरां बुजा ॥ सर्वा रिहृदयशोभकारिणी पातु सर्वदा ॥ सां ॐ नमो भगवति अपवादहरे महाकूरे

रामः
 ३३६

सर्वाशत्रुविनर्दिनि देवदत्तमनः सोमकुरु स्वाहा ॥ अक्षरसहस्रं जपः ॥ मन्त्रावसानके वैदिनाममिश्रितपल्लवम् ॥ म
 हसं प्रजपेन्न भ्रष्टचित्तो भवेद्रिपुः ॥ शताभिमिश्रितं मन्त्रनिखने दृष्टिस्तु सः भवनं परितो मन्त्रोरक्षणाय स्वकीय
 कम् ॥ शत्रुतन्त्रापिपीडाचक्रं तु भूतादिपीडनं ॥ स्वप्रकालेपिनैवास्य वरेण्ये नात्र संशयः ॥ तत्र पल्लवमन्त्राते हं फज
 दित्यादितत्तक्रियोचितपदयोजनं वैरिनाममिश्रितमिति बद्धमनः सोमं कुर्वतीत्यर्थः ॥ अथ धूमावती मन्त्रः ॥ न
 सिंहऋषिः पंक्तिर्दृष्टः ज्येष्ठा देवी देवता ॥ धुंबीजं स्वाहा शक्तिः निग्रहे विनियोगः ॥ धामित्यादिनां षडंगम् ॥ ध्यायेत्कालाभ
 नीलां विकसितवदनां काकनासाक्षिकर्णाम् ॥ संमार्ज्यं त्कृत्स्नैर्युतमुसलकरां वक्रदंतां विषास्यां ॥ ज्येष्ठां निर्वाणवे
 षां भृकुटिलनयनां मुक्तकेशामुदारां शुक्लानुगातिर्यकूस्तनभरयुगलानिः कृतां शत्रुहन्त्रीम् ॥ धूंधूमावती स्वाहा ॥ सप्त
 सहस्रं जपः ॥ ऋतुकोणस्य रत्नांतः बीजं कोणे मनुं लिखेत् ॥ कोणाग्रशूलकेशाग्रं साध्यं ज्येष्ठा यंत्रमिहोच्यते ॥ सं
 पूज्य विधि वदं नैर्जपित्वा तु सहस्रं कम् ॥ अशानेतु निशामध्ये निखने दृष्टिपूर्वकम् ॥ रिपुगेहेष वा कुर्यात्स्वननं व
 लिबर्जितम् ॥ भूयो जपेन्निरात्रं च तत्काले चित्तिद्विजसुखः ॥ स्तंभनोच्चारणे चैव निग्रहे विनियोगे ॥ सदा सपेचति दे
 षे प्रकुर्यात्सावधानतः ॥ अनात्मा भिमुखी ध्यात्वा गच्छती वैरिणं प्रति ॥ योजपेन्निरात्रं सहस्रं तस्य शत्रुर्विनश्यति ॥ ता

प्र.सं.
३३७

ज्यंती महावेगं सूर्येण रिपुवहसि ॥ ध्यात्वा जपेत्सहस्रं तु नष्टचित्तेः भवेद्विषु ॥ मार्जयंति सणा कुत्रोर्ध्वन धान्यादिकं
चिरं ॥ ध्यात्वा शोत्तरसाहस्रं तु जपेद्भाग्यसयायत्र ॥ दीप्यमानो लुकेनैव दहंती चापि वैरिणम् ॥ ध्यात्वा जपेत्तथाम
न्त्रं स्तंभनायां विकेवधः ॥ त्रिकोणं लिखेत्पूर्वं तन्मध्ये बीजमालिखेत् ॥ कोणाग्रे तु लिखेत्सूत्रं तत्कूलां तर्लिखेत्तु
तदग्रे विलिखेत्साग्रज्येष्ठासंनं वरानने ॥ संपूज्य पिबिष्यं नं निशामध्ये श्मशानके ॥ बलिपूर्वकं दत्त्वा तु पुनः स्नाज
पेन्मनं ॥ अष्टोत्तराष्टसाहस्रं दृढचित्तेरिदि शुखः ॥ वैरिणस्त्वह्मणा देवयानि वैवस्वतं पदम् ॥ विद्वेषणे तथा देवि जपे
देकाग्रमानसः ॥ अन्योन्यकलहं सिप्रं शत्रूणां जायते ध्रुवम् ॥ विलोमेन जपेनैव निरतिः स्यात्सहस्रशः ॥ नानामन्त्रै
निरतिः स्यात्प्रयत्ने पिकृते बीके ॥ अथ प्रसंगात्कल्पांतरोक्तो धूमावती मन्त्रोऽप्यत्रैव शालिरन्यते ॥ सपणकत्रयः ॥
आगच्छं हः श्यशानवासिनी देवता ॥ यं बीजं शक्तिः मारणोच्चाटविद्वेषनार्थं जपे विनियोगः ॥ यामित्यादि षडंगम् ॥ द्वि
भुजां कृष्णवर्णां च त्रिनेत्री सूर्यपूषणाम् ॥ कपालशूलदधतीं चिंतयेच्चित्तिवासिनीम् ॥ ॐ प्रौं धूं धूमावति उरुच्चुटले
विरिविरिअषल अषल वितेनेकोडेण कल्लनं रपिं नुल्लेअषण अषण दुरुं तु इतं तु कटु कटु कटु विणि विरि गयो
कस्वाहा ॥ इति मन्त्रः जपेत्तु अयुतम् ॥ सर्षपमिश्रितचरुणा दशांशं होमः ॥ अथ प्रयोगावस्थंते ॥ प्रेतवासा सश

ने

रामः

३३७

यो ग्य ता

त्रोरक्तविलिख्यधूमेअग्निधूमेस्वाहा पादधूमेकालधूमेस्वाहा ॥ पादधूमेस्वाहालिंगधूमेस्वाहाज्वालाधूमेस्वाहा
 नेत्रधूमेस्वाहा मृत्कधूमेस्वाहाज्वालाधूमेस्वाहाश्रवणधूमेस्वाहाअसिधूमेस्वाहानासिकाधूमेस्वाहाहस्तयोर्धू
 स्वाहाअंतर्धूमेस्वाहाधूमेधूमावतीस्वाहा ॥ एतान्त्राहृदयेविलिख्यतीक्ष्णायैः कंठकैः पुनर्वैधयत् ॥ ले
 पयत् ॥ अष्टविधैः पश्चात्तापयेत् ॥ संस्थाप्याथचवल्मीकेनिखनेशुशुमारणम् ॥ भवेन्मंडलतः पूर्वउद्यतेमोक्षश्च
 हि ॥ तीक्ष्णकंठकनिवरुभुल्लु ॥ गृहधूमवह्निसूरणलवणौषणहेमवारिभिर्मिलितैः विषमतिभीषणमुक्तंअहि
 ताहितनिग्रहेषुहितम् ॥ सीसपट्टेलिखेद्यंत्रचतुःपष्टिपदंततः चतुःकोणेषुहंशेषान्मन्त्रेणानेनपूरयेत् ॥ शूलं
 किलमहायंत्रविषेणतुविलपयेत् ॥ कारस्करमपेपत्रेनिधायनिशिसाधकः ॥ अशानेनिखंनेद्यंत्रंशत्रूणां
 कुलनाशनम् ॥ प्रयोगांतर ॥ कारस्करस्यपत्रेयद्यौविशेषेणैवचोररूपंहिकृत्वातुमन्त्रमेनंविलिखेत् ॥ गात्रेषु
 काकपक्षेणकारस्करंतुरूपंकृत्वाहृदिनिक्षिपेच्चयंत्रमिदम् ॥ पश्चाद्भूमौनिखनेतदुपर्यथावह्निनाआशुसंपू
 ज्य ॥ कारस्करस्यसमिधोजुह्यात्समकृत्तिहाहसंभूयात् ॥ शत्रुविनाशस्तेनतथाचोद्यतेमोक्षः ॥ यंत्रांतरम् ॥
 चतुःपथाचवल्मीकाकुंभकाराच्चमृत्तिकाम् ॥ निर्गुंजीचतुषाचाष्टविषमादायबुधिमान् ॥ कनस्यकरसेसंय

प्र.सं. ३३८ कपेययवकपर्पटो।यन्त्रविरचयेन्मन्त्रीत्रिकोणंमध्यत सुधीः॥तद्वह्निर्द्वादशदलं बहिर्वायुपुरत्रयम्॥ तद्वह्नि
 श्वतुरस्त्रं च अष्टशूलान्समालिखेत्॥त्रिकोणेचलिखेच्चौरमारणंकुरुकुर्वि ति॥स्वाहातंषट्सुकोणेषु तथा धूमाव
 तीं द्विदां । दलद्वादश केमूलमन्त्रार्णान् शरसंख्यया। विभज्य विलिखेद्भूयोवायुगे हेहुताशनम्।चतुकोणेषु हं कार
 शूलाग्रैस्तु फटीत्यपी॥लिखत्वेवं यन्त्रमिदं मन्त्र जप्त्वा सहस्रकम्॥कुजवारे तु मंदांशे अशान निखनेत्सुधीः।चौरा
 णां मारणं चां शुभवेन्नो हस्तदुष्टतौ॥प्रयोगोत्तरम्॥कारस्करमयं कीलं सप्तांगुलमनुत्तमम्॥अयुतं साधितं कृत्वा श
 त्रुनामविदर्भितम्॥शत्रूणां गृहमर्ध्यतु निखनेत्कुलिकोदये॥उच्चादनं भवेत्तेषां कुलं चैव विनश्यति॥सप्तांगुल
 मितं कीलं उन्मत्तस्य तु साधयेत्॥अष्टोत्तरसहस्रं तु शत्रूनामविदर्भितम्॥शत्रूणां दक्षिणे पादे खने न्यत्तो भविष्य
 ति।अश्विभेचितिकीलं तु सप्तांगुलमितं स्पृशन्॥जपन् सहस्रं शत्रो अ निखने न्मन्दिरेत्सुधीः॥राशी नामष्टमं ज्ञात्वा
 भवउच्चादनं परम्॥आश्लेषायां तु पुत्रागकीलं सप्तांगुलं जपेत्॥बल्मीके निखने तेन सर्पबाधा भविष्यति।स्वाति
 भे चार्जुलं कीलं स्वसप्तांगुलमानतः॥अष्टोत्तरशतं शतं जप्त्वा शत्रो यः धूतिमिश्रितम्॥अशाने निखने शत्रोरष्ट
 मे राशिके यदि॥मासे नमस्कृतं तस्य स्याददि नो द्वियते ततः।वैकं कत विशाखायां कीलं कंतु दशांगुलम्॥दशाभिर्म

रामः
 ३३८

त्रितं कृत्वा शत्रुमूत्रे खनेद्यदि ॥ मूत्रस्तं भो भवेत्तद्वन्नास्ति नास्ति प्रतिक्रिया ॥ अथ न दीतरण यन्त्रम् ॥ भूपुरद्वंद्वमालि
 ख्यमध्ये पार्थिवमक्षरम् ॥ चतुःकोणेतुलंकारमष्टदिक्षु ठमालिखेत् ॥ परितो वायुबीजंचनैरंतर्पेतु संमुखम् ॥ प्रति
 ष्ठाप्या निलं यंत्रे तोयसंतरणे बुधः ॥ कृत्वा यन्त्रं जले देवितत्परं निम्नगांतरेत् ॥ यंत्रोपदिष्टं यं स्थित्वा देवदत्तं प्रकल्प्य
 च ॥ त्रिवारं मनसामन्त्रं जपेदेकाग्रमानसः ॥ निम्नगांतरसातीर्त्वासुखं कृतिमानवः ॥ अस्थार्य ॥ प्रथममष्टकोणं मध्ये
 लंकारं वहिश्चतुष्कोणं लंकारं अष्टकोणं ठंकारम् ॥ ॐ नमः शरभसालुपक्षिराजाय सर्वभूतमरूपाय सर्वमूर्तये रस
 रसशीघ्रं तारय ॐ श्रीं ह्रीं संलं टं लं यं प्रतरणाय स्वाहा ॥ ॐ नमो भगवते महाशरभसालुपक्षिराजाय वरवर
 अष्टमूर्तये अखिलमयाय पालय पालय भक्तवत्सलाय प्रणतार्तिविनाशनाय उत्तारय उत्तारय शीघ्रमुत्तारय ॐ ह्रीं
 देवदेवाय उत्तारणाय स्वाहा ॥ पंचवारं जपेनैव सालुवेशो जगन्मयः ॥ तस्य हस्तं समुद्रं ह्यतस्तणादुक्षरे जलात् ॥
 अथ चित्रविद्यामन्त्रः ॥ संवर्तकऋषिः शकरी कृंतुः चित्रविद्यादेवता ॥ ठं बीजं ज्वं शक्तिः दृष्टिस्थिर्येज ० बीजं रा
 क्तिभ्यां करं न्यासः मन्त्रत्रयादौ षडंगानि ॥ ध्यात्वा ॥ अमलकमलमध्ये चंद्रपीठे निषरण्या मम तत्कलशवीणाभौतिस
 द्राग्रहस्ताम् ॥ प्रणतशिरसि पूरं संभवती सुधायाः शरणमहमुपैमी ॥ श्रीं वां चित्रविद्याम् ॥ ॥ वंसं ज्वं ठं श्रीं ह्रीं ॐ भगवति

॥

प्र.सं. चित्रविद्येमहामाये अमृतेश्वरिण्यहि ह्येवरे वरदे प्रसन्नवदने अमृतं प्रावय प्रावय अमृतं शीतलं कुरु कुरु सर्वविषं ना
 ३३६ शयनाशय सर्वतापज्वरं हन हन सर्वपैत्योन्मादं मोचय मोचय आज्योष्णं शमय शमय सर्वजनं मोहय मोहय मां
 लयपालय श्रीं ह्रीं ठं जुं जुं जुं सं वं स्वाहा ॥ असुतं सहस्रं वाजपेत् ॥ वृत्तमालिरव्यतन्मध्ये बीजं षष्कं लिखेत्ततः ॥ माय
 याचश्रियावेष्टमनसासाध्यमूर्धनि ॥ तत्कथासेवितं ध्यात्वा देशिके मूर्ध्नि चिंतयेत् ॥ विशदष्टशेन्द्रेसे चेत् चित्र
 विद्यामनुस्मरेत् ॥ कारयेद्वास्विलं चान्यैः पैत्योन्मादे तु सुंदरि ॥ वृत्तद्वयं समालिख्य वह्निः शूलाष्टकं लिखेत् ॥ वृत्तमध्ये
 ष्टबीजं च मन्त्रं तस्यांतरालकम् ॥ शूलाग्रे विलिखेत्साध्यमष्टबीजद्वयं तथा ॥ स्पृशेन्मन्त्रं द्विधा जप्त्वा वाहनाद्युप
 चारकान् ॥ कृत्वा तच्छतवारं च मन्त्री सं चित्रविद्यया ॥ तत्पत्रांशुलमध्यस्थं खादपि न्नाप्रवेशयत् ॥ पृष्ववत्सुध
 रेज्जंतुं प्रविष्टं हव्यवाहनः ॥ अष्टबीजद्वयं प्रतिलोमा तु लोमितम् ॥ अष्टबीजानि तु मन्त्रादाहुः क्तानि ॥ अथ सु
 ब्रह्मण्यमः ॥ काश्यपऋषिः त्रिष्टुप् छंदः सुब्रह्मण्यो देवता ॥ संबीजसंशक्तिः सा सुब्रह्मण्याय स्वाहा हत् ॥ सीमि
 त्यादि ॥ मूलसहितैरंगन्यासः ॥ शक्तिहस्तं विरूपाक्षं शिखीबाहं षड्जाननम् ॥ दारुणं रिपु रोगघ्नं भावयेत्कुक्कुट
 ध्वजम् ॥ सुसुब्रह्मण्याय स्वाहा ॥ त्रिसहस्रं जपः ॥ अथ शरभं नम्रं प्रसगाद्वीरभद्रमन्त्रोपि मन्त्रसारोक्तो न योग्यता

रामः
३३६

वशालिरव्यने ॥ ब्रह्मा ऋषिः अनुष्टुप् छंदः वीरभद्रो देवता ॐ ह्रीं वीरभद्राय हन्त अनिकूराय शिरः रुद्रकोपसंभवाय
 शिखासर्वदुष्टकवचं निबर्हणाय नेत्रं हुं फट् स्वाहा अस्त्रम् ॥ गोसीराभंदधानं परशु उसरु कौरवद्रुखं टोकपालं शूलं
 चाभीतिदाने त्रिनयनलसितं व्याघ्रचर्मो वराहयम् ॥ वेतालारूढमुग्रं कपिशतरजटाबद्धसीतां शुं जं ध्यायेद्भोगींद्रं भू-
 षं निजगणसहितं संततं वीरभद्रम् ॥ ॐ ह्रीं वीरभद्राय अनिकूराय रुद्रकोपसंभवाय सर्वदुष्टनिबर्हणाय हुं फ-
 ट् स्वाहा ॥ द्वात्रिंशदसरोयं मन्त्रः ॥ रक्षाप्रधानोयं मन्त्रः ॥ द्वादशलक्षं जपः ॥ रक्तहयारिषु षैर्वा त्रिमधुरसिक्तैः कमले-
 र्वा ॥ दशांशपुरश्चरणहोमः ॥ हयारिः करवीरम् ॥ अथ पूजाप्रसादोक्ते पीठे । तत्पुरुषाय । सद्योजाताया वामदेवा-
 य । ईशानाय । नम इति प्राग्दक्षिणोत्तरपश्चिमदिक्षु ईशमैशान्यै च पूजयेत् ॥ निवृत्तैः । प्रतिष्ठाप्यैः । विद्याप्यैः । शांत्यैः ।
 शांत्यतीतायैः । इति तच्छक्तयश्चाग्नेयादिकोणेषु शांत्यतीतामैशान्यैः ॥ एवं प्रथमावृत्तिः अंगैर्द्वितीया । परशवेऽ-
 मरुकाय । स्वप्नाय । खेदाय । कपालाय । शूलाय । अभयाय वरदाय । इति स्तुतीया । इंद्राद्यैश्चतुर्थीत्वज्जाघैः पंच-
 मी ॥ अथ प्रयोगः । संपूज्य देवमेवं जुहुयादि श्यौश्च पंचगव्याक्तैः । खरमंजरिसमित्यैः त्रिशतं कृत्यादिशतं तथैरा-
 त्रौ ॥ खरमंजरी अपामार्गः ॥ असुं वीरभद्रं ह्रीं द्वाभमुग्रं गदामुष्टिहस्तं करालाहहासम् ॥ समावाह्यवन्द्योरितु

प्र.सं.
३४०

संभनार्य हरि द्वारजोभिः सह संजु होतु ॥ प्रयोगांतरे ॥ भुजंगगणभूषणं भुजगतत्रिशूलाहतस्वशत्रुरुधिरोक्षितं ॥
दभालनेत्रानलम् ॥ दिगंबरमनुस्मरन्जपतु वीरभद्रं मनुं निशीथसमपेशतं शितमनिर्निहतुरिपुं ॥ अथ वीरभद्र
बलिप्रकारः ॥ अतः परंप्रवक्ष्यते मनोरमुक्त्यर्थसंग्रहात् ॥ बलिक्रमो विधानतो हिताय मन्त्रजापितम् ॥ कृत्वा गोभयस
तिलैः स्थंडिलमस्मिन्विलिख्य यंत्रवरम् ॥ वीरेश्वरस्य भूयोरजोभिरा पूरयेत्क्रमान्मन्त्री ॥ पीतेन मध्यमरुणेन च के
ण षष्ठकस्यामेन संधिमरुणेन दलाष्टके च ॥ कृत्स्नसंधिमसितेन कुगे हरं धंसीताः सीतेन सकलाः परिपूर्य प
श्चात् ॥ अस्यार्थः ॥ अत्र यंत्रलेखनप्रकारोऽपि ॥ पीतेन मध्यमित्यादि नार्थादुक्तः ॥ तत्र कर्णिकादिस्थानेषु मन्त्रने
कैकंदलेषु त्रिशस्त्रिंशः ॥ तत्र पीतादिद्रव्याणि एव विंशतिपटले सुदर्शनविधाने उक्तानि ॥ पुनः बलिमंडलम
स्य च दक्षिणतः प्रविधाय चतुर्षु तषष्टिपदम् ॥ सितपाटलपीतरजोभिरयोपरि पूर्य च तहों दत्तितत्र लिखेत् ॥
तत्र सितादिद्रव्यं खंडक्रमेणेत्यर्थः ॥ अस्योत्तरे पंकजमष्टपत्रं विलिख्य तद्वत्परितो दृष्टिस्तु ॥ पद्मानिशालीः प्रणि
धाय तेषु पीटादिकं तत्र निधाय तस्मिन् ॥ अरुणांशुकतंदुलादिपत्रक्रममुकासि प्रभृतीर्निधाय भूयः ॥ विधिना
चरमासुपास्य संध्यामथ सर्वधगुरून् गणाधिपंच ॥ अस्त्रेण तालत्रितयंच कृत्वा वाद्यादिवीजैरपि देहशुद्धिम् ॥ स

रामः
३४०

बंधदेवंपरिवारमुक्तमावाह्यसंपूज्यहृदंबुजेस्वो॥ ग्रंत्रांतरस्थापद्वेशैवपीठंप्रपूज्येकलशमपि। न्यस्यचमून्मयम
 स्मिन्मलयजपुष्पासतानिकुर्वेश्व। निक्षिप्यकुशमुष्टिरक्ततायैपूर्यचूतादिपल्लवान्म्यस्यतंडलपुष्पासतान्विनि
 क्षिप्य॥ चक्रिकांतदुर्ध्वच॥ रक्ततोयमितिहरिद्राचूर्णंतंडलपुष्पासतान्विनिक्षिप्य॥ चक्रिकांतदुर्ध्वच। रक्ततो
 यमितिहरिद्राचूर्णंप्रमिद्धम्॥ चूर्णलोतितंतोयमित्यर्थः॥ चक्रिकेतिपत्रपुटस्थासतम्॥ पुन्हःरक्तांशुकेनकुं
 भंसंच्छाद्यावाह्यवीरभद्रमिहहृ॥ जप्त्वाचमनंवसुसंख्यापकंततोंगच॥ कृत्वांरसांपश्चात्पाशुपतास्त्रेणमन्त्रविष्यल
 पत्रेरक्ताःप्रतिषट्मन्येतत्कल्पितामुद्राः॥ अस्मार्थः॥ विष्यलोधत्यः॥ मुद्रापिंजानित्यर्थः॥ प्रतिषट्प्रतिकोष्टंपुनर्ब
 लितंजलेनिधायक्रमेणंपूज्यमूलमन्त्रेणपूर्वादितेषुषीठेष्वबाह्यततःसुरक्तपुष्पाद्यैः॥ ईशादिपूजनीयान्वाञ्छ
 स्थाद्यामातरःक्रमादष्टौ॥ तदनुयंत्रवरेविधिनानलंप्रतिनिधायपरिस्तरणादिकंसकलमग्निमुखंचकरोतुतत्स
 चरणोदितवन्मनुवित्तमः॥ आहुयविप्रौद्वौशुद्धौतयोरेकंनियोज्यच॥ साध्यसंरक्षणायान्यामपिनीराजनायच॥
 ततःसुरक्तधायवस्त्रेजलैःसमाचम्यविशुद्धदेहः॥ खड्गैःपरिस्तीर्यनिशातधारैर्द्रव्यैरमीभिर्जुहुयाक्रमेणा॥ तिल
 सर्षपंपंचगव्यदूर्वावटदुग्धान्नमयूरकास्तैश्च॥ अस्मार्थः॥ पंचगव्यमितिमितित्वाएकंद्रव्यंपुनःमयूरमयामा

प्र.सं. ३४९ गम् ॥ वसुसंख्यमथोष्टयगन्धताक्तैरपि पूर्णाह्वतिमंतरांतराच ॥ मुद्राः चतुःषष्टिमिताः पुरेकाः सुधामया दीपिकायास
 मेताः ॥ दीपिकादिदीपवर्तिः ॥ नीराज्यनीराज्यहुतांतरोक्ताः स्थाप्यास्तथे शादिपुरोवदेवम् ॥ अयमर्थः ॥ एकैकेन द्र
 व्येण एकैकाहुत्यनंतरम् ॥ एकैकमुद्रया साध्यं नीराज्यनीराज्य ॥ ईशादिकोणेष्वेव संस्थापनीया इति ॥ पुनः प्रतिहु
 तमनुजपकर्त्ता सुमनोगंधान्नसंयुतं दीपम् ॥ साध्यं नीराज्यततो मूलेन विनिक्षिपेच्च ततो दे अस्यार्थः ॥ एकैकद्रव्य
 होमानंतरं मनुजपकर्त्ता गंधपुष्पधूपदीपयुक्तेनान्येन पिण्डेन साध्यम् ॥ नीराज्यमूले मन्त्रेण हरिद्राचूर्णप्र
 सिद्धचूर्णमिलितरक्तमयोदके विनिक्षिपेदिति ॥ मूलेनाष्टौ हुत्वा परिवारव्याहृतिभिरेकैकम् ॥ हुत्वाष्टतैनभूयः
 समापयद्दोमकर्मविशदमतिः ॥ संपूज्य भूयः परिवारयुक्तं गंधादिदीपांतमसंप्रसन्नम् ॥ आराध्य पुण्यैर्निजवांछि
 तानि संप्रार्थ्य चोद्वास्य यथोपदेशम् ॥ मातुः समुद्रास्य शिवं च भूयः पुरोनिधायान्नरुतंसुरक्तम् ॥ तारेण संपूज्य सदी
 पिकांतं नीराज्यकुंभस्य मुखे विधिज्ञः ॥ अयांश्चुखोरक्तजलैर्युतस्य दीपो ज्वलेनापि च तेनेमन्त्री ॥ नीराज्यमूलेन
 पुरोवदेव निक्षिप्य संस्नात्य करौ जलेन ॥ गत्वा प्रांगणदेशे गोमयसलिले समुक्षिपेत् पश्चात् ॥ कदलीकाननबु
 ध्यासदत्तांकदलीनिखन्य फलसहिताम् ॥ तस्यां मूले पीठं निधाय चावाह्यतत्र वीरेशं ॥ संपूज्य पूर्वकुप्सात्वादय

रामः
 ३४९

चपुत्तलीं तयोसाध्य ॥ तन्नअन्नेनसनावपुत्तलीः। पुनः। नीराज्यपीठिकायांसंस्थाप्यसमुज्ज्वलैस्तथा दीपैः॥समलंकृत्य
 चक्रदलीं रक्तोदकमग्रतो निधाय ततः। सुरभिसमारब्धां सुद्रांसंदर्पे सुधामयं विबिंत्य जलम्॥ संतर्पयेत्पुरस्तादे
 कैकं पीठमन्त्रपरिवारैः॥ मूलेनाष्टोर्ध्वशतं पंचशतं वा सहस्रसंख्यं वा। संतर्प्य सुप्रसन्नं संविंत्य देवं प्रपूज्य गंधाद्यैः॥
 ततः शंखतोयैः सनभ्युक्ष्य साध्यं मुद्रास्य देवं गृहाभ्यंतरे च॥ प्रवेशपाथसाध्यस्पर्शां च कृत्वा घंटाग्न्यादिसर्वगृही
 त्वासशिष्यः॥ गृहाद्विनिष्क्रम्य च चत्वरं योगत्वासमभ्युक्ष्य च तत्र कुंभम्॥ संस्थाप्य तस्यापि च दक्षिणे निनिधाय व
 ह्नीं परितश्च द्रुमैः सम्यक् परिस्तीर्य च भूता कूरयुक्तेन चान्येन बलिं च कुर्यात्॥ अनेन मन्त्रेण सपुष्पतोयं प्रीत्यै गणानां प
 रितोष्टदिसु ॥ ॐ नमो रुद्रगणेभ्यः सर्वशांति करेभ्यः प्रतिगृहं विमं बलिं स्वाहा ॥ बलिमन्त्रो यमुद्दिष्टो भूतानां प्रीति
 वर्धतः॥ पल्लं रजनी चूर्णं लातो दधिसक्तवश्च॥ पंचैतैर्मिलितानां भूतकरं भूतानां प्रीतिदं बुधाः॥ प्राहुः। पल्लं तिलं।
 विस्ृज्य बह्निं निजरक्षणाय पंचाक्षरं मन्त्रं वरं प्रजर्प्य॥ तत्सर्वमग्न्याद्यनिरीक्ष्यमाणः शिष्यैः समं मंदिरमाशुपायात्॥
 त्रिरात्रमेवं नियमेन कुर्याद्बलिं सहोमं विधिना यथावत्॥ कृत्याज्वरामस्मृतिरोगनाशपिशाचभूताय दितत्रिभ्य
 त्यौ॥ ततः स्थंडिलं भूतले गेमयाद्रिः समालिप्य शुद्धे प्रगे बह्निमन्त्रं॥ प्रगे प्रातः काले॥ निधाय आज्यसंस्कारमारभ्य

प्र.सं. ३४२ कृत्वा स्वर्गहोक्तमार्गेण बन्हेर्मुखं च ॥ बन्हेर्दक्षिणभागे वसुपत्रं कमलमारचय्यान्न कलशं कषायादिजलैः प्रपूर्य
 चूतादिपल्लवान्यस्य । काषायजलं सीरद्वचर्मकृषितनोपं आवाह्यास्मिन्देवं प्रपूज्य ॥ वसनद्वयेन संवेष्ट्य । संख्यास्त्रे
 णततो घृतेन वाष्टोत्तरं शतं हुत्वा दुश्चान्नेन च तावद्दुत्थाशिशेन भोजयेद्दिशान् द्वादशसंख्यानपिवा वसुसंख्यानलज
 धिपरिमितानथ वास्माप्यहोमं कलशस्थतोयैः संसिच्य संपातममुष्यदत्त्वा साध्यस्त्रसोपि प्रतिपूज्य विप्रान् स्तवर्णगोधा
 न्यधरां बराद्यैः ततो यथाशक्ति महीसुवर्णधेनवं वराधान् गुरवे वितीर्य । तेन प्रसन्नेन समीरिताभिगरीभि रिद्धः सुचिरं स
 जीवेत् ॥ इत्थं वीरभद्रबलिप्रकारः समाप्तः ॥ अथ मृत्युंजयविधानमुच्यते । कक्षोलक्ष्मिः देवी गायत्री छंदः मत्संजय
 रुद्रो देवता । जुं बीर्ज । सः शक्तिः सांहत । सीशिर इत्याद्यानि । नामिह भूमध्येषु अक्षराण्यसेत् ॥ ध्यानं स्फुटितनलि
 नसंस्कृत्यौलिवद्धेन्दुरेखागलितमृतजलार्द्रं चंद्रवन्त्यर्कनेत्रं स्वकरकलितमुद्रापाशवेदासमालस्फुटिकरजतमुक्ता
 गौरमीशं नमामी ॥ तन्न वेदोद्दरिणशिशुः ॥ ॐ जुं सः ॥ इति मन्त्रः । स्वसप्तमः ण्युत्तोर्द्धचंद्रवान् कुपंचमोद्वां दुयुतो ध्रुवा
 कोमनुः मृत्युंजयबहयः ॥ इति मन्त्रोद्धारः । नंदिकेश्वरमतेरिति । तारं प्रणयः । तृतीयवर्गस्य तृतीयजकारः । आद्यवर्ग
 ण्यपष्ठजकारः तद्युक्तं द्वितीयम् । उपात्यस्वरोऽनुस्वारः । अष्टमस्य तृतीयकंसकारः । आद्यांतचर्णो विसर्गस्तद्युक्तमि ।

रामः

३४२

ति। त्रिलसजपः। गत्तूच्यादुग्धमिश्रताज्यसिकपा दशांशं जुहुयात् पुरश्चरणहोमः प्रायुः प्रधानोयं मन्त्रः अथ पूजा प्रा
सा दोक्त शैवपीठे समावाह्य समर्चयेत्। अंगैः प्रथमावृत्तिः। इन्द्रादिभिर्दितीया वज्रादिभिस्तृतीया अस्य संव्रमाह। आदौ
तारं विलिखतु ससाध्याह्वयं कर्णिकायां पिकनेष्य परमपरं चापितत्कोणकेषु भूयो भूमेः परमनुमगां कंतदश्रेषु दांतं
जसत्वा बद्धं हगदविषध्वंसियं जंत देतत्। अस्यार्थः प्रथममष्टपन्नं पदं विलिख्य तत्कर्णिकायां प्रणवं विलिख्य तदं
तः साध्यनामा हीनं विलिखेत्। पुनः पूर्वोदिदिक्तात्र चतुष्टये तु जुं इति विलिखेत्॥ पुनः अग्नेयादि कोणपत्र चतुष्टये स
इति विलिखेत्॥ पुनस्तद्वहिश्चतुरश्रं विलिख्य तद्वहिरादितिरूपेण ठं इति विलिख्य चतुरश्रकोणेषु चतुर्ष्वपीठं इति
विलिखेत्॥ एवं विलिख्य जप्ताधारयेत्॥ ग्रहगदादिप्रध्वंसनमायुष्करं च। अस्मिन्मंडले शैवपीठं संपूज्य कलशं संपू
र्य मूर्तिं संपूज्य जप्ता अभिषिंचेत् साध्यं श्रीवश्यकरं ग्रहाभिचारहरं। प्रयोगांतरं। ततश्चिन्नोद्भवानां तु समिद्धिश्चातु
रंगुलैः दुग्धसिकैः समिद्धे अमौषदसहस्रद्वयं जुनेत्॥ यस्तु बन्धौ जुहोत्येवं पावत्संख्येन साधकः तावत्संख्यैः सु
धाकुंभैरभिः प्रीणातिशंकरम्॥ आप्यापितो मिनाश्वः साधकस्येक्षिता चरान्। प्रदद्यादापराधांश्च दुरंतान् प्रलयंति
कान्। चिन्नोद्भवं शीदंत्। चतुरंगुलं कोत्रै। प्रारम्भश्चतुरंगुल इति वचनात्॥ उभाभ्यां संभूय द्वादशहस्रमित्यर्थः ३५

प्र.सं. २४३ जुं सः इत्यनंतरं पालयपदयुगलयुक्तं साध्य नामे चोक्ता पुनरायि सः जुं ॐ मिति प्रतिलोमेन योजयेत् । इदमपि मत्सं
 जयमन्त्रांतरम् । अथ पूर्वोक्तमन्त्रस्य प्रयोगांतरम् । अमृतावकृतित्वदुर्वाः पयो घृतं पायसं कृते णेति सप्तद्रव्याग्रे कान्ये
 तैर्जुहुयात् । अथ कृसहस्रतपं । तीप्रेज्वरे घोरतरे मिचारे सोन्मादके दाहगदे च मोहे । ततोति शांतिं न खिरेण होमः सं
 जीवनं चाब्दशतजनाणम् । संयोजयेत् सोमदिनेषु विप्रान् सप्ताधिकान् स्यादभिरभोजातैः सतर्पणं श्रद्धावसाने दद्याद्विजं
 भ्यो हुतकर्मकृद्भिः । अयमर्थः । उक्ताद्यमृतादि सप्तद्रव्याणि क्रमेण नित्यशः एकैकं सप्तदिनं सहस्रसंख्यं हुनेत् । दि
 नशः सप्तगुणि तत्त्वेन संभोजयेच्च सापत्यां चार्धयवं दद्यात् । तस्मादुक्तफलं भवति । प्रयोगांतरं । चतुरंगुलपस्त्रि
 णैरमृतांकांडैरथार्कसहस्रं जुहुवाच्च दुग्धत्पित्तै मापराग्यायुषुषचलक्ष्यै चार्कसहस्रं द्वादशहस्रं । प्रयोगांत
 रम् ॥ निजजन्मदिने शतशतपोजुहुयाद्रव्यवरैश्च सप्तसंख्यैः मधुरैः प्रतिभोजयेच्च विप्रान् अभिवाञ्छान्नये मे दीर्घमायु
 अयमर्थः प्रतिमासं जन्मानुजन्मत्रिजन्मदिने अमृता फलसप्तद्रव्याणि सर्वाण्येकैकं शतसंख्यया जुहुयात् । मधुरा
 नै ब्राह्मणान् भोजयेच्च दीर्घमायुरमिकाक्षन् । प्रयोगांतरं अथ वा सप्तभिरेतैर्द्रव्यैरेकेन वा सहस्रतया जन्मसं होममात्रा
 निरुपद्रवमुत्तमं व्रजेदायु ॥ अयमर्थः । जन्मानुजन्मत्रिजन्मदिने पूर्वोक्तसप्तद्रव्यैः सर्वैः संभूय सहस्रं हुनेत् । अ

रामः

२४३

यवाएतैर्द्रव्यैरेकैकेनैव्यसहस्रसंख्यंक्रमेणप्रतिजन्मसंजुहुयात्निरुपद्रव्येणदीर्घमायुर्भवति।प्रयोगांतरं।दुर्बान्नि
 तयैःपयस्यजुहुयात्एकादशाहुतीक्रमशःजित्वापमृत्युरोगान्प्रयात्मसावायुषश्चदैर्घ्यमपिदूर्बान्नितयंपयःसिक्तं
 चजुहुयात्।प्रयोगांतरं।जन्मसांनित्रितयेच्छिन्नाकाशमर्यवकुजैरिर्धैःक्रमशोहुनेत्सहस्रंनश्यत्यमृत्युरोगदुरिता
 नि।अयमर्थः।अश्विनीमघामूलमित्यादिजन्मानुजन्मत्रिजन्मनस्येषुएकैकमेकस्मिन्दिनेसंख्यंहुनेदिति॥च्छिन्ना
 शादिल।काशमर्यपेरुंकुमुशवकुलंमेकि॥प्रयोगांतरं।सितसिद्धार्थंसहास्राहुत्यानश्यत्युपद्रवोज्वरजःतद्दपामा
 र्गहुतामृत्योर्जयमथ्यरोगतांलभते।सितसिद्धार्थंवेणकडुकाभपामार्गनापुरिवी।प्रयोगांतरं।एतदेवसप्तकतोहु
 नेदितिमृत्यंजयविषयेकल्यांतरेउक्तत्वाच्चविकारानुगुणंमन्त्रीवर्द्धमेद्धोमवासरादितिर्चशारदातिलकेसप्तद्रव्यमृ
 त्यंजयविषयेवैकंकतउक्तत्वाच्च।एतैरमृतादिसप्तद्रव्यैःसप्तकत्वःएकेनपंचाशदिर्दिनैर्हुनेत्।तत्रसप्तद्रव्यैर
 कवारहोमेजातेतस्यनमृत्युर्भवति।इतिप्रसिद्धिवलात्प्राणवाधावस्थायामेकवारंसप्तद्रव्याणिक्रमेणहुत्वापुन
 रपिक्रमेणारभ्यपुनरपिसमापयेत्।एवंसप्तकलोहुनेत्।अन्यथातुस्वस्थावस्थायांचैत्तत्प्रधानद्रव्यमेवसप्तदिने
 हुत्वापुनःद्वितीयद्रव्यंचसप्तदिनैर्हुनेत्।एवंप्रकारेणसप्तद्रव्याण्यायसमापयेत्एतन्महामृत्युंजपत्यंज्ञंभवति

प्र.सं. इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणेंद्रविरचितेषु त्रिंशतिः पटलः॥ अथ शारदातिलकोक्तमृत्युंजय अक्षरी विधानमुच्यते।
 ३४४ मन्त्रश्च होमादिद्रव्यंच पूर्ववदेव तेन हेतुना विस्तरेण नोक्तं मन्त्रोद्धार उच्यता तारस्थिरासकर्णे दुर्भगुसर्गविभूषितः।
 अक्षरात्मानि गदितो मन्त्रो मृत्युंजया द्दयः॥ ऋषिः क हो लो दे व्या दि गायत्री छंद ईस्तिः। मृत्युंजयो महादेवो देवतास्य महामनोः प्रणवो बीजमित्युक्तं सः शक्तिः रिति कीर्तिता॥ भगुणादीर्षयुक्तेन षडंगानि समाचरेत्। आचारहृच्छिरः स्वं
 न्यसेद्धर्णत्रयं पुनः। ध्यानं। चंद्राको नि विलोचनं स्मितमुखं पद्मद्वयांतस्थितं मुद्रापाशमृगाससूत्रविलसत्याणि
 हि मां शुप्रभं। कोटीरेंदुंगतस्तथापुततनुं हारादिभूषोज्ज्वलं कांत्वा विश्वविमीहनं पशुपतिं मृत्युंजयं भावयेत् गुणलस
 जपेन्मन्त्रं तद्दशांशं प्रसन्नधीः। जुहुयादमृताकारैः शुद्धदुग्धाज्यलोनिभैः। शैवे संपूजिते। पीठे मूर्तिमूलेन कल्पये
 त्। अंगावरणमाराध्य पश्चात् लोके श्वरान्यजेत्॥ तदस्त्राणिततो बाह्ये पूजयेत्साधकोत्तमः। जपपूजादिभिः सिद्धे म
 न्त्रे स्मिन्मनुना मुना। कुर्यात्प्रयोगान् कल्पोक्ता न भीष्टफलसिद्धयो दुग्धसिक्तैः सुधाखंडैर्मन्त्री मासं सहस्रकं। आराधि
 तेनैव विधिवत् जुहुयादिजितेन्द्रियः। सदृष्टः शंकरस्तेन सुधाप्लाविग्रहः आयुरारोग्यसंपत्ति यशः पुत्राश्चाकर्हयेत्।
 सुधावपैतिलादूर्वाः पन्यः सर्पिः पयो हविः। इत्थकैः सप्तभिर्द्रव्यैर्जुहुयात्सप्त वासरं। क्रमादशशतं नित्यं मष्टोत्तरमतं

रामः

३४४

हितः॥ सप्ताधिकद्विजान्नित्यं भोजयेन्मधुरान्वितम्॥ विकारानुगुणं मन्त्री वर्द्धयेद्धोमवासरान्। होतृभ्यो दक्षिणां द
 द्यातरुणागाः पयस्विनीः॥ गुरुं संप्रीणयेत्येवाद्दनाद्यैर्देवतापिया। अनेन विधिना साध्यः कृत्यारोगग्रहादिभिः॥ नि
 मुक्तमुचिरं जीवेच्छरदंशतमं जसा॥ अभिचारे ज्वरे तीक्ष्णरोगोन्मादेशिरोगदे॥ असाध्यरोगे स्वेलातौ मोहे दाह तथ
 मये॥ हौमोदंशांतिदप्रोक्तं सर्वसंपत्त्यादायकं। द्रव्यैरेतैः प्रजुहुयात्त्रिजन्मसु यथाविधि॥ भोजयेन्मधुरं भोज्यैर्ब्राह्मणान्वे
 दपारगान्। दीर्घमायुरवाप्नोति वाञ्छितां विंदति श्रियां। एकादशाहतीर्नित्यं जुहुयात्साधुपूर्वया। अपमृतकजिते तस्या
 यायुः सारोग्यवर्द्धनं। त्रिजन्मसु सुधावल्ली काश्मीरमधुरोद्भवैः॥ समिद्धरैः कृतो होमः सर्वमृत्युगदापरः॥ काश्मीरं कंकु
 मांसं धुरमतिमधुरां सिद्धार्थैर्विहितो होमो महाज्वरविनाशनः॥ अपामार्गसमिद्धोमः सर्वामयनिपूदनः॥ प्रणवरचि
 तनालं मन्त्रमध्वार्णपन्नम्॥ ऋगुविलसितमध्यपद्मयुग्मं तदंतः। कृतवसतिमुमेशं वर्णतिर्यक्तुर्धाद्रं कलसत्। हृदि
 नित्यं सर्वदुःखप्रशांत्यै॥ यन्त्रादये कलशसौम्ये कलशप्रोक्तवर्त्माना॥ नवरत्नसमायुक्तं दुकूलाभ्यामलं तम्॥ आ
 पू-सलिलैः शुद्धैस्तस्मिन् देवं प्रपूजयेत्॥ उपाचारैः षोडशभिर्विधानेन विधानवित्। अभिषिञ्चेत्पिपंसाध्यं विनीतं
 दत्तदक्षिणम्॥ आधिव्याधिभहारोगकृत्यादोहनि कृतनम्॥ अभीषेको यमाख्यातः कान्तिश्रीर्विजयप्रदः॥ मध्ये साध्य

प्र.सं. ३४५ सगराद्वयं प्रसावमपिलिखेन्मध्यमंदिमलस्यंकोणेथ्यंत्यमनोस्तसितिभवनमथोदिसुचंद्रंविदिह ॥ तांतंयंनंतदुक्तं
 सकलविषरिपुस्वेलभुतापमृत्क ॥ व्याधिव्यामोहदुःखप्रशमनंमुदितंश्रीपदं कामदं च ॥ अयमर्थ ॥ मन्त्रस्य मध्य
 माक्षरंदिह अंत्याक्षरंकोणदलेषुचतुरस्रस्यदिह अंमिति विदिह उंकारमिति ॥ अथ कस्यांतरोक्तंयन्त्रं लिख्यते ॥ मध्ये
 साध्यविदर्भितं प्रफुटितं मृत्कंजयं त्र्यक्षरैः ॥ सांतस्थं निजसाध्यनामविलिखेत्किंजल्कं सस्यानस्वरान् ॥ पत्रेष्वष्टसुना
 मवर्णपुटितं वगंस्तिद्व्येषथोयंत्रं पद्मपुटीकृतं निगदितं मृत्कंजपारब्धं परम् ॥ कर्णिकामध्यस्थजीवस्यपरितः मं
 न्नपुटितमातृकार्णान्विलिख्यतस्यसकारस्थांतः साध्यनामविलिखेत् ॥ अष्टदलेषुसाध्यनामपुटितं त्र्यक्षरंकादिवर्ग
 दलग्रेष्ठित्वर्थः ॥ इदमपिमृत्कंजयकल्पः समाप्तः ॥ अथ मृत्कंजयकल्पप्रसंगान्मन्त्रसासेकरोगशान्तिकरधन्वंतरि
 मन्त्रोपिलिख्यते ॥ अष्टांतरतमाक्रुधिनिष्ठुपूकंदोधन्वंतरिर्देवता ॐ बीजंस्वाहाशक्तिः सर्वरोगविनाशनार्थे विनि
 योगः ॥ ॐ नमो भगवते हृत् धन्वंतरये शिरः अमृतकलशहस्ताय शिखासर्वामर्यापनाशाय कवचाविलोकनाया
 यनेत्रं विष्णवे स्वाहा अरुणाम् ॥ ध्यानम् ॥ शंखं चक्रं जलूकां दधदमृतपटं चापि दोर्भिश्चतुर्भिः सूक्ष्मास्वाहातिह
 द्यांशुकपरिविलसन्मौलिमंभोजनेत्रम् ॥ कालांभोदोच्चलांगंकदितदविलसच्चरुपीतांबरकावंदेधन्वंतरीतं निखि

रामः
३४५

लगदवनपौ दहावाम्मिलीतम् ॥ ॐ नमो भगवते पञ्चतरये अमृतकलशहस्ताय सर्वामयविभाषयत्रिलोकनाथाय वि
 ष्णवे स्वाहा ॥ इत्येकचत्वारिंशदसरीमन्त्रः ॥ असरन्यास उच्यते ॥ शीर्षालिकभृतिविलोचनयोण्णं उदंतोष्ठपाणि
 शिलधीन्यसतुक्रमेण ॥ एवमष्टासरन्यासकृत्वा लक्षं जपेत् ॥ आज्यसिक्तैः पायसैर्वापर्यः शिक्ताभिर्दूर्वाभिर्वा दशांशं
 पुरश्चरणहोमः ॥ रोगनिवृत्तिप्रधानोयं मन्त्रः ॥ अथ पूजाविधिः ॥ पूर्वमष्टासरविधानोक्तवैष्णवपीठे समावाह्यसम
 र्चयेत् ॥ अंगैः प्रथमावृत्तिः ॥ केशवादिभिर्द्वादशनामभिर्द्दितीयावृत्तिः इन्द्रादिभिस्तृतीया ॥ वज्रादिभिश्चतुर्थी ॥ अथ
 प्रयोगविधेः चतुरंगुलप्रमाणैरमृताकांजैर्जुहोतियो वन्होरोगैर्विमुक्तदेहो विहरक्केरं शंखं तं मुखे नासौ ॥ अमृता
 कांजं लसतिलतंजुलि ॥ प्रयोगांतरम् ॥ अरक्तमात्रैरयुतं धृत्वा तैः साभिद्रिग्ना वधकाभ्यर्चयेत् ॥ अरोगमिथ्यै प्रज
 होति मन्त्री ॥ दीर्घायुषैरोगविषग्रहादिविमुक्तये सर्वसम्पदस्य च ॥ वटभूरुहे मं वटसंमिन्नसंभृतिस्तथैरित्ययं
 प्रयोगः ॥ ससितेन च पायसेन दूर्वात्रिकयुक्तेन च बोधिपत्रमेव ॥ अयुतं जुहुयात्सर्पिषाग्नौ हुंरितौ च प्रशमापरो न
 शंत्ये ॥ अयमर्थः ॥ शितेति शकरा ॥ बोधिपत्रं अश्वत्थपत्रम् ॥ सितामिति ॥ सर्वसम्पदये च ॥ वटभूरुहे मं वटसंभृतिस्तथैरित्ययं
 प्रयोगांतरम् ॥ प्रादेशमात्रे वटभूरुहे ध्येः जुहोतु वन्हो वयुतं संभृतिस्तथैः ॥ दीर्घायुषश्चित्तेन यस्य न च सहस्रं हीतं दूर्वा

प्र.सं. ३४ई त्रिकेन बोधिपत्रगतेन साज्यनचापुतं जुहुयात् ॥ तस्मादुक्तफलं स्यादिति ॥ प्रयोगां ॥ हवनकर्मकरोतु फलैर्न वैसु
 तमामलकीतरुसंभवैः ॥ दुरितरोगविषग्रहविभ्रमप्रशमनाय च सर्वसमृद्धये ॥ इति आमलकम् ॥ प्रयोगांतरम् ॥ देव
 रविर्विंशत्यमनोहरांगं प्रसन्नमुखकमलम् ॥ अमृतघटं सज्जलौकं करयुगलेनादध्यानममलमतिः ॥ ध्यावसुसंख्यगु
 मुंजस्वात्मानं दृशानिरीक्षतम् ॥ स्मृत्वा षोडशसंख्यं जस्वातस्यांतिकं समाभ्य ॥ स्वांगावधिसोपानं रूढ्यमयं प्रतिविचि
 त्यमन्त्रममुम् ॥ द्वात्रिंशत्संख्यमयोजस्वासंचिंत्य तेन मार्गेण ॥ अवतीर्याग्रे स्थित्वा निजरोगगणं तदा जलूकीकथा ॥ सु
 केतमपि चोपयित्वा नीरोगस्यात्मरोगममृतजलैरभिषेचयंत नै न ध्यात्वा धनं तरिंजपेन्मन्त्रं ॥ अष्टोत्तरसहस्रं स्थैर्य
 यि च यौवनस्य वरयाय ॥ आरोग्याय सद्यः कालैर्दीर्घायुषे विमुक्तौ च इति वसुसंख्यमष्टसंख्यं ॥ अन्यत्सर्वं स्पष्टार्थं ॥
 प्रयोगांतरम् ॥ मन्त्रेणानेन संजस्वाभोज्यजानंदिनेदिने ॥ भुंक्ते यो सौ नरोगैर्विमुक्तः सुखभाग्यवेत् ॥ प्रयोगां ॥ औष
 धादिकमनेन जापितं नित्यमेव जुषतां तथा नृणाम् ॥ आमयग्रहविषस्मृतिभ्रमाद्यापदो न तु भवंति जानुचित् इति ॥
 अथ यं यंत्रं ब्रूये ॥ सप्तध्याख्यं मध्ये व्रणवमपि पद्मो न विवरे सुधारणं किंचित्कं स्वरयुगलमष्टकं दमनुम् ॥ लिखेन्मन्त्रं
 स्पर्शानपिशरमितान्यं जनवृत्तम् ॥ कुगे होत् घटानं भिषगधिपतैर्यत्र मुदितम् ॥ एतद्विलिख्य यन्त्रं ह्येमे पीठे सुवर्णले

रामः
 ३४ई

३४२

खन्या ॥ शोभनतरेमुहूर्तेरुचकादिषु भूषणेषु संयोज्य । संधारयन्सुसंजघ्नं कृतार्चनाद्यंच सितसपातम् ॥ आरोग्यायुः कां
 तिश्रीचनधान्यै समंचिरं जीवेत् ॥ इदमेव विलिख्य साध्यं त्रं नवनीते प्रतिजप्य मन्त्रमेव नम् ॥ लिहतां बिलयं प्रयाति स
 यो निस्वितारोगपरंपरानराणाम् ॥ अस्यार्थः ॥ प्रथमेषु षट्कोणं विलिख्य तत्कार्णिकायां प्रणवं विलिख्य मध्यै साध्यनामा
 दियं त्रय्यायान्विलिखेत् ॥ पुनः षट्सुकोणेषु ठमित्य मृतवीजं लिखेत् ॥ पुनस्तद्वहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य । तद्वत्तेषु
 कसरस्यानेषु स्वराक्षरद्वंद्वं क्रमेण विलिख्य तद्वत्तमध्येषु मूलमन्त्रवर्णान् प्रवंविहाप द्वितीयाक्षराद्यान् ॥ पंचशः पं
 चशो लिखेत् पुनः तद्वहिवत्तं लिखेत् ॥ तस्मिन्कादि वर्णैर्नैष्टयत् ॥ पुनस्तद्वहिश्वतुरसं विलिख्य तत्कोणेषु ठमित्य
 मृतवीजं लिखेत् । एवं स्वर्णादिपदे स्वर्णादिलेखन्या विलिख्य जप्त्वा समर्च्य पुनस्तेनैव मन्त्रेण आज्याहुतिं कृत्वा तत्तया
 तमग्निं कुरुष्वेयं त्रेनिष्पिष्य साध्यं धारयेत् ॥ तस्मादुक्तफलं स्यात् ॥ अथ वानवनीते विलिख्य उक्तप्रकारेण कुर्यात् ॥ त
 था कृतस्योक्तफलं स्यात् ॥ अथैतदेतद्यंत्रं तं दुले विलिख्य तस्मिन्कुंभं संस्थाप्य गव्यक्षीरेण कलशं संपूरयेत् ॥ आ
 रोग्वार्थं विमुक्त्यर्थं चांतत्र कलशपूरणविधिं सकलकलशपूजासाधारण्येन वक्ष्ये अथ कथयामि समासात्रिकाल
 पूजाविधिविधानेन । आरोग्याय सम्यग्यैकांतैर्दीर्घायुषे विमुक्त्यै च । आलिप्य गोमयजलैः स्याद्विलमस्मिन् विलिख्य

प्र.सं. २४७ यन्त्रमिदम्। तत्कर्णिकांतरमथो पीतेन च कोणषट्कमरणेन। अस्मिन्नेन रक्तवर्णे यन्त्रं विस्वप्य कर्णिकामध्ये। विन्यस्यांशु
कमहंतस्मिन् शालिः सतंदुलविधिवदाच्छाद्यम्। शुक्रशेषेणास्मिन् विन्यस्य साक्षतं कूर्चं। अहतेनाथ च धृत्वा वा
सोयुगलेन नूतनेन ततः॥ आचम्य शुद्ध देहः प्राञ्जमुख उपविश्य पिष्टरेमन्नी॥ यन्त्रोपरि स्थ कूर्चं धरेण विन्यस्य चाज्ज
लौहं वा। राजतमथ वा पात्रं पयसा गव्येन पूरयित्वा स्मिन्। संस्थाप्य मन्त्रजापी शालग्रामं यथाशिलानिन्यम्। अधिवसति
यन्त्रविलुः सर्वान्माशाश्च तः सदानंदः॥ अश्वत्थाद्यैस्तव कैरुज्वलामावेक्ष्य स्वसनयुगलेन। पूर्ववदभिवाह्यास्मिन् प
रिवारैस्तं प्रपूज्य गंधाद्यैः॥ अथ कथयामीत्यादीनां प्रपूज्य गंधाद्यैरित्यंतां ग्रंथानामप्यमर्थः॥ प्रथमे गोमयजलै
मंडलं विलिप्य तस्मिन् तंदुलचूर्णं प्रविकीर्य तस्मिन्। धन्वंतरि यन्त्रं दर्भाग्रेण प्रविलिख्य तत्कर्णिकामध्यं पीतव
र्णेन एकविंशतिपटले प्राक् सुदर्शनविधानोक्तद्रव्येण कोणषट्कमरणेनापि प्रागुक्तत्रैबोक्तद्रव्येण अष्टदलमध्यंतुल
सवर्णेन प्राक्तनत्रैबोक्तद्रव्येणापि संपूर्य तद्वहिरक्तवर्णेन पूर्वोक्तद्रव्येणैव तस्य यन्त्रस्य कर्णिकामध्ये अखंडवस्त्राग्रं प्र
सार्य। तस्य वस्त्रस्योपरि दोणादिप्रमाणेन शालीः प्रकीर्य तदुपरि प्रस्थादिप्रमाणेन तंदुलान् प्रविकीर्य तदुपरि तस्यैव
खंडवस्त्रस्य इतराग्रेणाच्छाद्य तदुपरि साक्षतं कूर्चं विन्यस्य पुनराचार्य। स्वयमखंडवस्त्रेण परिधाय नथैव नूत

३४

यै वनूतानाखंडकस्वेणोत्तरीयंचकृत्वाचायासनेप्राङ्मुख उपविश्य लंडुल वस्त्रा देरुपरिस्थितकुर्चापरिवज्जलोह
 मयंपात्रंवारजत्तमयंपात्रंवातंतु नासंवेष्टितंधूपितंचाथोमुखेनप्रणकेच्चरणपूर्वकंनिधायवैलवपीठंतदुपरि
 संपूज्यपश्चादूर्ध्वमुखेननिधायतस्मिन्यात्रेसासतंकुर्चेनिधायगव्यसीरेणमात्रकाप्रतिलोमजपावसानेमूलममंत्रं
 त्रिवारंजप्त्वातत्पात्रंपूरयेत्॥ सर्वत्रैवमेवकलशपूरणविधिः॥ तदुक्तंचक्रमदीपिकायाम्॥ अथकायतोयैः स
 काशदिवर्णैरकाशवसनिसमापूरयेत्तयेजंस्तमन्त्रं त्रिजापावसाने इति। तत्रप्रथमंयत्रयत्रयेनयेनशुद्धजलादिद्र
 व्येणकलशः पूर्यतेतेनतेनजलादिनाप्रथमंशंस्वमापूर्यतस्मिच्चष्टगंधान्विलोड्यतस्मिन्चतुर्नवतिकलाः समाबा
 ह्यतेनशंस्वस्थलंजलेजप्रथमंकुंभमापूर्यपश्चाच्छुद्धोदकादिनापूरयेत्॥ तत्रप्रथमंवैष्णवदेवताविषयकलशपू
 जाविधानंचेत्तद्विषयाष्टगंधविलोडितेनकपायोदकादिनाशंस्वमापूर्यगंधादिभिः समर्भ्यर्च्यकलादिचतुर्नवति
 देवतासमाबाह्यतज्जलंकलशेविनिक्षिपेत्॥ शैवदेवताविषयंचेत्। तद्विषयाष्टगंधनैवकुर्यात्। दौर्गंचेत्द्विषया
 ष्टगंधनैवकुर्यात्॥ चतुर्नवतिकलादयः सर्वविषयेपिसमानाएवतत्रत्रिविधान्वष्टगंधद्रव्याण्युच्यंते॥ चंदन
 कर्पूरागरुकुंकुमकपिमांसिरोचनाचारोः॥ गंधाष्टकंचशक्तेः साभिध्यकरं चलोकरंजनकत्सुनः॥ चंदनद्वीवेरा

प्र.सं. २४८ गुरुकुशासृगुशीरमांसिमुरमपरम्॥ एवं वैष्णवं गंधाष्टकम्॥ पुनः श्वंदनकपूर्वागरुदलरुधिरकुशीतरोजजल
 मपरम्॥ इति शैवगंधाष्टकम्॥ अस्यार्थः॥ उशीवा लारो गंधं कुष्ठं जलं सुमं धिवा लामांसी प्र० मुरं मना कंचोर कचोर०
 कस्तूरी० हरीद्रारोचनागा० अरु ककुं कुभं० दलंतमालपत्रम्० कुशीतं स्तु चंदनं० ह्रीवेरं कालकं० रुधिरं कपिपिल्ली
 कुंकुमं केसर० इति तत्र चतुर्नवती कलादि मन्त्राः कथ्यंते॥ सृष्ट्यै ऋष्यै स्मृत्यै मेधायै कांत्यै लक्ष्म्यै च त्र्यै स्थिरायै
 स्थित्यै सिध्यै एतीः अकारोऽस्या दशकलाः॥ हंस० शुचिषदित्यक्पूर्विकाः समावाहयेत्॥ पुनः जरायै पालिन्यै० शां
 त्यै एश्वर्यै० रत्यै० कामिकायै० वरदायै॥ आहादिन्यै० प्रीत्यै० दीर्घायै० इमा उकारजः कलाः प्रतविष्णुमित्यक्पूर्वि
 काः समावाहयेत्॥ पुनस्तीक्ष्णायै० रौद्रायै० भयायै० निद्रायै० तंद्रौ सुधायै० क्रोधिन्यै क्रियायै० उक्तायै० मृत्यवे० इमा
 कारजाः कलाः॥ त्र्यं व क्रूमित्यक्पूर्विकाः समावाहयेत्॥ पुनहा० पीतायै० श्वेतायै० अरुणायै० अमितायै० श्माविंदुकला
 श्वतस्तः॥ तत्सवितुर्वरेण्यमित्यक्पूर्विकाः समावाहयेत्॥ पुनः निवृत्तायै० प्रतिष्ठायै० विद्यायै० शांत्यै० दंष्ट्रिकायै० दी
 पिकायै० रेचिकायै० मोचिकायै० परायै० सूक्ष्मायै० सूक्ष्मा मृतायै० ज्ञवायै० ज्ञानामृतायै० आप्यायिन्यै० व्यापिन्यै० व्योमरूपा
 यै० अनंतायै० इमाना दजाः कलाः विष्णुर्यो निंकल्पयतु इत्यक्पूर्विकाः समावाहयेत्॥ तत्र तावत्तथ मंतया तथा क्र

वासनावाह्यपुनस्तत्संबन्धिनीः कलाः क्रमेण समावाहयेत् ॥ अस्मिन् नोपदेशः ॥ प्रथमं षोडशस्वरवर्णैः एकैकचान्तरणेन नादकलाः षोडशक्रमेण सप्तावाह्यपश्चादकारादिदशवर्णोच्चारणपूर्वकमकारकलादशसमावाह्य ॥ पुनः—कारादिदशवर्णपूर्वकं उकारकलादशकं समावाह्ययकारादिदशवर्णपूर्वकं मकारकलादशसमावाह्यषकारादिचतुर्वर्णपूर्वकं विंदुकलाश्चतस्रः समावाह्यपुनः सकारपूर्वकं अंत्यस्वरोक्तां अनन्तायै ॥ इत्येकां कलां समावाहयेत् एवं कृते एकपंचाशद्वर्णाश्च तावत्यः प्रणवकलाश्च विनियुक्ता भवन्ति ॥ मालकावर्णप्राधान्यादेवं क्रमः ॥ तत्र कलायद्यप्यत्र चतुर्थ्यं तत्वेन लिखित्वाः ॥ तथाप्यवाहनसमये द्वितीयांतत्वेनैव कलाः समावाहयेत् ॥ पुनरष्टत्रिंशत्कलाः तत्प्रकारं कथ्यते ॥ धूम्रायै ॥ ज्वलिन्यै ॥ ज्वालिन्यै ॥ विस्फुल्लिगायै ॥ सुश्रियै ॥ सुरूपायै ॥ कपिलायै ॥ हव्यवाहायै ॥ कव्यवाहायै ॥ इत्यग्न्यात्मिकाः दशकलाः ॥ मकारादिलकाररहितसांतवर्णदशकपूर्विकाः समावाहयेत् ॥ पुनः सूर्यकलाः कंभंतपिन्यै नमः ॥ खंबंतापिन्यै ॥ धूम्रायै ॥ न्मरीच्यै ॥ ज्वालिन्यै ॥ रुच्यै ॥ सुषुम्नायै ॥ भोगदायै ॥ विश्वायै ॥ बोधिन्यै ॥ धारिण्यै ॥ क्षमायै नमः ॥ इति द्वादशसूर्यकलाभिः प्रथमवर्गप्रथमाक्षराद्यैकैकेन सह पंचमवर्गचतुर्थ्याक्षराद्यैकैकं प्रतिलोमेनादौ संयोज्यमावाहयेत् ॥ पुनः रिंदुकलाः षोडश ॥ अं ॥ अम् ॥ तायै ॥ आं ॥ आनदायै ॥

ब्र.सं. ३४६ पूषायेतुल्यै. पुष्यै. रतै. ^{ता} धै. शरिन्यै. चंद्रिकायै. कांत्यै. जोत्सनायै. श्रियै. कीर्त्यै. अंमदायै. पूर्णायै. पूर्णाम् ता
 यै. इति सोमाविकाभिः श्रोडशकलाभिः स्वरवर्णैः एकैकाभिः समावाहयेत् ॥ इत्थं अवाहनविधौ अष्टत्रिंशत्कलादमा
 यद्यपि चतुर्थतलेन लिखितं तथापि आवाहनविधौ द्वितीयां तले नैव समावाहयेत् ॥ इत्थं कचः ॥ पंचप्रणवकलाः एक
 पंचाशत् अष्टत्रिंशत्कलाश्च संभूय चतुर्नववतिसंख्याकाः कलादयः एता शंखजले समावाह्यमूलमन्त्रेणा समावाह्यत
 ज्जलं कुंभे निक्षिप्य अवशिष्टेनापि कषायोदकेन कुंभमापूर्य तत्र तत्र कलशविधौ यायासाध्य देवता ह्यस्याः प्राणप्र
 तिष्ठां च तस्मिन् कुंभोदके कुर्यात् ॥ एवं सर्वत्र कलशपूरणविधिरत्र तु पुनः तस्मिन् क्षीरमप्येद्वा दशसंख्यं यथा लब्धं
 वा शालग्रामं निधाय पुनस्तस्यात्र मुखे मंगलार्थं अक्षत्य चूतपनस वक्षणांस्तव कान्धुर्ध्वमुखेन निधाय तदुपरि
 पुष्पफलतंडुलांश्च निधाय शतमुखवह्न्या कुंभमाकलयेत् ॥ पुन नववस्त्रयुगलेन तदुपरि पिधाय पुनरावाह
 येत् ॥ शालग्रामस्थापनानंतरोक्ताः सर्वाः क्रियाः सर्वकलशविधानेऽपि समानाः ॥ तदुक्तं च कदीपिकायाम् ॥ सह
 कारवोपिय न सस्तववकैः शतमस्य वल्लिकलितैः कलशं ॥ पिदधातु ॥ फलफलतंडुलकैः द्यभिपूर्णा वापि शुभच रामः
 क्रियया ॥ चक्रिकापत्रपुंठभभिबेष्टयेत् ॥ तदनुकुंभमुखं नवनिर्मलांशुकयुगेन बध्नेति ॥ पुनरत्र धनं तरिमु ३४६

८

तिं तस्मिन् सीरसे मावाह्य प्रागुक्त विधानेना वरणैः सह समर्चयेदिति ॥ एवमथ कथयामि समासादित्यादिग्रंथानामर्थयुक्तः । धन्वंतरि प्रसन्नं पुष्पैर्गन्धसंस्थितं सीरे । एवं ध्यात्वा प्रजपेन्मन्त्रं कूर्चं न साधु संस्पृश्य इति ॥ धन्वंतरि मित्यादिग्रंथस्यायनमर्थः ॥ इत्यमुक्तप्रकारेण धन्वंतरि समभ्यर्च्य तस्मिन् सीरे कूर्चाग्रं संस्थाप्य तत्कूर्चं पृष्ठं बहुभिर्बाह्वणैः स्पृष्ट्वा वक्ष्यमाणेन ध्यामन ध्यात्वा धन्वंतरि मन्त्रं यथाशक्तिकार्यगौरवानुसारेण च जपेत् ॥ इति ध्यानमुच्यते ॥ पयोधर्मध्वस्थं दशरतभुजादंडविलसत् पदौघास्यानिर्यत्सु विमलसुधासारसलिलैः ॥ सदा स्नातं साध्यं सुरैर्विरममुंचित्यजपता भवेदायुर्दीर्घं दुरितविषरोगैर्विरहितम् ॥ एवं ध्यानं पुनरेवं यजेद्दिनादौ दिनमध्ये येवमेव सायं च प्रजपेत्त्रीकालभेवं रक्षांकुर्यात्स्थालमन्त्रेण ॥ अपरेद्युरथ मथित्वा प्रातःसंस्पृष्ट्वा साधु नवनीतम् ॥ आलिख्य मन्त्रमस्मिन् प्रजपेन्मन्त्रं समाहूय साध्यं तस्मै दद्यात् । अभक्ष्ये पितुं धावु ध्यात्वा ॥ साध्यस्य नाभिदेशे स्पृष्ट्वा मन्त्रं जपेत् । गुरुः सम्यगष्टोत्तरशतं सख्यां रक्षांकुर्यात् ॥ ततो मन्त्रेण एवं त्रिपंचमप्रह्लादशदिवसानि वा जपेद्भक्त्या इति ॥ एवं यजेद्दिनादौ इत्यादि यजेदित्यं तानां ग्रंथानामर्थयुक्तः । एमुक्तप्रकारेण तस्मिन् सीरे धन्वंतरि ध्यात्वा प्रजपेत् त्रिकालमप्येव तत्रैव संपूज्य । पूजानंतं ब्राह्मणैः कूर्चाग्रं स्पृष्ट्वा धन्वंतरि मन्त्रं कार्यगौरवेन यथाशक्ति जपेत् ।

प्र.सं. ३५० अथ परेषुः प्रातः उद्वास्य तस्तीरं मथिन्या नवनीतं संगृह्य तत्कदली पत्रे विलिप्य तस्मिन् प्रागुक्त धन्वंतरि यंत्रं वि-
 लिख्य स्पृष्ट्वा यथा शक्तिं जपित्वा साध्याय दद्यात् ॥ सोऽपि तं नवनीतममृतबुध्या स्वीकुर्यात् ॥ पुनराचार्यः साध्यस्य
 नामिदं शोऽष्टमूलमंत्रमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ पुनः सुदर्शनेन साध्यस्य रक्षां कुर्यात् ॥ इत्थं त्रिदिनं पंचदिनं वा सप्त-
 द्वादश दिनानि वा कार्यं गोरवानुसारेण नित्यशः एवमेव संपूज्य परेषुः प्रातर्मथित्वा उक्तप्रकारेण गुरुः साध्याय नित्य-
 शो दद्यात् ॥ एवं त्रिपंचसप्तदिने जाते तदनंतरे दिने कर्तव्यविशेषमाह ॥ अपरेद्युर्यत्र मिदं दक्षिणवामक्रमेण सं-
 लिख्य ॥ पूर्ववदभिपूर्य ततो रजोभिरत्कज्वलं विधाय तयोः विन्यस्य याव्यसंस्थिते शालितं जुलतिलानि राजीश्र ॥ नूत-
 नवसनेन पृथक्क्रमेण संच्छाद्य तत्र कूर्चमिदं विन्यस्य कुंभमस्मिन् विधाय धूपादिवासितं मन्त्री । क्षीरदुग्धमसिद्धका-
 थैरापूर्य शुद्धतोयैवा । अथ सचूतपनसस्तवकैर्वसनद्वयेन चावेष्ट्य । आवाह्यास्मिन् देवं विधिबत्संपूज्य गंधपुष्पा-
 दैः स्पृष्ट्वा प्रजप्य मन्त्रं संरक्ष्या रूपेण मन्त्रवित्भूयः इति अपरेद्युर्यत्र मिदमित्यादीनां मंत्रविद्भूय इत्थं तानां ग्रंथा-
 नामयमर्थः त्रिपंचसप्तादिदिनमानेन पूर्वोक्तक्षीरजपे जाते ततः परेषुः इदमेव धन्वंतरि यंत्रं उभयत्र दक्षिणवा-
 मतः प्रागुक्तप्रकारेणैव विलिख्य तथैव वर्णैरापूर्य च तउर्णा अनाहत नूतनवस्त्राग्रं पूर्ववदेव प्रसार्य तस्मिन् शालि-

रामः
 ३५०

लीतुं जुलां श्रुति लां श्रुतीं श्रुतं पूर्वपूर्वोपरि बस्त्रेणाच्छादनपूर्वमुपर्युपर्येता निद्रव्याणि निधाय तदुपरि कूर्चं निधाय। अ-
 स्मिन् धूप पूरितं तनुना वेष्टितं कुंभमधोमुखेन निधाय तदुपरि वैष्णवपीठं संपूज्य पुनरूर्ध्वमुखेन तं कुंभं तारुजापी-
 निधाय नदंतः साक्षतं कूर्चं निधाय पुनरश्वत्थवटोदुंबरप्रसाणां त्वचः काथपित्वा तज्जलैर्वायुद्वजलैर्वाकुंभं पूर्ववत्।
 अष्टगंधचतुर्नवत्तिकलाद्यानां हनपूर्वकं मात्रकाप्रतिलोमपूर्वकं मूलमन्त्रेण संपूरयेत्॥ पुनस्तस्मिन् स्वर्णरत्नादिनिधा-
 य अश्वत्थचूतपनसस्तृकान्। पूर्ववत् कुंभमुखेन निधाय शतमखं वत्यासं वेष्ट्य तदुपरि नूतना हतवस्त्रद्वये वसं च्छा-
 द्य तस्मिन् कुंभोदके धन्यं॥ तस्मिन् मूर्तिमावाह्य आवरणैः समभ्यर्च्य नैवेद्यं कृत्वा प्रसन्नपूजां च कृत्वा तं कुंभं स्पृष्ट्वा मूलम-
 न्नं जप्त्वा पुनरावरणदेवताः सर्वा अपि मूलदेवतायां विलाप्य पुनः स्तां मूलदेवतां तत्रैव परतेजोरूपेण स्मरेत्॥ पुन-
 स्तत्र पूजामंडलमंडपकुंडवितानादिगतं यत्नं सर्गवशात्॥ देवतां सान्निध्यं तदपि तस्मिन्नेव कलशे अभियोज्य
 कुसुमैरभ्यर्च्य पुनरष्टोत्तरशतं मन्त्रं जप्त्वा पुनः सुदर्शनेन रक्षां कृत्वा पुनस्तत्रैव संरक्षयेत्॥ अत्र तु सान्निध्ययोजना-
 दिप्रकारो धन्यतमविधानग्रंथे अनुक्तोऽपि सर्वत्र कलशाविधाने एवमेव व्यायः॥ तदुक्तं चक्रमदीपिकायाम्॥ वपु-
 श्चोदिति जजितः समावृत्तीर्विलाप्य तातदपि सुनयेत्सदात्मताम्॥ ध्वजतोरणादिकलशादिगतामपि मंडपमं

प्र.सं.
३५१

उलकुंडगताम्॥ अभियोज्यर्वितंकलशेकुसुमैः परिपुज्य जपेत्पुनरष्टशतं इति॥ पुनः सौम्यभागस्वेयन्ने कर्तव्यसाह॥ अथ यन्ने सौम्यस्ये निधाय वह्निं निधानतो मन्त्री। अग्निमुखादिकमखिलं स्वचरणविहितक्रमेण कृत्वा ग्नौ। आवाह्यवैद्यनाथं परिकरयुतं प्रकृज्य गंधाद्यैः अष्टोत्तरसहस्रं सर्पिषा पायसे नूतुत्वा च॥ विधिवत्समाप्य होमं संपूज्याग्निं विस्मृज्य निशितमतिः। अभिविच्य कलशतोयैः साध्यं दत्वा च तत्संपातम्। नवनीतं च सुजपं सुधाधिया सोपि भक्षयित्वा तम्॥ तमष्टैर्भूर्यन्नाद्यैर्विप्राहं तथ्य देशिकस्यापि॥ धनधान्यधेनुवासोलंकृतिभूषासुरलशय्याद्यान्॥ दत्वा तेन च हर्षाशिषउक्ता द्विजैश्च सहष्टैः शिरसो प्रगृह्य कृत्वा प्रसादयेद्देशिकं मुरारिधिया॥ प्रोक्तक्रमेण विधिवत्परिपूजयेद्यो भक्त्या त्रिकालमखिलामयधूमकेतु॥ धन्वंतरिस्तु चिराय विमुक्तरो गोजीवे परत्र च परंपदमेति विशेष इति॥ अथ यंत्र सौम्यस्ये इत्यादीनां पदमेति विदमोरित्यंतानां ग्रंथानामयमर्थः॥ एवं कुंभं संपूज्य पुनः कुंभस्योत्तरभागे पिपूर्वोक्तकुंभासनयंत्रवदेव यंत्रं विलिख्य तस्मिन्यन्त्रेऽग्निं निधाय चार्यः स्वचरणविधौ नेनाग्निमुखादिकृत्वाऽग््नौ वैष्णवे पीठं संपूज्यास्मिन् धन्वंतरि मावाह्यपूर्वोक्तक्रमेणावरणैः सह संपूजयत्तत्राज्येन शमः च यथगष्टोत्तरसहस्रं संपातग्रहणपूर्वकं हुत्वा पुनः प्रसन्नपूज्यं कृत्वा॥ अग्निविस्मृज्य पुनराचार्यः साध्यमा ३५१

हृयतं शुद्धवास्त्रादिधारयित्वा शुद्धामनं प्राणायामां दीश्वकारयित्वा तमंतिके निधाय तस्य देहे गुरुः प्राणायामभू-
 तशुद्धिमात्मकान्यासादीन्कृत्वा पुनः पीठं न्यासं चकृत्वा तस्यास्य शिरसि मूलमन्त्रेण जलगंधादिभिरभ्यर्च्य गंधयुता-
 भक्तकुसुमदूर्वातस्य शिरसि निधाय पुनराशीर्वादवादित्रादिभिः सह तं कलशं गुरु रुद्धव्यते नरत्नमन्त्रौषधादि-
 युक्तेन च अमृतीकृतेन च परतेजोरूपेण जले न शिष्यतनौ गुरुः मालकाप्रतिलोमजपांते त्रिवारं मूलमन्त्रजप-
 पुरःसरं अभिविच्य तत्र शिष्यदेहे अंगक्रय्यादींश्च कुर्यात् ॥ तत्र तु अभिषेचनसमये शिष्यदेहे प्राणायामपी-
 ठन्यासादिविधिरनुक्तोऽपि सर्वत्र कलशाभिषेचनसमयेऽप्यमेव कार्यः ॥ तदुक्तं चक्रमदीपिकायां ॥ अथ शिष्य-
 उपोषितः प्रभाते कृतनित्यः सुसितांबरः सुवेषः ॥ धरणीधनधान्यगोदुकूलैर्धिनुपाद्विप्रवरन्हरैः ॥ प्रसक्तौ-
 भूयः परित्यज्य प्रणीपत्य देशिकंतस्मै परस्मै पुरुषाय देहिने । तं वित्तशास्त्रं परिहृत्य दक्षिणां दत्त्वा तनुं स्वां च समर्प-
 येत्सुधीः ॥ अथाभिषेकमंडपे सुरवोपविष्टमासने । गुरुविशोधयेत्तमुं पुरे वशोषणादिभिः ॥ पीठन्यासं च पुषि-
 विमलधीर्न्यस्य तस्याधिकार्यं । मन्त्रणाभ्यर्च्य दूर्वासतकुसुमयुतां रोचनां के निधाय ॥ आशिर्वादे द्विजानां विश-
 दपटुरवेर्गीतवादित्रघोषैर्मांगल्यैरा नयत्तं कलशमभिष्टुतं तत्समीपं व्यतीतः ॥ तेनाभिती नमणिमन्त्रं न ह-

प्र.सं. २५२ पद्येन ध्यात्वा परेण परमायुत रूपभाजा ॥ संपूरयन् वसुरमुष्य ततो वितन्वन् । तन्नामरस्य मभिषेचयता पथ्या
 वत् ॥ स्नांतैरां तैरर्घैरभिपूर्णतनुः त्रिरुक्तमन्त्रां तैः इति तत्र समुच्चये तु शिष्यदेहे पीठसमभ्यर्च्य समावाह्यपा
 पाद्यादीन् ॥ दद्यात्स्नानस्थाने कलशैरभिषिच्य ॥ पुनरवशिष्टोपचाशन् दद्यात् । तत्र निवेद्य स्थाने सर्वरसमपमर्च्य
 दद्यात् ॥ इति प्रोक्ताः ॥ एवमभिषेकं कृत्वा पुनस्तस्मै साध्याय संपातं च पूर्वदिने पूजितं सारं मथित्वा तत्र वनीतं च मूल
 मंत्रेण जप्त्वा दद्यात्पुनः सोपि साध्यस्तदा ज्येष्ठं सुधाधिया संलिह्य पुन मिश्रानैर्वा स्नानं योजयेत् ॥ गुरुदृष्टिणां
 च दद्याद्युक्तप्रकारेण न स्माद्युक्तफलं स्यात् । तत्र यत्र यत्र निर्पञ्चसप्तादिनैः कलशविधौ हौमविधौ वा कलशं वा अ
 ग्निं वा संरक्ष्य एवमजस्मानि रूपेण वा अजस्म कलशरूपेण वा क्रियते तत्र सर्वत्र दिने त्रिकाले पीठपूजा वाहनाव
 रणपूजादयः ॥ सर्वपिकर्तव्याः चैतव्यस्फुट्यर्थे उदासनंतु अपाववसानदिने नित्यशोनिफलभावनैव । कलश
 तुकादापि न कर्तव्यम् ॥ अयं न्यायः ॥ सर्वत्र समान एव । तत्रावाहनमिति च अभिमुखीकरणमिति च द्विविधम् । त
 वप्रथमावाहनमेवावाहनं संज्ञां । द्वितीयावाहनं तु अभिमुखीकरणमिति विशेषः ॥ अयं तु नवनीतप्रयोगोऽतिरह
 स्य एवावस्यमुक्तफलश्च ॥ अथ प्रयोगांतरम् । राकालुषारमंडलमध्यसंस्थं धन्वंतरिं प्रतिविचिंत्य योक्तुं रूपं ॥ २५२

अष्टोत्तरं दशशतं मनुवर्यमेनं जप्त्वा हि शुद्धचरितः सरोगशतैः ॥ अस्याथ पौर्णमास्यां चंद्रमंजलमध्यस्थपन्तं तरिं पूर्वो
 कथ्या न न प्यात्वा अष्टोत्तरसहस्रं धन्वंतरि मन्त्रं नियमस्योजयेत् इति ॥ प्रयोगांतरम् ॥ यथा विचिंस्व निजमूर्ध्नि मनोहरां
 गम् ॥ दौर्द्ध्वसक्तघटवक्रगलत्कृपां द्रे ॥ स्वात्मांगयष्टिमनवापरिषिच्यमानं ध्यात्वा जपेदुपरि रोगविषादिशतैः ॥ अ
 स्यार्थः ॥ साधकः स्वमूर्ध्नि उक्तविशेषणविशिष्टं धन्वंतरि ध्यात्वा तदमृतघटस्य सुधाया साधकस्य स्वस्वात्मानं परि
 षिच्यमानं ध्यात्वा अष्टोत्तरसहस्रं जपेदिति ॥ अस्य मन्त्रस्य फलमाह ॥ एवं जपाद्वाहवनादिभिर्बाधन्वांतरियो भजते न
 रोसौ रोगैर्विमुक्तश्चिरकालमस्मिन् विहृत्य चांतयेरमेति धाम ॥ इति मन्त्रसारोक्तं धन्वंतरि विधानं समाप्तम् ॥ अथ
 धन्वंतरि मन्त्रप्रसंगात् द्रोगनिवृत्तिफलप्रदसामान्यात्कृत्यांतरोक्तश्रीपंचामृतमन्त्रोपि लिख्यते ॥ रोगनाशनकृषिः
 पंक्तिच्छंदः अमृतात्मा मद्वा विष्णुर्देवता हरये हृत् अमृताय शिरः अनंताय शिखा हरये कवचं अमृताय नेत्रं अनं
 ताय अस्त्रं ॐ अं अच्युताय नमः ॐ सं अनंताय नमः ॐ ठं अमृताय नमः ॐ ऐं गोविंदाय नमः ॐ वं बिष्मवे नमः इ
 ति पंचामृतमन्त्रः ॥ यंचलसंजपेत् ॥ रोगनिवृत्तिमोक्षप्रधानोयं मन्त्रः ॥ अथास्यन्यास उच्यते ॥ प्राञ्जमुख उपविश्य
 गुर्वादीन्संवन्द्य स्त्रौमित्यनेन नृसिंहबीजेन दिग्बन्धनं कृत्वा वसित्यनेन सलिलबीजेन रेचकं कृत्वा ॥ ठमित्यनेन

प्र.सं. ३५३ नामतवीजेन पूरकं कृत्वा उभाभ्यां कुंभकं कृत्वा पुनः ग्लौमिभूबीर्जस्वगले स्मृत्वा काठिण्यं संभाव्य । पुनः हृत्पद्मे विद्रु-
 पंतं विष्णुं धायेत् ॥ सीरोदन्वत्प्रदेशे शुचिमणिविलसत्सैकतेमौक्तिनां मालाकुप्रासनस्थः स्फटिकमणिनिभोमौक्तिकै-
 र्मेडितांगः । शुभ्रैरभ्रैरद-रुपरिविरचितैर्मुक्तपीयूषवर्षैरानंहीनः पुनीपादरिनलिनगदाशंखपाणिर्मुकुंदः ॥ एवं ध्या-
 त्वा वक्ष्यमाणक्रमेण उत्तैरच्युतादिभिर्पंचभिर्मन्त्रैर्दशकत्वन्यसेत् ॥ न्यासस्थानमुच्यते ॥ शिखाशिरोगंडसधोणगंड-
 घ्राणेषु हृद्ग्राह्यं क्वचिबुकोदयुग्मे ॥ संन्यादिकर्णाक्षिसच्चिल्लिने त्रिच्छिल्लीषु भालेरसने च मन्त्री । हन्मिस्तु कर्णो सुभजापरा-
 र्धशिष्टार्धयुग्मे ककुदिस्वष्ट्रे ॥ कट्यां च पार्श्वद्वयजनुवसूः क्रोडेषु नाभौ च नितंबदेशे ॥ स्तनद्वयोरुद्वयगुह्यदेशे
 स्फिग्जानुजंघायुगपद्वयेषु ॥ गुल्फोसपाष्ट्यर्थं ध्रुवपाश्वर्याणि पादद्वये च न्यस्य तु क्रमेण ॥ अत्रोद्दिष्टशिखास्थाने व-
 प्रणवः ॥ सर्ववाचक इति शिखास्थाने प्रणवपूर्वमन्त्रं न्यसेदित्यर्थः ॥ एवं पंचंभिर्मूलमन्त्रैर्दशाख्यासर्वेषु कस्या-
 नेषु न्यस्वान्निवारं तथा विन्यसेत् ॥ पुनः प्रणवमुच्चार्य पश्चांन्मातृकायाः प्रथमवर्णमुच्चार्य ततः पश्चात् ॥ प्रथमं मन्त्रं न्य-
 सेत् ॥ पुनः प्रणवं च मातृकाद्वितीयवर्णं च तदंते द्वितीयमन्त्रं न्यसेत् ॥ एवं त्रिवारं वा न्यसेत् ॥ एवं क्रमेण पूर्वोक्त-
 स्थानेष्वेव विन्यसेत् ॥ तत्र षोडशस्वरस्थानेषु प्राप्ते प्रणवं षोडशस्वरांते पूर्णामृतात्मने नमस्कृत्य च तदंते तत्रोचि-

रामः
 ३५३

तपंचामृतमन्त्रपदं न्यसेत् ॥ एवं त्रिवारं विन्यसेत् ॥ एवं सहस्रवारं विन्यस्त चेत् पापादोगाच्च मुच्यते पुनः ॥ प्रणवेन
 करतलं संमज्ज्य प्रणवेनैवांगुलिन्यासं चरुत्वा पूर्वोक्त षडंगं चरुत्वा प्रणवेन मूर्ध्नि वक्त्रे हृदि च न्यसेत् ॥ पुनरपि
 ऋष्यादीन्यूर्ध्वं वत्सत्वा पुनरपि ध्यायेत् ॥ मुकुटकनकमालाहारकेयूरकांचीकनकमणिविविचित्रं चंद्रकोटिप्रकाशं
 ॥ ललितललितमालामंदहासेंदुभासामुदितमुनिचकोरं चिंतयेद्बुजासम ॥ इत्याराग्यार्थं च समध्यर्थं च अंत
 रावस्थमाणक्रमेण ध्यायेत् ॥ तस्य कारस्तुग्रंथबाहुल्यभयमूलग्रंथैर्विनाकेवलमर्थतो विलिरव्यते ॥ अथारोग्य
 समध्यर्थं मंतराचिंतयेत्सुधी ॥ इत्यादिग्रंथादीनामयमर्थः ॥ मूलाधारे चतुरश्रं ध्यात्वा तन्मध्ये चतुर्हलपदं ध्या
 त्वा तत्कर्णिकायां षट्कोणं ध्यात्वा तन्मध्ये दीपाकारेण पंचामृतविलुप्तं ध्यायेत् ॥ पुनर्नाभावर्द्धं चंद्राकारं मंजुवि
 बंधं ध्यात्वा तन्मध्ये अष्टदलं पदं ध्यात्वा तत्कर्णिकायां चिद्रूपं सर्वशीतिकरं शिवं पंचामृतविलुप्तं ध्यायेत् ॥ पुनर्ह
 रिद्वादशदलं पदं भानुकराकारं विचिंत्य तन्मध्ये भानुरूपं लोकानुरंजणे पंचामृतविलुप्तं ध्यायेत् ॥ पुनर्भ्रूमध्ये द्वि
 दलं पदं ध्यात्वा तन्मध्ये जलबुद्बुदसंनिभं बीजं ध्यात्वा तन्मध्ये सर्वपापहरं शिवं पंचामृतविलुप्तं ध्यायेत् ॥ पुन
 र्हादशांतेर्ध्वं चंद्राकारं सलिलपिंबं ध्यात्वा तन्मध्ये धवलमारायप्रमाणदेहे भमृतधारया वर्षतमायुः प्रदं शि

प्र.सं. २५४ वंपंचामृतविल्लुं ध्यायेत्॥ एवंमांतरिकध्यानेनेध्यात्वा पुनश्चक्रं शंखं जलकामित्यादिना धनं त्रिविधानोक्त-
क्रमेण ध्यात्वा सहस्रं मूलमन्त्रं जपेत्॥ एवं दिनशः कृते आयुः प्राप्नुवेत्॥ ध्यानांतरमुच्यते॥ द्वादशांते चंद्रविंशसूक्ष्मं
वृत्ताकारं ध्यात्वा तन्मध्ये पंचामृतविल्लुं ध्यात्वा तस्य गल्ले पीयूषं प्राण्या आर्द्ररूपं च प्रसन्नं भक्तवत्सलं च ध्याये-
त्॥ तस्माच्छिरोरोगज्वरोन्मादपिडंकादिभिः पितार्तिक्षुप्तिप्रासाभ्यश्च विमुच्यते नान्न संशयः॥ प्रयोगांतरम्॥ सित-
कमलनिषण्णं काशकुंदेंदुगौरं रथचरणदरादयं भावयेद्वासुदेवं॥ सितगरुडकरोद्यत्कुंमपीयूषसिक्तं सकल-
दुरितशत्रुं स्वेडकृत्यार्तिं शांत्यै॥ इति अस्यार्थः॥ कमले स्थितं धवलदेहं शंखचक्रधरं च शुभ्रगरुडस्य करा-
भ्यां पीयूषमभिषेचयिष्यमाणं पंचामृतविल्लुं ध्यायेदिति॥ अथ दीक्षाकलशपूजाविधिः॥ स्वविष्टरे सुखासीनो
गुरुपदं न पूर्वकं तालपत्रपत्रदिग्बधं कृत्वा च प्राणसंयमम्॥ पूर्वोक्तन्यासमंगं च कृत्वा ध्यात्वा च्युतं प्रभुम्॥ अस्त्रे-
ण पान्नं संशोध्य पुरतः स्थापयेद्बुधः॥ गंधपुष्पासतादींस्तृप्तिपेतारेण वाग्यतः॥ मूलेन पूरयेत्कंभं कवचनाव-
गुंठयेत्॥ जपेद्द्वादशवारं मूलमन्त्रं तु मंत्रवित्॥ अस्त्रेण रसयेद्द्रव्योद्द्रव्याण्यां त्मानमेव च॥ पुंजस्थानेषु सर्वेषु
पुण्याद्द्वादशमूर्तयः॥ गंधपुष्पादिभिर्मूर्ध्नि वासुदेवं पुनर्यजेत् इति॥ स्वविष्टरे सुखासीन इत्यादिग्रंथानाम्

रामः
३५४

यमर्थः॥गुरुःसम्यगासनेउपविश्यपुर्वादीन्सर्वेद्यसुदर्शनततालत्रयदिग्बन्धनाग्निप्राकारान्विधायप्रपावेनप्रा
णायामंरुत्वापूर्वोक्तप्रकारेणमूलमन्त्रंन्यासरुत्वांगन्रण्यादींश्चरुत्वाजप्त्वासुदर्शनाल्लमन्त्रेणकुंभसंप्रोक्ष्यसंशो
ध्यपुरतःस्वस्तिकमंडलेधान्यादिपरिकीर्णेनिधायतस्मिन्नांघ्र्युष्मासतादीन्प्रणवेननिसिष्यकलादिचतुर्नव
तिदेवतावाहनपूर्वकंशुद्धोदकैर्मूलमन्त्रजपपूर्वकंतंकुंभंपरिपूर्यवस्त्रेणसंवेष्ट्यचूलादिस्तवकान्तन्मुखेनिधा
यद्वाद्वारंमूलमन्त्रंतत्स्पृष्ट्वाजपेत्॥पुनःसुदर्शनेनतंकुंभंसंरक्ष्यतथैवपूजोपकरणात्मानचेसंरक्ष्यपुनः
भालौदरहृद्गलकूपतलेवामेतरपार्श्वभुजादिगलेवामत्रयष्टककुत्कृतशामूर्धन्यपिहृत्पद्मेवमुक्तस्थानेष्वशरी
रकेशवादिद्वादशनामभिर्जलगंधैःसमाम्यर्च्यपुनःस्वमूर्ध्निवासुदेवंजलगंधैःसमर्चयेत्।इतिपुनःतस्मिंकुंभेनै
ष्णवपीठंसंपूज्यपंचामृतमूर्तिसपरिवारांसमावाह्यांगन्यासादीन्विधायपीतवर्णस्वरूपंदेवध्यात्वाअर्घ्या
दिभूषणांतंमूलंदेवतायाःस्नानादिभूषणांतंआवरणदेवतानामुपचारान्दत्त्वापुनःसर्वन्नलंगणादिभिःसमर्च
येत्॥अथमंकशवादिद्वादशनामभिर्देवस्योर्ध्वपुंड्रस्थानेषुसमर्चयेत्॥वासुदेवायनमइतिमूर्ध्निममर्चयेत्
वैजयंत्यैमालायैनमश्चीवक्तायनमःकौस्तुभायनमःइत्यतान्देवस्यतत्तत्स्थानेषुजरुःकंठादिषुसमर्चयेत्॥पु

प्र.सं.
३५५

नरगैः प्रथमारतिः। पुनः अनंताय गोविंदाय नमः विष्णवे नमः अमृताय० इति पूर्वोदितं सुकोट्येन स्थै० तुल्यै० पु
 स्तै० इत्याग्नेयादि कोणेषु एवं द्वितीया रतिः। चक्राय० शंखाय नमः गदाय० पद्माय चापाय नमः अस्त्राय मुसलाय० हला
 य नमः इति तृतीया रतिः॥ ध्वजाय० पक्षीन्द्राय० चंद्राय० आदित्याय० इति पूर्वोदितं सुविघ्नाय० आपाय० दुर्गायै० वि
 ष्वक्सेनाय नमः इत्याग्नेयादिविदिषु। एवं चतुर्थारतिः इंद्रादिभिः पंचमी। वज्रादिभिः षष्ठी। एवं कलशे समभ्यर्च्य
 । पायसं च निवेद्य गौवैश्वदेवं च हत्वा पार्षदिभ्यो वलिं दत्वा देवं च नत्वा अम्यदेवसं निधौ गत्वा नैवेद्यं विमर्जये
 त्। पुनरापोशनं दत्वा निर्मालत्वं विष्वक्सेनाय समर्पयेत्। पुनर्जलगंधपुष्पधूपदिपैः समभ्यर्च्य। पुन्याजलिं
 दत्वा। पुनर्मूलमन्त्रेण जलगंधादिभिः शिष्यदेहेवं विशोध्य तं कलशेनाभिषिंचेत्॥ पुनः शिष्यः शुक्लस्वद्व
 यंसं पार्षगुरुमुपसर्प्य नत्वा उपसन्नाय तस्मै शिष्याय गुरुः श्रीपंचामृतमन्त्रमुपदिशेत्। पुनः पंचलक्षजप्त्वा
 तिलैर्दशांशं वापंचसहस्रं वा हुतेत्युपश्रवणार्थम्॥ अथ प्रयोमवि॥ जुहुयात्पंचसाहसं सीरेण ज्वलिते नलेज्ज
 रदत्यादिकं कथीत्वा शांतिपुष्टिमवाप्नुयात्। प्रयोगा० घृतेन धनधान्यासैषाय सेनसमृद्धये दीर्घायुषे च दुर्वाभिः शिधा रामः
 र्यैश्च त्रुशांतये। यद्यदिच्छति त्वत्सर्वं जपमात्रेणा सिध्यति इति सिद्धार्थकटुक॥ कलशविधाने अत्रानुक्तं सर्वेषु ३५५

वीं कथन्तं त्रिविधानादप्याहर्तव्यम् । इति पंचामृतमन्त्रविधिः समाप्तः ॥ अथ अर्धनारीश्वरचिंतामणिमन्त्रविधानं
 मुच्यते ॥ कारपायऋषिः अनुष्टुप् छंदः उमेशो देवता । अर्धनारीश्वरो वा देवता । रं बीजं ॐ शक्तिः रं हृदयं कं शिरः पं शि
 खामं कवचं रं नेत्रं यं अस्त्रं ॥ ध्यानं ॥ अहिशशिधरगंगावद्धतुंगा प्रमौलिस्त्रिदशगणनतां धिस्त्रीक्ष्णस्त्री विलासः ॥ भु
 जगपरशुशूलान्खड्गं वन्हीकपालं शरमपि धनुरी शीविभ्रदव्याधिरं वः ॥ उमेशपक्षे दंद ध्यानम् ॥ अर्धनारीश्वर
 पक्षे तु तु ध्यानान्तरम् ॥ हावभावललिता र्धनारिकं भीषणा र्धमथ वामहेश्वरम् ॥ पाशसोत्पलकपालशूलिनं चिंतये
 ज्ञपविधौ विभूतये ॥ ध्यानान्तरम् ॥ अथ वा षोडशशूलाग्रभुजा त्रिनयाहि नद्धा गी ॥ अरुणां शुक्ालेपनवर्णान्
 रणा च भगवती ध्येया ॥ इदं तु कूरप्रयोगे ध्यानम् ॥ रस्म्यै इति मन्त्रः ॥ अनलकषमरेफप्राणसध्वातवामश्रुतिहिम
 रु निखंडैर्मंडितो मन्त्रराजः ॥ इति मन्त्रोच्चारः ॥ २ ॥ कष। म। र। य। औ। ऊ। ङ। एतेषां वर्णानां संयोगेन बीजान् व्यतिः ॥
 सर्वकामफलफलप्रदो मन्त्रः ॥ मूकानां वाक् सिद्धिप्रदश्च लसंजपेत् ॥ त्रिमधुराद्रैस्तिलतंडुलैश्चायुतं द्रुतत्पुंश्वर
 णहोमः ॥ अथ पूजाप्रासादोक्तपीठे समावाह्यसमर्चयेत् ॥ पूजाविधिस्तद्वेधा ॥ तत्र प्रथमो विधिः ॥ अंगैः प्रथमावृ
 त्तिः ॥ रघुपायनमः संक्षेत्रपालाय नमः चंचंडेश्वराय ० हुं दुर्गीयै नमः मं माहाकालाय न० नं नं दिने न० गंगणेश्वराय

प्र.सं. ३५६ सैंसैन्यपालायन० इति द्वितीरतिः॥ मातृभिस्त्वृतीय॥ लोके शैश्वतु र्थी॥ द्वितीयो विधिरुच्यते॥ रंनमः कंनमः पंन
मः मंनमः रंनमः यंनमः औंनमः ऊंनमः ऐते मन्त्रवर्णैरष्टदिक्षु प्रथमावृत्तिमातृभिर्द्वितीया॥ लोके शैस्त्वृतीया॥ अथ
मन्त्रस्य प्रयोगविशेषः॥ कात्पूर्वहसलिपिसंयुतं जपादौ जल्लणां प्रवरमिति ह्रकेचिदाहुः॥ अयमर्थः॥ ककारात्पूर्
वप्रथमरेफं त्यक्त्वा तस्य स्थाने द्वारस्त्र्यौ इति जपो जल्लणां परमिति केषां चिन्मते॥ प्रयोगांतरम्॥ प्राप्तादाय युतज
पेनमंस्तु कुर्यादावेशादिकमपि नीरुजीचं मन्त्री॥ अयमर्थः॥ प्रथमरेफं त्यक्त्वा तस्य स्थाने द्वौ स्त्र्यौ इत्येवं जपादिना
तीरो गिणां स्वस्थावेशं कुर्यात्॥ प्रयोगांतरम्॥ शिरसो वत्तरनिशेशविंशस्थितमज्जितं तमागलं सुधा र्हे॥ अपमृत्फहरं
विषमज्वरापस्मृतिविश्रांतिशिरोरुजापहं च॥ अयमर्थः॥ शिरसस्तावचंद्रमंडलं मवतरं ध्यात्वा तस्मिन्मंडले स्वात्मानं
स्थितमिति ध्यायेत्॥ अजिः घृतं च आगलं सुधाया अर्धिकृतं च ध्यायेत्॥ अपमृत्फहरणादिफलं भवति॥ प्रयो
गां०॥ निजवर्णविकीर्णकोणवैश्वानरगेहद्वितयावृत्तत्रिकोणे॥ विगतस्वरवीतमुत्तमांगे स्मृतमेतत्सपयेत्सणाग्र
हार्ति॥ अयमर्थः॥ प्रथमं षट्कोणं विलिख्य षट्कोणेषु मन्त्रस्फरेषादिषड्कोणान्विलिख्य पुनः षट्कोणमध्ये त्रिकोणं
विलिख्य॥ तन्मध्ये षोडशस्वरान्सर्विंदुकान् प्रतिलोमगतान् वृत्ताकारेण विलिखेत्॥ एवं स्वस्योत्तमांगे स्मरेत्॥ ३५६

गृहपीजानश्यनि। प्रयोगान्तरम्॥ वन्दे बिं बे वन्हि वस्य ज्वलंतं न्यस्वा बीजं मस्तके ग्रस्तं जंतोः॥ ध्यात्वा वेगं कारयेत् ॥
 जीवंतं ज्ञप्तं वा सम्यगाद्या ण नेन॥ अयमर्थः॥ भूतग्रस्तस्य पुरुषस्य मस्तके त्रिकोणं लिखित्वा तदंतः अग्निवत्स्य
 ज्वलंतं मन्त्र बीजं लिखित्वा तादृशं ध्यायेत्॥ एतं कृते आविश्य सकल मुक्तागच्छंति भूतमंधाः॥ अथ वा एतद् बीज
 मन्त्रजप्तं बंधजीवमाध्याययेत् तेनाप्यावेशो भवति॥ प्रयोगाः॥ शुक्लादिः शुक्लभाः पौष्टिकशमनविधिः शुक्लवत्स्य
 रक्तोरक्तादिः शोभसंस्तभनविधिः शुक्लादिको ह्येव वर्णः॥ धूम्रौंगामर्दनोच्चाटनविधिः समीरादिको लोलादिः शुक्ल
 पीताभस्तंभनादौ मनुरति विमलो मुक्तिभाजामस्वादिः॥ कृष्णभं प्राणगेहस्थितमथ नयनध्यातमाध्यविधौ ते वा
 धिर्यं कर्णं धैर्दितमपि वदने कुक्षिं मंशुलमाशु॥ मर्मस्थाने समीरं सपदि शिरसि वातुः सहं शीर्षरोगम्॥ वाग्यो धं कं
 ठनाले व निरुति वृत्तमथ तन्मंजुले बीजमेतत्॥ प्रार्थं यत्त्रिषिचस्वरारुतमिदं नेत्रे स्मृतं तद्वज्रम्॥ योनौ वामद
 शांस्त्ववः स्तुतिमथो कुक्षौ च शुलं जपेत्॥ विस्फोटे सविषे ज्वरे लपितथारक्तामये विभ्रमे हादं शीर्षं दं स्फुरेदि
 धिमिमं संलप्ये मन्त्रवित्॥ शुक्लादिशुक्लभा इत्याग्रयानामयर्थः॥ शुक्लः सकारः मन्त्रद्वयं प्रथमरेफं त्यक्त्वा
 तस्य स्थाने सकारः सूक्ष्मौ इत्यंबं संयोज्य चिंतामणिमन्त्रं शुक्लस्वरूपेण ध्यायेन्मस्तके पौष्टिकफलं शमनफ

प्र.सं. ३५७ लेच॥ रस्यौ इत्येवं रक्तपदवाच्यरेफादिसंयोज्य चिंतामणिमन्त्ररक्तवर्णाध्यायेन्मस्तके आकर्षणवश्यादिषु॥ हस्यौ
 इत्येवं हकारपूर्वकं हेमवर्णाध्यायेन्मस्तके॥ संसोभसंस्तंभनादिषु॥ यस्यौ इत्येवं वायुपुरःसरं मन्त्रधूम्रवर्णा
 ध्यायेन्मस्तके अंगमर्दोच्चादन कर्मणि॥ लस्यौ इत्येवं पृथिवीपुरःसरं पीताभं मस्तके ध्यायेत्स्तंभनकर्मणि॥ वस्यौ
 इत्येवं वरुणपुरःसरं मन्त्रं च वलं मस्तके ध्यायेन्मोक्षार्थं॥ रस्यौ इत्येवं मन्त्रं मनलपुरःसरं षष्ठीं णस्यं कृत्वा भं
 नयने ध्यायेत् नयनयोरारोग्यं भवति॥ सतद्बीजं कर्णं च ध्यायेत्तु वा धैर्यं भवति॥ एवमेव वदने ध्यातमर्दितं भव
 ति॥ अर्दितं मुखरोगविशेषः॥ एवमेव कुक्षौ ध्यातं शूलं शमयेत्॥ एवं मर्मणि ध्यातं वायुं नाशयेत्॥ एवमेव
 शिरसि ध्यातं शीर्षरोगं शमयति॥ एवमेव स्त्रीयोनावसृक्कुसुतिरंक्तस्त्रावं शमयति॥ एवमेव कर्णनाले चतुरस्रे भू
 बीजं ध्यातं वाग्रोपं करोति॥ नेत्रे ठकारमध्ये स्वरं ध्यातमिदं बीजं ध्यातं नयनरोगं शमयति॥ कुक्षौ ध्यातं चेत
 रात्वं शमयेत्॥ एवमेव विस्फोटसंविषे ज्वरे तृपितथारक्तमये विभ्रमे॥ दाहेशीर्षगदे सरे तान शमयेत्॥ प्रयोगां
 तरम्॥ निजनामगर्भमथ बीजमिदं प्रविचिंत्य यो निविवर सुदृशः॥ वशयेत्सणाच्छ्रितं तपामनसः॥ स वयञ्च शु
 क्रमथ वारुधिरम्॥ निजशिवशिरसि श्रितमेतद् बीजं स्मृत्वा प्रवेशयेद्यो नो यस्य स्तत्संपर्कात्तां च स्रवयेत्सृणु नव

रामः
 ३५७

शयेच्च॥ अयमर्थः॥ साधकनामगर्भमिदं बीजं यो निसुषिरे ध्यायेद्दृश्या भवति॥ निजलिंगशिरसि वीजमन्त्रं स्य
 त्वा योनौ प्रवेशयेत्॥ ताः योनिं द्वावयेत्तां स्त्रीयं वशयेच्च॥ प्रयोगा॥ मधुरव्रषसंयुतेन शालीरजसापुत्तलिकां विधा
 यतेन मनुना जुहुयात्त्रिधा विभज्य त्रिदिनं यस्य कृते वशी भवेत्सः॥ अयमर्थः॥ पुत्तलिकेति साध्यस्य प्रतिक
 तिः॥ शालिचूर्णं न पुत्तलिकां संपाद्य तां त्रिधा विभज्य तां त्रिदिनं यस्य हुनेत्॥ अनेन चिंतामणिमन्त्रेण॥ प्रयोगांतरम्॥
 विषयावकोद्यदभिधानगदं दृगतं कुकोणवृत्तलांगलिकम्॥ अहिपत्रजपपरिकुसमिदं शिरसोरुजं प्रशमय
 दत्तनाम्॥ अयमर्थः॥ पूर्वमकारं विलिख्य तदंतः अम्बि बीजं विलिख्य तदंतः ठं बीजं विलिख्य तदंतः साध्यना
 मे विलिखेत्॥ तद्बहिश्चतुरस्रं विलिख्य तत्कोणेषु ठंकारं विलिखेत्॥ एवं तांबूलपत्रे लिखित्वा जप्त्वा दद्यात्॥
 शिरोरोगादीन् शमयेत्॥ प्रयोगांतरं॥ कृत्वा बन्हेः पुरमनुमनुबंधजीवेन तस्मिन् नाथायाग्निं विधिवदपि सं
 पूज्य चाज्यैः शताख्याम्॥ त्रैलोक्ये प्रतिषिद्धं च संपातमष्टोत्तरुनद्धत्वा जप्तं दुरितविषवेतालभूतादि
 हारी॥ अयमर्थः॥ त्रिकोणस्यांतः मन्त्रबीजं ब—जीवरसेन विलिख्य तस्मिन् अग्निं समाधाय संपूज्याज्यैः शतवा
 रं हुत्वा प्राकृमातृकाविधानोक्तत्रिलोच्या निर्मितांगुलीहयके संपातं संगृह्य एतोतं जप्त्वा धारयेत्॥ दुरितवेता

प्र.सं.
३५८

लादिशांतिर्भवति॥ प्रयोगां॥ साध्याख्यागर्भमेनं लिखतु शिखिपुरे कर्णिकायां यज्जलं वा ह्यस्त्रिष्यंगमन्त्रान्दत्तम
नुपरितोमन्त्रवर्णान्विभज्य॥ भूयोवः कादियादीस्त्रिषु वृत्तिषु कुगे हासके नारसिंहं तस्मिन्कार्ये यथावत्कलशविधि
रयं सर्वरक्षाकरः स्यात्॥ अयमर्थः॥ त्रिकोणं विलिख्य तदंतश्चिंतामणिबीजं साध्यनामगर्भं लिखेत्॥ पुनर्बहिः॥
षट्कोणं विलिख्य षट्कोणेष्वंगमं त्रान्विलिख्य बहिरष्टतलं विलिख्य तेषु तलेषु चिंतामणिमन्त्रस्याष्टौ वर्णान् पूजावि
धानोक्तं विलिख्य पुनर्दत्तत्रयं विलिख्य स्वरैः प्रथमं वेष्टयेत्॥ कादिभिर्हि तीयं वेष्टयेत्॥ यादिभिस्तृतीयं वेष्टये
त्॥ पुनश्चतुरस्रं विलिख्य तत्कोणेषु नृसिंहबीजं लिखेत् इति प्रयोगांतरम्॥ त्रैलोक्याः कलाभिः परितृत
मनलबासयुग्मेन बन्धिष्यो तत्कोणेन बाह्यस्तदनुसवित्विवेन कायर्णभाजा॥ तद्बाह्यस्मापुराभ्यां लिखितं नृ
हरिपुक्तास्त्रकाभ्यां तदेतद्वन्तरसकरं स्याद्गृहभयविषमक्षेऽजुर्त्यादिरोगान्॥ अयमर्थः॥ षट्कोणं विलिख्य त
त्कर्णिकायां तं दत्तं विलिख्य तन्मध्ये चिंतामणिमणिमन्त्रं स्वरैः दत्तं विलिख्य षट्कोणेष्वनलबीजं विलिख्य वा
ह्यदत्तं विलिख्य कादिभिर्वेष्टयेत्॥ पुनः चतुरस्रद्वयं विलिख्य तत्कोणेषु नृसिंहं बीजं लिखेदिति॥ प्रयोगांतरम्॥ दि
वद्वेदे कशावोर्विलिखतु मणिमेनं ससाध्यं तदस्त्रिष्यग्यादीन् व्यंजनाणां सरयुगलमद्योरुं शिष्येण यावत्॥

एम्.
३५८

रे

नाराबीचं च बाह्ये कुण्डहृदय रिच तंगो मया गो चनाभ्यां लासा बद्धं निबध्या ज्ञपमहितमिदं साधुसाध्यो न मांगे ॥ लक्ष्म्या
 युः पुष्टिकरं परं च सौभाग्यवश्यं कृत्स्नततम् ॥ चोरव्यालमहोरगभूतां पसारहारियं त्रमिदं ॥ अयमर्थः ॥ षट्कोणं वि
 विलिख्य तत्कर्णिकायां स साध्यं चिंतामणिबीजं विलिख्य षट्कोणेषु चिंतामणिमन्त्रेणाणि व्यंजनाक्षराक्षरैः फक
 कारचकारमकाररेफकाराणि तानि षट् विलिखेत् ॥ पुनः कोणद्वंद्वानां संधौ अभितः मन्त्राक्षरे शिष चतुर्दश
 स्वरपञ्चस्वरयुगलमालिखेत् ॥ तद्वहिप्रवेन वेष्टयेत् ॥ तद्वहिश्चतुरस्रं विलिखेत् ॥ एतच्च त्रैपदादौ गोमयां युगारं
 चनाभ्यां विलिख्य तास्य विभीतं कुर्यात् ॥ लासा जतुः पदेचेत् ॥ लेखन्यासं लिख्य पश्चादेतैर्जलैर्विलिखेत् ॥ तस्मा
 दुक्तफलं भवति ॥ प्रयोगांतरम् ॥ साध्याख्या कर्मयुक्तं दहनपुरयुगे मन्त्रमेनंतदश्रिष्यं गज्जाला च बाह्ये विषत
 रुविटपे साग्रशाखेलिखित्वा ॥ जप्त्वा धौर्ध्वं सहस्रं नृहरि कृतधिया स्थापयेत् तत्र शत्रुव्याघ्राहिकोडचोरादिभि
 रपि वापि शाचादयो न व्रजंति ॥ अयमर्थः ॥ षट्कोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां स साध्यं चिंतामणिबीजं विलिख्य षट्
 कोणेषु अंगमूलमन्त्रस्यावयवं स विंदुकरैः फं विलिख्य बाह्ये तं विलिख्य षट्कोणदेशद्वन्द्वं तरेखां स्पष्टा अग्नि
 ज्वालाकारास्त्रिभंगीरूपरेखाः कुर्यात् ॥ एतच्च त्रंसाग्रशाखकारस्करवृक्षे फलकीकृतलिखित्वानृहरिबुध्या

प्र.सं. २५६ स्थापयेदिति॥विषतरुःपदी॥अर्धनारीश्वरमन्त्रप्रसंगादर्थनारीश्वरदेवत्योव्याख्यामन्त्रोतिख्यते॥अंगकृष्यादि
 ध्यानानिअर्धनारीश्वरचिंतामणिमन्त्रोक्तान्येव॥ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ज्योतिष्याराशिस्तवन्मेद्युस्फुरदूर्मिगणोल्वणउ
 मासाह्मशरीराय नमस्ते परमात्मनेज्यो ह्रीं ह्रीं ह्रीं इतिमन्त्रः॥अनेनमन्त्रजपेनव्याख्यानसामर्थ्यंभवति॥अथचंडेश्व
 रविधानमुच्यते॥त्रितक्रपिःअनुष्टुप्छंदःचंडेश्वरोदेवताचंचीजंफटशक्तिः।दीप्तफटहृत्ज्वलफटशिरःज्वा
 लिनीफटशिखातटफटककवचंहनफटनेत्रंसर्वज्वालिनीफटअस्त्रं।ध्यानं॥आव्याकृपटंकलितेदुंकस्तःकरात
 रालाससूत्रकमंडलुदंकरैराः।रक्ताभवर्णवसनोकरणपंकजस्थानेत्रत्रयोमल्लसितवक्रसरोरुहोवः॥ऊर्ध्वफट।
 इतिमन्त्रः॥वश्यैश्वर्यफलफटः॥त्रितसंजपेत्॥त्रिमधुसिकैस्तिलतंडुलैर्दशांशंपुरश्चरणहोमः॥आघातै
 र्वा॥अर्थपूजाप्राप्तादोक्तशैवपीठेसमावाह्यसमर्चयेत्॥भंअंगैःप्रथमावृत्तिः॥मालमिर्हितीया॥लोकशैस्त्वती
 या।अथप्रयोगः॥कृत्वापिष्टेनशाल्यःप्रतिकृतिंचेवामपादादारभ्यपुंसश्चेत्।दक्षिणांगुष्ठादारभ्यछित्वाहुनेदित्य
 र्घः॥प्रयोगांतरम्॥अनुदिनमष्टशतंयोजुहुयात्पुष्पैरनेनमंत्रेणसुप्रदिनैःसतुलभतेवासस्तद्वर्णसंसंकाशम्॥रामः
 चंडचंडायविद्महेचंडेश्वरायधीमहितंनश्चंडःप्रचोदयात्।इयं चंडेश्वरगायत्री।चमितिबीजंअथचंडेश्वर
 २५६

रमं त्रप्रसंगास्ते त्रपाक्तमन्त्रोपि लिख्यते ॥ क्रप्यादयोः प्रसिद्धाः ॥ ॐ नमो भगवते क्षेत्रपालव्यग्राय सर्पभूषणाय कपा
 लज्जमरुकखट्वांगविशुलधारिणे ह्रीं ह्रीं हुं फट् स्वाहा ॥ अनेन मन्त्रेण भूतभविष्यदानं भविष्यति । अथातीतादिज्ञा
 नप्रदक्षेत्रपालमंत्रप्रसंगात् अतीतादिज्ञानप्रदकर्णविद्यामन्त्रोपि लिख्यते ॥ क्रप्यादयोः प्रसिद्धाः ह्रीं मि ति षडं
 गम् ॥ ध्यानं ॥ कनकैर्वज्रवैडूर्यरत्नैर्वैमौक्तिकैरपि ॥ रत्नकेटुकहाराद्यैर्भूषितां नित्यशोभजेत् ॥ ह्रीं हे कर्णवि
 द्येममाकर्णविवरमनुप्रविश्य अतीतानागतवर्त्तमानं मे कर्णे वद वद स्वाहा ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणे
 दविरचिते सप्तविंशतिः पटलः ॥ अथ गायत्रीविधानं ॥ पूर्वा गायत्रीन्यासप्रकार उच्यते ॥ तत्राणि पूर्वप्रणवस्य क्रप्या
 दीन् कुर्यात् ॥ प्रजापतिः ऋषिः देवी गायत्री छंदः परमात्मा देवता प्रणवस्य याशक्तिजस्वा पुनर्ब्याहृते क्रप्यादी
 न्यसेत् ॥ जमदग्नि भरद्वाज भृगु गौतम काश्यप विश्वामित्र वसिष्ठ ऋषयः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् छंदो हती पंक्ति
 त्रिष्टुप् पूजगत्यः छंदांस्त्रि ॥ सप्तार्चि रत्नसूर्यो वाक्यविवरुणो वषाविश्वे देवदेवताः ॥ ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ म
 हः ॐ तपः ॐ सत्यं इति सप्तव्याहृतयः एताभिर्ब्याति ह्रमिर्ह्रन्मुखं सोरुयुग्मेषु सौदरेषु क्रमान्यसेत् ॥ एवं
 व्याहृतिभिर्न्यस्त्वाथ याशक्तिजस्वा पुनः विश्वामित्र ऋषिः गायत्री छंदः सविता देवता एवं गायत्र्या क्रप्यादीन्
 ॐ जनः

देवीगायत्रीकुंदः परमात्मादेवदा॥ॐ आपः ज्योतिरसः अमृतं ब्रह्मभूः भुवः स्वः ॥१॥

प्र.सं. ३६० न्यस्वा। पुनर्गायत्री सिरसः ब्रह्माक्षि ॐ इति गायत्री शिरः अस्य ऋष्यादीन्यस्वा पुनरपि हनु र्वांसोरुयुग्मेषु सोद-
रेषु सतारव्याहृतीन्यसेत् ॥ ॐ भूः ॐ भुवः इत्यादि पुनः सप्तव्याहृतीरुच्चार्य ततः प्रणवं ततो गायत्रीं ततः शिर एव
क्रमेण त्रिवारं जप्त्वा पुनर्प्याहृतिं भिव्यापयेत् ॥ पुनः शिरोयुतया गायत्र्या व्यापयेत् ॥ पुनरर्थसंस्मृतिपुरःसरं गाय-
त्रीं सप्तव्याहृतिप्रणवपूर्विकां जप्त्वा पुनर्व्याहृतयोगायत्री तच्छिरश्च एतच्च यमपि त्रिवारं रुजुकायो न न्यधीः नि-
रुच्छासः सन् प्राणानायम्यः पुनः षोडशपटले महागणपतिविधाने उक्तेन प्रकारेण महागणपतिमंगळारुष्यादि-
पुरःसरं ध्यात्वा गंदित्येव द्वीजं च भुञ्जित्वा रिंशद्वारं जपित्वा गणानां त्वेत्येकवारं जप्त्वा मालामन्त्रपुरःसरं
मनुं चतुर्वारं जपेत् ॥ मालामन्त्रो महागणपतिमन्त्रः ॥ म नुरिति ॥ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं गीं गं महाविभूतं वरे वरदे सर्वज-
नं मे वशमानयस्वाहा ॥ इति मनुः ॥ पुनर्मातृकाविधानोक्तांगारुष्यादिपुरःसरं मातृकान्यासं त्रिवारं न्यसेत् ॥
पुनः सप्तग्राहान्विन्यसेत् ॥ अर्काय नमः लोहिताय नमः शुक्राय नमः बुधाय नमः बृहस्पतये नमः शनैश्चराय न-
मः शीसांशवे नमः ॥ वदने च बाहुपादद्वितये जठरे च वसुसिचन्यसेत् ॥ एवं ग्रहन्यासं कृत्वा पुनर्गायत्र्या अ-
सरन्यासं कुर्यात् ॥ पादसंधिचतुष्कां धुनामिह गदलदोर्द्वयौ संध्यास्य नासागं जासि कर्णभूमध्यमस्तके ॥ वा

रामः
३६०

वं वापंचगव्ययोजयेत् ॥ अथ पंचगव्ययोजनाप्रकारांतरमुच्यते ॥ गोमयोदकपयोदधिघृतांशकरः । क्रमा
 होक्तासकार्थधातुसत्वाद्यैके सर्वणि वासमानि स्युः ॥ अथ प्रकारां लोच्यते ॥ तारभवाभिः क्रग्भिः क्रमेण सयोजयेच्च
 गव्यानि । हंसः सुचिषदित्कृ । प्रतद्दीप्तुस्तवत इत्यकृ ॥ त्रिपंबकमित्यकृ ॥ तत्तवितु वरेण्यमित्यकृ । विस्मं योनिं
 कल्पयतु इत्यकृ ॥ इमास्तारभवा क्रवः एताभि संयोजयेत् ॥ अथवा भास्वाष्टासरमन्त्रै र्योजयेत् ॥ ॐ ह्रीं हंसः सो
 हं स्वाहा ॥ एते अष्टासरमन्त्राः । पदशः पंच एतैः पंचभिर्वागव्यानियोजयेत् ॥ उक्तेष्वेतेषु विधिषु एकै न विधि
 ना सर्वत्र पंचगव्यं योजयेत् ॥ अथ पंचगव्ययोजप्रसंगात् ॥ पंचगव्यघृतप्रकारेण्यत्र कल्पंतरोक्तो भूतब्रह्मा
 दिशांतिकरः पुत्रादिघटश्च योग्यतावशां लिख्यते ॥ मुस्तैलाग्निविलंगयद्विरुजनीमांनिष्ठापाठावचा । शोडिरोहि
 काफलत्रयवृषामद्दीकदावीयुतम् ॥ गव्येषु प्रतिसाधितमिदं कांतिप्रदं पावनम् ॥ पुत्रा मुत्थकरमहाग्रहहरं श्वेता
 मयघ्नं परम् ॥ अयमर्थः ॥ एतत्सर्वं पंचगव्ये न साकं घृते न संयोज्य कथपीत्वा तदाज्यं सार्धं प्राशयेत् ॥ उक्तफलं भ
 वति ॥ ॥ इति प्रपंचसारसंग्रहे गीर्वाणं द्विविधेः षट्विंशतिः पटलः ॥ अथ त्रिष्टुभो विधानमुच्यते ॥ मारीचः का
 श्यपक्रपिः त्रिष्टुपुच्छंदः जातवेदो ग्निर्देवता ॥ दुंबीजं ह्रीं शक्तिः रंकीलकम् ॥ जातवेदसे सुनवामद्भुतम् ॥ शोम

३ सं. मरातीयतः शिरः निदहाति वेदः शिखासनः पर्वदतिकवचां दुर्गोणविश्वानावेव नेत्रं सिंधुं दुरिताग्निः अस्त्रं
 ३६३ अथाक्षरं न्यासः ॥ अंगुष्ठं गुल्फजं चासुजानूरुकटिगुह्यके ॥ सनाभिहृदयोरोजपार्श्वयुक् पृष्ठकेषु च ॥ स्कंध
 योरुभयोर्मध्ये बाहुमूलोपबाहुषु ॥ प्रकूर्परप्रकोष्ठे मणिबंधतल्लेषु च ॥ मुखनासाक्षिकं ठेषु मस्तमस्तिष्कमूर्धसु ॥ वि
 न्यसेदक्षरान्मन्त्रीं क्रमाच्च स मुद्रवान् ॥ ० पदस्यांसः ॥ शिखाललाटदक्षिणवृग्मोष्ठरसनासुच ॥ सकंठबाहुहस्त
 कुक्षिकटिगुह्योरुजानुषु ॥ जंघाचरणयोर्न्यसेत्पदानि त्रिष्टुभः सुधीः ॥ ध्यानम् ॥ उद्यदियुक्तरालाकुलहरिगलसं
 स्थारिशिखासिखेदेस्त्राख्यत्रिशूलानरिगणभपदातर्जनीचां दधाना ॥ चर्मासिद्धर्णदोर्भिः प्रहरणनिपुणाभिर्द
 ताकन्यकाकामिः ॥ दधात्कार्शानपीष्ठां त्रिनयनलसिताचापिकात्यायनीवः ॥ जातैवेदसेत्यादिमन्त्रः ॥ अभीष्ट
 फलप्रधानेयं मंत्रः ॥ विशेषतोरसावधानश्च ॥ पंचगव्यैर्वाष्पाकसप्तमे पटले मातृकाने प्रोक्तवर्णोषधी कथिज
 लैर्वापशौर्मूत्रेण वासीरेण वाजलनैव वादीक्षा कलशसंपूर्य समर्चयेत् ॥ अथ पूजार्थं पीठविधानमुच्यते ॥ पूर्वं
 भुवनेशीं अथ वा दुंबीजं विलिख्य तदंतदीप्ताकस्य नाम संलिख्य तद्बहिर्नवमे पटले भुवनेशी विधानोक्तषड्गुणि
 तयं च विलिख्य तत्कोणेषु सदुः इति वर्णं विलिखेत् ॥ बहिरष्टदलं पद्मं विलिख्य तस्मिन्मंडलेन वशक्तिमिर्यजेत् ॥

पिन्यै० विमलायै० इति चतुर्वाहतिः॥ तमोपहारिण्यै० सूक्ष्मायै० विश्वयोन्यै० जयाचहायै० पद्मायायै० यशस्यै० शोभायै०
 भद्ररूपायै० इति पंचमाहतिः॥ अरुणाय नम इत्यंतामिर्मात्रभिः पद्यैः॥ आदित्यादिनवग्रहैः सह सप्तमी॥ इंद्रादिभिः
 सह सप्तमी॥ ब्रह्मादिभिर्नवमी॥ एवं मुक्तपिठे पंचगव्यैर्वासीरहमादिचर्मकथितअलैर्वादीक्षाकलशं संपूर्णं सवसुक्तप्रकारे
 ण संपूज्य समाभिषिं च चतुर्विंशं तिलसंजपित्वा पायसतिलघृतदूर्वाशीरद्रुमसमिद्रिरेकैकं त्रिसहस्रं संख्यं हुनेत्॥ पु
 रश्चरणाहोमः॥ अथ प्रयोगः॥ अक्षरसहस्रसंख्यं मुख्यतैः कैवलैस्तिलैर्जुहुयात्॥ दुरितच्छेदनविधये मन्त्री दीर्घा
 युषे च विशदमतिः॥ प्रयोगांतरं॥ आयुः कामोजुहुयात्पायसहविराज्यकेवलज्यैश्च॥ दूर्वाभिः सतिलाभिस्तिलैश्च
 सहस्रसंख्यं कंमन्त्री॥ अयमर्थः॥ पायसे न चाज्यसिक्ते न हविषा च केवलज्यैश्च दूर्वाभिश्च तिलैश्च एष कृष्टश्च
 त्रिसहस्रं संख्यं हुनेत्॥ प्रयोगा०॥ अथ तु त्रिमधुरसिक्तैरुणैर्जुहुयात्सरोरुहैरयुतम्॥ नष्टश्रीरपि भूयो भवति म
 नोज्ञं समं हिरं लक्ष्म्याः॥ प्रयोगा०॥ अचाद्यर्थ्यैरपि पालाशैर्ब्रह्मवर्चसे जुहुयात्सर्वैरयुतं जुहुयात्॥ सर्वफलाप्तै
 र्दिजेच्चरो मतिमान्॥ अथ गायत्रीमन्त्रप्रसंगात्तु रीण्याष्टाक्षरमन्त्रौ पिगायत्र्याश्चतुर्थपादफल्यो तरोक्तयोग्यतावशा
 त्तिरव्यते॥ ब्रह्माक्षरिः विमलरुषिर्वागायत्रीकंदः परमहंसो देवताफलं बीजं परः शक्तिः चंकीलकम्॥ मोक्षार्थं विनि

प्र. सं. योगः॥ परोद्भूतः। रजसे शिरः सावत् शिखा ॐ कवचं। परोरजसे नेत्रं। सावदो अस्त्रं॥ ध्यानं॥ यद्देवासुरपूजिते मणि
 ३६२ भंसो मार्कतारांगणैः॥ पुन्नागां बुजनागपुष्पनकुलैर्व्याघ्रैः सुरैरर्चितम्॥ नित्यं ध्यानसमस्त दीपकिरणं काला
 ग्निरुद्रोपमम्॥ त्रिं हारकरं नमामि सततं पातालपट्टं सुखम्॥ परोरजसे सावदो हतिमन्त्रः अस्यैव तुरीयस्य यं
 त्रं माह॥ तारं सुवृत्तज्वलनद्वयाष्टं कोणेषु तारं चक्राकारयुक्तम्॥ पद्मं च पत्रे च मनुनिवेश्य त्रीण्यसराण्येव तुरी
 यं यंत्रम्॥ ज्वलनद्वयं षट्कोणम्॥ त्रीण्यसराणीति वा लाबीजत्रयं दलं मध्य इत्यर्थः॥ अथ गायत्री दीप्ताकल
 शोपंचगव्यैरापूर्योत्तं कंकिलतत्प्रसंगात्संचगव्ययोजनात्प्रकारः॥ कत्पां तरोक्तोत्रयोग्यतावशाद्विख्यते॥ प्रस्य
 पादं च तंचैव प्रस्थार्धं दधि चोच्यते॥ त्रिपादं क्षीरमित्कत्तं गोमयं तु चतुर्ष्वदं। गोमूत्रं षट्पदं चैव पंचगव्यमिति
 स्मृतम्॥ अत्र तु पंचगव्ययोजनामन्त्राः॥ उच्यन्ते॥ गायत्र्या दाय गोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयम्॥ आप्यायस्वेति च क्षीरं॥
 दधिक्राणेति वै दधि॥ तेजोसि शुक्रमित्याज्यं देवस्येति कुशोदकं॥ गंधद्वारां धर्षमित्युक्॥ आप्यायस्व समेतुते
 इत्युक्॥ दधिक्रावणो अकारिषमित्युक्॥ शुक्रमसि ज्योतिरसिते जोसीति यजदेवस्य त्वेति च यजुः पंचग
 व्ययोजनाप्रकारांतरम्॥ गोमयादिगुणं मूत्रं मूत्रात्सर्पिश्चतुर्गुणम्॥ दधिपंचगुणं प्रोक्तं क्षीरमष्टगुणं तथा॥ स
 दुः

रामः
 ३६२

रुणै देवयाम्यप्रागूर्ध्वगेषुमुखेषुचाक्रमेणवर्णान्विन्यस्येद्रायत्र्यामन्त्रिवित्तमः॥ एवमक्षरन्यासंकृत्वापदंन्यासं
 कुर्यात्॥ शिरोभूमध्यनयनवक्रोष्ठेषुवैक्रमात्॥ हन्नाभिगुह्याजान्वाख्यपादेष्वपिपदान्न्यसेत्॥ पुनर्मायत्र्या
 अंगन्यासंकुर्यात्॥ ब्रह्मणेनमहुत्विष्मवेनमःशिरःरुद्रायनमःशिखाइश्वरायनमःकवचंसदाशिवायनमः
 नंत्रसर्वात्मनेनेमःअस्त्रं॥ अथगायत्री॥ यंत्रमपिहृदिभावनार्थंकल्पांतरोक्तमन्त्रयोग्यतावशाल्लिख्यते॥ शक्ते
 र्वाद्यक्काशानुकोणविलसत्भूरादिसत्कर्णिकंवस्वन्नेकरयुग्मकेसरदलेवर्गैस्त्रिवर्णैर्मनोचूगमन्त्रतुरीयवे
 दितमिदंस्माकोणतारांकितं॥ गायत्र्याः कथितंमहःप्रभृतिभिर्यंत्रंतुदिस्वंकितम्॥ ———— :॥ अस्यार्थः॥ प्रथमं
 त्रिकोणं विलिख्य तत्कर्णिकायां भुवनेशीं विलिख्य त्रिषु कोणेषु भूर्भुवःस्वः इत्येतत्सद्वयं लिख्य तद्बहिरष्टदलं प
 द्मं विलिख्य तस्य केसरेषु स्वरद्वंद्वं लिख्य॥ तद्दलमध्ये कादिपंचवर्गान्यशस्तादित्रिवर्गाश्च विलिख्य दलाग्रेषु
 गायत्रीवर्णान् त्रिशस्त्रिंशो विलिख्य॥ तद्बहिर्द्वयं विलिख्य प्रथमे॥ ॐ मापो ज्योतिरित्यादि रांमन्त्रेण वेष्ट
 येत्॥ द्वितीयेष्टतेपरोरजसेह्यदि तुरीयगायत्र्यावस्थमाण्यावेष्टयेत्॥ तद्बहिचतुरस्त्रं विलिख्य तत्को
 णेषु प्रणवं विलिख्य॥ दिक्षु मत्स्यःजनःतपःसत्यं इत्येतानि पदानि विलिखेदिति॥ अयं ध्यानम्॥ मंदाराद्रूप

प्र.सं. लोचनांजनजपाच्छाभैर्मखैरिदं मद्रलोपमुकुटांगसंगतचतुर्विंशोर्णचित्रातनः॥ अंभोजैरिदं गङ्गायौगणकपात्ता
 ३६९ स्येचपाशांकुशेशभीर्दधीनीभवेद्भवदमौशेतारणीतारणी॥ गुण इति विशलम्॥ एवं ध्यात्वा निवारं सप्त ध्यात्वा
 भ्यः अस्य गायत्री शिरश्च॥ त्रितारमभ्यस्य पुनर्वाहति त्रयपुतां गायत्रीं यथा शक्तिसमभ्यसेत्॥ नित्यं॥ अथ ध्यात्वा
 र्थं पीठविधानमुच्यते॥ शक्त्याविः साध्यमिदं विलनिर्कनिमकीजाभि बह्वं पुरेणे सत् को गोलासिमायं हरि हरं विल
 सद्रं उमेभिः समायैः॥ वर्णिश्चावेष्टितं तन्निगुणितमिति विख्यातमेतद्विषयं च स्थायं च वर्यं धनकरममितमं
 पदं कीर्तिदं च॥ इति प्राकृ नवमे पटले भवने शीविधाने उक्तम्॥ अस्मिन् प्रिगुणितयं त्रैसौरपीठं प्राकृ चतुर्दश प
 टले पूर्वोक्तक्रमेण समर्चयेत्॥ अस्मिन् सौरपीठे गायत्री मूर्तिसमावाह्य समर्चयेत्॥ गायत्र्यै॥ सावित्र्यै॥ सरस्व
 त्यै॥ इति प्राग्रसोवायदि सुपुनर्ब्रह्मणे विल्लवे रुद्राय इति बह्वि वारुणे शमर्चयेत्॥ इति प्रथमा वृत्तिः॥ पुनः आ
 दित्यायेति मध्ये॥ रवये भानवे भास्कराय सूर्यय इति दि सु उषाये प्रजायै॥ प्रभायै॥ संध्यायै॥ इति विदि सु द्वितीया
 वृत्तिः॥ अग्न्यादिषु अंगैर्द्वितीयां एतिरिति मंत्रकोशे॥ प्रल्हादिन्यै॥ प्रभायै॥ नित्यायै॥ विश्वरायै॥ विलासिन्यै॥ रामः
 प्रमावत्यै॥ जयायै॥ शांतायै॥ इति तृतीया वृत्तिः कांताय॥ दुर्गायै॥ सरस्वत्यै॥ विद्युदुपायै॥ विशालायै॥ ईशायै॥ व्या ३६९

जयायै० विजयायै० भद्रायै० भद्रकाल्यै० सुमुख्यै० दुर्मुख्यै० व्याघ्रमुख्यै० सिंहमुख्यै० दुर्गायै० अस्मिन्पीठे कलशं संपूर्यजा
तवे होमि मूर्तिसमावाह्यसमर्चयेत्॥ अंगैः प्रथमावृत्तिः॥ अग्निः त्वतारि दुर्नमः धुं सिं ववे नानमः श्व विणिर्गा दुर्नमः नि
दर्षपनः सनमः॥ इन्द्रः वेतिहा दनिनमः॥ तोय निराममनमः॥ सोमवानसुनमः॥ सेद वेत जानमः॥ एतेः प्रतिनो मग
तै वर्यै द्वितीयावृत्तिः॥ जातवेदसे सप्तजिकाय० हव्यवाहनायनमः॥ अश्वत्थारजाय० वैश्वानराय० कौमारतेजसे न
मः विश्वमुखाय० देवमुखाय० इति तृतीयावृत्तिः॥ एष्वे नमः अद्भ्यः अनिलाय० आकाशायेति महादिश्वर्चयेत्॥
निरत्यै० प्रतिष्ठायै० विद्यायै० शांत्यै० इति कोणश्वर्चयेत्॥ जगतायै० तपयै० वेदगर्भायै० दहनरूपिण्यै० सेदुरव
जायै० अजहं न्यै० नभश्चारिण्यै० वागीश्वर्यै० मदवहायै० सोमरूपायै० मनोजवायै० इत्येकादशशक्तीः पूर्वदिशि अ
र्चयेत्तद्देगायै० रात्र्यै० तीव्रकोषायै० यशोवत्यै० तौयात्मकायै० नित्यै० दयावत्यै० हारिण्यै० तिरस्त्रियायै० वेदमात्रे
दमनप्रियायै० इति दक्षिणदिश्वर्चयेत्॥ समाराध्यै० नन्दिन्यै० परायै० रिपुमर्दिन्यै० षष्ठ्यै० दंडिन्यै० तिग्मायै० दुर्गा
यै० गायत्र्यै० निरवद्यायै० विशालाक्ष्यै० इति पश्चिमदिशि॥ श्वासोद्वाहायै० नादिन्यै० वेदनायै० वह्निगर्भायै० सिं
हवाहायै० धुर्यायै० दुर्विघ्नायै० रिरंसायै० तायहारिण्यै० त्यक्तदोषायै० निःसपत्न्यायै० इत्युत्तरदिश्वर्चयेत्॥

प्र.सं. ३६४ एताभिर्वर्णशक्तिभिः पंचमावृत्तिः॥ लोके शैः षष्ठीः। तदा युचैः सप्तमी॥ एवं दीप्ता कलशं संपूज्य॥ समभिषिञ्च्य॥
 पीठविधानोक्ते बंधे उपविश्य जपेदुरुसंनिधौ॥ असुरसहस्रं पुरश्चरणजपः॥ तत्र त्रिष्टुभौ बन्ध्यात्मकत्वात्
 त्यशां त्यर्थं द्विगुणसंख्यां गायत्रीं जपेत्॥ तिलेन सर्षपेन अनेलेन क्षीरदुग्धमसमिद्धिश्च हविषा चाज्येन चरतैः स
 र्पिः सिकैः द्रव्यैश्च तृप्त्वा शींशदुत्तरं चतुःशतसमन्वितं चतुःसहस्रसंख्यं हनेत्॥ पुरश्चरणहोमः पूजाविधि
 स्तु पूर्वमेव कलशविधा उक्ताः॥ अग्निः त्यतारिदुधं सिंवचेनाम्बाविणिर्गादुनिदपरिपनः सदरवेति हादभितो यती
 राममसौ मवानसुसेदवेतजा॥ एवं जातवेदो मन्त्रं जप्नुकामः॥ एतान्ष्टौ पदान् एवं प्रति लोमेन जपेत्॥ अनेन मं
 त्रदृष्टदुरितं ह्यात्यले॥ मन्त्रदोषास्तु कादिमते पंचविंशत्यकाराः कथिताः॥ दग्धः षड्कर्ण-गोमन्त्रः त्रस्तः स्याद
 धिकैर्जपात्॥ गर्वितस्त्वविधिप्राप्तः शत्रवो वैरि कोष्टगाः॥ बालाब्धसरप्राप्याष्टद्रागुद्धस्रान्विताः॥ निर्जिताः
 कर्मबाहुल्याद्दहसासववर्जिताः॥ अपूर्णरूपाच्छिन्नाः स्युस्तंभिताः सानुनासिकाः॥ अकालविनियोगेन मूर्छिताः
 स्वाषगाजपात्॥ मत्ताः पत्रेषु पुपठनादन्यवर्णैस्तु कीलिताः॥ रुद्धा विसंधिका प्राप्ता दुखा वैरिसमन्विताः॥ खंडी रामः
 भूतास्त्वं राजपादंगहीनास्त्वसंवृताः॥ अपूर्णेनोपदिशये क्षीणवीर्यास्तु ते मताः॥ सदा प्रयोगात्कुंठत्वं क्लिष्टताति ३६४

विलंबनात्॥ रुग्णाः प्रलपनैर्जीपादन्यमन्त्रैः सहा विलाः॥७॥ पेसा नास्य याजा पाद्वैषम्यादवमानिताः॥ पंचविंशति
 रुद्दिष्टा दोषास्तान्शमयेद्गुरुः॥ पुनः अनुलोमेन जपे अनुलोमेन उक्तेन प्रकारेण षडंगानि॥ प्रतिलोमजपे अनुलो
 मोक्तवर्णसंख्यया प्रतिलोमेन षडंगानि॥ पुनः प्रतिलोमविधानेषु आवरणपूजादिकमपि प्रतिलोम्येन कर्तव्यम्॥ ५
 तिलोमजपादिकं प्रसंख्येन कर्तव्यम्॥ उभयविधजपादेः नस्त्रवारादिनियमश्च मूलग्रंथे उक्तः॥ एतत्सर्वकल्पं
 तरेषु कंजपसंख्याग्नेयास्त्रपदकृद्वादि तिकथम्॥ मन्त्रवर्णसहस्राणि जपे नान्विशालधीः॥ आग्नेयास्त्रमिदं
 प्रोक्तं विलोमाभिहिहितो मनुः॥ प्रतिलोमक्रमादस्य षडंगानि प्रकल्पयेत्॥ वर्णन्यासपदन्यासौ विदध्या सति
 लोमतः॥ ध्यानभेदान्विजानीया दुर्वादेशान्यचान्यथा॥ पूर्ववज्जपक्लृप्तिः स्याच्छुद्धया तूर्वसंख्यया॥ पंचग
 व्यसुक्तेन च रुणातस्य सिद्धये॥ अर्चनं पूर्ववत्कुर्याच्छुक्तीस्तु प्रतिलोमतः॥ सर्ववदेशिकः कुर्यात्त्रायन्यादिग
 णं जपम्॥ क्रूरकर्माणि कुर्वीत प्रतिलोमविधानतः॥ शांतिकं पौष्टिकं कर्म कर्तव्यमनुलोमतः॥ अष्टानां पा
 दानां विलोममिति॥ ग्याधः पंचाक्षरः पातो ज्ञेयो ह्यनेन्द्रियायात्मकः॥ ध्याधोन्यः पंचवर्णः स्मृतः कर्मेन्द्रियात्मा
 कः॥ आद्यस्तृतीयः पंचार्णपंचभूतमयस्ततः॥ आद्यः स साक्षरः पादः श्रुतार्थो धातुरूपकः॥ दः पूर्वः पंचमः

प्र. सं. पादः ऊर्भिरूपः षडक्षरः ॥ तोवर्णादिषड्गोऽन्यः षट्कोशिकमयोमतः ॥ सोऽपूर्वः पंचवर्णोऽन्यः शब्दादिमय इति
 ३६५ तः ॥ सवर्णाद्योष्टमाः पादः पंचाणो वचनादिकः ॥ इति ॥ अथ प्रयोगः ॥ पीतायो मुष्टिगदा हस्ता महिषाज्यसंयुक्त
 पुलाकैः ॥ वैभीतारिष्टसमितो द्रवकैः संभयेच्च हनविधिना ॥ अयमर्थः ॥ पीतां अयो मुष्टिगदा हस्तां ध्यात्वा महिषाज्य
 सितपुलाकैः ॥ श्वैभीतकसमिद्रिश्च अरिष्टैश्च कोद्रवकैश्च सहस्रहुनेत् ॥ शत्रुसंभनं भवति ॥ प्रयोगांतरम् ॥ सुसि
 तापाशां कुशयुक्तविगलद्वारिप्रवाहसंभिन्नावेतसमिदाहुत्यामधुस्युतामं सुवष्टयेदुर्गा ॥ अयमर्थः ॥ सुसित्येत्या
 दिविशिष्टां दुर्गां ध्यात्वा वेतससमिधं त्रिमधुरसिक्तां संख्यानुक्ते सहस्रमितिन्यायात्सहस्रं जुहुयाद्दृष्ट्यर्थं वित
 संनिरवंजि ॥ प्रयोगांतरं ॥ रक्तापाशां कुशिलिनीकेशरोद्रवैः कुसुमैः ॥ चंदनरससंसिक्तैर्होमात् दुर्गावशी
 करोति जगत् ॥ एवं ध्यात्वा रात्रावुक्तकुसुमैर्हुनेत्सहस्रं वशीकरणं भवति ॥ प्रयोगां ॥ लवणैस्त्रिमधुरसिक्तैः स्मृत
 तया वा जुहोतु पुत्तल्या ॥ आसुतरुकाद्यैर्नक्तसप्ताहाच्च पतिमपि वशीकुरुते ॥ अयमर्थः ॥ उज्जतरुशकलैर्वा त्रि
 मधुरसिक्तैर्लवणैर्वा लवणकृतसाध्यप्रति कृत्या वा आसप्ताहं पूर्ववध्यात्वा रात्रौ सहस्रं जुहुयात् ॥ सप्ताहाद्द
 करणं भवति ॥ एतमधुगुडसमिश्रं त्रिमधुरसंस्तं भवति ॥ प्रयोगांतरम् ॥ सकपालशुलपाशां कुशहस्तारुणत

रामः
 ३६५

रा तथा दुर्गा आकर्षयते लावणपुतल्यानि मधुरा कया होमात् ॥ एवं ध्यात्वा लावणकृतसाध्यप्रतिमा होमात् साध्य
 माकर्षयेदित्यर्थः ॥ प्रयोगांतरम् ॥ ध्यात्वा धूम्रांसुसलं त्रिशिरं करामस्थिभिश्च तीक्ष्णार्कैः कार्पासानांति वज्रदमे
 षट् तैर्हृताञ्च विद्वेषः ॥ धूम्रवर्णां त्रिशिरं रालं कार्पासवर्तिभ्यो बीजं रतैर्दृष्ट्वैरेवं ध्यात्वा सहस्रं हुने द्विद्वेषो भ
 वति ॥ प्रयोगांतरम् ॥ धूम्रा तर्जनिशूला हि तहस्ता विषदलैः समहिषा ज्यैः ॥ होमाच्च मरिचसर्षपचरुभिरजारुधि
 रसे चितैरटयेत् ॥ विषदलं विषपत्रेण महिषा ज्यसिक्ते नमरी च सर्षपचरुभिः अजारुधिराकैश्च सहस्रं हो
 मादुच्चाटयेत् ॥ प्रयोगांतरम् ॥ शिखिशूलकराग्निनिभा सर्षपतैल्युक्तमृतबीजैश्च ॥ मरिचैर्वा राजयुतैर्होमादे
 हितान् विमोहयेद्दुर्गा ॥ शिखी अग्निः मृतबीजं औन्नतैर्बीजैर्मरिचं राजिकदुःअयमर्थः ॥ मृतबीजैः सर्षपतैलसि
 क्तैर्वा ॥ राजियुतमरीचैर्वा सहस्रं होमाच्छत्रुन्वीमोहयति ॥ प्रयोगा ॥ कृष्णभूला सिकरारिपुदिनवस्रोद्वैः समि
 त्यवरैः ॥ वृणक्तदृतसंसिक्तैर्होमाच्चासे नमारयेद्दुर्गा ॥ वृणक्तदृतं कंजिवैद्ये ॥ अयमर्थः ॥ कृष्णवर्णा शूलासि
 हस्तां दुर्गा ध्यात्वा शत्रुनक्षत्रवृक्षसमिद्धिः वृणक्तदृतसंसिक्ताभिः सहस्रं जुहुयादेवं चासे हतेशत्रोर्मरणम् ॥
 प्रयोगांतरम् ॥ नक्षत्रं वृक्षं मिथो नम्रिचानि च तीक्ष्णहिंशुशकलानि ॥ मार्णकर्मणि विहितान्या रुष्करश्च ह

प्र.सं. ३६६ सिक्तानि ॥ तीक्ष्णं कटुकं ॥ हिंशुकलं परिगाय शूलिकैः ॥ अरुक्करस्नेहं शंगुदैतैलम् ॥ अयमर्थः ॥ शत्रुन सत्र
 व ससमिद्धिश्च मरिचैश्च तीक्ष्णैश्च हिंशुभिश्च आरुक्करुतैलसिक्तैरेतैः सह ससंख्यं हुनेत् शत्रोर्मति भवति ॥ प्रयोगां
 तरम् ॥ न सत्र व ससमिद्धिं विलिखितसाध्याभिध्यानकर्मव्रताम् ॥ चतुश्चत्वारिंशत् तत्त्वपुजां होमं कर्ममरणक
 रम् ॥ अयमर्थः ॥ शत्रुन सत्र समिक्तसाध्यनामविलिख्य मूलमंत्रस्य चतुश्चत्वारिंशद्दर्शाश्च विलिख्य तावत्सं
 ख्यं जुहुयात् मरणं भवति ॥ प्रयोगां मरिचसौद्रसमेतं प्रत्यक्षपुष्पिवराहसनिभम् ॥ उष्णं भः परिलुलितं प्रसि
 चयेत् व सपुत्तल्याः ॥ हृदये वदने च रिपोः संमुखतः संप्रतिष्ठिते रापाः ॥ जूर्त्यभिभूतो रिः स्यात् तत्कथनात्पक्ष
 मात्रकामियते ॥ सत्संप्रदायसर्वस्वाभिधाने व्याख्याने उक्ते ॥ कौतुं पै इति केचित् ॥ वराहं नीलपद्मे ॥ अयमर्थः
 शत्रुन सत्र व स्रेण प्रतिकृतिं संपाद्य प्राया प्रतिष्ठां च कृत्वा तस्या हृदये वदने मरीच्यापुक्तद्रव्यं उल्लोदकेन विनिः
 षीडयेत् तेन जलेन रिपुदिष्टुखतः प्रसेचनं कुर्यात् ॥ तस्मादार्तिव्याध्याभिभूतो भवति ॥ शत्रुः अथ वारं वमवे
 संपाद्य काथयेत् ॥ एकपक्षमात्रेष्वायितं रिपुर्म्रियते ॥ प्रयोगांतरम् ॥ सैव प्रतिरसकृत्य तिष्ठितसमीरणं च वि
 शदधिया ॥ स्तीक्ष्णस्नेहालिप्ता विलोमजायेत तापनीयाग्नौ विधिना ज्वरविद्धः स्यादपघतहोमेन हानिरंगस्य ॥ ३६६

सर्वाहुत्यामरणं प्राप्नोति रिपुर्न संदेहः ॥ अयमर्थः ॥ रिपुर्न सन्नरुहप्रतिकृतिं संपाद्य प्राणप्रतिष्ठं च बहु शो जहा
 तीष्णतैलेन तां प्रतिकृतिं बिलिप्य जलावेदो मन्त्रं प्रतिलोमेन जस्वाग्नौ तापयेत् ॥ तेन शत्रुज्वरग्रस्तः स्यात् ॥
 पुनस्तामेव प्रतिकृतिं हित्वा स्वल्पमनेन मन्त्रेण हृते ग्रहानि भवति ॥ सर्वाय वैर्हृते शत्रोर्मरणं भवति ॥ प्रयोगांतर
 म् ॥ उन्मत्तस्त्वे लनेत्रद्वयमभवसमिधां सप्तसाहस्रकं तत्स्य कं राजतैलामुलितमथ हृते त्माहिषा ज्यप्लुतम् ॥
 कृत्वाष्टम्यद्यमेवासुनियतचरितः सप्तरात्रं निशायांनिः संदेहास्य शत्रुः स्य जतिकिलमिजदेहमाविष्ट होमः ॥
 उन्मत्त औन्मत्तैस्त्वे लंपट्टि । तयोर्नेत्रद्वयं नेत्रमिति मूलं ज्ञेयम् ॥ तयोर्मूलमभवसमिद्रित्यर्थः ॥ राजितैलं कटि
 किणौ ॥ अयमर्थः ॥ उत्तैरेतैः समित्पवरैः सर्षपतैलाप्लुतैर्वा माहिषा ज्यप्लुतैर्वा रात्रावेकैकं सप्तसहस्र संख्यं क
 र्त्वाष्टमिमारभ्य हृते ॥ शत्रोर्मरतिः ॥ प्रयोगांतरं ॥ सामुद्रे च सहिं गुजीरकविषे स्यात्स्य हृत् कृत्वा ॥ क
 र्त्वा षोडशनां जले घटाहादिसुते कापयेत् । सप्ताहं ज्वलनं जपनीषतरोर्यस्यासिस्ता उनं ॥ कुर्वन्नाप्रदिनां नरे
 यमपुरः क्रीडापरस्यादरिः ॥ हिं गुजीरकप्र० विषवसननाग ॥ द्वादशघटलेखरिता विधाने प्रोक्तं कथमयमर्थः
 सामुद्रे जले घटादिश्रिते उक्तद्रव्याणि प्रसिप्यासौ संस्थाप्य तस्मिन् जले साध्यस्य न सन्नरुहो न प्रतिमां संपाद्य

प्र.सं. ३६७ ताम्॥ प्रतिमां पंचाधोवदनतया तस्मिन् न लेप्रसिप्य जातवे होमन्त्रं जप्त्वा विषतरो यं ह्या प्रतिमां शिरसि ता उपेत् ॥
 सप्तदिनं काथयेत् तस्मात्सप्तदिनां तरे शत्रुर्मरिष्यति ॥ प्रयोगांतरं ॥ आर्द्रां शुकोग्निमनुना त्वयस प्ररात्रं सिद्धार्थं तै
 लतुलितैर्मरिचैर्जु होतु ॥ आरभ्य विष्टीरि वसेरिनरः प्रलापैर्मूर्च्छावितेन विषयीकियते ज्वरेण ॥ सिद्धार्थं कटु
 कुअग्निमनुरिति जातवे होमन्त्रः अयमर्थः ॥ विष्णुस्वकाले आरभ्य सप्तदिनेषु रात्रावाट्र्वस्त्रः सिद्धार्थं तैलसिक्तैर्म
 रिचैर्जावे होमन्त्रेण सह संजु होतु ॥ शत्रुर्ज्वरमूर्च्छादियस्तो भवति ॥ प्रयोगांतरं ॥ तालस्य पत्रैर्भुजपत्रके वामध्ये लि
 खेत्साध्य न रात्रिं ध्यानं ॥ अथाभितो मन्त्रमिमं विलोमं विलोमं विलिरव्य भूमौ विलिरव्य न्यतत्र ॥ आधाय पैश्चान्न रमा
 दरेण समर्च्य समम्य ५ भरिचैर्जु होतु ॥ तीव्रोज्वरस्तस्य भवेत्पुनस्तत्तोयोसिपेदस्य तरः स भूयात् ॥ अयमर्थः ॥ ता
 लयत्रे वा भूर्जपत्रे वामध्ये साध्य नाम लिखित्वा तत्पार्श्वयोर्जातवे होमन्त्रं प्रतिलोमेन लिखित्वा भूमौ विनिस्तन्य त
 स्योपयीग्निं संस्थाप्य समर्च्य मरीचैर्जु हयात् ॥ साध्यस्तु ज्वरस्तो भवति ॥ पुनस्तद्यं त्रमुष्ट्यजले सिपेत् तेन
 सरे वसाध्यो वशीकृतो भवति ॥ प्रयोगांतरं ॥ सिंहस्यां शरनिकरैः कुरानुवर्णैर्धावंतीरिपुधा वमोनं ॥ संबित्य
 सिपातुजलं दिने शविं वेजस्वामुं मनुमपि चाटनाय शीघ्रं ॥ अयमर्थः ॥ सिंहस्वोपरि स्थित्वा अग्निसदृशाग्रैः श

रामः
३६७

रेः रिपुं धावयंतीं ध्यायेत् ॥ तथा धावमानं रिपुं ध्यायेत् ॥ एवं रूपेण ध्यात्वा जातवेदो मन्त्रजज्ञा जलमादित्यमंजु लेशि
 पेत् ॥ शत्रूच्चारनं भवति ॥ प्रयोगांतरं ॥ कृत्वा स्थण्डिलमंगणे भववतीं न्यासकृमादर्वयेद्द्रुं धावैः पुतरंधसाच विकिरेत्
 मन्त्रीनिशायांबलिं ॥ अस्त्रामन्त्रममुंचरोगसहिता नृकृत्या निरुतां स्तां स्तान्भूतपिशाचवैरिविहिता नृदुखानसौ
 नाशयेत् ॥ अयमर्थः ॥ अस्त्ररन्यासस्थाने तन्त्रायेनैवरात्रौ गंधाद्यैः समभ्यर्च्य पायमेनवलिंच दत्वा पुनस्तन्निकटे
 स्थित्वा जपेत् ॥ तस्माद्भोगकृत्या भूतपिशाचवैरिविहिता पीजानस्यंति ॥ प्रयोगांतरं ॥ कुसुमरसालुलितलोणैर्वारु
 णवदनोजुहोतु ॥ संध्यासु ॥ मन्त्रार्णसंख्यममेरेक्येन द्वावयेदरीनचिरात् कुसुमरसंभाजलोणं उष्णवारुणवदनः प
 त्रिमुख इत्यर्थः ॥ मन्त्रार्णसंख्यंचतुश्चत्वारिंशत्संख्यम् ॥ एवं हुतेशत्रुनुच्चादयति ॥ प्रयोगांतरं ॥ शुद्धैश्च तंदु
 लैरथरुर्विनिपापपांचगव्यमापिसृतेन तेन जुहुयादृष्टसहस्रसमेतं संपातम् ॥ प्राशितसंपातस्य स्याद्द्रुं शा
 सर्वथैव साध्यस्य ॥ प्रांगणमंदिरयोरपि निखने द्वारे च शिष्टसंपातं ॥ कृत्या नश्यति तस्मिन् वीक्षितेन ग्रह
 दयोभीत्या ॥ कर्तारमेव कृपिता कृत्या सर्वात्मनाशयति ॥ अयमर्थः ॥ पंचगव्ये चरुं संपाद्या ज्ययुक्तेन तेन च
 रुणाष्टोत्तरसहस्रं जुहुयात् ॥ संपातंच गृहीत्वा साध्यं प्राशयेत् ॥ द्वारे चांगणे च अंतःपुरे च निखने च ते

प्र.सं. ३६८ न कृत्या द्यो न स्यंति। प्रयोगात्॥ ब्रह्म दम फल कां ते मंत्रितमः सप्त सप्त कोष्ठेषु ते॥ कोणो दराणि हित्वा माया पीजं
 ३६८ ॥ सकर्म मध्यगते विलिखे क्रमेण मन्त्रा सरांश्च शिष्टेषु कोष्ठेषु। तत्र मरुतः प्रतिष्ठां विधापयन् विधापयन् हिमपिबु
 हु या राज्ञ्येना एसा हस्तम्॥ फल कोपरि सम्पगत संपातम्॥ विप्रतिपत्ति धराया निखने च स्यंत्कृप द्वाः स्यः
 ब्रह्म दम पा नाश अयमर्थः॥ ब्रह्म दम फल कांतः पूर्व पश्चिम त अष्टौ रेखा विलेख्याः तथैव दक्षिण तो तरत अष्टौ
 रेखा विलिख्याः॥ एवं विलिखिते एकोन पंचाशत् कोष्ठानि जायेष्वर्णानि॥ तत्र सर्वेभ्यो मध्यगत कोष्ठे साध्य सेत्र
 नामयुतं रभुवने शीं विलिखेत्॥ पुनश्च त्रयो कोष्ठानि वर्जयित्वा॥ अन्येषु चतुः श्रवण शिखोष्ठेषु जात वै
 होमत्र वर्णानि विलिखेत्॥ एवं विलिख्य फल के प्राण प्रतिष्ठां च जप्त्वा पुनरन्यत्र भूमावग्नि सस्थाप्य केवल ज्येना
 योतरं स हस्तं हुत्वा तत्संपातं फल कस्य यं त्रोपरि विलिप्य विवाह भूयो फल कं निखने तत्साहू विवाहो न स्यति॥ प्र
 योगांतरं॥ सिकता चरु गव्याश्च कर्मदां प्रतिष्ठा विधीयते सिध्यै॥ प्रस्थापक चामाना गृहे युरविषयाभिग
 ३६८ प्रये सिकताः॥ मध्याह्नां तेषु च कुंडा नामा चरप्यनरकमपि॥ विधि नानि वये क्रमशः सिंह धनुः द्वागयापि रामः
 निदिने शो॥ तिथिषु तु कालाहम्या भेषु विशाखादिमूल भाग्येषु॥ वारेषु मंदा वा कृपति वर्जाः सर्वे प्रशस्यंते॥ ह ३६८

स्तत्रवर्णमप्यासु प्राजापत्ये—कर्मकुर्वीत॥ द्वादशहस्तसंख्यं प्रजपोगायत्रमपियथा प्रोक्तम्॥ मध्यं च मूलमनुना तदायुधै
 रष्टदिक्षु चक्राद्यैः॥ सकपालांतैः पृथगपि संस्थापनकर्मनिगदितं विधिवत्॥ तास्ताश्च देवता अपि परिपूज्य यथा
 क्रमेण मन्त्रितमः॥ कुर्याद्वलिदिनग्रहकरणेभ्यो लोकपालराशिभ्यः॥ अयमर्थः॥ गृहरक्षणार्थं चेत्त्रयसं सिकताः पु
 रक्षणार्थं चेत् आढकंचतुः प्रस्थं सिकताः विषयसीमारक्षणार्थं चेत्षट्प्रमाणं द्रोणप्रमाणं सिकताः एवं संपाद्य पुम
 गृहं हस्यवापुरस्य वासीमाया वाऽष्टदिक्षु मध्ये च नवकुंडानि विधाय मेषसिंहधानुरित्याद्युक्तमासतिथिनस्त्रवा
 रयुक्तेषु दिनेषु सिकता उक्तपरिमाणेन नवपासं पाद्यतेषु कुंडेषु संस्थाप्य॥ द्वादशहस्तसंख्यायत्र्यभिर्मन्त्रिता सिक
 ताः क्रमेण जपेत्॥ पुनर्मध्यकुंडस्थं सिकतायां मूलं देवताप्राणप्रतिष्ठां विधाय॥ अन्येषु कुंडेषु मन्त्रध्याने
 कचक्राद्यायुधसप्तकस्य प्राणप्रतिष्ठां च तत्र अष्टवायुधतर्जनीस्थाने कपालायुधस्य प्राणप्रतिष्ठां च क्रमेण क
 लापुनर्मध्यकुंडस्थं सिकतास्थितां देवतां मूलमन्त्रेण संपुज्याष्टकुंडस्थिता अप्यायुधदेवताश्च कायन
 मरत्यादिभिस्तत्तन्मन्त्रैः क्रमेण परिपूज्याः॥ पुनस्तत्र तत्रयस्मिन्दिने करोति तद्दिनं नस्त्रदेवतायै च नवग्र
 हतद्दिनकरणलोकपालद्वादशराशिभ्यः बलिं दद्यात्॥ असत्तैर्पाचरुमिवा एव कृते अधिकतरं रक्षाकरं

प्र.सं. १६८ भवति ॥ एवमेव चरुणा पंचगव्यैर्वा अभ्यनावा मृदा वाग्दहपुरसीमादिरक्षां प्रकुर्वीत ॥ प्रयोगांतरं ॥ सिकताः षोडश
 कुडवं वृक्षद्रुमभाजने तु गव्यं ॥ निवपति यदि विधिना तं देशं ग्रामं करोति चतुरद्वयं ॥ वृक्षस्य पलाशम् ॥ अथ मर्त्यः ॥
 पूर्ववदेसाध्यप्रदेशो अष्टदिक्षु मध्ये च नवकुंजनिखनित्वा तेषु कुंडेषु ब्रह्महमेण नवपात्राणिसंघाद्य ॥ एकैकस्मिन्पात्रे
 षोडशकुडवपरिमाणेन सिकताः पंचगव्यसिक्ताः संपाद्य नवकुंडेषु संस्थाप्य पूर्ववदेव प्राणप्राणतिष्ठाकरणज
 पपूजाबलिहरणादीन् कुर्यात् ॥ एवं यस्मिन् देशे निवपति निखनति तद्देशं वर्षं चतुष्टयात् पूर्वग्रामं करोति ॥ प्रयोगांत
 रम् ॥ अर्के जस्थे भिगायामपरिमितजलायां समादाय शुद्धाः संम्यक् संशोषयित्वा तपमनुसिकताः सूर्यकोणैर्वि
 शोध्य ॥ संसिद्धे पंचगव्ये सुमतिरथ विनिक्षिप्य ताः कुंभसंस्थाः ॥ मन्त्राग्नौ मन्त्रजापीद्विजतरुसमिधमर्जयेत्कार्य
 हेतोः ॥ एवं मृदुफलचरवः संस्थाप्य तेषु पंचगव्यास्ते वसुधाविप्रतिपत्ति सयं अपुष्टिं च कुर्वते क्रमशः ॥ अथ
 मर्त्यः ॥ सूर्यमेषस्थे संपूर्णजलयुक्तायां नद्यांगता सिकताः संग्रह्य सूर्यकिरणे संशोषयित्वा सूर्येण विशोध्य पूर्व
 स्मिन्पटले गायत्री विधाने प्रोक्तपंचगव्ययोजना सामान्यविध्युक्तप्रकारेण योजिते पंचगव्ये विनिक्षिप्य पुनः
 पंचगव्यमिश्रिताः सिकताः कुंभे विनिक्षिप्य पुनरग्निजन्मविधिरूपेण संस्कृताग्नौ संस्थाप्य जातवेदो मन्त्रजस्त

रामः
 १६८

द्विजतरुसमिहर्ष्याभर्जयेत्॥एवंसिकताचरुं संपाद्य संपंचगव्यास्तेचरवः भूविवादस्थले संस्थापनीयाः॥ तस्माद्
 विवाहं रामयति॥ अपिच कालेन पुष्टिकुर्वन्ति॥ द्विजतरुपलाशः॥ शूर्पमुत्तरम्॥ प्रयोगांतरम्॥ रथचरणद्वरगतं
 वुजहस्तानिष्टदाशातकुंभनिभासद्यतपयोहोमात् महतीं लक्ष्मीं समावहेदुर्गा॥ अस्यार्थः॥ एवंरूपं दुर्गां ध्या
 त्वाद्यतसिक्तपायसं हुनेत्॥ तस्मादुक्तफलं स्यात्॥ प्रयोगांतरम्॥ त्रीहिभिरनैः समिद्रिपिदुग्धं वीरुधामाज्यैः
 मधुरत्रयमधुरतरैर्महतीं दध्निकरोति हतविधिना॥ अयमसमिद्रिरिति दुग्धवीरुधामिति पुष्पं वीरुद्धं अश्व
 यादिसीरो च तुष्टयेत्तपांसमिद्रिरित्यर्थः॥ मधुरत्रयं आज्या गुज्जमधुमिश्रितद्रव्यं मधुरतरैरिति मधुरतरं सं
 ख्यानुक्ते सहस्रमिति भ्यायात् एतैर्देशभिर्देवैः एष्टव्या संभूय वा सहस्रसंख्यं जातवेदो मन्त्रेण हुनेत्॥ ऐश्वर्य
 वद्भिर्भवति॥ पुंसाकेन कियद्दामन्त्रस्याचक्षते अथास्य सामर्थ्यमित्यादिना मन्त्रप्रशंसाकृता॥ अथ शारदातिल
 कोक्तप्रकारेण दिनास्त्रकृत्यास्त्रमन्त्रयोः प्रयोगानिख्यंते॥ अथोदिनास्त्रकृत्यास्त्रं वक्ष्ये शत्रुनिमर्दनम्॥ अति
 दुर्गामनुं प्राहुर्दिनास्त्रं मन्त्रवित्तमाम्॥ अतिदुर्गेयमासाद्य पडंतस्त्रिष्टुवारिता॥ प्रति लोममिमं न च्छ्रुत्वा स्त्रं प्र
 ति चक्षते॥ दिनास्त्रस्य षडंगं दीनं प्रतिलोमादिकान् विदुः॥ मूलमन्त्रप्रतिलोमक्रमेणेत्यर्थः॥ पूर्वोक्ता एव स

प्र.सं. ३७० न्यायामन्त्रस्यास्यप्रकीर्तिताः॥ वर्णन्यासपदन्यासैर्विदध्यात्प्रतिलोमतः॥ ध्यानभेदान् विजानीयाद्दृष्टेः शान्त्य-
 चान्यथा॥ पूर्ववज्जपकुप्तिस्याज्जुह्यात्पूर्वसंख्यया॥ पंचगव्यसुपक्वेन चरुणा तस्य सिद्धये॥ अर्चनं पूर्ववत्कुर्यात्तथा॥
 तिस्तु प्रतिलोमतः॥ सर्वत्र देशिकः कुर्याद्वायव्यादिगुणं जपम्॥ अथ प्रयोगः॥ भानुबिंबगतं शत्रुमथो वक्त्रं विषाह-
 तम्॥ मूलादुत्थितयाग्रस्तं कुजं त्याभावयेत्सुधाः॥ मूलाधारे सिपेत्सद्यः प्रस्कुरत्कालपावके॥ दिनत्रयाज्वराक्रांतोऽपि
 पुः प्राणान्विमुञ्चति॥ दिनारुणेण प्रसिद्धां गन्धाधिष्ठानगतं रिपुं॥ पंचवायुसमिद्धे भवन्हिना दग्धविग्रहम्॥ ध्या-
 यन्मनुं जपेत्सद्यः स भवेद्यमवलम्बः॥ मणिपूरगतं शत्रुमग्निना दीप्तं विग्रहं॥ ध्यायन् दिनारुणं प्रजपेत्सम्यक्त्व-
 रातां व्रजेत्॥ अनाहिताहितः शत्रुनिर्दग्धो भवन्हिना॥ पाशेन बद्ध्वा शीघ्रेण म्रियेते यमकिंकरैः॥ वि-
 शुद्धिस्थानगोवैरी दिनवाणेन दीयितः॥ अधोमुखश्चरन् स्तूर्णं परासुः स्यादिनत्रयात्॥ आज्ञायां निहतं शत्रुं दहे-
 त्ज्ञानाग्निना धिया॥ पुत्रमित्रकलत्रादीन् हित्वा मत्कमुपाश्रयेत्॥ नाभिमात्रोदके स्थित्वा ध्यायन् बिंबदिने शि-
 तुः॥ वैरिणं दग्धसर्वांगमन्त्रमष्टोत्तरं शतम्॥ जपेत्सप्तदिनाद्वाग्यमलोकं स गच्छति॥ आरवारं समारभ्य स-
 प्राहं प्रजपेन्मनुम्॥ सूर्योदयं समारभ्य यावदस्तामयो भयो भवेत्॥ सन्निपातज्वराविशेषमग्रस्तो भवेद्दरिः॥

रामः

३७०

स्थित्वा दुर्गालयं मन्त्री विस्त्रं वर्जिताशनः॥ दिनवाणेन विहांगं वैरिणं परिचिंतयेत्॥ जपेन्मनुमिमं शत्रुज्वरितो
 मरणं न जेत्॥ स्पृष्ट्वा दुर्गां जपेन्मन्त्रमनन्त्रं दिदिनस्मरन्॥ शूलप्रोतां निजरिपुं दिनास्त्रेण प्रदीपिते॥ ज्वरेण
 महता विष्टे जायते स यमातिथिः॥ रविमंजलगं शत्रुं दृष्टं तद्रथ पन्नगैः॥ विषामिदं गन्धसर्वांगं ध्यायन्नृष्टो न
 वारिणाः॥ तर्पयेदिनवाणेन स्यादसौ यमबल्लभः॥ रविं वा दागतया ज्वालाया गस्तविग्रहं रिपुं ध्यात्वा जपेन्मं
 त्रसं क्रीडतियमांतिके॥ ग्रहयुक्ता र्कविं वस्थं विद्धं मन्त्रमयैः शरैः॥ प्रतिपद्य निजं शत्रुं जपेद्युत्तमस्त्रवित्
 रिपुं नयति शीघ्रेण यमदूतो यमालयम्॥ प्रलयानलसंकाशां कालरात्रिं मिवा पराम्॥ शूलपाशधरां घोरं सिंहं
 हस्य धनिषे दुषीम्॥ सवितुर्मंजलांतस्थां रत्ननेत्रत्रयो स्थितैः॥ विष्कुलिंगैर्निर्दहंती रिपुमाकुलविग्रहम्
 ॥ स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा धरां नृत्यत् भुक्कुटी भूषणाननाम्॥ दर्शयंतीं निजं शत्रुं तर्जन्या भीमरूपाया॥ दंष्ट्रामयूखजालेन
 स्थातयंतीं दिगंतरं॥ शूलैर्न वैरिणो बसोदायेरेतीं भयं करीम्॥ जपेदिनत्रयं मन्त्री भारयेद्रिपुमात्मनः॥ अस्त्र
 मन्त्ररुतं न्यासः प्रलयाग्निसमप्रभम्॥ रक्तवस्त्रधरीं घोरं रत्ननेत्रत्रयान्विताम्॥ सिंहाधिरूढां धावं
 धावमानं रिपुं प्रति॥ खड्गेन तच्छिरः क्षित्वा सणाद्योमस्य लंगताम्॥ ध्यात्वा युतं जपेन्मन्त्री दिनं वर्जिताश

प्र.सं. ३७१ नः॥ अने नैव विधाने न रिपुर्मत्स्यप्रियो भवेत्॥ कर्माण्येतानि कर्त्तव्यं तदिवसे नतुरात्रिषु॥ पश्चिमामुखलिंग
 स्पृश जीवमहिषं पुनः॥ निखापतस्य शिरसि कुण्डं कृत्वा त्रिकोणकं॥ तस्मिन् समेधीते वन्द्यौ कारस्करसमुद्रबा
 न्॥ स त्रिकोणा समं न्ना र्णा न्ना ध्य नाम समन्वितान्॥ भजरक्तेन संसिक्तान् कारस्करसमिद्वरान्॥ सहस्रांस्तु ह्रयो
 देवीं ध्यात्वा सविन्दमं उले॥ प्रलयाम्नि समांशो रां द्वा त्रिंशद्भुजशोभिताम्॥ उद्यदायुधसंदाप्रान्तरस्यंती सिंह
 मस्तके॥ महादंष्ट्रां महाभीमां ज्वलत्केशीं नदन्मुखीम्॥ रक्ताद्रं मांसवदनां चूर्णितौ ग्रस्त्रिलोचनाम्॥ अनेन विधि
 नाशत्रुर्महाज्वरनिषिडिताः॥ विभुं च त्रिनिजं देहं पुत्रमित्रादिभिः सह॥ ऊर्ध्वमुत्सांभसो मन्त्री तं वयित्वा भुजंग
 मम्॥ भानुविंबगतां दुर्गासहस्रादित्यसंनिभाम्॥ सहस्रपाणिचरणां सहस्राक्षिशिरोमुखीम्॥ सहस्रनागबह्मणां
 त्रासयंतीं जगत्रयीं॥ ध्यायन्ननेन सर्पास्यतर्पयेदुष्णवारिणा॥ संयतः कालपाशेन वैरीमुंचेत्स्वजीवितं॥ मध्याह्ना
 कायुतप्रख्यां नंदतीं नरसिंहवत्॥ घोरसिंहसमासीनां महाभीषणदर्शनाम्॥ रत्नप्रोताहिताभ्या यज्ञपेन्मन्त्र
 मनन्यधीः॥ तर्पयेदुष्णतोयेन सर्पवक्त्रे दिनत्रयम्॥ यमस्य भवनं गच्छेत्तीरात्रिर्नात्र संशयः॥ क्रूरसुरप्रतिकु
 तिं प्रतिष्ठितसमीरणां॥ उष्णोदके विनिक्षिप्य विषाद्वे विधिना ततः॥ अकैवृत्तलसंजातां खड्गस्वेदकधारिणीं॥

रामः
३७१

नयनत्रयनिर्गच्छद्विस्फुल्लिङ्गशतांकुलाम्॥सिंहस्थांसर्पभूषाढ्यां त्रैलोक्याभयदायिनीम्॥खड्गकृत्याभिधां ध्या
 यन् प्रजपेदपुतंमनुम्॥विधानेनामुनाशत्रुर्ग्रस्तोभवतिमृत्युना॥प्रकल्प्यदुर्गायननेत्रिकौणकुंडमुत्तमम्॥तत्र
 संजनितेबन्धौमहिषीराकृताकृतां॥पुतलीमजरक्ताक्ताप्रतिष्ठितसमीरिणाम्॥क्षित्वाप्रजुहुयाद्रजरक्तान्वितां
 निशि॥ध्यात्वादुर्गाप्रवृत्त्यंतीमहिषोरस्थलांतरे॥रूलेनमहिषस्यांगंभिदंतीचोरदर्शनाम्॥अट्टहासैरजस्तोत्रैभी
 षितासुरसेविनाम्॥अनेनविधिनाशत्रुःप्रयातियमसंनिधिम्॥दिनास्त्रमेवंकथितंशत्रुनिग्रहकारणम्॥कृत्या
 स्त्रं चोदिनात्कर्मास्त्रयोगान्मन्त्रवित्तमः॥आधारादुद्रतांदेवींकुंडलींसर्परूपिणीम्॥सुषुम्भारधमार्गेणयातांब्यो
 मस्थलंततः॥मुखेनशत्रुमादायनिवृत्तांस्वगृहंप्रति॥ज्वलत्कालानलोदीप्तांविचिंत्यप्रजपेन्मनुम्॥सप्तभिर्वास
 रैःशत्रुर्मृत्युमाप्नोतिमोहितः॥अंगारवारेचित्याग्नौसर्वपद्मेहलोहितम्॥सिद्धार्थकुंडपंजपंजुहुमसमाततः
 कृत्यास्त्रज्वालयादग्धोरिष्यमपुरंव्रजेत्॥चतुर्दश्यामधरात्रेचितास्थीन्यष्टसाधकः॥व्रणतैलविलिप्तानिचि
 ताग्नौजुहुयाततः॥अनेनविधिनाशत्रुर्मृत्युमेष्यतिकातरः॥व्रणतैलम्॥शंगुदतैलम्॥उष्ट्रास्थिनिर्मितांश
 त्रौव्रणतैलपरिप्लुताम्॥प्रतिमांस्थापितंप्राणांजुहुयानिशिसाधकः॥क्षित्वाक्षित्वाजरक्तेनसप्ताहान्नियतेरि

प्र.सं पुः॥महिष्यावत्सकंरुद्वयकरवक्ष्योपितम्॥पापसेवार्पिपाःप्रस्यंमहिष्यास्ततजोद्वयम्॥कुराप्रथितांगप्र
 २७२ तिष्ठितसमीरणा॥तीक्ष्णतैलायुतंहृत्वाविषयशोपितेनले॥जुहुयाद्वत्सकंरुद्वयसिन्धुधितंमन्त्रसाधकः॥अरि
 गच्छनिचैकेनदिवसेनयमस्यम्॥अशानवालुकांस्थष्टासासतानियतंजपेत्॥विविरेत्तास्तदाकाहौकृत्यास्वका
 यितंजलम्॥तदीयंपातयविराजिहंतिसकालंजनान्॥कृत्वांगारतुर्दृश्योप्रजपेत्तत्रभस्मभिः॥महिषाज्येन
 तुलितातन्त्रासरसंस्मया॥निर्मायगुलिकारताःसम्यक्जपसमीरणाः॥विनाकाष्ठेपिनेवद्वौजुहुयाद्व
 मानसः॥चतुर्दशोत्रयाद्वौकशत्रुर्मृत्युर्वशोभवेत्॥अशानभस्मसिन्धुधयेपंचगव्येविनिक्षिपेत्॥महिषेसं
 स्मरेद्देवीकालाग्निसदृशप्रभाम्॥भर्जयेत्त्वजपेन्मन्त्रविषकाष्ठेक्षितानले॥दुर्गालयप्रजुहुयदनैनांयुधमन्त्र
 वित्॥पुनरादायतद्रुद्रस्मसेनायांवैरिणःक्षिपेत्॥सासेनावहृधाभिन्नाज्वररोगविमोहिता॥आयुधानिपरित्य
 ज्ययुद्धकालेपलायते॥गैहग्रामादिषुसिद्धाकुर्यादुच्चादनंशणात्॥सप्तवारेषुगुलिकेदुर्गावेश्मसुशर्कराः
 सप्तकाहैर्द्रदिग्वज्रंग्रहीत्वाप्रजपेन्मनुम्॥महिषीपंचगव्येषुभर्जयेतायथापुरा॥भूयोजपित्याविकिरेद्देह
 ग्रामपुरीषिमाः॥सदेशोनश्यतिसिप्रदग्धोमन्त्रभवान्निना॥षड्विंदुषट्कंपुनृत्यानिखलंरोदनान्वितम्॥स्य

रामः
 ३७२

शूनां प्रजयेदस्त्रं कृत्वा शम्यो निशार्धतः॥ शत्रुनामासमायुक्तं शम्यो निशार्धतः॥ प्रणस्येच्चरिपुः शीघ्रं सकुटुंबः
 सवांधवः षड्विंदुरिति भंगविशेषः॥ कपालराकलान्मन्त्री कृत्यास्त्रासरसंख्यकान्॥ संस्थस्य प्रजयेदस्त्रं प्राणस्थापनपूर्
 वकं॥ कृत्वांगारचतुर्दश्यां शम्यो निशार्धतः॥ ज्युह्यादजरक्ताक्तान् कृत्यास्त्रं ज्वलयाह तः॥ रिपुर्पुं मपुं रंगं हेनू हा न
 रविमोहिताः॥ अजरकेन संपूर्णं कलशे निक्षिपेदहि॥ कपालेन पिथायै मंकादयेद्रक्तवाससा॥ पूजयेद्रक्तपुष्पायैः स्त्र
 तमयुतं जपेत्॥ भौमवारे निशामध्ये कारस्करसमन्विते॥ शम्यो निशार्धतः॥ ज्युह्यादजरक्ताक्तान् कृत्यास्त्रं ज्वलयाह तः॥ रिपुर्पुं मपुं रंगं हेनू हा न
 लाकुं भंपूरयेत्॥ माहिषैः पंचगव्यैस्तद्विलातं तत्र निक्षिपेत्॥ जपपूजादिकं सर्वं यथापूर्वं समाचरेत्॥ कारस्करम
 वेद्वन्तौ कृत्यास्त्रेण समेधिते॥ अयुतं व्रणतैलेन हत्वा तं तं पटं पुनः॥ आमस्तकं समुद्यत्य जपेन्नमनन्यधीः॥ ज
 ह्याद्विधिना नैत्रिदिनैर्मियते रिपुः॥ त्रिकोणे कुंडनिहते वन्तौ मन्त्रेण दीपिते॥ अर्चिते गंधपुष्पाद्यैरयुतं ज्युह्यादजरक्ताक्तान् कृत्यास्त्रं ज्वलयाह तः॥ रिपुर्पुं मपुं रंगं हेनू हा न
 रजिभलातकातिलतैलैः सप्तदिनंदतः॥ प्रसूतिसमये प्राप्तामहिषीं स्थापितानिलात्॥ पूजितां गंधपुष्पाद्यैः स्त्रोत्तुर्ध्वं
 तां जपेत्॥ मस्तकाद्योनिपर्यंतं यावत्समं स्मरन्॥ आरुध्य हस्ते पतितं ज्युह्यादेधितेन ले॥ एवं कृते समुत्पन्नं तं
 दीप्ताहुताशनात्॥ भक्षयेदचिरं कृत्वा शम्यो निशार्धतः॥ पुनरप्येव शिष्याकृत्तरमपि कांक्षिणी॥ एवं विधिना

प्र.सं. ३७३ मोणियः कुर्याच्चन्द्रवित्तमः॥ सजपेदात्मरक्षार्थमन्त्रान्तरत्वं जयादिकान्॥ अस्त्रं मानुष्यनस वेधारभेतविचक्षणः॥ ३७३ ॥
 पुप्रयुंजीनदेवताशशुसंहरेत्॥ पूर्वोत्तरात्रैयंपश्चाद्दर्श्याद्रोहिणी॥ हमानिमानुषान्याहुर्नसन्नाणिमनीषिणः॥
 शतभिषङ्मूलपनिष्टाशेषंरुतिक॥ चित्रामघाविशारदास्याः स्नारारसासदेवता॥ अश्विनीरेवतीपुष्यस्वातीहस्तउनय
 सुः॥ अनुराधामृगशिराश्रवणादेवतारकाः॥ उपक्रमेननंदासुरिक्तास्त्वंविसर्जयेत्॥ भद्रास्वाहरणंकुर्याज्जयात्वात्यंत
 मुत्तमं॥ उपक्रमोभौमवारेशानिवारेविसर्जयेत्॥ प्रतिसंहरणंवारेशुरोः शुक्रस्यवाभवेत्॥ स्थिरेषराशिधारंभक्षरेषुस्याद्वि
 सर्जनं॥ अस्त्रसंहरणंकुर्यादुभयेषुविचक्षणः॥ कृत्स्नपक्षेनलेनास्त्रंविमृज्येक्षुरिनापुनः॥ शुक्लपक्षेकमादस्त्रंपुनरा
 त्मनिसंहरेत्॥ भानुनामोक्षसंहारौकुर्यात्पक्षद्वयेसुधीः॥ पश्चिमाभिमुखोभूत्वाकर्मसर्वत्रसाधयेत्॥ अथाभिधास्त्रे
 न्नेस्मिन्सम्यक्पक्षदुर्मलक्षणम्॥ सर्वतंत्रानुसारेणप्रयोगफलसिद्धिदम्॥ श्यांतिवश्यस्तंभनादिद्वेषणोच्चाटनेततः॥
 मारणांतानिशंसंतिपदूर्मोणिमनीषिणः॥ रोगरुत्याग्रहादीनांनिरासःशान्तिरीरितः॥ वश्यंनराणांसर्वेषांविधेयत्वा
 मुदीरितम्॥ प्रवृत्तिरोधःसर्वेषास्तंभनंसमुदाहृतं॥ स्निग्धानांद्वेषजननंमिथोविद्वेषणंमतं॥ उच्चाटनंस्वदेशादेर्भ्रा
 तृपरिकीर्तितं॥ प्राणिनांप्राणहरणंसमुदाहृतं॥ स्वदेवतादिक्वालादीन्त्वात्वाकर्माणिसाधयेत्॥ रतिर्वापीरमाज्येष्ठ

For Private And Personal

प्र-सं-मनः॥ अंतेनामो भवेन्मन्त्रः पल्लवोद्यारणेमतः॥ सितस्क पीतमिथ्यद्रुसधूमाः प्रकीर्तिताः॥ वर्णतोमं न संप्रोक्ता दे
 २७७ वताः षट्सुकर्मसु॥ यंत्राणां लेखनद्रव्यं चंदनं रोचानानि शा॥ गृहधूमश्च तांगारोमारणेषु विधानि च॥ सेनाग्नि-
 णपिंजानि धतूरकरसस्ततः॥ गृहधूमस्तिकटुकं विषाष्टकमुदीरितम्॥ देवताकालमुद्रादीन् सम्यक् स्नात्वा
 निचक्षणः॥ षट्कर्माणि प्रयूं जीतयथोक्तफलसिद्धये॥ ॥ अथ कल्यांतरोक्तप्रकारेण विष्टुभः प्रयोगविरोधो लिख्य-
 ते॥ अपामार्गसमिद्धिस्तु जुहुयादयुनत्रयम्॥ विनश्यंत्याशुकुशमांडवेतालाघांयहास्तथा॥ ज्वरादिकास्तथा रो-
 गाविनश्यंति न संशयः॥ प्रयोगांतरम्॥ जुहुया निंबपत्रैस्तु तिलतैलाभिपूरितैः॥ समिद्धिर्वायुतं मन्त्री रात्रो विद्दे-
 षणं भवेत्॥ प्रयोगांतरं॥ खादिराणां समिल्लसमुच्चाटनकरं भवेत्॥ प्रयोगांतरं॥ देशांतरंगच्छति यो र्थकामी तस्यै-
 वनाच्चा जुहुयादूतेन॥ अष्टाधिकं सप्तदिनं सहस्रं सीधं समागच्छति सोति दूरात्॥ तत्र तस्यै वनामोति साध्यस्य ना-
 नामयुक्तेन मन्त्रेणेत्यर्थः॥ प्रयोगा॥ रक्तकार्पासपुष्पाणि मन्त्रेणानेन होमयेत्॥ रक्तचंदनमित्राणि लोकवश्यमिति
 स्मृतम्॥ रक्तकार्पाससंवर्ति॥ प्रयोगा॥ रुद्धस्य चाग्रतो गत्वामन्त्रमष्टशतं जपेत्॥ सद्यः स्याति मवाप्नोति दीप्तवन्ति
 रिवांबुना॥ प्रयोगा॥ दूर्वागलूचिकां वापि आम्रपर्णदलानि वा॥ त्रिमध्वक्तानि जुहुयात् सहस्रं ज्वरशान्तये॥ पर्णपला

शंसर्वमपि त्रिमध्वक्तमित्यभिप्रायः ॥ प्रयोगांतरं ॥ कंठदग्धजले स्थित्वा अयुतं ज्वरशान्तये ॥ जपेदिति शेषः ॥ प्रयो
 गां ॥ भंगी पुनर्नवावैवतिलतैलेन मिश्रितः ॥ कुंडलीपत्रहोमेन काराश्वा ज्वरापहा ॥ भंगी ॥ प्रयोगां ॥ दूबो स्वा
 दूककां हृत्वा घोषाच्च विमुच्यते ॥ स्वादुमधुरम् ॥ प्रयोगां ॥ औदुंबरे रघुकामी श्रीकामी विल्वकैरपि ॥ नारिकेरं फलै
 होमैर्दंतशो गस्तनश्यति ॥ चूर्णांश्च गंधमूलेन च तशर्करया युतम् ॥ अयुतं होमयेन्मन्त्री स्य रोगो विनश्यति ॥ प्रयो
 गां ॥ कदली नारिकेरवा च ततैलेन मिश्रितम् ॥ अयुतं होमयेन्मन्त्री तस्य रोगो विनश्यति ॥ एतेन तैलेनेति एतेन तै
 लेन चत्यर्थः ॥ प्रयोगां ॥ दधिमध्वाज्यसिक्ताश्च अतुरंगलसमिताः ॥ गूडुचिरष्टसो हसं हने ह्याधिर्विनश्यति ॥ वम
 नं ब्रह्मपत्रं वा च तशर्करमिश्रितं ॥ हृत्वा च तंच तन्मन्त्री मसूरिना शये च वम् ॥ वमनमिति गधु ॥ ब्रह्मपत्रं प्र ॥ च
 न शर्करा हनेदित्यर्थः ॥ प्रयोगांतरम् ॥ कदली नारिकेरं वा च ततैलेन मिश्रितं अयु ० त्रीन स्परी ० ति ॥ प्रयोगांत
 रम् ॥ अथास्यैव जातवेदो मन्त्रस्य पत्रमपि कल्पांतरोक्तमन्त्रलिख्यते ॥ मायामध्ये चाष्टकोणेषु कृत्वा पादानष्टौ
 मातृकार्णप्रवीतान् ॥ भूगैहस्यं सर्वभूतामयघ्नं रसायुः श्रीकिर्तिपुत्रप्रदं वा ॥ तत्र ॥ माया भुं वने शीं ॥ पादानष्टावि
 निजातवेदो मन्त्रस्याष्टौ पादान् पूर्वपूजाविधाने प्रोक्तानित्यर्थः ॥ मातृकापुर्णप्रतीता ॥ मातृकावर्णैर्वैदितानिति

प्र.सं. अथत्रिष्टुभीविधानेकृत्यानश्यतितस्मिन्वीक्षितेनग्रहादयोभीताइतिकृत्याशांतिकरप्रयोगात्॥कृत्याशांतिकरं
 ३७५ कल्पयंतीतियंत्रंमन्त्रसारोक्तमन्त्रयोग्यतावशाल्लिख्यते॥अष्टपत्रस्यपद्मस्यकर्णिकार्याविलिख्यच॥नारद
 शुमन्नाणोश्चतुरश्चतुरस्तथातः॥मालकार्णेश्वसंवेक्ष्यक्षौबीजंकुग्रहाश्रिषु॥यांकल्पयंतिपत्रंतुधारयेद्योयथा
 विधि॥कृत्यादिभयनिर्मुक्तोजीवेक्षरारदांशतम्॥अस्यार्थः॥प्रथममष्टपत्रंपदं विलिख्य कर्णिकामध्ये प्र
 णवं विलिख्य तदंतःसाध्यनामादीन्लिखेत्॥अष्टपत्रेषुमन्त्रस्यचतुरोवर्णान्लिखेत्॥तद्वह्निर्मालकार्णेश्व
 संवेक्ष्यतद्वह्निश्चतुरस्रं विलिख्य कोणेषु क्षौमिलिलिखेत्॥एवं विलिख्य चतुर्भुजं कफलं भवति॥मूलमन्त्रस्य
 परिवह्यते॥यांकल्पयंतीनोरयइत्यादित्रयत्रिंशत्पटले॥॥इतिप्रपंचसारसंहैगीर्वाणेंद्रविरचितेएकोनविं
 शत्पटलः॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विद्योदयो निराकुर्याद् विद्यातिमिरं सदा ॥
सहस्रांशुरिवाशेषं सुद्राकिरणराजिभिः ॥१॥
विद्योदय कृपास्नाने मे कृपामहलारत ॥
नफटाक । संवत् १८३५ मार्गसिर्ष २ ॥
धर्माधिकारि दुष्टिहराजशास्त्री ॥

